Edited by Pink Lady
Http://TruyenFull.vn

TA MỚI LÀ Sư Phụ

HỒ ĐIỆP

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Yến Ngày Xuân
Chương 2: Nhìn Trộm Vàng Ngọc
Chương 3: Không Tự Định Giá
Chương 4: Hoa Phù Dung
Chương 5: Hạ Tây Lâu
Chương 6: Quân Tâm Ý
Chương 7: Một Đời Không Rời
Chương 8: Phong Thục Phi
Chương 9: Mạc Tiệp Dư
Chương 10: Mạc Chiêu Dung
Chương 11: Nước Sâu
Chương 12: Nhành Hoa Nhạt
Chương 13: Ý Chầm Chậm
Chương 14: Nguyệt Thiền Quyên
Chương 15: Phong Giáng Bạch
Chương 16: Hoa Thanh Thường
Chương 17: Đại Hoàng Tử
Chương 18: Có Đăm Chiêu
Chương 19: Triệu Dung Hoa
Chương 20: Mưa Rào Đến
Chương 21: Thu Săn Tới
Chương 22: Đại Cẩu Huyết
Chương 23: Thanh Sơn Tỏa
Chương 24: Doãn Vân Lạc
Chương 25: Lục Thanh Vu
Chương 26: Tiệm Vô Thư
Chương 27: Trường Tương Kiến

https://thuviensach.vn

Chương 28: Nghe Tin Thắng Trận
Chương 29: Ngoại Truyện Hạ Tĩnh Ngôn
Chương 30: Linh Lăng Hương
Chương 31: Giao Thừa
Chương 32: Phong Di Tần
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59

https://thuviensach.vn

Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71: Ngoại Truyện Về Phong Giáng Bạch
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91

https://thuviensach.vn

Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1: Yến Ngày Xuân
Chương 2: Nhìn Trộm Vàng Ngọc
Chương 3: Không Tự Định Giá
Chương 4: Hoa Phù Dung
Chương 5: Hạ Tây Lâu
Chương 6: Quân Tâm Ý
Chương 7: Một Đời Không Rời
Chương 8: Phong Thục Phi
Chương 9: Mạc Tiệp Dư
Chương 10: Mạc Chiêu Dung
Chương 11: Nước Sâu
Chương 12: Nhành Hoa Nhạt
Chương 13: Ý Chầm Chậm
Chương 14: Nguyệt Thiền Quyên
Chương 15: Phong Giáng Bạch
Chương 16: Hoa Thanh Thường
Chương 17: Đại Hoàng Tử
Chương 18: Có Đăm Chiêu
Chương 19: Triệu Dung Hoa
Chương 20: Mưa Rào Đến
Chương 21: Thu Săn Tới
Chương 22: Đại Cẩu Huyết
Chương 23: Thanh Sơn Tỏa
Chương 24: Doãn Vân Lạc
Chương 25: Lục Thanh Vu
Chương 26: Tiệm Vô Thư
Chương 27: Trường Tương Kiến
Chương 28: Nghe Tin Thắng Trận
Chương 29: Ngoại Truyện Hạ Tĩnh Ngôn
Chương 30: Linh Lăng Hương
Chương 31: Giao Thừa
Chương 32: Phong Di Tần
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38

https://thuviensach.vn

Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71: Ngoại Truyện Về Phong Giáng Bạch
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80

https://thuviensach.vn

Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 1: Yến Ngày Xuân

Thường Chi xếp hàng giữa rất nhiều cô gái mặc cung trang thống nhất. Những cô gái này người người xinh đẹp phi phàm, cho dù choáng ngợp bởi vẻ hoa lệ của hoàng cung cũng không hề có biểu cảm thất lễ. Làn váy hơi lay động, gió thổi hương thơm thoang thoảng. Người mặc trang phục thái giám dẫn đường cho bọn họ ý bảo có thể dừng lại, sau đó hành lễ với bọn họ.

"Các cô nương, chờ ở đây được rồi. Tiếp theo đến lúc thi đình, tiểu thư nào được gọi tên xin đi theo Lưu Lam cô cô."

Người phụ nữ bên cạnh cúi chào họ: "Thỉnh an các vị cô nương."

"Cô cô an khang." Oanh oanh yến yến đồng thanh đáp.

Thường Chi không tính là con gái đại quan kinh thành nhưng cũng thuộc nhà giàu vùng Giang Nam; so ra thì kém một đám tiểu thư vẻ mặt tự tin kiêu căng của nhà quan lại kinh đô, nhưng bề ngoài cũng thuộc nhất đẳng, có ý vị ngượng ngùng của con gái Giang Nam.

Tú nữ lục tục đi vào, nhóm tú nữ ở ngoài bắt đầu thì thầm với nhau: "Ngươi có nghe nói thi đình lần này Di Phi nương nương cũng tới không?"

"Thật không vậy? Không phải xưa nay nàng ta không muốn để ý những việc vặt này à?"

"Ngươi nói xem? Hoàng Thượng cố tình kéo nàng ấy tới, nói để nàng ra ngoài giải sầu cũng tốt." Một thiếu nữ tướng mạo xinh đẹp khác cũng đứng ra, "Ta vừa nghe mấy cung nữ nói, các ngươi đừng tưởng Di Phi nương

https://thuviensach.vn

nương không muốn để ý chuyện gì, khi cần phạt người cũng là tàn nhẫn bậc nhất đấy."

"Tỷ tỷ chớ nói nữa." Một nàng khác bề ngoài có vài phần tương tự với nàng kia ở bên kéo tay áo, "Trong cung không thể so với ngoài cung, tỷ tỷ ăn nói cẩn thận."

Nhất thời, tất cả mọi người yên tĩnh lại, không tiếp tục chủ đề kia nữa.

Vừa lúc nghe tiếng thái giám đi ra gọi tên, không khí trong đình viện có chút căng thẳng cuối cùng cũng thả lỏng. Thường Chi cũng nghe gọi tên mình, đi tới trước mặt Lưu Lam cô cô cúi chào: "Cô cô an khang, tiểu nữ là Tống Thường Chi."

Thường Chi được dẫn vào nơi thi đình. Nàng không dám ngẩng đầu lên, sợ không cẩn thận chọc giận người phía trên, nghe gọi tên nàng mới tiến lên hành lễ rồi ngẩng đầu nhìn. Ở chính giữa, trên bảo tọa hoàng kim, đương nhiên là người đàn ông tôn quý nhất, đương kim thánh thượng Thẩm Sơ Hàn, tướng mạo hắn vô cùng tốt, đôi mắt dài thản nhiên liếc nàng một cái đã như muốn hút mất hồn nàng, nàng không dám nhìn nữa, ánh mắt liếc sang người phụ nữ bên cạnh. Gương mặt hiền lành, dáng ngồi đoan trang, đầu cài phượng sai, đương nhiên chính là Hoàng Hậu. Nhìn tiếp sang cô gái bên kia.

Tiết trời đã là cuối đông đầu xuân, quần áo trên người nàng màu sắc tươi đẹp hơn Hoàng Hậu nhiều. Một thân cung trang gấm hoa rực rỡ, chải kiểu tóc cửu hoàn kế nhất vọng tiên, phía trên cắm hai cây trâm phỉ thúy trong veo nghiêng nghiêng, một phần tươi đẹp một phần thanh thoát kết hợp với nhau vừa khéo. Lại thấy phi tử kia làn da láng mịn, mi như núi xa, đôi môi anh đào không điểm đã hồng, vẻ mặt lười biếng. Chủ tử các cung đều ngồi nghiêm chỉnh, chỉ có mình nàng dựa lưng lên cái nệm mềm. Đây chính là Di Phi Mạc Yên Nhiên sủng quan hậu cung. Lúc này, nàng ấy đang miễn cưỡng nhìn lại đây.

https://thuviensach.vn

“Vừa rồi không nghe rõ, tên gì cơ?” Nàng kia phất phất y phục trên người, giọng nói mềm mại như tơ. Không hổ là phi tử ba nghìn sủng ái tại một thân, Thường Chi nghĩ.

Nàng đang định trả lời thì nghe nam tử ở giữa mở miệng: “Hiếm khi nào nàng có hứng thú, đây là con gái của Giang Nam Phủ Doãn.” Còn mang theo ý cười.

“Di Phi chắc là đang nghĩ tới bản thân tiến cung năm đó, nhắc tới mới thấy, mặt mày cũng có chỗ tương tự đấy. Nếu Di Phi không nghe rõ thì người báo tên lần nữa đi.” Hoàng Hậu cũng cười nói.

“Vâng, tiểu nữ Tống Thường Chi.” Trong lòng nàng thầm kinh ngạc, kêu không tốt, quả nhiên thấy Di Phi lại nhìn thoáng qua nàng. Trong hậu cung tối kỵ giống nhau.

Đang nóng ruột không biết làm sao cho phải, Di Phi nương nương lại mở miệng: “Mặt mày có chỗ tương tự? Sợ là Hoàng Hậu nương nương cách xa quá không nhìn rõ rồi.” Nàng lại ngả người dựa vào lưng ghế, ánh mắt liếc sang ngang: “Bệ hạ thì sao? Bệ hạ thấy thế nào?”

Nam tử kia tủm tỉm cười: “Trẫm thấy không giống chút nào, ai có thể giống nàng được.” Quay đầu liếc nhìn Thường Chi, vung tay lên thản nhiên bảo: “Nếu Di Phi không thích thì hạ thẻ bài đi.”

Thường Chi kinh hãi, chỉ vì một câu nói của Di Phi nương nương đã bị hạ thẻ bài.

“Chờ chút. Trong cung, các vị tiểu thư kinh thành chiếm đa số, hiếm khi có người từ Giang Nam tới, để điều hòa một chút, để lại đi. Hoàng Thượng, ngài nói xem?”

Thường Chi khó hiểu, Di Phi nương nương này thật kỳ quái, vừa rồi rõ ràng không thích nàng, nay lại nói giúp nàng. Hơn nữa quân vô hí ngôn, bệ

https://thuviensach.vn

hạ đã mở miệng còn ngăn cản, sợ rằng không có lợi gì. Có điều nàng vẫn mang một phần hy vọng, Thường Chi là thứ nữ, mẫu thân lại là di nương không được sủng, lần này nếu không được chọn, trở về không thiếu được lại bị coi thường, chỉ sợ địa vị ở nhà sẽ xuống dốc.

Trong lòng tính vậy, chưa chờ được một khắc chợt nghe Hoàng Hậu nương nương lên tiếng: “Cũng hiếm khi Di Phi mở miệng, chi bằng để nàng kia lại đi?” Hoàng Hậu cũng cười nhìn Hoàng Đế. Nàng sớm nghe đám tú nữ bàn luận Hoàng Hậu nương nương và Di Phi quan hệ rất tốt, lẽ nào là thật? Trong lòng Thường Chi cảm thấy khó hiểu, một người là phi tử sủng quan hậu cung, một người là Hoàng Hậu chưởng quản hậu cung, không vừa gặp mặt là đỏ mắt đã tốt, hôm nay nhìn Di Phi có vẻ phản bác lời Hoàng Hậu nhưng trong giọng nói có phần thân cận, Hoàng Hậu nương nương cũng nói đỡ cho Di Phi.

“Cũng được. Để nàng ta thường xuyên tới kể chuyện phong tục Giang Nam cho nàng nghe.” Hoàng Thượng cười, cúi người vỗ tay Di Phi. Thường Chi thở phào nhẹ nhõm, đang định quỳ xuống tạ ơn, khóe mắt liếc thấy Hoàng Thượng nhíu mày sờ mặt Di Phi, “Thể chất đã lạnh còn không chịu mặc nhiều, Thư Nhu, lấy áo choàng của chủ tử ngươi tới đây.”

“Thần thiếp không lạnh, chỉ thấy buồn ngủ thôi. Hoàng Thượng, rõ ràng ngài nói sẽ không lâu, giờ mất cả buổi sáng rồi. Ta đói hoa cả mắt.” Câu cuối cùng rõ ràng mang ý làm nũng, nhưng dường như mọi người đều đã quen nàng kia nói chuyện với Hoàng Thượng như thế, ngay cả Hoàng Hậu cũng không thay đổi biểu cảm.

“Đã bảo nàng buổi sáng ăn nhiều một chút thì không nghe. Vậy để họ đi nghỉ ngơi trước, trẫm cùng nàng dùng bữa nhé?”

Nàng ấy đứng lên, vẻ mặt mất kiên nhẫn nhìn nhóm tú nữ còn đứng dưới, xoay người cúi chào: “Hoàng Thượng ngài chọn xong nhóm này rồi

https://thuviensach.vn

hãy về, thần thiếp cáo lui trước.” Ra hiệu với Hoàng Hậu nương nương rồi vịn tay thị nữ định bỏ đi.

Hoàng Thượng cũng đứng lên, liếc nhìn nhóm tú nữ bên dưới một lượt, Thường Chi nghĩ nhóm này đều chọn tới từ địa phương, sợ là không xong rồi. Quả nhiên, Hoàng Thượng sai bảo: “Còn lại đều gạt bỏ. Ninh Toàn, dặn dò xuống dưới, thi đình còn lại đẩy xuống chiều.” Hắn lại xoa trán, “Còn lại giao cho Hoàng Hậu đi, buổi chiều cũng đừng làm quá sớm. Ninh Toàn, ngươi đuổi theo phía trước bảo Di Phi đi Vị Ương Cung dùng cơm trưa.” Thường Chi không biết, đây là lúc Di Phi ngủ trưa, bị làm phiền nên cáu giận. Còn Vị Ương Cung là tẩm cung của Hoàng Thượng, gần chỗ thi đình hơn cung của Di Phi.

“Thần thiếp cung tiễn Hoàng Thượng.”

Khi rời khỏi, Thường Chi nghe thấy vì thi đình dời xuống buổi chiều mà hoa viên xôn xao ồn ào, nàng cúi đầu sờ sờ hai mắt và lông mày mình, khóe môi nở nụ cười, Di Phi, Di Phi.

Năm đó, Thường Chi vì một câu phản bác Hoàng Thượng của Di Phi Mạc Yên Nhiên mà được phong làm Bảo Lâm thất phẩm, ban thưởng trắc điện Y Lan Điện của Yêu Nguyệt Cung.

Khi tuyển tú kết thúc, mỗi người trở về cung của mình, vẫn là tiểu thái giám dẫn bọn họ đi thi đình dẫn đường. Lần này, bởi Di Phi ở bên nên Hoàng Thượng chỉ tuyển bảy, tám người, phẩm chất cao nhất không vượt qua Tài Nhân và Lương Nhân lục phẩm.

Những tiểu chủ được giữ lại trực tiếp nghe thánh chỉ phong thưởng, không cần trở về phủ chờ ma ma giáo dưỡng như thông lệ, vì vậy ngôn hành cử chỉ của các tiểu chủ khó tránh khỏi không đoan trang bằng đợt trước. Tiểu thái giám dẫn đường nghĩ trong lòng.

https://thuviensach.vn

Các thiếu nữ được chọn cuối cùng không còn nơm nớp lo sợ như khi tuyển tú nữa, mỗi người nụ cười dào dạt, líu ríu ầm ỹ. Mỗi khi đi ngang qua một chỗ nào đó, tiểu thái giám kia sẽ giới thiệu nương nương chính điện và các chủ tử trắc điện của cung đó, cũng làm khó hắn nhớ khoảng mười hai cung không sót cái nào.

Đi qua một cung điện tinh xảo, từ xa nhìn lại đã thấy trong hoa viên của cung điện kia có một giàn nho, dưới giàn nho là một chiếc xích đu, bốn phía tĩnh lặng. Điểm khác biệt nhất là cung điện này cao hơn những nơi khác rất nhiều, nhìn có vẻ như không chỉ có một tầng. Thường Chi cảm thấy kỳ quái, loại kết cầu này cực ít được dùng trong nhà quan lại, thông thường chỉ có ở những chỗ như hồng lâu, nàng từng thoáng nhìn qua một cái, cũng kiểu có lan can thế này, có điều không phải ngọc thạch; cũng có độ cao thế này, có điều không hoa mỹ bằng.

Tiểu thái giám kia hiền hòa cười nói với họ: “Đây là Trường Tín Cung của Di Phi nương nương, có điều nhóm tiểu chủ hôm nay chưa có vận may được ở trong thiên điện của cung này, nếu không số lần gặp Hoàng Thượng có lẽ hơn hẳn vô số nơi khác trong hậu cung.”

Có người to gan hỏi: “Công công, Trường Tín Cung này kết cấu khác nơi khác nhiều quá.”

“Đây là Hoàng Thượng ban thưởng, Di Phi nương nương không thích ở tầng dưới nên sai người dựng tầng cao, ngài ấy ở lầu trên.”

Quả là ngạo khí của sủng phi, trong cung này còn nữ nhân nào dám nói không thích ở tầng dưới nữa.

Lại có người hỏi: “Vậy công công, Di Phi nương nương này bình thường có bằng lòng qua lại với người khác không?”

Thường Chi nghĩ tới cô gái vừa kiều diễm vừa rực rỡ ngày ấy, nàng kia lời biếng dựa sâu vào lưng ghế, từng hành động cử chỉ đều được thánh

https://thuviensach.vn

thượng quan tâm, từng chút đã có thánh thượng lo lắng, suy nghĩ cho nàng. Vị sủng phi ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng giúp đỡ, che chở.

Thái giám kia lại cười: "Nô tài chỉ là một thái giám hạ đẳng, nào dám bàn luận về chủ tử. Có điều cũng có thể nhắc nhở nhóm tiểu chủ, chủ tử của Trường Tín Cung tuy trước này bằng lòng tham gia yến hội, nhìn như thích náo nhiệt, nhưng xin khuyên các tiểu chủ không nên tùy tiện tới thăm Trường Tín Cung, nương nương này không tùy tiện giao thiệp với người."

Đám chủ tử mới ngoài mặt thì đồng ý, trong lòng phần lớn lại lơ đễnh.

Thái giám kia cũng không nói nhiều nữa, tiếp tục dẫn họ vào trong. Thật ra hắn còn chưa nói, năm đó Di Phi còn chưa là Di Phi, chỉ là một Tần mới chuyển vào Trường Tín Cung đã không nhịn nổi Sung Nghi nương nương lúc đó luôn đè trên đầu nàng, thường xuyên tới Trường Tín Cung ngồi chơi, sau vài lần mất kiên nhẫn trực tiếp gạt bỏ phong hào Sung Nghi, liên tục chèn ép cho đến khi Sung Nghi kia rớt xuống vị trí Tiệp Dư mới bỏ qua. Về phần vị Tiệp Dư kia cuối cùng thế nào, không nhắc tới thì hơn.

Đi tiếp vào trong không lâu lại gặp một cung điện, tiểu thái giám dừng lại giới thiệu: "Đây là Di Hoa Cung của Chiêu Viện nương nương, thiên điện có một Mỹ Nhân tiểu chủ."

"Chiêu Viện nương nương? Công công, ta nghe nói trước khi thăng lên làm Tần, Di Phi nương nương đã ở thiên điện của Chiêu Viện nương nương, hiện nay vị Mỹ Nhân tiểu chủ đang ở thiên điện kia à?"

"Chuyện này thì không phải. Mỹ Nhân tiểu chủ ở một điện khác. Di Hòa Điện trước kia Di Phi nương nương ở hiện nay không người ở. Chỉ có hai tỳ nữ quanh năm quét dọn."

"Không người ở, đây là vì sao?"

https://thuviensach.vn

“Nói là mệnh lệnh của Hoàng Thượng, nô tài cũng không rõ lắm. Mời các vị tiểu chủ tiếp tục cùng nô tài đi tiếp thôi, nếu không tới cung của các vị tiểu chủ trời sẽ tối mất.”

Mọi ngươi không hỏi nữa, bước theo tiểu thái giám kia. Có điều trong lòng mọi người đều đoán được, Di Hòa Điện không có chủ nhân, nói là ý của Hoàng Thượng, thực ra bảy, tám phần mười là ý của Di Phi nương nương. Ai muốn dùng vinh quanh của mình ngày xưa để tăng vận may cho người khác.

Thường Chi đi theo đoàn người, không nhịn được quay đầu nhìn Di Hoa Cung vàng son lộng lẫy phía sau. Bước chân cũng bất giác chậm lại, cho đến khi nha hoàn bên cạnh hỏi một câu: “Tiểu thư, làm sao vậy?”

“Không có gì.” Nàng khẽ giật khóe miệng, “Có điều sau này đừng gọi ta tiểu thư, đã vào trong cung, không còn giống ở nhà.”

“Vâng, thưa tiểu chủ.”

Thường Chi đuổi kịp bước chân người phía trước, nghe bọn họ vô tư líu ríu, trong lòng đã có tính toán. Chỉ mong mình có thể an ổn vượt qua những năm năm tháng tháng trước mắt là được.

Thế nhưng trong lòng đã sinh ra hứng thú rất lới với Di Phi Mạc Yên Nhiên kia.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 2: Nhìn Trộm Vàng Ngọc

Mạc Yên Nhiên dựa trong lòng Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn xoa bàn tay nàng: “Vẫn rất lạnh, có lạnh không? Có cần thêm một lò sưởi nữa không? Hay lấy một cái bình nước nóng?”

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, rút tay lại thò vào trong áo hắn: “Luôn cảm thấy ta yếu ớt như thế, mùa xuân đến nơi rồi còn lạnh gì nữa. Chỉ là tay luôn lạnh thôi, chàng cũng không phải không biết.”

Thẩm Sơ Hàn ủ tay nàng trong ngực, ôm chặt nàng hơn một ít: “Yên Nhiên, nàng không thích những nữ nhân mới vào hôm nay?”

“Không phải, chỉ là nhóm người mới tuổi còn trẻ thôi, ta chưa đến mức bực bội vì bọn họ.” Trong giọng nói nàng lộ ra sự ngạo mạn và nũng nịu.

Hoàng Đế cười cười: “Vì sao hôm nay nàng lại mở miệng giữ lại Tống Thường Chi kia?”

Mạc Yên Nhiên không đáp, dựa vào Hoàng Đế gần hơn một chút. Hoàng Đế chỉ nghĩ nàng mệt mỏi nên không nhắc lại nữa, ôm lấy nàng nhẹ nhàng nhắm mắt. Hắn không biết, Mạc Yên Nhiên đang nhớ tới bản thân khi mới vào cung ba năm trước. Khi đó cũng có một Mạc Yên Nhiên, nhưng người sủng quan hậu cung không phải cô gái này.

Đang mùa cây cỏ đâm chồi nảy lộc, Mạc Yên Nhiên ngồi trên xe ngựa nhà mình, nghe tiếng vó ngựa cộp cộp đi thẳng tới cửa cung, thậm chí một khắc trước khi đến cửa cung nàng còn chưa phải là Mạc Yên Nhiên. Thế nhưng khi nàng bước xuống xe, thật sự đặt chân nên mặt đất nơi này, nàng

https://thuviensach.vn

không nhịn được thấy trước mắt đen kịt, suýt chút nữa ngất xỉu. May mà thị nữ bên cạnh đỡ lấy nàng: “Tiểu thư, thân thể người khó chịu sao?”

Nàng ổn định tâm trạng: “Không có gì đáng ngại, có lẽ mặt trời quá chói mắt nên hoa mắt thôi.”

“Vâng, vậy tiểu thư, chúng nô tỳ không thể cùng ngài đi vào, ngài vào đó rồi nhất định phải cận thận.”

“Đã biết, các ngươi chờ ở cửa cung đi.” Mạc Yên Nhiên bước từng bước một vào cửa cung, không ngừng tiếp nhận tin tức do thân thể ban đầu cung cấp. Mạc Yên Nhiên, sau này ngươi tên là Mạc Yên Nhiên. Cho dù lúc này thậm chí nàng còn chẳng biết bề ngoài mình dài ngắn thế nào, đã phải tiếp nhận những người ngồi phía trên cao kia lựa chọn.

Thân thể này tên là Mạc Yên Nhiên, là con gái của Thượng Thư bộ Binh. Thượng Thư bộ Binh Mạc Thanh Lễ có ba con gái, con gái lớn và con gái thứ hai đã gả ra ngoài từ lâu, vừa đúng dịp tuyển tú, chỉ có con gái út Mạc Yên Nhiên là thích hợp. Có điều Mạc Yên Nhiên này ở nhà không được yêu thương, Mạc Thanh Lễ thiên vị hai cô con gái lớn, tuy biết ba người con gái đều không muốn vào hoàng cung, thế nhưng lại vì gia tộc mà đẩy con gái út ra để nàng vào cung. Hai người con gái lớn kia đương nhiên cố gắng sớm hứa hôn, miễn cho bị chọn vào cung phí phạm tuổi xuân.

Mạc Yên Nhiên đi theo cung nữ dẫn đường phía trước, vừa đi vừa nhớ lại những lời Mạc Thanh Lễ nói với Mạc Yên Nhiên hôm qua: “Cha biết ngươi không muốn, nhưng ngươi phải thời khắc nhớ kỹ ngươi tiến cung là làm việc cho gia tộc. Hiện nay đường tỷ tỷ phủ Tướng Quân của ngươi đang được sủng ái, ngươi tiến cung nàng đương nhiên sẽ giúp đỡ ngươi. Cha không mong ngươi có thể được sủng ái thế nào, chỉ mong ngươi ở trong cung bo bo giữ mình, được long ân thì tốt, không được cũng đừng gây chuyện, miễn cho liên lụy trong nhà.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên trăm nghìn lần không muốn nhưng vẫn rưng rưng nước mắt đáp: “Nữ nhi hiểu, cha yên tâm, nữ nhi nhất định sẽ không làm chuyện liên lụy gia tộc.”

Dù sao cũng là con gái mình, dù không được yêu thương bằng hai người trước nhưng hắn vẫn mềm lòng: “Ngươi cũng không cần nghĩ nhiều, lần này thi đình vào mắt thánh thì tốt, trong cung có đường tỷ tỷ ngươi giúp ngươi sắp xếp, sẽ không khiến ngươi chịu khổ, không vào mắt thì trở về, cha sẽ sắp xếp cho ngươi một hôn sự tốt. Về phần chuyện của biểu ca ngươi, không cần nghĩ tới nữa.”

“Vâng, cảm tạ cha.”

“Ngươi đi xuống trước đi.”

Có điều, Mạc Thanh Lễ trăm triệu lần không ngờ rằng, cô con gái bình thường nín nhịn lại giấu độc trên người, vừa lên xe ngựa đã nuốt vào. Nếu hiện giờ không có nàng tiến vào thân thể của Mạc Yên Nhiên, sợ là cả Mạc gia sẽ không có chuyện gì tốt, dù sao tú nữ tự sát trước khi tuyển tú, truyền ra sẽ là tội lớn.

Hiện tại, trong lòng Mạc Yên Nhiên xoay chuyển trăm lần, nàng cấu mạnh mình một cái, đau thật. Là thật. Nhưng nàng rõ ràng chỉ chơi suốt đêm với bạn bè, sau đó trở về đánh một giấc mà thôi. Vì sao đang yên đang lành lại biến thành Mạc Yên Nhiên gì đấy thế này?

Tóm lại, đến đâu hay đến đấy. Đối với nàng mà nói, nàng trăm triệu lần không muốn tiến cung, vào cung phải lấy lòng một người đàn ông xa lạ, trăm phương nghìn kế bảo vệ mình, không để mình bị tính kế mưu hại. Thế nhưng nếu thật sự có thể trở lại phủ Thượng Thư thì thế nào? Nàng không rõ. Trong trí nhớ của nàng, hai người chị phía trên rõ ràng đều cùng một mẹ, bản thân nhỏ nhất không phải nên được được chiều nhất sao? Trái ngoéo là nàng nhỏ nhất lại từ nhỏ nhận hết vắng vẻ và khinh thường. Nếu

https://thuviensach.vn

rớt tuyển trở lại phủ Thượng Thư, đợi nàng là cái gì? Là hôn sự môn đăng hộ đối mà người cha Thượng Thư kia hứa hẹn, hay cuộc sống càng thêm lạnh lẽo? Biểu ca mà người cha Thượng Thư kia nói là ai? Nàng và biểu ca kia có liên quan gì? Đầu nàng đau như muốn nổ tung, vì vậy không nghĩ tiếp nữa. Hôm nay chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Vừa rồi ở trên xe nghe tỳ nữ thiếp thân nhắc tới, đường tỷ tỷ phủ Tướng Quân hiện nay đã ở Phi vị, là chị em họ gần, đường tỷ tỷ này và Mạc Yên Nhiên vốn thân mật nhất, chẳng hiểu vì cái gì lại bất hòa. Có lẽ Mạc Bình U ghét bỏ đường muội muội nhỏ tuổi nhất của phủ Thượng Thư không thông minh bằng hai người chị, lần nào gặp mặt cũng sợ sệt, không có tác phong của người nhà họ Mạc.

Mạc Yên Nhiên không nhịn được cười nhạt, đã bất hòa mà ngày đó cha còn tưởng rằng đều làm việc cho gia tộc thì đường tỷ sẽ chăm sóc nàng. Lùi một vạn bước để nói, nếu Mạc Yên Nhiên vào cung thật, thì chính là tình địch của Mạc Bình U, cùng tranh cướp một người đàn ông, dù quan hệ có tốt thì tính kế cũng không nể tình, chứ đừng nói chị em quan hệ không tốt.

Nàng thở dài, chuyến này đi quả là lành ít dữ nhiều. Có điều được đến đâu hay đến đó, Mạc Yên Nhiên nàng tính tình vốn không nhịn được khó chịu nhất thời, không biết tình tình như vậy nếu vào hậu cung ăn thịt người kia sẽ là phúc hay là họa.

“Phiền cô cô bưng chén trà xanh tới.”

Cung nữ bên cạnh vén váy thi lễ: “Không dám, cô nương đợt lát.”

Nàng nhận lấy chén nước, nương mặt nước nhìn thoáng qua bản thân, ít nhất phải biết mình trông thế nào đã. Chẳng trách Mạc Bình U kia không thích Mạc Yên Nhiên này, làn da mịn màng, tóc đen nhánh, đôi mắt đưa tình long lanh sáng, môi anh đào không điểm mà hồng. Mỹ nhân mười phần, cũng là một mỹ nhân bệnh gió thổi liền gục mười phần. Mạc Bình U

https://thuviensach.vn

từ nhỏ lớn lên trong phủ Tướng Quân, hắn là một người hoạt bát, có một muội muội ốm yếu thế thì thích sao nổi.

Trong trí nhớ không có hình dung gì về đương kim thánh thượng, thậm chí không biết bao nhiêu tuổi, sở thích thế nào. Mạc Yên Nhiên cắn môi, nhíu mày, thật sự khó xử.

“Truyền, Thượng Thư bộ Binh chi nữ, Mạc Yên Nhiên yết kiến.”

Mạc Yên Nhiên đi theo vào, hành lễ rồi được gọi dậy, không nhịn được ngẩng đầu nhìn người có địa vị cao thượng phía trên một cái. Chính lúc này, ánh mắt Mạc Yên Nhiên và Thẩm Sơ Hàn đụng nhau lần đầu tiên.

Người ngồi trên hứng thú nhìn nàng một cái rồi quay đầu hỏi cô gái mặc hoa phục bên cạnh: “Con gái nhà Mạc Thượng Thư, vậy là nhà thúc thúc của Mạc Phi ngươi rồi?”

Nàng kia ngậm cười: “Thưa bệ hạ, đúng vậy.” Nàng nhìn thoáng qua phía dưới, lại cười dịu dàng nói: “Đây là tiểu nữ nhi nhà thúc thúc, đường muội muội nhỏ nhất.”

Hoàng Đế gật đầu, mỉm cười nhìn nàng. Những cô gái ngồi phía sau trong lòng đều có tính toán, Mạc Yên Nhiên này mang gương mặt dụ dỗ, lại là đường muội của Mạc Phi. Tuy là tiểu nữ nhi của Thượng Thư đại nhân, nhưng hậu cung này e rằng không dung nổi hai nữ nhân Mạc gia, đảm bảo sự phát triển an toàn của Mạc gia ở trên triều. Nghĩ vậy, trong lòng an tâm một chút.

Chỉ thấy Mạc Yên Nhiên kia lại sợ hãi ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hoàng Đế, lưng rất thẳng, ánh mắt sợ hãi nhưng khóe miệng lại cong lên một độ cong xinh đẹp, Mạc Bình U giật mình cảm thấy đường muội này dường như không giống lúc trước.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Hoàng Đế ngắt lời Hoàng Hậu muốn hỏi Mạc yên Nhiên có tài nghệ gì, nhìn thẳng nàng: “Khanh tự cho rằng trẫm sẽ giữ lại thẻ bài của ngươi sao?”

Mạc Yên Nhiên giật mình, quyết định chủ ý. Nàng cười xinh đẹp, nàng trẻ tuổi, bề ngoài lại đẹp, bệnh khí trên người tan đi không ít, cười lanh lợi trả lời: “Thánh ý khó dò, tiểu nữ không dám phỏng đoán thánh ý.” Nói xong, nàng lại ngắm Hoàng Đế một cái, rồi đỏ mặt cúi đầu như sợ bị phát hiện.

Thẩm Sơ Hàn thấy rất thú vị, cũng không giận: “Ngươi nói thử xem, trẫm thứ tội ngươi phỏng đoán.”

Mạc Yên Nhiên cười rộ lên, mặt mày hàm xuân, chèn ép hết sắc đẹp trong vườn xuống. Quả là tuổi còn nhỏ, Thẩm Sơ Hàn nghĩ vậy.

“Vậy bệ hạ muốn để lại thẻ bài của tiểu nữ phải không?”

“Cớ gì nói vậy?”

“Bệ hạ đã gọi tiểu nữ Khanh Khanh* rồi, chẳng phải muốn trở thành lang quân của tiểu nữ sao?”

*Khanh là cách vua gọi triều thần, đồng thời là cách gọi thân mật giữa vợ chồng, bạn bè.

Lời này vốn là đại bất kính, Hoàng Đế nghe vậy lại cười to, liên tục dặn dò: “Ninh An, để lại thẻ bài.”

“Tạ ơn ân điển của Hoàng Thượng.”

Trước khi rời đi, Mạc yên Nhiên quay đầu nhìn Hoàng Đế một cái, quả nhiên thấy Thẩm Sơ Hàn đang nhìn lại đây, nàng cười cười quay đầu lui xuống.

https://thuviensach.vn

Sau này, Mạc Yên Nhiên hỏi Thẩm Sơ Hàn, có phải nhất kiến chung tình với nàng hay không, Thẩm Sơ Hàn chỉ cười không trả lời, hôn nhẹ lên trán nàng.

Tú nữ được để lại thẻ bài phải về trong phủ trước để chờ sắc phong, đợi định danh phận xong sẽ có ma ma giáo dưỡng tới dạy quy củ. Mạc Yên Nhiên đương nhiên cũng bị đuổi về phủ, hai nha đầu vui vẻ cực kỳ, dọc đường líu ra líu ríu không yên, cuối cùng Mạc Yên Nhiên nói một câu: "Hiện giờ thân phận không giống lúc trước, các ngươi cũng phải chững chạc một chút." Bọn họ mới yên tĩnh.

Một lúc lâu sau vẫn là Thanh Thiển mở miệng: "Tiểu thư, có phải người không…"

Sơ Ảnh bên cạnh đẩy mạnh nàng một cái: "Nói linh tinh cái gì."

Yên Nhiên cười cười: "Không cái gì? Không muốn tiến cung?" Nàng xoay sang nhìn cảnh vật thỉnh thoảng có thể thấy được bên ngoài mành xe ngựa, "Muốn hay không có gì khác nhau đâu. Có điều ở lại trong phủ thì cũng thế nào?"

"Thế nhưng trước nay tiểu thư không thích tranh giành thứ gì với người khác. Vào cung khó tránh khỏi sẽ chịu ấm ức."

"Ta đương nhiên không thích tranh giành với người khác. Nhưng có một số chuyện không còn cách nào. Hôm nay cũng đã được giữ thẻ bài, tự nhiên là có phúc lớn, trước mặt cha nhớ phải ăn nói cẩn thận."

Tiểu nha hoàn lớn lên trong nhà, đương nhiên biết lời Mạc Yên Nhiên nói có ý gì, lập tức đáp lại: "Chúng nô tỳ hiểu."

Ra ngoài còn là Thượng Thư đại nhân ăn trên ngồi trước, nay lại quỳ gối bên chân nàng gọi nàng "tiểu chủ". Mạc Yên Nhiên đã không còn là Mạc Yên Nhiên trước kia, tự nhiên không cảm nhận rõ sự tương phản này,

https://thuviensach.vn

nhưng dù sao nàng cũng là Mạc Yên Nhiên, mang theo một chút ký ức, có một ít là sự kính yêu người cha này. “Cha đứng dậy đi.”

Sau đó nàng không nhiều lời nữa, bước nhỏ vào phòng trong. Mạc Thanh Lễ như muốn nói với nàng cái gì, nhăn mày đã lâu lại không mở miệng. Mạc Yên Nhiên vui vẻ tự do, vào phòng liền nằm lên giường. Trong đầu loạn như hồ dán, đối với đường tỷ có bề ngoài hơi giống nàng, đối với Hoàng Đế không nhìn rõ râm tư, đối với một đám nhan sắc như xuân, vì sao ở trong nháy mắt nàng lại hạ quyết định đó?

“Thanh Thiển, trên đường ngươi nói khi nào cô cô giáo dưỡng sẽ tới?”

“Thưa tiểu thư, chờ Hoàng Thượng phong thưởng xuống, cô cô sẽ cùng tới.”

Thánh chỉ tới rất nhanh, mới ba ngày, Mạc Yên Nhiên đang dựa lưng vào ghế nghe tiếng ve kêu bên ngoài thì Thanh Thiển chạy vào: “Tiểu thư… Tiểu thư.”

Mạc Yên Nhiên vẫy khăn tay: “Nói bao nhiêu lần rồi, không được hoảng hốt như thế, chuyện gì không thể chậm rãi nói.”

Thanh Thiển thật vất vả thở chậm lại liền vội vàng kéo nàng: “Chuyện này không chậm được, tiểu thư mau thu xếp đi ra ngoài, thánh chỉ tới rồi.”

Mạc Yên Nhiên nhướng mày, vỗ vỗ ống tay áo bị nàng kéo nhăn. Phất tay lên đi về phía phòng khách chính.

Mạc Yên Nhiên quỳ trên mặt đất, thật ra không rõ Bảo Lâm là cấp bậc thế nào, khấu tạ thái giám kia xong đã thấy Mạc Thanh Lễ nhét một cái hà bao dầy qua: “Vốn nên mời công công uống chén trà, chỉ là sợ quấy rầy chuyện của công công.”

https://thuviensach.vn

Thái giám kia đo lường độ nặng của hà bao, mặt mày rạng rỡ: “Đại nhân nói gì vậy, làm việc cho chủ tử là chức trách của chúng nô tài, may có đại nhân nhắc nhở, nô tài còn phải tới chỗ tiểu chủ kế tiếp, nô tài xin cáo lui.”

“Ta tiễn công công ra ngoài.”

Thái giám kia vừa nói không dám vừa đi ra ngoài cửa, chỉ để lại cả phòng nô tài cùng Mạc Yên Nhiên, còn có ma ma giáo dưỡng mới tới.

“Thỉnh an tiểu chủ, lão nô là cô cô phụ trách giáo dưỡng tiểu chủ, Vi Đinh.”

“Thỉnh an Vi Đinh cô cô.” Thanh Thiển và Sơ Ảnh cũng vén váy thi lễ.

Vi Đinh cô cô rất nghiêm khắc. Xét đến cùng Mạc Yên Nhiên vốn không phải thiên kim tiểu thư, vì vậy có rất nhiều yêu cầu nghiêm ngặt với nàng, nàng cắn răng nhịn xuống, tới khi hận không thể lập tức bỏ cuộc.

May mắn là, giáo dưỡng rất nhanh kết thúc. Ngày đó, trời còn tảng sáng đã có một chiếc kiệu nhỏ đưa Mạc Yên Nhiên vào hoàng cung, nơi ổ vàng vàng son lộng lẫy nhưng lại biết ăn thịt người.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 3: Không Tự Định Giá

Tiểu thái giám dẫn Mạc Yên Nhiên đi thật lâu, đi tới khi mặt trời lên tới đỉnh khiến người ta nhức đầu thì mới đến.

“Đây là Di Hòa Điện của tiểu chủ ngài, chính điện là Chiêu Viện nương nương, trắc điện còn có một Mỹ Nhân tiểu chủ. Phủ Nội Vụ phân một nhóm nô tài tới theo phân lệ của tiểu chủ, và cả phân lệ ban thưởng của Bảo Lâm tiểu chủ, đây là Thư Nhu cô cô, tới để giúp tiểu chủ thu xếp sự vật trong điện.”

“Làm phiền công công.” Yên Nhiên ra hiệu bằng mắt, Sơ Ảnh bên cạnh lập tức dâng lên một cái hà bao, “Chút lòng thành, mong công công đừng ghét bỏ.”

Thái giám kia đo lường độ nặng của hà bao, mặt mày rạng rỡ: “Tiểu chủ nói gì vậy.”

Yên Nhiên bây giờ còn là Bảo Lâm, cung nữ và thái giám được sai khiến tới không nhiều lắm. Hai thị nữ thiếp thân nàng mang đến lớn lên cùng nàng, hai nha hoàn này từ nhỏ đã sống trong phủ Thượng Thư. Dù không hiểu sao tính cách của tiểu thư biến đổi đột ngột nhưng chưa từng đa nghi, chỉ coi như tiểu thư vào cung là nghe lời dặn dò của Thượng Thư đại nhân, trong lòng tất nhiên chỉ trung với chủ. Thư Nhu cô cô được phái xuống cũng không phải ma ma lớn tuổi trong cung, mới chỉ khoảng hơn hai mươi, ba mươi tuổi, nàng dẫn một đám cung nữ thái giám quỳ gối trước mặt Yên Nhiên: “Thỉnh an tiểu chủ, nô tỳ Thư Nhu, vốn là người trong điện Thái Phi, Thái Phi mất, phủ Nội Vụ sắp xếp nô tỳ tới hầu hạ tiểu chủ.”

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên phiền nhất để ý những chuyện này, thưởng mỗi người một hạt vàng rồi để họ lui xuống làm việc, bản thân thì gọi Thanh Thiển tới: "Mau tháo hết trang sức của ta xuống, mệt chết ta, lên giường nằm một lát đã. Sơ Ảnh, giường đệm trải xong chưa?"

Sơ Ảnh bên giường đáp: "Tiểu thư chờ một lát, xong ngay ạ."

Thanh Thiển còn chưa tới bên cạnh nàng, Thư Nhu đã bước lên khom gối: "Tiểu chủ hiện giờ chỉ sợ chưa thích hợp để nghỉ ngơi, tiểu chủ nên vấn an Chiêu Viện nương nương ở chính điện và Mỹ Nhân tiểu chủ. Hôm nay không đi sợ sẽ có điều tiếng." Yên Nhiên nhìn thoáng qua nàng, dừng lại động tác rút cây châm, dịu dàng cười hỏi: "Ngày trước cô cô từng ở cùng chủ tử nào?"

"Thưa tiểu chủ, nô tỳ tiến cung hầu hạ Thái Phi nương nương từ khi còn bé, cho đến năm kia Thái Phi nương nương qua đời, nô tỳ luôn được giữ lại quét tước chỗ ở cũ của Thái Phi nương nương, cho đến khi tiểu chủ tiến cung mới được phái tới đây."

"Hả? Ngươi chỉ từng có một chủ tử là Thái Phi? Là Thái Phi nào? Dưới gối có Vương Gia, Công Chúa nào không?"

"Thưa chủ tử, chưa từng có. Nói lời đại bất kính, khi tiên hoàng còn trên đời, Chu Thái Phi không được sủng, chưa từng mang thai."

Ngón tay Yên Nhiên gõ cạch cạch lên bàn: "Nay cô cô đã tới cung của ta, hai ta coi như có duyên phận. Dù ta không bằng Thái Phi là chủ tử đầu tiên của ngươi, những sẽ cố hết sức đối tốt với ngươi. Sơ Ảnh và Thanh Thiển bên cạnh ta dù sao vẫn còn non trẻ, lần đầu tiên theo ta tiến cung, vạn sự không hiểu. Mọi vệc trong Di Hòa Điện của ta sợ là cần cô cô quan tâm nhiều hơn."

"Tiểu chủ quá lời, làm việc cho chủ tử nô tỳ đương nhiên phải dùng hết mười phần tinh thần."

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cười: “Trước mắt không có nô tài nào khác, ta sẽ thẳng thắn với cô cô. Ta đây ánh mắt hẹp hỏi, không có lòng bao dung, cô cô ổn định làm việc bên cạnh ta thì không nói làm gì, nếu bị ta nghe được điều gì không nên có, mặc kệ chủ tử kia là ai, địa vị cao thượng thế nào, ta tuy không làm gì được chủ tử, nhưng bất kể thế nào cũng phải xử lý nô tài.”

Thư Nhu quỳ phịch xuống: “Tiểu chủ yên tâm, chủ tử của Thư Nhu chỉ có một mình ngài, trăm triệu lần không dám học những tiện tỳ khác gây chuyện.”

Yên Nhiên đỡ nàng đứng lên, tháo vòng ngọc trên cổ tay xuống đeo vào tay nàng: “Cô cô yên tâm, ta không có ý nghi ngờ ngươi. Chỉ là, cô cô là người thân cận của ta, những lời này phải nói trước thì tốt hơn, hy vọng cô cô giúp ta quản lý những người bên dưới, có kẻ nào không sạch sẽ cần thông báo với ta trước tiên.”

Thư Nhu biết đây là chính sách dụ dỗ của chủ tử, vòng tay này không thể không nhận, vì vậy gật đầu: “Tạ ơn ân điển của tiểu chủ, nô tỳ sẽ không phụ sự kỳ vọng của chủ tử.”

Yên Nhiên vỗ vỗ tay nàng ta: “Được rồi, ngươi theo ta tới chính điện thỉnh an Chiêu Viện nương nương đi.”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh biết nàng có lời muốn nói với Thư Nhu, sớm đã lui ra cửa, nay thấy hai người đi ra liền tiến lên hỏi: “Tiểu chủ muốn đi thỉnh an Chiêu Viện nương nương ạ?”

“Ừ, các ngươi không cần đi, ta dẫn Thư Nhu đi là được.” Nàng phất tay gọi tiểu thái giám nhìn có vẻ mới mười ba, mười bốn tuổi ngoài cửa, “Đây là Tiểu Kỳ Tử phải không?”

“Vâng, chủ tử.”

“Nhỏ như vậy đã tiến cung thật không dễ dàng, người nhà đâu?”

https://thuviensach.vn

“Thưa tiểu chủ, trong nhà quá nghèo, cha chết đói, chỉ còn lại nô tài, muội muội và mẹ, bất đắc dĩ đành tiến cung.”

“Cũng thật đáng thương.” Yên Nhiên ra hiệu bằng mắt cho Thanh Thiển bên cạnh một cái rồi nói, “Tiếp tục làm việc đi, ta đi rồi về.”

Yên Nhiên biết tuy Thanh Thiển không hiểu rất nhiều chuyện trong cung, nhưng muốn mua chuộc một tiểu thái giám mới tiến cung thì vẫn dễ dàng.

Trên đường đi được biết Chiêu Viện nương nương này khuê danh Thư Anh, vào cung từ đợt trước, lúc đó cũng cực sủng một thời, trong hai năm dần dà lên tới vị trí Chiêu Viện, chỉ không biết vì sao nương nương này đột nhiên mất ân sủng, ngồi trên vị trí Chiêu Viện đã nhiều năm. Trong thời gian đó, Hoàng Đế hủy bỏ một lần tuyển tú, cho nên nàng ở vị trí Chiêu Viện đã hơn bốn năm.

Có điều tốt xấu gì cũng là Chiêu Viện, chủ vị một cung, dù không còn ân sủng cũng không đáng ngại, hàng ngày phân lệ của Chiêu Viện là không thiếu. Ngược lại, Mỹ Nhân tiểu chủ ở thiên điện Phù Dung Hiên thì không may mắn như thế. Nghe nói tiến cung cùng thời với Chiêu Viện nương nương, từng một lần sủng hạnh được thăng làm Mỹ Nhân, chỉ là sau đó dường như Hoàng Đế đã quên có một người như thế. May mà Chiêu Viện nương nương hiền lành tốt bụng, không làm khó vị Mỹ Nhân tiểu chủ kia, vì vậy Mỹ Nhân tiểu chủ tuy không sống thoải mái bằng các chủ tử địa vị cao trong hậu cung nhưng cũng không tệ lắm.

Yên Nhiên nghĩ, chẳng liên quan đến chuyện Chiêu Viện nương nương có tốt bụng hay không. Ngay từ đầu được thánh sủng, nàng ta tự nhiên không để một Mỹ Nhân nho nhỏ chẳng mấy khi thấy thánh nhan vào mắt, hẳn là sẽ không làm khó nàng kia. Sau đó chính nàng ta không biết vì nguyên nhân gì mà thất sủng, càng lười đi gây chuyện với tiểu Mỹ Nhân kia.

https://thuviensach.vn

Khi đang suy nghĩ đã đi tới chính điện của Chiêu Viện nương nương, Yên Nhiên ngẩng đầu liền thấy một cô gái xinh đẹp dịu dàng ngồi chính giữa, quả là đáng để từng nhận thánh sủng, cô gái bên cạnh đoán chừng chính là Mỹ Nhân tiểu chủ, bề ngoài dù không thể gọi là xinh đẹp nhưng điểm mạnh là tươi mát thanh thoát. Trong lòng nàng không khỏi thầm nói một câu, Hoàng Đế này mệnh tốt thật, vợ bé người nào người đấy xinh đẹp như hoa.

Nàng mím môi cười, thật ra kiếp trước nàng ghét nhất mấy thứ như xã giao gì đó, tuy rất thích đông người ngồi uống rượu tán chuyện với nhau, nhưng kiểu một mình thăm hỏi, nói chuyện gì đó là ghét nhất. Nàng thầm lắc đầu, ăn nhờ ở đậu nên chẳng làm khác được, vì vậy nàng khom gối xuống: “Thỉnh an Chiêu Viện nương nương, Mỹ Nhân tiểu chủ.”

Chiêu Viện nương nương ở chủ vị lập tức cười nói: “Mau dậy đi, đây là Mạc Bảo Lâm hôm nay mới tới phải không? Nhìn thật duyên dáng, năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

“Thưa Chiêu Viện nương nương, vừa mới qua mười bảy.”

“Mười bảy à.” Trong giọng nói của Thư Anh mang theo chút hoài niệm, “Khi mới vào cung bản cung cũng mười bảy tuổi, chỉ chớp mắt đã…” Nàng thất thần cười, “Xem bản cung này, nói cái này làm gì, ngươi đã vào Di Hoa Cung của ta thì sau này sẽ là người một nhà, không cần lúc nào cũng gọi nương nương tiểu chủ, xưng tỷ tỷ muội muội là được rồi.”

Yên Nhiên cười cười không đáp, trong lòng lơ đễnh, ta chẳng thèm xưng tỷ tỷ muội muội gì với các ngươi, sau này các ngươi hại ta thế nào còn chưa biết đâu.

Mỹ Nhân tiểu chủ bên cạnh đã mở miệng trước: “Tỷ tỷ chớ vội, sợ là Mạc Bảo Lâm mới tiến cung, mọi việc còn chưa quen, chưa thân cận với chúng ta, đi lại nhiều một chút là tốt thôi.”

https://thuviensach.vn

“Muội muội nói đúng, Mạc Bảo Lâm, ngươi ngồi trước đi, trong cung này của bản cung không có nhiều quy củ, ngươi có thời gian rảnh cũng có thể tới đây tâm sự. Đúng rồi, nghe nói ngươi là muội muội của Mạc Phi?”

“Thưa nương nương, đúng vậy, Mạc Phi nương nương là đường tỷ của thiếp tỳ.”

“Ta nói mà, nhìn cũng có mấy phần giống nhau, tỷ tỷ cực được sủng ái, hẳn là muội muội cũng sẽ không kém. Ngày hôm nay ngươi cũng mệt rồi, về nghỉ ngơi sớm đi, cũng làm khó ngươi hôm nay vội vàng tới thỉnh an.”

“Vâng, nương nương. Vậy thiếp tỳ xin cáo lui.” Chiêu Viện nương nương này thật sự dễ nói chuyện hơn Yên Nhiên tưởng nhiều, đại khái là chênh lệch quá lớn trước kia đã mài dũa tính tình nàng ta. Cũng không biết tính cách thế nào mới được sủng ái? Có điều ở dưới cùng một mái nhà, lại là người lãnh đạo trực tiếp của mình, muốn yên ổn tại hậu cung gió nổi mây vần này sợ rằng còn chưa thể đắc tội nàng ta. Nàng thở dài vịn tay Thư Nhu trở về.

Phía sau, trong đại điện, Thư Chiêu Viện uống một ngụm trà, ánh mắt thản nhiên nhìn lướt qua cô gái vừa ra khỏi đây.

“Nương nương, Mạc Bảo Lâm này là muội muội của Mạc Phi, hai tỷ muội này là liên thủ sợ rằng hậu cung lại có trò hay để nhìn.” Mỹ Nhân ở dưới cười khanh khách nói, giống như bản thân không ở trong hậu cung này.

“Bản cung ngược lại cảm thấy có trò hay để nhìn, có điều là tỷ muội phản bội chứ không phải tỷ muội liên thủ.”

“Chuyện này… thiếp tỳ không hiểu ý nương nương.”

“Ngươi ở trong cung nhiều năm như vậy đều sống uổng phí rồi à? Mạc Bình U nào phải loại người có thể nhìn thấy người khác sống tốt, chứ chưa

https://thuviensach.vn

nói đến Mạc Yên Nhiên. Mạc Yên Nhiên này trẻ tuổi, diện mạo tốt, gia thế tốt. Nữ nhân hậu cung đều phải đề phòng, huống hồ Mạc Bình U nay đang được sủng, đương nhiên không thể nhịn được nhóm Tiểu chủ mới đến đoạt ân sủng của nàng ta, kể cả muội muội tuổi trẻ mỹ mạo này, ha.” Thư Anh cười nhạt một tiếng, cúi đầu uống ngụm trà, ngữ khí càng lạnh nhạt hơn trước, “Hơn nữa, trong cung này, không thiếu nhất chính là tỷ muội, ngươi nói xem có đúng không, muội muội?”

Mỹ Nhân kia cũng cười rộ lên: “Tỷ tỷ nói phải, là muội muội hồ đồ.”

Mạc Yên Nhiên đương nhiên không biết bọn họ xoi mói cả nửa ngày sau lưng nàng, trở về Di Hòa Điện thấy Thanh Thiển gật đầu với mình liền nói: “Được rồi, các ngươi thu xếp xong thì đi nghỉ cả đi, không cần tới hầu hạ, ta rất mệt, muốn nghỉ ngơi luôn.”

Thư Nhu ở bên đáp: “Vâng, tiểu chủ có cần dùng bữa xong lại nghỉ ngơi không ạ?”

“Không cần, ta không muốn ăn. Thanh Thiển và Sơ Ảnh đến hầu hạ ta đi ngủ. Cô cô, ngươi dẫn bọn họ đi dùng chút đồ ăn đi, dù sao cũng không thể vì chủ tử mà khổ nô tài.” Nàng cầm tay Thư Nhu, khẽ xoa nắn.

Thư Nhu lập tức đáp lời: “Vâng, nô tỳ đã biết. Tiểu chủ nghỉ ngơi trước ạ.”

Yên Nhiên ngã lên giường, xoa vai: “Thanh Thiển, ngươi nói đi.”

“Vâng, tiểu thư. Tiểu Kỳ Tử kia mới vào cung, nô tỳ quan sát đã lâu nhìn có vẻ như không vấn đề gì. Vừa mới nói sẽ giúp hắn an trí mẹ và muội muội hắn liền quỳ xuống nói thuần phục kìa.” Thanh Thiển cười khanh khách liên tục.

“Ừ, vào cung rồi dù sao cũng không giống trong phủ, mỗi một nô tài ở đây đều không thể lơ là, ai biết sẽ sập bẫy trong tay nô tài nào.” Nàng dứt

https://thuviensach.vn

lời liền hạ giọng thì thầm: “Nói đến là ta ghét nhất loại chuyện tính đi tính lại này.”

“Sơ Ảnh, ngươi nói.”

“Vâng, tiểu thư. Lần này cùng tiểu thư tiến cung có tổng cộng mười tám người, là lần tuyển tú chọn ít nhất từ trước tới nay.”

“Không phải nói Thái Hậu nương nương mất, Hoàng Thượng đã ngừng tuyển tú một lần à? Sao càng chọn lại càng ít?”

“Chuyện này chúng nô tỳ cũng không rõ ràng lắm.”

“Quên đi, nói tiếp đi.”

“Vâng. Lần này tú nữ được phong Bảo Lâm không quá nhiều, cao nhất cũng chính là Bảo Lâm, có vài người bị phong làm Ngự Nữ. Tiểu thư là con gái Thượng Thư, có ưu thế thân phận, ngoài ra Doãn Bảo Lâm là con gái Thái Phó, Lâm Bảo Lâm là muội muội của Thị Lang bộ Lại, bọn họ phần lớn là con gái của thế gia kinh thành. Không thể không nhắc tới con gái của Lục Tướng Quân, nghe nói lần này cũng phong Bảo Lâm. Có điều còn một người nữa, chính là Giang Bảo Lâm, xuất thân nhà nghèo Giang Nam, không biết Hoàng Thượng nghĩ sao cũng phong làm Bảo Lâm.”

“Còn vì sao được nữa, làm bia ngắm ấy mà.” Có điều câu này Yên Nhiên nói rất nhẹ, bọn Sơ Ảnh không nghe rõ, cũng không dám hỏi lại. Một lúc lâu sau mới nghe nàng nói một câu nữa.

“Hôm nay Hoàng Thượng triệu ai thị tẩm?”

“Thưa tiểu thư, là Doãn Bảo Lâm nhà Thái Phó.”

“Ừ, ta thật sự mệt choáng váng, nghỉ thôi, đoán chừng ngày mai tin tức Doãn Bảo Lâm thăng chức cũng sẽ truyền khắp hậu cung.”

https://thuviensach.vn

“Sao tiểu thư biết nàng ta có thể thăng cấp?”

Một lúc lâu không nghe được câu trả lời, Sơ Ảnh quay đầu nhìn thì thấy Yên Nhiên đã ngủ say, nàng thở dài, kéo chăn bên cạnh sang đắp cho tiểu thư nhà mình, lui người ra.

Ngày hôm sau, quả nhiên Doãn Bảo Lâm được Hoàng Thượng phong làm Tài Tử lục phẩm.

https://thuviensach.vn

Chương 4: Hoa Phù Dung

Yên Nhiên thì từ sớm đã bị lôi từ trên giường dậy để đi thỉnh an Hoàng Hậu, vốn phi tử dưới ngũ phẩm không có tư cách tới cung của Hoàng Hậu thỉnh an. Có điều Yên Nhiên là tú nữ mới tiến cung, ngày đâu tiên không tránh được phải đi thỉnh an, tuy không tình nguyện nhưng vẫn phối hợp chuẩn bị. Nàng dặn dò: "Nhất định phải ăn mặc trong sáng thuần khiết một chút, chúng ta đi thỉnh an chứ không đi làm bia." Họ tự biết suy nghĩ trong lòng tiểu như nhà mình, đồng thanh đáp lời.

Trước khi ra ngoài, Yên Nhiên nhìn thoáng qua Thư Nhu lại liếc nhìn Thanh Thiển, sau đó thấp giọng nói với Thanh Thiển: "Thanh Thiển, hôm nay ngươi ở lại, đừng quên những gì ta nói với ngươi ngày hôm qua."

"Vâng, tiểu thư, nô tỳ nhớ kỹ."

Yên Nhiên nhíu mày: "Ừ, Thanh Thiển, Sơ Ảnh, các ngươi lúc nào cũng phải nhớ kỹ ở trong cung không giống ở nhà, xưng hô gì đó đừng để người ta bắt được nhược điểm mới tốt."

"Vâng, tiểu chủ."

Yên Nhiên dẫn theo Thư Nhu vào cung của Hoàng Hậu, Di Hòa Điện của nàng cách Vĩnh Khang Cung không gần, vì vậy cố gắng dậy sớm. Đến nơi lại thành một trong những người đầu tiên, nhất thời có chút xấu hổ.

Thế nhưng nhóm phi tử đã tới lại không thấy xấu hổ, họ cười rộ lên: "Đây là Mạc muội muội phải không? Nhìn bề ngoài quả là có vài phần giống Mạc Phi nương nương khi mới vào cung vài năm trước nhỉ."

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên trong lòng phiền chết được nhưng ngoài mặt vẫn đáp: “Thiếp tỳ không dám.”

Họ thấy nàng không thú vị cũng không để ý đến nàng nữa. Rất nhanh, mọi người tới đông đủ, Hoàng Hậu nương nương mới được người ta đỡ tới, mọi người quỳ xuống: “Thỉnh an Hoàng Hậu nương nương.”

“Đứng dậy cả đi.”

“Tạ ơn nương nương.”

“Các tiểu chủ mới tiến cung ở có quen không?” Hoàng Hậu uống một ngụm trà, ngẩng đầu hỏi.

“Thưa nương nương, tất cả mạnh khỏe ạ.” Mười mấy tiểu thủ đồng thanh nói.

“Vậy là tốt rồi. Hôm qua vất vả Doãn tiểu chủ. Bản cung vốn định gặp ngươi xong sẽ thăng vị cho ngươi, không ngờ Hoàng Thượng càng săn sóc hơn, tự mình thăng cấp cho ngươi.” Thấy Hoàng Hậu chỉ cô gái ngồi đầu tiên trong số những tiểu chủ mới phong.

Nàng kia da trắng như tuyết, trên má có hai vệt ửng hồng, nhìn kỹ mới thấy không phải thoa son, âm thầm gật đầu nghĩ Doãn Vân Lạc mới thừa ân này quả là báu vật. Mặt nàng càng đỏ hồng, đứng lên khom mình: “Tạ ơn nương nương săn sóc, hầu hạ Hoàng Thượng vốn là bổn phận của thiếp tỳ.”

Yên Nhiên không nhịn được bĩu môi, Doãn Tài Tử này không có não hay cố ý tìm khổ để chịu? Nhóm nương nương địa vị cao phía trên ai chẳng biết hầu hạ Hoàng Đế là bổn phận, cố tình người mới như ngươi nói ra càng giống như muốn chen chân vào để phân sủng.

Quả nhiên nghe thấy Hoa Phi khẽ hừ một tiếng: “Chẳng trách Doãn muội muội vất vả, mới vào cung Hoàng Thượng đã vội vàng mời ngươi

https://thuviensach.vn

qua, không biết cái bổn phận, cái vất vả kia kéo dài được mấy ngày.” Lời này đã vô cùng khó nghe, Doãn Vân Lạc kia sắc mặt trắng bệch, tự biết nói sai nên không hé răng nữa, chỉ cắn môi ngồi trên ghế.

Hoàng Hậu liếc nhìn Hoa Phi, nhàn nhạt mở miệng: “Hoa Phi càng ngày càng không nể mặt tiểu bối, bọn họ tuy mới tiến cung nhưng đã là tỷ muội một nhà, có nói cũng không nên nói lung tung.” Hoàng Hậu nương nương tuy không được sủng nhưng Hoàng Thương vô cùng tôn kính nàng, nay nàng đã mở miệng Hoa Phi cũng không tiện nói gì nữa.

“Mạc Bảo Lâm ở đâu nhỉ?”

“Thưa Hoàng Hậu nương nương, thiếp tỳ ở đây.”

“Ừ, ngươi cứ ngồi xuống đi.” Hoàng Hậu nương nương lại lần nữa cười tủm tỉm, “Mạc Bảo Lâm ở trong cung có Mạc Phi là đường tỷ tỷ, tự nhiên thích ứng tốt hơn những muội muội khác đúng không. Mạc Phi, ngươi cũng phải chăm sóc muội muội ngươi nhiều hơn.”

“Vâng, Hoàng Hậu nương nương.”

“Có điều Mạc Bảo Lâm cũng đừng chỉ nhớ tới tỷ tỷ nhà mình, dù hiện nay các ngươi còn chưa tới phân vị ngày ngày tới thỉnh an bản cung, nhưng có thể thường xuyên tới trò chuyện với bản cung, bản cung cũng bằng lòng thân cận nhiều hơn với các ngươi.”

“Tạ ơn ân điển của nương nương, nương nương không chê thiếp tỳ phiền, thiếp tỳ tự nhiên sẽ luôn luôn quấy rầy nương nương.”

“Không chê phiền, ngươi cứ việc ngày ngày tới đây, chỉ sợ ngươi thấy Vĩnh Khang Cung của bản cung không có gì thú vị thôi. Có điều nếu ngươi ngày ngày tới đây, cùng lắm thì bản cung ngày ngày dựng sân khấu kịch để đón tiếp ngươi.” Lời này của Hoàng Hậu mang theo một điểm trêu đùa, mọi người đồng loạt cầm khăn che miệng cười.

https://thuviensach.vn

Nói tóm lại, ngày đầu tiên thỉnh an coi như tương đối hài hòa, ấm áp.

Mạc Yên Nhiên ra khỏi Vĩnh Khang Cung chỉ muốn mau chóng trở về cung của mình, đỡ cho gặp người khác vô duyên vô cớ thêm phiền phức. Nàng dự đoán không sai.

“Mạc Bảo Lâm chờ một chút.” Nàng thầm than một tiếng rồi quay lại hành lễ: “Thỉnh an tỷ tỷ.”

Người gọi nàng lại không phải ai khác, chính là Mạc Phi nương nương mà nàng phải gọi là tỷ tỷ.

Mạc Bình U đi tới trước mặt nàng, nhàn nhạt nói: “Dậy đi. Ngươi đi dạo cùng bản cung một lát.”

“Vâng.”

Vừa đi được mấy bước Mạc Bình U đã dừng lại, nàng thầm kêu không xong, quả nhiên: “Mạc Yên Nhiên, ngươi quỳ xuống cho bản cung.”

Mạc Yên Nhiên cực kỳ nghẹn lời, tuy rằng biết chủ nhân thân thể này từ nhỏ bất hòa với Mạc Bình U nhưng không đến mức ngày đầu tiên đã không nể mặt nàng đến mức này, nghĩ về phần nghĩ, nàng vẫn chậm rãi quỳ xuống: “Không biết tỷ tỷ có gì chỉ giáo?”

“Tỷ tỷ? Bản cung không có muội muội như ngươi.” Ngón tay bôi đỏ rực của nàng ta nâng mặt nàng lên, “Tuy không biết vì sao Hoàng Thượng lại để ngươi tiến cung, nhưng ngươi nhớ cho kỹ, vào cung, bản cung chính là Mạc Phi nương nương, tỷ tỷ muội muội gì đấy không cần nhắc lại nữa. Ngươi cũng nhớ cho kỹ, có bản cung một ngày sẽ không để ngươi sống yên ổn. Không phải ngươi luôn thích cướp đoạt những thứ của người khác sao? Giờ để xem rốt cuộc ai đoạt của ai.” Nhóm nô tài đều cách rất xa, đương nhiên không nghe rõ Mạc Bình U nói cái gì, nàng hất gương mặt Yên Nhiên sang một bên, “Không phục? Bản cung cao hơn ngươi không phải chỉ một,

https://thuviensach.vn

hai cấp, tai mắt ngươi cũng không hay biết. Vì vậy, thu ánh mắt của ngươi cho tốt, nếu không đừng trách bản cung không để ý tình cảm."

Nhìn bóng nàng ta càng đi càng xa, Thư Nhu nâng nàng dậy luôn hỏi làm sao. Nàng lắc đầu, Thư Nhu chỉ coi như nàng không nói, thực ra trong lòng nàng rất giật mình. Cứ nghĩ Mạc Bình U ghét bỏ vì nàng yếu đuối nhút nhát, cướp đoạt gì đấy nàng không biết gì hết. Rôi nàng lại giận. Mạc Bình U chết tiệt, chỉ là phi tử thôi, tưởng mình là Hoàng Hậu chắc? Kiêu căng đến như vậy cơ à, nàng díp mắt, ta cũng không dễ đối phó đâu.

Còn chưa được đỡ vào cửa, Tiểu Kỳ Tử đã chạy tới quỳ xuống: "Chủ tử, đại hỉ, Hoàng Thượng lật thẻ bài của chủ tử, buổi chiều sẽ tới đây, chủ tử mau chuẩn bị đi."

Nàng đáp lời, vào phòng cởi váy áo bước vào nước nóng đã chuẩn bị sẵn, đuổi đám nha hoàn bên cạnh đi, tự mình xoa đầu gối xanh tím. Thân thể này quá mềm mại, tùy tiện nhéo một cái là tím xanh, đau chết được.

Khi Thẩm Sơ Hàn tới thì sắc trời đã tối, Yên Nhiên cũng không dám dùng bữa, tự mình cầm đèn lồng đứng cạnh cửa chờ hắn. Hắn vừa tới gần đã thấy nàng mặc trang phục mùa xuân màu hồng nhạt hơi mỏng, rất hợp với làn da trắng của nàng, môi càng hồng, tóc càng đen. Bóng người nho nhỏ đứng cạnh cửa, ánh mắt mong ngóng nhìn hắn.

Hắn cười, chiều nay đột nhiên nhớ tới nàng, nghĩ khi thi đình nàng cũng giương đôi mắt to nhìn hắn như thế, trong mắt chỉ có một mình hắn, dịu dàng cười đáp lại hắn "Vậy bệ hạ muốn để lại thẻ bài của tiểu nữ phải không?"

"Sao không ở bên trong chờ trẫm, tuy đã là mùa xuân nhưng vẫn còn hơi lạnh." Hắn cầm tay nàng, quả nhiên rất lạnh.

Yên Nhiên thầm trợn ngược mắt trong lòng, còn không vì muốn để lại ấn tượng tốt cho ngươi, nhưng trên gương mặt thiếu nữ mười bảy tuổi lại

https://thuviensach.vn

thể hiện ra là: “Thiếp tỳ chỉ muốn đi ra nhìn xem Hoàng Thượng có tới hay không, cũng chưa có… chưa có chờ lâu.”

Quả nhiên Thẩm Sơ Hàn cười: “Chờ trẫm thì chờ trẫm, có gì phải xấu hổ.” Tay kéo nàng vào nhà, “Đã dùng bữa tối chưa?”

“Còn chưa, muốn chờ Hoàng Thượng tới cùng dùng.”

Thẩm Sơ Hàn cười cười: “Tiếc cho ý tốt của ái phi, trẫm ăn rồi mới tới, chi bằng trẫm cùng ngươi dùng thêm chút nữa?”

Yên Nhiên đói cực, một mực gật đầu, mặc kệ ý cười của Thẩm Sơ Hàn càng ngày càng đậm.

Thẩm Sơ Hàn vốn tưởng nàng chỉ nói vậy thôi, không ngờ nàng thật sự rất đói, cả gương mặt nhỏ nhắn suýt chút nữa vùi vào trong bát, thấy nàng thích ăn cá thích ăn măng, lại không thích có người bên cạnh hầu hạ, vì vậy khi ăn ngư luôn nhặt xương rất lâu, hắn nhìn thôi cũng không nhịn được. Thấy nàng lại nhặt sạch xương một miếng cá nữa, không khỏi nghĩ Mạc Yên Nhiên này thật sự dễ ăn, không ngờ nàng lại đưa miếng cá kia tới trước mặt hắn, ánh mắt lấp lánh: “Hoàng Thượng ăn một miếng đi? Ngon lắm.”

Ánh mắt hắn tối sầm lại, ngậm đũa nàng nuốt miếng cá kia, sau đó tới gần nàng: “Ừ, quả nhiên như lời ái phi nói.” Có lẽ hắn dựa vào quá gần, hai tai Yên Nhiên bắt đầu đỏ hồng, cúi đầu buông chiếc đũa không nói nữa. Hắn nhìn xuống, thấy cần cổ trơn mịn trắng nõn của nàng, lại hỏi: “Ái phi ăn no rồi?” Cái đầu nhỏ ngây ngốc gật một cái.

Hắn không nhịn được ôm lấy nàng, “Vậy là tốt rồi.”

Hắn thả nàng lên giường, rút cây trâm của nàng, tóc đen xõa ra đầy giường. Yên Nhiên không ngừng tự kiến thiết bản thân trong lòng, phải thích ứng, phải thích ứng, dù sao tiến cung rồi sớm muộn phải có một ngày như thế. Nhưng khi Hoàng Đế lột hơn phân nửa y phục của nàng, tới gần

https://thuviensach.vn

cái cổ nàng thì nàng không nhịn được co rúm một cái. Thẩm Sơ Hàn nhìn nàng đã đỏ hồng đến cổ, ánh mắt càng tối, tay chậm rãi trượt tới hai nơi đẫy đà kia, mười bảy tuổi đang lúc tuổi như hoa, nơi này cũng vừa mềm vừa non. Hắn chậm rãi xoa nắn, thấy người dưới thân càng run rẩy hơn.

Không nhịn được buồn cười: “Lạnh à?”

Yên Nhiên hiện giờ thực sự không biết mình đang ở đâu, ngẩng đầu nhìn tới ánh mắt dào dạt ý cười của hắn, đôi môi mỏng của hắn, thực sự bắt mắt hơn mỹ nam ở hiện đại nhiều, thân thể dưới bàn tay hắn mặc hắn xoa nắn, nào còn biết hắn nói gì, chỉ biết lắc đầu lại gật đầu.

Thẩm Sơ Hàn càng thấy buồn cười, “Ngoan, ôm trẫm.” Nàng rất ngoan thật sự quấn đôi tay lên cổ hắn, hắn còn đang định nói gì thì chợt nghe Ninh An ở bên ngoài hô lên: “Hoàng Thượng, người của Mạc Phi nương nương đến báo, nói thân thể Mạc Phi nương nương khó chịu, mời ngài đi qua nhìn xem.”

Lúc này, Yên Nhiên vừa mới quấn đôi chân dài nhẵn nhụi lên trên lưng hắn, hắn cúi đầu nhìn nàng, thấy nàng toàn thân hồng hồng, đôi mắt như sắp nhỏ nước mắt, cắn môi không nói gì chỉ sợ hãi nhìn hắn, trong đôi mắt to chỉ có mình hắn.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 5: Hạ Tây Lâu

Đầu óc vốn đã biến thành hồ dán lập tức tỉnh táo lại, Yên Nhiên không khỏi nhớ tới ngày hôm nay Mạc Bình U nhìn xuống nàng, nói: “Ngươi nhớ cho kỹ, có bản cung một ngày sẽ không để ngươi sống yên ổn.” Nhất thời nàng vừa không biết nói gì vừa tức giận, trong lòng đã hoàn toàn thản nhiên, Mạc Bình U, không phải ngươi đã nói ta thích cướp đoạt sao? Ta sẽ khiến ngươi xem, thứ ngươi muốn cướp sẽ không cướp nổi.

Vì vậy nàng cứ thế nhìn Hoàng Đế, nàng biết rõ hiện giờ nếu thúc giục nói không chừng người đàn ông này sẽ đi thật. Quả nhiên, Thẩm Sơ Hàn cúi xuống hôn khóe mắt nàng: “Ngoan, đừng sợ.”

Sau đó hắn quay về phía cửa cười nhạt: “Ninh An, thái giám tổng quản nhà ngươi thật là càng làm càng không ra gì, thân thể Mạc Phi không khỏe thì mới Thái Y đi, còn có lần sau sẽ cách chức của ngươi.”

Yên Nhiên cũng thầm cười lạnh trong lòng, cái chân quấn lấy hắn không nhịn được muốn buông xuống, Thẩm Sơ Hàn vươn tay giữ chân nàng lại, cứ như vậy chậm rãi trượt vào. Yên Nhiên đau đến mức toàn thân co lại, Thẩm Sơ Hàn vốn để ý Yên Nhiên là lần đầu tiên nên không có động tác quá mạnh, lần co rúm lại này khiến phía dưới càng chặt, càng khiến toàn thân hắn tê dại.

Nhất thời không nhịn nổi nữa, không còn ngập ngừng. Vì vậy Yên Nhiên càng đau, móng tay càng bấm vào sau lưng hắn, kêu lên như mèo con, hắn cúi người xuống nghe, hạ thân vẫn không ngừng, càng đánh về nơi sâu hơn. Hắn nghe không rõ nàng kêu cái gì, âm thanh nho nhỏ không biết đang kêu đau hay đang gọi chậm một chút. Hắn chỉ cảm thấy toàn thân

https://thuviensach.vn

ngứa hơn nữa, nhẹ hôn khóe miệng nàng, luôn miệng gọi nàng: “Yên Nhiên, Yên Nhiên. Kêu ra, kêu ra đi.”

Nước mắt nàng rốt cục chậm rãi hạ xuống, âm thanh nho nhỏ, chân quấn hắn càng chặt, hắn càng dùng sức va chạm càng cảm giác được nàng run rẩy hơn, sau đó mềm mại trượt xuống, yết hầu hắn giật giật biết nàng đã tới, hung hăng chạy nước rút rồi cực kỳ sảng khoái phóng ra một lần. Thương nàng là lần đầu tiên, hắn không muốn nàng nữa, chỉ ôm nàng vào lòng.

Chợt nghe cô bé nho nhỏ trong lòng nhấn từng từ rời rạc nhưng rõ ràng: “Đãn nguyện thiên thu tuế lý, kết thủ vạn niên hoan hội, ân ái ứng thiên trường*”. Sau đó ngẩng đầu nhìn hắn, nước mắt lấp lánh còn chưa cạn, chậm rãi vươn lên hôn khóe môi hắn.

* Ba câu trích trong “Ai trường cát”, để miêu tả và chúc phúc trong hôn lễ.

Hắn che đôi mắt nàng, khụ một tiếng: “Đừng nhìn trẫm như vậy, nếu không trẫm sẽ không nhớ ngươi là lần đầu, không nhịn nữa.”

Vì vậy nàng le lưỡi thu tay lại, lần nữa dựa sát vào trong lòng hắn. Người ôm nàng trong lòng thì đang không ngừng nghĩ tới câu nói “ân ái ứng thiên trường” vừa rồi của nàng. Không khỏi cười cười, quả là tiểu nha đầu, hồn nhiên lại ngây thơ.

Ninh An vừa gọi hắn liền tỉnh, người trong lòng mũi hồng hồng, tóc xõa khắp giường, thân không mảnh vải, cái chân nhỏ dài còn gác lên người hắn, hắn bật cười. Vừa chuyển động người trong lòng cũng chuyển theo hắn, nàng tỉnh lại, ánh mắt mê man nhìn hắn, hắn càng nhìn càng yêu, cúi đầu hôn lên khóe miệng nàng, “Ngoan, buông chân nào. Trẫm phải lên triều không muộn rồi.”

Ninh An vừa vào cửa đã nghe thấy lời nói đỏ mặt tía tai như thế, không đi vào trong nữa mà đứng ở đây mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm. Sau đó không

https://thuviensach.vn

ngừng thôi miên bản thân chưa từng nghe thấy gì hết, thế nhưng giọng nói của Mạc Bảo Lâm vẫn mềm như bông chui qua: “Hoàng Thượng.”

Tiếp theo là giọng nói bất đắc dĩ của Hoàng Thượng: “Ngoan, còn như vậy trẫm thật sự không nhịn được đâu.” Ninh An đứng xa đương nhiên không biết, Thẩm Sơ Hàn vừa nói câu đầu tiên xong chân Mạc Yên Nhiên quặp càng chặt, Thẩm Sơ Hàn vốn không phải người biết nhẫn nại, có điều sắp tới giờ lầm triều nên thật sự bất đắc dĩ. Mạc Yên Nhiên thấy vậy thu chân nằm xấp trên giường nhìn hắn mặc quần áo, Thẩm Sơ Hàn thấy ánh mắt nàng trong vắt nhìn mình, luôn nhớ tới đôi mắt rưng rưng của nàng tối qua, hít sâu một hơi hôn khóe miệng nàng: “Ngủ một lát nữa đi, trẫm đi đây.”

Mạc Yên Nhiên không nói không rằng chỉ sững sờ dõi theo hắn, trong mắt lúc nào cũng chỉ có một mình hắn. Hắn ra khỏi Di Hòa Điện, không biết thế nào trong đầu chỉ quanh quẩn đôi mắt nàng và âm thanh nàng thì thầm đêm qua: “Ân ái ứng thiên trường.”

Hoàng Đế vừa đi Mạc Yên Nhiên liền thét lên: “Thanh Thiển, chuẩn bị nước.” Chính nàng thì chậm rãi chui ra, toàn thân như bị lắp ráp lại lần nữa, nhất là giữa hai chân đau đến mức khóc không ra nước mắt. Bước vào nước ấm cảm thấy lỗ chân lông toàn thân giãn ra, không nhịn được nhìn qua cơ thể mình, quả là vô cùng thê thảm. Thân thể nàng vốn mềm mại, hôm qua Thẩm Sơ Hàn kia lại ra tay không biết nặng nhẹ, quả đã xanh tím khắp nơi. Nàng không kiềm chế được chửi má nó, nghĩ tới lát nữa còn phải đi thỉnh an Hoàng Hậu, lại không chịu được muốn chửi má nó.

Nàng kết thúc buổi tắm rửa này rất nhanh, sau đó gọi Thư Nhu tới hầu hạ, đám Thanh Thiển đều là thiếu nữ chưa chồng, thấy thân thể nàng vậy cứ đỏ mặt, ngược lại Mạc Yên Nhiên chẳng xấu hổ: “Mau lên một chút, cứ ngươi đỏ mặt ta đỏ mặt mãi sẽ muộn giờ mất.”

https://thuviensach.vn

Phi tử ngày đầu tiên thừa sủng theo lệ cũ, mặc kệ phẩm cấp thế nào đều phải tới thỉnh an Hoàng Hậu, vì vậy khi Bảo Lâm chưa đủ phân vị như nàng tới cung Hoàng Hậu những người khác cũng không cảm thấy gì không đúng. Hoàng Hậu vẫn cười dịu dàng nhìn nàng: "Làm khó Mạc Bảo Lâm đến thỉnh an sớm như thế, ngày hôm qua hẳn là mệt cực rồi."

Phi tử địa vị cao đều cười rộ lên, một nữ tử mặc cung trang phía dưới Hoàng Hậu nói: "Nói tới cũng khéo, ngày hôm qua Mạc Bảo Lâm này thừa sủng, vừa vặn thân thể Mạc Phi muội muội liền không khỏe, đúng là tỷ muội ruột thịt nhỉ, luôn có thể có liên quan tới nhau." Yên Nhiên nhìn nàng kia một cái, quả nhiên vẫn là Hoa Phi nương nương, hôm qua làm khó Doãn Tài Tử, hôm nay lại tới tìm nàng.

Mạc Yên Nhiên khom gối: "Thiếp tỳ không dám."

Hoa Phi ý cười càng sâu: "Nói đến mới thấy Mạc Bảo Lâm thật hiểu lễ, bản cung chỉ nhắc một câu thôi nào có dám hay không dám, đêm qua vừa thừa sủng đã tới sớm thỉnh an, không thể so với…" Nàng cầm khăn che miệng, mọi người tự nhiên biết nàng đang nói ai, đúng lúc này thái giám ở ngoài hô lên: "Mạc Phi nương nương đến."

Nàng mới tiến lên ngồi xuống liền nói: "Từ thật xa thần thiếp đã nghe Hoa Phi tỷ tỷ nói cái gì, thật không ngờ trong cung của Hoàng Hậu cũng có thể ồn ào lớn tiếng vậy."

Hoa Phi biết đêm qua nàng dùng thủ đoạn cũ lại không mời được Hoàng Đế tới, thầm muốn cười nhạo nàng: "Bản cung cũng không dám nói cái gì không nên nói ở trong cung của Hoàng Hậu, chỉ nhắc đến chuyện buồn cười nên các vị tỷ muội đều không nhịn được cười ra tiếng thôi. Đáng tiếc muội muội tới muộn, chuyện thú vị đã nói xong mất rồi."

Mạc Phi đang muốn đáp lại câu gì đã thấy một tiểu thái giám từ ngoài chạy vào quỳ xuống: "Bẩm Hoàng Hậu nương nương, Thục Phi nương

https://thuviensach.vn

nương thân thể không khỏe, sai nô tài tới cáo tội với nương nương, hôm nay sợ rằng không thể tới thỉnh an nương nương."

Hoàng hậu cũng lơ đễnh, chỉ ôn hòa hỏi hắn: "Thục Phi muội muội không có gì đáng ngại chứ, đã mời Thái Y chưa?"

"Thưa nương nương, Thục Phi nương nương nói là bệnh cũ đau nửa đầu tái phát, chưa đến mức đưa tới trước mặt nương nương khiến nương nương phiền lòng."

"Ừ, ngươi trở về nói với chủ tử của ngươi, chỗ bản cung không có vấn đề gì, bảo nàng nghỉ ngơi cho khỏe đi."

"Vâng. Nô tài xin cáo lui."

Trong thoáng chốc cả điện không có ai nói gì, một lát sau Hoa Phi mới lành lạnh nói: "Đức Phi tỷ tỷ quanh năm không khỏe, Hoàng Hậu nương nương long ân miễn nàng thỉnh an, không ngờ thân thể Thục Phi tỷ tỷ cũng dần không tốt, không biết có phải tứ phi vị này…"

"Hoa Phi." Nàng còn chưa nói xong đã bị Hoàng Hậu ngắt lời, "Ngươi cũng là người cũ trong cung, cái gì có thể nói cái gì không thể nói còn cần bản cung nhắc nhở ngươi sao? Một nhị phẩm Phi như ngươi, mở miệng ngậm miệng đều là tứ phi vị, đây là loại quy củ gì."

Lúc này Mạc Bình U cũng nhàn nhạt tiếp lời: "Hoàng Hậu nương nương cũng đừng buồn bực, dù sao Thục Phi nương nương vài ngày trước thị tẩm cũng không thấy đau nửa đầu gì, mỗi khi tới thỉnh an Hoàng Hậu nương nương là lại đau đầu, nói đến mới thấy chúng thần thiếp cũng đã nhiều ngày không gặp nàng."

Hoàng Hậu cười cười, "Các ngươi muốn gặp nàng cứ việc đi Vong Ưu Cung tìm, tới chỗ bản cung nói những lời này có ích lợi gì, nàng có thể không có việc gì trong ngày thị tẩm, trong lòng các ngươi bất mãn thì cứ

https://thuviensach.vn

việc bảo Hoàng Thượng ngày ngày triệu các ngươi. Hôm nay cứ vậy thôi, các ngươi đều tự tan đi.”

Mạc Yên Nhiên vịn tay Thư Nhu đi ra, tránh đường lớn mà nhóm cung phi sẽ đi, đi đường nhỏ, nàng vỗ vỗ tay Thư Nhu: “Thư Nhu, ngươi nói cho ta nghe chuyện Thục phi một chút đi.”

“Vâng.”

Yên Nhiên biết, mỗi một hậu cung nhất định có một sủng phi, nàng vốn tưởng là Mạc Phi, Hoa Phi đã là hai nhà độc quyền, hôm nay xem ra bọn họ và Thục Phi căn bản không ở cùng một đẳng cấp.

“Thục Phi nương nương là Trắc Phi khi Hoàng Thượng còn là Thái Tử. Nô tỳ nhớ khi tiên hoàng còn trên đời đã nghe Thái Tử cực kỳ sủng hạnh Trắc Phi của hắn, ân sủng không phải Hoàng Hậu nương nương ngày nay có thể sánh bằng, ngày ngày ngủ ở phòng nàng. Có điều Thục Phi này chưa từng có tử tự, đừng nói là con nối dõi, dường như ngay cả mang thai cũng chưa từng nghe nói.”

Mạc Yên Nhiên nhíu mày, Thục Phi này được thánh sủng đến vậy lại chưa từng mang thai, nếu không phải chính thân thể nàng ta có chuyện thì chỉ sợ là ý của Hoàng Thượng. Ánh mắt nàng tối xuống, nếu đã sủng ái nàng ta như vậy, vì sao lại không cho nàng ta mang thai?

“Thư Nhu, gia thế của Thục Phi này thế nào? Ta không nghe nói nàng ta là nữ nhi của quan lớn nào trong kinh thành hết.”

“Tiểu chủ, Thục Phi này chỉ là con gái một nhà nghèo ở Giang Nam thôi.” Thư Nhu nhìn trái nhìn phải, thấp đầu, “Tiểu chủ, nô tỳ có một câu không biết có nên nói không.”

“Ngươi nói đi.”

https://thuviensach.vn

Thư Nhu nhìn có vẻ rất do dự, một lúc lâu mới mở miệng, “Nô tỳ không biết các chủ tử khác trong cung có biết hay không, chỉ là trước kia khi Thái Phi nương nương còn sống, từng gặp Thục Phi nương nương kia một lần, sau đó nô tỳ luôn nghe…” Nói còn chưa dứt lời đã thấy Tiểu Kỳ Tử vội vội vàng vàng chạy tới quỳ xuống, “Cuối cùng cũng tìm được tiểu chủ, tiểu chủ mau hồi cung đi ạ.”

“Xảy ra chuyện gì mà ngươi vội đến vậy?”

“Tiểu chủ, Giang Bảo Lâm ở Nhạc Thành Điện không còn.”

“Cái gì?” Mạc Yên Nhiên kinh hãi, “Giang Bảo Lâm mà ngươi nói chính là con gái nhà nghèo Giang Nam kia?”

“Đúng vậy ạ, tiểu chủ mau về cung trước đi, hồi cung nô tài sẽ chi tiết bẩm báo với ngài.”

Mạc Yên Nhiên không chần chừ nữa, chống tay Thư Nhu gấp gáp trở về cung. Từ xa đã thấy Thanh Thiển và Sơ Ảnh ở cửa đảo quanh, thấy nàng vội vàng vây lên, “Tiểu chủ đi đâu vậy? Chúng nô tỳ tìm đã lâu.”

“Đi dạo một vòng.”

“May mà Tiểu Kỳ Tử tìm được tiểu chủ, tiểu chủ mau vào điện đi, không biết lát nữa Hoàng Hậu nương nương có triệu người đi kiểm tra hay không.”

“Tiểu Kỳ Tử, nói những gì ngươi biết đi.”

https://thuviensach.vn

Chương 6: Quân Tâm Ý

"Vâng, tiểu chủ. Hôm nay khi tiểu chủ đi thỉnh an được gần nửa canh giờ thì chợt nghe Nhạc Thành Điện bên kia truyền tới tin tức, nói Giang Bảo Lâm đã chết. Lẽ ra Giang Bảo Lâm là tú nữ mới tiến cung, còn chưa thị tẩm, các chủ tử trong hậu cung tính kế thì có, nhưng không đến mức đối phó một người còn chưa thừa ân. Sau đó nô tài đuổi đám Tiểu Thuận Tử đi tìm chủ tử, bản thân thì đi hỏi thăm một lúc. Lại nghe tỳ nữ thiếp thân Tinh Nhân của Giang Bảo Lâm quỳ gối trước mặt Doãn công công trong cung Hoàng Hậu luôn khóc, nói Hoàng Hậu nương nương lấy lại công bằng cho tiểu chủ của nàng ta. Nô tài nghe thấy có kỳ quái, lẽ nào Giang Bảo Lâm bị người ta hãm hại? Lại nghe Doãn công công nói, là tiểu chủ nhà nàng tự mình thắt cổ, không ngờ Tinh Nhân càng khóc càng lớn, luôn miệng nói là Thục Phi nương nương hãm hại."

"Nô tài thấy Tinh Nhân đã thần trí không rõ liền lui ra, nghe được nhóm nô tài của Nhạc Thành Điện thì thầm, nói hôm qua Giang Bảo Lâm đắc tội Thục Phi, Thục Phi nương nương trước mặt đông đảo nô tài sai người tát Giang Bảo Lâm hơn mười bàn tay. Bọn họ còn nói Giang Bảo Lâm kia da mặt mỏng, tuy xuất thân nhà nghèo nhưng được nuông chiều từ nhỏ, lần này mất mặt, ở trong cung của mình khóc hơn nửa đêm, ngày hôm sau đã phát hiện nàng ta treo cổ."

Mạc Yên Nhiên càng nghe càng lạnh, vừa mới vào cung, ba ngày đã chết một tiểu chủ.

"Thư Nhu, trong cung vô duyên vô cớ chết một tiểu chủ, Hoàng Hậu nương nương có điều tra kỹ càng không?"

https://thuviensach.vn

Thư Nhu ngẩng đầu nhìn nàng một cái, “Thưa tiểu chủ, nếu là tiểu chủ từng nhận thánh ân, nếu Hoàng Thượng còn nhớ rõ hẳn sẽ cẩn thận tra xét, nhưng Giang tiểu chủ này còn chưa thị tẩm, sợ là Hoàng Thượng cũng không nhớ rõ là ai...”

“Vậy lẽ nào chết vô ích rồi?”

“Tiểu chủ nói cẩn thận.” Thư Nhu và Tiểu Kỳ Tử lập tức quỳ xuống, Thư Nhu càng thấp giọng, “Tiểu chủ, nô tỳ cũng không gạt tiểu chủ, nếu là nguyên nhân khác có lẽ sẽ tra, nhưng liên quan tới Thục Phi nương nương, chớ nói người khác chỉ thấy Thục Phi nương nương tát Giang Bảo Lâm, cho dù là... Tiểu chủ, chuyện này tốt nhất đừng xen vào.”

Yên Nhiên đại khái hiểu, cho dù điều tra ra Thục Phi kia bức tử Giang Bảo Lâm cũng sẽ không làm gì được nàng ta. Nàng không khỏi nhớ tới ngày ấy Mạc Bình U nhìn nàng như nhìn một con kiến, “Bản cung lớn hơn ngươi không phải chỉ một hai cấp, thầm xử lý ngươi cũng chẳng ai biết”, chỉ sợ không phải không ai biết, mà là có biết cũng không ai quan tâm.

“Các ngươi đứng lên đi, chỉ ở trong cung của mình tùy tiện nói chút thôi, không có gì. Chỉ cần ta hỏi cái gì, các ngươi đều thành thật đáp là được rồi.”

“Nô tài, nô tỳ tuân chỉ.”

“Trước đây từng xảy ra chuyện này chưa?”

Tiểu Kỳ Tử mới tiến cung đương nhiên không biết, chỉ có Thư Nhu cúi đầu nói: “Không dối gạt tiểu chủ, nếu là người khác đương nhiên không thể so với Thục Phi nương nương. Năm trước cũng có một Tu Nghi nương nương phạt một cung nữ, đêm đó cung nữ kia liền nhảy hồ, khi mò lên đã không thấy rõ mặt mày, sau khi biết, Hoàng Thượng giận dữ, mắng thẳng Tu Nghi nương nương không có lòng bao dung, phạt một cung nữ, rồi Tu

https://thuviensach.vn

Nghi nương nương kia bị biếm thành Mỹ Nhân. Sau đó Mỹ Nhân tiểu chủ bị bệnh không ai chăm sóc đã qua đời.”

“Vậy ngươi nói không thể so với Thục Phi nương nương là có ý gì?”

“Thưa tiểu chủ, bởi sáu năm trước, chính là năm Mạc Phi nương nương tiến cung, Thục Phi nương nương đã đánh chết một Quý Nhân, Quý Nhân kia là tân sủng của Hoàng Thượng, chỉ nghe nói nàng ta nói một câu không dễ nghe với Thục Phi nương nương đã bị ban chết. Sau khi Hoàng Thượng biết cũng chỉ trách Quý Nhân không hiểu quy củ, phạt Thục Phi nương nương cấm túc bảy ngày.”

Không thể so nổi.

Buổi chiều truyền đến tin tức, quả nhiên chuyện Giang Bảo Lâm không tiếp tục truy xét, chỉ coi như nàng ta thắt cổ, hạ táng theo phân vị. Đáng thương một cô gái trẻ tuổi như vậy mà đã chết.

Tối nay Thẩm Sơ Hàn lại lật thẻ bài của Mạc Yên Nhiên. Mạc Yên Nhiên vẫn cầm đèn lồng chờ hắn ở cửa như hôm qua. Thẩm Sơ Hàn nhìn có vẻ không được vui, Mạc Yên Nhiên thầm đoán đại khái vì mất một bà vợ nhỏ vì một bà vợ nhỏ khác, nàng biết Thục Phi trong lòng hắn không thể so với những người khác, đương nhiên không nhắc tới.

Hắn tới đây dắt tay nàng, nở nụ cười nói: “Nàng thật là, luôn thích chờ ở cửa, lần sau không được thế nữa. Tay lạnh cả người đều lạnh.”

Nàng ngẩng gương mặt cười cười nhìn hắn: “Chờ Hoàng Thượng thế này cũng tốt, Hoàng Thượng tới thấy có người chờ trong lòng hắn sẽ vui vẻ chút.”

Lúc này lông mày hắn mới giãn ra, “Vẫn là nàng ngoan ngoãn hơn.”

https://thuviensach.vn

Đêm này, Thẩm Sơ Hàn không chạm vào nàng, chỉ nằm bên cạnh nàng. Ban đêm, Mạc Yên Nhiên luôn nghĩ tới chuyện Thục Phi ngày hôm nay, đêm đã khuya mà chậm chạp không ngủ. Lại nghe Thẩm Sơ Hàn nằm bên cạnh nàng dường như nói mơ, nàng dựa vào nghe thì ra là "mẫu phi". Mạc Yên Nhiên không rõ chuyện giữa Thái Hậu và Thẩm Sơ Hàn. Thầm nghĩ ngày mai thức dậy phải hỏi Thư Nhu chuyện của Thái Hậu và Thẩm Sơ Hàn, cứ nghĩ vậy cũng chậm rãi ngủ thiếp đi.

Sáng sớm tỉnh dậy phát hiện người bên cạnh đã không thấy đâu, vị trí hắn ngủ cũng lạnh như băng. Đám Thư Nhu bên ngoài dường như nghe thấy tiếng động bên trong, vì vậy nhỏ giọng hỏi nàng: "Tiểu chủ, người dậy rồi sao?"

"Dậy rồi, các ngươi vào đi." Đám Thư Nhu cúi đầu đi vào, Yên Nhiên thuận miệng hỏi, "Hôm qua Hoàng Thượng đi từ giờ nào, vì sao ta không cảm thấy gì hết?"

Thanh Thiển đỏ con mắt, một lúc lâu không lên tiếng. Yên Nhiên cảm thấy kỳ quái, nghiêm nghị hỏi bọn họ: "Các ngươi cứ việc nói."

"Tiểu chủ, Hoàng Thượng đi từ đêm. Gọi Ninh An vào hầu hạ, vội vội vàng vàng đi rồi. Chúng nô tỳ sai người đi theo, nói thấy Hoàng Thượng tới Vong Ưu Cung." Ba người Thanh Thiển quỳ thẳng tắp, nói dứt lời nước mắt đã rơi xuống.

Vong Ưu Cung, Thục Phi.

Yên Nhiên hít sâu một hơi: "Là Thục Phi nương nương sai người tới gọi Hoàng Thượng đi à?"

Thanh Thiển trực tiếp nằm rạp trên đất, nặng nề khóc ra: "Chưa từng. Tiểu thư, chưa từng. Chỉ là Hoàng Thượng đột nhiên gọi Ninh An công công vào, khi đi ra thẳng tới Vong Ưu Cung." Có lẽ quá mức khổ sở, nhất thời quên luôn xưng hô Yên Nhiên dặn dò, chỉ cảm thấy rất ấm ức.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên trầm giọng: “Đứng lên hết cho ta, không được khóc nữa. Trong cung chúng ta không có người chết, khóc cái gì. Mau trang điểm cho ta, đừng muộn giờ thỉnh an Hoàng Hậu nương nương.”

“Chi bằng tiểu chủ cáo ốm không đi đi?” Thanh Thiển còn quỳ trên đất, Yên Nhiên biết ý của nàng ta. Yên Nhiên dùng thân phận phi tử đêm qua thị tẩm đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương, hậu cung là nơi không giấu được tin tức nhất, chỉ sợ người người trong hậu cung đều đã biết nửa đêm Hoàng Thượng rời Di Hòa Điện đi Vong Ưu Cung. Lần này đi Vĩnh Khang Cung e rằng gặp phải không ít cười nhạo.

“Nói mê sảng cái gì, lúc nào cũng có thể không đi, chỉ hôm nay không thể không đi. Thanh Thiển, ngươi đứng lên cho ta, chải phù dung hồi vân kế cho ta, ta tự mình họa mi. Nếu hôm nay ta không đi mới có thể bị cười nhạo là khí phi. Các ngươi đừng quên, tuy nửa đêm Hoàng Thượng bỏ đi, nhưng hôm qua vẫn lật thẻ bài của ta. Còn quỳ dưới đất làm gì, muốn ta đuổi các ngươi khỏi Di Hòa Điện à?”

Thanh Thiển lớn lên bên cạnh Yên Nhiên, lại tiến cung cùng Yên Nhiên mới này, dù thời gian không dài nhưng đây là lần đầu tiên thấy Yên Nhiên phát giận như vậy, lập tức không dám quỳ nữa, đứng lên trang điểm cho nàng.

Yên Nhiên vẫn chỉ dẫn theo Thư Nhu, trước khi đi nàng cầm tay Thanh Thiển, Sơ Ảnh, “Các ngươi không phải sợ, không ai sẽ tổn thương ta, ta chỉ coi những người đó đang hát hí khúc, sẽ không bị lời nói của bọn họ làm tổn thương. Ngược lại là các ngươi, hôm nay mặc kệ nghe người cung khác nói gì đều không được ra mặt thay ta, miễn cho chọc họa, biết không?”

Thấy hai người đồng ý, Yên Nhiên vẫn lo lắng dặn dò một câu: “Các ngươi yên tâm, chủ tử của các ngươi không dễ bị gạt đổ như vậy đâu, Thục Phi dù được sủng ái cũng không thể so với một nữ tử như hoa. Sỉ nhục ngày hôm qua nhất định ta sẽ đòi lại.”

https://thuviensach.vn

Giờ Thanh Thiển và Sơ Ảnh mới thật sự đồng ý. Thấy sắc trời không còn sớm, Yên Nhiên vội vàng dẫn Thư Nhu đi về phía Vĩnh Khang Cung.

Bởi vì buổi sáng làm lỡ một chút thời gian nên khi Yên Nhiên tới Vĩnh Khang Cung thì người ta đã tới gần đủ.

Hoàng Hậu cũng đã ngồi trên chủ vị, nàng bước lên trước quỳ gối: "Thỉnh an Hoàng Hậu."

Hoàng Hậu hiển nhiên cũng giật mình, có vẻ không ngờ hôm nay Yên Nhiên còn tới, phản ứng lại mới cười đáp, "Mạc Bảo Lâm dậy đi."

Hôm nay Mạc Yên Nhiên đặc biệt ăn diện, so với ngày thường còn kiều diễm hơn hai phần. Cũng chính vì hôm nay nàng đặc biệt diễm lệ, đương nhiên có người nhìn mà khó chịu: "Những cái khác không nói, bản cung thấy tâm tính của Mạc Bảo Lâm thật là hơn hẳn những người khác trong hậu cung, đã trải qua việc hôm qua mà hôm nay còn ăn mặc ngăn nắp rạng rỡ tới thỉnh an, còn đẹp hơn bình thường một chút."

Mạc Yên Nhiên xì một tiếng trong lòng, đang cần phản ứng này của ngươi đây, nét mặt lại không lộ nửa phần: "Tạ ơn Hoa Phi nương nương khen ngợi, thiếp tỳ cái khác không dám nói, chỉ không muốn học người khác cả ngày hối hận. Thầm nghĩ sống vui vẻ từng ngày, sống cuộc sống của mình là tốt rồi."

Nửa đêm qua Hoàng Thượng rời bước khỏi chỗ Mạc Bảo Lâm, hôm nay lại dám không nể mặt Hoa Phi nương nương trước mặt chư phi hậu cung, quả là không muốn sống nữa. Quả nhiên, Hoa Phi cười nhạt: "Bản cung cũng hiếm khi thấy Hoàng Thượng từ trên giường tân sủng đứng dậy tới cung người khác, tâm tính của Mạc Bảo Lâm thật sự không thể so với bình thường."

Mạc Yên Nhiên còn ngẩng đầu cãi lại: "Thiếp tỳ từ nhỏ ở nhà đã không muốn so sánh với người khác, tới trong cung càng không muốn so với các

https://thuviensach.vn

nương nương, bất cứ người nào tư lịch đều dày hơn thiếp tỳ, thiếp tỳ nào có tư cách để nói.” Đây rõ ràng ám chỉ Hoa Phi lớn tuổi.

Hoa Phi căn răng, đang định cãi lại thì Hoàng Hậu cười khanh khách nói: “Ngày trước không biết thì ra Mạc Bảo Lâm cũng rất biết ăn nói.”

Lúc này Mạc Yên Nhiên không nói gì nữa, mọi người chỉ coi như nàng nể mặt Hoàng Hậu không còn vặc lại, nhưng Hoa Phi không muốn tha nàng, vẫn không bỏ cuộc: “Nào chỉ là biết ăn nói, nhìn cái miệng kia, đúng là...”

“Đủ rồi, Hoa Phi.” Hoàng Hậu như có điểm bất mãn, trực tiếp sa sầm mặt, “Đừng náo loạn nữa, được rồi, không có chuyện gì thì tan đi.”

Mọi người đều cáo lui.

Hoa Phi hiển nhiên đang ở cửa chờ Mạc Yên Nhiên, phi tử các cung vốn muốn chờ xem kịch vui, không ngờ Mạc Bình U đi ra nói với Hoa Phi cái gì, Hoa Phi nhíu mày đã đi rồi.

“Các vị tỷ muội, Hoàng Hậu nương nương đã ra lệnh tan đi, không biết các ngươi tụm năm tụm ba ở đây làm gì?” Mặc dù Mạc Phi không được sủng ái bằng Thục Phi nhưng tính tình thì cực nóng nảy, đám phi tử nào dám nói gì, hành lễ rồi xin cáo lui. Mạc yên Nhiên đương nhiên biết Mạc Bình U không thể nào vô duyên vô cớ giúp nàng.

Nàng đi tới trước mặt nàng ta, vén váy thi lễ: “Thỉnh an Mạc Phi nương nương.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 7: Một Đời Không Rời

Mạc Bình U cười khẩy nhìn nàng: “Có tiền đồ quá nhỉ, uổng làm người nhà họ Mạc ta. Thục Phi kia sai người gọi Hoàng Thượng đi thì không nói làm gì, nghe nói là Hoàng Thượng tự mình đi. Mạc Yên Nhiên, ngươi đừng tưởng mình ghê gớm lắm.”

Mạc Yên Nhiên trợn trắng mắt trong lòng, hôm nay vốn hướng về phía Hoa Phi, chính ngươi cứ thích đụng lên thì đừng trách ta không nể mặt.

“Mạc Phi nương nương quá lời, thiếp tỳ không có tiền đồ gì nhưng ít ra hôm qua Hoàng Thượng cũng lật thẻ tên của thiếp tỳ. Hôm nay người Hoàng Thượng tâm tâm niệm niệm mặc kệ là ai, nói chung cũng không phải bò từ giường thiếp tỳ xuống để lên giường của Mạc Phi nương nương.”

Mạc Bình U không ngờ Mạc Yên Nhiên lẻo mép như thế, nhất thời còn chưa nghĩ ra phải cãi lại thế nào, lại nghe Mạc Yên Nhiên nói tiếp: “Vậy mới nói Mạc Phi nương nương cũng đừng tự mình đa tình, tưởng Hoàng Thượng để ý ngươi nhiều thế nào. Từ khi đám thiếp tỳ vào cung Mạc Phi nương nương hẳn là đã lâu chưa thấy Hoàng Thượng phải không? Tuy Mạc Phi nương nương còn trẻ tuổi nhưng nên bảo dưỡng đúng lúc mới tốt, chưa nói nhóm thiếp tỳ nhỏ hơn nương nương vài tuổi, sau này sợ rằng sẽ có muội muội càng trẻ tuổi xuất hiện nữa kìa.”

Mạc Bình U giận dữ, thậm chí nàng còn chưa kịp tự hỏi vì sao hôm nay Mạc Yên Nhiên lại chống đối khác thường như thế.

Rồi Mạc Bình U thật sự như Mạc Yên Nhiên nghĩ, một bàn tay quật tới. Làn da Mạc Yên Nhiên vốn mềm mại, Mạc Bình U ở phủ tướng quân

https://thuviensach.vn

không hiếm khi tập võ, lần này lại dùng hết sức, nên nửa mặt Mạc Yên Nhiên vừa đỏ vừa tím, khóe miệng còn hơi rach. Nhưng Mạc Bình U dù sao đã sống trong hậu cung nhiều năm, vừa đánh xong liền biết rơi vào bẫy của Mạc Yên Nhiên, giận dữ phất tay áo bỏ đi. Mạc Yên Nhiên khe khẽ hít vào một hơi, trong lòng thầm nghĩ, Mạc Bình U, hôm nay để muội muội dạy ngươi một chiêu đi.

Cả buổi sáng Thẩm Sơ Hàn tâm thần không yên, hắn cũng không biết mình làm sao nữa. chỉ là cứ không ngừng nhớ tới tiểu cô nương kia. Đêm qua hắn rời đi, sợ rằng sáng sớm nay nàng ở Vĩnh Khang Cung chắc chắn bị người ta cười nhạo một phen. Nghĩ tới ánh mắt trong vắt của nàng nhìn mình, nhớ tới bàn tay lạnh giá cầm đèn lồng chờ mình, trong hậu cung này nữ tử ái mộ hắn không ít, nhưng không hoàn toàn chỉ là ái mộ hắn, trong mắt họ có hắn, trong lòng cũng có, nhưng ngoài ra còn có cả quyền lợi, quyền thế, có khát vọng với địa vị. Thế nhưng tất cả những thứ đó không có trong mắt Mạc Yên Nhiên, hắn không biết do nàng che dấu quá tốt hay quá nhỏ đã vào cung nên không nghĩ tới những thứ này. Nói chung, hắn chỉ nhìn thấy chính mình, chỉ nhớ nàng mềm mại gối vào lòng hắn. Trong thoáng chốc hắn bỗng cảm thấy mình có lỗi với tiểu cô nương kia.

Hắn không nhịn được, ném bút: “Ninh An, bãi giá Di Hòa Điện.”

“Hoàng Thượng, lúc này đi Di Hòa Điện...”

“Làm sao vậy?”

Vì vậy Ninh An kể lại chuyện xảy ra ở cửa Vĩnh Khang Cung từ đầu chí cuối cho Thẩm Sơ Hàn một lần. Thẩm Sơ Hàn nghe xong liền giận bốc lên đầu, hắn không ngờ là đường tỷ muội ruột thịt còn có thể ra tay. Tuy hôm qua hắn làm vậy là mất mặt Mạc Yên Nhiên, có điều chỉ trào phúng thì thôi, còn bị đánh. Vì vậy hắn hỏi: “Vậy Mạc Bảo Lâm bị thương có nặng không?”

https://thuviensach.vn

Ninh An đáp: “Sợ là không nhẹ.”

Thẩm Sơ Hàn trầm ngâm chốc lát: “Soạn chỉ, Mạc Phi tính cách quái đản, lén đánh cung phi, không nhìn pháp luật kỷ cương, biếm làm Chiêu Dung tam phẩm. Mạc Bảo Lâm hiền lương thục đức, rất được lòng trẫm, tấn làm Quý Nhân ngũ phẩm. Đi thôi, bãi giá Di Hòa Điện.”

Trong lòng Ninh An có tính toán, Mạc Bảo Lâm này một lần tiến hai cấp, tuy Hoàng Thượng nể tình một bạt tai của Mạc Phi mới thăng chức nhưng trong lòng tám phần mười là có áy náy với nàng. Không phải lần đầu tiên Hoàng Thượng từ trên giường phi tử nửa đêm đi Vong Ưu Cung, nhưng phi tử ngày hôm sau bị đánh quả là người đầu tiên. Thế nên phi tử ngày hôm sau được tấn hai cấp cũng là người đầu tiên. Mạc Bảo Lâm này, ánh mắt Ninh An bỗng trầm xuống.

Thẩm Sơ Hàn cản tiểu thái giám muốn thông báo, tự mình đi vào trong phòng, vừa vào đã nghe Mạc Yên Nhiên hô lên: “Nhẹ chút, nhẹ chút. Thanh Thiển, Thanh Thiển ngươi nhẹ chút, ta là tiểu thư của ngươi chứ không phải kẻ thù.”

Sau đó lại nghe một giọng nữ khác vang lên: “Tiểu chủ, người còn nói nữa, sáng nay nên liều mạng ngăn cản người đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương, còn mang theo vết thương đầy mặt trở về.” Dứt lời còn khóc ra tiếng.

“Ai nha, ai nha, ngươi đừng khóc. Nếu không Sơ Ảnh, ngươi kéo nàng ta ra ngoài đi, nàng ta vừa khóc ta lại càng đau. Thư Nhu ngươi nhanh lên chút, ta không chịu nổi đau vậy đâu.”

“Chịu không nổi còn không biết đường trốn?”

Chủ tử, nô tài trong phòng giật nảy mình, vội vàng đứng lên thỉnh an, nàng cũng muốn cúi xuống Thẩm Sơ Hàn đã vội kéo nàng đứng lên, nhìn nàng cúi đầu lại thở dài: “Ngẩng đầu nhìn trẫm.”

https://thuviensach.vn

Nàng run lên, không biết đang sợ cái gì. Hắn đành phải phất tay: “Các ngươi để dược lại, lui xuống cả đi.” Sau đó tự mình nâng đầu nàng lên. Quả nhiên Ninh An đã nói nhẹ, cái gì gọi là sợ là không nhẹ, đây phải là sợ là rất nặng. Cả mặt nghiễm nhiên biến thành hai người, một bên kiều diễm như hoa, một bên xanh tím còn có thuốc mỡ trong suốt.

Nàng run rẩy: “Hoàng Thượng đừng nhìn, chính thiếp tỳ thấy còn...” Nàng dường như không đành lòng nói rõ, rõ ràng là vô cùng thê thảm.

Nhưng Thẩm Sơ Hàn chỉ thấy thương tiếc, hắn dùng đầu ngón tay lạnh lẽo cẩn thận chạm vào mặt nàng: “Rất đau à?”

Sau đó quả nhiên thấy nàng ngẩng đầu nhìn hắn, mắt rơi lệ, nghẹn ngào nói: “Siêu đau.”

“...” Nàng nói vậy bảo trẫm phải tiếp lời thế nào mới được.

“Khụ khụ.” Hắn ho khan, sau đó ngồi nghiêm chỉnh, “Vậy làm sao bây giờ?”

Nàng kéo tay áo hắn: “Những cái khác nói sau, Hoàng Thượng có thể giúp thiếp tỳ bôi dược trước không? Thực sự đau lắm đấy.”

Khi nàng rên rỉ nói đau lắm, đau lắm, Thẩm Sơ Hàn không kiềm chế được nghĩ tới đêm đó, nàng cũng nhỏ giọng yếu ớt kêu đau dưới thân hắn. Ánh mắt tối sầm lại, miễn cưỡng đè nén bản thân, lấy một miếng thuốc mỡ cẩn thận bôi lên mặt nàng, không ngờ mới chuẩn bị bôi thì nàng lại kêu lên: “Đau, đau, đau, Hoàng Thượng nhẹ chút.”

Lời nói kia mang theo chút làm nũng kích thích đôi mắt người đàn ông càng tối: “Ái phi cứ phải khiến người ta mơ màng như thế à? Trẫm thì không ngại, chỉ sợ nàng không chịu nổi...” Tay hắn theo đó liên tục di chuyển xuống.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên giật mạnh tay hắn, nửa mặt bên kia cũng hồng như say: “Hoàng Thượng đừng làm rộn, thiếp tỳ, thiếp tỳ còn đau mà.” Cũng không biết nàng nói đau chỗ nào, nói chung, Thẩm Sơ Hàn không đùa nữa, cẩn thận giúp nàng bôi thuốc, nhìn nàng đau tới mức liên tục hít sâu, vừa đau lòng vừa buồn cười: “Giờ mới biết đau, lúc đó sao không biết trốn?”

Mạc Yên Nhiên nhấc mắt nhìn hắn, nếu là bình thường ngọn lửa trong người hắn sợ là cứ thế bị khơi lên, nhưng lúc này một nửa gương mặt nàng đỏ thũng kỳ cục, làm vậy ngược lại còn có chút buồn cười. Nhưng Thẩm Sơ Hàn biết không thể lửa cháy đổ thêm dầu nên chỉ tiếp tục động tác trên tay.

“Thiếp tỳ nào biết sẽ ăn tát, nếu ta biết Mạc Phi nương nương sẽ đánh xuống đã chạy từ lâu rồi.”

Nghe nàng nói những lời bướng bỉnh này, Thẩm Sơ Hàn không sửa lỗi Mạc Phi nương nương kia, chỉ chăm chú nhìn nàng: “Lúc trước không biết quan hệ giữa nàng và đường tỷ tỷ của nàng lại không tốt đến thế.”

“Vâng, chúng ta từ nhỏ đã không hợp nhau, nàng ta trước giờ không thích ta. Tới trong cung lại thích cùng một nam nhân với nàng ta, đương nhiên càng không thích.” Hắn có chút thất thần nghe cách nói chuyện nàng ta nọ nàng ta kia, không chút cố kỵ, cảm thấy như vậy vừa thân thiết vừa ấm áp.

Mạc Yên Nhiên thấy hắn một lúc lâu không nói gì, tưởng cách nói chuyện của mình khiến hắn không vui, thở dài thầm nghĩ Hoàng Đế thật khó hầu hạ, lại cúi đầu nói: “Hoàng Thượng tha lỗi, thiếp tỳ ở nhà tự do đã quen...”

“Không sao.” Hắn xoa đầu nàng, “Trẫm thích nói chuyện với nàng như thế, không thay đổi cũng không sao.”

Sau đó thấy tiểu cô nương ngẩng phắt đầu dậy, đôi mắt trong sáng nhìn hắn, trong ánh mắt kia vẫn chỉ có mình hắn: “Vậy Hoàng Thượng là đang

https://thuviensach.vn

nuông chiều ta sao?”

Hắn trầm giọng cười ra tiếng: “Đúng thế, trẫm đang nuông chiều nàng. Vậy nàng có thể đừng nhích tới nhích lui, để trẫm bôi xong thuốc cho nàng không?”

Đêm đó, Thẩm Sơ Hàn chỉ ôm nàng ngủ, không có động tác gì khác, ôm nàng vào trong lòng, nghe nàng thì thầm chuyện phiếm vài câu: “Hoàng Thượng biết ta thích Hoàng Thượng từ khi nào không?”

“Hử? Để trẫm đoán, đêm hôm đó?”

Nghe hắn trêu đùa, quả nhiên thấy cô bé trong lòng đỏ bừng cả hai tai, đấm nhẹ hắn vài cái rồi dùng ngữ khí nghiêm túc nói: “Là ngày Hoàng Thượng cười gọi ta khanh. Lúc đó ta đã nghĩ, vì sao lại có người nhìn đẹp mắt lại nói dễ nghe vậy cơ chứ.” Nói xong, nàng như có chút xấu hổ chui về trong lòng hắn, một lúc lâu sau mới chui ra thì thầm thêm một câu: “Thiếp muốn gả mình cho quân, một đời không rời.” Hắn ôm lấy nàng, nghĩ tới đêm đó nàng cũng dùng vẻ mặt như vậy nói “ân ái ứng thiên trường”.

Dường như nàng rất mệt mỏi, nói xong liền nặng nề ngủ, hơi thở khe khẽ phả lên ngực hắn, càng giống như phả lên trái tim hắn. Hắn từng tiếng một nhẹ giọng gọi nàng: “Khanh Khanh, Khanh Khanh.”

Một lát sau, nàng như hơi tỉnh lại, chớp mắt nhìn hắn, thấy hắn vẫn còn ở đây liền ôm chặt lấy. Thẩm Sơ Hàn không biết vì sao trong lòng run lên, sau đó cảm thấy nàng đang khóc. Hắn giật mình, nhất thời không biết phải làm thế nào. Nữ nhân hậu cung không được khóc trước mặt hắn, chuyện khổ sở thế nào cũng phải chịu đựng. Thế nhưng lúc này, nàng đang ngủ đột nhiên tỉnh lại ôm hắn khóc. Hắn chưa bao giờ biết dỗ người khác thế nào, chỉ nhè nhẹ vỗ vai nàng, cả nửa ngày chỉ lặp lại một câu: “Khanh Khanh đừng khóc, Khanh Khanh đừng khóc. Mặt còn đau lắm ư?”

https://thuviensach.vn

Cảm giác người trong lòng lắc đầu nguầy nguậy, lại ngẩng đầu nhìn hắn, hắn thấy gương mặt nàng hiện giờ càng sưng hơn, ngay cả con mắt cũng sưng, thật sự đáng thương cực kỳ. Hắn nhẹ nhàng hôn lên trán nàng: "Ngoan, đừng khóc nữa."

Mạc Yên Nhiên cứ vậy ôm hắn, thật lâu mới thốt ra một câu, câu nói kia bị bao phủ trong tiếng nức nở, không cẩn thận nghe căn bản không nghe ra, nhưng Thẩm Sơ Hàn vẫn nghe rõ ràng, hắn thở dài: "Đã biết, trẫm sẽ không đi. Nàng yên tâm ngủ đi, ngoan, đừng khóc."

Mạc Yên Nhiên vùi đầu trong lòng hắn, hắn đương nhiên không nhìn thấy Mạc Yên Nhiên nở nụ cười một cái, giống như trào phúng, cũng giống như thương hại.

Thẩm Sơ Hàn chỉ biết Mạc Yên Nhiên nức nở trong lòng mình rồi lại ngủ, còn hắn thì ngủ không nổi. Hắn không biết chuyện đêm qua mang tới ảnh hưởng lớn cho nàng đến vậy, nửa đêm bừng tỉnh tưởng hắn đã đi. Hắn không phải chưa từng rời khỏi giường phi tử khác, thế nhưng không có ai khiến hắn hổ thẹn đến thế, thậm chí hắn còn nghĩ, nếu đêm qua không rời đi thì tốt rồi. Như vậy nàng sẽ không bị tiếng gõ mõ cầm canh làm tỉnh giấc rồi lại khóc đến ngủ thiếp đi trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 8: Phong Thục Phi

Nếu nói đến chuyện Ninh An ghét phải làm nhất thì trước đây không nhiều, tuy cũng có nhưng nói không rõ nguyên nhân. Thế nhưng hiện tại có thể rõ ràng thẳng thắn nói với ngươi, chính là gọi Hoàng Thượng dậy khi hắn ở chỗ Mạc Quý Nhân.

Ví dụ như lúc này, qua canh giờ phải dậy đã mấy chén trà, bên trong vẫn không có động tĩnh. Hắn không biết có nên đi vào hay không, thế nhưng nhìn mặt trời càng ngày càng cao đành đẩy cửa vào kêu: "Hoàng Thượng, có cần nô tài hầu hạ ngài thay y phục không ạ?"

Sau đó chợt nghe trong màn truyền ra giọng nói của Mạc Quý Nhân: "Ninh An này thật đáng ghét, ngày ngày quấy rối giấc ngủ của người ta." Ninh An thật muốn quỳ xuống, chủ tử, nô tài nào có cố ý.

Rồi lại nghe tiếng cười trầm thấp của chủ tử từ bên trong: "Nàng chỉ biết bắt lỗi hắn, mỗi lần trẫm bảo nàng không cần đi thỉnh an Hoàng Hậu nàng chưa thấy nghỉ lần nào, chính mình không muốn nghỉ ngơi đấy thôi."

"Hoàng Thượng thật biết nói đùa, nếu ta không đi không biết còn đồn đại thành thế nào nữa."

Ninh An không chỉ một lần nghe thấy Mạc Quý Nhân ta nọ ta kia trước mặt Hoàng Thượng, đến giờ vẫn cảm thấy khó chịu. Nhưng Hoàng Thượng thì không, hắn chỉ biết an ủi mỹ nhân trong màn: "Được rồi, ngoan, Khanh Khanh, buông chân ra đi, trẫm phải vào triều."

"Lang quân, lang quân..."

https://thuviensach.vn

Vì vậy, đây là nguyên nhân Ninh An xếp việc này vào việc ghét phải làm nhất.

Người hậu cung đều biết, từ sau khi Mạc Bảo Lâm thăng chức thành Mạc Quý Nhân là ngày ngày độc sủng, liên tục năm ngày Hoàng Thượng bãi giá Di Hòa Điện, tất cả đều không biết Mạc Quý Nhân này làm thế nào đoạt sủng lần nữa.

Chuyện này, đừng nói là người hậu cung, ngay cả chính Thẩm Sơ Hàn cũng không rõ. Mỗi lần bước vào hậu cung đều muốn đi nhìn nàng, xem nàng hiện giờ đang làm gì, nghe nàng nói với mình hai câu dí dỏm. Thậm chí hắn cũng không biết vì sao đang yên đang lành mình lại thích tiểu nha đầu kia đến thế. Nàng không dịu ngoan, trừ khi lên giường sẽ yếu ớt kêu, khiến hắn càng không thể kiềm chế. Nàng cũng không săn sóc, thỉnh thoảng cáu kỉnh với hắn còn muốn hắn dỗ dành, còn luôn ngươi ngươi ta ta nói chuyện.

Thế nhưng tất cả những điều này, khi đôi mắt sáng trong của nàng nhìn hắn, trong đôi mắt ấy chỉ có mình hắn, khi cười lanh lảnh gọi hắn lang quân, hắn đột nhiên nghĩ, cần gì tính toán nhiều như thế, cứ nhìn nàng sủng nàng là được rồi.

Nghĩ thông suốt tất cả những chuyện này, Thẩm Sơ Hàn cảm thấy tâm trạng tốt hơn, nhóm thần tử dưới điện kỳ quái nhìn vẻ mặt Hoàng Thượng bỗng dưng phát triển theo hướng tốt đẹp. Thế nhưng, “Thần có bản tấu. Nơi thần quản hạt phát sinh dịch bệnh, thánh thượng thánh minh, ngay giữa mùa xuân, các loại tật bệnh cũng theo đó phát triển. Dịch bệnh này thế tới dào dạt, sợ rằng...”

“Sợ rằng?” Tâm trạng tốt của Thẩm Sơ Hàn bị đá bay hết, “Dịch bệnh này đã phát sinh bao lâu rồi?”

“Thưa bệ hạ, đã hơn nửa tháng.”

https://thuviensach.vn

“Thiệt hại thế nào?”

“Dịch bệnh này mới đầu nhìn có vẻ không đáng ngại, thời gian lâu bỗng phát triển nghiêm trọng, hơn mười người chết, số người lây nhiễm vô số...” Lời còn chưa dứt, một quyển tấu chương đã bay từ trên bảo tọa kim loan xuống đập thẳng lên thái dương đại thần kia, đại thần sợ hết hồn, quỳ rạp xuống: “Bệ hạ bớt giận, thần đáng tội chết, bệ hạ bớt giận.”

Thẩm Sơ Hàn tức đến run rẩy: “Ngươi cũng biết ngươi đáng tội chết? Đã hơn nửa tháng, hơn mười người chết, vậy mà bây giờ mới báo? Nếu người chết sạch rồi, có phải sẽ thấy may mắn không cần báo nữa không? Quả là... Quả là nực cười.”

“Bệ hạ bớt giận, bệ hạ bớt giận.”

Thừa Tướng cũng khom người ra khỏi hàng: “Bệ hạ bớt giận, việc cấp bách phải giải quyết bây giờ là dịch bệnh.”

Thẩm Sơ Hàn hít sâu một hơi: “Thị Lang bộ Binh Lý Thừa nghe lệnh, trẫm lệnh ngươi dẫn một nửa Thái Y của Thái Y Viện với tai khu, cấp cứu bách tính gặp dịch bệnh. Mang theo một nghìn quân cận vệ, bảo vệ tai khu nội bất xuất ngoại bất nhập cho đến khi dịch bệnh chấm dứt. Trạng Nguyên lang nghe lệnh...”

Lúc này, Mạc Yên Nhiên đã ngồi đoan chính trong Vĩnh Khang Cung, nhanh chóng lên tới ngũ phẩm nàng cũng không biết là may mắn hay bất hạnh, phải ngày ngày dậy sớm tới thỉnh an. Nàng vốn phiền chán mấy loại chuyện tính toán này, lại không thể đi riêng một đường, mỗi lần đành dựng tinh thần dậy ứng phó. Thế nhưng hôm nay, trong mắt nàng hiện lên một tia sáng, có một số chuyện không phải mặc kệ là có thể bình an vượt qua.

Đây là lần đầu tiên Mạc Yên Nhiên nhìn thấy Thục Phi trong truyền thuyết, Phong Giáng Bạch.

https://thuviensach.vn

Người cũng như tên, da thịt quả là trong suốt óng ánh. Điều khiến Mạc Yên Nhiên thấy kỳ lạ chính là, Thục Phi sủng quan hậu cung cũng không quốc sắc thiên hương như nàng tưởng, thậm chí chỉ có thể coi là thanh tú. Khó có thể tưởng tượng người thanh tú như vậy lại nhận được thánh sủng, còn ngạo mạn không ai bằng, tùy tiện bạt tai nữ nhân của Hoàng Đế, thậm chí tùy ý xử tử phi tần.

"Nói đến mới nhớ, Mạc Quý Nhân đã tiến cung gần một tháng, có chỗ nào không quen không?" Hoàng Hậu nhấp một ngụm trà hỏi nàng.

Yên Nhiên đáp: "Nhờ có các vị nương nương quan tâm, thiếp tỳ đều ổn."

"Chúng ta nào có quan tâm được Mạc Quý Nhân cái gì, ngược lại là tỷ tỷ ngươi, dù hiện nay đã không còn phi vị nhưng vẫn là Chiêu Dung ở chủ vị, vốn cũng được sủng ái, phải là hai tỷ muội các ngươi quan tâm lẫn nhau mới đúng." Ngữ khí của Hoa Phi dù thân thiết nhưng có thể nghe được ý trào phúng rất nồng.

Yên Nhiên mặc kệ loại đâm sau lưng này, không có nghĩa Mạc Bình U không để ý. Quả nhiên, nàng ta lạnh lùng châm chọc: "Bản cung và Mạc Quý Nhân thế nào không phiền Hoa Phi nương nương quan tâm."

Nhưng hôm nay Mạc Bình U đã không còn là Mạc Phi được sủng ái lúc trước, nếu là khi đó có lẽ Hoa Phi còn nể mặt nàng ta hai phần, không tính toán chuyện này, nhưng hiện nay, "Mạc Chiêu Dung to gan, nói chuyện với bản cung không quy không củ, thế nào? Vừa bị Hoàng Thượng giáng chức còn chưa nhận được bài học? Còn dám làm càn như thế ở Vĩnh Khang Cung?"

Mạc Bình U vừa nghe tới chuyện giáng chức lửa lại càng lớn, nàng ta vốn là người tâm tư kín đáo, nhưng từ khi Mạc Yên Nhiên vào cung, tính tình nàng ta không thể kiềm chế, nay càng thêm vô lý: "Bản cung chỉ đang

https://thuviensach.vn

luận sự, huống hồ đây là Vĩnh Khang Cung, còn chưa tới lượt Hoa Phi nương nương làm chủ. Hoàng Hậu nương nương còn chưa nói gì, sợ là chính Hoa Phi nương nương ngài mới là không có quy củ."

"Xì." Thục Phi kia ra tiếng, nhất thời cả điện đầy người mà không ai dám mở miệng. Một lát sau Thục Phi kia mới chậm rì rì nói, "Bản cung đã lâu không gặp Mạc muội muội và Hoa Phi. Không ngờ lần này gặp Mạc Phi muội muội đã biến thành Mạc Chiêu Dung." Nàng lại cười thở dài, "Các ngươi cũng đừng trách bản cung xen vào việc người khác, dù sao bản cung cũng là người cũ trong cung nên phải nhắc nhở các ngươi một câu, thôi trò mèo khắc khẩu ngày hôm nay đi, các ngươi diễn không mệt nhưng bản cung nhìn phiền rồi."

Thục Phi nói chuyện không có nửa câu nể tình, có lẽ ngồi trên địa vị cao đã quen, gương mặt rõ ràng chỉ có chút thanh tú nhưng khi nói những lời không chút khách khí này lại có thể chèn ép cả phòng. Quả nhiên, ngay cả Hoa Phi và Mạc Bình U ngày thường kiêu ngạo cực kỳ cũng không tiếp lời.

Thục Phi xoay đầu về phía Mạc Yên Nhiên, tay chỉ nàng, "Đây là Mạc Quý Nhân mới tấn chức?"

Mạc Yên Nhiên vội vã đứng lên: "Thưa Thục Phi nương nương, chính là thiếp tỳ." Thấy nàng ta gật đầu Mạc Yên Nhiên mới ngồi xuống.

Lại nghe Thục Phi kia nói tiếp: "Khi tuyển tú bản cung không thể đi cùng Hoàng Thượng, hôm nay xem ra bỏ lỡ không ít muội muội, Giang Bảo Lâm kia, rồi cả Mạc Quý Nhân nữa. Thật là người người kiều diễm, lại niên kỷ như hoa, chẳng trách Hoàng Thượng đều rất sủng ái hai người các ngươi."

Mạc Yên Nhiên biết không thể đắc tội Thục Phi, lập tức khiêm tốn cúi đầu: "Nương nương mới xinh đẹp như hoa, thiếp tỳ không dám nhận lời khen của nương nương."

https://thuviensach.vn

“Xì.” Thục Phi kia cười khẩy, “Ngươi đừng diễn trò trước mặt bản cung, chỉ sợ ngươi cũng hận chết bản cung mới đúng. Nghe nói ban đêm mấy ngày trước, Hoàng Thượng từ trong cung của ngươi đi ra?”

Mọi người đều cười trào phúng nhìn bề phía Mạc Yên Nhiên. Tuy họ đã châm chọc khiêu khích vài lần nhưng dù sao Hoàng Thượng không phải tới cung của bọn họ, nên cũng không tiện nhắc tới Mạc Yên Nhiên nữa. Còn hôm nay, Hoàng Thượng tới cung của Thục Phi nương nương, do nàng ta nói ra không phải như trực tiếp tát lên mặt Mạc Yên Nhiên sao? Cũng chỉ có Thục Phi dám nói thẳng như thế, người khác thế nào cũng sẽ kiêng kỵ Mạc Yên Nhiên là tân sủng của Hoàng Thượng. Dù sao nhiều năm qua, ngoại trừ Thục Phi, ít có phi tử nào liên tục thị tẩm năm ngày. Hiện nay không biết Mạc Yên Nhiên sẽ đáp lại thế nào.

Thế nhưng Mạc Yên Nhiên dường như không giận, ngược lại cười dịu dàng nhìn Thục Phi: “Đúng vậy, ngược lại phải cảm tạ nương nương giúp đỡ hầu hạ Hoàng Thượng nữa. Thiếp tỳ nào dám hận nương nương, hậu cung này lẽ nào không phải mưa móc chia đều sao, tuy ngày đó Hoàng Thượng lật thẻ tên của thiếp tỳ, nhưng có thể chia mưa móc cho Thục Phi nương nương, thiếp tỳ cũng là...” Nàng quay đầu hướng về phía Hoàng Hậu cười, “Cũng là không phụ sự dạy bảo mỗi ngày của Hoàng Hậu nương nương.”

Phi tử khác chỉ cảm thấy ê muốn rụng răng, Mạc Quý Nhân này cực kỳ không biết xấu hổ, ngày ngày bám lấy Hoàng Thượng hôm nay còn biết nghĩ tới mưa móc chia đều? Nàng nghĩ người khác không biết xấu hổ hay nghĩ Thục Phi nương nương này dễ bắt nạt?

Thục Phi nương nương dường như không bị chọc giận, nhàn nhạt nhìn nàng một chút: “Cũng không tệ lắm, cái miệng biết nói chuyện đấy. Thế nhưng, trong lòng bản cung không có mưa móc hay không mưa móc, bản cung chỉ biết...” Nàng nhấp một ngụm trà, lúc này mới lộ ra vẻ mặt trào phúng cho Mạc Yên Nhiên, “Bản cung thậm chí không cần sai người đi

https://thuviensach.vn

mời, Hoàng Thượng cũng tới cung của bản cung. Chuyện này, không phải một tiểu Quý Nhân như ngươi có thể học được."

"Nương nương hầu hạ Hoàng Thượng nhiều năm, thiếp tỳ còn trẻ, đương nhiên không thể so với nương nương. Chỉ mong khi thiếp tỳ tới niên kỷ kia của nương nương, nương nương cũng đừng quên chỉ giáo mới được."

Không khí trong Vĩnh Khang Cung giống như đông cứng lại, ngay cả Hoàng Hậu cũng không mở miệng nói chuyện. Lúc này Thục Phi mới ngồi thẳng nhìn nàng, tiện tay quăng vỡ cái chén, "Làm càn."

"Thục Phi." Hoàng Hậu nhíu mày, "Sao ngươi cũng ồn ào với muội muội mới tới?"

"Hoàng Hậu nương nương, lẽ nào bây giờ ngay cả một Quý Nhân bản cung cũng động không nổi?"

"Thục Phi, nếu chuyện này xảy ra trong cung của bản cung, đương nhiên không phiền ngươi xử lý." Hoàng Hậu vẫy tay, "Người đâu, Mạc Quý Nhân lấy hạ phạm thượng, phạt hai tháng tiền tiêu vặt, triệt thẻ tên nửa tháng." Thấy Thục Phi cười nhạt đang muốn mở miệng, nàng ngắt lời nói trước, "Thục Phi, cho dù Hoàng Thượng sủng ngươi, ngươi cũng đừng quên bản cung mới là Hoàng Hậu. Chờ một ngày Hoàng Thượng muốn phế bản cung ngươi hãy tới cãi lời bản cung." Người sáng suốt đều nhìn ra Hoàng Hậu muốn bảo vệ Mạc Quý Nhân.

Thục Phi giật giật khóe môi: "Thần thiếp không dám, nếu Hoàng Hậu nương nương đã xử lý thì bản cung cũng thôi. Có điều ta nói Mạc Quý Nhân này." Nàng lại lộ ra vẻ mặt cười như có như không, "Tinh thần nghé con không sợ hổ rất đáng biểu dương, chỉ là phải nhìn rõ đối tượng rồi hãy ra tay."

Mạc Yên Nhiên không đáp nàng, cúi đầu lộ ra một nụ cười.

https://thuviensach.vn

Khi mọi người đã đi hết, Tập Hương cô cô quỳ gối trước mặt Hoàng Hậu đấm chân cho nàng, có chút khó hiểu hỏi: “Vì sao hôm nay Hoàng Hậu nương nương muốn bảo vệ Mạc Quý Nhân kia? Đối kháng trực diện với Thục Phi nương nương sợ rằng không phải chuyện tốt.”

Hoàng Hậu không đáp lại nàng, ngược lại nhớ tới sáng sớm hôm nay, khi trời còn chưa sáng, Mạc Quý Nhân đã tới. Nàng vừa đến đã quỳ thẳng xuống, “Thiếp tỳ cầu xin ân điển của nương nương.”

Hoàng Hậu chỉ cảm thấy kinh ngạc, nâng nàng dậy, sau đó cho người hai bên lui xuống: “Hiện nay ngươi đang được sủng ái, sao lại cầu ân điển của bản cung?”

Chỉ thấy Mạc Quý Nhân kia dùng đôi mắt sáng lấp lánh nhìn nàng: “Nương nương, thiếp tỳ liên tục thị tẩm nhiều ngày, sợ rằng ít hôm nữa Thục Phi nương nương sẽ tới Vĩnh Khang Cung thỉnh an ngài.”'

Nàng đương nhiên hiểu ý của Mạc Yên Nhiên, nhíu mày nói: “Ngươi muốn bản cung giúp đối phó Thục Phi?”

“Nương nương, chuyện khác thiếp tỳ không nói, chỉ biết rõ nương nương không có địch ý với thiếp tỳ như những nương nương khác, hơn nữa chuyện này cũng chỉ có nương nương mới giúp được thiếp tỳ.”

“Ngươi nói xem là chuyện gì.”

“Xin nương nương triệt thẻ tên của thiếp tỳ nửa tháng.”

Chỉ có như vậy mới có thể bày tất cả tới trước mặt Hoàng Thượng, một cách trực tiếp nhất, chính diện nhất.

https://thuviensach.vn

Chương 9: Mạc Tiệp Dư

“Hoàng Thượng, Kính Sự phòng đưa thẻ tên đến ạ.”

Thẩm Sơ Hàn đang đọc tấu chương về dịch bệnh mới trình lên, đầu không thèm ngẩng nói luôn: “Đi Di Hoa Cung.”

“Xin hỏi Hoàng Thượng muốn tới chỗ Chiêu Viện nương nương hay là...”

“Tới chỗ Mạc Quý Nhân.” Lúc này Thẩm Sơ Hàn mới ngẩng đầu kỳ quái nhìn Ninh An, rồi lại tìm trên khay xếp thẻ tên: “Sao thế? Hôm nay thân thể Mạc Quý Nhân không khỏe à?”

Ninh An đáp: “Thưa bệ hạ, không phải, chỉ là hôm nay Mạc Quý Nhân bị Hoàng Hậu nương nương triệt thẻ tên.”

Thẩm Sơ Hàn ném bút, xoa lông mày: “Nói đi, xảy ra chuyện gì?”

“Thưa bệ hạ, nô tài nghe tiểu thái giám Vĩnh Khang Cung nói, sáng sớm hôm nay khi các vị chủ tử thỉnh an, Mạc Quý Nhân và Thục Phi nương nương nổi lên tranh chấp, Thục Phi nương nương muốn tát Mạc Quý Nhân, bị Hoàng Hậu nương nương ngăn cản, sau đó Hoàng Hậu nương nương đã hạ chỉ triệt thẻ tên của Mạc Quý Nhân.”

Mạc Yên Nhiên và Thục Phi nổi lên tranh chấp? Hắn thản nhiên nói, “Vậy thì thôi.”

“Vâng.” Ninh An khom người trả lời, “Hoàng Thượng nói thôi.”

https://thuviensach.vn

Cách ngày bị triệt thẻ bài đã ba ngày, Hoàng Thượng quả nhiên nể mặt Thục Phi và Hoàng Hậu nương nương, chưa từng đặt chân vào Di Hòa Điện. Trong lòng Mạc Yên Nhiên lại cực kỳ sáng tỏ, Hoàng Thượng nhất định sẽ không tới Di Hòa Điện của nàng, mặt mũi Hoàng Hậu là thứ nhì, sợ là Hoàng Thượng không muốn làm Thục Phi phật lòng. Trong lòng nàng tính như vậy, nhưng không biết Hoàng Thượng có nghĩ thế không.

Buổi tối ngày thứ năm, "Hoàng Thượng giá lâm."

Mạc Yên Nhiên giật mình, vội vàng đi tới cửa khom gối: "Thỉnh an Hoàng Thượng."

"Dậy đi." Thẩm Sơ Hàn hiếm khi nào không vươn tay kéo nàng mà một mình đi vào nội điện.

Mạc Yên Nhiên trong lòng không hiểu, liền xua tay bảo nhóm nô tài hầu hạ lui xuống, chính mình đi qua: "Hoàng Thượng đã dùng bữa tối chưa?"

"Ừ, dùng rồi. Nàng cũng đừng đứng nữa, ngồi đi."

Nàng chỉ ngồi xuống mà không trò chuyện, một lát sau Thẩm Sơ Hàn mới mở miệng hỏi nàng: "Trẫm vẫn chưa tới đây, chưa có thời gian hỏi nàng, ngày ấy nàng và Thục Phi vì sao mà tranh chấp?"

Hiện nay, trong lòng Mạc Yên Nhiên đã có đánh giá đại khái về ý tứ của Hoàng Đế đối với Thục Phi, lại không muốn một mình nhận lỗi, cũng không biết phải đáp thế nào mới không chọc giận hắn, đang do dự thì hắn lại nói: "Đừng cố kỵ nọ cố kỵ kia nữa, trẫm hỏi nàng, nàng cứ yên tâm đáp là được."

"Vâng." Mạc Yên Nhiên cắn môi dưới, quyết định cược một phen, "Ta... Ngày ấy những chuyện Thục Phi nương nương nói tuy đều là sự thực, thế nhưng dù sao thiếp tỳ cũng mới vào cung, trước mặt nhiều người như vậy...

https://thuviensach.vn

Thiếp tỳ nào chịu được. Tuy thiếp tỳ biết tranh cãi với Thục Phi nương nương là không nên, chỉ là khi đó thật sự buồn bực."

Dù đã biết được chuyện ngày ấy, nay nghe nàng nhắc lại trong lòng cũng thoáng có chút không thoải mái, hắn xoa đầu nàng: "Được rồi, chuyện này là lỗi của trẫm, không phải hôm nay trẫm đã tự mình tới bồi tội với nàng đây sao?"

Nàng ngẩng đầu: "Hoàng Thượng không phải tới bồi tội với thiếp tỳ, Hoàng Thượng chỉ sợ thiếp tỳ nói gì đó đắc tội Thục Phi nương nương, khiến nương nương không vui nên mới tới trách cứ thiếp tỳ."

Trông nàng cẩn thận nhìn hắn, nhỏ giọng "thiếp tỳ thế nọ, thiếp tỳ thế kia", hắn càng cảm thấy không chịu được, nhấn mạnh nói: "Nói chuyện bình thường."

Mạc Yên Nhiền thầm thích, Hoàng Đế này có điểm M*, đoan chính nói chuyện với hắn thì hắn lại thấy không thoải mái. Có điều Mạc Yên Nhiên không biết là, Thẩm Sơ Hàn chỉ vì nhớ nàng là Mạc Yên Nhiên mới bằng lòng nghe nàng dí dỏm ta này ta kia, nếu là người khác không thiếu được bị trị tội bất kính.

*M trong SM, viết tắt của Sadist & Masochist (Người bạo dâm và người khổ dâm), tóm lại là thích bị hành hạ :v

Vì vậy, Mạc Yên Nhiên bĩu môi, nhỏ giọng thì thầm: "Hoàng Thượng vừa đến đã lạnh lùng với ta, ta tưởng Hoàng Thượng giận ta. Nói chuyện quy củ Hoàng Thượng còn trách ta."

Thẩm Sơ Hàn nghe mà vui mừng, ôm nàng lên đùi hôn cái miệng nàng: "Khanh Khanh đang trách trẫm đấy à?"

Nàng nhào tới bắt được đầu lưỡi hắn kéo sang chỗ mình cắn khẽ một cái mới buông ra: "Là chính lang quân luôn không tới gặp ta, lòng ta rối loạn."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn bị nàng khơi lên trong mắt đầy lửa, tay bao lấy hai bên mềm mại kia: “Đừng rối loạn, rối loạn gì đó trẫm trị tốt nhất. Nào, để trẫm xem cho nàng một cái.”

Mạc Yên Nhiên càng nằm sâu vào trong lòng hắn, như tránh đi cánh tay hắn, càng giống như đón ý nói hùa thân thể hắn, cánh tay ngọc như ngó sen ôm hắn: “Đi lên giường, đi lên giường.”

Thẩm Sơ Hàn ôm lấy nàng, cười nói: “Xem ra Khanh Khanh chờ không kịp rồi.” Hai ba cái đã cởi hết ngoại trừ cái yếm và quần trong của nàng, nàng xoay người chui vào ổ chăn, giọng nói có chút hờn dỗi: “Lang quân cũng phải cởi mới được lên.”

Thẩm Sơ Hàn nào chịu được nàng cố sức quyến rũ, theo nàng chui vào, trong chăn đen kịt chỉ ngửi thấy mùi thơm nhàn nhạt trên cơ thể nàng, ánh mắt càng tối, cũng không biết mò phải chỗ nào, chạm vào tay đều là non mềm trơn trượt, một lúc lâu mới bắt được tay nàng: “Nào, Khanh Khanh cởi cho trẫm.” Kéo bàn tay nhỏ của nàng tới trước ngực mình, Mạc Yên Nhiên chỉ nghĩ phải cởi giúp hắn, nào có nghi ngờ gì, ai ngờ cánh tay bị hắn đè lại. Thẩm Sơ Hàn chui vào cần cổ nàng, hít sâu một hơi, “Xem trẫm bắt được gì này.” Tay thì nhanh chóng đi xuống, cảm thấy dính dính, nàng còn chưa ướt đẫm, nhưng bản thân hắn đã cứng không chịu được.

“Khanh Khanh, Khanh Khanh.” Hắn đành phải hôn nàng, một tay ôm lấy một bên ngực nàng xoa bóp mạnh, cách cái yếm cũng có thể cảm giác được nàng nhạy cảm dựng thẳng lên. “Khanh Khanh mau ướt chút, lang quân sắp không nhịn được nữa.”

Mạc Yên Nhiên ở hiện đại cũng chưa từng nghe những lời nói trắng trợn như thế, xấu hổ đến toàn thân nóng bừng, ánh mắt lơ đãng như chỉ nhìn hắn, mơ mơ màng màng kêu: “Lang quân, lang quân.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn cuối cùng không kiềm chế được, nhấc chân nàng lên chạy ào vào, nhất thời đụng Mạc Yên Nhiên thẳng tới đầu giường. Mạc Yên Nhiên chỉ biết bám chặt lấy vai hắn, đôi chân bị hắn nhấc lên lắc lư trong không trung, không biết Thẩm Sơ Hàn đụng vào chỗ nào, toàn thân co rúm lại. Thẩm Sơ Hàn bị nàng kẹp đến mức hít sâu một hơi, trong lòng biết là chỗ này, càng dùng sức đánh về chỗ kia. Mạc Yên Nhiên run rẩy, miệng không biết đang thì thào cái gì, không biết là nhanh hơn hay chậm hơn.

Đến cuối cùng, trên mặt nàng không biết là mồ hôi hay là nước mắt, cổ họng khàn khàn làm nũng: “Lang quân hư hỏng.”

Thẩm Sơ Hàn chạy nước rút rồi mới phóng xuất trong cơ thể nàng, không đi ra, chỉ chầm chậm xoa ngực nàng: “Hư hỏng chỗ nào? Bây giờ, lòng Khanh Khanh còn rối loạn không?”

Mạc Yên Nhiên mệt cực kỳ, trách hắn một tiếng: “Lang quân không đi ra? Thiếp tỳ không ngậm được.”

Thẩm Sơ Hàn yêu cực kỳ dáng vẻ bây giờ của nàng, không nhịn được lại hôn khóe miệng nàng: “Khanh Khanh ngủ đi, ngủ đi tự nhiên sẽ ngậm được.”

Mạc Yên Nhiên thầm mắng vô số câu thô tục trong lòng, kết quả vẫn là vùi đầu trong lòng hắn: “Lang quân hư hỏng.” Chân thì vẫn quấn trên lưng hắn như thường. Thẩm Sơ Hàn thở dài, thầm nghĩ tự làm bậy không thể sống, rồi cũng ôm nàng nặng nề ngủ.

Mạc Quý Nhân bị triệt thẻ tên được Hoàng Thượng sủng hạnh, Hoàng Thượng trực tiếp không nể mặt Hoàng Hậu cũng là hiếm có. Vừa lúc Thẩm Sơ Hàn nhận được tin tức bệnh dịch ngày càng tốt lên, thật sự cả cơ thể và tâm trạng đều tốt tới cực điểm, hạ lệnh người trong hậu cung không mắc lỗi lớn đều đặt lại thẻ tên, cấm túc đều miễn. Người trong hậu cung đều biết, Hoàng Thượng đang tìm cớ để thả Mạc Quý Nhân ra.

https://thuviensach.vn

Những ngày yên bình qua chưa lâu lại có tin tức truyền ra, Mạc Quý Nhân được thánh sủng lại liên tục thăng hai cấp, chạy thẳng tới Tiệp Dư chính tứ phẩm. Chủ tử mới tiến cung chưa đầy hai tháng đã thăng liên tục bốn cấp, chẳng trách người hậu cung để mắt vài phần.

Vì vậy Mạc Yên Nhiên đã am hiểu sâu sắc đạo lý sinh tồn của hậu cung, không có gì ngoài giẫm lên người khác để thượng vị.

Nàng vì bị đường tỷ tỷ nhà mình bạt tai một cái mà nhận hoàng ân thăng liền hai cấp, hôm nay vì bị Triệu Dung Hoa khiêu khích lại tăng hai cấp nữa. Nàng chỉ có thể ở trong lòng cảm ơn Triệu Dung Hoa kia, dù lần nữa đẩy nàng tới đầu sóng ngọn gió, nhưng hẳn là sắp tới không ai muốn tùy tiện trêu chọc nàng.

Còn Thục Phi. Nét mặt Mạc Yên Nhiên sa sầm xuống, sớm muộn cũng có một ngày.

Chuyện này nói tới cũng khéo, chỉ là đã hai ngày Hoàng Thượng chưa đặt chân vào hậu cung, cũng đã hai ngày chưa gặp Mạc Yên Nhiên, ngày ấy cố tình ở Ngự Hoa Viên đụng phải nàng. Nếu chỉ gặp mình Mạc Yên Nhiên thì coi như có duyên phận, vừa vặn lại gặp Mạc Yên Nhiên quỳ trên mặt đất.

Mạc Yên Nhiên ghét nhất là đụng phải phi tử to to nhỏ nhỏ sau khi ra khỏi Vĩnh Khang Cung, cũng không phải vì chướng mắt bọn họ, mà vì không tránh được phải ứng phó nên sinh ra phiền chán. Cho nên, năm ngày thì có ba ngày là đổi tuyến đường vòng qua Ngự Hoa Viên, tuy hơi xa một chút nhưng hơn ở chỗ yên tĩnh. Hôm nay cố tình khéo thế, gặp phải Triệu Dung Hoa.

Nói đến Triệu Dung Hoa này, vốn cũng từng được sủng, còn từng mang thai, chỉ ngóng trông sinh hoàng tử, công chúa là lên tới Tần, chiếm chủ vị một cung, nuôi nấng con mình. Nhưng hậu cung này là nơi ăn thịt người,

https://thuviensach.vn

chỉ vô ý một chút là sảy thai, Thẩm Sơ Hàn thấy nàng sảy thai có điểm thương tiếc, đáng tiếc Triệu Dung Hoa này được voi còn đòi tiên. Hoàng Đế bệ hạ vốn mất một đứa nhỏ tâm trạng đã không hài lòng, ngươi còn luôn nhắc đến, vì vậy phần thương tiếc này duy trì một thời gian vô cùng ngắn, Hoàng Đế bệ hạ đã chậm rãi quên có một người như thế tồn tại.

Hoàng Đế bệ hạ quên không có nghĩa là nàng ta không tồn tại, tốt xấu gì nàng ta cũng là một Dung Hoa, không cao không thấp, tuy không phải chủ vị nhưng xử lý loại tiểu Quý Nhân như Mạc Yên Nhiên là không nói chơi.

Mạc Yên Nhiên không biết cuộc sống lúc trước của nàng ta đặc sắc đến thế, chỉ biết nàng ta là một Dung Hoa không được sủng. Tất nhiên thôi, khi Dung Hoa kia gào thét bảo nàng quỳ xuống, Mạc Yên Nhiên đại khái đã biết vì sao nàng ta không được sủng. Lần trước Mạc Bình U bảo nàng quỳ xuống vì Mạc Bình U còn ở trên phi vị, nàng thì mới thị tẩm. Nhưng hôm nay, hậu cung đều biết Mạc Yên Nhiên nàng là tân sủng của Hoàng Đế, Triệu Dung Hoa này còn không biết điều xông lên.

Mạc Yên Nhiên là đứa bé lớn lên dưới là cờ đỏ, khi đôi mặt với Hoàng Đế còn ngươi ngươi ta ta nói lung tung, tới cổ đại cũng ghét nhất quy củ cứ động cái là quỳ xuống. Giờ Triệu Dung Hoa bảo nàng quỳ xuống, nàng tự biết hiện nay còn chưa được sủng ái đến mức khinh thường cả hậu cung, nhưng, “Không biết thiếp tỳ phạm lỗi gì?”

Triệu Dung Hoa kia tự nhiên biết nàng là tân sủng, nhưng nàng ta bị thánh thượng quên quá lâu, nay lại thấy Mạc Yên Nhiên này không tôn kính mình, rõ ràng chỉ là một Quý Nhân còn hoàn toàn không để mình vào mắt: “Làm càn, ta bảo ngươi quỳ xuống còn cần lý do à!”

Mạc Yên Nhiên đang định nói gì thì thấy Thư Nhu kéo tay áo mình, nàng cúi đầu nhìn thấy có người tới từ xa xa. Nàng nảy ý đồ, thẳng tắp quỳ xuống: “Thiếp tỳ không biết làm sai cái gì chọc Dung Hoa tức giận.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế tới gần vừa vặn nhìn thấy một màn này, Triệu Dung Hoa kia vênh mặt đứng, Mạc Yên Nhiên cúi đầu quỳ, vẻ mặt khó thấy, lại nghe Triệu Dung Hoa nói từng câu từng chữ rõ ràng: “Ngươi mới vào cung không ai dạy phải không? Nương nương cao hơn ngươi một cấp bảo ngươi quỳ thì ngươi cứ quỳ xuống là được, nói nhiều cái gì. Ngươi nhận hết Hoàng Thượng sủng ái thì sao, đừng nói hiện giờ ngươi chỉ là một Quý Nhân, cho dù ngày mai ngươi được thánh sủng phong Sung Nghi, nhìn thấy ta vẫn phải hành lễ. Hôm nay ta ở trên ngươi thì phải dạy dỗ ngươi, mới là Quý Nhân đã không biết quy củ, sau này còn muốn lật trời nữa à?”

Mạc Yên Nhiên tất nhiên thấy rõ góc áo choàng màu vàng hoàng kim, đầu cúi càng thấp: “Thiếp tỳ không dám...”

Thẩm Sơ Hàn thấy nàng như vậy không nhịn được đau lòng. Ở trước mặt hắn nàng còn hờn dỗi ta ngươi nói chuyện, biết làn da nàng mềm mại, nhéo một cái là xanh tím, hắn cũng không bắt nàng quỳ, ngay cả lên giường cũng vạn phần cẩn thận. Nay lại bị một nữ nhân thấp vị ép quỳ trên mặt đất, ăn nói khép nép, ngữ khí đã không còn thanh xuân hoạt bát lúc trước. Hắn không kiềm chế được phải bước ra ngoài: “Trẫm thấy Triệu Dung Hoa có vẻ am hiểu cung quy, không biết có phải cũng muốn dạy dỗ cả trẫm một phen không?”

Triệu Dung Hoa quay ngoắt đầu lại thấy Hoàng Đế đi qua thảm cỏ xanh, dường như đã không nhớ nổi đã bao lâu nàng không gặp hắn, hắn vẫn anh tuấn như trước, không, dường như càng ổn thỏa bình tĩnh hơn trước. Nàng đang định dịu dàng quỳ gối đã nghe hắn liên thanh chỉ trích. Sau đó thấy hắn vòng qua, nâng cô gái quỳ trước mặt, nhỏ giọng hỏi nàng ta, dáng vẻ kia ngay cả khi nàng được sủng ái nhất cũng chưa từng thấy. Nàng chỉ nhớ khi nàng được sủng ái, mỗi khi hắn tới cung của nàng, tuy gọi nàng ái phi mà vẻ mặt vẫn thường xuyên mang chút phiền chán. Nào có như hắn hôm nay, chăm chú nhìn Mạc Quý Nhân kia.

https://thuviensach.vn

Sau đó hắn quay lại nhìn nàng, vẻ mặt lạnh nhạt không kiên nhẫn, “Ninh An, soạn chỉ, phong Mạc Quý Nhân làm Tiệp Dư tứ phẩm.” Rồi lại cúi đầu nhìn Triệu Dung Hoa đang nửa quỳ, “Như vậy Triệu Dung Hoa đã hài lòng chưa? Mạc Tiệp Dư sợ là không tới lượt ngươi dạy dỗ rồi. Giữ bổn phận của mình, đừng không biết mình là ai!” Câu cuối cùng gần như trách cứ, nàng ngây người một lát rồi thấy người đàn ông mặc hoàng long bào dắt tay nàng kia đi xa, gió cuốn tới tiếng nói dịu dàng của hắn: “Khanh Khanh, đầu gối có đau không?”

“Đau, trở về lang quân xoa giúp ta đi.”

Khanh Khanh, lang quân.

Triệu Dung Hoa đứng thẳng dậy, không nhịn được cười ra tiếng, cười chảy cả nước mắt.

Khanh Khanh, lang quân.

Đế vương xưa nay bạc tình, không biết Mạc Tiệp Dư ngươi, Khanh Khanh trong lòng hắn, sẽ được sủng ái bao lâu.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 10: Mạc Chiêu Dung

Vì Triệu Dung Hoa kia không bị giáng cấp, chỉ biết Hoàng Thượng gặp mặt xong Mạc Quý Nhân trước kia liền thăng chức thành Tiệp Dư, người hậu cung hận nghiến răng nghiến lợi, hận không thể chạy tới trước mặt Mạc Tiệp Dư xé nát cái mặt mị hoặc thánh thượng của nàng mới tốt. Thế nhưng không còn cách nào, ai bảo người ta là tân sủng.

Xưa nay hậu cung và tiền triều cùng một mạch đập, hiện Tiệp Dư Mạc gia độc sủng, dù không thể so với Thục Phi quanh năm được sủng ái, nhưng so ra thì hơn xa Mạc Phi, Hoa Phi từng được sủng ái. Tại tiền triều, Mạc Thượng Thư càng kiêu ngạo hơn trước, vừa hạ triều đã có một đám đại thần vây quanh, Mạc Thiệp Cung nhìn vào đám người kia, lạnh lùng hừ một tiếng rồi quay đầu đi. Mạc Thanh Lễ vội vã đuổi đám người đi rồi chạy về phía hắn: “Đại ca dừng bước.”

“Không biết Mạc Thượng Thư có gì chỉ giáo.” Mạc Thanh Lễ và Mạc Thiệp Cung đâu biết đoạn đối thoại này cũng từng diễn ra trên người hai tỷ muội Mạc gia.

“Vì sao đại ca lại lạnh nhạt với đệ như vậy?”

Mạc Thiệp Cung mới quay đầu nhìn y, lạnh lùng nói: “Không dám, nghe nói Mạc Tiệp Dư nhà Thượng Thư hiện nay đang được thánh sủng, ngay cả tỷ muội nhà mình cũng có thể giẫm lên để thượng vị, nào dám lạnh nhạt với Thượng Thư đại nhân.”

“Đại ca hiểu lầm đệ rồi.” Mạc Thanh Lễ vội vàng tới gần hắn một chút, “Yên Nhiên từ nhỏ ở nhà không được sủng ái, ai biết vào cung lại được

https://thuviensach.vn

thánh thượng thích. Nhưng giẫm lên tỷ muội để thượng vị thì trăm triệu lần không dám. Đó là đường tỷ tỷ ruột thịt cơ mà, sợ là có gì hiểu lầm."

Mạc Thiệp Cung vung tay áo, thời gian dài hắn ở ngoài dẫn binh, chuyện gia tộc không nhiều quản thúc, không có nghĩa hắn dễ dàng tha thứ con gái mình bị bắt nạt: "Hiểu lầm cái gì ta không dám nói, nào có muội muội vừa vào cung đã liều mạng bò lên trên, chen tỷ tỷ nhà mình xuống. Ai không biết còn tưởng hai nhà chúng ta có thâm thù gì cần lập tức trả đũa."

Mạc Thanh Lễ liên tục đáp lời: "Vâng, đệ đệ đã biết, ít ngày nữa sẽ đi yết kiến Tiệp Dư nương nương."

"Tốt nhất là như vậy, đừng để ta nghe được tin tức Bình U lại chịu khổ mới tốt."

Mạc Thanh Lễ thấy Mạc Thiệp Cung càng đi càng xa, lông mày nhíu chặt, ánh mắt khóa chặt vào bóng lưng Mạc Thiệp Cung, một lúc lâu sau mới vung tay lên, một tiểu thái giám vội vàng chạy tới, hắn ngẩng đầu lên mới thấy thì ra là thái giám chuyên đốt đèn ở Vị Ương Cung.

Lại nói tới Mạc Chiêu Dung bị giáng cấp, cuối cùng cũng được xếp thẻ tên lên lần nữa. Khi Thẩm Sơ Hàn đồng ý yêu cầu muốn gặp Mạc Yên Nhiên của Mạc Thanh Lễ, cũng là lúc hắn lật thẻ tên của Mạc Bình U.

Mạc Bình U và Mạc Yên Nhiên, chỉ nói đến bề ngoài thì quả thật có chút tương tự, chẳng trách người hậu cung cứ thích so họ với nhau, thế nhưng cử chỉ thì không giống chút nào. Mạc Yên Nhiên làm cái gì cũng lười biếng, lần đầu gặp nàng sẽ thấy nàng nhìn cái gì cũng sợ hãi, động cái là đỏ mặt, ở chung lâu mới biết tính cách cực thất thường, luôn thích giận dỗi nho nhỏ muốn người ta ngày ngày dỗ. Còn Mạc Bình U ở phủ tướng quân được nuông chiều từ nhỏ, tính cách ngang ngạnh, bề ngoài diễm lệ, cũng là chói mắt hiếm có.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, ở trong lòng Hoàng Đế, nếu đã thích ngươi, dù ngươi có làm càn thế nào cũng là cá tính; không thích ngươi, chỉ làm càn một chút coi như ngươi không biết tôn ti. Đương nhiên, được coi là làm càn hậu cung không ai khác ngoài tỷ muội Mạc gia. Chưa nói đến Mạc Yên Nhiên liên tục được thăng cấp, ngay cả Mạc Bình U lúc trước, mặc kệ Hoàng Thượng ngủ trong cung nào, chỉ cần nàng không vui, phái người đi mời thì tám, chín phần mười Hoàng Đế sẽ đi qua.

Khi Hoàng Đế đi vào Trường Nhạc Cung, Mạc Bình U đang khom người pha trà. Có lẽ do đã lâu không thấy nàng im lặng đứng đó như vậy, hắn cảm thấy tim hơi đập nhanh một nhịp, không giống như nàng quyến rũ nhìn hắn năm đó. Ninh An được lệnh thông báo: “Hoàng Thượng giá lâm.”

Nàng xoay sang, trên mặt không có son phấn, tóc cũng chỉ buộc hờ, nhẹ nhàng hiếm có, có cảm giác hài hòa khó hiểu với dung mạo vốn diễm lệ của nàng. Không hiểu sao Thẩm Sơ Hàn bỗng nhớ tới tiểu nữ nhân thật sự nhẹ nhàng kia, ngay cả son cũng rất ít bôi, luôn thích dùng đôi môi đỏ au cắn lấy đầu lưỡi hắn, thì thầm lang quân, lang quân.

“Hoàng Thượng.”

Hắn chuyển sự chú ý về trên người Mạc Bình U, nâng nàng ta dậy: “Sao lại gầy nhiều như vậy?”

Mạc Bình U ngẩng đầu nhìn hắn, giọng nói dường như không còn ngang ngược như khi làm sủng phi: “Hoàng Thượng luôn không đến gặp thần thiếp, thần thiếp lại không dám đi gặp...”

Hắn lại nhớ tới ngày đó Mạc Yên Nhiên nói, “Ta tưởng Hoàng Thượng giận ta”, thất thần cười, “Ái phi nói gì vậy, trẫm chỉ vì công việc bận rộn thôi, giờ không phải đã tới gặp ngươi sao?”

Mạc Bình U dựa vào lòng hắn: “Thần thiếp chỉ sợ khó có thể gặp lại Hoàng Thượng, hôm nay được gặp...” Dứt lời đã rơi lệ.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn thấy tính tình nàng trước sau thay đổi nhiều như vậy cũng chỉ cười cười, “Trẫm thấy ái phi đang pha trà, không biết trẫm có phúc được chia một chén không?”

Cùng lúc đó, Mạc Thanh Lễ đã tới Di Hòa Điện. Y quy củ hành lễ, sau đó Mạc Yên Nhiên vẫy lui hạ nhân, tự mình rót chén trà đưa tới trước mặt Mạc Thanh Lễ: “Không biết cha tìm nữ nhi có chuyện gì?”

Khi đó nàng đang ở Ngự Hoa Viên ngắm cá, thấy tiểu thái giám Vị Ương Cung đi tới bên này, còn tưởng có ý chỉ của Hoàng Thượng, không ngờ hắn chỉ yên lặng hành lễ, khi đi ngang qua nàng thấp giọng nói một câu: “Nắng quá gắt, mong nương nương cẩn thận.” Trong lúc nàng còn ngẩn người, tiểu thái giám kia đã đi xa. Nàng chậm rãi nghiền ngẫm những lời này trong lòng, một lát sau mới cười nhạt, thỉnh chỉ muốn gặp Mạc Thanh Lễ.

“Yên Nhiên, Hoàng Thượng đối với ngươi có tốt không?” Mạc Thanh Lễ nhấp một ngụm trà, hỏi không chút nóng vội.

Nhưng trong lòng Mạc Yên Nhiên đối với y chỉ có chán ghét, dù nàng không biết ban đầu Mạc Yên Nhiên này rốt cuộc phạm lỗi gì khiến người cha ruột thịt này ghét nàng đến vậy, thậm chí vừa phải hy sinh đã lập tức lôi nàng ra. Lúc này tự nhiên không chịu được y thử lời: “Cha có việc gì cứ nói thẳng, dù sao cha là ngoại thần, ở lâu trong hậu cung không tốt.”

Đại Khải lúc này tuy là thiên hạ của Thẩm gia, thế nhưng ai chẳng biết huynh đệ Mạc gia một văn một võ cầm giữ triều chính, may mà Hoàng Đế nghiêm khắc, nếu Hoàng Đế có chút mềm yếu thì thiên hạ này sớm đã trở mình. Mạc Thanh Lễ kia chắc chắn bất mãn nữ nhi mới vào cung mấy tháng đã dám nói chuyện với y như thế, vốn định lớn tiếng trách cứ, nghĩ tới thân phận hiện nay của nàng đành lặng lẽ nhịn, chỉ nói: “Vậy cha nói thẳng, nghe nói đường tỷ tỷ ngươi bị bệ hạ giáng cấp? Còn vì khuyết điểm của ngươi?”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên thầm cười khẩy, nét mặt có vẻ không dễ nhìn: “Cha nói gì thế, nữ nhi nào có bản lĩnh khiến tỷ tỷ bị giáng cấp? Là tỷ tỷ làm sai chuyện chọc Hoàng Thượng không vui thôi.”

Lửa giận trong lòng Mạc Thanh Lễ càng lớn: “Ngươi đã quên ở nhà ta nói với ngươi thế nào? Ngươi lấy thân phận gì mà dám lên mặt với đường tỷ tỷ ngươi? Chớ nói cha không nhắc nhở ngươi, thừa dịp Hoàng Thượng còn điểm mới mẻ với ngươi, mau khuyên Hoàng Thượng lần nữa sủng hạnh tỷ tỷ ngươi, nếu không ít hôm nữa ngươi thất sủng sẽ không ai bảo vệ được ngươi.”

Mạc Yên Nhiên không nói thêm gì nữa, “Vậy cha cứ để ý việc trên triều đi. Thư Nhu, tiễn Thượng Thư đại nhân.”

Mạc Thanh Lễ phất tay áo bỏ đi: “Trẻ con không thể dạy!”

Trong lòng Mạc Yên Nhiên xoay chuyển trăm lần, Mạc Yên Nhiên này dù không được yêu thương thì cũng là con gái của Mạc Thanh Lễ, Mạc Thanh Lễ này lại muốn giúp cháu gái chứ không muốn thấy con gái mình được sủng ái. Trong lòng nàng nhảy dựng lên, tỉ mỉ nhìn chính mình trong gương, rõ ràng có vài phần tương tự Mạc Thanh Lễ, cảm thấy cách nghĩ đó không đúng, vì vậy gọi đám Thư Nhu vào.

“Hôm nay Hoàng Thượng ở đâu?”

“Thưa Tiểu Chủ, Hoàng Thượng tới Trường Nhạc Cung.”

Quả nhiên, nàng nhếch khóe miệng, “Ừ, đi xuống đi. Thanh Thiển, Sơ Ảnh ở lại nói chuyện với ta đi.”

“Vâng.” Họ chỉ nghĩ nàng gặp Thượng Thư đại nhân nên nhớ nhà, muốn giữ lại mấy cung nữ thiếp thân tâm sự.

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển giúp nàng cởi đồ trang sức trên tóc, vừa cẩn thận hỏi: “Tiểu Chủ, Thượng Thư đại nhân nói gì với người vậy?”

Yên Nhiên để nàng ta đánh tan sợi tóc dài của mình, không trả lời mà chỉ nắm tay nàng ta trong tay mình, cười cười nói: “Không nói gì cả ngoại trừ bảo ta quý trọng sự sủng ái của Hoàng Thượng gì đó. Thanh Thiển, nói với ta chuyện về mẹ đi.”

Thanh Thiển dường như giật mình, nàng ta mở to hai mắt: “Tiểu thư làm sao vậy? Trước kia chưa bao giờ nhắc chuyện phu nhân, hay là Thượng Thư đại nhân... nhắc tới cái gì?”

Yên Nhiên lắc đầu, kìm nén sự kỳ quái trong lòng: “Ngươi cứ việc nói ta nghe, nay ta đã vào cung, chuyện trong phủ Thượng Thư chỉ coi như một vở kịch để nghe mà thôi. Các ngươi là người hầu hạ bên cạnh ta hẳn biết ta khác trước, về phần vì sao khác ta cũng không cách nào giải thích rõ ràng với cách ngươi. Các ngươi chỉ cần biết ta vẫn là tiểu thư của các ngươi, chúng ta từ nhỏ lớn lên bên nhau tình cảm nhất định không tầm thường đúng không.”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh liếc nhìn nhau, sau đó gật đầu: “Nếu chúng em đã theo tiểu thư tiến cung, một lòng đương nhiên hướng về tiểu thư. Về phần chuyện của phu nhân, chúng em làm nô tỳ cũng không quá rõ ràng, chỉ nghe ma ma trong phủ nói, tiểu thư chào đời không lâu thì phu nhân qua đời. Lúc đó phu nhân và đại nhân vốn vô cùng ân ái, ai ngờ sinh tiểu thư xong sức khỏe ngày một yếu, cứ thế đã mất. Thượng Thư đại nhân nhất định là... Khi tiểu thư còn nhỏ chúng em đã ở bên, đại khái tiểu thư không nhớ rõ, chúng em lại nhớ rất rõ ràng. Khi tiểu thư đi hỏi Thượng Thư đại nhân mẹ ở đâu, Thượng Thư đại nhân giận dữ suýt chút nữa đuổi tiểu thư ra khỏi nhà, từ đó tiểu thư không còn nhắc tới chuyện về phu nhân nữa.”

Yên Nhiên nhíu mày, không đúng. Nếu Mạc Yên Nhiên hại mẫu thân phải chết, mẹ nàng nếu được sủng ái, thì Mạc Thanh Lễ nhất định sẽ không

https://thuviensach.vn

muốn đuổi nàng đi, cả hôm nay Mạc Thanh Lễ thiên vị Mạc Bình U, cả ngày đó Mạc Bình U nghiến răng nghiến lợi bảo nàng thích đoạt đồ của người khác, rốt cuộc đó là thứ gì?

Mạc Yên Nhiên cảm thấy rất đau đầu, không muốn suy nghĩ tiếp nữa, chỉ vỗ tay Thanh Thiển, "Ừ, các ngươi đi xuống hết đi."

Còn nữa, ngày hôm nay Thẩm Sơ Hàn vừa đồng ý nàng triệu kiến Mạc Thanh Lễ liền triệu tẩm Mạc Bình U, lẽ nào thật như nàng nghĩ, muốn hai nhà trở mặt? Nhưng Mạc Thanh Lễ và Mạc Thiệp Cung là anh em cùng cha cùng mẹ, nào sẽ vì hai người con gái mà phản bội. Chỉ là, phản ứng hôm nay của Mạc Thanh Lễ thật sự quá kỳ quái. Cứ nghĩ vậy Mạc Yên Nhiên đã ngủ, trước khi ngủ nàng còn nghĩ, may mà đứa bé lớn lên dưới lá cờ đỏ sẽ không vì mấy câu nói ba xạo của Thẩm Sơ Hàn mà lừa mất trái tim, nếu không hiện giờ biết hắn đang lăn lộn với người con gái khác không biết sẽ khổ sở đến thế nào. Thật là quá may mắn.

Thế nhưng...

Thế nhưng, rốt cuộc chỗ nào cảm thấy không thích hợp nhỉ?

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 11: Nước Sâu

Tin tức Mạc Bình U lại được sủng truyền khắp hậu cung, những người khác đều không nhịn được chửi thầm một câu, chỉ có Mạc Yên Nhiên thấy đó là chuyện đương nhiên, thậm chí nàng còn biết Thẩm Sơ Hàn nhất định sẽ xoay quanh giữa hai chị em bọn họ, tuy nàng đã sớm đánh dấu đó là dưa chuột công cộng, nhưng khi thật sự xảy ra trên người mình nàng vẫn cảm thấy buồn nôn cực kỳ.

Thẩm Sơ Hàn còn triệu Doãn Tài Tử con gái Thái Phó thị tẩm hai lần, à không phải, hiện giờ không còn là Doãn Tài Tử, là Doãn Dung Hoa. Nàng không khỏi nhớ tới tối hôm đó, Thẩm Sơ Hàn nhìn nàng dưới ánh đèn, dù nàng không nhắc tới chuyện cung khác nhưng hắn vẫn cảm thấy nàng có chút không bình thường. Thẩm Sơ Hàn ôm nàng lên đùi, vùi đầu trên vai nàng, thì thầm gọi nàng: “Khanh Khanh, Khanh Khanh.”

Mạc Yên Nhiên cũng nhẹ giọng đáp lại: “Vâng, sao vậy ạ?”

“Khanh Khanh đừng tức giận, sau này trẫm tới thăm nàng nhiều chút được không.”

Mạc Yên Nhiên cười nhạt trong lòng, người đàn ông này thật sự coi nàng là đồ ngốc à, Mạc Yên Nhiên căn bản không giận hắn một thời gian không tới thăm nàng, chính Mạc Yên Nhiên thậm chí còn không biết mình đang giận cái gì, giận vẻ mặt cao ngạo của Mạc Bình U hay giận vẻ thương hại của Hoa Phi nương nương, hay giận Thẩm Sơ Hàn này không biết điều, bơi trong bụi hoa xong lại về bên cạnh nàng?

https://thuviensach.vn

Cứ không nóng không lạnh như vậy qua hơn một tháng, lúc này Mạc Yên Nhiên tiến cung đã được năm tháng. Hoàng Hậu nương nương lấy lý do bồi dưỡng tình cảm hậu cung triệu tập chủ tử các cung tới nghe diễn, ngay cả những Mỹ Nhân, Bảo Lâm không được sủng cũng ở trong danh sách mời. Mạc Yên Nhiên không muốn quá bắt mắt liền bảo Thư Nhu chọn quần áo nhạt màu. Đang những ngày khó chịu nhất mùa hè, lúc này nghe hát ý a mấy thứ không hiểu càng khiến người ta khó chịu.

Thế nhưng Hoàng Hậu nương nương có lệnh, dù hiện nay Hoàng Hậu không được sủng ái nhưng địa vị còn ở đàng kia, không ai dám lên mặt với Hoàng Hậu. Khi tới, đã tụ tập đầy vài bàn. Khi còn ở hiện đại Mạc Yên Nhiên đã thích mọi người tụ tập lại ăn cơm, uống rượu, ca hát, thế nhưng không có nghĩa tới nơi này sẽ thích ngồi một chỗ xã giao dối trá với một đám phụ nữ giữa mùa hè bôi một lớp phấn trắng dày bịch, còn nghe mấy ca khúc không hiểu gì, lại ở ngoài trời oi bức nữa. Quả là tụ tập tất cả những điều kiện Mạc Yên Nhiên không thích.

Nàng là Tiệp Dư chính tứ phẩm, đương nhiên sẽ ngồi cùng chỗ với Dung Hoa tòng tứ phẩm, may mà xếp phía trên Tiệp Dư và Dung Hoa rất ít. Khi đó, Triệu Dung Hoa kia thấy nàng cũng đứng lên cung kính hành lễ: “Chuyện lần trước xin Mạc Tiệp Dư thứ lỗi, thiếp tỳ ở đây chịu tội với ngài.”

Mạc Yên Nhiên cảm thấy lúc đó cũng không có chuyện gì, lập tức gật đầu xã giao: “Chỉ là chuyện nhỏ thôi, Triệu Dung Hoa ngồi đi.”

Nhóm nương nương địa vị cao chọn hai màn, Hoàng Hậu cười khanh khách nhìn Mạc Yên Nhiên: “Bản cung thấy Mạc Tiệp Dư rất buồn chán, có muốn cầm tập diễn xuống chọn hai màn không?”

Khi đang nói, tập sách kia đã tới trước mặt Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên vội vã đứng lên khom người, “Tạ ơn nương nương, thiếp tỳ chỉ cảm

https://thuviensach.vn

thấy oi bức choáng đầu, nhất thời xem không nhập tâm, các nương nương chọn đã rất đặc sắc rồi, không cần chọn thêm nữa."

Hoàng Hậu cũng không miễn cưỡng nàng, chỉ cười cười: "Vậy thì thôi."

Trên đài con hát còn đang y y a a, ngoài điện đã vang lên: "Hoàng Thượng giá lâm." Mọi người vội vàng đứng dậy thỉnh an, còn dùng tay chỉnh trâm cài đầu, trong lòng đều tự mắng mình, tiếc không trang điểm càng xinh đẹp chút rồi mới đến.

"Đứng dậy cả đi, trẫm chỉ nghe nói Hoàng Hậu mở tiệc chiêu đãi hậu cung, bận xong liền đến xem một cái, không cần gò bó, cứ tự xem đi."

"Tạ ơn ân điển của Hoàng Thượng."

Thấy Thẩm Sơ Hàn tiến lên đỡ Hoàng Hậu đứng dậy, ngồi xuống bên cạnh nàng nói hai câu.

Rồi lại đi xuống ngồi tại vị trí bên cạnh Thục Phi, hiện giờ ánh mắt mọi người đều tụ tại kia, thấy nàng ta dịu dàng nhìn Thẩm Sơ Hàn, so với ở trước mặt bọn họ như một người khác. Chỉ thấy nàng ta mỉm cười gật đầu, không nói lời nào mà cứ vậy nhìn Hoàng Thượng. Mạc Yên Nhiên vốn không để ý, hôm nay cũng chỉ liếc nhìn môt cái, chính một cái liếc nhìn này khiến nàng cảm thấy kỳ quái dị thường. Nói thế nào nhỉ, không giống cách một sủng phi và Hoàng Thượng ở chung, ngược lại giống như, ngược lại giống như, giống cái gì nàng nghĩ không ra. Lúc này lại thấy Thẩm Sơ Hàn đứng lên: "Các ngươi tiếp tục xem đi, trẫm còn phải quay về Cần Chính Điện."

"Vâng."

Thẩm Sơ Hàn mới chỉ bước ra nửa bước, sau đó như nhớ ra cái gì lại quay lại nhìn lướt qua, ánh mắt toàn bộ hậu cung đều đổ dồn trên người hắn, thế nhưng chỉ có Mạc Yên Nhiên là cúi đầu vươn tay đỡ cây trâm trên

https://thuviensach.vn

đầu, không biết làm sao trái tim hắn đập mạnh nhưng vẫn nói cho xong: "Mạc Chiêu Dung trở về sớm đi, hôm nay trẫm tới chỗ ngươi dùng bữa tối."

"Thần thiếp tuân chỉ."

Hắn không nhìn nữa mà thẳng tắp bước ra ngoài.

Trong lúc nhất thời sân khấu kịch rất vắng lặng, trong lòng mọi người đều hiểu ngọn ngành, ai bảo Mạc Bình U kia có một người cha tướng quân tốt vậy chứ? Nghe nói đơn vị hắn phái ra cũng đánh thắng trận, nếu vậy ngày Mạc Bình U trở lại làm Mạc Phi sợ là sắp tới rồi.

Triệu Dung Hoa dùng khóe mắt liếc nhìn vẻ mặt của Mạc Yên Nhiên, thấy nàng ta biểu hiện tự nhiên không có căm tức cũng không có nhục nhã, chỉ nhàn nhạt ngồi như thế, phe phẩy cây quạt. Khi cảm giác được nàng đang nhìn mình cũng chỉ quay sang cười với nàng. Hiện tại trong lòng Triệu Dung Hoa đang rất rối loạn, rõ ràng nàng còn nhớ rõ như in ngày ấy, trong tiếng gió, Hoàng Thượng dịu dàng gọi nàng, Khanh Khanh.

Hoa Phi địa vị cao lên tiếng: "Mạc Chiêu Dung đúng là tốt số, rõ ràng bị biếm nhưng ai chẳng biết vinh sủng của ngươi bây giờ còn cao hơn cả khi mới tiến cung."

Mạc Bình U hừ lạnh, "Nào so được với Hoa Phi nương nương, có Đại hoàng tử dưới gối, không ai dám đoạt danh tiếng của ngài."

Lời này cũng không sai, đương kim thánh thượng con nối dòng ít ỏi, trên dưới chỉ có hai hoàng tử. Đại hoàng tử do Hoa Phi nương nương sinh, thân phận chắc chắn tôn quý không gì sánh được, còn một vị Nhị hoàng tử do một Mỹ Nhân sinh, hơn nữa sinh ra chưa lâu Mỹ Nhân kia đã qua đời. Mọi người đều than nàng không có phúc, Mạc Yên Nhiên biết chuyện này chỉ thấy thương hại Nhị hoàng tử, mẫu phi vốn không được sủng, mang thai cũng không được thăng cấp bậc gì, nay mẫu thân cũng chết sợ là càng sống

https://thuviensach.vn

không tốt. Thư Nhu nghe xong cười không ngừng: “Tiểu chủ còn sợ khổ hài tử của Hoàng Thượng sao? Dù sao cũng là long tử, không thể cho phép kẻ khác bắt nạt, thánh thượng hạ chỉ do Đức Phi nương nương nuôi nấng Nhị hoàng tử.”

Đức Phi nương nương. Nhất phẩm phi trong truyền thuyết này tới giờ Yên Nhiên còn chưa gặp, ngày lễ lớn nhỏ cũng không thấy nàng ta xuất hiện, còn ru rú trong nhà hơn cả Thục Phi nương nương. Nghe nói sức khỏe nàng ta yếu đuối không thể ra ngoài, Hoàng Thượng thương tiếc nàng ta, mọi việc cũng không trách móc.

“Đức Phi nương nương này năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

“Hẳn là đã hai ba, hai bốn rồi.”

Mạc Yên Nhiên nghe xong chỉ thổn thức, hai ba, hai bốn ở hiện đại vẫn còn tuổi như hoa, tới nơi này sức khỏe đã yếu đuối không thể ra ngoài. Một thiếu nữ trẻ trung như vậy, hoàng cung này đúng là chốn ăn thịt người, không chỉ ăn sự lương thiện của con người mà còn ăn cả thanh xuân của người ta nữa.

Tuy nói Nhị hoàng tử nuôi dưới danh nghĩa Đức Phi nương nương, địa vị cũng không thấp. Nhưng Hoàng Hậu không có con trai trưởng, xét về lớn nhỏ thì thật sự Hoa Phi nương nương không sợ ai đoạt danh tiếng của mình.

Vì vậy, Hoa Phi nghe xong chỉ cười cười: “Muội muội ngày càng răng sắc mỏ nhọn, không biết có phải Hoàng Thượng thích tính tình thẳng thắn này của ngươi không, nhưng ta là tỷ tỷ vẫn khuyên muội muội vạn sự đừng quá thẳng, cứng quá dễ gãy đấy.” Nói xong còn chỉ chỉ màn kịch đang diễn, Mạc Yên Nhiên lúc trước chưa chú ý nghe, nay để ý liền biết chính là “Đỗ Thập Nương giận ném hộp nữ trang”, trong lòng nhảy dựng, “Muội muội nghìn vạn lần đừng học những người trong vở diễn này, miễn cho người ta nhìn mà chê cười.”

https://thuviensach.vn

“Hoa Phi quá lời, thần thiếp tự biết không có bản lĩnh lớn như vậy, chỉ nhận thánh sủng mà sống là được rồi, không có nhiều tâm tư như nương nương.” Trong câu này đã không chút nể mặt chỉ trích Hoa Phi mưu toan từ Đại hoàng tử.

Còn chưa chờ Hoa Phi phát giận nàng đã đứng lên, khom người với Hoàng Hậu: “Hoàng Hậu nương nương, thần thiếp xin về trước.”

Hoàng Hậu liếc Hoa Phi một cái, cười cười: “Được, ngươi đi đi.”

“Không biết muội muội có bằng lòng cùng bản cung đi một đoạn đường không?”

Mạc Yên Nhiên thở dài, đành đứng lên: “Là thiếp tỳ có phúc.”

“Trong lòng ngươi có phải không phục bản cung đoạt ân sủng của ngươi không?”

“Mạc Chiêu Dung nói gì thế, ở hậu cung vốn dựa vào bản lĩnh, nào có phục hay không phục.”

“Từ sau lần trước chúng ta cũng không nói chuyện riêng nữa, ngươi đoán xem vì sao ta kéo ngươi ra?”

“Thiếp tỳ không biết, có điều lần này hẳn là Mạc Chiêu Dung sẽ không cho thiếp tỳ một bạt tai nữa chứ?” Nghe Mạc Bình U nói thẳng, nàng cũng ngẩng đầu nhìn nàng ta, không chút che giấu ý trào phúng.

Thế nhưng lần này Mạc Bình U hoàn toàn không bị chọc giận, nàng ta nhìn nàng: “Mạc Yên Nhiên, ngươi nói nữ nhân hậu cung này dựa vào cái gì để đạt được sự sủng ái của Hoàng Thượng?” Nàng ta nói chuyện trực tiếp như vậy Mạc Yên Nhiên có chút không quen, sửng sốt một lát.

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U không chờ nàng trả lời, tự mình nói tiếp: “Khuôn mặt đẹp? Dáng người? Thiện lương? Hay săn sóc tỉ mỉ?” Nàng như nhếch lên một nụ cười khổ, “Đều không phải, là gia tộc. Hôm nay gia tộc của ngươi làm chuyện vừa lòng Hoàng Thượng thì Hoàng Thượng sẽ vui vẻ sủng hạnh ngươi, hôm khác gia tộc của ngươi làm chuyện hắn không vừa lòng thì ngươi cũng theo đó mà thất sủng. Thất sủng còn là tốt, giữ lại một cái mạng còn là tốt.” Nàng thoáng dừng, một lúc lâu sau mới như hoài niệm nói một câu, “Không đúng, luôn có một người khác biệt, sẽ không giống như vậy.”

“Mạc Chiêu Dung nói với thiếp tỳ những lời này là ý gì?” Nàng tự biết Mạc Bình U sẽ không tốt bụng đến mức nhắc nhở nàng phải nắm chắc thánh sủng gì đó.

“Không có gì, chỉ là chúng ta coi như cùng một gia tộc, có vài lời ta nghẹn lâu thật sự khó chịu, muốn tìm người nói một chút, nói cho ngươi nghe ngươi còn nói được ra ngoài chắc?” Nàng ta xoay người chuẩn bị đi, sau đó lại quay đầu nhìn nàng, “Mạc Tiệp Dư, hôm nay coi như chưa nghe thấy gì đi, đây là sự nhân từ cuối cùng của bản cung dành cho ngươi.”

Nhân từ? Chỉ vì muốn tìm người nói chuyện? Mạc Bình U nàng càng lúc càng khiến người ta đoán không ra.

Nàng mang suy nghĩ trở về cung, gọi Tiểu Kỳ Tử tới sai bảo: “Ngươi đi nghe ngóng tường tận chuyện trong triều, xem hai vị Mạc đại nhân có cử chỉ gì lớn không?”

Nàng đợi tới đêm Tiểu Kỳ Tử mới trở về: “Chủ tử còn chưa ngủ sao? Hôm nay nô tài đi hỏi cặn kẽ, không hỏi ra cái gì, trong triều gió êm sóng lặng, hai vị Mạc đại nhân cũng bình tĩnh như thường.”

Bình tĩnh, sao có thể, vậy những lời hôm nay của Mạc Bình U có ý gì? Nhân từ cuối cùng chuyện gì? Nàng nghĩ tới đầu sắp nổ tung, vẫy lui Tiểu Kỳ Tử, ngồi trước gương nhìn khuôn mặt của chính mình, có điểm giống

https://thuviensach.vn

nàng kiếp trước nhưng không tương tự hoàn toàn. Khuôn mặt này, cùng Mạc Thanh Lễ và Mạc Bình U đều rất tương tự.

Thư Nhu nhẹ nhàng đi vào: “Chủ tử, nô tỳ hầu hạ người đi ngủ đi. Hiện giờ chủ tử không cần hao tâm tốn sức vì chuyện này, qua vài ngày nữa sẽ là ngày đi biệt viện, ngài nên chuẩn bị cẩn thận cho chuyện này mới phải.”

Đúng vậy, sắp xuất cung rồi. Cuối cùng cũng có thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài bức tường đỏ này, ta còn hao hết tâm tư vì những tính toán kia làm gì. Nay đi một bước tính một bước đi.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 12: Nhành Hoa Nhạt

Chưa tới ngày đi biệt viện đã có ý chỉ nổ vang hậu cung, thật ra trong lòng mọi người đều đã sớm dự đoán được, chính là Mạc Bình U lần nữa được phong làm Mạc Phi.

Ninh An càng ngày càng không hiểu Hoàng Thượng, vài ngày trước rõ ràng còn hết cách sủng ái Mạc Tiệp Dư, nay lại quay sang sủng Mạc Phi. Thật sự muốn biến tỷ muội Mạc gia thành bia ngắm để người hậu cung bắn ư? Hắn không rõ, cho dù hắn đi theo Hoàng Thượng từ khi Hoàng Thượng còn là Thái Tử, hắn vẫn không thấy rõ tâm tư thật sự của Hoàng Thượng.

Ví dụ như lúc này, Hoàng Thượng nhìn tờ danh sách tùy giá đi biệt viện mà Hoàng Hậu trình lên đã gần nửa canh giờ, tay của Hoàng Thượng đã đặt trên tên của Mạc Tiệp Dư cả nửa ngày không động đậy. Hắn nghĩ Mạc Tiệp Dư này đặc biệt, có lẽ đối với Hoàng Thượng cũng rất đặc biệt, thế cho nên Hoàng Thượng không muốn gặp lại nàng nữa. Hắn tính toán trong lòng, dường như thật sự đã hơn nửa tháng Hoàng Thượng chưa đặt chân tới Di Hòa Điện. Vì sao? Rõ ràng đã là Hoàng Thượng, nếu cảm thấy Mạc Tiệp Dư hợp tâm ý thì cứ sủng là được, vì sao phải lạnh nhạt nàng, khiến cả hai đều khó chịu?

Lại qua nửa chén trà nữa hắn mới nghe Hoàng Thượng thở dài đưa tờ danh sách kia cho hắn, “Đi báo lại Hoàng Hậu, cứ sắp xếp theo danh sách này.” Hắn cúi người đáp, mắt đảo qua thấy tên Mạc Tiệp Dư rõ ràng vẫn ở trên.

Không hiểu sao Ninh An cũng thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Lần này đi biệt viện nghỉ hè nhóm phi tử địa vị cao đương nhiên đều đi, ngay cả Đức Phi không thường ra ngoài cũng đi. Phi tử thấp vị đi không nhiều, cả Doãn Dung Hoa con gái Thái Phó cũng không được đi theo.

Mạc Yên Nhiên vị trí không cao không thấp, có chút khó xử, xe của nàng cũng ở sau một chút, định lên xe thì nghe thấy một giọng nói nhỏ nhẹ xa lạ: "Hoàng Thượng, nghe nói có một Tiệp Dư tiểu chủ mới tiến cung nói chuyện rất khéo, thần thiếp đã lâu không ra ngoài, muốn tìm người nói chuyện với thần thiếp."

Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn, thấy nét mặt cô gái kia có phần bệnh tật, làn da trắng toát, mặc váy bách hoa thêu sương nước, trong thanh thấu có kiều diễm, nàng ngàn tính vạn tính cũng không tính đến Đức Phi lại như thế này, rất giống Mạc Yên Nhiên khi mới vào cung.

Nàng cắn đầu lưỡi tới tê rần, đứng thẳng tại đó chờ người kia sai bảo, sau đó chợt nghe người kia nói: "Vậy Mạc Tiệp Dư lên xe Đức Phi. Khởi giá đi."

Rồi lại thấy Thục Phi quỳ gối: "Hoàng Thượng, để thần thiếp lên xe ngài hầu hạ ngài được không?"

Thẩm Sơ Hàn đã đặt một chân lên xe ngựa, quay đầu lại nói: "Thục Phi lên xe của mình đi, buồn thì cũng gọi ái phi khác tới trò chuyện với ngươi."

Mạc Yên Nhiên hoàn toàn không ngờ Thẩm Sơ Hàn sẽ không nể mặt Thục Phi như vậy, cảm thấy rất kỳ quái nhưng cũng chỉ trèo lên xe Đức Phi, cung kính ngồi một bên. Đức Phi kia cười kéo tay nàng: "Ngươi không cần cố kỵ ta như thế, ta thật sự đã quá lâu không ra ngoài, đối với chuyện gì cũng không thấy quen thuộc. Nói chuyện với mấy người Hoa Phi càng thêm ngượng ngùng, ngươi không trách ta gọi ngươi vào xe của ta đấy chứ?"

"Thiếp tỳ không dám, có thể tiếp chuyện nương nương là phúc phận của thiếp tỳ."

https://thuviensach.vn

“Ngươi thật là, vẫn cứ khách khí như vậy.” Đức Phi vỗ tay nàng.

Yên Nhiên chỉ dùng khóe mắt liếc nhìn nàng ta, giống, quá giống. Khi không cười có chút giống Mạc Bình U, xinh đẹp hào quang vạn trượng; cười rộ lên lại mang theo chút nhẹ nhàng càng giống Mạc Yên Nhiên nàng. Đây là ý gì, Đức Phi này là hợp thể của nàng và Mạc Bình U? Nàng không khỏi rùng mình một cái, lại nghe Đức Phi kia ngươi ngươi ta ta nói chuyện càng kinh hãi, nàng cho rằng trong hậu cung này không còn ai không muốn sống giống nàng, nói chuyện không kiêng kỵ trước mặt Thẩm Sơ Hàn, nhưng Đức Phi trước mặt đây cũng nói chuyện không hề cố kỵ với một phi tử hoàn toàn không quen thuộc. Nàng nhớ tới khi đó nàng ta nọ ta kia nói chuyện, Thẩm Sơ Hàn bảo nàng không cần sửa, như vậy tốt lắm.

Nàng nghiến răng, dù nàng không thích Hoàng Đế nhưng cũng nhất định không đồng ý bị coi là thế thân.

Lại nghe Đức Phi kia nói: “Thân thể ta không tốt, rất ít ra ngoài, nhưng cũng từng nghe nói tới ngươi.”

Nàng vội vàng ngồi nghiêm chỉnh lại, “Chỉ là tranh cãi nhỏ nhặt thôi, kinh động nương nương thật đáng chết.”

Đức Phi dường như rất thích cười, ”Nào có khách khí như vậy, ngươi thật khác với tỷ tỷ ngươi. Ngươi ấy à, khiêm tốn hơn tỷ tỷ ngươi nhiều. Đúng rồi, nghe nói tỷ tỷ ngươi bị biếm khỏi phi vị? Vừa rồi ta thấy nàng vẫn dùng quy cách phi vị mà?”

“Thưa nương nương, vài ngày trước tỷ tỷ đã được thăng lại phi vị.”

“À, nàng ta cũng là có phúc.”

“Nương nương cũng cực có phúc.”

https://thuviensach.vn

“Ta ấy à?” Nàng ta cúi đầu cười cười,”Mạc Tiệp Dư thật biết nói chuyện, chẳng trách mới mấy tháng ngắn ngủi đã thăng chức tới Tiệp Dư.”

Nàng cũng chỉ cười cười, nghĩ mau mau tới nơi hỏi Thư Nhu về chuyện Đức Phi này, rốt cuộc năm đó nàng ta được sủng ái thế nào, thân thể vì sao không tốt, mọi chuyện thế này là ra sao?

Có điều Đức Phi nương nương này yếu đuối là sự thật, tuy khi đến nơi Mạc Yên Nhiên cảm thấy toàn thân mỏi rã rời nhưng không đến mức ngất đi tới nơi như nàng ta. Nàng cẩn thận nhìn trên mặt nàng ta, dường như có vết hóa trang, không khỏi càng kỳ quái, lẽ nào Đức Phi nương nương này cố ý hóa trang giống nàng?

Thẩm Sơ Hàn đương nhiên biết thân thể Đức Phi không tốt, nay cũng tự mình tới thăm, vừa khéo gặp Mạc Yên Nhiên đang xuống xe, hắn gật đầu rồi tự mình đỡ Đức Phi xuống xe. Không thể không nói, giờ phút này Mạc Yên Nhiên cảm thấy vô cùng, vô cùng hứng thú, hứng thú với việc Hoàng Đế sẽ đối xử với hợp thể của nàng và Mạc Bình U thế nào.

Đức Phi kia dựa trên người tỳ nữ, vẻ mặt vẫn cười, “Cũng tại thần thiếp quá lâu không ra ngoài, chỉ ngồi xe ngựa thôi cũng thế này, thật vô dụng.”

Thẩm Sơ Hàn chỉ vén sợi tóc lên cho nàng ta, “Vẫn khó chịu à? Có cần triệu Thái Y tới xem không?”

“Không cần ạ, chỉ cần ngủ một lát ước chừng sẽ tốt rồi. Chỉ là thần thiếp có một khẩn cầu mong Hoàng Thượng có thể đồng ý.”

Thẩm Sơ Hàn khẽ nhíu mày nhưng vẫn nói: “Ngươi nói nghe chút xem.”

Mạc Yên Nhiên thầm kêu không xong, quả nhiên nghe,”Thần thiếp và Mạc Tiệp Dư quả là hợp duyên, dọc đường nhờ có nàng nói chuyện thần thiếp mới cảm thấy tốt chút, xin Hoàng Thượng sắp xếp Mạc Tiệp Dư ở gần thần thiếp, tiện cho thần thiếp tìm nàng nói chuyện bất cứ lúc nào.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, thản nhiên hỏi: “Nàng thấy sao?”

“Thưa Hoàng Thượng, thiếp tỳ tất nhiên rất bằng lòng.”

“Vậy cứ thế đi, Ninh An ngươi sắp xếp xuống.” Hắn nói xong lại vỗ tay Đức Phi, “Ngươi trở về nghỉ ngơi cho tốt.”

Mạc Yên Nhiên hiện giờ không phải kỳ quái một chút, mà là mười phần kỳ quái, Hoàng Thượng này hiện giờ có vẻ sủng ái Đức Phi lại trước nay chưa từng nghe nói Hoàng Thượng lật thẻ tên của Đức Phi, thậm chí vừa rồi Hoàng Thượng còn không nói tối nay trẫm đến thăm ngươi. Trong lòng suy nghĩ xoay chuyển trăm vòng, thấy Mạc Bình U như đang nhìn nàng, khóe môi nhếch lên nụ cười châm chọc. Mạc Yên Nhiên mới tiến cung năm tháng, thậm chí thời gian tới thế giới này cũng ngắn, nàng lười so đo với người khác không có nghĩa người khác có thể tính kế nàng. Nhưng mấu chốt là hiện giờ nàng thậm chí không biết mình bị tính kế ở đâu, nàng cảm thấy một phần nguyên nhân bí hiểm nhất là ở gương mặt của Đức Phi.

Gương mặt giống nàng và Mạc Bình U đến khó hiểu.

“Thư Nhu, ngươi lại đây nói với ta chuyện về Đức Phi nương nương kia đi.”

“Vâng, tiểu chủ, không biết tiểu chủ muốn hỏi gì?”

Nàng bảo Thanh Thiển bỏ đi trang sức trên đầu, do dự một lát mới hỏi: “Đừng nói ngươi không thấy bề ngoài Đức Phi nương nương kia rất giống với ta và Mạc Phi.”

“Chuyện này... Tiểu chủ, thế giới ngàn vạn, không gì không thể, giống nhau cũng là bình thường. Hơn nữa nô tỳ không cảm thấy Đức Phi nương nương và tiểu chủ giống nhau.”

https://thuviensach.vn

“Nhất định không thể nào ngẫu nhiên như vậy, trước kia Đức Phi nương nương được sủng ái không? Thân thể nàng ta làm sao vậy?”

“Thưa tiểu chủ, chuyện này nô tỳ thật sự không rõ, nô tỳ chỉ nghe nói Mạc Phi nương nương và Đức Phi nương nương rất quen thuộc.”

Lời này khiến Mạc Yên Nhiên càng nhăn mày, có ý gì, Mạc Bình U và Đức Phi quen biết? “Vậy quan hệ giữa bọn họ thế nào?”

“Tiểu chủ, nữ nhân trong cung có quan hệ gì đáng nói.”

“Vậy Đức Phi là nữ nhi của vị nào?”

“Tiểu chủ, nô tỳ nghe nói Đức Phi nương nương là thiếp thị của Hoàng Thượng khi còn là Thái Tử, không nghe nói là thân thích của vị quan lớn nào, sau này phong trắc phi, rồi Hoàng Thượng đăng cơ liền phong Đức Phi.” Thư Nhu bóp vai cho Mạc Yên Nhiên, ”Tiểu chủ, người không cần để ý, chuyện lúc trước nô tỳ quả thật không biết, chỉ biết từ khi đăng cơ tới nay Hoàng Thượng rất ít tới cung của Đức Phi nương nương, tuy Đức Phi nương nương địa vị cao, hậu cung người người kiêng kỵ, nhưng mọi người đều biết Đức Phi nương nương không được sủng.”

“Hôm nay xem dáng vẻ Hoàng Thượng cũng không giống vậy.” Mạc Yên Nhiên tự mình xoa đầu, ”Thư Nhu, ngươi đi hỏi thăm, chuyện của Đức Phi nương nương rốt cuộc là thế nào, ta nhất định phải biết.”

“Vâng, tiểu chủ.”

“Thư Nhu, hôm nay Hoàng Thượng ở đâu?”

“Thưa tiểu chủ, ở chỗ Thục Phi nương nương.”

Thục Phi, ngón tay Mạc Yên Nhiên chọc cái trâm cài trong hộp trang sức, “Các ngươi nói xem nếu ta sai người đi mời Hoàng Thượng thì hắn có

https://thuviensach.vn

đến không?" Dường như hoàn toàn không cần bọn họ trả lời, nàng cười rộ lên, "Được rồi, đùa các ngươi thôi. Khó khăn lắm mới được ra ngoài nghỉ hè, ta phải nghỉ ngơi sớm, các ngươi cũng đi nghỉ sớm đi."

Hoàng Hậu không đi cùng bởi nàng phải ở lại quản lý hậu cung, cũng bớt đi trình tự thỉnh an buổi sáng, đối với Mạc Yên Nhiên mà nói thì đáng mừng cực. Nàng vốn lười, bình thường không muốn đắc tội nương nương địa vị cao mới ngày ngày đi thỉnh an, nay ra ngoài nghỉ hè mát mẻ lại có thể ngủ đến giữa trưa, điều duy nhất không thích là ở cạnh chỗ Đức Phi, chỗ Hoa Phi thì không gần cũng không xa. Hoàng Thượng ngày ngày ngủ ở chỗ Thục Phi, phi tần khác rất ít nhìn thấy hắn.

Yên Nhiên thoải mái vui vẻ, nghỉ hè qua hơn phân nửa Hoàng Thượng mới tính nhớ tới nàng.

"Đã lâu không gặp Khanh Khanh, thấy phong thái Khanh Khanh vẫn không giảm nhỉ."

"Lang quân mới phong thái như trước, à không phải, là phong thái càng hơn vài ngày trước gặp bệ hạ."

"Khanh Khanh liệu có gì muốn hỏi trẫm không?" Cười cợt một lát Thẩm Sơ Hàn mới hỏi.

Yên Nhiên mím môi, có rất nhiều điều muốn hỏi nhưng nàng không rõ có thể hỏi hay không, là vì nàng thật sự chưa xem rõ Thục Phi là nhân vật thế nào, chưa xem rõ sự tồn tại của Thục Phi ở trong lòng Hoàng Thượng ra sao.

Cho nên nàng chỉ dám hỏi: "Rất nhiều, rất nhiều điều muốn hỏi bệ hạ. Muốn hỏi bệ hạ lâu như vậy không gặp ta, có nhớ ta không?"

Thẩm Sơ Hàn nghe xong nở nụ cười lạnh khiến nàng nhìn mà kinh hãi.

https://thuviensach.vn

Chương 13: Ý Chầm Chậm

"Trẫm lại thấy một mình Mạc Tiệp Dư tự tại cực kỳ."

Trong lòng Mạc Yên Nhiên dâng lên cảm giác bất lực, đạo lý gần vua như gần cọp trước giờ nàng vẫn biết, chỉ là mỗi khi nàng tùy giá hầu hết là Thẩm Sơ Hàn chiều chuộng dỗ dành, ít khi nào vẻ mặt nghiêm nghị nói năng lạnh lùng thế này, nay hắn sa sầm mặt nói một câu khiến nàng nhất thời sờ không rõ ý gì. Nàng đành cúi đầu không nói gì, dùng sức nhéo lòng bàn tay, cảm thấy mắt ướt ướt mới ngẩng đầu lên. Nàng vừa ngẩng đầu Thẩm Sơ Hàn liền phát hoảng, lại nghe nàng cúi đầu nói: "Hoàng Thượng ngày ngày ở cùng Thục Phi nương nương, thiếp tỳ biết không nên nói những lời này, nhưng mà..." Nàng ngẩng đầu, dáng vẻ như cố ép nước mắt chảy ngược lại, "Nhưng có cách nào đâu, thiếp tỳ nhớ Hoàng Thượng, nghĩ khi Hoàng Thượng nhàn hạ có nghĩ đến thiếp tỳ hay không, nghĩ Hoàng Thượng ngày mai, hoặc ngày kia có tới liếc nhìn thiếp tỳ một cái hay không. Thiếp tỳ cũng không muốn, nhưng thiếp tỳ có cách nào đâu..." Dứt lời, nàng lại cúi đầu khóc lên.

Thẩm Sơ Hàn vốn đầy bụng bất mãn tới gặp nàng, nay thấy nàng lòng vòng nói sang chuyện khác, lại thấy nàng cúi đầu khóc, nhớ tới dáng vẻ tự do nuông chiều của nàng trước mặt hắn mấy ngày trước, cảm giác đau lòng cực, đành ôm nàng dịu dàng dỗ, "Trẫm nào có không nhớ nàng, xem, mới có mấy ngày mà nàng đã ấm ức thế này."

Nàng níu chặt vạt áo hắn khóc không kịp thở, Thẩm Sơ Hàn càng đau lòng hôn nàng, vuốt tóc nàng: "Được rồi, được rồi, là lỗi của trẫm, đừng khóc nữa, nhé?"

https://thuviensach.vn

“Vốn là ngươi không đúng.” Nàng nấc một cái, “Ta mong ngóng chờ ngươi lâu như vậy, lâu vậy chàng mới tới, vừa tới không dỗ ta còn mắng ta, chàng ôm ấp người khác lâu như vậy, đến chỗ ta lại chỉ biết hung dữ với ta.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, “Đây là đạo lý gì chứ, nàng thấy trẫm ôm ấp người khác lúc nào? Còn nữa, trẫm hung dữ với nàng lúc nào?”

“Có mà, có mà.” Nàng dừng khóc, lau hết nước mắt trên mặt lên vạt trước áo hắn.

Thẩm Sơ Hàn ghét bỏ vuốt cái mũi nàng: “Nhìn nàng kìa, người ta không biết còn tưởng trẫm nuôi một cô con gái nhỏ.”

Trong lòng Mạc Yên Nhiên khinh bỉ càng sâu, Hoàng Đế này đúng là thích bị ngược, mắng hắn hai câu, mình kiêu ngạo tí là thôi, còn con gái nữa, ai lại nuôi vợ bé như con gái không. Nàng lập tức đứng thẳng dậy: “Hoàng Thượng nói lung tung, sao ta là bé gái được, bé gái có thể làm thế này không.”

Con mắt Thẩm Sơ Hàn đột nhiên mở lớn, tiểu yêu tinh kia nhào lên cắn đầu lưỡi hắn, bàn tay nhỏ nhắn lạnh lạnh thì chậm rãi thò xuống. Hắn hít một hơi khí lạnh, nữ nhân này nói thay đổi là thay đổi ngay được. Hắn để nàng làm loạn trên người hắn, tay mình thì chặn đầu nàng hôn càng sâu, cho đến khi nàng thở không nổi nữa mới tha cho nàng.

Cảm giác tay nàng đã chạm tới bụng hắn, lửa trong lòng càng bốc cao, bắt lấy tay nàng muốn tự mình dẫn thì nàng lại đẩy hắn ra: “Hoàng Thượng, ban ngày tuyên dâm là không tốt.” Khóe miệng nàng vẫn còn chỉ bạc vừa rồi bọn họ triền miên lưu lại, ánh mắt hồng hồng vì khóc có thêm sóng nước nào đó, giờ còn rút tay từ trên người hắn về lau khóe miệng rồi mút một cái.

Trong mắt Thẩm Sơ Hàn lửa bốc cuồn cuộn, đang định kéo tay nàng thì thấy nàng tha thiết nhìn hắn: “Hoàng Thượng, ta còn chưa nguôi giận đâu,

https://thuviensach.vn

chàng vừa vào đã mắng ta, còn muốn...” Mặt nàng đỏ ửng, “Ta không chịu.”

Hắn thở dài, kiềm chế cơn xôn xao dưới đáy lòng, ”Đã biết, lại đây cho trẫm hôn một cái.”

Vì thế nàng cười hì hì quay lại, hôn khóe miệng hắn, “Hoàng Thượng, chàng thật tốt.”

“Trẫm tốt chỗ nào?”

“Thật ra cũng không tốt lắm, nếu thường xuyên tới thăm ta mới là rất tốt.”

“...”

May mà có Mạc Yên Nhiên nên sự độc chiếm của Thục Phi mới kết thúc.

“Hồi cung không lâu sẽ tới thu săn, có muốn đi không?” Thẩm Sơ Hàn ngồi đối diện Mạc Yên Nhiên, trước mặt là một bàn cờ đen trắng, Thẩm Sơ Hàn lại “chậc” một tiếng, ngẩng đầu nhìn nàng, “Hạ ở đây? Xong rồi không được hối hận nhé.”

“Khoan khoan, để ta nghĩ đã.” Mạc Yên Nhiên lại cầm quân cờ vừa hạ lên, nhìn khắp bàn cờ, “Muốn đi chứ, muốn đi chứ, Hoàng Thượng phải săn nhiều mấy thứ ngon ngon về nướng. Ôi, rốt cuộc phải hạ chỗ nào?”

“Hạ ở đây.” Thẩm Sơ Hàn kéo tay nàng qua, nắm tay nàng giúp nàng hạ một bước, “Nàng chỉ biết ăn thôi, có muốn lông cáo không? Trẫm bắt một con cáo cho nàng làm khăn quàng cổ nhé?”

“Hạ đây được.” Nàng vươn tay lấy mơ ở bên cạnh, chu môi ăn rồi nhả hạt, “Bây giờ đã nhắc tới khăn quàng cổ làm gì, nghĩ thôi đã nóng chết

https://thuviensach.vn

được, ôi ôi ôi, Hoàng Thượng, sao chàng lại ăn nhiều quân cờ của ta thế.”

Hiện nay, Thẩm Sơ Hàn không có kiên nhẫn nhất là chơi cờ với Mạc Yên Nhiên, không chỉ dốt, kỳ phẩm còn thối, hạ ba bước thì phải đến hai bước đòi đi lại, không cho đi lại nàng sẽ bĩu cái miệng nhỏ nhắn đỏ au, mắt tội nghiệp nhìn người ta, luôn miệng nói ức hiếp người ức hiếp người. Thẩm Sơ Hàn vốn đã chiều nàng, nay càng không có cách nào, nói luôn, “Được, được, được, nàng đi lại, nàng đi lại.” Mới thấy nàng vừa cười vui vẻ nhặt quân cờ lên vừa đau khổ nghiêm mặt suy nghĩ. Dáng vẻ suy tư của nàng đặc biệt thú vị, Thẩm Sơ Hàn nghĩ vậy, bởi càng thú vị là nàng nghĩ tới nghĩ lui, đi đi đi lại, cuối cùng chọn một nước tệ nhất.

Ăn hơn phân nửa quân cờ của nàng, nàng không vừa ý ném quân cờ không chơi nữa. Thẩm Sơ Hàn ước gì nàng không chơi nữa, nhìn nàng dựa phịch vào ghế lại không nhịn được cười với nàng: “Thế nào? Hay trẫm lại nhường cho nàng? Chơi một ván nữa nhé?”

Nàng ngồi bật dậy ném một quả mơ vào miệng, “Không chơi, không chơi, cứ nghĩ đi nghĩ lại mãi ta nóng choáng đầu.”

“Chỉ có nàng đặc biệt sợ nóng, đã cuối tháng rồi, những người khác cũng không chê nóng, có người còn kêu lạnh kìa.”

“Ai nha, thiếp tỳ được chiều chuộng mà.” Nghe nàng làm càn như vậy Thẩm Sơ Hàn chỉ thấy buồn cười, “Thật không muốn hồi cung, nóng quá, nóng quá.”

“Nàng chỉ vì nóng mà không muốn hồi cung? Vậy cũng dễ thôi, đưa thêm nhiều băng chẳng phải được rồi sao?”

“Hoàng Thượng biết rõ còn cố hỏi à?” Nàng liếc mắt lườm hắn một cái, “Giống như bây giờ, được Hoàng Thượng ôm lấy ngủ, thức dậy là có thể nhìn thấy Hoàng Thượng, ngay cả xử lý công vụ Hoàng Thượng cũng

https://thuviensach.vn

không rời đi, còn thường xuyên chơi cờ với ta. Những ngày như vậy khi hồi cung rồi là không dám mơ tới nữa.”

Nàng nói có chút khoa trương, bởi Thẩm Sơ Hàn không phải mỗi ngày đều ở cùng nàng. Tuy mỗi khi đến sẽ ở cùng nàng cả ngày nhưng ngẫu nhiên Thẩm Sơ Hàn cũng sẽ tới chỗ phi tử khác ngồi một lúc, có điều cũng đúng như Mạc Yên Nhiên nói, thời tiết hanh khô, nhiều ngày qua ngoại trừ Mạc Yên Nhiên hắn không gọi người khác thị tẩm, chỉ đi qua ngồi một lúc, ăn cơm, nói chuyện phiếm rồi về chỗ mình nghỉ ngơi. Cho tới nay hắn chưa từng nói với ai, khi thấy những phi tử khác cười nhìn hắn, thẹn thùng nhìn hắn, hắn luôn nhớ tới ngày đó cô nàng bé bé kia khóc đỏ mắt nói với hắn: “Ta mong ngóng chờ chàng tới.”

Ôi, ai mà chẳng mong ngóng Hoàng Thượng? Chỉ là, có mình Mạc Yên Nhiên dám trực tiếp nói ra như vậy khiến Thẩm Sơ Hàn phải ghi nhớ.

“Vậy trẫm hứa với nàng, trở về cung cũng ngày ngày ở bên nàng được không?” Hắn hôn xuống, Mạc Yên Nhiên ôm hắn nhắm mắt lại, ngày ngày bên ta? Nàng không nhịn được cười lạnh một cái.

Mạc Yên Nhiên luôn không hiểu vì sao Đức Phi lại cố ý bảo nàng ở bên cạnh nàng ta, càng không hiểu chỉ vài ngày nữa là khởi giá hồi cung mà nàng ta chưa từng sai người tới gọi nàng qua. Ngày hôm đó, giữa trưa, khi Hoàng Thượng đi rồi, Đức Phi tự mình tới.

Nàng ta kéo Mạc Yên Nhiên ngồi xuống vỗ vỗ tay nàng: “Ngày ngày hầu hạ Hoàng Thượng ngươi cũng vất vả, khó khăn lắm mới được nghỉ ngơi một buổi trưa, không trách ta làm phiền ngươi chứ?”

“Nương nương nói gì vậy, thiếp tỳ ước gì nương nương ngày ngày làm phiền ta nữa là.”

Trong mắt Đức Phi mang theo ý cười: “Ngươi thật biết nói chuyện, chẳng trách Hoàng Thượng thích ngươi như vậy.” Mạc Yên Nhiên đương

https://thuviensach.vn

nhiên không thể lên tiếng trả lời. Đức Phi uống một ngụm trà, chầm chậm nhìn nàng: “Ta biết trong lòng ngươi có rất nhiều vấn đề, sợ là cũng thầm nhắc tới ta không biết bao nhiêu lần nữa.”

“Thiếp tỳ không dám.”

“Chỉ là nói chuyện phiếm thường ngày thôi, có gì mà dám hay không dám? Hôm nay ta tới đây tất nhiên sẽ giải thích nghi hoặc cho ngươi, ngươi nói xem có gì đặc biệt muốn biết không?”

“Nương nương, ngài...”

Đức Phi cẩn thận nhìn nàng, thấy nàng không nói tiếp mới cười rộ lên: “Đúng rồi, cũng rất giống.” Trái tim Yên Nhiên đập mạnh một cái, “Tỷ tỷ ngươi vốn không thích ta có chút giống nàng, nay ngươi lại giống nàng như vậy sợ là nàng cũng không thích ngươi phải không?”

“Nương nương nói gì vậy, thiếp tỳ...”

Đức Phi ngắt lời nàng: “Ngươi không cần khách khí, ta biết trong lòng ngươi rất dồn nén, chưa nói ngươi và đường tỷ tỷ của ngươi giống nhau, vì sao cũng giống ta đến vậy phải không?”

“Vâng.”

Sắc mặt Đức Phi rất không tốt, cứ thế yên tĩnh một lúc lâu rồi mới đáp lại nàng: “Ta nhìn ngươi cảm thấy rất thân thiết, ngươi dễ nói chuyện hơn tỷ tỷ ngươi nhiều.” Nàng ta cười cười, “Có điều chuyện này cũng khó khẳng định, sợ là khi ngươi tới vị trí giống tỷ tỷ ngươi thì cũng không muốn nghe những lời này của ta.”

Mạc Yên Nhiên bắt đầu bực mình, Đức Phi này cứ hai ba câu lại so sánh nàng với Mạc Bình U, vì thế cũng không khách khí nữa: “Nương nương có

https://thuviensach.vn

gì muốn nói thì nói đi, thiếp tỳ không phải loại người thích suy nghĩ. Mấy lời nương nương nói thiếp tỳ nghe thật sự không hiểu."

Đức Phi không giận: "Ngươi thật sự không hiểu? Chuyện này có gì mà không hiểu? Cánh rừng lớn chim gì cũng có, nhưng phi tử bề ngoài quá tương tự thì không nhiều. Phong thái này, diện mạo này, giống nhau vậy là vì sao đây."

Mạc Yên Nhiên đang dùng ngón tay gõ bàn, trong lòng cực phiền muộn, Thư Nhu tiến vào: "Chủ tử, Hoàng Thượng dặn ngài thay một bộ váy áo nhẹ nhàng đi gặp người."

Váy áo nhẹ nhàng? Mạc Yên Nhiên ngạc nhiên nhưng vẫn bảo Thư Nhu thay quần áo, trang điểm thành cô gái dân gian bình thường, bộ váy vừa khéo nhìn nàng có vẻ hoạt bát, búi tóc tùy ý, chỉ cài một cái trâm ngọc. Trên mặt không tô son phấn, nàng thật sự sợ nóng cực kỳ, cuối hè rồi mà mặt còn đỏ hồng. Nàng cười với hắn, Thảm Sơ Hàn đứng bên một chiếc xe ngựa mộc mạc, cũng cười vươn tay cho nàng.

Nàng theo hắn lên xe, vỗ vỗ gương mặt nóng bỏng của mình, vừa rồi nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Thảm Sơ Hàn, trong đôi mắt đen như mực chỉ có nàng, rất chăm chú, chăm chú đến mức khiến tim nàng đập nhanh gần như không thở nổi. Thẩm Sơ Hàn cởi ra long bào hoa mỹ tinh xảo thường ngày, mặc một bộ trang phục bình thường mà vẫn tuấn tú phi phàm. Nàng không thể dời tầm mắt: "Thế nào? Lang quân mặc thế này làm cho Khanh Khanh không thể dời mắt à?"

Nàng mới phản ứng lại, cắn môi một lúc lâu vẫn không tìm ra câu gì có thể chèn ép hắn. Vì thế hắn càng vui vẻ, thậm chí cười ha hả. Ninh An ở ngoài xe cúi đầu, trong lòng tính toán, sau này mỗi khi Hoàng Thượng phát điên cuối cùng cũng có nương nương có thể tìm.

"Hoàng Thượng, chúng ta đang đi đâu đây?"

https://thuviensach.vn

“Hai ba ngày nữa chúng ta sẽ hồi cung, trẫm dẫn nàng ra ngoài đi dạo. Thế nào? Có vui không?”

Nàng nhào vào lòng hắn, gật đầu: “Vâng, vui cực.”

https://thuviensach.vn

Chương 14: Nguyệt Thiền Quyên

Vì thế bọn họ xuống xe nắm tay đi dạo, dường như đang là ngày hội gì nên người đi đường tấp nập, làm cho nàng nhớ tới lúc kia, khi nàng còn chưa là Mạc Yên Nhiên, nhân ngày nghỉ sẽ xuống phố với bạn bè, chen chúc vào dòng người. Khi đó, nhất thời nàng có chút ngẩn ngơ.

“Phu nhân thích trâm cài này à?” Thẩm Sơ Hàn thấy nàng cầm một cái trâm ngọc ngẩn người liền cười hỏi nàng.

“Vâng.” Nàng thu hồi suy nghĩ, nhìn diện mạo như ngọc của người đàn ông bên cạnh, gật đầu.

“Phu nhân của công tử thật tinh mắt, chất liệu của trâm cài này là tốt nhất trong quán nhỏ của ta đấy. Phu nhân lấy là chuẩn nhất rồi.”

Mạc Yên Nhiên cười rộ lên, cái khác không nói, ánh mắt xem trang sức của nàng thì tàm tạm, nào có chuyện bị tiểu thương này lừa dối, liền phất tay nói: “Ngươi nói xem bao nhiêu tiền?”

“Mười lượng bạc. Ta nhìn phu nhân hợp duyên nên cũng để cho phu nhân rẻ chút, mười lượng bạc đi.”

Bây giờ Mạc Yên Nhiên thật sự nở nụ cười, Thẩm Sơ Hàn không để ý nhiều, nhận lấy trâm cài lên tóc Mạc Yên Nhiên, chỉ chỉ Ninh An rồi kéo tay nàng: “Rất đẹp.”

“Nhìn kìa, pháo hoa.” Mạc Yên Nhiên đang giơ tay sờ trâm cài thì bị một tiếng nổ làm giật mình, nàng chui vào trong lòng Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn cười to, “Sợ cái gì, là pháo hoa, nàng không thích à?”

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, quả thật thấy những bông hoa lửa rất lớn nở rộ trên đỉnh đầu, nhất thời lại làm nàng nhớ tới khi chưa phải là Mạc Yên Nhiên, giống như người bên cạnh cũng chỉ là một người bạn trai bình thường của mình. Nàng kéo tay hắn: "Sơ Hàn, chàng nhìn xem, đẹp quá."

Người bên cạnh không nhúc nhích, nàng giật mình ngẩng đầu nhìn hắn, thầm mắng bản thân không biết kiềm chế. Nàng thả lỏng tay hắn, lại thấy hắn nở nụ cười, nắm tay nàng càng chặt, mặc kệ biển người xung quanh cúi đầu hôn nàng: "Ừ, thấy rồi, rất đẹp."

Hắn một tay nắm tay nàng, một tay ôm thắt lưng nàng, trên đầu là pháo hoa chiếu sáng cả bầu trời, hắn cứ chăm chú hôn nàng như thế, cứ sâu sắc hôn nàng như thế.

Trái tim Mạc Yên Nhiên đập nhanh, vươn tay còn lại nắm vạt áo hắn, dùng sức nắm vạt áo hắn.

Nàng không biết suy nghĩ lúc này của Thẩm Sơ Hàn, nàng không biết đến chính Thẩm Sơ Hàn cũng kinh ngạc vì sao lại cúi đầu hôn nàng. Là vì nàng cười quá chói mắt, hay vì ngữ khí vô cùng thân thiết của nàng? Cảm giác vô cùng thân thiết này ngay cả ở trên giường cũng chưa từng lộ ra, hay là hắn bị cả bầu trời pháo hoa mê hoặc?

Khi khởi giá hồi cung Đức Phi không yêu cầu Mạc Yên Nhiên tới chỗ nàng ta nữa, Thục Phi cũng không nhắc lại chuyện tùy giá. Nhưng Hoàng Đế lại mở lời: "Mạc Tiệp Dư, tới chỗ trẫm."

Vì thế, ngay trước mắt bao người, nàng ngẩng cao đầu, từng bước đi tới chỗ hắn. Theo bản năng nhìn thoáng qua Đức Phi, thấy nàng ta thản nhiên nở nụ cười rồi tự mình vén màn xe đi vào.

Phong thái này, diện mạo này, giống nhau như vậy là vì sao?

Còn vì sao được nữa.

https://thuviensach.vn

Là vì quan hệ huyết thống chứ sao.

Thẩm Sơ Hàn gọi nàng tùy giá, nhưng nàng chỉ lẳng lặng ngồi trước mặt hắn, nhìn hắn xử lý một chồng lại một chồng sự vụ. Trong lòng nàng cũng hiểu, sắp hồi cung, chuyện trong triều tự nhiên sẽ nhiều lên, dù trong lúc nghỉ hè Thẩm Sơ Hàn cũng có xử lý chính sự nhưng ít nhiều vẫn lơ là.

Nàng cũng rút ra một quyển sách trong tủ nhỏ trên xe ngựa, tựa vào một bên đọc, coi như nàng may mắn, tùy tiện rút được một quyển kỳ sự dân gian, đọc cũng thú vị.

Khi Thẩm Sơ Hàn ngẩng đầu lên thì thấy một màn thế này, Mạc Yên Nhiên dựa vào đệm, tay cầm quyển sách, đầu gật gà ngủ, giống như chỉ một giây nữa thôi là đụng vào vách xe. Hắn cười thầm, chuyển nàng đến gối lên đùi mình, nhìn mũi nàng thở phập phồng ước chừng đã ngủ say, hắn nhẹ nhàng chạm vào mặt nàng, đụng phải lập tức rút tay về, không biết sao lại đỏ mặt như một thiếu niên mới lần đầu biết yêu.

Lúc này Mạc Yên Nhiên như sắp tỉnh dậy, hắn vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, lại chỉ nghe nàng nói mơ: “Mama.” Rồi có giọt nước mắt trượt xuống từ khóe mắt nàng, chỉ một giọt. Thẩm Sơ Hàn không biết “mama” là ý gì, nàng ngủ rất say hắn liền cúi đầu hôn lên trán nàng, “Khanh Khanh.”

Mạc Yên Nhiên mơ thấy mẹ, nàng mơ thấy nàng đẩy cửa nhà giống như mỗi khi về nhà, mẹ mặc tạp dề bận bịu trong bếp, nghe tiếng quay ra, ngược sáng không nhìn rõ gương mặt mẹ nhưng nàng vẫn có thể nhớ tới nụ cười dịu dàng của mẹ: “Bé con đã về rồi à?” Nàng chạy tới gọi bà: “Mama.” Nhưng còn chưa nắm lấy tay mẹ mẹ đã biến mất, biến thành pháo hoa trên trời, và chàng trai cúi đầu hôn nàng, nàng nhận lấy nụ hôn của hắn nhưng vẫn không nhịn được khóc.

Mẹ, con rất nhớ mẹ. Mẹ, con sống không vui chút nào hết. Mẹ, con phải nghĩ cách không để người ta tính kế giết chết. Mẹ, con phải nghĩ cách lấy

https://thuviensach.vn

được sự sủng ái của người đàn ông kia để bảo vệ chính mình. Mẹ, con thật sự không muốn thay đổi. Mẹ, con rất muốn chỉ làm bé con của mẹ, không biến thành Mạc Yên Nhiên bây giờ.

Nhưng mẹ ơi, con không có cách nào, mẹ cũng sẽ ủng hộ con làm vậy phải không?

Khi Mạc Yên Nhiên tỉnh lại xe ngựa còn đang đi, nàng gối lên đùi Thẩm Sơ Hàn, hắn đang lẳng lặng đọc tấu chương. Thấy nàng tỉnh hắn mỉm cười với nàng: “Có phải ngủ mệt rồi không? Có muốn ăn chút gì không?”

Mạc Yên Nhiên ngồi dậy, sau đó thấy Thẩm Sơ Hàn xoa chân, nhịn không được đỏ mặt: “Vâng, đói bụng. Hoàng Thượng đã ăn chưa?”

“Trẫm ăn rồi.” Hắn tự mình lấy ra hai món điểm tâm đặt vào tay nàng, rồi lại tự mình rót một chén trà cho nàng, “Nàng vừa thức dậy, uống chút nước đi.” Nàng gật đầu, vừa cắn điểm tâm vừa liếc nhìn Thẩm Sơ Hàn.

Thẩm Sơ Hàn bị nàng nhìn không làm gì được, lại ôm nàng tới, “Sao thế? Ngủ một giấc đã không nhận ra trẫm rồi à?”

“Hoàng Thượng, ta mơ thấy chàng.” Mạc Yên Nhiên buông điểm tâm, chuyển sang cầm trà.

“Trước mặt trẫm cũng dám nói dối? Trẫm nghe thấy nàng nói mớ đấy.”

“Thật sao? Nói cái gì?” Mạc Yên Nhiên ngồi trong lòng hắn, mở to mắt nhìn hắn.

“Mama, đấy là cái gì?”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu sờ sờ tay mình, Thẩm Sơ Hàn cũng không thúc giục nàng chờ chính nàng mở miệng, “Mama chính là mẫu thân.” Ánh mắt

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn chợt sáng lên, hắn biết mẫu thân Mạc Yên Nhiên mất sau khi nàng chào đời không lâu.

“Ta không nhớ rõ mẫu thân trông thế nào, ta biết là ta đã hại chết mẫu thân.”

Nàng gối đầu lên ngực hắn, nghe hắn quát nàng, “Nói bậy, chuyện này liên quan gì đến nàng.”

“Ta biết là lỗi của ta, nếu không có ta mẫu thân cũng sẽ không qua đời. Ta biết.” Giọng nói của nàng thật bình tĩnh, vì thế Thẩm Sơ Hàn không nói gì nữa, nghe nàng một lúc lâu sau mới tiếp tục, “Nhưng ta thật sự mơ thấy bệ hạ, ta cho rằng người kia là mẫu thân, kết quả quay đầu lại biến thành bệ hạ.”

Thẩm Sơ Hàn sửng sốt, tỉnh táo lại liền phụng phịu nói với nàng: “Nói gì thế, trẫm rất giống mẫu thân nàng à?”

Mạc Yên Nhiên bật cười: “Bệ hạ nghĩ tới đâu thế, ta chưa bao giờ gặp mẫu thân làm sao biết được giống hay không. Chỉ là mơ thấy thứ rất đang sợ, cho rằng người đứng trước mặt bảo vệ ta là mẫu thân, quay đầu lại mới phát hiện người ôm ta, cho ta sức mạnh...” Mắt nàng sáng lấp lánh nhìn Thẩm Sơ Hàn, “Là bệ hạ. Ta nhìn rõ ràng, là gương mặt của bệ hạ.”

Thẩm Sơ Hàn cúi người hôn đôi mắt nàng, không nói gì nữa. Khanh Khanh, nàng không biết ta muốn dùng tất cả của ta biến thành sức mạnh cho nàng đến mức nào.

Mạc Yên Nhiên cũng không nói nữa, vùi mình trong lòng Thẩm Sơ Hàn, trong đầu hiện lên lời nói của Mạc Bình U ngày đó, đây là sự nhân từ cuối cùng của ta đối với ngươi. Đây là sự nhân từ cuối cùng, Mạc Bình U, đến bây giờ ta mới hiểu.

https://thuviensach.vn

Loan giá màu vàng dừng lại đầu tiên, Hoàng Hậu mặc triều phục chính thức dẫn đám phi tử ở lại trong cung đồng loạt quỳ gối: “Cung nghênh Hoàng Thượng hồi cung.” Thẩm Sơ Hàn bước xuống dưới, Hoàng Hậu đang ngẩng đầu cười nhìn về phía hắn, lại thấy hắn vươn tay vào đỡ một cô gái đi ra, cô gái này chính là Mạc Yên Nhiên. Hoàng Hậu mặt không đổi sắc giương mắt nhìn, vẫn khom mình, “Hoàng Thượng cùng các vị muội muội đi đường mệt mỏi, chi bằng đều tự hồi cung nghỉ ngơi chỉnh đốn, rửa đi một thân bôn ba khổ cực này.”

Thẩm Sơ Hàn cười cười: “Hoàng Hậu nói rất đúng. Các vị ái phi trở về cung của mình nghỉ ngơi đi.”

“Tuân chỉ.”

Thẩm Sơ Hàn quay đầu lại cười với Mạc Yên Nhiên: “Nàng ngoan, đừng cáu kỉnh, trở về phải ăn gì đó trước mới được ngủ tiếp nghe chưa?”

Hoàng Hậu ở gần đương nhiên nghe thấy rõ ràng, lại nghe Mạc Yên Nhiên nói: “Đã biết. Bệ hạ cũng nghỉ ngơi cho tốt, thiếp tỳ cáo lui.”

Sau đó Thẩm Sơ Hàn cười rộ lên, vuốt cái mũi của Mạc Yên Nhiên, “Nàng thật là.”

Thẩm Sơ Hàn liếc mắt đưa tình với một cô gái trước mặt mọi người như vậy là lần đầu tiên, cho dù phi tử được thánh sủng trong hậu cung không ít, huống hồ còn có Thục Phi bao năm thánh sủng như một ngày. Nhưng Thẩm Sơ Hàn chưa từng thế này, trước mặt nhiều hậu phi không kiêng dè bày tỏ sự yêu thích của hắn đối với Mạc Yên Nhiên, một tân sủng.

Nét mặt Hoàng Hậu nặng nề, không biết đây là tâm ý thật sự của Hoàng Thượng hay là một cái bia ngắm mới dựng lên.

Tập Hương bóp chân cho Hoàng Hậu, thử hỏi: “Nương nương, hôm nay Mạc Tiệp Dư kia...” Nàng còn chưa nói xong Hoàng Hậu đã chậm rãi mở

https://thuviensach.vn

mắt ra, vịn tay nàng nhổm dậy, “Điểm này bản cung cũng nhìn không hiểu.”

“Nương nương, thứ cho nô tỳ lắm miệng, nô tỳ luôn cảm thấy thái độ của Hoàng Thượng đối với Mạc Tiệp Dư này và đối với Thục Phi...”

“Rất khác phải không?” Hoàng Hậu yên tĩnh một lát, lát sau lại thì thầm nói, “Đúng là rất khác, khác biệt như vậy rốt cuộc là tốt hay không tốt, ai biết được.”

“Nương nương...”

Tối nay nhất định là một đêm không ngủ. Đại khái cả hậu cung này cũng sẽ như thế. Mạc Yên Nhiên ngủ no đủ rồi nhận được một ý chỉ, Thục Phi nương nương cho mời.

Nàng như lâm đại địch, vội vàng trang điểm, còn dặn dò: “Nhất định đừng trang điểm cho ta quá kiều diễm, Thục Phi nương nương bề ngoài nhẹ nhàng, nhất định không thích lòe loẹt.” Thật ra nàng không cần thiết quá coi trọng suy nghĩ của Thục Phi, tuy nàng chưa quá rõ ràng nhưng vẫn hiểu Thục Phi ở trong mắt và trong lòng Thẩm Sơ Hàn rất đặc biệt, tân sủng như bọn họ là không thể lay động được.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 15: Phong Giáng Bạch

Đây là lần đầu tiên nàng với Vong Ưu Cung, cũng không phải quá tráng lệ, chỉ tinh xảo, không chỗ nào không chứng tỏ đây là địa bàn chân chính của một sủng phi. Nàng ngồi xuống, phát hiện là ân thi vũ lộ, nàng vốn không thích uống trà, lúc trước cảm thấy tên lá trà này đặc biệt thi vị nên mới tìm tới uống thử, trà xanh giống thế này vốn không nhiều, uống một lần rồi đương nhiên nhớ được hương vị. Mạc Yên Nhiên đợi gần hai khắc Thục Phi mới xuất hiện, trâm cài trên đầu lắc lư mấy cái nàng ta mới lượn lờ ngồi xuống. Nàng ta không nói chuyện, nhấp một ngụm trà thật lâu mới mở miệng: “Bản cung vốn không thích uống trà, chỉ là Hoàng Thượng thường đến nên trà ngự ban này mới thường xuyên bày ra, Mạc Tiếp Dư uống thấy thế nào?”

“Thưa nương nương, thiếp tỳ không hiểu trà, những cũng biết lá trà này hơn hẳn nhiều loại thiếp tỳ từng uống.”

“Xì.” Phong Giáng Bạch dùng khăn lau miệng, “Thích thì có thể mang một ít về, hẳn là ngươi được sủng ái nhưng lá trà thế này cũng là khó gặp.”

“Thiếp tỳ tạ ân điển của nương nương, có điều lá trà này thiếp tỳ không dám nhận.”

“Tùy ngươi.” Phong Giáng Bạch không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm Mạc Yên Nhiên, “Hôm nay bản cung tìm ngươi đến cũng không có ý gì đặc biệt, chỉ muốn nhìn xem tân sủng là như thế nào, có giống những người trước không.”

https://thuviensach.vn

Hiện giờ Mạc Yên Nhiên không dám tiếp lời, lúc trước ở Vĩnh Khang Cung dám sẵng giọng với nàng ta là vì biết có Hoàng Hậu ở đó, Thục Phi ít nhiều sẽ nể mặt không trực tiếp phạt nàng, hiện giờ nàng một mình vào hang hổ, nghĩ tới tiểu chủ bị xử tử và Giang Nhược Nhiên treo cổ lúc trước, Mạc Yên Nhiên cảm thấy rợn cả tóc gáy.

"Bản cung cảm thấy cũng chẳng có gì khác, hay ngươi cố làm ra vẻ trước mặt bản cung?"

"Thiếp tì không dám." Mạc Yên Nhiên bắt đầu đổ mồ hôi lạnh.

"Ngươi rất sợ bản cung? Khí thế ở Vĩnh Khang Cung ngày đó đâu rồi? Sao bây giờ lại sợ đầu sợ đuôi?"

Đây chính là sức mạnh của sủng phi, rõ ràng chỉ nhẹ nhàng bâng quơ nói mấy câu, nhưng vì mọi người đều biết uy lực của nàng ta nên không dám chống lại. Bằng sức của Mạc Yên Nhiên bây giờ, có mười nàng cũng đánh không lại một Phong Giáng Bạch, cho nên Phong Giáng Bạch hẳn sẽ không tùy tiện xử lý nàng. Mạc Yên Nhiên an ủi chính mình như vậy, nhưng sủng phi đều là biến thái, ai biết được Phong Giáng Bạch có khó chịu rồi nổi cơn điên hay không. Mạc Yên Nhiên có chút hối hận hôm nay đã đến đây, chẳng bằng cáo ốm còn có thể tránh được một kiếp, nghĩ là đến thử xem, ai dè Phong Giáng Bạch quá mạnh, nàng không dám tùy tiện làm gì.

"Đức Phi rất thích ngươi, Hoàng Hậu nương nương cũng che chở ngươi, nghe nói gần đây Hoàng Thượng cũng rất thích ngươi, ngày ấy ở Vĩnh Khang Cung dám sẵng giọng với bản cung, vốn tưởng có gì đặc biệt, nay ở trong cung của bản cung lại nhát như chuột, làm người ta nhìn mà phiền lòng, có điều cũng không thể không khen ngươi một câu, ngươi thông minh hơn tỷ tỷ Mạc Bình U của ngươi." Thục Phi đứng lên, đi hai bước tới gần nàng, "Ít nhất ngươi cũng biết, lấy trứng trọi đá chẳng khác nào tự sát, mà

https://thuviensach.vn

trình độ được sủng ái của ngươi hiện nay, ở trong mắt bản cung ngay cả trứng cũng không bằng."

Mạc Yên Nhiên cũng đứng lên, vén váy thi lễ: "Tỷ tỷ từ nhỏ lớn lên trong phủ tướng quân, lễ tiết được dạy khó tránh khỏi không đủ, chỉ sợ va chạm Thục Phi nương nương, mong Thục Phi nương nương đừng trách tội."

"Ngươi cũng thú vị đấy." Nàng ta trở về ngồi xuống, chỉ chỉ ghế dựa, "Ngồi đi. Bản cung không phải quan lớn nữ quyến gì, không nhiều khuôn sáo đến vậy. Đã nói ngươi thông minh hơn nàng ta còn vờ ngớ ngẩn. Bản cung trách tội nàng ta không tốt à? Bản cung nghe nói nàng ta thường xuyên khó xử ngươi, trách tội nàng ta cuộc sống của ngươi sẽ tốt hơn không ít."

Mạc Yên Nhiên nói thầm trong lòng, ngươi coi ta là đồ ngốc à, lật ngã Mạc Bình U đối với ta có chỗ gì tốt, hiện nay hai tỷ muội Mạc gia hoành hành, nàng ta ở vị trí cao đương nhiên sẽ không có gì ảnh hưởng tới ta, nếu không có nàng ta, tiền triều hậu cung sẽ chỉ còn một nữ nhi Mạc gia để phụ tá, điều kiện tiên quyết là phụ thân kia chịu phụ tá ta, chẳng bao lâu ta sẽ biến thành cái đích cho mọi người nhằm vào, đến lúc đó còn không biết sẽ chết thế nào kìa.

Nhưng nàng chỉ có thể đáp: "Nương nương làm gì đều tự có quyết định, thiếp tỳ không dám phỏng đoán thêm."

"Bản cung ở trong cung không có tỷ muội gì, cũng không có đồng minh linh tinh gì đấy, đại khái sẽ không hiểu nổi cách nghĩ của các ngươi. Được rồi, hôm nay tìm ngươi đến thật sự không có ý gì, lần sau bản cung gặp lại ngươi, hy vọng ngươi đừng giống như hôm nay, giả bộ khiến người ta chán ghét, lui đi."

"Thiếp tỳ cáo lui."

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển đỡ Mạc Yên Nhiên ra ngoài, mới ra khỏi Vong Ưu Cung chân nàng đã mềm nhũn, Thanh Thiển vội đỡ lấy nàng, sờ vào đã thấy đầy mồ hôi lạnh, nàng ta sợ không nhẹ: "Tiểu chủ, Thục Phi nương nương nói gì mà tiểu chủ sợ hãi như vậy?"

"Đừng nói nữa. Con gái nhà nghèo Giang Nam mà có khí thế như vậy, có thể thấy trình độ được sủng ái đã là theo không kịp rồi."

"Tiểu chủ cũng đừng tự coi nhẹ bản thân, vừa rồi gặp Thục Phi nương nương, cũng không đẹp như tưởng tượng, thậm chí còn chẳng bằng tiểu chủ của chúng ta…"

"Thanh Thiển, im miệng." Yên Nhiên nhìn bốn phía, phát hiện trên đường rất yên tĩnh, không có ai, "Loại lời nói này trăm ngàn lần đừng nói nữa, để cho người ta bắt được nhược điểm sợ là ta cũng khó bảo vệ ngươi."

"Vâng, tiểu chủ, nô tỳ biết sai rồi. Có điều tiểu chủ, Thục Phi nương nương nói với người cái gì à? Từ khi tiến cung tới nay tiểu chủ chưa bao giờ mất khống chế như hôm nay."

"Chỉ là nhìn thấy đỉnh cao nhất của chuỗi thức ăn, bị tư thế và khí thế kinh người kia dọa sợ thôi."

"Chuỗi thức ăn? Đó là cái gì?"

"… Chính là hậu cung…"

"Vậy đỉnh chuỗi thức ăn không phải Hoàng Hậu sao? Vì sao tiểu chủ gặp Hoàng Hậu nương nương cũng không như hôm nay…"

"Thanh Thiển, ngươi có thể ngậm miệng."

"Tiểu chủ, nô tỳ nói gì sai sao?"

"Không, ngươi quá ầm ỹ."

https://thuviensach.vn

“Tiểu chủ, người đang ghét bỏ nô tỳ à, nô tỳ không nói nữa là được.”

“…” Lẽ nào chỉ có nha hoàn của ta là kiêu ngạo như vậy?

“Tiểu chủ, thật sự không để nô tỳ nói chuyện sao?”

“Câm miệng!”

“Thư Nhu, ta nhớ mang máng lần trước khi Giang Bảo Lâm gặp chuyện, chúng ta đang bàn luận chuyện Thục Phi nương nương, nhưng sau đó bị ngắt lời chúng ta không nhắc tới nữa.” Trở lại Di Hòa Điện, vẫy lui Thanh Thiển và Sơ Ảnh, nàng ý bảo Thư Nhu tới giúp tháo trang sức trên đầu.

Thư Nhu chậm rãi tháo, “Hôm nay tiểu chủ tới chỗ Thục Phi nương nương bị cái gì không thoải mái sao?”

“Không thoải mái không phải tại người khác, là do chính mình tạo thành. Cảm giác chèn ép Thục Phi tạo cho ta khiến ta muốn biết…” Nàng quay sang nắm tay Thư Nhu, “Nàng ta luôn nói muốn biết ta khác biệt ở chỗ nào, ta lại bức thiết muốn biết rốt cuộc nàng ta khác biệt ở chỗ nào.”

“Tiểu chủ…”

“Thật ra ta luôn muốn biết, rốt cuộc Thục Phi là người thế nào, nghe các ngươi nhắc tới, nghe nàng ta nói chuyện với Mạc Phi và Hoa Phi đều không như hôm nay, chỉ có ta và nàng ta, ngay cả nha hoàn cũng không có, nói chuyện trực diện.” Nàng buông tay đứng lên, dường như cười cười, “Không hiểu sao, ta cảm thấy nàng ta sống rất quang minh lỗi lạc, thẳng thắn, trong trẻo hơn những người như chúng ta nhiều. Thư Nhu, ngươi nói xem đây có phải nguyên nhân Hoàng Thượng đối với nàng ta đặc biệt không?”

“Tiểu chủ, không phải như thế. Nô tỳ từng nói với ngài, lão Thái Phi từng gặp Thục Phi nương nương. Ngày đó, cả ngày lão Thái Phi đều mất

https://thuviensach.vn

hồn mất vía, cứ ngồi như vậy, cũng không dùng bữa, đến buổi tối còn thắp rất nhiều đèn, đêm đã khuya cũng không ngủ, nô tỳ hỏi rất lâu…”

Đêm hôm đó trời đổ mưa to, còn có sét đánh, đại khái là mùa sẽ sắp qua nên nó muốn dùng một trận mưa làm kỷ niệm rằng nó đã tới, cũng chỉ tạm thời đi thôi.

Mạc Yên Nhiên chưa ngủ, nàng mở to hai mắt nằm trên giường, vừa rồi Tiểu Kỳ Tử tới nói hôm nay Hoàng Thượng lại lật thẻ tên của Thục Phi, nàng chậm rãi ngồi dậy, mím môi, trong miệng tưởng như còn hương thơm của ân thi vũ lộ hôm nay. Nàng nhẹ nhàng cười, lại nằm xuống, lần này nhắm mắt lại đã an ổn ngủ.

Ngày hôm sau, Mạc Yên Nhiên dậy rất sớm, gọi đám Thanh Thiển vào rửa mặt. Sơ Ảnh giúp nàng lau tay: “Hôm nay Tiểu Chủ dậy thật sớm, hôm qua không ngủ ngon ạ?” Mạc Yên Nhiên phát hiện mình càng ngày càng lười, càng ngày càng thích ứng với sự hầu hạ của bọn họ, lại nghĩ đột nhiên có một ngày mình trở về hiện đại, biến thành một người bình thường, hẳn là sẽ không quen một thời gian.

Nàng rút tay về xoa cỏ: “Không, hôm qua ngủ ngon. Đêm qua không xảy ra chuyện gì chứ?”

“Có! Tiểu chủ, ngài chải đầu trước, đi, nô tỳ ở bên kể cho ngài nghe.” Yên Nhiên nhìn Thanh Thiển thế kia, biểu cảm như đang nghĩ tới chuyện gì đó buồn cười, nàng bĩu môi ngồi xuống, nghe nàng ta nói tiếp, “Đêm qua vừa mưa to vừa có sét đánh phải không ạ? Hoàng Thượng đã sớm ngủ ở chỗ Thục Phi nương nương, một chén trà nhỏ trước khi khóa cổng, Yêu Nguyệt Cung phái người đội mưa tới Vong Ưu Cung mời Hoàng Thượng.”

“Yêu Nguyệt Cung? Đó là chỗ của Hoa Phi nương nương mà, nàng ta làm sao thế?”

https://thuviensach.vn

“Nói là Đại hoàng tử không khỏe, lại có sét đánh nên muốn Hoàng Thượng tới với hắn.” Nói xong, nàng ta che miệng cười một lát.

Mạc Yên Nhiên không biết nàng ta cười cái gì, chỉ hỏi tiếp, “Không khỏe tìm Hoàng Thượng có tác dụng gì, lại đang mưa to, Hoa Phi này tự tìm mất mặt à.”

“Ai nói không phải. Nói tiếp, Thục Phi nương nương kia là người thế nào, chưa nghe nói ai có thể mời Hoàng Thượng từ cung của nàng ta đi bao giờ.”

“Hoàng Thượng không đi?”

“Đương nhiên không đi, nô tỳ nghe người ta nói, Hoàng Thượng vốn định đi xem, chính Thục Phi nương nương không bằng lòng, còn phạt thái giám đến mời, mắng thẳng Hoa Phi nương nương không để ý long thể.”

“Hoàng Thượng cũng mặc nàng ta mắng Hoa Phi?”

“Đúng thế, chưa nói Thục Phi nương nương hơn Hoa Phi nương nương nửa cấp, ngay cả bằng cấp, bằng trình độ được sủng ái của Thục Phi nương nương ước chừng vẫn cứ mắng như thường. Hơn nữa, đêm qua thật sự mưa quá to, Hoa Phi nương nương dù muốn tranh giành tình cảm cũng không thể vào lúc đó được.”

“Chuyện đêm qua quan trọng không phải mưa lớn hay không, mà là ở trong cung ai. Tên tuổi của Đại hoàng tử cũng mang ra rồi, nếu là phi tử bình thường, cho dù là Mạc Phi luôn đối đầu với Hoa Phi cũng phải nhường, thậm chí khuyên Hoàng Thượng đi. Cố tình nàng ta muốn cướp người ở chỗ Thục Phi, đây là tự tìm đường chết rồi.” Nàng lại nghĩ tới lời Thục Phi nói hôm qua, “Lấy trứng trọi đá chẳng khác nào tự sát, mà trình độ được sủng ái của ngươi hiện nay, ở trong mắt bản cung ngay cả trứng cũng không bằng.”

https://thuviensach.vn

“Lấy trứng chọi đá à?” Nàng cúi đầu cười cười.

“Tiểu chủ nói gì thế?”

“Không có gì, sau đó thì sao?”

“Sau đó Hoàng Thượng đuổi người của Yêu Nguyệt Cung đi, tất nhiên ngủ lại ở Vong Ưu Cung.”

Mạc Yên Nhiên nhếch khóe môi, “Hôm nay không vội, dùng bữa xong rồi đi cũng không muộn. Hôm nay Vĩnh Khang Cung nhất định sẽ rất náo nhiệt, chúng ta ăn no rồi đi.”

“Vâng, tiểu chủ. Nô tỳ đi truyền lệnh.”

Hoa Phi cộng thêm Đại hoàng tử cũng không phải đối thủ của Thục Phi, không phải Thục Phi nhiều thủ đoạn thế nào, mà là chỗ dựa của nàng ta, chỗ dựa duy nhất của nàng ta chính là Hoàng Thượng, là hoàng sủng bao năm như một ngày.

https://thuviensach.vn

Chương 16: Hoa Thanh Thường

Hôm nay Vĩnh Khang Cung quả thực náo nhiệt, khi Mạc Yên Nhiên tới vào lúc như mọi ngày thì đã ngồi đầy hơn nửa phòng, nói náo nhiệt là vì hôm nay Thục Phi đến sớm, lúc này nàng ta đã ngồi ở vị trí gần trên cùng nhất, chậm rãi uống trà. Thấy nàng hành lễ ngồi xuống, nàng ta mở miệng: "Đêm qua mưa và tiếng sấm rất lớn, Mạc Tiệp Dư ngủ có ngon không?"

Tim Mạc Yên Nhiên nảy cái thịch, Hoa Phi còn chưa tới sao đã mở màn trước rồi, "Thưa nương nương, thiếp tỳ từ nhỏ thể chất ham ngủ, đã ngủ sẽ không dễ giật mình, đêm qua không nghe thấy gì hết."

Nàng ta dường như bị nàng chọc cười, ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng dùng khăn tay che miệng cười một lát, "Ngươi đúng là vô tư."

"Hoa Phi nương nương đến." Hôm nay Hoa Phi ăn mặc trang điểm rất nhẹ, nếu ngày đó Mạc Yên Nhiên bị Hoàng Đế ném ở Di Hòa Điện xong, ngày hôm sau kiều diễm nghênh đón công kích, thì Hoa Phi chọn con đường ngược lại, dường như muốn dùng sự tiều tụy của mình để người ta tha mình một lần, đừng tát muối lên vết thương của nàng ta. Nhưng mà, người nàng đắc tội là Thục Phi. Là Thục Phi muốn trách tội nàng là có thể trách tội.

Quả nhiên, nàng ta vừa ngồi xuống đã nghe Thục Phi nói: "A, hôm nay Hoa Phi trang điểm trắng trong thuần khiết quá nhỉ, mới sáng tinh mơ bôi phấn có phải hơi dày không?"

Mạc Yên Nhiên nhịn lắm mới không cười ra tiếng, lại nghe Hoa Phi ngập ngừng mở miệng: "Thưa Thục Phi nương nương, đêm qua Đại hoàng

https://thuviensach.vn

tử không khỏe, Thái Y đến cũng không thấy tốt lên, Đại hoàng tử cả đêm nhắc tới phụ hoàng, thần thiếp không còn cách nào phải tự mình chăm sóc một đêm, sáng sớm vội vàng trang điểm tới thỉnh an, nếu trang dung không đàng hoàng bẩn mắt Thục Phi nương nương thì xin Thục Phi nương nương đừng trách tội."

Lời nói này rất khéo, vốn tưởng là yếu thế, không ngờ Hoa Phi đang muốn trực tiếp đụng vào Thục Phi. Cũng không biết Hoa Phi nghe ai xui, hành vi khác bình thường một trời một vực, bình thường không phải nàng sắm vai phi tử địa vị cao nhưng ngốc nghếch sao? Lần này trong bông có kim, chỉ thẳng Thục Phi không để ý tới Đại hoàng tử, chiếm lấy Hoàng Thượng. Trong Vĩnh Khang Cung lặng ngắt như tờ, ngay cả Hoàng Hậu cũng ngừng uống trà, ánh mắt đảo qua đảo lại giữa Thục Phi và Hoa Phi.

Thục Phi dường như không biết xấu hổ, chỉ trích nàng ta: "Hoa Phi, không mời được Hoàng Thượng còn oán trách, so đo trước mặt Hoàng Hậu nương ương và các vị tiểu chủ cũng có lợi ích gì. Có tài ăn nói này chi bằng dạy tiểu thái giám trong cung ngươi đi, đêm qua nếu hắn mồm mép bằng một nửa ngươi thôi thì không chừng Hoàng Thượng đã tới Yêu Nguyệt Cung của ngươi rồi, mà không phải hắn bị phạt, còn ngươi không được chỗ nào tốt."

Lần này không cho lấy nửa điểm mặt mũi.

"Thục Phi nương nương, chuyện đêm qua do thần thiếp suy nghĩ không chu toàn, chỉ là đêm qua Đại hoàng tử thật sự không khỏe, thần thiếp không có ý khác, không biết những lời chỉ trích của Thục Phi nương nương là vì cái gì?"

"Bởi vì bản cung nhìn Hoa Thanh Thường ngươi không vừa mắt, đêm qua nếu là muội muội tỷ tỷ khác đến mời có lẽ bản cung sẽ không so đo, cố tình là Hoa Thanh Thường ngươi, bản cung không đồng ý thì ngươi làm thế nào cũng không mời được Hoàng Thượng."

https://thuviensach.vn

“Thục Phi.” Hoàng Hậu ho một tiếng, dường như đang nhắc nhở nàng ta biết đúng mực.

“Bản cung cũng không muốn nhiều lời, nếu ngươi không phục cứ việc chờ Hoàng Thượng cầm đèn Vong Ưu Cung ta rồi lại tới kiếm mất mặt.” Nàng ta đứng lên, đỡ trâm cài hơi nghiêng xuống dưới, vén váy thi lễ với Hoàng Hậu nương nương, “Hoàng Hậu nương nương, Giáng Bạch ở chỗ ngài diễn trò hề, mong ngài đừng trách tội.”

“Được rồi, ngươi thật là, luôn thích so đo với những tiểu bối này, bọn họ đều phải gọi ngươi tỷ tỷ, mọi việc nên nhường bọn họ chút mới tốt.”

“Vâng, Hoàng Hậu nương nương, Giáng Bạch đã biết, hôm nay thần thiếp cáo lui trước.”

“Ngươi đi đi, ở đây chỉ biết làm bản cung đau đầu.”

Thục Phi vén váy thi lễ rồi đi thẳng ra ngoài.

Mạc Yên Nhiên cảm thấy mình thật sự được xem một màn kịch hay, phấn khích đến mức sảng khoái uống liền ba cốc trà lớn.

Hoàng Hậu sai nhóm nha hoàn đổi trà cho nàng, rồi trấn an Hoa Phi: “Hoa Phi, ngươi đừng quá so đo với Thục Phi, khi nàng vào phủ tuổi còn nhỏ, luôn được Hoàng Thượng nuông chiều nên tính tình lớn lên không ít, cũng không phải cố tình nhằm vào ngươi, nàng nói những lời kia chỉ vì dỗi với ngươi thôi, ngươi đừng tưởng thật.”

“Thưa Hoàng Hậu nương nương, thần thiếp không dám.”

“Không có gì dám hay không, các ngươi cũng nghe thấy rồi đấy, lời hôm nay nghe qua thì thôi, khi về dùng điểm tâm là có thể quên tất cả, nếu để bản cung biết ai ở sau lưng nói luyên thuyên thì đừng trách bản cung trở mặt vô tình.”

https://thuviensach.vn

“Thần thiếp/thiếp tỳ tuân chỉ.”

“Thưa Hoàng Hậu nương nương, nô tỳ không dám.”

Mạc Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn lên, vừa khéo nhìn thấy Mạc Bình U, nàng ta ngồi ngay ngắn, khóe miệng nở nụ cười thản nhiên, không cẩn thận sẽ không chú ý tới, hôm nay nàng ta yên tĩnh lạ thường. Nàng phát hiện khi đối mặt với Thục Phi nàng ta luôn rất yên tĩnh, ngày đó Thục Phi nói, ngươi thông mình hơn tỷ tỷ Mạc Bình U của ngươi nhiều, rốt cuộc là có ý gì?

Lẽ nào, Mạc Yên Nhiên nhếch khóe môi, Mạc Bình U ngươi cũng từng làm loại chuyện ngu xuẩn như Hoa Phi sao?

Sơ Ảnh nhẹ nhàng giúp Mạc Yên Nhiên lau ngón tay, cẩn thận đánh giá sắc mặt nàng, “Tiểu chủ, hôm nay Vĩnh Khang Cung xảy ra chuyện gì vậy, thấy ngài trở về luôn rầu rĩ không vui.”

Mạc Yên Nhiên rút tay về, vỗ lên trán Sơ Ảnh: “Đây không gọi là rầu rĩ không vui, chủ tử của ngươi đang trầm tư.”

“À, vậy ngài trầm tư cái gì vậy?”

Trầm tư cái gì à? Nhiều lần cân nhắc vẫn chưa nghĩ ra vì sao thái độ của Hoàng Hậu hôm nay lại cổ quái như vậy, nhiều lần quá mức bao dung và nhân nhượng cho Thục Phi, không biết do Hoàng Thượng dặn dò hay chính nàng muốn vậy, định đào hố to chờ Phong Giáng Bạch nhảy xuống?

“Trầm tư xem bữa trưa chúng ta dùng cái gì.”

“…”

Yên ổn vài ngày, bệnh của Đại hoàng tử dường như không vì hậu cung nhìn có vẻ hòa bình mà tốt lên, ngược lại nghe nói Thái Y ngày ngày chờ ở

https://thuviensach.vn

Yêu Nguyệt Cung, Đại hoàng tử vẫn không thấy khỏe lại. Đêm này, Hoàng Đế lật thẻ tên của Di Hòa Điện.

Khi Thẩm Sơ Hàn đến Mạc Yên Nhiên đang luyện chữ, nàng luôn dùng bút lông không quen tay, đã viết quen đầu bút cứng của hiện đại, giờ dùng bút mềm nhũn thế này không cách nào quen được, nhưng làm một tân sủng nàng cảm thấy nhất định phải tăng tu dưỡng văn hóa và phẩm đức của mình lên một chút. Thẩm Sơ Hàn tiến vào thấy nàng đang mềm nhũn nằm sấp xuống, một chút tư thế nên có khi viết chữ cũng không có, tới gần thấy trên giấy loằng ngoằng không biết vừa viết cái gì, ước chừng chỉ mình Mạc Yên Nhiên biết. Hắn không nhịn được khóe miệng hơi giật giật, ho khan một tiếng.

Mạc Yên Nhiên dường như giật mình, tay run lên bút rơi trên giấy. Nàng ngẩng đầu, dáng vẻ có chút mất hứng: “Hoàng Thượng, ngài đến có thể lên tiếng từ xa xa được không, người xem thiếp tỳ viết cái này cả một buổi trưa cứ vậy bị hỏng rồi.”

“Thế này mà cũng viết cả buổi trưa? Mạc Thượng Thư chưa từng dạy nàng tập viết à? Viết kiểu gì lại thành hỏng với không hỏng như nhau thế này.”

“Hoàng Thượng, lời này của ngài thiếp tỳ không thích nghe, tuy hiện giờ ta viết không tốt lắm, cho nên mới phải tập thôi, chỉ cần có thời gian sẽ viết rất đẹp, đến lúc đó sẽ ngày ngày viết thư tình cho Hoàng Thượng ngài.”

Thẩm Sơ Hàn cuối cùng không nhịn được cười ra tiếng: “Được, trẫm sẽ chờ khi đó, nếu vẫn là tiêu chuẩn thế này thì trăm ngàn lần đừng viết thư cho trẫm, trẫm sợ đọc còn đau đầu hơn xem tấu chương.”

Mạc Yên Nhiên thấy hắn cười vui vẻ như vậy liền buồn bực, “Thật sự tệ vậy sao?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn dùng tay vuốt mặt nàng, đi tới phía sau nàng, chỉnh ngay ngắn tư thế của nàng rồi thay một tờ giấy, nắm bàn tay cầm bút của nàng, “Nói đi, muốn viết cái gì?”

Hơi thở của hắn phả lên ngay bên tai nàng, giọng nói trực tiếp truyền qua màng nhĩ nàng, nàng quay đầu nhìn hắn, không hiểu sao đột nhiên muốn khóc, “Hả, cái gì?”

Hắn cũng nhìn nàng, ánh mắt lấp lánh, “Có phải nàng có gì muốn viết không? Lang quân dạy nàng.”

“À.” Nàng dùng tay kia sờ mặt mình, sau đó hắng giọng, “Vậy lang quân nghe cho kỹ. Cho đến phong nguyệt vô tình, tương tư vẫn không thể bỏ.”

Thẩm Sơ Hàn dường như khẽ cười, nắm tay nàng viết từng nét một, sau đó buông nàng ra, “Viết đúng chưa?”

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Không phải “chỉ đến” đâu.” Chính nàng cầm bút gạch hai chữ đầu tiên, sau đó ngồi thẳng nghiêm túc viết xuống, “Là “cho đến”.” Viết xong rồi nàng tựa như còn rất hài lòng vì trang giấy xóa xóa sửa sửa này, giơ lên thổi một cái, sau đó cười tủm tỉm quay sang nhìn hắn, “Đây là ta và bệ hạ cùng nhau hoàn thành, có phải đặc biệt đẹp không?”

Thẩm Sơ Hàn vuốt mái tóc trên trán nàng: “Đẹp chỗ nào, nàng không chỉ viết chữ khó coi, mà nói còn không rõ ràng, một trang chữ yên lành bị hỏng rồi.”

Mạc Yên Nhiên le lưỡi, “Hỏng chỗ nào. Vẫn rất đẹp mà.”

Thẩm Sơ Hàn vươn lại gần, nhìn một đoạn đầu lưỡi hồng nhạt nàng le ra, trong lòng ngứa ngáy khó nhịn muốn hôn lên, thì giọng nói của Thư Nhu

https://thuviensach.vn

vang lên ngoài cửa khiến bọn họ nhảy dựng lên, không biết sao có chút xấu hổ, “Khụ.” Thẩm Sơ Hàn dùng ngón tay lau cằm, “Tiến vào nói đi.”

Thư Nhu tiến vào liền thấy một màn này, chủ tử nhà mình ngồi, Hoàng Đế bệ hạ đứng, mặt chủ tử hồng hồng, biểu cảm của Hoàng Thượng có chút kỳ lạ.

“Chuyện gì?”

“Thưa Hoàng Thượng, Hoa Phi nương nương ở Yêu Nguyệt Cung sai người tới mời Hoàng Thượng, nói tiểu hoàng tử lại nóng sốt, mời Hoàng Thượng qua xem.”

Lúc này Thẩm Sơ Hàn tỉnh táo lại, Mạc Yên Nhiên cũng thấy kỳ quái, Đại hoàng tử này bị bệnh đã hơn một tuần sao còn chưa khỏi, nay lại nóng sốt, nàng đánh giá biểu cảm của Thẩm Sơ Hàn, cảm thấy mình không phải Thục Phi, nên đứng ra mới được: “Thái Y đều làm cái gì vậy, Đại hoàng tử bệnh lâu như vậy rồi sao bây giờ còn nóng sốt?”

“Thưa tiểu chủ, nô tỳ cũng không biết, nô tài Yêu Nguyệt Cung còn ở ngoài, người xem…”

“Hoàng Thượng, việc này không nên chậm trễ, trẻ con tối kỵ cảm mạo phát sốt, Hoàng Thượng mau tới Yêu Nguyệt Cung nhìn xem đi. Sợ là hiện giờ Hoa Phi nương nương cũng nóng ruột chờ Hoàng Thượng đấy.”

Thẩm Sơ Hàn cau mày, Mạc Yên Nhiên biết bệnh của Đại hoàng tử cứ nhắc đi nhắc lại, chỉ cần Hoàng Thượng tới chỗ phi tử nào dễ bắt nạt Yêu Nguyệt Cung đều tới mời, đại khái vì ngày ấy ở Vong Ưu Cung bị từ chối xong lại chịu nhục ở Vĩnh Khang Cung, Hoa Phi muốn tìm lại chút cảm giác tồn tại ở chỗ phi tử thấp vị. Hắn chuyển sang vỗ tay Mạc Yên Nhiên, “Nàng sửa sang lại một chút, đi cùng trẫm.”

https://thuviensach.vn

Chương 17: Đại Hoàng Tử

"Thiếp tỳ cũng đi?" Mạc Yên Nhiên nghĩ nếu có thể trực tiếp biểu hiện tâm trạng của nàng lên mặt thì sợ là rất hỗn loạn, cả cái mặt cũng biểu đạt không đủ.

"Đúng, nàng cũng đi. Hôm nay trẫm lật thẻ tên của nàng, thăm Đại hoàng tử xong trẫm trở về cùng nàng. Đi đi, sửa sang lại chút." Vừa nói còn vừa vẫy tay gọi Thư Nhu đến, đẩy nàng về phía phòng ngủ.

Hoàng Thượng, thật sự không cần đâu, ngài hãy quên chuyện lật thẻ tên của ta đi, ngươi đi đi, ta không ngăn cản chút nào hết. Mạc Yên Nhiên thở dài, dặn dò Thư Nhu đang giúp nàng thay váy áo: "Ngươi nhớ kỹ, sau khi ta và Hoàng Thượng tới Yêu Nguyệt Cung, mặc kệ là ai tới hỏi thăm tin tức gì cũng đừng có lộ ra, mấy người bên dưới cũng coi chừng, đừng nói lung tung, bằng không đối tượng tiếp theo của Hoa Thanh Thường kia chính là ta."

"Nô tỳ hiểu, tiểu chủ cứ yên tâm đi đi."

"Ta thật sự không muốn đi." Nàng tự mình sờ búi tóc sau đầu, "Đi thôi, đừng để Hoàng Thượng chờ."

Thẩm Sơ Hàn chờ ở đó, thấy nàng đi ra liền gật đầu dặn: "Nàng không cần chuẩn bị xe, đi cùng trẫm là được."

Ông trời à, ta đã làm gì sai, hôm nay ông không chỉ để ta đến Yêu Nguyệt Cung cùng Hoàng Thượng, còn để ta ngồi xe rồng tới Yêu Nguyệt Cung nữa!

https://thuviensach.vn

Nàng cười cười, khom gối xuống: “Tạ ân điển của Hoàng Thượng.”

Yêu Nguyệt Cung đèn đuốc sáng trưng, Hoa Phi tự mình ra đón, khi nàng thấy Mạc Yên Nhiên mắt thiếu chút nữa là phun ra lửa, Mạc Yên Nhiên giật giật khóe môi, ngươi tưởng ta muốn đến à, ta cũng bị ép bất đắc dĩ thôi được chưa? Có điều dường như Đại hoàng tử thật sự bệnh rất nghiêm trọng, sắc mặt Hoa Phi vô cùng không tốt, ngay cả phấn cũng chưa thoa, không họa mi, toàn thân rất tiều tụy. Vào phòng của Đại hoàng tử, mùi thuốc đập vào mặt, tuy mùa hè đã qua nhưng vẫn còn chút oi bức, bí bách như vậy lại toàn là mùi thuốc, thật làm khó một đứa bé còn nhỏ như Đại hoàng tử.

Hoa Phi vừa nhìn thấy Đại hoàng tử liền khóc lên: “Hoàng nhi, đều tại mẫu phi không tốt, nếu mẫu phi thời khắc ở bên con, con sẽ không bị tiện tỳ đáng chết kia làm hại thế này…”

Dường như ý thức của Đại hoàng tử đã không rõ ràng, thằng bé mở mắt, tuy Mạc Yên Nhiên đứng không gần nhưng vẫn rõ ràng nhìn thấy trong mắt thằng bé có một lớp màng, đó không phải chỉ người già mới có sao? Hình như thằng bé không còn sức lực, há miệng chỉ có tiếng nôn mửa, Hoa Phi đỡ thằng bé, vỗ lưng nhưng không nôn ra cái gì, tay thằng bé rất nhỏ, nắm lấy tay Hoa Phi, một lúc lâu mới ra tiếng: “Mẫu phi đừng khóc…” Vì thế Hoa Phi khóc càng dữ, nhất thời cả phòng chỉ còn lại tiếng khóc.

Thẩm Sơ Hàn day trán, trầm giọng nói: “Rốt cuộc ai có thể nói cho trẫm, Đại hoàng tử bị làm sao, hai ngày trước chẳng phải đã tốt hơn sao?”

Hoa Phi dừng tiếng khóc, quay đầu nói: “Hoàng Thượng, đều tại tiểu tiện nhân Thiển Mặc kia, ả không cẩn thận chăm sóc Đại hoàng tử của chúng ta, ả cố ý khiến hoàng nhi trúng gió, hoàng nhi lại nóng sốt ngày càng nghiêm trọng. Hoàng Thượng, ngài hãy làm chủ cho mẫu tử chúng ta…”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn đến gần, cúi người nói với Đại hoàng tử: “Hoàng nhi, có nghe rõ phụ hoàng nói không?”

Đại hoàng tử dường như vẫn còn cảm giác, mơ mơ màng màng đáp một câu: “Phụ hoàng…”

Thẩm Sơ Hàn xoa đầu thằng bé, mày nhăn càng chặt, đi ra nói, “Truyền Thái Y và tỳ nữ Thiển Mặc kia tới chính sảnh.”

Khi Thiển Mặc bị đưa đến, trên mặt đầy là máu, Mạc Yên Nhiên liền hoảng, đoán chừng đã bị tát, nàng đứng phía sau Thẩm Sơ Hàn, thấy dáng vẻ máu me kia không nhịn được quay đầu đi. Thẩm Sơ Hàn cũng chú ý tới nàng, “Mạc Tiệp Dư cũng ngồi xuống đi.”

“Tạ Hoàng Thượng.”

“Lục Thái Y, ngươi nói xem, Đại hoàng tử đã lâu như vậy còn chưa khỏe lên, trẫm thấy hôm nay tinh thần còn càng kém, rốt cục nguyên nhân ra sao?”

“Thưa Hoàng Thượng, từ sau lần trước Đại hoàng tử phát sốt vẫn chưa hoàn toàn khỏe lại, Đại hoàng tử nhỏ tuổi, chúng thần thương lượng thật sự không dám dùng thuốc quá mạnh, sợ bị thương căn bản Đại hoàng tử, chỉ chậm rãi điều trị. Mấy ngày trước quả thật là khá hơn, hôm nay lại nóng sốt lần nữa, vừa rồi thần bắt mạch, mạch quá mức hỗn loạn, Đại hoàng tử hơi thở mỏng manh, động tác chậm chạp…”

“Ngươi nói thẳng, rốt cuộc Đại hoàng tử bị làm sao?”

“Thưa Hoàng Thượng, thần cho rằng Đại hoàng tử có dấu hiệu trúng độc.”

Mạc Yên Nhiên nhướng mày, nghĩ rằng quả nhiên. Vừa rồi nhìn thấy Đại hoàng tử như vậy, rõ ràng sức để cử động cũng không có, chỉ sốt nặng

https://thuviensach.vn

thì không thể như vậy, lại liên tục buồn nôn, nàng hơi cúi đầu, vì sao cảm thấy đã nhìn thấy chứng bệnh này ở đâu rồi.

“Nếu ngươi cho là trúng độc, vì sao chậm chạp không báo?” Thẩm Sơ Hàn vỗ bàn thật mạnh, Mạc Yên Nhiên cũng theo đấy run lên, ước chừng động tác của nàng hơi mạnh nên Thẩm Sơ Hàn cũng hơi xấu hổ, ho khan một tiếng.

Lục Thái Y sợ tới mức nằm rạp trên đất: “Thưa Hoàng Thượng, không phải thần không báo, mà là không dám báo, mạch của tiểu hài tử vốn tương đối yếu, cộng thêm Đại hoàng tử sinh bệnh nên mạch càng yếu, thần không thể chuẩn đoán chính xác, đành dùng dược chữa từng bước một, nghĩ nếu cảm mạo nóng sốt chữa xong rồi sẽ có thể chẩn ra chính xác…”

Thẩm Sơ Hàn dùng ngón tay gõ bàn, hỏi tiến: “Thiển Mặc, nghe Hoa Phi nói là ngươi hầu hạ bên cạnh Đại hoàng tử, vì sao nay Đại hoàng tử càng nghiêm trọng?”

“Thưa Hoàng Thượng, nô tỳ oan uổng.” Trên mặt Thiển Mặc đầy nước mắt trộn lẫn mồ hôi, vốn đã nhiều máu nay càng trở nên nhòe nhoẹt, cũng càng đáng sợ, “Nô tỳ cẩn thận hầu hạ Đại hoàng tử, là Lục Thái Y nói cả ngày ở trong phòng bí bách không tốt, nô tỳ mới mở cửa sổ để Đại hoàng tử hít thở không khí…”

“Tiện tỳ chết tiệt nhà ngươi! Rõ ràng là ngươi muốn hại hoàng nhi của ta!” Lúc này Hoa Phi chạy vọt vào, túm lấy Thiển Mạc kia lại cào xé một trận, trường hợp có chút kỳ quái khó coi.

Thẩm Sơ Hàn quát một tiếng: “Hoa Phi dừng tay.” Hắn cau mày nhìn về phía Hoa Phi, “Đánh nhau với nô tài còn ra bộ dạng gì.”

Hoa Phi khóc lem hết mặt mày, vội vàng quỳ xuống: “Hoàng Thượng, xin Hoàng Thượng xử trí tiện tỳ này, rõ ràng là ả muốn hại hoàng nhi của nô tỳ.” Nàng ta đảo mắt nhìn đến Lục Thái Y, dường như mới nhớ ra mình

https://thuviensach.vn

tới đây làm gì, “Lục Thái Y, Lục Thái Y ngươi mau đi xem hoàng nhi, thằng bé lại nôn ra, hiện giờ thần trí đã hoàn toàn không tỉnh táo.”

Thẩm Sơ Hàn gật đầu vẫy tay bảo Thái Y mau đi, náo động như vậy đã tới nửa đêm. Mạc Yên Nhiên trong lòng còn nghĩ dáng vẻ vừa rồi của Đại hoàng tử, lại nghe những lời Thái Y chẩn đoán, luôn cảm thấy có cái gì nhớ không ra. Đại khái là Mạc Yên Nhiên nghĩ quá chăm chú, ngay cả Thẩm Sơ Hàn gọi nàng cũng không nghe thấy, là Thanh Thiển đẩy nàng: “Chủ tử, Hoàng Thượng gọi người đấy.”

“Vâng, hoàng thượng.”

Thẩm Sơ Hàn nhìn có vẻ cũng rất mệt mỏi, “Trẫm vốn nói sẽ trở về cùng nàng, nhưng hiện nay Đại hoàng tử…”

“Vâng, Hoàng Thượng, thiếp tỳ không sao, ánh trăng rất sáng, thiếp tỳ dẫn người chậm rãi trở về cũng tốt.”

Hắn nặng nề nhìn nàng, một lúc sau mới thở dài: “Đi đi, một mình nàng về đi. Ngày khác trẫm lại đến thăm nàng.”

Mạc Yên Nhiên không thấy chỗ nào không đúng, con bị bệnh, hơn nữa còn là bệnh nặng như vậy, làm cha ở bên đứa trẻ là đương nhiên, vì thế nàng vén váy thi lễ rồi rời đi. Thanh Thiển ở bên cạnh nàng, hỏi nàng: “Tiểu chủ, người không vui sao?”

“Đương nhiên không phải, ánh trăng đẹp như vậy, chúng ta vừa ngắm trăng vừa về đi.”

“Vâng.”

Có điều Yêu Nguyệt Cung cách Di Hòa Điện hơi xa, đi tới nửa đường Mạc Yên Nhiên đã oán giận trong lòng: “Không để ta đi xe của mình tới, nếu không bây giờ cũng không cần phải đi bộ về.”

https://thuviensach.vn

Đại hoàng tử chỉ sợ càng bệnh nặng, hai ngày tiếp theo Hoa Phi vẫn không tới thỉnh an Hoàng Hậu, hôm nay Thục Phi lại không tới, đột nhiên cảm thấy trống trải hơn nhiều, ân cần hỏi thăm như thường lệ xong Hoàng Hậu liền thả người. Triệu Dung Hoa gọi nàng lại: “Mạc Tiệp Dư dừng bước.”

Nàng xoay người, “Triệu Dung Hoa có chuyện gì sao?’

“Thiếp tỳ và Mạc Tiệp Dư cùng đường, không biết Mạc Tiệp Dư có bằng lòng đi cùng không?”

“Nói chi vậy, Triệu Dung Hoa, mời.” Không chuyện không tới nhà, không có chuyện cũng sẽ không tìm ta cùng về, chỉ chờ ngươi mở miệng thôi.

Quả nhiên đi chưa bao lâu Triệu Dung Hoa đã mở miệng, “Thiếp tỳ nghe nói, hai ngày trước Mạc Tiệp Dư cùng Hoàng Thượng đi thăm Đại hoàng tử…” Ánh mắt Mạc Yên Nhiên chìm xuống, không biết là người bên Hoa Phi nói luyên thuyên hay chỗ mình có nội gian. Triệu Dung Hoa nở nụ cười: “Mạc Tiệp Dư đừng giận, trong cung nào có bí mật, thiếp tỳ cũng chỉ lo lắng cho Đại hoàng tử, chỉ tiếc không thể đi hỏi thăm, không biết…” Nàng ta quay đầu nhìn biểu cảm của Mạc Yên Nhiên mới nói tiếp, “Không biết Đại hoàng tử có khỏe không, đứa bé nhỏ như vậy sợ là chịu không ít khổ rồi.”

Mạc Yên Nhiên nhướng mày: “Triệu Dung Hoa lo lắng cho Đại hoàng tử thì có thể đi Yêu Nguyệt Cung hỏi thăm, hẳn Hoa Phi nương nương sẽ không từ chối Triệu Dung Hoa.”

“Mạc Tiệp Dư nói cũng đúng, chỉ là sợ hơi thở người lạ va chạm Đại hoàng tử.”

“Triệu Dung Hoa nói đùa, luận ra thì Triệu Dung Hoa cũng là mẫu phi của Đại hoàng tử, nào phải người lạ.” Mạc Yên Nhiên dừng lại, nhìn sắc

https://thuviensach.vn

trời, “Ta phải hồi cung đây, Triệu Dung Hoa cũng mau về đi, nhìn sắc trời có vẻ sắp mưa rồi.”

“Mạc Tiệp Dư đi trước.”

Quả nhiên vừa trở về không lâu trời đã đổ mưa, mưa đập vào mái hiên, Mạc Yên Nhiên ôm một chén trà đứng dưới mái hiên, uống từng ngụm một. Thanh Thiểu đứng phía sau nàng nhỏ giọng nói chuyện với Sơ Ảnh, đang nói bọn họ đột nhiên dừng lại, “Tiểu chủ, vậy rốt cuộc là vì sao?”

“Cái gì vì sao?” Yên Nhiên đang ngẩn người, không hề chú ý bọn họ nói chuyện gì.

“Chúng nô tỳ vừa nói đấy, Hoàng Thượng biết rõ Hoa Phi mượn cớ Đại hoàng tử tranh giành tình cảm, nhưng vì sao luôn theo nàng ta. Người xem, từ lần trước đi ra từ chỗ chúng ta, đã mấy tối Hoàng Thượng đều ở Yêu Nguyệt Cung, ngài nói xem nếu chỉ vì Đại hoàng tử, chúng nô tỳ không tin. Vậy vì sao Hoàng Thượng mặc Hoa Phi tranh sủng?”

Mạc Yên Nhiên cười, lại uống một ngụm trà, “Mùa thu cũng có giông tố.” Sau đó một lúc mới đáp lại bọn họ, “Việc này, ai nói Hoàng Thượng mặc Hoa Phi tranh sủng, nói không chừng Hoàng Thượng chỉ vì chuyện Đại hoàng tử thì sao, dù sao Đại hoàng tử cũng là đứa con đầu tiên của hắn.” Nàng quay lại nhìn biểu cảm của hai người, cau mày, “Thế nào, không tin à?”

Thanh Thiển lắc đầu trước, “Nô tỳ cảm thấy không phải, thiên gia bạc tình nhất, tiểu chủ đừng quên Vi Đinh cô cô từng nói, nữ nhân trong cung không ít người dùng chính con mình để tranh giành tình cảm.”

“Phần lớn vẫn sẽ luyến tiếc mới đúng? Ngươi còn nhỏ, ngày ấy ta tới gặp Đại hoàng tử, bệnh trạng kia rõ ràng ta đã nhìn thấy ở đâu, không giống giả, có lẽ thật sự nghiêm trọng, các ngươi đừng nói lung tung. Đi đi, để ta yên lặng một lát.”

https://thuviensach.vn

“Vâng, nô tỳ cáo lui.” Thanh Thiển thè lưỡi, kéo Sơ Ảnh ra ngoài.

Mạc Yên Nhiên lần nữa vùi đầu uống trà, ha, tình cha con ở hoàng gia, ngay cả tiểu nha hoàn cũng thấy chuyện này tất có kỳ quái, Thẩm Sơ Hàn làm vậy rốt cuộc có mục đích gì? Nàng một hơi uống cạn chỗ trà còn lại, lẽ nào ngươi cũng tin những lời như chân long thiên tử tà ma không dám xâm phạm?

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 18: Có Đăm Chiêu

Ngày đó trời mưa rất lớn, liên tục trút xuống, Mạc Yên Nhiên sớm sai người tắt đèn, hôm nay mí mắt nàng luôn nháy, không biết sẽ xảy ra chuyện gì, ban đêm vừa ngủ lại bị một tiếng vang lớn làm cho tỉnh lại, nàng ngồi bật dậy, "Thư Nhu, Thư Nhu, ngươi ở bên ngoài không?"

Bên ngoài lập tức sáng đèn, Thư Nhu vội vã chạy vào, "Tiểu chủ, không tốt rồi…"

"Mau hầu hạ ta thay quần áo, ta nghĩ ra bệnh trạng kia rồi…"

"Tiểu chủ, Đại hoàng tử vừa qua đời rồi…"

"Là câu vẫn, trước kia ở trong một quyển tiểu thuyết… Ngươi nói cái gì?" Mạc Yên Nhiên ngừng lại một chớp mắt, sau đó tiếp tục mặc quần áo, "Ngươi nói cái gì? Đại hoàng tử làm sao?"

"Tiểu chủ, là thật… Vừa rồi Yêu Nguyệt Cung truyền tin đến, Hoàng Hậu nương nương đã tới, chúng ta cũng đi nhanh thôi."

Mạc Yên Nhiên khẽ cắn môi, "Thư Nhu, đây rõ ràng là đầu độc, đứa bé nhỏ như vậy mà ngay cả câu vẫn cũng dùng tới!"

"Chủ tử nói cẩn thận. Lời này nói trước mặt chúng ta thì thôi, sau này trăm ngàn lần đừng bàn tới, lúc trước ngài đã từng đi thăm Đại hoàng tử, chẳng may Hoàng Thượng cùng Hoa Phi nương nương trách ngài biết mà không bao, làm hại Đại hoàng tử không chữa trị kịp thời…"

"Những lời này không cần nói nữa, chuẩn bị xe, chúng ta qua đó."

https://thuviensach.vn

“Thưa tiểu chủ, đã chuẩn bị xong rồi.”

Khi Mạc Yên Nhiên sải bước lên kiệu phát hiện Sơ Ảnh và Thanh Thiển đều ở bên, vì thế cúi người xuống, “Thanh Thiển, ngươi ở lại, đóng chặt cửa, khi ta chưa trở về chỉ cần có thể ngăn cản thì không cho ai vào.”

“Vâng, tiểu chủ.”

Mưa còn rất lớn, may mà không có sét, mơ hồ nghe thấy Tiểu Kỳ Tử ở bên ngoài mắng đám thái giám nâng kiệu, “Đi cho ổn, lắc lư chủ tử các ngươi chịu tội nổi không?”

Mạc Yên Nhiên vén rèm nhìn qua: “Đi nhanh chút là được, bây giờ còn chú ý lắc lư cái gì.”

“Vâng, tiểu chủ.”

Yêu Nguyệt Cung đèn đuốc sáng trưng, vừa vào cửa đã nghe tiếng nói chuyện khe khẽ, Thục Phi cũng đến, nàng ta ngồi ở chỗ gần chủ vị nhất, mặc một thân đồ trắng, trang điểm rất nhẹ nhàng, vẻ mặt cũng có chút bi thương, chủ vị không có ai, nàng tiến vào chào một lượt mới ngồi xuống, bên cạnh là Triệu Dung Hoa, hôm nay nàng ta đến rất sớm, chào hỏi Kỷ Tần bên cạnh xong Mạc yên Nhiên cúi đầu chậm rãi uống trà. Lúc này thái giám lại hô lên: “Đức Phi nương nương đến.” Bây giờ quả là mười hai cung đều đông đủ, nàng ta chậm rãi bước vào chào Thục Phi, rồi ý bảo mọi người không cần đa lễ, an vị đi.

Đức Phi đến khiến cả phòng nhất thời yên tĩnh lại, lời khe khẽ nói chuyện riêng cũng ngừng. Ngay lúc yên tĩnh này, Hoàng Thượng, Hoàng Hậu và Hoa Phi từ bên trong đi ra, mắt Hoàng Thượng, Hoàng Hậu đều hồng hồng, biểu cảm vô cùng không tốt, Hoa Phi càng tiều tụy, ngay cả hốc mắt cũng chưa kịp thoa ít phấn. Thẩm Sơ Hàn ngồi xuống, ho một tiếng: “Các ngươi đều đã đến.”

https://thuviensach.vn

Đức Phi đứng lên: “Vâng, nghe nói Đại hoàng tử không tốt, chúng thần thiếp nhất thời nóng vội, chưa xin chỉ thị của Hoàng Thượng đã vội vàng chạy tới.”

Thẩm Sơ Hàn gật đầu, “Thân thể ngươi không tốt, vốn không cần đêm khuya tới đây, hơn nữa còn đang mưa to.” Hắn lại chuyển hướng Thục Phi, “Ngươi cũng vậy, sao hôm nay cũng vội vàng tới.”

Thục Phi ngẩng đầu: “Trong cung thiếu đi một đứa trẻ là chuyện lớn, Giáng Bạch không có phúc sinh một trai nửa gái cho Hoàng Thượng, nay thấy Đại hoàng tử không còn trong lòng cũng không vui.”

Mạc Yên Nhiên luôn quan sát hai người, phát hiện khi Thục Phi nói xong biểu cảm của Thẩm Sơ Hàn hơi cứng lại một giây, sau đó hắn lại gật đầu, nói với phi tử phía dưới: “Các ngươi đều vất vả.”

Hoa Phi vốn ngồi dưới Đức Phi, lúc này nàng ta bước ra quỳ xuống: “Hoàng Thượng minh giám, hoàng nhi qua đời là vì sao, Lục Thái Y cũng nói có dấu hiệu trúng độc, con của thần thiếp sao có thể chỉ vì nóng sốt mà không còn? Hoàng Thượng làm chủ, Hoàng Thượng…”

Nói xong, nàng ta khóc không thành tiếng, Thẩm Sơ Hàn nhíu mày, “Hoa Phi, ngươi luôn miệng nói có người hạ độc, trẫm hỏi ngươi, nguyên nhân quan trọng nhất khiến hoàng nhi sinh bệnh nóng sốt là do đâu?”

Hoa Phi ngập ngừng không nói, nàng ta há mồm, sau đó nước mắt lại chậm rãi chảy xuống.

“Ngươi không nói? Ngươi không nói là muốn trẫm nói giúp ngươi phải không?” Hắn cười lạnh một tiếng, “Mang Tố Hà và Tố Cúc lên.” Toàn thân Hoa Phi run lên, nhìn về phía cửa thấy hai nha hoàn nhiều lần bày mưu tính kế cho nàng, cùng nàng lớn lên bị đánh toàn thân đầy máu, bị người kéo lên, một đám nữ nhân bên cạnh sợ tới mức lấy khăn che miệng. Tố Hà quỳ rạp trên đất nhìn thoáng qua nàng ta, sau đó chậm rãi nở nụ cười, nhắm mắt

https://thuviensach.vn

lại. Ánh mắt Hoa Phi trừng lớn hơn nữa, Thẩm Sơ Hàn mở miệng: “Tố Cúc, ngươi nhắc lại những gì các ngươi đã thừa nhận cho Hoa Phi nương nương của các ngươi lần nữa.”

Tình trạng của Tố Cúc dường như tốt hơn nhiều, nàng ta quỳ xuống, chậm rãi đụng đầu, khàn khàn nói: “Thưa Hoàng Thượng, ngày ấy Hoàng Thượng ngủ ở Vong Ưu Cung, nương nương dùng nước lạnh dội lên người Đại hoàng tử, chờ Đại hoàng tử hắt xì mới thôi, đêm đó Đại hoàng tử bắt đầu nóng sốt.” Nàng ta lại đụng đầu, “Nương nương đều vì quá nhớ Hoàng Thượng, mong Hoàng Thượng đừng quá mức trách tội nương nương, xin Hoàng Thượng khai ân.”

Thẩm Sơ Hàn hừ lạnh: “Hổ dữ không ăn thịt con, nhưng Hoa Phi lại dùng con ruột mình để làm chuyện tranh giành tình cảm nhàm chán này, bảo trẫm làm sao khai ân, Hoa Phi ngươi có gì muốn nói không?”

Hoa Phi cúi gằm mặt, toàn thân không còn ngang ngạnh như xưa: “Thưa Hoàng Thượng, đối với lời khai của Tố Cúc thần thiếp không còn gì để nói, nhưng Hoàng Thượng…” Nàng ngẩng đầu, trong mắt đầy tơ máu, như vậy nhìn có vẻ dọa người, “Hoàng Thượng, thần thiếp biết sai rồi, nhưng hoàng nhi không chỉ vì nóng sốt đơn thuần mà chết. Xin Hoàng Thượng làm chủ.”

Hoàng Hậu lắc đầu: “Ôi, Hoa Phi, ngươi nói xem ngươi đã làm gì vậy?”

Hoa Phi dường như mới tỉnh lại từ trong mơ: “Hoàng Thượng, nói không chừng chính là Thục Phi, ngày ấy nàng ta rõ ràng nói nhìn thần thiếp không vừa mắt. Nàng ta giận thần thiếp cho nên mới giận chó đánh mèo lên hoàng nhi của thần thiếp…”

Lời còn chưa nói xong Thục Phi đã cười lạnh một tiếng: “Hoa Phi, ngươi đừng quá để mắt chính mình, bản cung đúng là nhìn người không vừa mắt, nhưng bản cung còn chưa ti tiện đến mức giận chó đánh mèo lên đứa

https://thuviensach.vn

nhỏ, chính ngươi không biết chăm sóc tốt đứa trẻ lại đổ lên đầu người khác. Hơn nữa, ngươi luôn miệng nói là người khác làm hại, chứng cớ đâu?"

Hoa Phi trừng mắt với Thục Phi: "Tiện nhân nhà ngươi, ngươi không cần giả vô tội trước mặt Hoàng Thượng, rõ ràng chính là ngươi…"

"Được rồi!" Thẩm Sơ Hàn trầm giọng, "Truyền Lục Thái Y."

Mạc Yên Nhiên tin Hoa Phi thật sự đau khổ, nàng từng thấy Hoa Phi ở bên Đại hoàng tử, tuy Hoa Phi nghiêm khắc với Đại hoàng tử nhưng cũng vì nàng ta hy vọng Đại hoàng tử có thể có được tiền đồ tốt, dù sao Hoàng Hậu nương nương không có con trai trưởng, hoàng trưởng tử là cực kỳ có ưu thế kế thừa đại thống.

Ngày đó ở Ngự Hoa Viên, nàng ngẫu nhiên gặp Hoa Phi, Hoa Phi ngồi trên ghế nhìn Đại hoàng tử đứng cạnh hồ cho cá ăn, đó là thời điểm nàng thấy Hoa Phi dịu dàng nhất, ngay cả ánh mắt cũng tỏa ra tia sáng mềm dịu, giọng nói cũng vậy: "Hoàng nhi, cẩn thận chút, đứng cách xa hồ một chút."

Đại hoàng tử quay đầu cười với nàng: "Mẫu phi, không sao, mấy con cá này thật đẹp."

Hoa Phi cũng cười: "Được rồi, tùy con."

Hoa Phi như vậy, đã làm thế nào mệnh lệnh người khác, thậm chí chính mình ra tay khiến con mình sinh bệnh, không để thằng bé gặp Thái Y, chỉ biết chờ Hoàng Thượng đến? Nàng ta thẳng thắn thừa nhận khiến Mạc Yên Nhiên nhất thời không biết nói gì cho phải. Nàng rõ ràng, Đại hoàng tử trúng độc câu vẫn, nhưng nếu không phải chính Hoa Phi gây chuyện thì người khác sẽ không có cơ hội, hoặc ít có cơ hội hạ độc Đại hoàng tử.

Lục Thái Y bị dẫn vào, Thẩm Sơ Hàn hỏi: "Lục Thái Y, ngươi nói rõ nguyên nhân cái chết của Đại hoàng tử."

https://thuviensach.vn

“Thưa Hoàng Thượng, Đại hoàng tử không có dấu hiện khác, là phong hàn…”

“Ngươi nói dối!” Hoa Phi bổ nhào qua chỗ hắn, “Ngày ấy ngươi ở trước mặt bản cung và Hoàng Thượng đã nói rõ ràng, sợ là có dấu hiệu trúng độc, nay ngươi lại nói không có dấu hiệu khác, ngươi có biết nói dối trước mặt Hoàng Thượng là tội lớn hay không! Khi quân…”

“Hoa Phi, đủ rồi, im miệng.” Thẩm Sơ Hàn day trán, “Ngự tiền vô trạng, ngươi phải bị tội gì? Chính ngươi luôn miệng nói có người hạ độc, nay Thái Y nói ngươi lại không tin, vậy trẫm và Hoàng Hậu nên tin ngươi chứ không thể tin Thái Y?”

Hoa Phi như mất hết sức lực, một lúc lâu sau mới vừa khóc vừa cười: “Đúng vậy, Hoàng Thượng, ngài tin lời Hoàng Hậu nương nương, tin lời Thục Phi nương nương, tin lời Đức Phi nương nương, thậm chí ngài tin lời Thái Y nhưng không muốn tin một câu của thần thiếp. Kia cũng là con của ngài cơ mà, lẽ nào người để Lục Thái Y nói một câu nhẹ nhàng không có dấu hiệu khác hay sao, hoàng nhi của thần thiếp, Đại hoàng tử của ngài, cứ vậy để thằng bé đi sao? Hoàng Thượng làm chủ, xin Hoàng Thượng làm chủ.” Nàng ta không ngừng dập đầu, mặt đất rất nhanh đã bị nhuộm thành màu đỏ tươi.

“Hoàng nhi có mẫu phi như ngươi chính là nguyên nhân vì sao hôm nay thằng bé phải chết! Kéo xuống.”

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng làm chủ, thần thiếp chết không luyến tiếc, nhưng hoàng nhi…”

“Kéo xuống.”

“Hoàng Thượng, thiếp tỳ có chuyện muốn nói.”

Thẩm Sơ Hàn dường như có chút kinh ngạc, mím môi, “Nàng nói đi.”

https://thuviensach.vn

“Thiếp tỳ có hai câu muốn hỏi Lục Thái Y.”

“Thần nghe tiểu chủ sai bảo.”

“Xin hỏi Lục Thái Y, nếu một bệnh nhân toàn thân mất sức, hai mắt có chướng ngại, thường xuyên nôn mửa, hô hấp kho khăn, tuy có đi kèm nóng sốt nhưng thường xuyên ho khan, không có đờm, đây là bệnh trạng gì?”

“Thưa tiểu chủ, hành nghề y chú trọng “vọng, văn, vấn, thiết”, tuy tiểu chủ miêu tả rõ ràng, hình dung cụ thể, nhưng thần vẫn cần xem mạch bệnh nhân mới có thể khẳng định.”

“Lục Thái Y, ta miêu tả bệnh trạng như vậy ngươi cũng thấy rất cụ thể, làm một Thái Y ngay cả phán đoán cơ bản cũng không dám nói, chỉ sợ sau này các tỷ tỷ muội muội không ai dám gọi ngươi xem bệnh nữa. Cũng được, ta còn có chuyện muốn hỏi, Lục Thái Y, ngày đó ngươi phán Đại hoàng tử e là có dấu hiệu trúng độc, vậy đã từng viết đơn thuốc giải độc hay chưa?”

“Thưa tiểu chủ, ngày ấy thần có nói vậy, nhưng thần cũng nói, mạch của Đại hoàng tử quá yếu, thần không dám xác định nên cũng không dám dùng thêm dược.”

“Vậy là không có?”

“Vâng.”

“Lục Thái Y, ngươi làm một Thái Y, rõ ràng chẩn ra trong mạch của Đại hoàng tử có khác lạ, có dấu hiệu trúng độc, vì sao ngươi không tìm người khác ở Thái Y Viện cùng ngươi chẩn đoán, chỉ bởi vì ngươi không dám xác định, nếu hôm nay Đại hoàng tử thật sự chết vì trúng độc, ngươi phải bị tội gì? Được, không nhắc đến chuyện này nữa, ta có một câu hỏi cuối cùng, vừa rồi Hoàng Thượng chỉ hỏi ngươi nguyên nhân tử vong của Đại hoàng

https://thuviensach.vn

tử, ngươi mở miệng đã nói không có dấu hiệu gì khác, tưởng chúng ta ở đây là đồ ngốc à, hành vi giấu đầu lòi đuôi của ngươi muốn lừa được ai?”

“Thần… Thần chỉ là…”

“Tên lang băm nhà ngươi, trả con cho ta!” Hoa Phi ý đồ tránh khỏi hai người giữ nàng phía sau, không có kết quả đành thét lên với Lục Thái Y. Hoa Phi như tìm được ngọn cỏ cứu mạng, lần nữa dập đầu với Thẩm Sơ Hàn, “Hoàng Thượng, Mạc Tiệp Dư nói có lý, xin Hoàng Thượng làm chủ.” Nàng ta nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, tơ máu trong mắt dần bị hơi nước thay thế. Mạc Yên Nhiên cười trấn an nàng ta, thật ra nàng cũng không muốn giúp, nhất là sau bao nhiêu lần nàng ta gây phiền toái cho mình, nhưng nàng ta nói đúng, Đại hoàng tử vô tội, đứa bé nhỏ như vậy đã phải thống khổ chết đi, hung thủ chân chính sao có thể nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật!

Vẻ mặt Thẩm Sơ Hàn hơi tối xuống, cũng nhìn chằm chằm Mạc Yên Nhiên, sau đó cười: “Mạc Tiệp Dư cũng biết không ít nhỉ, vậy theo cách nàng đoán trước này vì sao ngày đó nàng không nhắc tới?”

Lúc này Hoàng Hậu quay đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn, trong ánh mắt hắn có lửa, tựa như dị thường tức giận, tức giận cái gì? Là giận Mạc Yên Nhiên không biết bo bo giữ mình? Hay cảm thấy Mạc Yên Nhiên là phe cánh của Hoa Phi nên khó chịu? Nàng nhớ tới ngày ấy, gió nhè nhẹ thổi, một chiếc xe ngựa trang nghiêm chỉnh tề dừng lại, Thẩm Sơ Hàn nắm tay Mạc Yên Nhiên bước ra khỏi tấm màn lụa màu vàng sáng, cúi đầu cười với nàng ấy, biểu cảm kia nàng chưa bao giờ gặp, là một loại chăm chú. Nay biểu cảm vẫn chăm chú, hắn chăm chú nhìn nàng ấy, tuy tức giận chiếm hơn phân nửa, nhưng vì nàng ngồi quá gần hắn, gần đến mức có thể cảm nhận được cảm giác hắn bất giác toát ra sự dịu dàng và muốn mỉm cười khi đối mặt với nàng kia, nàng có thể cảm nhận được. Hắn đang muốn khích lệ nàng ấy mới đúng.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này Mạc Yên Nhiên không kịp cảm nhận nhiều như vậy, nàng chỉ thở dài một hơi, quả nhiên nên đến vẫn phải đến, nàng đụng đầu một cái: “Thưa Hoàng Thượng, ngày ấy thiếp tỳ quả thật chú ý tới bệnh trạng này, cũng đoán là trúng độc, nhưng chốc lát không thể nhớ nổi là loại độc gì, dù sao ngày ấy Thái Y cũng nói có trúng độc dấu hiệu, thiếp tỳ không dự đoán trước được, lại không thông dược lý, chỉ suy xét khách quan, mong Hoàng Thượng minh giám.”

“Nàng không thông dược lý? Vậy làm sao có thể nói rõ bệnh trạng, lý giải việc trúng độc thấu triệt như thế?”

“Thưa Hoàng Thượng, bệnh trạng này do thiếp tỳ thấy bộ dạng Đại hoàng tử không giống nóng sốt bình thường mới lưu ý, về phần lý giải, chỉ vì trước kia ở nhà thiếp tỳ từng xem một quyển sách cổ, vừa vặn có nói tới thần nông thử bách thảo, cũng nhắc tới độc này. Ngày đó chưa nghĩ ra, cho đến tối nay mới nhớ ra, nhưng…”

“Nàng nói nàng nhớ ra, vậy độc nàng nói gọi là gì?”

“Thưa Hoàng Thượng, là câu vẫn.”

Hắn muốn khích lệ nàng thì phải.

Phi tử phía sau không biết ai làm vỡ cốc, nhìn qua phát hiện cốc trước mặt Triệu Dung Hoa và Lâm Mỹ Nhân bên cạnh đã vỡ sạch. Thấy mọi người nhìn qua, hai người vội vàng quỳ xuống: “Hoàng Thượng tha lỗi, vừa rồi hoảng sợ, không biết ai lại ác độc như vậy, muốn uống trà để bình tĩnh lại không ngờ Mỹ Nhân muội muội cũng nghĩ giống thiếp tỳ, nên tay mới đụng vào nhau.”

“Được rồi, đều ngồi về đi.”

“Tạ Hoàng Thượng.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua bọn họ, ánh mắt buông xuống, chuyển qua lại dập đầu: “Thiếp tỳ không còn gì khác muốn nói.”

Thẩm Sơ Hàn dùng ngón tay gõ mặt bàn, “Ninh An, gọi những Thái Y còn lại của Thái Y Viện đều tới đây.” Hắn quay đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, chỉ chỉ ghế của nàng, “Được rồi, đừng quỳ nữa, ngồi về đi.”

Hoàng Hậu cười với Mạc Yên Nhiên, gật đầu.

Hắn quả nhiên muốn khích lệ nàng ấy.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 19: Triệu Dung Hoa

Mưa đã dần ngưng, khi nhóm Thái Y chạy tới thì trời đã hơi xám trắng, qua cả đêm sắc mặt mọi người đều không tốt, nhất là Đức Phi, gương mặt nàng ta trắng như tờ giấy, Thẩm Sơ Hàn ý bảo nàng ta về trước, nàng ta không từ chối được liền trở về. Nàng vừa đi liền có rất nhiều người cũng xin về, Thục Phi vốn muốn ở lại Thẩm Sơ Hàn cũng đuổi nàng về. Khi đi nàng ta nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên nhìn tới nàng hơi nở nụ cười, Mạc Yên Nhiên có thể đoán được nàng đang nghĩ gì, nhất định đang nghĩ quả nhiên có chút khác biệt đây. Mạc Yên Nhiên cũng nhếch khóe môi, bà đây khác biệt vậy đấy, thì sao?

Bọn họ chẩn đoán đi chẩn đoán lại với Đại hoàng tử đã ngừng thở rất lâu, còn lấy máu, sau đó Y Chính Thái Y Viện mới quỳ gối trước mặt Thẩm Sơ Hàn, “Thưa Hoàng Thượng, tử trạng của Đại hoàng tử quả thật có chút kỳ quái, chúng thần dùng cách lấy máu phán đoán Đại hoàng tử e là trúng kịch độc.”

“Có chẩn ra là độc gì không?”

“Thưa Hoàng Thượng, thân thể Đại hoàng tử đã lạnh, mạch đã mất, thần không dám phán đoán loại độc.”

“Có phải câu vẫn không?”

Y Chính dường như giác ngộ được điều gì, chuyển qua thì thầm với mấy Thái Y khác một lúc mới quay lại: “Thưa Hoàng Thượng, theo miêu tả bệnh trạng vừa rồi của Đại hoàng tử mà nói thì rất có khả năng là câu vẫn, nhưng còn cần…”

https://thuviensach.vn

Hoa Phi lần nữa đứng thẳng dậy, đụng đầu một cái, vết thương trên trán nàng ta chưa bôi thuốc, nay máu đã dần ngừng, chậm rãi khô thành một mảng, hồng đen pha vào nhau nhìn rất đáng sợ: “Hoàng Thượng, hoàng nhi đã qua đời, tra ra độc gì đã không còn ý nghĩa, dù tất cả chuyện này đều do thần thiếp mà ra, thần thiếp chết cũng không tiếc, nhưng mong Hoàng Thượng có thể lấy lại công bằng cho hoàng nhi của chúng ta, xin Hoàng Thượng làm chủ.” Nàng ta chậm rãi cúi người, một lúc lâu không thẳng lưng dậy. Mạc Yên Nhiên vừa khéo ngồi bên cạnh nàng ta, nàng hạ tầm mắt thấy trên đất từng giọt một tụ thành một vũng nước, nàng không nhìn nữa, trong lòng dồn nén cực.

Thẩm Sơ Hàn không biết đang nghĩ gì, lát sau mới mở miệng nói tiếp: “Việc này giao cho Hoàng Hậu xử lý, hy vọng Hoàng Hậu có thể tìm được hung phạm mà Hoa Phi nói, các vị Thái Y cũng phải dốc hết sức phối hợp Hoàng Hậu, mau chóng cho trẫm câu trả lời thuyết phục.”

“Vâng, thần thiếp tuân chỉ.”

“Chúng thần tuân chỉ.”

“Hoa Phi làm hại hoàng tử, hành vi ác độc này rất đáng chết, vì còn chưa tìm ra hung phạm, trước hết tha cho ngươi, biếm Hoa Phi làm Hoa Tần, giam cầm trong Yêu Nguyệt Cung.”

“Tạ ân điển của Hoàng Thượng.”

“Ép buộc cả đêm rồi, sớm ngày để hoàng nhi xuống mồ yên bình đi, Ninh An, ngươi đi sắp xếp.”

“Nô tài tuân chỉ.”

“Đều tan đi.” Thẩm Sơ Hàn đứng lên, day trán rồi nhìn về phía Mạc Yên Nhiên, “Bãi giá Di Hòa Điện.”

https://thuviensach.vn

“Cung tiễn Hoàng Thượng.”

Mạc Yên Nhiên chậm rãi đi theo phía sau hắn, hắn đi rất chậm, đi từng bươc từng bước giống như đang ngắm phong cảnh, nàng cúi đầu đã lâu không dám mở miệng nói chuyện, là hắn mở lời trước, “Vừa rồi trong cung Hoa Tần nói năng nhanh nhẹn giúp nàng ta như vậy, nay ở một mình với trẫm sao lại không thích mở miệng?”

“Thưa Hoàng Thượng, thiếp tỳ không phải giúp nàng ta, là đau lòng cho Đại hoàng tử.” Nàng nghĩ nghĩ, đi lên giữ chặt tay hắn, hắn dường như run lên một cái nhưng không buông ra, “Thiếp tỳ nhìn ra được, Hoàng Thượng cũng đau lòng Đại hoàng tử. Nhưng Đại hoàng tử đi rồi, thiếp tỳ cũng không biết phải an ủi Hoàng Thượng thế nào, chỉ biết không thể khiến hung thủ thực sự thản nhiên hại chết Đại hoàng tử như thế.”

“Hung thủ? Sao nàng tin chắc có hung thủ, nói không chừng chính là Hoa Tần làm, chẳng qua không kiểm tra rõ liều lượng nên hại chết con của nàng ta thôi.”

“Sẽ không.” Nàng dừng lại, còn kéo tay hắn, vì thế Thẩm Sơ Hàn cũng dừng lại quay sang nhìn nàng, “Thiếp tỳ biết sẽ không, có lẽ ngày ấy Hoa Tần thật sự vì tranh giành tình cảm mà khiến Đại hoàng tử sinh bệnh, nhưng dù sao kia cũng là con của nàng ấy, không thể nào nàng ấy lại hạ độc thằng bé.”

“Nữ nhân trong cung này có chuyện gì không làm được? Nàng còn chưa làm mẫu thân, cũng chưa tới nước như Hoa Tần kia, nàng đương nhiên sẽ cảm thấy không thể nào.”

“Hoàng Thượng nói đúng, tuy thiếp tỳ chưa từng làm mẫu thân, cũng chưa từng cảm nhận tình mẫu tử, nhưng thiếp tỳ biết mẫu thân yêu ta, khi bà qua đời nhất định cũng luyến tiếc thiếp tỳ. Hoàng Thượng cũng từng làm con, cũng biết hương vị của tình mẫu tử chứ.”

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu cẩn thận nhìn vẻ mặt hắn, quả nhiên thấy lông mi của hắn hơi rung động, yên tĩnh một lát mới nghe hắn nói: “Mẫu phi của trẫm cũng mất sớm, về phần hương vị tình mẫu tử…” Bàn tay hắn nắm tay nàng hơi dùng sức, hơi đau nhưng hắn không buông tay, một lúc sau chỉ nở nụ cười.

Mạc Yên Nhiên cũng dùng sức nắm tay hắn, sau đó nói: “Thiếp tỳ nên tạ ơn Hoàng Thượng, trước mặt nhiều người như vậy vẫn bằng lòng nghe thiếp tỳ nói, chỉ là thiếp tỳ không hiểu, vì sao Hoàng Thượng lại bằng lòng tin thiếp tỳ, không sợ thiếp tỳ là phe phái của Hoa Tần nên cố ý nói vậy sao?”

Rất lâu sau, khi Mạc Yên Nhiên cho rằng hắn không trả lời, lại bị hắn ôm vào lòng: “Không phải nàng đã nói sao, khi những thứ đáng sợ xuất hiện, người cho nàng sức mạnh, bảo vệ nàng, nàng rõ ràng nhìn thấy là trẫm, trẫm đương nhiên sẽ tin tưởng nàng, sẽ bảo vệ nàng, cho nàng sức mạnh.”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu, vươn tay nhẹ nhàng ôm eo hắn, tựa vào trong lòng hắn không nói gì nữa. Một lúc sau, nàng cảm giác được hơi lạnh trên cổ, từng giọt từng giọt ngày càng rõ ràng, nàng cắn môi, nhắm hai mắt lại.

Có đôi khi Mạc yên Nhiên rất bội phục chức nghiệp Hoàng Hậu này, Hoàng Đế cho một nhiệm vụ khó hiểu nàng lại có thể giải quyết, đây là cảm giác rõ ràng nhất của Mạc Yên Nhiên khi nghe đám Thanh Thiển hồi báo.

“Ngươi nói rõ ràng chút, cái gì gọi là Triệu Dung Hoa bị bắt tại trận?”

“Thật ra cũng không phải, là nói thế nào nhỉ, nói là Triệu Dung Hoa hiềm nghi lớn nhất, nay đã bị giam cầm.”

“Báo với Hoàng Thượng chưa?”

https://thuviensach.vn

“Hắn là chưa, bởi vì còn chưa xác định, mạo muội bẩm báo Hoàng Thượng chẳng may không phải thì thật xấu hổ.”

Mạc Yên Nhiên cầm chén trà, gõ gõ mép chén, Triệu Dung Hoa… “Mấy ngày kia biểu hiện của Triệu Dung Hoa quả thật có chút kỳ quái, nhưng ta cảm thấy không thể là nàng ta, nàng ta không có gan lớn như vậy, huống hồ, một phi tần thấp vị như nàng ta nào có khả năng lớn thế. Trừ khi…” Nàng chậm rãi uống một ngụm trà, nếu vậy cũng có lý.

Thanh Thiển ở phía sau tiếp lời nàng: “Trừ khi có phi tử địa vị cao giúp đỡ nàng ta phải không ạ?”

“Cũng không biết là tôn phật nào, lần này không chỉ trừ bỏ Hoa Phi, ngay cả Đại hoàng tử cũng trừ bỏ.”

Trong cung điện xa hoa tinh xảo, một người mặc trang phục nha hoàn đang quỳ trên mặt đất, bóp tay cho cô gái trên sạp, vừa cẩn thận mở miệng: “Nương nương, nếu Triệu Dung Hoa kia gặp chuyện phun ra chúng ta thì làm sao bây giờ?”

Nàng kia rút tay về, giơ lên nhìn, “Vậy khiến ả phun không ra chúng ta.”

Nha hoàn cúi đầu đáp lời.

Mắt thấy mùa thu đã qua một nửa, vì chuyện của Đại hoàng tử mà chuyện thu săn định sẵn vẫn mắc cạn. Tiết trời dần lạnh đi, bản án Đại hoàng tử dường như có đột phá, chẩn đoán chính xác là câu vẫn. Người người trong hậu cung cảm thấy bất an, hành vi đặc biệt cẩn thận. Sơ Ảnh từ bên ngoài chạy vào: “Tiểu chủ, chuyện của Đại hoàng tử lại có đầu mối.”

“Đầu mối gì?”

“Cung nữ Hạ Nguyệt thuộc cung của Triệu Dung Hoa bị bắt, trong khoảng thời gian này Hoàng Hậu vẫn giám sát Triệu Dung Hoa, nay bắt

https://thuviensach.vn

được Hạ Nguyệt có lẽ đã bị nắm được nhược điểm nào đó.”

“Dù sao chưa trực tiếp bắt giam Triệu Dung Hoa, chứng tỏ còn chưa thể trực tiếp phán tội nàng ta, còn chưa hồi bẩm Hoàng Thượng thì Triệu Dung Hoa vẫn vô tội.”

“Nói vậy không sai, nhưng tiểu chủ, Hoàng Hậu nương nương của chúng ta là người thế nào chứ, có thể tùy tiện bắt người sao? Lại có nhược điểm trong tay, hẳn là ít ngày nữa sẽ có thể hỏi tội Triệu Dung Hoa.”

Ít ngày nữa này tới rất nhanh, nhưng không phải hỏi tội Triệu Dung Hoa, mà là Triệu Dung Hoa sợ tội tự sát.

Nàng ta uống thuốc độc tự sát, hạc đỉnh hồng không biết từ đâu lấy được, lập tức mất mạng. Nàng yên tĩnh nằm trên giường, cung nữ đi tới gọi nàng kết quả thấy khóe miệng nàng có máu, tới gần thấy ngay cả cơ thể cũng đã lạnh, sợ là uống thuốc độc trước nửa đêm. Nhưng nàng ta để lại di thư, điều này càng làm người ta cảm thấy nàng sợ tội tự sát.

“Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương:

Thiếp tỳ tội đáng chết vạn lần, chuyện độc hại Đại hoàng tử Hoàng Hậu nương nương đại khái đã có kết luận rồi. Thiếp tỳ không muốn khi thẩm vấn quá khó coi, đi trước.

Chuyện hạ độc hại Đại hoàng tử thật ra thiếp tỳ lên kế hoạch đã lâu, ngày đó khi thiếp tỳ mang thai cũng vui sướng vạn phần, cũng từng muốn kéo dài huyết mạch hoàng gia, ít nhất thiếp tỳ cũng coi như có chỗ dựa. Nhưng con của thiếp tỳ lại bị tiện nhân Hoa Thanh Thường kia làm hại mất đi. Lúc đó, nếu cũng có người làm chủ cho thiếp tỳ, cho dù chỉ cần tin lời thiếp tỳ thì đã không tới tình trạng hôm nay. Thiếp tỳ không cam lòng, rất không cam lòng, vì sao con của thiếp tỳ bị ả làm hại, thiếp tỳ rõ ràng cảm nhận được thằng bé ở ngay trong bụng thiếp tỳ mà. Nhưng Hoa Thanh

https://thuviensach.vn

Thường lại không sao hết, còn an ổn ngồi trên phi vị của ả, thậm chí Đại hoàng tử của ả còn cướp mất ánh mắt của Hoàng Thượng.

Thiếp tỳ thật sự hận chết vẻ kiêu ngạo, khinh thường chúng ta của Hoa Thanh Thường mỗi lần nhắc tới Đại hoàng tử của ả, máu thịt của con ả không phải đều ngưng tụ từ máu thịt của biết báo đứa trẻ của các tỷ muội trong hậu cung đấy thôi?

Lần này nếu không phải chính ả ra tay ác độc với Đại hoàng tử khiến đứa trẻ nhiễm bệnh phát sốt, thì thiếp tỳ cũng không có cơ hội hạ câu vẫn vào trong thuốc. Chuyện này, thiếp tỳ thừa nhận thiếp tỳ sai rồi, đến trước khi chết thiếp tỳ mới hiểu được, tuy thiếp tỳ hận Đại hoàng tử, nhưng Đại hoàng tử vô tội. Còn câu vẫn, người nên hạ là Hoa Thanh Thường mà không phải Đại hoàng tử.

Cho nên thiếp tỳ lấy chết tạ tội, xin Hoàng Thượng tha cho Lục Thái Y một mạng, hắn chỉ vì từng chịu ân của thiếp tỳ, cũng do thiếp tỳ ép hắn. Chuyện này, một mình thiếp tỳ gánh vác toàn bộ, mong Hoàng Thượng, Hoàng Hậu hồng phúc tề thiên. Tội thiếp Triệu Mẫn Chi.”

Chuyện là như vậy? Một phi tử thấp vị bởi oán hận một phi tử cao vị, kết hợp với Thái Y hại chết Đại hoàng tử. Sao nghe thế nào cũng giống một kịch bản.

Lúc này, Tập Hương cô cô từ trong phòng lấy ra một cái hộp, giơ lên đỉnh đầu: “Hoàng Hậu nương nương, tìm thấy câu vẫn. Đã được Thái Y xác định thật sự là câu vẫn.”

Hoàng Hậu thở dài: “Cũng được, xử phạt của Triệu Dung Hoa và Lục Thái Y giao cho Hoàng Thượng xử trí đi.”

Mạc Yên Nhiên ở gần, tựa hồ nhìn thấy dưới tay Triệu Dung Hoa có dấu gì đỏ đỏ, nàng không tiện tự mình đi xem liền ra hiệu cho Thư Nhu, Thư Nhu cũng chú ý tới, giơ chân ngáng cung nữ vừa đứng dậy bên cạnh Triệu

https://thuviensach.vn

Dung Hoa một cái, nàng ta ngã về phía Triệu Dung Hoa khiến Triệu Dung Hoa lệch đi một tấc, lần này người đứng xung quanh đều thấy vết máu dưới tay Triệu Dung Hoa.

Cung nữ kia lập tức khóc thành tiếng: “Hoàng Hậu nương nương làm chủ, chủ tử của nô tỳ rõ ràng bị người mưu hại.”

Hoàng Hậu đang vịn tay Tập Hương chuẩn bị ra ngoài, lại quay lại: “Di thư của chủ tử nhà ngươi ở đây, còn tìm thấy câu vẫn, chứng cớ vô cùng xác thực, còn mưu hại cái gì.”

“Mời Hoàng Hậu nương nương tới gần xem.”

Hoàng Hậu chậm rãi đi qua, quả nhiên nhìn thấy vết máu kia, thì ra là một chữ thập.

Thập!

https://thuviensach.vn

Chương 20: Mưa Rào Đến

Tin chắc tất cả mọi người ở hiện trường đều nghĩ tới một người.

Phong Giáng Bạch.

*Nét đầu tiên của chữ Phong là chữ Thập.

Sắc mặt Hoàng Hậu trở nên rất khó nhìn, "Làm thế nào ngươi phát hiện vết máu này?"

"Thưa nương nương, vừa rồi nô tỳ quỳ quá lâu, khi đứng lên choáng đầu hoa mắt liền đổ về phía Triệu Dung Hoa." Cung nữ này cũng thông minh, nếu nàng ta nói bị ngáng chân sợ là sẽ khiến người ta sinh nghi, "Kết quả đẩy Triệu Dung Hoa ra một tấc, phát hiện vết máu Triệu Dung Hoa giấu dưới tay."

Nàng đụng đầu lần nữa, "Mong Hoàng Hậu nương nương nắm rõ, chủ tử của nô tỳ rõ ràng bị người ta mưu hại, ép uống thuốc độc, khi hấp hối chủ tử cố lấy máu làm mực, viết xuống tên của ác nhân kia..." Nàng dường như biết không nên nói tiếp, phủ phục xuống, "Nương nương làm chủ."

Mạc Yên Nhiên cũng cảm thấy kỳ quái, vừa mới bắt một cung nữ tên Hạ Nguyệt, Triệu Dung Hoa đã sợ đến mức tự sát tạ tội? Quá không hợp lý. Nay phát hiện ký hiệu này rõ ràng là đánh Phong Giáng Bạch một cái thật mạnh. Dù nàng không rõ sự việc rốt cục thế nào nhưng không nhịn được nhếch khóe môi, nàng cũng muốn nhìn xem sủng phi không sợ ai trong truyền thuyết gặp loại chuyện này sẽ toàn thân trở ra thế nào.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu sa sầm mặt nên người ở đây đều biết nàng tức giận: “Bản cung sẽ công bằng, các ngươi trông coi vết máu này, bản cung đi gặp Hoàng Thượng trước.”

Thẩm Sơ Hàn đã biết chuyện Triệu Dung Hoa đã chết, vốn chỉ là một tội nhân đáng chết mà thôi. Khi Hoàng Hậu đến hắn đang viết chữ, nghe Hoàng Hậu cầu kiến hắn đặt chữ vừa viết xong ở bên cạnh, lấy tấu chương trên góc bàn che một chút mới truyền Hoàng Hậu vào. Khi Hoàng Hậu nói rõ lý do đến, hắn viết trên giấy Tuyên Thành sạch sẽ một chữ thập.

Thổi một cái rồi ngẩng đầu nhìn Hoàng Hậu: “Vậy Hoàng Hậu cho rằng chữ thập này có ý gì?”

“Thần thiếp không biết có nên nói hay không.”

“Ngươi là Hoàng Hậu, có gì có nên nói hay không, cứ nói là được.”

“Thưa Hoàng Thượng, chỉ sợ người nhìn thấy sẽ đều nghĩ đến Thục Phi.”

“Thục Phi...” Thẩm Sơ Hàn đặt bút xuống, dùng đốt ngón tay gõ mặt bàn, trầm trầm không truyền ra tiếng động gì lớn, “Hoàng Hậu cũng nghĩ vậy?”

“Thưa Hoàng Thượng, thần thiếp nghĩ như thế nào không quan trọng, mà là ngày ấy Thục Phi quả thật giáp mặt nói nàng chán ghét Hoa Phi, nay lại xuất hiện chữ thập kia, nếu như điều tra tiếp...”

“Ngươi cảm thấy cần phải điều tra tiếp sao?”

Hoàng Hậu ngẩng đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn, biểu cảm của hắn chưa thay đổi, vẫn có chút ý cười như lúc nàng mới bước vào, nàng cúi đầu, “Hoàng Thượng không tin Thục Phi sẽ làm chuyện như vậy?”

https://thuviensach.vn

“Không liên quan trẫm có tin hay không, cũng không cần quan tâm người khác có tin hay không. Ngươi đi làm đi, việc Triệu Dung Hoa này mưu hại hoàng tự vốn là thật, chết chưa hết tội, về phần chuyện của Giáng Bạch...” Ý cười trên khóe miệng hắn rốt cuộc biến mất, “Thật khiến trẫm đau đầu, Hoàng Hậu có biện pháp nào không?”

“Thần thiếp hiểu.” Ý của Hoàng Thượng còn chưa đủ rõ ràng sao, chính là hắn hoàn toàn không để ý cái chết của Triệu Dung Hoa có liên quan tới Thục Phi hay không, hắn chỉ cần biết Triệu Dung Hoa hại Đại hoàng tử, nay Triệu Dung Hoa đền tội là đủ rồi.

“Ừ, vậy thì lui ra đi.”

“Thần thiếp cáo lui.” Nàng khom gối, gió thổi qua, thổi bay tờ giấy trong tay Thẩm Sơ Hàn, khóe miệng hắn lại khôi phục ý cười kia, nàng nghiêng người qua xem, tờ giấy vốn bị tấu chương đè lên đã được lấy ra, hai hàng chữ rành mạch ánh vào mắt nàng.

Cho đến phong nguyệt vô tình, tương tư vẫn không thể ngừng.

Thẩm Sơ Hàn, tương tư của ai ngươi không thể ngừng?

Bản án Triệu Dung Hoa không giải quyết được gì thật sự khiến Mạc Yên Nhiên chấn động, xem ra nàng vẫn xem nhẹ uy lực của sủng phi này. Sủng phi à? Nàng nở nụ cười, “Thanh Thiển, tới đổi chén trà cho ta.”

Hoa Tần bị đánh vào lãnh cung, nghe nói nàng ta có chút điên khùng, cả ngày không ăn không uống ngồi trên giường không nói gì. Hai đại cung nữ bên cạnh nàng ta bị đánh lại không được chữa trị, không bao lâu đã chết, hành vi này của nàng ta thiếu chút nữa đã hại cả Hoa gia, phi tử bị gia tộc từ bỏ trong lãnh cung thật sự rất cô độc. Không biết vì sao Mạc Yên Nhiên có chút thương hại nàng. Nhưng người đáng thương tất có chỗ đáng giận. Ít nhất nàng ta còn giữ được cái mạng, cứ được chăng hay chớ sống vậy đi.

https://thuviensach.vn

Sự kiện Đại hoàng tử qua đi, hậu cung có một thời gian ngắn gió êm sóng lặng, thật ra đôi khi nửa đêm tỉnh lại Mạc Yên Nhiên cũng cảm thấy khó tin, Hoa Phi đổ? Hoa Phi kiêu ngạo ương ngạnh, luôn thích đối nghịch với Mạc Phi mà nàng vẫn biết, phi tử đứng ở điểm cao nhất của chuỗi thức ăn, đột nhiên ngã. Nơi này là nơi ăn thịt người, ngay từ đầu nàng đã biết, rõ ràng ngay từ đầu đã biết, nhưng khi để nàng nhận thức một lần nữa, nàng vẫn không thể tránh khỏi mất ngủ.

Sau đó, khoảng thời gian sóng yên biển lặng ngắn ngủi này qua đi rất nhanh, dù sao nữ nhân trong hậu cung quá nhiều, chuyện phát sinh mỗi ngày cũng rất nhiều, ví dụ như chuyện sắp phát sinh này, thu săn.

Từ lúc đi hành cung nghỉ hè Thẩm Sơ Hàn đã nói với Mạc Yên Nhiên chuyện thu săn, còn nói sẽ săn cho nàng một con cáo làm khăn quàng cổ. Khi tiết thu càng đậm, ngay cả Thư Nhu lúc chải đầu cho nàng cũng nhắc một câu, “Năm nay không biết có thu săn không?”

Mạc Yên Nhiên khi nghe nàng nói những lời này luôn suy diễn nàng đang nói tới du lịch mùa thu. Nghĩ vậy, cực kỳ muốn đi rồi. Vì thế khi đi thỉnh an Hoàng Hậu có phi tử nhắc tới sự kiện này lỗ tai nàng cũng không khống chế được dựng thẳng lên.

“Hai ngày trước khi bản cung gặp Hoàng Thượng cũng nhắc tới thu săn, ý của Hoàng Thượng là tháng sau sẽ đi.”

“Hoàng Hậu nương nương, tháng sau có phải quá lạnh không?”

Hoàng Hậu đang uống nước, nghe có người hỏi vậy suýt chút nữa sặc, nàng ngẩng đầu nhìn là Doãn Tài Tử mở miệng liền nở nụ cười, “Nếu Doãn muội muội cảm thấy lạnh có thể ở lại trong cung cùng bản cung, dù sao các vị muội muội đều đi gần hết, để lại một mình bản cung cũng rất nhàm chán.”

https://thuviensach.vn

Doãn Tài Tử dường như hoảng sợ, vội vàng đáp lại, “Không phải thiếp tỳ sợ lạnh, mà lo lắng cho các vị tỷ tỷ.”

Ý cười của Hoàng Hậu càng đậm, “Tuy biết Doãn muội muội không muốn ở lại cùng bản cung, nhưng cũng đừng quá thiên vị vậy chứ.”

“Ai nha, Hoàng Hậu nương nương, hôm qua chính là Doãn muội muội thị tẩm, nàng thánh quyến đang nồng đương nhiên muốn tùy giá, Hoàng Hậu nương nương đừng đùa nàng nữa.” Mạc phi uống ngụm trà, chậm rì rì nói. Nhưng Mạc Yên Nhiên cảm thấy khi Mạc Bình U nói luôn nhìn mình. Nàng cúi đầu, vươn tay vuốt tay áo.

Hoàng Hậu phất tay: “Biết các vị muội muội đều vất vả. Danh sách thu săn tháng sau bản cung sẽ thương lượng với Hoàng Thượng để sắp xếp, nếu có tình huống đặc biệt có thể đến chỗ bản cung báo một tiếng, nếu không có chuyện gì khác, hôm nay tan đi.”

“Vâng, thần thiếp/thiếp tỳ cáo lui.”

“Tiểu chủ, hôm qua lại là Doãn Tài Tử thị tẩm kìa, tính ra, đã lâu Hoàng Thượng chưa tới Di Hòa Điện chúng ta.”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu uống một ngụm trà, phát hiện mình vẫn không uống quen trà đắng, vì thế vẫy vẫy tay, “Sơ Ảnh đi giúp ta đổi một ly trà hoa tới đây, trà hoa cúc cũng được.” Sau đó quay đầu nhìn Thanh Thiển, “Ngươi vội cái gì, chủ tử ta còn chưa vội đây này.”

Thanh Thiển đang đứng phía sau giúp nàng đấm lưng, nghe lời này lập tức ngừng tay, ngữ khí nghiêm túc, “Tiểu chủ, ngài không thể cứ như vậy, trước kia cứ ba ngày thì hai ngày Hoàng Thượng tới một chuyến, ngài xem đi, nay bên ngoài đã có tin đồn ngài thất sủng rồi.”

“Nào có dễ dàng như thế, nói thất sủng là thất sủng, ngươi xem Thục Phi nương nương cũng không phải chưa từng có những ngày không nhìn thấy

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng, ngươi xem có ai dám nói nàng thất sủng đâu.”

Thư Nhu ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, sau đó khom gối, “Chủ tử, nói đến mới thấy đã một thời gian dài ngài không ra ngoài, cả ngày ở trong phòng cũng không tốt, hôm nay thời tiết không tệ, chi bằng để nô tỳ cùng ngài tới Ngự Hoa Viên đi dạo, được không?”

Mạc Yên Nhiên dùng móng tay gõ mặt bàn, chậc, giờ ngay cả Thư Nhu cũng bảo nàng ra ngoài lộ mặt, vì thế nàng đứng lên, không để ý hình tượng duỗi thắt lưng một cái, “Đi, đi ra ngoài thì đi ra ngoài. Miễn cho các ngươi ngày ngày lải nhải bên tai ta.”

Ngày thu còn nồng, lại là buổi chiều, trong không khí khó tránh khỏi còn chút hơi nóng. Mạc Yên Nhiên sợ nhất là nóng, vừa ra đã hối hận, đành hung hăng trừng mắt nhìn Thư Nhu một cái, bất đắc dĩ đá chân đi tới. Hoa có gì đẹp, hoa đẹp đều bị người ta giấu vào trong nhà rồi. Đang đi, phía trước có cái đình nàng liền tỏ vẻ muốn vào trong đình nghỉ chán một lát, còn chưa tới gần đã thấy không ít người từ trong đình đi ra. Mạc Bình U đi tuốt đàng trước, theo phía sau nàng ta lại là Thư Anh, Mạc Yên Nhiên không ngờ tới. Nàng vốn có chút mất kiên nhẫn, nay nhìn thấy bọn họ lại càng hối hận đã đi về hướng này.

Nàng lui sang một bên yên lặng hành lễ với bọn họ. Hôm nay tâm trạng của Mạc Bình U dường như không tệ, có lẽ bên cạnh có người nên nàng ta không tiện “đối xử thẳng thắn”, còn cười hỏi nàng có muốn cùng đi chèo thuyền hay không.

Tầm này lá sen hoa sen đều khô quắt cả rồi, chèo thuyền có gì thú vị, nàng buồn bực nhìn Mạc Bình U, Thư Anh dường như hiểu ý nàng, “Mạc Phi nương nương nói khi nóng còn chưa tan hết, trên mặt nước có lẽ sẽ mát mẻ một chút, trùng hợp gặp được muội muội, nếu không có chuyện gì cần làm so với đi dạo chi bằng chúng ta cùng chèo thuyền đi.”

https://thuviensach.vn

Nàng ta đã nói như thế Mạc Yên Nhiên đương nhiên không có lý do từ chối, cong đầu gối đáp, “Vậy thiếp tỳ quấy rầy các nương nương.”

Vốn là thuyền nhỏ để các phi tần ngắm cảnh, không thể chở quá nhiều người, vì thế một thuyền chỉ có Mạc Bình U, Thư Anh và Mạc Yên Nhiên, đương nhiên mỗi người đều dẫn theo một cung nữ hầu hạ. Trên mặt nước quả thật mát mẻ hơn, nghe từng tiếng tí tách, dường như có nước ập xuống. Mạc Yên Nhiên hoàn hồn, quả nhiên đã có giọt mưa đánh vào mui thuyền. Nàng ngược lại cảm thấy thú vị, nhưng đám Mạc Bình U đã mất bảy tám phần hưng trí lập tức nói mau chóng lên bờ.

Nàng thân phận hèn mọn đương nhiên không thể có ý kiến gì, chỉ nhìn ra ngoài, thấy mưa đánh vào mặt nước, thuyền phá mặt nước mà đi, một gợn sóng đánh tan một gợn sóng khác, nhất thời xem ngây người. Thư Anh chú ý tới nàng, cười rộ lên hỏi nàng, “Sao muội muội lại nhìn mưa ngẩn người?”

Thư Nhu huých nàng một cái, Mạc Yên Nhiên quay đầu cũng cười cười, “Hồi nhỏ thích nghe mưa đánh chuối tây, lớn thích xem mưa cuốn hành lang, nay ở cạnh nương nương cũng bị mưa lăn mặt nước mê hoặc.”

“Đấy là tại chính ngươi ham chơi mới đúng, liên quan gì tới chúng ta?” Mạc Bình U đột nhiên cũng tiếp lời nàng, ngữ khí ôn hòa hơn không ít, nàng ta còn chưa kịp nói đã nghe Thư Anh tiếp chuyện, “Hẳn là muội muội ngắm mưa nhớ tới những ngày cùng nương nương ngài ở trong phủ đấy thôi.”

Chuông báo động trong lòng Mạc Yên Nhiên vang lớn, ta thật sự trăm phần trăm khẳng định không nghĩ tới những ngày trước kia ở cùng Mạc Bình U đâu, còn chưa sống cùng nàng ta bao giờ làm sao mà nhớ được.

Quả nhiên vẻ mặt Mạc Bình U lạnh xuống, “Vậy à?” rồi cũng không nói gì nữa. Không khí trên thuyền dường như lập tức lạnh ngắt, không biết vì

https://thuviensach.vn

nét mặt của Mạc Bình U hay vì cơn mưa bên ngoài đang ngày một lớn hơn.

Mạc Yên Nhiên nhắc tới nàng hồi nhỏ thích nghe mưa đánh chuối tây, Mạc Bình U quả thật nhớ tới khi đó Mạc Yên Nhiên còn nhỏ, thân thể rất yếu, ngẫu nhiên nhìn thấy trời mưa, thân mình nho nhỏ của nàng sẽ nhích tới nhích lui muốn nhòm qua cửa sổ để xem cái gì, hỏi nàng thì nàng cười rộ lên, "Đường tỷ tỷ, lúc nào trời mưa cũng là lúc muội đang bị bệnh, những ngày bị bệnh, muội nằm trên giường nghe tiếng mưa đánh đánh chuối, luôn muốn xem bây giờ chuối tây thế nào, đã bị đánh nát hay vẫn cứng cỏi đứng đó?"

Mỗi khi như vậy Mạc Bình U sẽ xoa mặt nàng, lúc đó hình như nàng chỉ mới năm tuổi, nhỏ như vậy, không được thúc thúc quan tâm, các tỷ tỷ trong nhà cũng không thích nàng. Có lẽ nàng chỉ nói với một mình mình những lời này, Mạc Bình U ôm lấy nàng đưa nàng đến bên cửa sổ, nói cho nàng, "Yên Nhiên muội xem, chuối tây rất cứng cỏi, mặc mưa đánh thế nào cũng không bị đánh nát, muội có biết vì sao không?"

"Vì sao?"

"Bởi vì nó biết ngã xuống sẽ chỉ bị quét đi, không ai tạm biệt nó, để ý nó có phải bị mưa đánh xuống hay không."

"Đường tỷ tỷ, thế là ý gì?"

May mà thuyền đi chưa xa, khi tới gần bờ ba người lại phát hoảng, ở lại trên bờ giương ô chờ các nàng không chỉ có đám nha hoàn thái giám của các nàng, còn có người mặc màu vàng sáng dù trong mưa bụi mênh mông vẫn khiến người khác không thể rời mắt. Ninh An giơ ô cho hắn, hắn thì lẳng lặng đứng, nhìn thuyền của các nàng chậm rãi chèo tới. Thuyền của các cung tần khác dường như nhanh hơn bọn họ một bước, đã đứng bên cạnh hắn, nhưng ánh mắt hắn thản nhiên không hề để ý đến các nàng, trong lúc nhất thời chỉ có tiếng mưa vỗ vào ô.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 21: Thu Săn Tới

Chèo tới bờ đã thấy hắn nhận lấy ô trong tay Ninh An tự mình đi tới, Mạc Yên Nhiên đang đứng lên phủi vạt áo mình, chờ Thanh Thiển tới đón thì thấy một đôi tay vươn đến trước mặt nàng, nàng nhìn về phía hắn. Hắn đã không còn dáng vẻ lạnh lùng vừa rồi, trong đôi mắt như bị mực đổ đầy, nồng đậm nhìn nàng, chăm chú nhìn nàng, bên môi còn mang nụ cười như có như không.

Nhiều người như vậy, còn có Mạc Phi, Thư Chiêu Viện và một ít vợ bé phân vị thấp của hắn đều ở đây, hắn tự mình giơ ô, tự mình vươn tay, "Khanh Khanh, có bị ướt không?" Cứ như vậy ôm nàng vào dưới ô của hắn. Cảm ơn ngài, Hoàng Đế bệ hạ, hiện giờ ta đã thành công biến thành bia ngắm.

"Tạ Hoàng Thượng, thiếp tỳ không sao. Mau bảo người ta để ý Mạc Phi nương nương và Chiêu Viện nương nương đi."

"Chăm sóc chính nàng cho tốt là được rồi, người khác còn cần nàng quan tâm à?" Nàng quay đầu nhìn lại, quả nhiên đám Mạc Bình U đều đã được nha hoàn của mình đón lên bờ, còn đang nhìn hai người bọn họ. Thẩm Sơ Hàn khoát tay, "Mưa hơi lớn, không cần hành lễ, đều tự hồi cung đi, đỡ cho mắc mưa nhiễm khí lạnh."

Nói không cần hành lễ nhưng bọn họ vẫn lượn lờ nhún gối, "Tạ Hoàng Thượng, thần thiếp/thiếp tỳ cáo lui."

Mạc Yên Nhiên cũng hành lễ với Mạc Bình U và Thư Anh. Thẩm Sơ Hàn đứng bên cạnh nàng, giơ ô cho nàng, loại ô trúc này vốn không lớn, hai

https://thuviensach.vn

người đứng dưới ô tay áo vẫn bị ướt. Nhưng Thẩm Sơ Hàn dường như không hề để ý lại nghiêng ô về phía nàng thêm một chút, nàng thấy vẻ mặt Ninh An sắp tái đi rồi, vì thế lấy lòng ghé sát tới bên cạnh hắn. Vừa tới gần Thẩm Sơ Hàn liền nở nụ cười, hắn thấp đầu nhìn nàng, "Không tức giận nữa à?"

Nàng buồn bực, ta tức giận cái gì chứ? Nàng không lên tiếng, để mặc Thẩm Sơ Hàn nắm tay nàng đi về phía cái đình mà đám Mạc Bình U vừa ngồi. Tay hắn khô ráo, ấm áp, cứ thế bọc lấy tay nàng, tay kia thi cầm ô, nàng nhìn cũng thấy mệt. Nhìn về phía sau, Ninh An dẫn đám Thư Nhu đã lùi về sau hơn năm bước, nàng liền biết hắn có chuyện muốn nói.

"Hoàng Thượng đặc biệt tới đón ta?"

"Ừ, trẫm tới chỗ nàng, biết nàng ra ngoài đi dạo, lại thấy sắc trời sắp đổ mưa, vì thế tự mình tới đây đón nàng."

Mạc Yên Nhiên không lên tiếng, đợi đến đình, đám Ninh An rất nhanh đi lên trải đệm trên ghế đá, ngâm trà rồi mới lui tới chỗ xa hơn một chút. Tự nàng nâng ấm trà rót cho Thẩm Sơ Hàn một chén, khóe mắt nhìn thấy cánh tay hắn cầm ô ẩm một nửa, không biết nghĩ sao lại nhét chén trà vào trong tay hắn, "Hoàng Thượng uống trà."

Hắn phất tay áo, sau đó bưng chén trà lên uống một ngụm rồi mới mở miệng nói, "Không sao."

"Hả?"

"Trẫm nói, không sao. Tay áo không ẩm bao nhiêu, không sao." Rồi hắn lại ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

Mạc Bình U đi một đoạn mới quay đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, nàng ấy thay đổi rất nhiều, những điều này tiến cung xong nàng mới phát hiện. Hoàng Thượng vậy mà tự mình tới đón Mạc Yên Nhiên, nàng không rõ

https://thuviensach.vn

trong lòng hiện giờ thấy thế nào, chỉ biết hắn thay đổi vẻ lãnh đạm từ trước tới nay, trước mặt nàng ấy có biểu cảm ấm áp rất ít biểu hiện trước mặt người khác, gọi nàng ấy Khanh Khanh, giương ô cho nàng ấy, cho dù chính mình ướt nửa cánh tay cũng không để Ninh An giúp.

Hai người bọn họ ở trong mưa, mưa giăng đầy trời, nên che khuất toàn bộ mới đúng, nhưng nàng lại rõ ràng nhìn thấy hắn cầm tay nàng ấy, cúi đầu cười với nàng ấy.

Mạc Yên Nhiên cuối cùng vẫn dùng đủ loại phương pháp để cướp đi những thứ của ta, đều sẽ bị cướp đi, ta đã biết trước.

Thu săn theo hẹn mà tới, nàng vẫn là Tiệp Dư, vị trí vẫn không trước không sau. Nhưng bởi thiếu đi một Hoa Phi mà Mạc Yên Nhiên đột nhiên cảm thấy vị trí của mình cao hơn một chút, đây là suy nghĩ quỷ quái gì không biết.

Lần này Thẩm Sơ Hàn không gọi người khác lên xe hắn tùy giá, phi tử đi cùng không nhiều bằng lúc đi biệt viện, sức khỏe không tốt giống Đức Phi đương nhiên không thể theo, trên dưới chỉ có khoảng bảy, tám người. Mạc Yên Nhiên đột nhiên được xếp hạng ở vị trí gần cao, nàng còn cảm thấy có chút được cưng mà sợ.

Xe ngựa lắc bên nọ lắc bên kia, lần trước bên cạnh có người cần ngồi nghiêm chỉnh, lần này nàng miễn cưỡng dựa vào vách xe, cảm thấy lắc lư đến khó chịu. Vén rèm lên nhìn ra ngoài, thời tiết cuối thu, quả là sắc vàng đầy đồi, Thư Nhu rót một chén nước cho nàng, chỉ rót nửa chén, nàng nhận lấy chậm rãi uống một ngụm nhỏ sau đó hỏi: “Bãi săn còn xa không?”

“Thưa tiểu chủ, nô tỳ chưa từng tới, hắn là không quá xa.”

“Buồn bực muốn chết được, nếu quá xa ta nhất định sẽ ói ra.” Nàng trả cốc nước lại cho nàng ta, “Lần này Doãn Tài Tử cũng tới đúng không?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy. Tiểu chủ có muốn dùng chút gì không? Đồ ăn sáng dùng cũng ít.”

“Không ăn.” Nàng ghé vào bên cửa sổ, “Thư Nhu, người nói xem Doãn Tài Tử này số lần thừa sủng cũng không ít, không biết vì sao không thể đi lên trên nhi?”

“Tiểu chủ.” Thư Nhu bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, “Tiểu chủ tưởng ai cũng tốt số giống ngài sao? Số phận ngài đặc biệt, không phải ai ai cũng có thể giống tiểu chủ, qua một hố nhảy một cấp.” Nàng cất chén rồi mới nói tiếp, “Lại nói, phía sau Doãn Tài Tử là Thái Phó, ngài không cần quan tâm, Hoàng Thượng nể mặt Thái Phó cho dù không thăng cấp cho nàng thì cũng sẽ không cố ý chèn ép.”

“Ta chưa từng nghĩ xa như vậy, ta chỉ nghĩ Hoàng Thượng đối với ta tốt như thế nhưng ta vẫn luôn lo lắng...” Lo lắng cái gì đây? Mạc Yên Nhiên bỗng im lặng, chẳng nhẽ lo lắng đấy không phải chân tình? Nàng thả mành xuống, suýt chút nữa không kiềm chế được nụ cười lạnh trên khóe miệng.

“Nô tỳ biết tiểu chủ đang lo lắng cái gì.” Thư Nhu đỡ lấy tay nàng chậm rãi nói, giọng nói nàng ta xen lẫn trong tiếng bánh xe và vó ngựa, có vẻ càng thêm trầm thấp và ôn hòa, “Tiểu chủ đang lo lắng trái tim cố nhân sẽ thay đổi phải không? Nhưng tiểu chủ à, có một đạo lý ngay cả nô tỳ cũng hiểu, trong cung vốn ăn cơm thanh xuân, mỗi một vị nương nương đều sẽ thay đổi theo thời gian, rồi lại có một tân tiểu chủ tiến cung, tuổi như hoa, điều này không thể tránh khỏi. Nhưng tiểu chủ, chúng ta không có cách nào thay đổi, nếu tiểu chủ không muốn giữ lấy sự sủng ái của Hoàng Thượng rồi sống như trên băng mỏng, thì chỉ có...” Nàng ta thấp giọng xuống, tới gần nàng, “Sinh một hoàng tử đi, nay Đại hoàng tử đã mất, Nhị hoàng tử tuy nuôi dưới gối Đức Phi nương nương nhưng rốt cuộc mẫu thân địa vị thấp kém, hắn đương nhiên sẽ không được Hoàng Thượng coi trọng. Với trình độ được sủng ái của tiểu chủ hiện nay, một khi sinh hạ hoàng tử tất sẽ đứng hàng cửu tần. Đến lúc đó tiểu chủ sẽ thành nương nương, nếu được

https://thuviensach.vn

long ân của Hoàng Thượng, hoàng tử sẽ nhanh chóng phong vương, vậy khi Hoàng Thượng sau trăm tuổi, cho dù hoàng tử khác đăng cơ, nương nương có hoàng tử làm chỗ dựa, thế nào cũng không tệ."

Mạc Yên Nhiên nghe lời của nàng ta, trong lòng thì thầm, nhưng ta mới mười bảy thôi, sinh con sớm vậy làm gì.

Nàng không phản bác lời nói của Thư Nhu, chỉ gật đầu, "Trong lòng ta biết." Ta sẽ không có con sớm vậy đâu, không phải ta sợ trái tim Thẩm Sơ Hàn thay đổi quá nhanh, ta chỉ sợ ngay từ đầu trái tim hắn đã không ở chỗ ta.

Xe ngựa dừng lại, người bên ngoài gõ vào xe, sau đó nói: "Tiểu chủ, đến rồi ạ. Mời tiểu chủ xuống xe."

Thư Nhu đi xuống trước đỡ nàng xuống xe, nàng đã nhìn thấy xa xa là bãi săn hoàng gia, qua một mảnh đất trống chính là rừng cây. Một màu xanh xanh đây rồi, lúc này nàng mới vui vẻ hơn, vịn tay Thư Nhu đi qua.

Hôm nay Thẩm Sơ Hàn mặc một thân kỵ trang, thấy nàng đi tới vẻ mặt dịu đi, sau đó đi tới chỗ nàng tự mình giúp nàng cài lại cây trâm, nàng rõ ràng nghe được tiếng hít sâu xung quanh, nàng không đổi sắc nhún gối, "Tạ bệ hạ."

Dường như lúc này Thẩm Sơ Hàn mới phát hiện xung quanh có rất nhiều người, hắn hé miệng cười rồi hỏi nàng, "Có biết cưỡi ngựa không?"

Mạc Yên Nhiên ngẩng đầu, suy nghĩ cẩn thận, thân thể này khẳng định là không biết cưỡi ngựa, Mạc Yên Nhiên từ nhỏ yếu ớt, nuôi đến hơn mười tuổi mới khá hơn một chút, chứ chưa nói đến nàng hiện tại chỉ nhìn thấy ngựa trong công viên hoặc trong tivi. Nàng cắn môi, "Không biết."

Thẩm Sơ Hàn có chút kinh ngạc, sau đó xoa mặt nàng, chậc một tiếng, "Vậy sao, cứ tưởng đường tỷ tỷ của nàng cưỡi ngựa khá như vậy thì nàng

https://thuviensach.vn

hắn cũng không tệ mới đúng, không ngờ nàng thành thật như thế.”

Mạc Yên Nhiên nghe hắn nhắc tới Mạc Bình U, trong lòng có chút không vui, miệng bĩu lên, nàng vốn có ý định kiềm chế nên cảm xúc bất mãn này che giấu rất tốt, có điều Thẩm Sơ Hàn vẫn chú ý tới, hắn cười rộ lên, sau đó chỉ chỉ Ninh An, “Đi, dắt một con ngựa tới cho Mạc Tiệp Dư, chọn con ngoan một chút.” Sau đó hắn cúi đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, vuốt cái miệng nàng, “Đừng không vui, sai người dẫn ngựa của nàng chậm rãi đi, đừng sợ.”

Chiều cao của hắn và Mạc Yên Nhiên chênh lệch rất nhiều, Mạc Yên Nhiên nghĩ, chiều cao hiện tại của nàng ở hiện đại phải tương đương 1 mét 65, mà giờ nàng mới mười bảy, nói không chừng còn có thể cao nữa; còn Thẩm Sơ Hàn ít nhất phải 1 mét 83 rồi, vì thế mỗi lần Thẩm Sơ Hàn muốn nhìn nàng đều phải cúi đầu, đôi khi còn phải khom lưng, mỗi lần như vậy Mạc Yên Nhiên đặc biệt bị đả kích, lần này cũng thế.

Nàng hất tay Thẩm Sơ Hàn ra, “Bệ hạ cảm thấy thiếp tỳ nhỏ mọn vậy sao? Vì chút việc nhỏ ấy mà cũng không vui.”

Thẩm Sơ Hàn bị nàng hất tay cũng không giận, chỉ là nghe lời nàng nói có chút buồn cười, “Nàng còn không lòng dạ hẹp hòi à, nàng chính là tên nhỏ mọn nhất.”

Hắn không khống chế âm lượng, nhóm phi tần cách đó không xa nghe thấy đại khái. Có người định dùng chuyện này để sau này chê cười Mạc Yên Nhiên, nhưng nghĩ tới giọng nói nuông chiều vừa rồi của Thẩm Sơ Hàn lại hận không thể lột sống Mạc Yên Nhiên, chỉ chê cười nàng là chưa đủ.

Lúc này, Doãn Tài Tử đột nhiên tiến lên, “Bệ hạ, Mạc Tiệp Dư không biết cưỡi ngựa, hay để thiếp tỳ cùng ngài được không?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn quay đầu lại nhìn nàng ta, tim mọi người đều đập mạnh, chỉ nghe Thẩm Sơ Hàn mở miệng, giọng nói vẫn bình thường như khi nói với bọn họ, giống như mang theo mảnh băng, hoàn toàn khác với giọng nói hắn vừa nói với Mạc Yên Nhiên, “Vân Lạc đã chờ không kịp rồi à?”

Nghe hắn gọi khuê danh của mình, trong lòng nàng lại không có nửa điểm thẹn thùng thường ngày, chỉ cảm thấy không ổn, lại nhìn Mạc Yên Nhiên đứng sau Thẩm Sơ Hàn cười như có như không nhìn mình, nàng lập tức hối hận hành động đi tiếp lời, nhưng trước mắt đâm lao đành cắn răng theo lao, “Thiếp tỳ chỉ thấy Mạc Tiệp Dư mệt mỏi nên mới...”

Nàng ta nói vậy, Thẩm Sơ Hàn lại càng không nể mặt, trực tiếp xoay người một lần nữa đối diện với Mạc Yên Nhiên. Nàng hít sâu một hơi, dùng sự kiềm nén cuối cùng hướng về phía Thẩm Sơ Hàn vén váy thi lễ, trở lại vị trí vừa rồi của mình. Nhưng dù vậy nàng vẫn có thể nghe thấy rõ ràng, Thẩm Sơ Hàn ấm giọng hỏi Mạc Yên Nhiên, “Cũng tại trẫm vừa rồi không chú ý, ngồi xe lâu như vậy có mệt không?”

“Có, lung lay choáng cả đầu.” Nàng vừa đáp xong thì Ninh An dẫn một con ngựa cái tới, một con ngựa cái nhỏ toàn thân đỏ thẫm, còn phì phì thở vào mặt Ninh An. Mạc Yên Nhiên không nhịn được nở nụ cười, sau đó đặt tay lên đầu con ngựa non, rất ấm áp. Con ngựa kia cũng không sợ người lạ, liếm liếm ngón tay nàng, đùa Mạc Yên Nhiên cười không ngừng, “Có tên không?”

https://thuviensach.vn

Chương 22: Đại Cẩu Huyết

Thẩm Sơ Hàn kéo tay nàng về, nhận khăn tay từ chỗ Thư Nhu tự mình lau bàn tay vừa chạm vào ngựa cho nàng.

“Thưa Tiệp Dư nương nương, nghe nói tên là Ban Mã.”

Mạc Yên Nhiên cười càng vui vẻ, ”Sao lại gọi là ngựa vằn* được? Rõ ràng đỏ hết mà.” Nghĩ nghĩ, bọn họ hẳn không biết ngựa vằn là thế nào, vì thế nàng quay đầu hỏi Thẩm Sơ Hàn, “Bệ hạ, con ngựa này tặng cho ta à?”

*Ban Mã và ngựa vằn phát âm giống nhau (bānmǎ)

Thẩm Sơ Hàn gật đầu, “Đúng thế. Có điều hiện giờ nàng không được cưỡi, vừa rồi nàng còn nói choáng đầu, trở về nghỉ ngơi xong mới được cưỡi.”

Mạc Yên Nhiên tự nhiên biết phải ứng đối Thẩm Sơ Hàn thế nào, dù sao nàng cũng không vội, thè lưỡi nói, “Ta không vội đâu, ta chỉ muốn sửa cái tên cho nó thôi, gọi là Ban Ban đi. Như vậy dễ nghe hơn, Hoàng Thượng nói xem có phải không?”

Thẩm Sơ Hàn đối với nàng còn có gì không đồng ý, xoa đầu nàng, làm cho cái trâm vừa tự mình giúp nàng cài lại lay động, “Nàng thích là được, trẫm sai người dẫn nàng đi nghỉ ngơi được không?”

Thư Anh đứng bên cạnh Doãn Vân Lạc, nàng nghe Thẩm Sơ Hàn hỏi nàng kia như vậy móng tay suýt bẻ gãy, vẻ mặt vẫn rất bình tĩnh, nàng thật sự nhìn không thấu Mạc Yên Nhiên tốt chỗ nào. Trẻ tuổi? Nữ tử trẻ tuổi chỉ có mình Mạc Yên Nhiên sao? Bộ dạng nàng ta cũng không đến mức đứng

https://thuviensach.vn

đầu hậu cung, nhưng cố tình, cố tình Hoàng Thượng lại thích nàng ta đến thế. Thích nàng ta đến mức, đối với nàng ta có sự kiên nhẫn mà trước giờ bọn họ chưa từng thấy, đối với nàng ta mới có nụ cười ấm áp thật sự, thậm chí không trách tội nàng ta nói ta này ta kia trước mặt mình.

Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên.

"Tách" một tiếng, nàng vội vàng buông tay ra nhưng vẫn cảm nhận được chất lỏng sền sệt. "Nương nương." Nha hoàn phía sau nàng khe khẽ kêu, sau đó dùng khăn tay cẩn thận bọc vào cho nàng. May mà sự chú ý của mọi người hiện đang dồn hết vào Mạc Yên Nhiên, không ai chú ý tới nàng. Nàng cười lạnh, nhìn về phía Mạc Bình U, thấy nàng ta đang ung dung xem cảnh sắc dường như không chú ý Mạc Yên Nhiên chút nào, nàng cũng cười, không nhìn nữa.

"Vậy bây giờ bệ hạ sẽ đi săn à?"

"Buổi chiều mới bắt đầu."

"Bệ hạ sẽ săn hươu trước chứ?"

"Nàng cũng biết nhiều nhỉ."

Mạc Yên Nhiên không so đo với hắn, đá giày của hắn nói, "Vậy bây giờ ta đi nghỉ ngơi, buổi chiều đến xem bệ hạ săn hươu được không?"

"Dù nàng không muốn đến trẫm cũng sai người trói nàng đến." Hắn chậc một tiếng, "Đứng yên."

Mạc Yên Nhiên nghiêng đầu, "Nhưng sẽ có rất nhiều ngoại thần cũng đến đúng không, không sao chứ?"

Giờ thì Thẩm Sơ Hàn nở nụ cười, "Có gì mà sao với không sao, vừa vặn bình thường nàng không thích hoạt động, lần này phải chăm chỉ hoạt động

https://thuviensach.vn

một chút, cưỡi con ngựa nhỏ kia, biết chưa?”

“Vâng, vâng, vâng.” Nàng buông bàn tay nắm tay Thẩm Sơ Hàn, “Vậy thiếp tỳ cáo lui.”

Thẩm Sơ Hàn nhìn Ninh An một cái rồi phất tay.

Lúc này nhóm tần phi còn lại mới lục tục cáo lui.

Buổi chiều, khi Mạc Yên Nhiên trở lại đã thay bộ quần áo khác, một bộ trang phục cưỡi ngựa đỏ rực, trang sức cũng không rườm rà như lúc sáng, chỉ dùng một cái mũ hoa buộc chặt lên. Thẩm Sơ Hàn nhìn nàng cũng gật đầu, “Như vậy rất có tinh thần.” Nàng thì sờ sờ ruy băng trên mũ không lên tiếng, nghĩ thế này chạy nhảy mới không rơi, đá quý mà rơi mất thì tiếc lắm.

Thư Nhu hiểu ý nàng, lần nữa cắn răng nhắc, “Tiểu chủ, không rơi được, buộc chặt lắm rồi, ngài cứ yên tâm đi.”

Ta lo lắng thôi mà.

Quả nhiên tới buổi chiều Thẩm Sơ Hàn dẫn chúng đại thần cưỡi ngựa đi đầu, bắn một con hươu xong giơ cung lên, “Tự đi săn cả đi, người thu hoạch nhiều nhất trẫm có trọng thưởng.”

Nàng cưỡi trên lưng Ban Ban, tiểu thái giám phía trước dắt ngựa dẫn nàng đi chầm chậm, nàng vẫy roi cảm thấy không thú vị chút nào, vì thế hỏi thái giám kia, “Hoàng Thượng muốn đi săn tới khi nào?”

“Thưa Tiệp Dư, hoàng hôn xuống bệ hạ sẽ trở lại.”

Nhìn đám Mạc Bình U đều tự giục ngựa đi rồi, nàng càng thấy nghẹn chết được. “Ngừng, ngừng, ngừng.” say đó xoay người xuống ngựa, vòng

https://thuviensach.vn

tới phía trước Ban Ban, “Ban Ban, không phải ta ghét bỏ ngươi, mà tại thật sự không thú vị, chi bằng ta đi bộ đi xem.”

Thái giám kia sợ tới mức quỳ xuống, “Tiểu chủ, không được đâu, mũi tên không có mắt, ngài không cưỡi ngựa đến, nếu không cẩn thận bị thương thì phải làm sao bây giờ.”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Sao mà làm ta bị thương được, người với thú họ cũng không phân biệt được à, có phải đang quay “Hoàn Châu” đâu.” Nói xong nàng bật cười, “Được rồi, ngươi dắt Ban Ban đi một lát đi, ta chỉ đi xem cũng không vào rừng, không gặp dã thú cũng chẳng gặp được người.”

Nhưng Mạc Yên Nhiên không dự đoán được, cho dù không vào rừng vẫn sẽ đụng phải người ta, còn không ít, quần áo còn rất hợp với tình hình, đen toàn tập, che mặt nữa. Nhưng nàng đoán chuẩn một chuyện, những người này nhất định không phải hướng về phía nàng, mà là Thẩm Sơ Hàn.

Nàng cũng cảm thấy kỳ quái, thị vệ bên cạnh Thẩm Sơ Hàn ít như thế, vì sao người nằm dưới đất đếm sơ sơ toàn người áo đen. Cánh tay Thẩm Sơ Hàn bị chém một cái, nàng sợ tới mức hít một hơi khí lạnh, chân không ngừng lặng lẽ di chuyển tới gần Thẩm Sơ Hàn.

Tình hình của Thẩm Sơ Hàn không tính quá tệ, nằm trên đất đa số là người áo đen, bên cạnh hắn vẫn có một ít thị vệ vây quanh, nhưng vì chính hắn bị thương nên Mạc Yên Nhiên cảm thấy bên mình tổn thất quá mức nghiêm trọng. Khi người áo đen khởi xướng một vòng tiến công nữa, đột nhiên nhảy ra một cô gái, nàng ta chắn trước mặt Thẩm Sơ Hàn, còn hô lên, “Hoàng Thượng cẩn thận!” Giờ thì Mạc Yên Nhiên hết chỗ nói rồi, ngươi chắn cái gì chứ, như vậy Thẩm Sơ Hàn ngay cả vung kiếm cũng không được. Quả nhiên Thẩm Sơ Hàn một cước đá văng nàng ta, nàng ta kêu lên một tiếng rồi gục xuống đất, Mạc Yên Nhiên nhìn thấy, thì ra là Doãn Tài Tử, ngươi nói xem đầu óc phụ thân ngươi có thể làm thầy của Thái Tử, sao đầu óc ngươi lại như vậy cơ chứ. Mạc Yên Nhiên tỏ vẻ đau đớn thay cho

https://thuviensach.vn

Doãn Thái Phó. Nàng chuyển đến phía sau Thẩm Sơ Hàn, xem tình hình này, nàng không cảm thấy những người này quá khó đối phó.

Quả nhiên nhỉ, thu săn là phải có ám sát, Mạc Yên Nhiên đang chép miệng thì thấy đám người áo đen đã phát hiện ra nàng, nàng nhảy dựng lên, xin khiếu đi, dưới đất đã có người nằm rồi, ta yên tĩnh đứng thôi ngươi còn định làm gì. Thẩm Sơ Hàn cũng nhìn thấy nàng.

Nàng mở to mắt nấp phía sau cây, không lộ ra vẻ sợ hãi, cũng không nổi điên nhào tới giống Doãn Vân Lạc, chỉ có tóc nàng hơi rối, thấy hắn nhìn qua ánh mắt hơi đỏ, hoàn toàn không chú ý người phía sau đang xông về phía nàng.

Giờ hắn mới phát hoảng, lập tức đẩy kiếm phong của người áo đen ra. Dường như ngay lập tức hắn đã hiểu ý của tên thích khách, dù ngăn cản thế nào tên thích khách vẫn liều mạng tới bên cạnh Mạc Yên Nhiên, chỉ thoáng chốc Mạc Yên Nhiên đã biến thành con tin.

Thẩm Sơ Hàn hít sâu một hơi, nhìn kiếm còn dính máu của tên kia cứ vậy đặt trên cổ Mạc Yên Nhiên, hắn tỉnh táo lại cười lạnh nhìn gã, “Các hạ rốt cuộc có ý gì, tùy tiện bắt một nữ nhân đã định uy hiếp trẫm?” Hắn nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, nàng dường như vẫn không sợ, nhưng ánh mắt không nhìn hắn, lông mi dài che khuất ánh mắt nàng khiến hắn không thấy rõ cảm xúc. Tên thích khách cười lạnh không phản bác, kiếm tới gần thêm một chút, cổ Mạc Yên Nhiên lập tức thấy máu, nhưng Thẩm Sơ Hàn phân không rõ đó là máu trên thân kiếm hay là máu của Mạc Yên Nhiên, lập tức không dám tới gần nữa, “Khoan đã.”

Bấy giờ Mạc Yên Nhiên mới ngẩng đầu nhìn hắn một cái, ánh mắt đã hết hồng hồng, nàng cắn môi, lại cúi đầu. Trong lòng hắn vừa tức giận vừa bất đắc dĩ, tên thích khách nở nụ cười, “Hoàng Đế bệ hạ quả là thâm tình, như vậy đi, thả những huynh đệ còn lại của ta rồi tự chặt một tay, à, chính là cánh tay chém ta bị thương kia đi.”

https://thuviensach.vn

“Các hạ vậy mà cũng can đảm mở miệng được, cảm thấy trẫm sẽ vì cô gái này mà chặt một tay? Dù quan trọng cỡ nào cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi. Muốn giết cứ việc, có điều các hạ phải nghĩ cho kĩ.”

Thích khách nở nụ cười, hơi thở hắn xuyên qua miếng vải đen che mặt phả lên mặt Mạc Yên Nhiên, “Vị này hẳn là nương nương nào đó phải không. Hoàng Đế bệ hạ đối xử với ngài như vậy, ngài hẳn là thương tâm tột bậc rồi.”

Mạc Yên Nhiên cẩn thận quay đầu nhìn thoáng qua hắn, chỉ châm chọc cười, “Chó nhà có tang.”

Hắn nghe vậy cũng không giận, “Ngươi rất thú vị, ngươi đoán xem ta có thể dẫn theo ngươi toàn thân trở ra hay không?”

“Ngươi nay tự bảo vệ mình còn không xong còn mơ mang ta đi?” Nàng quay lại, nói với Thẩm Sơ Hàn, “Hoàng Thượng, không cần nói nhiều với bọn chuột nhắt này, bắt lấy hắn nhất định sẽ có cách khiến hắn phun ra kẻ chủ mưu là ai.”

Ánh mắt nàng quyến luyến như vậy, khi nói với hắn những lời này thật giống như ngày thường khi hai người dựa vào nhau, nàng chui trong lòng hắn, dí dỏm trò chuyện với hắn. Giống nhau như đúc. Nàng không sợ sao? Nhưng đôi mắt nàng đỏ hồng, nàng đang sợ.

Đột nhiên một mũi tên phá không mà đến, bắn trúng cánh tay tên thích khách, Mạc Yên Nhiên lập tức dùng khuỷu tay thụi hắn một cái, khi hắn kêu rên liền chạy về phía Thẩm Sơ Hàn, không ngờ tên kia còn đuổi theo, Thẩm Sơ Hàn tức khắc ôm lấy nàng, kiếm xẹt qua tóc nàng, mũ hoa nặng nề rơi xuống đất. Mạc Yên Nhiên nghĩ thầm, Thư Nhu ngươi xem, ta đã bảo rồi mà!

Thẩm Sơ Hàn ôm lấy nàng, tóc của nàng tung ra, dáng vẻ này... hắn vội vàng khóa nàng vào lòng.

https://thuviensach.vn

“Cố Hằng cứu giá chậm trễ, bệ hạ thứ tội.”

“Cố Hằng, ngươi tới rất kịp thời. Bắt lấy đi.”

Tên đầu lĩnh vừa bắt Mạc Yên Nhiên làm con tin lúc này đã bị lột khăn che mặt xuống, hắn cười với Mạc Yên Nhiên, “Vị nương nương này, đừng có quên Hoàng Đế bệ hạ kia tuyệt tình với ngài thế nào nhé.”

Thẩm Sơ Hàn lười tranh cãi với hắn, lập tức bế Mạc Yên Nhiên lên, Mạc Yên Nhiên giờ mới ngẩng đầu từ chối, “Chàng bị thương.” Thẩm Sơ Hàn cúi đầu trừng mắt với nàng nàng mới không nói nữa, chỉ gối đầu lên ngực hắn. Hắn nghĩ nghĩ rồi bảo đám thị vệ, “Đi theo phía xa.”

Hắn cũng không vội, cứ thế ôm Mạc Yên Nhiên chậm rãi đi về hướng doanh địa. Hắn cảm thấy mình rất tức giận, nhưng lại không biết tức giận cái gì, một lúc lâu sau cúi đầu nhìn nàng mới phát hiện nàng đang khóc, bả vai run run, nước mắt thấm hết lên quần áo hắn. Bây giờ dù có tức giận cái gì cũng bị nàng khóc trôi hết rồi, không đi nữa mà hỏi nàng, “Nàng khóc cái gì, bị thương chỗ nào sao?”

Mạc Yên Nhiên nâng đôi mắt đỏ dọa người, trong đó còn lăn tăn nước, nàng khóc thút thít nghẹn ngào nói: “Ta sợ sắp chết đi được, chàng không an ủi ta, còn dữ với ta.”

Thẩm Sơ Hàn thở dài, “Trẫm dữ với nàng chỗ nào, rõ ràng nàng không đúng còn cáu kỉnh với trẫm.”

Mạc Yên Nhiên giãy dụa càng mạnh, hắn sợ nàng không cẩn thận ngã xuống liền đặt nàng xuống đất, xoay người lau nước mắt cho nàng, “Trẫm còn chưa giận nàng đâu, nàng đã giận trước rồi.”

“Vì sao chàng phải giận cơ chứ.” Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, nước mắt vẫn là không ngừng lăn, “Dù sao chàng đã có người giúp chàng chắn kiếm rồi, ta cũng không phải cố ý muốn núp, ta chỉ...” Nàng nói không xong.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn giờ mới biết nàng đang khóc cái gì, “Trẫm không giận nàng, nàng ở đó cũng không có gì không đúng, Doãn Vân Lạc kia nàng cũng thấy rồi đấy.” Hắn xoa đầu nàng, tóc nàng xõa tung, có hai ba sợi dính trên mặt nàng, hắn giúp nàng vuốt xuống, lại thấy vết thương trên cổ nàng, chỉ rách chút da nhưng vẫn khiến hắn ôm nàng vào lòng lần nữa, “Trẫm chỉ đang lo lắng cho nàng, thời điểm đó ta thật sự lo lắng cho nàng, Khanh Khanh.”

“Thẩm Sơ Hàn.” Mạc Yên Nhiên vừa rồi có lẽ còn là giả khóc, hiện giờ thật sự khóc thành tiếng. Nàng thật sự rất sợ, nàng làm bộ như ta không sợ chút nào hết, thật ra sợ muốn chết, nếu tên thích khách kia bất chấp tất cả một đao chém xuống thì nàng thật sự sẽ chết, cũng không biết có thể về hiện đại hay không. Trên cổ cũng đau, vừa rồi nghe Thẩm Sơ Hàn nói vậy, trong lòng càng đau như có người đang bóp chặt.

Thẩm Sơ Hàn lúc này bị nàng khóc trái tim sắp hóa thành một vũng nước, “Đừng khóc, Khanh Khanh đừng khóc, không có chuyện gì hết rồi.”

Có chuyện, có chuyện, Thẩm Sơ Hàn chàng đừng đối với ta như thế.

https://thuviensach.vn

Chương 23: Thanh Sơn Tỏa

Khi Thẩm Sơn Hàn mang theo Mạc Yên Nhiên trở lại doanh địa thì Thái Y đã chờ ngoài lều trại, thấy Thẩm Sơ Hàn gật đầu liền không do dự đi theo hai người vào lều trại. Thẩm Sơ Hàn vừa để người ta xử lý vết thương trên tay hắn vừa nhìn về phía Mạc Yên Nhiên còn đỏ mắt đứng bên cạnh, "Đứng đấy làm gì? Ninh An, sai người xem cho Mạc Tiệp Dư."

Mạc Yên Nhiên vẫn dõi theo hắn: "Ta xem bệ hạ xử lý xong vết thương mới đi."

"Nàng nhìn chằm chằm thì trẫm có thể lành mau hơn à? Nghe lời, ở ngay đây thôi, để Thái Y xem cho nàng. Cản thận đừng để lại sẹo, bằng không đến lúc đó lại tới chỗ trẫm mà khóc."

Mạc Yên Nhiên sờ sờ vết thương trên, đụng tới còn hơi đau, nhịn không được nhe răng trợn mắt, nhìn thấy nàng thế kia Thẩm Sơ Hàn lúc này mới thật sự sa sầm mặt, "Còn không đi để Thái Y khám xem."

May mà không ít Thái Y theo tới nên một vị Thái Y họ Lý cẩn thận nhìn cổ nàng nói: "Tiểu chủ đừng hoảng, vết thương không sâu, mỗi ngày đúng hạn bôi thuốc mỡ hạ quan đưa sẽ không để lại sẹo. Chỉ là những thứ mùi vị nặng như nước tương thì không được dùng."

Thư Nhu đứng bên hận không thể lấy bút ra ghi chép lại, thấy chủ tử nhà mình vẫn có vẻ không thèm để ý liền nhún gối với Thái Y, "Lý Thái Y, nô tỳ dẫn ngài xuống khai dược đi, một số việc cần chú ý ngài cũng nói với nô tỳ một lượt đi."

https://thuviensach.vn

Bên này, cánh tay Thẩm Sơ Hàn cũng được xử lý xong, hắn vẫy tay với Mạc Yên Nhiên, “Tới đây.”

Mạc Yên Nhiên nghe lời đi qua, rúc vào bên cạnh hắn, “Bệ hạ đau không?”

“Không đau. Chỉ là vết thương nhỏ thôi. Nàng đau không?” Thấy Mạc Yên Nhiên cũng lắc đầu hắn mới mở miệng, “Khanh Khanh, hôm nay sao nàng lại đi vào trong rừng, không phải trẫm đã dặn nàng ở ngoài để người ta dắt ngựa đi dạo à?”

Mạc Yên Nhiên tự biết hôm nay nàng không đúng, liền lấy lòng nhìn hắn, “Ta cưỡi Ban Ban lòng vòng khắp nơi cực kỳ vô vị, muốn tùy tiện đi lại chút, không ngờ có thể đụng mặt bệ hạ.”

Thẩm Sơ Hàn cười lạnh, “Quả là để nàng đụng vào đúng lúc luôn.”

Mạc Yên Nhiên sờ mũi, “Bệ hạ, hôm nay là ai ám sát, chàng có thể đoán được đái khái chưa?”

Thẩm Sơ Hàn nằm xuống trên sạp, vỗ vỗ vị trí bên cạnh, thấy Mạc Yên Nhiên cũng nằm xuống mới nói tiếp, “Không đoán được cũng không cần vội, bắt được người dù sao cũng hỏi ra được.”

Mạc Yên Nhiên đương nhiên biết người bị bắt sẽ phải chịu không ít cực hình, không nói câu gì khiến Thẩm Sơ Hàn không vui, nằm bên cạnh hắn nhắm mắt nghỉ ngơi một lát.

Nàng vừa nhắm mắt lại thì bên ngoài vang lên tiếng động, nàng lập tức ngồi dậy sửa sang lại quần áo, nhìn Thẩm Sơ Hàn hỏi ý kiến. Lúc này Thẩm Sơ Hàn cũng ngồi dậy nhìn nàng một cái, “Ninh An.”

Ninh An khom mình tiến vào, không dám nhìn lên trên, “Thưa bệ hạ, Cố đại nhân có việc gấp cần báo.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhún gối, “Bệ hạ, thiếp tỳ đi xem dược sắc cho ngài đã xong chưa.”

“Ừ. Truyền Cố Hằng vào đi.”

Cố Hằng ở ngoài chờ bệ hạ gọi vào, chỉ thấy một cô gái đi ra, nàng còn mặc kỵ trang, tóc búi một kiểu thoải mái, trên cổ còn quấn hai vòng băng vải, hắn lập tức biết đây là phi tử vừa rồi nhìn thấy trong rừng. Mơ hồ nghe nói là họ Mạc, vì thế hắn chắp tay với nàng, “Nương nương.”

Mạc Yên Nhiên chẳng phải nương nương gì, nàng nghiêng người nhận nửa lễ. Cố Hằng thấy nàng như vậy cũng đoán được đại khái, chưa mở miệng đã nghe nàng nói, “Cố đại nhân đa lễ.” Có lẽ do cổ họng nàng bị thương hoặc vừa mới khóc, tiếng nói hơi khàn khàn, nhưng chỉ vài tiếng như vậy lại như vòng mấy vòng trên đầu lưỡi mới tuôn ra. Hắn ngẩn ra, đầu óc còn chưa kịp phản ứng thân thể đã đứng thẳng lên ngẩng đầu nhìn nàng, chỉ là nàng đã đi xa. Hắn nhìn bóng lưng nàng, gió thổi lay động vạt áo đỏ thẫm của nàng, lưng nàng thẳng tắp, bước chân rất nhỏ nhưng đi rất nhanh, Cố Hằng đang thất thần thì nghe bên trong gọi hắn vào. Hắn giật mình bừng tỉnh, hận không thể tát bản thân một cái, hít sâu mấy hơi rồi đi vào lều hành lễ với Thẩm Sơ Hàn.

Thẩm Sơ Hàn đã ngồi xuống trước bàn, hắn uống một ngụm trà rồi mới mở miệng: “Thế nào?”

“Thưa Hoàng Thượng, thuộc hạ đã phái người giải đám thích khách kia về kinh, chuẩn bị giao cho Đại Lý Tự thẩm vấn.”

“Ừ, bảo Mục khanh thẩm vấn kỹ càng, có kết quả lập tức phái người tới bẩm. Nhớ kỹ, truyền lời xuống không được tự tiện xử lý bọn chúng, cũng không cho bọn chúng tự sát, trẫm muốn giữ lại người sống.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.” Hắn vừa đáp lại lại nghe tiếng Ninh An ngoài cửa, “Mạc chủ tử, Hoàng Thượng còn ở trong nghị sự, ngài xem có

https://thuviensach.vn

nên…”

Vừa nghe tới Mạc chủ tử, Cố Hằng càng cúi thấp đầu như làm chuyện đuối lý, trong lòng hắn thoáng qua hình ảnh nàng xõa tóc nằm trong lòng Hoàng Thượng, và cả vừa rồi gió thổi lay động làn váy nàng. Rõ ràng mặt cũng chưa thấy lại như có người kích động trái tim hắn, biết đây là đại bất kính, đáy mắt hắn tựa hồ bốc lên một màn sương mù mịt.

Thẩm Sơ Hàn dường như không nhận thấy sự kỳ lạ của hắn, chỉ đứng lên: “Nếu không có chuyện gì thì lui ra trước đi.”

Vì thế hắn đứng thẳng lên, lại hành lễ rồi thối lui ra ngoài cửa, còn chưa ra tới ngoài đã nghe một giọng nói vang lên, “Vậy bản cung chờ ngoài cửa một lát đi.” Toàn thân hắn run lên, có cảm giác rùng mình từ xương sống truyền tới, hắn thầm thở phào một tiếng lui ra ngoài.

Ngoài cửa quả nhiên không phải Mạc Yên Nhiên, mà là Mạc Bình U.

Cố Hằng không biết khi Thẩm Sơ Hàn nghe tiếng Mạc Bình U cũng có chút kinh ngạc, không phải hoảng sợ mà là giật mình, lại nghe Ninh An đi vào hỏi hắn: “Bệ hạ, Mạc Phi nương nương chờ ở ngoài, ngài có gặp không ạ?”

Liên tục nghĩ lại câu Mạc chủ tử kia một lúc hắn mới phục hồi tinh thần, “Cho nàng vào đi.”

Mạc Bình U đã đổi một bộ váy áo khác, không phải kỵ trang buổi chiều mà là cung trang màu hồng phấn, búi một cái phi tiên kế, đẹp đẽ quý giá vô cùng, nhưng hiện giờ Thẩm Sơ Hàn không có tâm tư nhìn xem tay áo rộng của nàng có phải thêu bát học sĩ đồ hay không, chỉ ngồi xuống ghế dựa lần nữa, “Mạc Phi đêm khuya tới đây có chuyện gì không?”

Mạc Bình U cắn môi, “Thần thiếp lo lắng cho thương thế của Hoàng Thượng nên tới xem một cái, không ngờ quầy rầy Hoàng Thượng nghị sự.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, cũng không nói gì chỉ cúi đầu uống trà, “Thật ra thần thiếp tới còn vì một chuyện nữa.”

Thẩm Sơ hàn lại ừ một tiếng. Trong lòng Mạc Bình U đắng ngắt, cứ nghĩ tới sự kiên nhẫn và dịu dàng của hắn đối với Mạc yên Nhiên lúc ban ngày. Từ lúc nàng được thánh sủng tới nay, Thẩm Sơ Hàn lúc nào cũng dịu dàng với nàng, nhưng loại dịu dàng này không phải kiểu trúc trắc như ban ngày, mà giống như hạ bút thành văn, giống như đã lặp lại nhiều lần, giống như là cách hắn cư xử vỗi mỗi một nữ nhân hắn muốn ứng phó. Còn Mạc Yên Nhiên kia, chỉ biết giả ngu giả ngoan trước mặt hắn, hắn lại đối với nàng ta như vậy. Dựa vào cái gì!

“Chuyện Doãn Tài Tử, thần thiếp đã sai người nhốt nàng vào phòng, nhưng Hoàng Hậu nương nương không có ở đây, không có Hoàng Thượng dặn dò thần thiếp cũng không dám tự tiện làm việc, cố ý tới quấy rầy Hoàng Thượng một chút. Xin Hoàng Thượng báo cho Doãn Tài Tử này phải xử trí thế nào?”

Thật ra Mạc Bình U hoàn toàn không biết Doãn Vân Lạc phạm phải lỗi gì, chỉ nghe nói bị Hoàng Thượng đạp một cước, tuy không quá nghiêm trọng nhưng Doãn Vân Lạc kia là con gái, nào từng chịu khổ như thế. Có điều Thẩm Sơ Hàn không mở miệng, không ai dám mời Thái Y cho nàng ta, nàng cũng lười làm người tốt gì, Doãn Vân Lạc tưởng ỷ vào mình là con gái Thái Phó là có thể có gì đặc biệt trong mắt Hoàng Thượng, nay xem ra… Nàng bẩm báo lại chuyện này cũng chỉ vì trong số những người được mang đến bãi săn, phân vị nàng là cao nhất, coi như có thân phận quản lý cung tần, nên mới cố mà làm.

Thẩm Sơ Hàn cũng nghĩ tới chuyện này, lộ ra nụ cười lạnh, hắn sẽ không giải thích cái gì với Mạc Bình U, chỉ phất tay nói, “Ngươi đi xuống trước đi, để trẫm nghĩ đã.”

“Thần thiếp cáo lui.”

https://thuviensach.vn

Nàng mới ra khỏi cửa đã thấy Mạc Yên Nhiên dẫn một nha hoàn đi tới, nha hoàn kia tay bưng chén thuốc, hẳn là cho Hoàng Thượng. Đến gần thấy cổ Mạc Yên Nhiên cũng băng một vòng, nàng ta khom mình với nàng: "Thỉnh an Mạc Phi nương nương."

"Dậy đi. Bản cung chưa chú ý thì ra ngươi cũng bị thương. Nghiêm trọng không?"

"Tạ nương nương quan tâm, Thái Y nói chỉ là vết thương nhỏ thôi."

"Nay ngươi bị thương, nếu chăm sóc Hoàng Thượng không tốt thì tự xin ra đi, miễn cho bị phạt."

Mạc Yên Nhiên kỳ quái nhìn nàng ta một cái, tựa hồ có điểm kỳ quái nàng ta còn quan tâm mình, nhưng vẫn khom mình: "Cẩn tuân nương nương dạy bảo."

Lời còn chưa dứt đã nghe Thẩm Sơ Hàn ở trong mở miệng: "Mạc Tiệp Dư đến à?"

Mạc Yên Nhiên hô vọng vào trong một câu, "Vâng, thiếp tỳ đưa thuốc đến cho Hoàng Thượng."

"Vào đi."

Mạc Bình U liền thấy Mạc Yên Nhiên nhún gối với mình rồi mới đi vào. Nàng bị gió thổi suy nghĩ càng thêm rõ ràng, bốn phía yên tĩnh đến đáng sợ, chỉ có tiếng đống lửa cháy tách tách cách lều trại không xa. Nàng không hề di chuyển, người đi theo tự nhiên không dám đẩy, nàng cố ý nghe tiếng Thầm Sơ Hàn nói bên trong, "Tự mình đi lấy có mệt không? Gọi đám nô tài đưa tới chẳng phải được rồi? Chính nàng cũng bị thương đấy."

"Bệ hạ đừng nhắc tới được không? Vết thương này cũng chẳng có gì vinh quang."

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U đột nhiên cảm thấy đặc biệt ấm ức, nàng vịn chặt cánh tay nha hoàn phía sau, nặng nề nói một câu: “Đi thôi.”

Bên trong Mạc Yên nhiên hầu hạ Thẩm Sơ Hàn uống thuốc, súc miệng, rồi mới ngồi xuống bên cạnh hắn. Chợt nghe hắn hỏi: “Nàng uống chưa?”

“Rồi, vết thương của chúng ta không khác nhau là mấy, đun hai phần ta đã uống trước rồi. Đắng đòi mạng.”

“Trẫm thấy còn tạm, chỉ có nàng đặc biệt sợ đắng.” Mạc Yên Nhiên không nói gì, chỉ nằm trên đầu gối hắn, một lúc lâu sau Thẩm Sơ Hàn cúi đầu, “Vừa rồi Mạc Phi tới hỏi trẫm xử lý Doãn Tài Tử thế nào. Nàng thấy thế nào?”

Mạc Yên Nhiên vẫn nằm trên đầu gối hắn, nghĩ nghĩ rồi ăn ngay nói thật: “Thật ra, ta nói thật lang quân đừng trách ta.”

“Nàng nói đi.”

“Ta cảm thấy Doãn Tài Tử cũng không làm gì sai cả, ngoại trừ lúc đó cản đường bệ hạ một chút, ý vốn là tốt, chỉ là hành động hơi cấp tiến. Lại nói, bệ hạ cũng tự mình trừng phạt nàng ấy rồi đấy thôi, vốn không phải chuyện lớn, không cần thiết phải âm ỹ muốn xử lý.”

Thẩm Sơ Hàn nâng đầu nàng lên, ánh mắt sáng quắc nhìn nàng, “Nàng ngay trước mặt trẫm cầu xin cho nàng ta, còn nói tốt thay nàng ta, không sợ trẫm nể mặt nàng ta một lòng cứu chủ, không để ý tới an nguy bản thân mà đột nhiên cảm động thả nàng ta, còn ca ngợi nàng ta à?”

Mạc yên Nhiên bĩu môi: “Trong cung ai chẳng biết Doãn Tài Tử này cũng là tân sủng của bệ hạ, trước thu săn còn nghỉ ở chỗ nàng ta mấy đêm, nay nàng ta hộ giá như thế, bệ hạ muốn ban thưởng cũng chẳng ai dám nói gì.”

https://thuviensach.vn

Nói còn chưa xong đã thấy Thẩm Sơ Hàn cười như có như không nhìn nàng, “Khanh Khanh lại ghen rồi?” Nghe giọng nói còn rất thâm sâu.

Sau đó Mạc Yên Nhiên bỗng nghĩ tới một khả năng khó tin, nàng ngồi bật dậy, mở to mắt nhìn Thẩm Sơ Hàn: “Không thể nào.”

https://thuviensach.vn

Chương 24: Doãn Vân Lạc

Thẩm Sơ Hàn không tiếp lời nàng mà vươn tay kéo nàng ngồi xuống bên cạnh, ngược lại hỏi, “Lần trước đã nói sẽ bắt cáo cho nàng làm khăn quàng, bây giờ không sợ nóng nữa, ngày mai trẫm tự mình săn cho nàng nhé?”

Suy nghĩ của Mạc Yên Nhiên thoáng chốc bị hắn dẫn tới chỗ khác: “Bệ hạ bị đâm mà ngày mai không trở về cung sao? Còn ở lại tiếp tục săn có nguy hiểm gì không?”

“Còn nguy hiểm gì nữa, hôm nay không phải nguy hiểm đều đi rồi à? Ngày mai săn bắn mới chính thức bắt đầu, mai nàng không được chạy tới như hôm nay, nguy hiểm lắm. Nghe chưa?”

Mạc Yên Nhiên lại bị hắn nhắc tỉnh, ngược lại nhớ tới lời hắn nói vừa rồi: “Lang quân làm ta suýt nữa quên mất, lời vừa rồi không phải lang quân hù ta đấy chứ?”

“Trẫm nói cái gì? Dù nói cũng không phải hù nàng.” Nói xong tay đã leo lên lưng nàng.

Mạc Yên Nhiên không chịu như thế, kéo tay hắn xuống, “Lang quân còn bị thương kìa. Chàng biết ta nói gì rồi đấy, đương nhiên là…”

“Đúng thế, trẫm chưa từng chạm vào nàng ta.” Hắn tức giận thu tay về, chỉ nắm tay nàng nghịch, “Nghe vậy đã vui rồi?”

Mạc Yên Nhiên thật sự chấn động, nhất thời không biết nói gì. Thẩm Sơ Hàn thấy nàng sợ thành như vậy lại cảm thấy buồn cười, dùng tay vuốt sống

https://thuviensach.vn

mũi nàng, “Thế nào? Bình thường cứ treo câu ghen trên miệng, giờ lại bị dọa thế này?”

Mạc Yên Nhiên nuốt nước miếng rồi mới chậm rãi ngẩng đầu, “Bệ hạ, nếu ngài nói là vì ta, ngày mai ngài sẽ không thấy được ta vui vẻ chạy nhảy nữa đâu.”

Thẩm Sơ Hàn nhìn mặt nàng hồng hồng, ngay cả mang tai cũng phấn hồng, lập tức cảm thấy trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, tới gần nàng thêm một chút, “Cho dù là vì Khanh Khanh cũng không phải sợ. Trẫm tin ngày mai vẫn có thể nhìn thấy Khanh Khanh vui vẻ hoạt bát.”

Tâm tư Mạc Yên Nhiên hiện giờ không ở đây, nàng bị tin tức Thẩm Sơ Hàn không chạm vào Doãn Vân Lạc làm cho hết cả hồn, “Nhưng trước giờ Doãn Tài Tử…” Nàng thức thời ngậm miệng, loại chuyện này ai dám không biết xấu hổ mà nói ra, cái gọi là cung tần thánh sủng cũng chỉ là Hoàng Thượng ngủ ở chỗ nàng ta vài đêm, mà không có thị tẩm. Nàng nghĩ nghĩ, “Ta biết lang quân không phải vì ta, mà ta cũng không hiểu, nếu lang quân thật sự không muốn truyền Doãn Tài Tử thị tẩm thì không đi là được, vì sao lại làm như thế, truyền ra chỉ khiến người ta chê cười Doãn Tài Tử một trận. Ngược lại cũng là ấm ức lang quân…” Nàng sờ sờ tai Thẩm Sơ Hàn, “Chuyện ấm ức lang quân, lang quân đừng làm, cũng đừng không vui nhé.”

Thẩm Sơ Hàn bị nàng nói khóe miệng không hạ xuống được, “Khanh Khanh, trẫm đã từng nói nàng rất biết nói chuyện chưa?”

“Cái gì gọi là ta biết nói chuyện, ăn ngay nói thật thôi mà, nếu lang quân cười nhạo ta về sau ta không nói là được.”

Thẩm Sơ Hàn ôm lấy nàng nở nụ cười, “Đương nhiên không phải chỉ là ấm ức trẫm mà thôi, vốn tưởng rằng Doãn Vân Lạc là con gái của lão sư thì đầu óc hẳn là đủ dùng, ai ngờ chỉ có thế, đây mới là chỗ ấm ức trẫm này.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên hiện giờ biết, đại khái là liên quan tới chuyện trong triều, lập tức không hỏi nữa, miễn cho bị nói hậu cung thảo luận chính sự gì đấy. Nàng thì cảm thấy chẳng có gì quan trọng, quan hệ giữa nàng và Thượng Thư đại nhân vốn rất căng thẳng, tự nhiên đi cung cấp tin tức gì cho ông ta mới là lạ, nhưng chưa chắc Thẩm Sơ Hàn đã nghĩ thế, hậu cung có hai phi tử họ Mạc đã là uy hiếp lớn, nàng nên nói ít thôi miễn cho thu hút sự chút ý sẽ không tốt.

Thẩm Sơ Hàn thấy nàng không còn hứng thú nói tiếp nên bảo nàng hầu hạ mình thay quần áo, hai người cùng nhau ngã xuống ngủ. Mạc Yên Nhiên nắm tay hắn, trong lòng thầm nghĩ, hôm nay hắn đối với nàng dường như có chỗ khác biệt, nhưng sự khác biệt này tới quá đột nhiên, nàng thật sự hơi sợ, bao gồm cả việc nói với nàng chuyện Doãn Tài Tử. Nàng không muốn biết nhiều như thế, ngẫu nhiên cũng sẽ hâm mộ Thục Phi, gia thế không phải chỗ dựa của nàng ta, một khi gia thế không phải chỗ dựa thì được sủng ái chính là được sủng ái, chỉ dựa vào hoàng ân, thảo luận chính sự cũng không cần sợ, sống thẳng thắn vô tư. Nghĩ tới đây, Mạc Yên Nhiên lại không nhịn được mỉm cười trong bóng đêm. Thục Phi à. Nàng nghiêng người vùi đầu vào lòng Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn ngủ cũng tỉnh, nàng vừa làm vậy hắn đã tỉnh, dùng cánh tay ở phía nàng vỗ vỗ lưng nàng, hắn là tưởng nàng nằm mơ còn nhẹ giọng nói hai câu. Mạc Yên Nhiên nghe không rõ, chỉ nghe là lang quân ở đây gì đó.

Không biết vì sao, nàng đột nhiên muốn khóc.

Trong Vong Ưu Cung, lúc này Thục Phi còn chưa ngủ, nàng nghiêng người dựa vào giường, nha hoàn bên cạnh quỳ xuống vừa đấm chân cho nàng vừa nhìn sắc mặt nàng, “Nương nương không tới bãi săn cũng tốt, thân thể ngài không tốt, nào có thể bôn ba như thế. Lại nói, nương nương ngài cũng không thích cưỡi ngựa bắn tên, đi rồi còn chẳng bằng ở trong cung.” Thấy Thục Phi cúi đầu nhìn mình, nàng ta không dám nói tiếp nữa.

https://thuviensach.vn

Những năm gần đây tính cách nương nương càng ngày càng quái, nàng vốn không phải người hầu hạ bên cạnh nương nương, nhưng ngày đó không biết vì sao, Đại nha hoàn hồi môn Thái Xuân của nương nương không biết phạm vào lỗi gì mà bị nương nương xử tử. Từ khi ở phủ Thái Tử nàng đã theo nương nương, đương nhiên được đề bạt thành Đại nha hoàn, còn được ban tên Thái Văn. Nhưng dù là như thế, nàng vẫn có thể cảm nhận được sự thay đổi của nương nương.

Khi còn ở phủ Thái Tử, dù nàng không ở bên cạnh hầu hạ nhưng cũng biết tính cách của vị Trắc Phi được Thái Tử sủng ái này, tới lúc vào cung vẫn còn không tệ. Nhưng sau một lần lại một lần tân tú nữ tiến cung, nương nương đã thành thế này, thỉnh thoảng nàng còn không dám thở mạnh khi đối diện với gương mặt sạch sẽ trắng trẻo của nương nương. Bởi nàng biết, dường như bất kể nương nương làm cái gì Hoàng Thượng cũng không trách tội, sẽ bao dung nương nương. Đây hẳn là thánh sủng không suy mà người ngoài nói.

Nhưng mà, có vẻ nương nương đã cảm nhận được sự uy hiếp, đây là điều chưa từng xảy ra. Thái độ của nương nương đối với Mạc Tiệp Dư ngay cả nàng làm nô tỳ cũng thấy rõ ràng, là đề phòng thật sự, đề phòng đến mức không trực tiếp xử trí như đã làm với những phi tử trước đây. Nàng cũng cảm thấy Mạc Tiệp Dư rất đặc biệt, Hoàng Thượng đối xử với nàng ấy rất đặc biệt so với nhóm sủng phi nổi lên nhất thời trong hậu cung này, ngay cả so với nương nương cũng là rất đặc biệt.

Lần này, Hoàng Thượng không dẫn theo nương nương tới thu săn, tuy danh sách là do Hoàng Hậu định ra nhưng ai chẳng biết cuối cùng là do Hoàng Thượng quyết định. Hoàng Thượng, tựa như không muốn dẫn nương nương theo. Nhưng lời này làm sao có thể nói trước mặt nương nương. Trong lòng Thái Văn nảy lên một ý nghĩ, lẽ nào nương nương sẽ thất sủng? Mới nảy lên đã bị nàng ngăn chặn, loại suy nghĩ này cho dù nghĩ

https://thuviensach.vn

thôi cũng không được, một vinh đều vinh, một tổn hại đều tổn hại, nàng không ngừng nhắc nhở bản thân.

Phong Giáng Bạch lại như đang cẩn thận ngẫm nghĩ lời nàng kia nói, nàng kia sợ tới mức không dám ngẩng đầu lên, lại nghe nương nương trả lời: "Tất cả mọi người đều biết bãi săn không bằng trong cung, nhưng vì sao còn muốn đi?"

Đương nhiên là vì Hoàng Thượng cũng đi. Thái Văn yên lặng đáp trong lòng, trên mặt lại không chịu lộ ra nửa điểm, nhưng dường như nương nương không nghĩ vậy, "Đi ra ngoài nhìn ngắm dù sao cũng tốt hơn cả ngày ở một góc trời nhỏ bé này." Nàng thở ra một hơi, chỉ sợ nương nương luẩn quẩn trong lòng vì Hoàng Thượng không cho nương nương đi.

Giờ nàng đã dám nói chuyện, "Nếu nương nương muốn ra ngoài, chờ Hoàng Thượng trở lại nói với Hoàng Thượng một câu, bằng thánh quyến của nương nương, Hoàng Thượng hẳn sẽ đồng ý."

Phong Giáng Bạch nở nụ cười, nàng khẽ cười rộ lên, có hai cái má lúm đồng tiền nho nhỏ, nhìn nàng như vậy đặc biệt điềm tĩnh, đối mặt với Hoàng Thượng có hơn phân nửa thời gian nương nương cũng cười thế này, "Nếu không có điện hạ đi cùng, một mình đi ra ngoài làm gì?"

Thái Văn không đáp, nàng biết điện hạ mà nương nương nói chính là bệ hạ, cũng biết nhà mẹ đẻ của nương nương ở Giang Nam rất xa, nếu muốn gặp cha mẹ chỉ sợ không dễ dàng, nàng cẩn thận nghĩ lại rồi nhìn sắc mặt Phong Giáng Bạch xong mới dám nói, "Nếu nương nương nói ra chuyện lão gia ngoại gia thì có lẽ Hoàng Thượng cũng sẽ đồng ý."

Phong Giang Bạch cười lạnh, Thái Văn lập tức quỳ rạp trên mặt đất, chỉ dám nói, "Nương nương thứ tội."

Phong Giáng Bạch không xử trí nàng, chỉ lẳng lặng nói, "Ta nhắc tới phụ thân ta làm gì, ân sủng hiện nay đều do điện hạ cho ta, không giống

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U, mỗi lần cha nàng ta đánh thắng trận mới được thánh tâm; cũng không giống Doãn Vân Lạc, cha nàng ta ở trong triều lung lạc lòng người không biết muốn làm gì, ta chỉ nhờ vào chính ta. Nay nếu ta nói ra chuyện tấn phong cho phụ thân thì ngay cả chính ta cũng cảm thấy mình chẳng có gì khác biệt."

Đúng như Mạc Yên Nhiên nghĩ, Phong Giáng Bạch sống quả thật quang minh lỗi lạc, Thẩm Sơ Hàn cũng không dấu nàng ta chuyện quốc sự, ngẫu nhiên nhắc tới cũng không có lệ là xong, mà sẽ giải thích một đoạn với nàng ta, nàng ta rất rõ ràng.

Thái Văn cảm thấy nương nương thật cô đơn, cảm thấy nương nương luôn một mình, nương nương rảnh rỗi sẽ tán gẫu với các nàng nhưng không hề tìm nương nương, tiểu chủ khác tới nói chuyện, nhà mẹ đẻ ở Giang Nam ngay cả người dâng thẻ bài tiến cung nói chuyện cũng không có. Bọn họ luôn hy vọng nương nương có thể sinh một tiểu hoàng tử, hoặc một tiểu công chúa cũng tốt, nương nương nay được thánh tâm như thế, tiểu hoàng tử sinh ra nói không chừng có thể được lập làm Thái Tử, cho dù là tiểu công chúa cũng có danh trưởng công chúa. Nhưng không chỉ vì chuyện danh phận, mà nếu nương nương có chỗ gửi gắm, có chỗ ỷ lại thì sẽ không một lòng nhào vào bệ hạ nữa.

Chỉ là, nàng làm sao dám nhắc đến, nàng nghĩ, nương nương từ khi gả cho Hoàng Thượng đã nhiều năm, thân thể nương nương thế nào bọn họ làm nha hoàn đều rõ ràng, chỉ sợ tại bệ hạ không muốn để nương nương sinh hoàng tự mới đúng. Nàng làm sao dám nhắc đến, đây nhất định là một chiếc dằm cắm trong lòng nương nương.

"Nương nương, đêm đã khuya rồi, nô tỳ hầu hạ ngài rửa mặt nghỉ ngơi đi."

"Đêm đã rất sâu rồi, không biết tối nay điện hạ sẽ ở cùng ai?" Hành vi đoán đế tung này chỉ ở trong điện của mình các nàng mới dám nói, nàng

https://thuviensach.vn

vốn tưởng rằng nương nương sẽ không nhắc đến nữa, ai ngờ nương nương còn nói một câu, “Mạc Yên Nhiên cũng đi theo phải không, hơn phân nửa điện hạ sẽ ở chỗ của nàng ta mới đúng.”

“Nương nương đừng nghĩ nhiều, cùng đi còn có Mạc Phi nương nương và Doãn Tài Tử gần đây được sủng ái nữa, sợ là không tới lượt Mạc Tiệp Dư kia.”

“Doãn Vân Lạc? Chỉ là một trò cười mà thôi, nàng ta có thể gây ra sóng gió gì, chờ điện hạ thu dọn triều đình xong nàng ta còn không biết chết thế nào nữa kìa.”

“Nương nương, cho dù Doãn Tài Tử chỉ là một trò cười nhưng có thể phân sủng của Mạc Tiệp Dư cũng tốt. Có điều, bọn họ dù được sủng ái thế nào cũng làm sao so được với nương nương ngài, khi nương nương được sủng ái bọn họ còn đang ở nhà học quy củ kìa.”

Lời Thái Văn nói không sai, mặc cho ai nghe cũng thấy có lý, lấy sủng phân sủng mới có thể đấu ngã một người tiếp một người, nhưng Phong Giáng Bạch lại rõ ràng, “Nàng ta không giống, Mạc Yên Nhiên không giống thế.”

https://thuviensach.vn

Chương 25: Lục Thanh Vu

Ngày hôm sau, Mạc Yên Nhiên thức dậy rất sớm, có một chút tia nắng mong manh xuyên qua lều trại thật dày chiếu vào, nàng hơi mở mắt ra, quay đầu phát hiện Thẩm Sơ Hàn còn ngủ say sưa. Cánh tay bị thương của hắn đặt trên giường, tay kia thì ôm lấy nàng. Nàng nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, nhìn cánh tay bên dưới nghĩ tám phần là tê rần rồi. Nàng vừa cử động Thẩm Sơ Hàn đã tỉnh, hắn mở mắt mông lung nhìn nàng, Mạc Yên Nhiên cũng cứ vậy nhìn hắn, cứng người đối diện với hắn, không biết hắn nghĩ tới cái gì lại nở nụ cười, có lẽ buổi sáng vừa tỉnh dậy nên giọng hắn hơi khàn khàn, "Dậy sớm vậy? Đêm qua ngủ không ngon à?"

Nàng lắc đầu, lại nhìn nhìn cánh tay hắn, mở miệng mới phát hiện giọng mình càng khàn, "Tay lang quân có tê không?" Ngay cả nàng cũng bị giọng nói mình dọa cho phát hoảng.

Thẩm Sơ Hàn lập tức nhướng mày, hơi cất cao giọng, "Ninh An."

Ninh An ở ngoài dường như đã chờ một lát, nghe hắn gọi liền dẫn bọn nha hoàn vào, Thẩm Sơ Hàn bước xuống giường để bọn nha hoàn hầu hạ mặc quần áo, sai vài người tới hầu hạ Mạc Yên Nhiên, hắn nói một câu với Ninh An, "Đi gọi Lý Thời Tòng đến đây."

Ninh An lặng lẽ nhìn hắn một cái, sau đó cúi đầu đáp lời rồi xoay người đi ra ngoài. Mạc Yên Nhiên ngồi trên ghế đẩu nhìn cung nữ phía sau trang điểm cho nàng, nàng ghé sát vào gương phát hiện khí sắc mình hôm nay quả thật hơi tệ, vì thế không quay đầu lại, rầu rĩ nói, "Bệ hạ tự đi ra ngoài trước đi, thiếp tỳ không hầu hạ."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn đang rửa mặt, quay sang nhìn nàng, thấy nàng vẫn nhìn gương chằm chằm liền thấp giọng cười, “Sao thế? Sợ trẫm ghét bỏ nàng nên cũng không thích nhìn thấy trẫm luôn à?”

Cung nữ xung quanh chưa từng thấy Hoàng Thượng trêu đùa cung tần thế này, động tác trong tay càng cẩn thận, còn lặng lẽ nhìn Mạc Yên Nhiên, thấy vị Tiệp Dư tiểu chủ này dường như đã quen như thế rồi, bĩu môi nói chuyện với bệ hạ, “Ngài nói xem có phải hôm qua mất máu nên khí sắc hôm nay mới tệ thế này không?”

Thẩm Sơ Hàn đứng bên cạnh nàng, cũng cẩn thận nhìn sắc mặt nàng, gật gật đầu, “Ừ, quả là kém đi không ít, đã truyền Lý Thời Tòng, nàng đợi lát nữa ngoan ngoãn để Thái Y xem cho nàng, trẫm đoán hôm qua tám phần là nàng không uống thuốc, bằng không vì sao trạng thái của trẫm không tệ, còn nàng thì thế này?”

Mạc Yên Nhiên giống như bị bắt quả tang, “Nào có, ta uống rồi… Hơn nữa, thuốc kia nào có hữu hiệu như thế, chẳng phải tiên đan…” Âm thanh càng lúc càng nhỏ.

Thẩm Sơ Hàn cười khẩy, “Khanh Khanh à, chuyện khi quân nàng làm ngày càng quen tay đấy nhỉ.”

Vừa vặn lúc này Ninh An dẫn Thái Y đến, Thẩm Sơ Hàn thấy nàng chải đầu xong rồi liền để bọn họ vào, còn không quên nheo mắt liếc sang cảnh cáo nàng, “Nếu còn có lần sau…”

Hắn còn chưa nói xong Mạc Yên Nhiên đã mở to mắt khoát tay, “Làm gì có lần sau nữa.”

May mà không phải chuyện lớn, thân thể Mạc Yên Nhiên từ nhỏ không tốt, lớn lên mới điều dưỡng được khá hơn, chảy ít máu tổn thương huyết khí nên sắc mặt đương nhiên không tốt.

https://thuviensach.vn

“Lý Thái Y, ta không bị thương đến cổ họng chứ, ngươi nghe giọng ta xem.”

Lý Thời Tòng cởi băng vải ra nhìn, “Thưa tiểu chủ, không có gì đáng ngại, còn chưa bị thương đến cổ họng, vấn đề cổ họng khả năng do nương nương bị hoảng sợ lại gặp gió nên mới vậy. Vi thần hạ cho nương nương hai thang thuốc, uống xong hẳn sẽ không còn vấn đề gì. Và cả thuốc mỡ vi thần đưa cho tiểu chủ, tiểu chủ nhớ bôi, cẩn thận mới không để lại sẹo.”

Chờ hắn cũng lui xuống Thẩm Sơ Hàn mới bước tới, “Thuốc đâu?”

“Ở chỗ Thư Nhu. Lát nữa ta trở về Thư Nhu sẽ bôi cho ta.”

“Nhớ phải bôi, nàng không muốn trẫm giám sát nàng bôi thuốc đấy chứ?”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Thiếp tỳ không dám, bệ hạ mau ra ngoài đi, sợ là người chờ ngài bên ngoài sắp xếp hàng dài đến trong cung rồi đấy.”

Hắn vuốt cái miệng nàng, “Chỉ biết ba hoa, hôm qua trẫm nói gì còn nhớ chứ? Hôm nay không được đi lung tung, muốn cưỡi ngựa cũng chỉ được cưỡi con ngựa…”

“Ban Ban.” Nàng mau miệng tiếp lời.

Thẩm Sơ Hàn cũng lườm nàng một cái, “Ừ, nàng biết là tốt rồi, nghe lời chút, nghe không?”

“Vâng.” Nàng tỏ vẻ cúi đầu.

Thẩm Sơ Hàn không biết mình làm sao, không nhìn nổi nàng thế này, cuối cùng vẫn dịu dàng nói chuyện với nàng, “Được rồi, nàng ngoan chút, trẫm săn cáo về cho nàng làm áo khoác được không?”

https://thuviensach.vn

Lúc này Mạc Yên Nhiên cũng ngẩng đầu, đôi mắt lấp lánh sáng ngời nhìn hắn, “Ta muốn ăn thịt thú rừng, lang quân cũng săn cho ta chứ? Buổi tối ăn thịt nướng được không?”

Cung nữ chung quanh còn chưa lui ra, đứng cạnh cửa, nghe nàng gọi hắn lang quân trước mặt người khác, hắn bỗng cảm thấy có chút thẹn thùng, Mạc Yên Nhiên nhìn vành tai hắn lặng lẽ đỏ lên, đoán là hắn thẹn thùng lại không biết vì sao, cười rạng rỡ nói, “Được không, được không, lang quân?”

Thẩm Sơ Hàn dùng nắm tay che miệng khụ một tiếng, sau đó xoa mặt nàng, “Không được, Thái Y nói mấy ngày nay nàng ăn nhẹ một chút.” Sau đó thấy biểu cảm của nàng trở về rầu rĩ không vui ngay trong một giây, hắn chỉ cảm thấy buồn cười, “Nếu nàng ngoan buổi tối trẫm sẽ cho nàng ăn một ít, nhưng chỉ được một ít thôi, được không?”

Bàn tính trong lòng Mạc Yên Nhiên cạch cạch đánh vang lên, sau đó mới miễn cưỡng gật đầu, “Được rồi.” Nàng lại dùng cặp mắt long lanh nước kia nhìn Thẩm Sơ Hàn, “Vậy lang quân trở về sớm chút nhé.”

Thẩm Sơ Hàn lại khụ một tiếng, trong mắt gió cuốn mây bay, có những cảm xúc nàng không nhìn rõ, một lúc lâu sau hắn mới đáp, “Ừ.”

Mạc Yên Nhiên không ngờ rằng, Thẩm Sơ Hàn trở về rất sớm, ít nhất sớm hơn nàng tưởng nhiều, nhưng càng làm cho nàng không ngờ tới là, khi trở về bên cạnh không chỉ toàn nam tử như buổi sáng ra ngoài, mà dẫn theo một cô gái về.

Nàng nhìn chằm chằm phục sức của cô gái kia một lúc mới xác định đây là phục sức cung tần, nhưng là gương mặt không quen, Thư Nhu theo phía sau nàng mở miệng, “Tiểu chủ, đó là Lục Bảo Lâm của Thanh Thủy Các. Là trưởng nữ của Lục tướng quân.”

“Lục Bảo Lâm?” Nàng nhắc lại, nghĩ mới thấy quý nhân này ẩn nấp cũng sâu đấy, “Vào cùng đợt với ta, e là nàng ta còn chưa nhận long ân phải

https://thuviensach.vn

không?”

“Thưa tiểu chủ, đúng vậy.”

“Không phải chứ, phụ thân nàng ta là tướng quân, chỉ điểm ấy thôi Hoàng Thượng cũng nên cho chút mặt mũi mới đúng, làm sao có thể không truyền triệu được?”

“Quân tâm khó dò, tiểu chủ.”

Mạc Yên Nhiên lại thấy quân tâm không khó dò, dù nàng không thể bàn luận triều chính không chút băn khoăn với Thẩm Sơ Hàn như Phong Giáng Bạch, nhưng nàng cũng biết hai tướng tranh chấp tất có người chịu tổn thất, những năm gần đây bệ hạ nhiều lần phái binh đánh giặc đều là quân Mạc gia, hoặc là hệ của Mạc gia, về phần phụ thân Lục Viễn Thư của Lục Bảo Lâm cũng rất được trọng dụng.

Nay, Thẩm Sơ Hàn là vua một nước, ham muốn khống chế lại mạnh như thế, tự nhiên không thể nào mặc một mình Mạc gia an toàn phát triển, giống như lúc trước hắn không thể nào để một mình Mạc Bình U an toàn phát triển ở hậu cung. Chưa nói tới Phong Giáng Bạch, vốn còn có Hoa Thanh Thường có địa vị ngang hàng với nàng ta, nhưng nay Hoa Thanh Thường không còn… Ánh mắt nàng sâu xa dừng trên người cô gái mặc kỵ trang màu tím, nàng ta cười rất đẹp mắt, phải nói nàng ta vốn đã rất đẹp mắt, tư thế oai hùng hiên ngang ngồi trên lưng ngựa theo Thẩm Sơ Hàn chạy tới. Là nàng ta đúng không?

Nàng ta theo Thẩm Sơ Hàn xuống ngựa, thấy Thẩm Sơ Hàn đi thẳng vào lều trại nàng ta không trở về chỗ của mình, ngược lại đi về phía nàng, lần này tần phi theo xuất cung phần lớn biết cưỡi ngựa, nên chỉ còn mình nàng ở đây “dắt ngựa đi rong”, nàng ta quăng roi cung kính nhún gối hành lễ với nàng, “Thỉnh an Mạc Tiệp Dư.”

https://thuviensach.vn

“Đứng dậy đi.” Thấy nàng ta ý cười dào dạt nhìn mình, Mạc Yên Nhiên cũng cười với nàng ta một cái, “Lục Bảo Lâm ra một thân mồ hôi, không về rửa mặt trước mà đến hành lễ với ta, hẳn là có gì muốn nói với ta phải không?”

Lục Thanh Vu không phản bác, tỉ mỉ nhìn nàng một cái rồi mới mở miệng, “Thưa Mạc Tiệp Dư, thiếp tỳ chỉ muốn nhìn xem Tiệp Dư là như thế nào.”

Mạc Yên Nhiên kéo tay áo, đáng tiếc hôm nay nàng mặc kỵ trang nên hiệu quả không đẹp mắt bằng tay áo rộng thường ngày, “Vậy Lục Bảo Lâm thấy ta thế nào?”

Lục Thanh Vu dường như không muốn trả lời vấn đề này, lại vén váy thi lễ với nàng, “Thiếp tỳ cáo lui.” Dứt lời quay đầu bước đi mặc kệ Mạc Yên Nhiên có phản ứng hay không.

Thư Nhu ở bên cạnh cắn răng, “Bảo Lâm tiểu chủ này cũng quá kiêu ngạo rồi, mới đi săn với bệ hạ một lần đã dám tỏ thái độ với tiểu chủ ngài, hay là chúng ta bẩm báo với bệ hạ, còn chưa biết ai không hay ho đâu.”

Đương nhiên ta sẽ không hay ho. Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, suy nghĩ một lát cuối cùng vẫn nói với Thư Nhu, “Những lời này không cần nói lại nữa, nếu bị người ta nghe thấy sợ là hai chúng ta đều khó tránh khỏi trách phạt.”

Thư Nhu hiểu lẽ nhưng vẫn thấp giọng bực bội, “Thế là vì sao, tiểu chủ, chúng ta còn cần sợ nàng ta à?”

“Sợ chứ.” Nàng vịn tay Thư Nhu cũng đi về phía lều trại của mình, “Nàng ta sẽ là người tiếp theo võ đài với Mạc Bình U cơ mà.”

Nàng vừa nói xong Thư Nhu lập tức hiểu, rồi phát hoảng, “Tiểu chủ, nếu hai vị tướng quân… bệ hạ không lo lắng sẽ…”

https://thuviensach.vn

“Sẽ thế nào?” Nụ cười của nàng càng nhạt, “Sẽ không xảy ra cái gì hết.”

Lục Thanh Vu vào lều trại thấy nước đã chuẩn bị xong, sai tỳ nữ hầu hạ mình cởi áo, bên ngoài có tiếng cung nữ vang lên, “Lục Tiệp Dư, Hoàng Thượng cho mời.”

Nàng nở nụ cười, “Hồi bẩm Hoàng Thượng, thiếp tỳ tắm rửa rồi lập tức đi qua.” Nàng quả thật trực tiếp nhảy từ Bảo Lâm lên tới Tiệp Dư, đây là vinh quang mà Mạc Yên Nhiên thánh sủng vô cùng kia cũng không có.

Thị nữ phía sau nàng lại giật mình há hốc miệng, “Tiểu chủ, đây… đây là thế nào…”

Nàng không giận, ngược lại tự cởi áo trong, “Còn thế nào nữa, ta tấn chức, đến vị trí Tiệp Dư.”

“Sao lại nhanh như vậy… Tiểu chủ, chúng ta vậy là trở mình rồi?” Chẳng trách nàng ta nghĩ thế. Từ khi tiến cung tới nay, trong số tân tú nữ chỉ có tiểu chủ nhà mình chưa thị tẩm, vận số lần này may mắn chen vào danh sách thu săn, không ngờ ngày đầu tiên Hoàng Thượng còn mật ngọt với Mạc Tiệp Dư, ngày thứ hai tiểu chủ chưa từng thị tẩm đã lên tới phân vị như thế. Nàng vừa bàng hoàng, vừa vui mừng, tay không ngừng hầu hạ Lục Thanh Vu tắm rửa.

“Vậy tiểu chủ, ngài cũng là vị trí Tiệp Dư, sau này có phải sẽ càng được thánh tâm hơn Mạc Tiệp Dư kia không?”

Lục Thanh Vu nhắm mắt lại, nghĩ tới dáng vẻ vừa rồi của Mạc Yên Nhiên, nàng ta đứng đó, nhìn nàng không mắng không giận, dường như còn có vẻ nhìn thấu tất cả, nàng cười lạnh, “Mạc Yên Nhiên à?” Thấy cảm xúc Lục Thanh Vu thay đổi, tỳ nữ không dám nói nữa, chỉ cẩn thận hầu hạ nàng.

Mạc Yên Nhiên à? Cho dù nàng ta biết vì sao mình thăng chức thì có sao? Nàng sẽ mau chóng, dùng thời gian nhanh nhất chiếm được trái tim

https://thuviensach.vn

của bệ hạ, tất cả những ôn hòa mềm mại kia, nàng mở mắt ra nhìn đỉnh lều, "Đều sẽ là của ta."

https://thuviensach.vn

Chương 26: Tiệm Vô Thư

Tin tức lớn nhất theo Thẩm Sơ Hàn hồi cung làm khiếp sợ hậu cung chính là Lục Thanh Dư từ vị trí Bảo Lâm thăng tới Tiệp Dư.

Ngay cả Thanh Thiển khi giúp Mạc Yên Nhiên tháo trang sức cũng phải oán giận, "Thế có khoa trương quá không, đột nhiên thăng nhanh như vậy không phải rõ ràng làm mất thể diện tiểu chủ sao?"

Mạc Yên Nhiên vỗ tay nàng, "Sao lại làm mất thể diện ta được, phía sau ta còn có không ít người kia mà, nếu ta mất thể diện thì bao nhiêu người còn bị tát vào mặt vang ra tiếng kìa."

"Tiểu chủ, ngài biết nô tỳ không phải chỉ ý đó." Thanh Thiển tháo tóc nàng ra, sau đó đỡ nàng về phía giường, "Ngài mất bao lâu mới lên tới vị trí này, nàng ta thì hay rồi, chỉ tùy giá săn bắn đã ngang hàng." Nói xong nàng ta lại nở nụ cười, "Mà nói cũng đúng, nếu nói tiểu chủ ngài mất mặt thì chi bằng nói mất mặt Mạc Phi nương nương và cả người ở chính điện kia nữa…"

"Càng nói càng kỳ quái." Mạc Yên Nhiên vội ngắt lời nàng ta, "Loại lời nói này ngươi cũng dám nói, ngay cả ta cũng không nói được. Nếu truyền ra ngoài ngươi sẽ biết lợi hại thế nào."

Thanh Thiển thè lưỡi, "Cũng chỉ ở chỗ tiểu chủ nô tỳ mới dám nói, ra ngoài làm sao dám nói thế, tiểu chủ nghĩ nô tỳ là đồ ngốc sao."

"Ta quả thật nghĩ ngươi là đồ ngốc, đi ra ngoài đi, đi ra ngoài đi, đừng ở trước mặt làm phiền ta. Vẫn là Sơ Ảnh có vẻ chững chạc hơn, ngươi xem

https://thuviensach.vn

ngươi kìa.”

Thanh Thiển không giận, “Vậy nô tỳ ra ngoài giúp Sơ Ảnh đun nước, tiểu chủ thức dậy có thể uống trà.”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, “Loại việc nhỏ này cũng cần các ngươi tự mình làm à, không phải có tiểu nha hoàn sao? Để người dưới làm đi.”

“Dâng cho tiểu chủ vẫn nên là chúng nô tỳ làm tốt hơn, tiểu nha hoàn xách nước quét rác là được rồi, tiểu chủ nghỉ ngơi đi.”

Không thể không tiếc nuối nói một câu, chuyện Hoàng Thượng bị thương thật sự bị xếp xuống tin tức lớn thứ hai. Vì sao bị thương, bị thương thế nào, có nghiêm trọng không, có liên quan tới ai không, nhất thời người người trong hậu cung đều phái ra tai mắt. Nếu Vị Ương Cung có thể tự do ra vào thì sợ là bị chen sập rồi.

Có thể đi vào Vị Ương Cung chỉ có Hoàng Hậu nương nương, Thục Phi nương nương, và cả Lục Tiệp Dư mới thăng chức nữa. Ngay cả hai tỷ muội Mạc gia rất được sủng ái là Mạc Tiệp Dư và Mạc Phi cũng chưa thể tới Vị Ương Cung. Có điều đấy là do bọn họ không muốn thừa nhận thôi, bọn họ quả là không thám thính được tin tức Mạc Phi nương nương và Mạc Tiệp Dư tới thăm Hoàng Thượng, nhưng nghĩ lại là hiểu, người ta là tùy giá trở về, có khi ở bãi săn đã hầu hạ bên cạnh bệ hạ, đương nhiên không cần đi thăm bệnh nữa. Không giống Lục Tiệp Dư không hiểu chuyện chỉ biết chiếm danh vọng kia, cố tình bệ hạ còn luôn gặp nàng ta, chẳng biết từ hồ ly tinh gì biến thành.

Giờ ngẫm lại, hình như lúc trước Mạc Yên Nhiên được sủng ái các nàng cùng từng dùng những từ này, nhưng bọn họ cũng chẳng cần biết, bọn họ chỉ biết Hoàng Thượng bệ hạ sủng ái Mạc Phi nương nương, sủng ái Mạc Tiệp Dư, thậm chí hiện giờ nâng Lục Tiệp Dư lên, cố tình không đến lượt bọn họ.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu tới vì thảo luận với Thẩm Sơ Hàn chuyện của Doãn Vân Lạc, quả nhiên Mạc Bình U vừa hồi cung đã giao hết cho nàng, nàng hỏi thăm được biết thân thể Thẩm Sơ Hàn không có gì đáng ngại xong liền hỏi chuyện Doãn Vân Lạc. Thẩm Sơ Hàn nhớ tới lời Mạc Yên Nhiên nói với mình ngày ấy, "Nói trắng ra thì Doãn Tài Tử cũng đâu có sai", hắn không khỏi cúi đầu nở nụ cười.

Hạ Tĩnh Ngôn không hỏi hắn, chỉ đứng trước bàn viết của hắn kiên nhẫn chờ, một lúc lâu sau chợt nghe hắn nói, "Ừ, phạt cấm túc đi. Về phần bao lâu, để tính sau, Hoàng Hậu cứ xem rồi làm là được."

Hạ Tĩnh Ngôn đáp vâng, nghĩ nghĩ lại hỏi, "Bệ hạ, chuyện Lục Tiệp Dư…"

Thẩm Sơ Hàn ngẩng đầu nhìn nàng giống như châm chước cách dùng từ rồi mới mở miệng, "Cứ để vậy đi, ngươi…" Hắn thoáng dừng mới nói tiếp, "Không cần quá che chở."

Trong lòng Hạ Tĩnh Ngôn hiểu, đáp lời rồi mới lui xuống.

Phong Giáng Bạch đến rất nhanh, nàng cẩn thận nhìn vết thương của Thẩm Sơ Hàn, xác nhận thật sự không có gì đáng ngại mới ngồi xuống bên cạnh hắn, "Điện hạ cũng thật là, đi ra ngoài săn dã thú sao còn bị thương trở về."

Thẩm Sơ Hàn nở nụ cười một chút, sau đó nhìn nàng, "Không cần lo lắng, không có gì đáng ngại."

"Ta hận không thể ngày ngày ở bên điện hạ rồi, mới chỉ mấy ngày không gặp mà đã bị thương, lúc nghe nói ta suýt chút nữa ngất đi."

Hắn không lên tiếng, vùi đầu tiếp tục xem tấu chương. Thật ra trước nay Phong Giáng Bạch vẫn biết hắn không thích nói nhiều, chỉ khi uống rượu

https://thuviensach.vn

mới ánh mắt mê ly nói một ít, phần lớn thời gian bọn họ chỉ ngồi như vậy, không nói gì hết, ngẫu nhiên Thẩm Sơ Hàn sẽ nhìn sang nàng một cái.

Hôm nay cũng vậy, nhưng Ninh An lại khom mình đi vào, "Hoàng thượng, Lục Tiệp Dư đến."

Thẩm Sơ Hàn nhìn thoáng qua Phong Giáng Bạch, nàng đứng lên cáo lui. Khi đi ra nhìn thấy Lục Tiệp Dư mới thăng chức, lại là một gương mặt tươi đẹp. Nàng ta cung kính hô Thục Phi nương nương, Phong Giáng Bạch không nói gì nàng ta cũng không cử động, vẫn cong đầu gối.

Phong Giáng Bạch cũng không gọi đứng dậy, nàng xuất thân Giang Nam, vốn không cao, mà Lục Thanh Vu này dù bộ dạng cũng yếu yếu ớt ớt nhưng cao hơn nàng một ít, nay nàng ta khom gối độ cao của hai người thành ra không chênh lệch lắm. Phong Giáng Bạch không nhìn mặt nàng ta, "Hầu hạ bệ hạ cho tốt."

"Vâng."

Lục Thanh Vu đứng lên, Xương Bồ phía sau nàng ta nhẹ nhàng nói một câu, "Tiểu chủ, chúng ta vào đi thôi." Nàng ta mới thu hồi ánh mắt nhìn Thục Phi, gật đầu vịn tay tỳ nữ đi vào.

Chuyện kế tiếp gây nên sóng to gió lớn trên triều, nhưng ở hậu cung, ngoại trừ chỗ Mạc Yên Nhiên hơi ngạc nhiên một chút rồi thôi.

Tên áo đen bắt Mạc Yên Nhiên làm con tin đã bị người cướp đi. Nếu hỏi được chút gì rồi bị cướp đi thì không nghiêm trọng đến vậy, mấu chốt là còn chưa bắt đầu dùng hình đã bị cướp đi. Coi như Cố Hằng bận bịu một trận vô ích.

Thẩm Sơ Hàn ở trên triều bốc lửa rất lớn, suýt chút nữa đứng lên chỉ vào mũi Đại Lý Tự Khanh mắng hắn vô dụng, hắn dùng tu dưỡng từ nhỏ để nhịn xuống, cuối cùng vẫn không nhịn được quăng tấu chương xuống, nhìn

https://thuviensach.vn

người run run quỳ gối phía dưới, “Nếu không tróc nã lại được, chính ngươi nghĩ xem phải bị phạt thế nào đi.”

“Thần tuân chỉ.”

Thẩm Sơ Hàn dịu lại sắc mặt, “Tây Xương nhiều lần xâm chiếm, trẫm muốn phái người đi biên quan trấn thủ, nếu Tây Xương còn không biết tốt xấu như thế…”

Người phía dưới gần như nghe đều hiểu ý, phái binh qua uy hiếp trước đã, nếu còn không biết đường thối lui thì sẽ có chiến tranh.

Mạc Thiệp Cung bước ra khỏi hàng đầu tiên, “Thần nguyện mang binh đi trước.”

Lúc này Lục Viễn Thư cũng bước ra khỏi hàng, hắn khom lưng, “Thần cũng tự xin mang binh đi trước.”

Lúc này trong đại điện không ai dám nói, lặng ngắt như tờ, rồi nghe Thẩm Sơ Hàn cười một tiếng, “Hai vị tướng quân đều là người thích hợp, các khanh gia cảm thấy ai thích hợp hơn?”

Vấn đề thế này nói ai cũng là không thích hợp, lập tức lại yên tĩnh tới mức châm rơi cũng nghe thấy. Trong lúc đè nén này Doãn An Viễn bước về trước một bước, “Thần cảm thấy Mạc Thiệp Cung Mạc Tướng Quân vô cùng thích hợp.”

Thẩm Sơ Hàn đứng lên mở miệng,”Trẫm nhớ Vương tiểu tướng thuộc hệ của Mạc khanh đã đánh thắng trận, đang trên đường khải hoàn?”

Mạc Thiệp Cung đáp: “Thưa bệ hạ, đúng vậy.”

“Tốt lắm.” Hắn vừa nói xong, Thẩm Sơ Hàn một lần nữa ngồi xuống, “Vậy lần này do Lục khanh phái binh đi trước, các khanh có ý kiến gì

https://thuviensach.vn

không?”

“Chúng thần cẩn tuân thánh ý.”

“Mạc khanh, Doãn khanh, các ngươi thì sao?” Thẩm Sơ Hàn cười cười nhìn Mạc Thiệp Cung.

Mạc Thiệp Cung lúc này đứng thẳng lên, hắn nghẹn một hơi, thấy Thẩm Sơ Hàn rõ ràng đang cười nhưng đáy mắt tràn đầy hàn quang, bất giác toát mồ hôi lạnh. Hắn và Doãn An Viễn liếc nhìn nhau một cái, tất cung tất kính nói một câu, “Chúng thần cẩn tuân thánh ý.”

“Vậy do Lục khanh mang binh phù, dẫn binh đi trước.”

“Thần tất không phụ sự kỳ vọng của thánh thượng.”

Ánh mắt nhóm triều thần nhìn hắn không chỉ cảm thấy hắn sẽ làm tốt chuyện này mà còn hâm mộ hắn sinh một nữ nhi tốt. Mới vài ngay nhưng còn ai không biết con gái Lục Viễn Thư từ thu săn trở về rất được thánh tâm, chưa nói đến ở bãi săn đã được phá cách phong Tiệp Dư, trở về còn ngày ngày gặp mặt thánh, tiền triều hậu cung hỗ trợ lẫn nhau, dựa vào lẫn nhau, coi như nhờ vào nữ nhi cũng không cần cảm thấy mất mặt, dù sao nếu chuyện Tây Xương lần này xử lý thích đáng, một khi hắn khải hoàn hồi triều thì nữ nhi Lục Thanh Vu của hắn ở hậu cung cũng có thanh thế càng lớn.

Bọn họ không khỏi đều nhìn về phía Mạc Thiệp Cung, con gái hắn là Mạc Phi nương nương tuy rằng ở trên Lục Tiệp Dư nhưng trước mắt nhìn có vẻ không thể chỉ trông vào phân vị.

Mạc Yên Nhiên tự nhiên nghe được tin tức này, “Chạy rồi?”

“Nghe nói bị cướp đi.”

https://thuviensach.vn

“Tin tức có chuẩn xác không? Sao có chuyện đến Đại Lý Tự rồi còn bị cướp đi được.” Mạc Yên Nhiên cảm thấy rất khó tin, ít nhất ở hiện đại nàng tưởng rằng vượt ngục chỉ là chuyện trên TV thôi, ai mà thật sự chạy mất được. Ngay cả cổ đại, nói cướp ngục cũng chỉ là nói vậy thôi, ai dè thật sự cướp ra được? Thủ vệ của Đại Lý Tự quá lơi lỏng rồi.

“Tiểu Kỳ Tử nghe được là rất nhiều người xuất hiện, cũng chết rất nhiều, chỉ vì cứu một người, chính là kẻ đã làm tiểu chủ bị thương.” Thư Nhu nghĩ lại còn hơi sợ, “Tiểu chủ, hắn sẽ không quay lại lần nữa để trả thù chúng ta chứ?”

Mạc Yên Nhiên không biết phải nói gì, “Chuyện này có cái mà trả thù, hắn làm ta bị thương chứ không phải ta làm hắn bị thương. Muốn trả thù không phải hắn mà là ta mới đúng. Hơn nữa, hoàng cung thủ vệ sâm nghiêm, hắn không đến mức làm nhiều người chết như vậy chỉ vì trả thù ta đấy chứ? Ta chỉ là một cung tần nho nhỏ thôi, có cần như vậy không.”

Thư Nhu không nghĩ vậy nhưng nàng vẫn đổi đề tài, “Lần này phụ thân Lục Tiệp Dư được phái ra, sợ là nàng ta cũng nước lên thì thuyền lên. Tiểu chủ, ngài không lo lắng chút nào sao?”

Mạc Yên Nhiên luôn cảm thấy Thư Nhu là bình tĩnh nhất, có chủ kiến nhất, nhưng ở chung lâu mới phát hiện nàng ấy cũng chỉ một cô nương hai mấy tuổi thôi, khi thật sự đối mặt với một việc còn chẳng bằng người tới từ hiện đại như nàng. Nhưng nàng vẫn kiên nhẫn giải thích, “Nếu mỗi khi có người được sủng ái ta sẽ lo lắng thì chẳng phải lo lắng gần chết rồi.”

“Phi phi phi, tiểu chủ thật là, từ chết chóc này sao có thể nói lung tung được.”

Thanh Thiển bưng trà vào đặt trong tay nàng, đứng bên nghe Mạc Yên Nhiên nói tiếp, “Được rồi, đã nói rồi, ta không lo lắng, cũng không có gì

https://thuviensach.vn

phải lo lắng, khi Hoa Thanh Thường đổ ta đã ý thức được tất cả những chuyện này rồi sẽ đến.”

Chỉ không nghĩ tới đến nhanh như vậy, cũng không nghĩ tới chuyện này thậm chí xảy ra ở buổi sáng mà ta và hắn vừa nồng tình mật ý.

Nàng cúi đầu uống một ngụm trà.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 27: Trường Tương Kiến

Đảo mắt lại qua hai, ba tháng, Thư Nhu và Thanh Thiển, Sơ Ảnh ngồi dưới ghế đẩu thêu khăn tay, đều là màu đỏ au vui mừng. Mạc Yên Nhiên nằm trên ghế mỹ nhân cầm một quyển tiểu thuyết chí quái đọc say sưa. Ánh mắt ngẫu nhiên đảo qua xem các nàng thêu thế nào rồi. Trong phòng đốt than, may mà là loại than trắng tốt nhất không có khói bụi.

Từ khi vào mùa đông, ngay cả Mạc Yên Nhiên cũng không thể không thừa nhận, sức khỏe nàng đột nhiên kém hẳn. Thư Nhu cũng rất khiếp sợ, hận không thể cầm mấy chục cái chăn bông quấn lấy nàng, như vậy nhìn ra Thanh Thiển, Sơ Ảnh bình tĩnh hơn nhiều. Mạc Yên Nhiên trong lòng hiểu rõ, đại khái là thân mình của chủ nhân trước kia vốn đã thường xuyên phát bệnh trong mùa đông.

Thanh Thiển chuyển qua nhìn canh giờ, buông khăn thêu một nửa xuống, nói câu, "Tiểu chủ, đến giờ uống thuốc rồi." Nàng không để ý tới phản ứng của Mạc Yên Nhiên, tự đi về phía sau bưng thuốc tới, đặt trên bàn nhỏ để đồ ăn vặt bên cạnh Mạc Yên Nhiên. Vì thế ba người đều nhìn chằm chằm nàng không nhúc nhích, Mạc Yên Nhiên bất đắc dĩ bưng thuốc lên uống một hơi cạn sạch, chép miệng rồi ăn một quả mơ rồi mới thè lưỡi, "Vẫn đắng như thế."

Thanh Thiển thu bát đi ra cửa, còn Sơ Ảnh hầu hạ nàng súc miệng mới cười nói, "Tiểu chủ ngày ngày uống cái này, nô tỳ nghĩ đã quen rồi chứ, cố tình mỗi lần tiểu chủ uống đều phải oán giận."

Mạc Yên Nhiên không đọc sách nữa, đứng lên duỗi người một cái, "Uống dù nhiều, dù quen thì nó vẫn là thuốc thôi. Theo ta thấy thì không

https://thuviensach.vn

cần uống, là thuốc ba phần độc, cố tình các ngươi luôn nhìn chằm chằm ta, không biết các ngươi là chủ tử hay ta là chủ tử nữa."

"Cái gì mà ai là chủ tử." Thẩm Sơ Hàn xốc mành đi vào, người trong phòng đồng loạt quỳ xuống, "Thỉnh an bệ hạ."

"Đứng dậy cả đi." Hắn tránh khỏi tay Mạc Yên Nhiên, "Nàng đừng tới gần trẫm, trên người trẫm nhiều khí lạnh, truyền sang nàng sẽ không tốt." Vì thế sai tiểu nha hoàn ngoài cửa tiến vào hầu hạ hắn cởi áo khoác, rửa tay lại lau mặt mới ngồi vào bên cạnh nàng. Đám Thư Nhu đều thức thời tự thối lui đến cạnh cửa.

Thẩm Sơ Hàn lúc này mới sờ sờ mặt Mạc Yên Nhiên, nhìn nhìn sắc mặt nàng, "Luôn không thấy chuyển biến tốt, hôm nay Thái Y có tới thỉnh mạch không? Thuốc hôm nay đã uống chưa?"

Mạc Yên Nhiên gật đầu, "Thuốc vừa mới uống xong. Thân thể ta luôn như vậy, không cần phiền Thái Y ngày ngày tới đây, chẩn đến chẩn đi cũng chỉ có thế. Nếu không cũng chỉ khai thêm mấy thang thuốc, ta cũng khó uống."

Thẩm Sơ Hàn chọc lên trán nàng, "Cho nên thân mình nàng mới luôn không tốt, hắn uống thuốc cũng do người bên cạnh phải một ngụm trái một ngụm đút cho chứ gì. Không phối hợp với Thái Y thì làm sao tốt lên được."

Cái này Mạc Yên Nhiên cảm thấy oan uổng cực kỳ, "Làm gì có, thuốc kia ta thật sự tự mình nhận lấy một hơi uống cạn, không có nửa phần do dự, chỉ muốn khỏe nhanh chút thôi. Cả ngày ở trong phòng ta cũng không thoải mái." Thấy hắn vẫn cười nhìn nàng mới nói tiếp, "Lang quân cũng thật là, đến thăm ta đã muốn dạy dỗ ta, không an ủi ta chút nào, cũng không nói cái gì dễ nghe trấn an ta."

Thẩm Sơ Hàn vén mái tóc trước trán nàng, "Nhìn xem kìa, trẫm mới nói một câu, nàng đã có những lời liên thanh đợi trẫm rồi." Hắn chậc một tiếng,

https://thuviensach.vn

xem bộ dạng nàng cúi đầu không vừa ý lại làm bộ ho khan, "Trẫm vốn định hôm nay dẫn nàng ra ngoài đi dạo, nghe nói sương mù trên hồ Vị Danh rất đẹp, không ngờ Tiệp Dư ngài không vừa ý, coi như chưa nói gì vậy..."

“Không không không. Ta vừa ý, bệ hạ thật sự là anh minh thần võ..." Mạc Yên Nhiên hận không thể nhào lên hôn mạnh Thẩm Sơ Hàn hai cái, phải biết rằng từ lúc trời bắt đầu lạnh là nàng không ra ngoài nữa. Tuy thể chất nàng vừa sợ nóng lại sợ lãnh, nhưng lần này không phải chính nàng không muốn ra ngoài, mà là không thể ra, mỗi khi nói muốn ra ngoài đám Thư Nhu, Thanh Thiển lại dùng loại vẻ mặt:

“Tiểu chủ ngài sao lại không hiểu chuyện như vậy.”

“Ngài sinh bệnh ngài không nhớ sao?”

“Ngài cố tình khiến chúng ta lo lắng phải không?”

“Nếu ngài thật sự muốn đi ra ngoài chúng ta nhất định sẽ khóc đấy.”

Nhìn nàng cho đến khi nàng bỏ cuộc nói nàng muốn đi ra ngoài mới thôi, Mạc Yên Nhiên cảm thấy đây là những ngày ấm ức nhất mà nàng từng sống. Thật ra nàng cũng biết những hành vi kia tám phần là do Thẩm Sơ Hàn gợi ý. Khi Thẩm Sơ Hàn tới thăm nàng vài lần bắt gặp Thái Y bắt mạch, luôn nói cái gì mạch yếu, sợ lạnh, không được hứng gió linh tinh. Mạc Yên Nhiên nghe mà mắt trợn trắng, đây chẳng phải ở cữ, sao lại không cho hứng gió? Nhưng Thẩm Sơ Hàn lại cảm thấy rất có lý, vì thế mới có chuyện vừa mới bước vào cũng không cho nàng hầu hạ bên cạnh, sợ truyền khí lạnh cho nàng.

Bây giờ Thẩm Sơ Hàn nói muốn dẫn nàng ra ngoài, nàng thật sự muốn mang hết những từ ngữ ca ngợi trong lòng ra nói một lượt, để biểu đạt nàng thật sự, thật sự rất muốn ra ngoài. Hiện giờ chính nàng cũng không biết, dáng vẻ nịnh nọt của nàng giống như thật sự có đuôi thì sẽ vẫy tít mù một phen, “Lang quân không đùa ta đấy chứ, thật sự dẫn ta ra ngoài chứ?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn vốn chỉ muốn đùa nàng thôi, nay nhìn ánh mắt chờ mong sáng lấp lánh của nàng nhìn hắn, vì thế lại nuốt câu "chỉ đùa thôi" xuống, quay đầu sai nhóm tỳ nữ của nàng, "Đem chiếc áo khoác lông cáo lần trước trẫm ban cho Mạc Tiệp Dư ra đây, hầu hạ Mạc Tiệp Dư thay quần áo, mặc ấm chút."

Thấy hắn thật sự đồng ý, Mạc Yên Nhiên nhịn lắm mới không nhảy cao ba thước, nhìn các cung nữ còn chưa vào liền kéo kéo tay Thẩm Sơ Hàn. Hắn tưởng nàng muốn nói gì liền liếc mắt nhìn các cung nữ đang cúi mặt đến gần, chính hắn thì cúi đầu, ngay sau đó ngay cả vành tai hắn cũng bắt đầu đỏ lên.

"Lang quân, chàng thật tốt." Mạc Yên Nhiên xoay người vào phòng thay quần áo, để lại một mình Thẩm Sơ Hàn ngẩn ngơ đứng đấy, thậm chí thân mình còn hơi khom xuống phối hợp với độ cao của Mạc Yên Nhiên, một lúc lâu sau hắn xoa mặt, phía trên dường như còn cảm giác mềm mại mà môi nàng chạm vào, không nhịn được nở nụ cười, lại nhìn cung nữ đứng bất động tại chỗ mới vẫy tay để bọn họ hầu hạ mình khoác thêm áo.

Mạc Yên Nhiên đi ra rất nhanh, nàng mặc một chiếc váy gấm thêu bách điệp xuyên hoa, đầu chỉ vãn một cái bàn hoàn kế đơn giản, cài một bộ trang sức thúy điệp trâm, vậy mà dáng vẻ lại xinh đẹp sáng ngời như hoa nở giữa mùa đông. Thấy hắn cười với nàng, cũng như có chút thẹn thùng vì chuyện vừa làm, cúi đầu tới gần hắn, hắn tự tay nhận lấy áo khoác lông cáo mặc vào cho nàng, còn đội mũ lên, nàng bĩu môi chỉ sợ tóc của mình bị mũ đè sụp. Hắn cười cười, ngắm một vòng lông cáo đỏ trên viền mũ càng nổi bật làn da trắng của nàng, còn thân áo màu trắng thì có vẻ nàng như một bông hoa sen trắng mới nở, không nhiễm mùi bùn, cười vui vẻ nhìn hắn.

Đây cũng là lần đầu tiên Mạc Yên Nhiên mặc chiếc áo khoác lông cáo này, nàng nghe nói phải góp từ rất nhiều con, không ngờ bản thân có một ngày có thể xa xỉ đến mức này, không biết do may mắn hay do cái gì khác, khi thu săn Lục Thanh Vu kia được để ý như thế mà hắn chưa từng quên lời

https://thuviensach.vn

hứa với nàng, “Trẫm săn cáo về làm cho nàng một cái áo khoác được không?” Vốn là khăn quàng cổ, không biết ngày ấy hắn nói nhầm hay thế nào, cái áo choàng bắt mắt này một thời gian trước đã được đưa đến, nàng sờ sờ cái áo choàng lông, rồi cầm tay hắn, “Lang quân, chúng ta đi thôi.”

Hắn dắt nàng ra khỏi cửa điện, quả nhiên thấy khí lạnh đập vào mặt, nàng bất giác rùng mình một cái, Thẩm Sơ Hàn lập tức sờ tay nàng, sai người lấy một cái lò sưởi đến, “Có phải lạnh quá không, hay là chúng ta không đi nữa?”

Nàng lắc đầu, “Ta thật sự không lạnh, mặc rất ấm, lang quân đừng coi ta là người tuyết, gió thổi không đông cứng ta được đâu.”

Hắn tự mình nhận lấy lò sưởi ủ ấm tay nàng, “Trẫm còn ước gì nàng là người tuyết đấy, như vậy quả thật gió không thổi đông lạnh nàng được rồi.”

Mạc Yên Nhiên tự biết không nói lại được hắn, cũng không tranh cãi với hắn, “Chẳng phải lang quân nói muốn dẫn ta đi ngắm hồ Vị Danh sao, chúng ta đi ngay đi.” Nàng nhìn Thẩm Sơ Hàn quay đầu muốn nói, vội vàng kéo hắn lại, “Không cần kiệu, chúng ta đi bộ đi được không?”

Thẩm Sơ Hàn lại giận nàng không chú ý sức khỏe cứ thích hứng gió, nhưng trông nàng tha thiết mong chờ nhìn mình, áo khoác màu trắng bao kín nàng không một kẽ hở, cuối cùng gật đầu, “Vậy nếu nàng lạnh phải lập tức nói với trẫm. Nếu cảm lạnh thì không có lần sau nữa đâu. Nghe rõ chưa?”

Mạc Yên Nhiên vội vàng gật đầu. Hắn thở dài, trong lòng nghĩ mình như đang chăm con gái vậy. Ôm lấy nàng chậm rãi đi về phía hồ Vị Danh, dường như nàng thật sự rất lâu rồi không ra ngoài, ở trong lòng hắn còn thường xuyên đẩy mũ che khuất tầm mắt ra nhìn đông nhìn tây, Thẩm Sơ Hàn thấy nàng xem thú vị liền hỏi, “Có cái gì đẹp mà nhìn mãi vậy?”

https://thuviensach.vn

“Ta nhớ lần trước đến Ngự Hoa Viên, hoa cỏ tuy đã tàn gần hết nhưng vẫn còn cái đẹp của màu vàng, lần này đi ra lại thấy cảnh này, trên cây trọc lóc chỉ còn cành.”

“Vậy có gì đẹp?”

“Mới mẻ ấy mà, lang quân cảm thấy khó coi vì lang quân ở đây rất nhiều mùa đông rồi, còn ta mới ở trong cung mùa đông đầu tiên thôi. Chờ ta ở lâu có lẽ cũng không còn hứng thú với những thứ này nữa.”

Thẩm Sơ Hàn nhướng mày, “Vậy không có hứng thú sẽ không muốn ở nữa?”

“Không có hứng thú mà ở lâu đương nhiên sẽ chán rồi…” Nàng còn chưa nói xong đã vội im miệng, Thẩm Sơ Hàn khi ở cùng nàng không thích gọi người tới gần hầu hạ, nàng cũng vậy, cho nên mới lang quân rồi ta tùy tiện nói, nhưng thường vì bên cạnh không có ai nên nàng rất dễ trúng bẫy Thẩm Sơ Hàn, luôn nghĩ gì nói nấy. Giờ thì tốt lắm, trước mặt Hoàng Đế bệ hạ dám nói ở lâu trong cung sẽ chán, chẳng phải thích chết hay sao, Mạc Yên Nhiên bắt đầu rưng rưng nước mắt chuẩn bị giả vờ đáng thương.

Thẩm Sơ Hàn chỉ yên lặng đi tiếp, “Chờ tuyết rơi hồng mai, bạch mai đều sẽ nở, đến lúc đó cảnh sắc sẽ không thế này nữa, nếu Khanh Khanh cảm thấy nhìn nhiều nhàm chán thì trẫm sẽ sai người lên phía bắc tìm chút phong cảnh khác về.”

Hắn có vẻ không tức giận, chỉ khẽ mỉm cười, ánh mắt dịu dàng nhìn nàng, giống như nàng nói ghét hay không thú vị chỉ là lời của tiểu cô nương tùy hứng nói trong lúc cáu kỉnh. Nàng đang định mở miệng nói gì thì Ninh An ở sau hơi cao giọng, “Bệ hạ, Lục Tiệp Dư đang đi về bên này.”

Mạc Yên Nhiên ngừng lại, nhìn về xa xa, quả nhiên thấy chiếc áo khoác đỏ của Lục Thanh Vu từ rất xa, dẫn theo nghi thức Tiệp Dư đi về bên này.

https://thuviensach.vn

Cánh môi nở hoa.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 28: Nghe Tin Thắng Trận

Lục Thanh Vu từ xa xa đã nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn và Mạc Yên Nhiên, hôm nay nàng đột nhiên muốn đi dạo Ngự Hoa Viên, không ngờ gặp phải Thẩm Sơ Hàn và Mạc Yên Nhiên. Người trước nàng đương nhiên thích gặp, nhưng người sau…, chứ đừng nói bọn họ lại ở cùng nhau. Trong khoảng thời gian này nàng ít nhiều có chút được sủng ái, nhìn thấy một màn này không còn có thể bình tĩnh như trước.

Tính lên đã nhiều ngày chưa nhìn thấy Mạc Yên Nhiên, giống như bắt đầu từ thu săn trở về nàng ta không hay ra ngoài nữa, một tháng gần đây cũng rất ít nhìn thấy ở Vĩnh Khang Cung, nàng ta thường xuyên xin phép không đến, Hoàng Hậu nương nương nghe nói thân thể nàng ta không khỏe còn trực tiếp cho miễn thỉnh an. Không ít người muốn đi thăm, thật ra là muốn dò hỏi xem nàng ta rốt cuộc bị làm sao, lại vô công mà về, nói là Mạc Tiệp Dư rất kiêu ngạo, người không liên quan căn bản không vào được cửa Di Hòa Điện, mà mấy người phân vị cao lại không ai có quan hệ tốt với Mạc Yên Nhiên, đương nhiên sẽ không đi thăm. Di Hòa Điện trở nên kín không một kẽ hở, không lộ ra chút tình hình nào.

Nàng cũng chưa từng đi thăm, nhưng trong lòng từng đoán xem bị bệnh thành thế nào mới nhiều lần không đi Vĩnh Khang Cung thỉnh an, nay gặp rồi nàng thấy cũng chẳng có gì nghiêm trọng. Nàng ta đứng bên cạnh Thẩm Sơ Hàn, tay cầm lò sưởi, bị một cái áo choàng màu trắng bọc kín, trong lúc nàng ta ngẫu nhiên quay đầu còn có thể nhìn thấy mặt, trắng đến trong suốt, không thấy huyết khí, nàng là nữ nhân đương nhiên nhận ra màu đỏ trên môi là son, khí sắc thật sự không tốt lắm. Thẩm Sơ Hàn ôm nàng ta, mặt

https://thuviensach.vn

mày đầy ý cười, cúi đầu nói chuyện với nàng ta, không biết nói cái gì, Thẩm Sơ Hàn còn tỏ vẻ sẽ cẩn thận nghĩ lại.

Bệ hạ như vậy, là một bệ hạ có vẻ thật sinh động, lại hình như không giống bình thường.

Bọn họ cũng phát hiện ra nàng, xa xa nhìn về phía nàng. Lục Thanh Vu bước nhanh hơn đi tới trước mặt bọn họ, hành lễ với Thẩm Sơ hàn, lại gật đầu chào hỏi Mạc Yên Nhiên. Đến gần mới phát hiện khí sắc càng kém hơn nhìn từ xa, sắc mặt càng trắng, rõ ràng không bôi phấn mà vẫn hiện lên sắc trắng xanh, cho dù như vậy, đôi mắt kia vẫn lấp lánh sáng rất có tinh thần, "Lục Tiệp Dư cũng có hứng trí đi dạo vườn sao?"

Nàng gật đầu, "Đúng vậy, cả ngày ở trong phòng cũng rất nhàm chán, sáng sớm đi Vĩnh Khang Cung thỉnh an Hoàng Hậu nương nương nghe nói phong cảnh hồ Vị Danh đang lúc đẹp, nên tính đi xem thử." Nàng nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, nở một nụ cười góc độ rất vừa vặn, "Đã lâu không gặp Mạc Tiệp Dư, thân mình đã tốt hơn chưa? Hoàng Hậu nương nương mỗi ngày không thiếu nhắc tới ngươi một lần đấy." Nói xong nàng chú ý tới sắc mặt Thẩm Sơ Hàn, chỉ thấy vẻ mặt hắn bình thường, nhưng không thoải mái thích ý như vừa rồi, trong lòng nàng nhất thời chua xót.

Lại nghe Mạc Yên Nhiên đáp trả, "Ta vốn ngày ngày nên đi thỉnh an nương nương, mà thân mình lại không tốt, sợ lây bệnh cho Hoàng Hậu nương nương mới là đáng tội chết vạn lần."

Trên mặt không có bày tỏ nhưng trong lòng Lục Thanh vu không nhịn được châm chọc, thân mình không tốt còn cùng Hoàng Thượng ra ngoài dạo vườn, sợ lây bệnh cho Hoàng Hậu nương nương lại không sợ lây bệnh cho Hoàng Thượng. Nhưng nàng đang định mở miệng an ủi vài câu thì Thẩm Sơ Hàn ở bên đã thản nhiên mở miệng, "Hoàng Hậu đã dặn mấy ngày này nàng không cần thỉnh an, nói vậy thì sẽ thông cảm sức khỏe nàng không tốt."

https://thuviensach.vn

“Hoàng Thượng nói rất đúng, nương nương cũng nói với chúng thiếp tỳ như vậy.”

“Nương nương thông cảm là nương nương rộng lượng, trong lòng ta còn băn khoăn mà, hơn nữa đã lâu không gặp Hoàng Hậu nương nương ta cũng rất nhớ nương nương.” Nàng quay sang nói với Thẩm Sơ Hàn, chun mũi như rất ngượng ngùng, nói nhỏ với hai người bọn họ, “Thật ra ta còn rất nhớ bánh ngọt trong cung nương nương nữa.” Nghiễm nhiên không biết những lời thì thầm này đã bị mọi người nghe thấy hết.

Trong mắt Thẩm Sơ Hàn lại nổi lên ý cười, “Biết nàng tham ăn. Có cần trẫm nói với Hoàng Hậu không? Bảo Hoàng Hậu sai nhóm nô tài đưa một ít tới cung nàng?” Rồi duỗi tay xoa tay nàng, đưa lò sưởi trong tay nàng cho Ninh An hầu bên cạnh, “Đi đổi cái khác.”

Hắn ở bên nàng ta là tự nhiên như vậy, trong thoáng chốc Lục Thanh Vu không biết nên nói gì, một lúc lâu sau mới ấp úng mở miệng, “Bánh ngọt ở chỗ Hoàng Hậu nương nương quả thật rất ngon.”

Mạc Yên Nhiên quay lại, Lục Thanh Vu phát hiện hôm nay nàng ta mặc đặc biệt nhiều, ngay cả động tác nhỏ như nhìn nàng và Thẩm Sơ Hàn mà cũng thành động tác mạnh, Mạc Yên Nhiên dường như cũng phát hiện ra điểm này, nàng có chút xấu hổ, liếc nhìn Thẩm Sơ Hàn một cái nhưng không dám nói gì, ngược lại nói với Lục Thanh Vu, “Lục Tiệp Dư cũng thích phải không? Lần trước ta nói với nương nương, nương nương lại nói ta ham ăn, nay xem ra là ngon thật.” Nàng không quay người nữa mà kéo bàn tay Thẩm Sơ Hàn ở bên mình, “Bệ hạ đừng nhắc với nương nương, miễn cho nương nương chê cười ta trước mặt bệ hạ, ngày mai ta đi thỉnh an nương nương là sẽ có ăn.”

Thẩm Sơ Hàn đặt lò sưởi tay lại vào tay nàng, “Suốt ngày chỉ biết ăn.” Rồi nhìn về phía Lục Thanh Vu, “Thanh Vu không mặc nhiều lắm, có lạnh không?”

https://thuviensach.vn

Hắn nói vậy nàng còn có gì không rõ nữa, đối diện với Mạc Yên Nhiên thì nàng nàng ta ta, đối diện với mình tuy gọi khuê danh rất thân thiết nhưng nàng lại cảm thấy rất xa lạ. Nàng cứng nhắc hành lễ một cái, "Đúng là có chút lạnh, thiếp tỳ nên sớm trở về, không quấy rầy Hoàng Thượng và Mạc Tiệp Dư nữa."

"Ừ, mau mau về đi, miễn cho cảm lạnh."

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng dần dần đi xa, trong đầu nổi lên dấu chấm hỏi, Thẩm Sơ Hàn nhìn biểu cảm nàng đã biết nàng đang nghĩ gì đó, "Lại có cái gì không nghĩ ra?"

Mạc Yên Nhiên không biết có thể nói với hắn chuyện này không, rồi cảm thấy nói với hắn cũng chẳng khác gì nói với đám Thư Nhu, nên thành thật mở miệng, "Ta cảm thấy, Lục Tiệp Dư có gì đó khang khác."

"Hử? Có gì khác? Nhìn ra từ đâu?"

"Ta cũng không biết nữa." Nàng để Thẩm Sơ Hàn kéo nàng đi tiếp về trước, "So với lần gặp nàng ta ở thu săn, cảm giác rất khác mà." Khi đó nàng ta còn kiêu ngạo nhìn mình, có vẻ rất chắc thắng, cho dù vẫn còn là Bảo Lâm mà dám hừng hực tới trước mặt nàng nói "chỉ muốn xem Mạc Tiệp Dư là như thế nào".

Nhưng biểu hiện vừa rồi của nàng ta khiến nàng rất kỳ quái, không còn loại tự tin và kiêu ngạo kia nữa, nàng lẳng lặng nhìn Thẩm Sơ Hàn, không biết hắn lại làm gì mà nàng ta thành như thế… Rõ ràng nghe nói trong thời gian này nàng ta vẫn rất được sủng ái mà.

Quả nhiên là quân tâm khó dò, nàng bĩu môi, không nói tiếp nữa. Thẩm Sơ Hàn thấy nàng như vậy trong lòng cũng đoán được phần nào, nhưng hắn không có tâm tư giải thích nhiều với Mạc Yên Nhiên, cũng không nhắc lại nữa.

https://thuviensach.vn

Bất giác đã đi tới hồ Vị Danh, trên mặt hồ quả nhiên sương mù mông lung, Mạc Yên Nhiên là người hiện đại tự nhiên biết sương hình thành thế nào, bầu không khí tốt đến mức không cách nào hình dung như cổ đại là không thể nào có sương bụi, vậy phải là hơi nước. Nàng vậy mới thấy kỳ quái, loại hơi nước gì mà dày đến mức tạo thành sương trên mặt hồ, hơn nữa giữa trưa rồi mà vẫn bao phủ như vậy, xem ra không thể dùng thường thức để phán đoán. Nàng bĩu môi, "Cảm giác thật giống ảo ảnh."

"Cái gì?" Thẩm Sơ Hàn không nghe rõ, Mạc Yên Nhiên cũng tự giễu nở nụ cười, nói ảo ảnh làm gì, hắn làm sao hiểu được.

Thấy nàng không muốn trả lời, Thẩm Sơ Hàn không so đo, thay đổi chủ đề, "Sao ngày mai lại muốn đi thỉnh an Hoàng Hậu? Thân mình nàng không tốt, Hoàng Hậu cũng đã bảo nàng không phải đi mà?"

"Nên đi chứ." Nàng cởi mũ xuống, quả nhiên có gió lạnh lướt qua bên tai, làm cho vành tai được ủ ấm hơi hồng hồng, nhưng nàng lại cảm thấy thoải mái. Ở hiện đại sức khỏe nàng rất tốt, mùa đông cũng dám mặc tất chân váy ngắn như những cô gái khác chạy khắp nơi, cũng cùng cha và chú sáng sớm đi leo núi. Thân thể hiện nay, vai không thể khiêng, tay không thể xách, thậm chí đi nhiều còn thở dốc, nàng muốn khiến bản thân khỏe mạnh hơn chút, nhưng Thái Y nói có bệnh từ trong thai, nàng cũng không biết nên làm gì bây giờ. "Hoàng Hậu nương nương hẳn cũng nhớ ta." Nàng chớp chớp mắt với Thẩm Sơ Hàn.

Thẩm Sơ Hàn lại như lâm vào trầm tư, "Nàng và Hoàng Hậu quan hệ tốt lắm sao?"

Bởi vì là Hoàng Hậu cho nên Mạc Yên Nhiên không lo lắng nhiều, ăn ngay nói thật, "Ta rất thích Hoàng Hậu."

"Vì sao?"

"Hoàng Hậu tốt lắm mà."

https://thuviensach.vn

“Những người khác thì không tốt à? Thục Phi? Mạc Phi? Đức Phi?”

Hắn cố ý trêu đùa nàng, Mạc Yên Nhiên quả nhiên giận, “Lang quân cố tình nhắc tới người khác với ta, vừa mới gặp Lục Tiệp Dư, bây giờ lang quân ước gì gặp hết tất cả ái phi của ngài một lần phải không?”

Thẩm Sơ Hàn biết nàng tính khí nóng nảy, không nói gì nữa chỉ sờ sờ mũi, lại nghe nàng nói tiếng, “Hoàng Hậu nương nương đối với ta tốt lắm.” Ngữ khí lần này có chút nghiêm túc, nàng quay sang đối mặt với Thẩm Sơ Hàn, “Bệ hạ, dù ta không biết những nương nương khác ngài nói có thật sự tốt hay không, sợ là ở trong mắt bệ hạ bọn họ đều rất dịu dàng hiền thục. Nhưng ở trong mắt ta, bọn họ đều giống nhau, nói ta ghen tị cũng được, bọn họ đều là người sẽ cướp đi bệ hạ, cho nên ta cảm thấy bọn họ không tốt. Có lẽ con người bọn họ không tốt, có lẽ trái tim ta quá hẹp hòi, cho nên mới cảm thấy như vậy.”

“Vậy Hoàng Hậu thì sao? Sẽ không phải người cướp trẫm đi à?” Thẩm Sơ Hàn không tức giận, hắn nghe được sự nghiêm túc trong giọng nói của nàng, không gọi hắn lang quân mà chính thức gọi hắn bệ hạ, ánh mắt trong vắt giống như đang nói, lời ta nói rất thật đấy, nếu ngươi bất mãn với ta ta cũng không còn cách nào. Như vậy bảo hắn làm sao tức giận được, hắn sờ sờ vành tai nàng phát hiện đã lạnh băng, thở dài đội mũ cho nàng một lần nữa, lại hỏi một câu, “Ở trong trái tim hẹp hòi của nàng, Hoàng Hậu vẫn là người tốt lắm à?” Trong lòng hắn cũng khó hiểu, Hoàng Hậu quả thật không tệ, làm việc ổn thỏa, cực có lý trí, cho dù nàng rất tin phục Hoàng Hậu thì cũng không đến mức cảm thấy hơn phân nửa hậu cung chỉ có Hoàng Hậu là tốt chứ.

“Hoàng Hậu nương nương không giống mà.” Nàng đưa lò sưởi ra, Thư Nhu tiến lên vài bước nhận lấy rồi lại cúi đầu lui về, nàng mới nắm lấy tay Thẩm Sơ Hàn, “Lang quân, ta nói với chàng nhé, Hoàng Hậu nương nương không giống thế đâu.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhìn vào mắt hắn, sau đó chậm rãi nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 29: Ngoại Truyện Hạ Tĩnh Ngôn

Ngoại truyện về Hoàng Hậu Hạ Tĩnh Ngôn.

Đó là mùa xuân tháng ba, nàng đứng trên lầu vây quanh bằng lan can ngọc thạch, nhìn về xa xa, nơi đó người kia đầu đội ngọc quan, mặt mày như vẽ, đang vừa đi vừa nói chuyện với phụ thân nàng, thái độ của phụ thân cực kỳ cung kính, tiểu nha hoàn bên cạnh nàng cười nói với nàng, “Tiểu thư, công tử vừa rồi hình như chính là đương kim Thái Tử gia, lão gia và phu nhân nói thánh thượng có ý gả ngài cho người kia đấy. Vậy sau nay tiểu thư ngài sẽ thành Thái Tử Phi rồi?”

“Lời này không được nói lung tung.” Nàng trách cứ Tập Hương, lại nhìn về dưới lầu, hắn và phụ thân đã đứng lại, vẻ mặt hắn thản nhiên, dường như ngẫu nhiên mới nói một câu, đáp một câu, ngược lại phụ thân nói tương đối nhiều. “Bát tự còn chưa trao đổi đâu.”

Nàng từng nghe nói tới Thái Tử gia này, gọi là Thẩm Sơ Hàn, con trai thứ tám của đương kim thánh thượng, không phải dòng chính nhưng lại nuôi dưới danh nghĩa Hoàng Hậu nương nương, hơn nữa mẹ đẻ hắn mất sớm, thánh thượng liền coi hắn là con trai trưởng, dù sao Hoàng Hậu nương nương cũng không có con nối dòng. Hắn được phong làm Thái Tử từ rất sớm, cực được thánh tâm, thậm chí phụ thân đã nhắc tới hắn ở trước mặt nàng rất nhiều lần, nói thánh thượng có người kế tục, nói Thái Tử này cực có thủ đoạn.

Hắn tốt lắm, rất ưu tú, thậm chí có thân phận rất tôn quý, nếu theo lời Tập Hương nói, nàng gả cho hắn thì sớm hay muộn nàng cũng thành nữ

https://thuviensach.vn

nhân tôn quý nhất thiên hạ. Nhưng nàng không muốn, không muốn gả cho hắn, cũng không muốn trở thành nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ.

Bởi vì nàng có người trong lòng.

Ngày ấy, lá đỏ ngập rừng mê mắt khiến nàng lạc đường, nàng trăm phương nghìn kế bỏ lại thị vệ phía sau nay đã hối hận, nàng giục ngựa đi xung quanh, sắc trời càng ngày càng đỏ, mắt thấy hoàng hôn sắp buông xuống, nếu sắc trời tối xuống xuống núi lại càng khó. Nàng cắn răng, thúc ngựa đi tới một con đường nhỏ hướng xuống dưới, nhưng đi như thế nào vẫn chỉ đảo quanh tại chỗ. Nhất thời hoảng không biết làm thế nào. Lúc đó, người kia xuất hiện, hắn chậm rãi để con ngựa của mình đi tới.

Nàng thấy hắn, một giây kia đã quên trong nhà dạy bảo, quên quy củ không thể nói chuyện với đàn ông xa lạ, tiến lên hỏi hắn, “Này, chờ chút.”

“Này? Gọi ta?” Hắn quả nhiên dừng lại, quay đầu về nhìn nàng. Đột nhiên, ánh sáng từ mặt hắn chiếu đến mặt nàng, toàn thân hắn chìm trong ánh sáng, giống như sáng lại giống như tối, hắn rõ ràng đang nghiêm túc đánh giá nàng, đến mức nàng cảm thấy toàn thân không thoải mái, cảm thấy ngón chân mình sắp cuộn lên lùi lại, nhưng hắn không nói tiếp mà ngược lại quay người chậm rãi đi tiếp.

Nàng thoáng ngạc nhiên, không biết lấy dũng khí từ đâu dám phóng ngựa tiến lên, nhìn hắn giống người nhà quan lại mới mở miệng, “Vị công tử này…”

Nàng còn chưa nói xong hắn đã quay sang cười với nàng, đây không phải người đầu tiên cười với nàng nhưng là người đầu tiên cười với nàng như thế. “Lạc đường à?” Nàng vẫn luôn không biết trong nụ cười kia bao hàm ý gì, cho dù sao khi lập gia đình nàng vẫn không biết. Cho đến rất lâu về sau, nhìn thấy bệ hạ đối mặt với Mạc Yên Nhiên nàng mới ý thức được, nụ cười này, là chiều chuộng và bao dung.

https://thuviensach.vn

“Vâng. Mong công tử chỉ đường cho.”

Hắn kéo ngựa dừng lại, sau đó nhìn nàng rồi mới cười rộ lên, “Ta đã từng gặp ngươi.” Nàng liền phát hoảng, nhất thời không biết trả lời hắn thế nào, chợt nghe hắn chậm rãi nói tiếp, “Ngươi là trưởng nữ nhà Thừa Tướng phải không. Gọi là gì ấy nhỉ…”

Nàng trợn trừng mắt, “Nhưng ta… ta chưa bao giờ…”

“Chưa bao giờ gặp ta?” Hắn liếc nàng một cái, sau đó nhẹ nhàng thúc ngựa, ngựa lại chậm rãi đi rồi, thấy nàng còn sững sờ tại chỗ hắn không khỏi nở nụ cười, “Còn không đi theo, chờ trời tối à?”

Nàng mới phản ứng lại vội vội vàng vàng theo sau, lại nghe hắn nói tiếp, “Ngươi hắn là gặp ta rồi, chẳng qua lúc ấy ngươi không chú ý thôi.”

“Ta…” Nàng mới mở miệng thì nghe bọn thị vệ cao giọng hô, “Đại tiểu thư, đại tiểu thư…” Thì ra hắn đã dẫn nàng về đường chính, sắc mặt nàng đỏ lên, không biết một chút khác thường trong lòng mình là cái gì, hô lên một câu, “Ta ở đây.”

Sau đó nghe tiếng vó ngựa chạy về bên này, nàng nhìn hắn một cái, “Công tử tên là gì? Tiểu nữ về nhà sẽ báo với phụ thân tới nhà nói lời cảm tạ.”

Hắn cười như có như không liếc nàng một cái, “Ngươi sẽ tự tới chứ?”

“Cái gì?” Nàng mở to mắt, lập tức lại khôi phục bình thường, “Đương nhiên là phụ thân ta…”

“Vậy không cần.” Hắn ngắt lời nàng, “Ta không muốn khách khí gì với Thừa Tướng đại nhân.” Vì thế hắn nở nụ cười với nàng rồi lại thúc ngựa đi mất.

https://thuviensach.vn

Khi bọn thị vệ chạy tới thì hắn đã đi rất xa, nàng còn ngồi trên ngựa nhìn.

“Đại tiểu thư có bị thương không?”

“Không có, đi thôi.”

Nàng chưa từng hỏi tên hắn, chưa từng biết hắn là ai, nhưng nàng mơ thấy hắn, trong mơ hắn đứng ngược sáng, cả khuôn mặt mơ hồ không rõ, nhưng nàng vẫn biết là hắn, hắn cười với nàng, “Ta từng gặp ngươi.”

Cuối cùng nàng vẫn vào Đông Cung, tựa hồ tất cả đã lên kế hoạch xong, gả cho Thái Tử, nàng gặp được hắn. Hắn gọi nàng chị dâu, Ánh sáng trong mắt hắn ảm đạm gần như đã tắt, nàng sợ tới mức muốn khóc ra, hắn là Thập Nhất hoàng tử. Nàng mới biết được. Cho nên hắn nói từng gặp nàng, cho nên hắn nói không muốn khách khí với Thừa Tướng đại nhân, cho nên hắn gọi nàng chị dâu.

Nghĩ nghĩ, nàng lại không khóc được, mà bật cười.

Thái Tử điện hạ đối với nàng tốt lắm, rất bao dung, Thái Tử vốn là người như vậy, nói không nhiều, không thích cười, cho dù cười cũng chỉ là thản nhiên lạnh lùng. Nàng hoàn toàn không muốn biết Phong Giáng Bạch và Thái Tử là thế nào, bởi vì nàng cảm thấy dường như nàng cũng không để ý đến thế.

Ngày ấy là nguyên tiêu đường phố thì phải, nàng còn nhớ mang máng, nàng nhìn nhìn rồi chạy ra khỏi Đông Cung, xem cả đường cái treo đèn lồng sáng như ban ngày. Nàng đi tới đi lui, nhìn thấy một cô bé, chải búi tóc song hoàn có vài lọn tóc buông xuống, dáng người nho nhỏ, vốn là một đứa bé lại chải kiểu tóc thiếu nữ nhìn chẳng ra sao. Nàng lại nghĩ đến muội muội nàng, muội muội mất sớm, khi mất đại khái cũng tầm tuổi này, cũng thích chải búi tóc cầu kỳ, thích xinh đẹp, thích các loại trang sức.

https://thuviensach.vn

Nàng nảy ý định, để người bên cạnh đứng xa xa còn nàng đi tới gần, đứa bé kia dường như bị giật mình, ngẩng đầu nhìn nàng, đôi mắt ngập nước, nàng nhìn gương mặt cô bé thấy khoảng mười tuổi, bề ngoài cũng rất xinh xắn, tuổi còn nhỏ mà tướng mạo đã vậy không biết trưởng thành sẽ thế nào. Nàng nghe nàng hỏi cô bé, "Ngươi làm sao vậy?"

Cô bé không để ý đến nàng, quay lại khóc tiếp, thấy cô bé khóc, không biết vì sao nàng cũng muốn khóc, nàng vỗ lưng cô bé kia an ủi, "Đừng khóc, có gì nghiêm trọng đâu. Đừng khóc, khóc sẽ không xinh nữa."

Đứa bé kia ngẩng đầu nhìn nàng, khàn khàn hỏi nàng, "Ngươi là ai, vì sao đến quản ta?"

"Ta à?" Nàng cười sờ sờ búi tóc hơi rối của cô bé, "Chỉ là thấy cô bé xinh xắn thế này mà khóc nên không đành lòng thôi."

Cô bé cắn môi, có lẽ là nghĩ về lời dạy của người lớn trong nhà, vẫn đáp lời nàng, "Vị phu nhân này, ngài cũng có chuyện gì đau lòng sao?"

"Ta? Nào có đâu." Nàng cười trả lời cô bé.

Sau đó thấy cô gái nhỏ kia nhíu mày, cầm khăn cẩn thận lau tay sạch sẽ rồi sờ lên mặt nàng, "Nhưng phu nhân, ngài cũng khóc kìa." Nàng cũng dùng tay chạm vào mặt mình, quả nhiên thấy tay ướt, nàng muốn cười nhưng không cười nổi, sau đó cô gái nhỏ kia xoa mặt nàng nói, "Phu nhân, ngài không vui thì khóc cũng được, nếu ngồi ở đây khóc hắn là không ai để ý đâu."

Tiểu cô nương đã ngừng khóc, không biết vì sao, dưới ánh mắt non nớt của cô bé nàng lại thật sự khóc lên, dùng tay che mặt, nhưng nước mắt thì không che được, trong lòng nàng không ngừng hô, hắn đã chết, hắn đã chết.

Biết rõ sẽ chết, hắn vẫn làm vậy.

https://thuviensach.vn

Ngay cả người lạnh nhạt như Thái Tử điện hạ cũng nói một câu, “Thập Nhất không phải người thích quyền thế, không biết tại sao vẫn tạo thành lỗi lớn, không thể vãn hồi rồi.”

Nàng cho rằng nàng không đau lòng chút nào hết, nàng cho rằng nàng khống chế tốt lắm, nàng cho rằng nàng giống như nàng đã làm, cười đối mặt tất cả. Nhưng giờ mới phát hiện, nàng khổ sở như vậy, nàng luyến tiếc như vậy, cho dù biết hắn và nàng không thể nào, nhưng nào có hy vọng hắn cứ chết đi như thế. Nàng nhớ rõ, ngày ấy hắn cười nói với nàng, “Ta đã từng gặp ngươi.”

Ta lại tình nguyện chưa từng gặp ngươi, nàng nghĩ.

Nếu ta chưa từng gặp ngươi, ta nào biết thế gian này còn tình cảm như thế, nào biết thân bất do kỷ thì ra thống khổ như thế, nào biết có biết bao nhiêu cam chịu chỉ có một mình ta thừa nhận.

Nàng nghe thấy đứa bé bên cạnh cũng tiếp tục khóc, nàng lại khóc không nổi nữa, nàng cảm thấy nàng đã khóc khô hết nước mắt của kiếp này, đứa bé kia vừa khóc vừa nói, “Thì ra… thì ra tốt với ta đều có nguyên nhân, là áy náy, áy náy phải không.”

Đứa bé nhỏ như vậy nào biết cái gì gọi là áy náy. Nàng vỗ lưng cô bé, đứa bé kia khóc không kịp thở, ngẩng đầu nhìn nàng, miễn cưỡng nhịn tiếng khóc, thút thít hỏi nàng, “Phu nhân, ngài không khổ sở sao?”

“Khổ sở chứ.”

“Vậy sao ngài dừng khóc?”

“Tiếp tục khóc có ích lợi gì? Thứ mất đi có thể trở về? Hay có thể vãn hồi chuyện đã xảy ra? Khóc xong là được rồi, chuyện khổ sở đều hóa thành nước mắt để khóc ra thì tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ kia rõ ràng không hiểu lắm, nhưng vẫn ngừng khóc, nàng cầm khăn của mình lau mặt cho cô bé, sau đó an ủi cô bé, “Ngươi thì sao, là vì sao? Bị người ta bắt nạt? Nói với cha ngươi đi, ngươi đáng yêu thế này cha ngươi nhất định thương ngươi lắm.”

Lại dường như chọc đúng tâm sự của cô bé, cô bé lại muốn khóc lên, nhưng nhịn xuống, sau đó lắc đầu, “Không thể nói với phụ thân.” Sau đó cô bé ngẩng đầu nhìn nàng, “Phu nhân, nếu có người cướp đi thứ gì đó của ngài thì làm sao bây giờ?”

“Rất quan trọng à?”

“Đặc biệt, đặc biệt quan trọng.”

“Vậy… cướp lại thì sao?”

Cô gái nhỏ kia dường như nghĩ rất cẩn thận, một lúc lâu sau mới trả lời, “Ta cảm thấy không dễ cướp lại.”

“Vậy cướp thứ khác thì sao?”

“Cướp thứ khác?”

“Ừ.” Hạ Tĩnh Ngôn không biết mình bị làm sao, rõ ràng không nên dạy một đứa bé những lời này, nhưng nàng không nhịn được nói với cô bé, giống như làm vậy có thể an ủi chính mình, nàng lặp lại lần nữa, “Cướp đi thứ khác của kẻ đó.”

Cô gái nhỏ kia đứng lên, nâng búi tóc lung lay của mình, sau đó nhún gối, “Cảm ơn phu nhân chỉ dạy, mong phu nhân cũng đừng đau lòng, tránh thương thân.”

Không biết những lời này của cô bé học từ đâu, cung kính như vậy, nàng cười rộ lên, “Tiểu cô nương, ngươi tên gì, nếu bị bắt nạt nói không chừng ta

https://thuviensach.vn

có thể giúp ngươi đấy.”

“Cảm ơn phu nhân, nhưng chuyện này chính ta có thể giải quyết.” Vì thế cô bé lại vén váy thi lễ, đi về phía trước, đi tới nơi đèn đóm leo lắt, nàng như nhớ lại cái gì, quay về, “Lại quên nói với phu nhân…”

“Ta tên Mạc Yên Nhiên.”

https://thuviensach.vn

Chương 30: Linh Lăng Hương

Thẩm Sơ Hàn vẫn không dám để Mạc Yên Nhiên ở ngoài lâu, thấy nàng ngắm cảnh tâm trạng tốt hơn chút liền dẫn nàng về. Trở về Di Hòa Điện lại như đánh giặc hầu hạ Mạc Yên Nhiên rửa tay, rửa mặt, thay quần áo, chỉ thiếu nước đi tắm nước nóng, Sơ Ảnh bưng một bát trà gừng tới, Mạc Yên Nhiên thấy liền đen mặt.

Nàng nhìn nhìn Thẩm Sơ Hàn, quả nhiên là Thẩm Sơ Hàn, hắn gật đầu vẫy tay với Sơ Ảnh, "Mau hầu hạ chủ tử các ngươi uống đi."

Nàng khe khẽ từ chối, "Ta thật sự chưa trúng gió lạnh, ta không muốn uống đâu."

Ánh mắt Thẩm Sơ Hàn liếc sang, trong đó rõ ràng viết, "Không uống cũng được thôi, vậy lần sau đừng bảo ta dẫn nàng ra ngoài nữa, nếu nàng không uống ta cũng chẳng có cách nào cả, chỉ có thể làm vậy thôi."

Tuy nàng tự tưởng tượng thêm hơi nhiều, nhưng chung chung thì là ý này, vì thế nàng đành bưng bát uống một hơi cạn sạch, uống xong nàng còn cảm thấy ấm ức, một nữ thanh niên tốt lớn lên dưới là cờ đỏ như nàng, giờ ngay cả có muốn uống một bát trà gừng hay không cũng không có quyền. Cổ đại quả nhiên không có nhân quyền, nàng quay sang nhìn Thẩm Sơ Hàn đã thay quần áo ngồi trên sập bên cạnh nàng, hỏi Sơ Ảnh, "Bệ hạ uống chưa?"

Quả nhiên Sơ Ảnh dùng một loại ánh mắt, "có giỏi thì ngài tự hỏi đi, ngài hỏi ta ta bảo chưa, chẳng may ngài kêu bệ hạ uống bệ hạ không muốn uống, thì ai chịu trách nhiệm?" để nhìn nàng, Mạc Yên Nhiên cảm thấy

https://thuviensach.vn

mình càng ấm ức, giờ cả hỏi một câu cũng không được, ngươi không phải nha hoàn của ta sao, vì sao lúc nào cũng giúp đỡ Thẩm Sơ Hàn, nếu không phải từ trong phủ ta đến, ta còn tưởng ngươi là người của Thẩm Sơ Hàn đấy.

Mạc Yên Nhiên ho một tiếng, bởi vì ho rất giả cho nên gần như chẳng ai quan tâm nàng, nàng bĩu môi bảo bọn họ đi xuống, sau đó trong phòng chỉ còn nàng và Thẩm Sơ Hàn, nàng mới thoải mái ngồi xuống bên cạnh hắn, "Lang quân không uống sao?"

Hắn lườm nàng một cái, "Trẫm không cần cái này."

"Sao lại không cần, lang quân không giống ta sao?"

"Thân thể trẫm rất tốt."

"Thân thể ta đây cũng… a…" Nàng bị hắn bế ngang lên, nàng nhìn vào mắt hắn rồi đột nhiên đỏ mặt, bọn họ quả thật đã lâu không… Tuy Thẩm Sơ Hàn thường xuyên đến thăm nàng, khi rảnh rỗi cũng qua đêm ở đây, nhưng chưa từng… Có lẽ vì sức khỏe nàng không tốt, hắn luôn nhân nhượng. Hôm nay không hiểu sao lang tính của hắn bộc phát, hoặc bởi không nhịn nổi nữa?

Vừa mới vào trong giường Mạc Yên Nhiên gần như đã bị lột sạch, chỉ còn cái yếm và quần trong màu hồng cánh sen, chính hắn thì chỉ cần khoác áo choàng là có thể ra ngoài. Mạc Yên Nhiên không vừa ý, nàng vươn tay đi lột quần áo hắn, môi Thẩm Sơ Hàn cũng không rời khỏi thân thể nàng, nàng càng ngày càng nóng, tay càng ngày càng không còn sức lực, căn bản không cởi quần áo của hắn được. Nàng bực bội đến mức đỏ mắt, Thẩm Sơ Hàn thấy nàng như vậy thì bật cười, nhét nàng vào trong chăn, bản thân nhanh tay cởi quần áo rồi cũng chui vào.

Mạc Yên Nhiên cảm thấy trên người hắn rất nóng, nhưng chính nàng bị cởi sạch bong nên không nhịn được thì thào, "Lạnh."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn không chịu nổi nhất là dáng vẻ này của nàng, tóc xõa ra một nửa, quần áo hở ra một nửa, toàn thân tuyết trắng, khi nàng cử động hắn thấy được vài phần bầu ngực hồng phấn, hắn hít sâu một hơi, ngậm lấy vành tai nàng, bàn tay càng đi xuống, "Chờ lát nữa sẽ không lạnh."

Hắn một đường hôn xuống dưới, giường lay động, hắn híp mắt nhìn về phía đầu giường, bốn góc thì có hai góc treo túi thơm, hắn cúi người một lần nữa, ngậm lấy nàng, mơ hồ hỏi, "Rất thơm, cái gì thế?"

Mạc Yên Nhiên hiện giờ căn bản đã thần trí không rõ, thân mình mềm nhũn, chân cũng vô thức quấn lấy thắt lưng Thẩm Sơ Hàn, "Linh lăng hương, mùa xuân, hương vị mùa xuân." Thẩm Sơ Hàn bị nàng kẹp lấy càng không nhịn được, kéo chân nàng ra lập tức ùa vào, có lẽ đã lâu không chạm vào nàng, chặt đến mức khiến hắn thở sâu một hơi, Mạc Yên Nhiên cũng thấy đau, cảm giác tê rần làm cho nàng yếu ớt khóc lên, dưới thân kẹp càng chặt.

Thẩm Sơ Hàn nhìn nàng khóc, vừa đau lòng vừa bị thắt càng đau, hắn ôm nàng lại không thể khống chế bắt đầu chuyển động. Chỉ nghe thấy tiếng giường kịch liệt lay động và tiếng kêu như mèo con vang lên không ngừng của Mạc Yên Nhiên.

Thân thể Mạc Yên Nhiên vốn không tốt, mới hai lần nàng đã khóc khàn giọng, luôn kêu, "Không muốn, không muốn." Thẩm Sơ Hàn thương nhất nàng như thế, cũng thích xem nàng như thế nhất, hắn ghé vào trên người nàng, nhưng sợ đè nặng nàng nên hơi nâng mình lên, nhìn nàng thế này không nhịn được có phản ứng. Mạc Yên Nhiên cũng phát hoảng, thút thít khóc xin hắn, "Lang quân, đừng." Nàng lại không biết dáng vẻ nàng càng khiến Thẩm Sơ Hàn khó chịu.

Hắn vẫn xoay người xuống, ôm lấy nàng, "Đừng khóc, không làm nữa là được."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên mới ngừng khóc, vùi đầu trong lòng hắn, có lẽ mệt quá rồi, không nhắc gì tới tắm rửa, cũng không nói chuyện đã ngủ ngay.

Thẩm Sơ Hàn lẳng lặng cười, nhìn giọt nước vẫn vương trên lông mi nàng, nhẹ nhàng cúi xuống hôn đi, "Là hương vị của Khanh Khanh."

Canh giờ còn sớm, hắn thấp giọng gọi đám Ninh An chuẩn bị nước, tự mình ôm Mạc Yên Nhiên từ trên giường tới phía sau tắm rửa sạch sẽ. Toàn bộ quá trình Mạc Yên Nhiên đều chìm trong trạng thái bán hôn mê, ngẫu nhiên có giọt nước bắn lên mặt nàng cũng chỉ nỉ non một tiếng. Thẩm Sơ Hàn không có cách nào, tùy tiện lau khô rồi ôm nàng về, thấy chăn đệm đã đổi, liền ôm nàng vào giường, cảm thấy nhiệt độ trong phòng không quá thấp mới ôm lấy nàng định ngủ, nhưng sau một phen lăn lộn lại không ngủ được. Hắn liền nghiêng người nhìn nàng hơi bĩu đôi môi nhỏ, lông mi cũng yên tĩnh phủ bóng xuống mặt nàng, có lẽ vừa ra mồ hôi nên sắc mặt tốt hơn buổi sáng tới thăm nàng một chút. Hắn cứ như vậy nhìn nàng, không biết sao, nhìn lâu lại thấy có chút kiêu ngạo.

Nghĩ tới nét ái mộ trong mắt nàng khi nàng nhìn hắn, nghĩ tới vừa rồi nàng ở dưới thân hắn thút thít khóc, hắn không nhịn được vươn tới hôn nàng một cái, lại cảm thấy thân thể có phản ứng. Thế này hắn chỉ biết cười khổ, biết rõ thân thể Mạc Yên Nhiên không tốt, hắn không dám quá mức, đành hít sâu nằm xuống bên cạnh nàng. Túi thơm trên góc giường còn hơi lay động, lúc này Mạc Yên Nhiên xoay người, nhào về phía hắn. Nàng vốn nên ngủ bên ngoài để ban đêm tiện hầu hạ hắn uống nước gì đấy, nhưng tướng ngủ của Mạc Yên Nhiên rất không tốt, hắn luôn sợ nàng không cẩn thận ngã khỏi giường, nên đều là hắn ngủ bên ngoài. Có lẽ tư thế nằm thẳng của hai người vừa rồi khiến nàng không quen, chui vào lòng hắn lần nữa mới càng ngủ say.

"Khanh Khanh." Hắn ước chừng thời gian, khoảng bữa tối rồi nên không dám để nàng ngủ tiếp, còn phải dậy uống thuốc nữa, liền nhẹ nhàng gọi nàng. Mạc Yên Nhiên ngủ rất say, hắn phải gọi không ngừng mới đánh

https://thuviensach.vn

thức được nàng. Nàng mơ mơ màng màng mở mắt, trong mắt đầy sương mù mông lung, lông mi chớp chớp nhìn hắn, “Lang quân.” Nàng ho một tiếng, đại khái vì cổ họng không thoải mái, hắn cầm cốc nước ở đầu giường lên cho nàng uống nàng mới tỉnh táo lại, “Giờ nào rồi?”

“Nên dùng bữa tối rồi, gọi người vào hầu hạ nàng mặc quần áo nhé?” Dứt lời, chính hắn xoay người xuống giường gọi người vào, thấy nàng còn ôm chăn ngồi ngẩn ngơ trên giường, hắn phất người xung quanh ra, đi tới vuốt mũi nàng, “Còn ngẩn ngơ? Dậy thôi.”

Mặt nàng hồng hồng, không biết vì thẹn thùng hay vì vừa tỉnh ngủ, làm hắn cảm thấy đặc biệt đáng yêu. Hắn tự mình ôm nàng từ trong chăn ra, đỡ mông nàng như bế trẻ con, “Còn buồn ngủ vậy sao?” Lúc này nàng mới giãy dụa đòi xuống, gọi Thư Nhu tới giúp nàng mặc quần áo, Thẩm Sơ Hàn không nhịn được lại cười.

Hắn cảm thấy mình chỉ cần đối diện với Mạc Yên Nhiên sẽ rất dễ cười, cảm thấy nàng làm gì cũng có vẻ khôn khéo thật ra rất khờ, hắn là Hoàng Đế, đối với nữ nhân mình thích, chút tính cách nhỏ vẫn có thể chiều được. Nghĩ vậy, hắn đi qua dắt tay nàng tới gian ngoài dùng bữa.

Thói quen ăn không nói, uống không nói trước kia khi đến chỗ Mạc Yên Nhiên thì không còn nổi bã, nàng cắm cúi ăn thịt cá Thư Nhu đã nhặt xương, lại ngẩng đầu hỏi hắn, “Lang quân, sắp năm mới rồi, chàng có muốn lễ vật tân niên gì không?”

Thẩm Sơ Hàn tựa như sửng sốt, thật sự không nghĩ tới điểm này. Hai người bọn họ ngồi rất gần, hắn ngồi bên tay trái Mạc Yên Nhiên, bởi nàng nói không thích ngồi xa bệ hạ ăn cơm, nói chuyện cứ phải gào lên, hắn cũng thích như thế. Lúc này quay đầu nhìn nàng, nàng còn đang ăn cơm, giống như câu nói vừa rồi chỉ là nói đùa, “Khanh Khanh tặng lễ vật cho trẫm?”

https://thuviensach.vn

Nàng gật đầu, “Đúng thế. Nhưng ta vẫn chưa nghĩ ra nên tặng cái gì.” Nàng cau mũi, nhìn có vẻ rất buồn phiền.

“Trẫm thì nghĩ xong rồi.” Hắn dùng khăn bên cạnh lau miệng, sau đó tới gần nàng, “Sinh một tiểu hoàng tử cho trẫm, coi như lễ vật.”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Vậy tiểu công chúa thì không được sao?”

“Trẫm đương nhiên thích tiểu công chúa, nhưng chính nàng đã giống một tiểu công chúa chưa lớn rồi, vậy trẫm phải cần một tiểu hoàng tử để có thể cùng trẫm bảo vệ nàng.”

Ánh mắt Mạc Yên Nhiên hơi liếc sang bên, sau đó rầu rĩ cúi đầu, “Nhưng mà, Thái Y nói thân thể ta không tốt lắm, nếu muốn thụ thai chỉ sợ…”

“Nào.” Hắn nắm lấy tay nàng, ngắt lời nàng, “Thái Y chỉ nói có chút khó khăn, chứ không nói nàng không sinh được.”

“Nhưng ta còn nhỏ mà.”

Thẩm Sơ Hàn cười rộ lên, “Nàng mà còn nhỏ à, sang năm đã mười tám rồi, không còn nhỏ nữa.” Hắn thấy Mạc Yên Nhiên buông đũa liền bảo người hầu bên cạnh rửa tay cho hai người, “Sẽ không để nàng gặp nguy hiểm.” Rồi sai người bưng thuốc của nàng lên, tự mình xem nàng uống, thấy nàng ăn liên tục mấy viên mứt quả cũng không đành lòng nói nàng, chỉ bảo nàng súc miệng.

Mạc Yên Nhiên cùng hắn đi vào phòng trong, tự mình ngồi xuống ghế mềm, không tiếp tục nghĩ vấn đề này nữa, ngược lại nói tới chuyện năm mới, “Nếu giao thừa có tuyết thì tốt quá.”

Hắn cũng không hỏi tiếp, nói theo nàng, “Khanh Khanh muốn thấy tuyết à?”

https://thuviensach.vn

“Đúng thế.” Ở hiện đại nàng là một người miền nam chính cống, tuy hàng năm cũng có tuyết nhưng chưa bao giờ thấy tuyết phủ trắng như lông ngỗng cả, chỉ rơi ít bông tuyết nho nhỏ, vun thành đống cũng không đủ, “Muốn đánh trận tuyết này, muốn đắp người tuyết này.”

“Vậy nàng phải chăm chỉ dưỡng thân mình, nếu sức khỏe cứ kém thế này thì dù có tuyết trẫm cũng tự mình tới canh nàng, không cho nàng ra ngoài.”

Mạc Yên Nhiên quay sang nhìn hắn, thấy trong mắt hắn tràn ngập lưu luyến, giống như rất thích nàng, không hiểu sao nàng lại cảm thấy trong lòng đau khổ, nắm tay hắn, “Ta cũng muốn xin lang quân một lễ vật năm mới.”

https://thuviensach.vn

Chương 31: Giao Thừa

Ngày ấy giao thừa thật sự có tuyết rơi, Mạc Yên Nhiên đang ngủ say sưa trên giường thì bị Thư Nhu và Thanh Thiển đánh thức, bọn họ còn cười nhìn nàng, "Tiểu chủ, tuyết rơi rồi."

Ánh mắt Mạc Yên Nhiên sáng lên, vội vàng ngồi dậy để bọn họ hầu hạ rửa mặt thay quần áo, vừa nói, "Không dùng đồ ăn sáng vội, hôm nay còn phải đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương." Vừa tự mình đi giày chạy ra ngoài.

Quả thật có tuyết rơi, vừa xốc mành lên đã cảm thấy bên ngoài lạnh như đóng băng, những bông tuyết lớn từ trên trời bay xuống, dừng trên cái cây trước cửa phòng nàng, trên đất đã tích một lớp tuyết mỏng. Mạc Yên Nhiên hưng phấn cực, "Rơi từ khi nào, đã có tuyết đọng rồi."

"Thưa tiểu chủ, rơi từ đêm hôm qua, đêm qua rơi còn chưa nhiều, đến bình minh thì tuyết rơi dày hơn một chút."

Thư Nhu mang áo choàng đến cho nàng, là một chiếc áo lông chồn xanh ngọc, nàng sờ sờ, "Sao không mặc cái áo lông cáo bệ hạ ban?"

"Đây cũng là bệ hạ ban thưởng, nô tỳ thấy hôm nay tiểu chủ mặc nhạt màu, nghĩ hôm nay là đem giao thừa, nên có chút màu sắc vui mừng mới tốt." Mạc Yên Nhiên nhìn nhìn bản thân, hôm nay mặc có nhạt nhẽo đâu, bởi hôm nay dậy sớm nên còn cẩn thận trang điểm, tuy không đỏ tía nhưng cũng là hồng phấn vui mắt. Nàng khó hiểu, vậy thế nào mới là không nhạt nhẽo?

https://thuviensach.vn

Nghĩ nghĩ lại sai bảo, “Vài ngày trước không phải các ngươi thêu rất nhiều khăn đỏ à? Hôm nay dùng nó đi. Như các ngươi nói, vui mừng chút.”

Tiểu Kỳ Tử gọi kiệu đến, Mạc Yên Nhiên vịn tay hắn lên kiệu, thấp giọng nói, “Hôm nay còn sớm, các ngươi đi chậm chút, không cần quá nhanh.”

“Nô tài hiểu, tiểu chủ.” Hắn cong lưng đáp một câu, lại hô, “Khởi kiệu.”

Hôm nay rất lạnh, nghĩ đến đây Mạc Yên Nhiên thấy may mắn vì nơi này không có quy củ phi tử thấp vị không được ngồi kiệu, chỉ có quy củ cỗ kiệu không cùng cấp bậc, loại thời tiết này mà không được ngồi kiệu, phải đi bộ tới thỉnh an Hoàng Hậu thì đến nơi phải biến thành người tuyết rồi, chứ đừng nói đến thể chất chỉ thổi gió đã mặt mày trắng bệch, dễ ngã bệnh của Mạc Yên Nhiên. Nàng bĩu môi, hơi vén mành lên nhìn ra ngoài, tuyết còn đang rơi, rơi rất dày. Có lẽ còn sớm nên trên đường rất yên tĩnh, cũng không có tiếng chim kêu, chỉ có tiếng chân đám thái giám giẫm lên mặt tuyết.

Lúc này nàng mới cảm nhận được, kẻ có tiền ở chế độ phong kiến thật là… thật là quá thích.

Khi đến Vĩnh Khang Cung thì phát hiện không còn sớm nữa, gần như đã đến đông đủ. Có lẽ hôm nay là giao thừa nên ngay cả Đức Phi và Thục Phi xưa nay ít ra ngoài cũng tới. Lúc này đang ngồi uống trà ở vị trí gần Hoàng Hậu nhất.

Đã lâu Mạc Yên Nhiên không đến, bây giờ vị trí của nàng cũng cao lên khó hiểu. Ngày xưa Chiêu Viện, Thục Viện đương nhiên ngồi trước nàng, vị trí Tiệp Dư cũng chỉ có một mình nàng, nay thêm một Lục Thanh Vu, hai người cùng ngồi ở vị trí Tiệp Dư, người ngồi trước người ngồi sau là có ý kiến. Nói đến thánh tâm, hai vị Tiệp Dư đều rất được Thẩm Sơ Hàn thích, từ sau thu săn trở về, những ngày diện thánh của Lục Tiệp Dư kia chưa từng

https://thuviensach.vn

ngừng, nhưng nghe nói lần trước hai vị Tiệp Dư gặp như ở Ngự Hoa Viên, là Lục Tiệp Dư mất mặt trở về, còn Mạc Tiệp Dư thì được ý chỉ của Hoàng Thượng và Hoàng Hậu nương nương, sức khỏe không tốt không cần tới thỉnh an.

Mạc Yên Nhiên khi ở trên đường đã nghĩ tới vấn đề này, khi nàng đến thì Lục Thanh Vu đã đến, ở Vĩnh Khang Cung cùng cấp không cần đứng lên hành lễ nên nàng chỉ gật đầu. Lúc này, tiểu nha hoàn của Vĩnh Khang Cung dẫn nàng tới chỗ ngồi phía trên Lục Thanh Vu. Nàng tự biết đây là Hoàng Hậu nương nương sắp xếp nên không từ chối, mỉm cười ngồi xuống.

Bên kia Hoàng Hậu đã ân cần hỏi thăm nàng, "Thân mình Mạc Tiệp Dư đã khá hơn chưa?"

Mạc Yên Nhiên gật đầu với nàng ấy, "Khiến Hoàng Hậu nương nương nhớ mong."

Hoàng Hậu thật cẩn thận nhìn sắc mặt nàng mới nói, "Ừ, bản cung thấy ngươi cũng tốt lên không ít rồi, sắc mặt không còn trắng bệch như mấy ngày trước tới đây nữa." Không chờ nàng trả lời, Hoàng Hậu lại nói với Lục Thanh Vu, "Lục Tiệp Dư không cần để ý, bản cung đã lâu chưa gặp Mạc Tiệp Dư, muốn nàng ngồi gần chút để tiện nói chuyện phiếm với bản cung."

Lục Thanh Vu đứng lên hành lễ, "Nương nương quá lời, Mạc Tiệp Dư vốn hầu hạ Hoàng Thượng sớm hơn thiếp tỳ, ở trên thiếp tỳ cũng là nên vậy."

Hoàng Hậu gật đầu ý bảo nàng ta ngồi xuống mới nói tiếp, "Bản cung vốn có ý bảo sáng nay các ngươi không cần đến, dù sao buổi chiều còn có cung yến, đến lúc đó chúng ta có thể tụ họp, cũng không vội lúc này."

Đức Phi tiếp lời, "Nương nương nói gì vậy, thỉnh an sáng sớm vốn là chuyện chúng thần thiếp phải làm, thân thể thần thiếp không tốt không thể

https://thuviensach.vn

ngày ngày đến hầu hạ nương nương đã là cảm kích nương nương không trách tội, một ngày lễ lớn như hôm nay có lý nào lại không đến."

Hoàng Hậu cười nhìn nàng ta, "Thân thể ngươi không tốt, chuyện này bản cung và Hoàng Thượng đều rõ ràng, ngươi ở trong cung tu dưỡng, chăm sóc tốt Nhị hoàng tử là đủ bổn phận, tới thỉnh an hay không không quan trọng."

"Lời này nương nương nói có lý." Phong Giáng Bạch uống một ngụm trà, thản nhiên cướp lời Hoàng Hậu, nhưng trong giọng nói không có nửa phần cảm thấy nương nương nói có lý, "Nếu tâm không thành còn chẳng bằng không đến." Nàng ta có hàm ý, Mạc Yên Nhiên chỉ hồn nhiên coi như không, không quan tâm đến người khác chỉ uống trà của mình.

Hoàng Hậu không muốn nói tiếp đề tài này, đáp một tiếng rồi chuyển chủ đề, "Hai ngày trước Hoàng Thượng có nhắc với bản cung, tân niên lần này muốn đại phong hậu cung để mọi người đều dính chút vui mừng. Vốn đây là quy củ hàng năm, mọi người không cần đặc biệt chuẩn bị, về phần phong vị thế nào buổi tối trên cung yến Hoàng Thượng sẽ có sắp xếp. Nhưng có một chuyện là, các muội muội hạ vị có khả năng thăng chức thành phi thượng vị, đến lúc đó chuyện dời cung phải chuẩn bị trước. Mừng năm mới xong, nếu lúc đó vị muội muội chủ vị một cung nào có yêu cầu gì với cung điện thì có thể nói trước với bản cung, bản cung cũng có thể suy nghĩ một chút."

Lời này cực kỳ rõ ràng, nhất là những người chiếm vị trí Tiệp Dư như Mạc Yên Nhiên và Lục Thanh Vu, đi lên một bước chính là chủ vị một cung, không những có cung điện riêng, nếu có con còn có thể tự mình nuôi, đó mới là thật sự đi lên phi tử thượng vị.

Mạc Yên Nhiên không quá để ý tiếng động náo nhiệt xung quanh, nàng đã biết trước sẽ như vậy. Mừng năm mới, chẳng lẽ Hoàng Đế và Hoàng Hậu còn chuẩn bị quà cho phi tần hậu cung à? Đương nhiên thống nhất thăng

https://thuviensach.vn

chức cho nhanh. Điều nàng tò mò là, Mạc Bình U tấn đến vị trí tứ phi là đương nhiên, vậy Đức Phi và Thục Phi thì thăng lên đâu nữa? Quan trọng nhất là, nàng nở một nụ cười, khóe mắt như có như không liếc sang Lục Thanh Vu ngồi ngay bên cạnh, thấy nàng ta ngồi ngay ngắn, khóe miệng mỉm cười như đã tính toán xong tất cả làm cho người ta không thể chọn lấy điểm sai, nàng ta sẽ thăng chức đến vị trí nào?

Hoàng Hậu tán gẫu với mọi người không lâu liền thả người, dù sao bây giờ còn chưa dùng đồ ăn sáng. Không ngờ mới chỉ một lát mà tuyết đã ngừng rơi. Bởi vì trên đất có tuyết phủ nên nhìn sắc trời có vẻ sáng hơn không ít. Mạc Yên Nhiên đứng ngoài cửa Vĩnh Khang Cung, ngập ngừng nghĩ nghĩ rồi quay vào trong phòng. Hoàng Hậu còn ngồi trên uống trà, thấy nàng vào cũng không ngạc nhiên, ngược lại còn nở nụ cười, “Hay là ở lại dùng bữa sáng đi? Mấy ngày trước nghe Hoàng Thượng nói ngươi thích bánh ngọt chỗ bản cung. Thích loại nào? Bảo Tập Hương dặn dò xuống.”

Mạc Yên Nhiên giờ mới thẹn thùng, liên tục xua tay, “Nào dám làm phiền Tập Hương cô cô, có thể ở lại chỗ nương nương dùng bữa sáng đã là làm phiền rồi, nương nương còn khách khí như vậy thiếp tỳ cũng ngượng ngùng ở lại.”

Hoàng Hậu ý bảo nàng đến gần, không cần người đỡ đã kéo tay nàng đến phòng bên, người hầu đã bắt đầu bày đồ ăn, “Bản cung đoán đại khái ngươi sẽ quay lại nên đã dặn dò, ngươi xem, nếu không vừa ý cứ việc nói.” Hoàng Hậu vỗ vỗ tay nàng, ngăn lời từ chối tiếp theo của nàng, “Nếu còn khách sáo với bản cung thì ngươi về cung của mình ăn đi, đừng ở đây nữa.”

Giờ Mạc Yên Nhiên mới bĩu môi, một lúc lâu mới nghẹn ra một câu, “Bánh lục khôn bạch ngọc.”

Hoàng Hậu cười rộ lên, “Ngươi thật thích ăn đồ ngọt, bản cung thì thấy rất ngấy, Tập Hương, nghe thấy chưa?”

https://thuviensach.vn

Tập Hương nhún gối, “Vâng, nương nương.” Rồi đi ra ngoài.

Mạc Yên Nhiên mở miệng, “Nương nương, thật sự không cần phiền toái như thế.”

“Đây có gì mà phiền, chỉ thêm món ăn thôi. Ngươi ở lại dùng bữa với bản cung bản cung vui cực kỳ, cho ngươi thêm đồ ăn là an ủi ngươi thôi.”

“An ủi cái gì, thiếp tỳ thật lòng muốn cùng nương nương dùng bữa.”

“Sao đột nhiên nghĩ tới muốn dùng bữa với bản cung?”

“Nương nương.” Mạc Yên Nhiên thật cẩn thận mở miệng, “Hôm nay ngài sắp xếp vị trí của thiếp tỳ và Lục Tiệp Dư…”

“Ừ, bản cung đúng là có ý kia.” Hoàng Hậu ngừng ăn cháo, chuyển sang nhìn Mạc Yên Nhiên, “Chỉ là một vị trí thôi, ở Vĩnh Khang Cung này, bản cung nghĩ đã lâu không gặp ngươi nên để ngươi ngồi gần một chút.”

Trên dưới chỉ cách một vị trị, nào có gần hay không gần. Mạc Yên Nhiên biết, Hoàng Hậu đang thay mình chèn ép Lục Thanh Vu. Nàng hiểu, nhưng cảm thấy chuyện này không cần thiết, “Lục Tiệp Dư kia sớm hay muộn cũng là…”

“Chẳng phải còn chưa phải à?” Lúc này, tiểu nha hoàn phía dưới đã bưng bánh lục khôn bạch ngọc tới, phía trên ngào ngạt mùi mè đen, “Ngươi nếm thử xem, không phải nói muốn ăn cái này sao?”

“Tạ nương nương.” Nàng ăn một miếng nhỏ, nhấm nháp mùi vị kia trong miệng, ngẩng đầu dùng ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Hoàng Hậu chằm chằm, “Nương nương, vì sao trong cung ngài làm lại đặc biệt ngon vậy nhỉ? Lần trước nếm thử ở chỗ ngài, về bảo Ngự Thiện Phòng làm cho ta một đĩa, nhưng mùi vị lại không giống.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu bật cười, “Ngươi thật là, chỉ biết chọn những lời dễ nghe để nói.” Nhưng không trách tội sự bất kính trong lời nói vừa rồi của nàng, “Nếu ngươi thích thì cứ việc tới đây, sai người chỗ bản cung làm cho ngươi là được.” Nghĩ nghĩ lại nói thêm một câu, “Thân thể ngươi thế này không nên ra ngoài nhiều thì hơn, Thái Y xem bệnh xong ngươi có ngày ngày uống thuốc không? Hay là đưa đầu bếp này sang cho ngươi?”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, trong lúc lơ đãng đã dùng thái độ với Thẩm Sơ Hàn để đối đãi với Hoàng Hậu, “Ngày ngày uống kìa, thuốc kia còn đắng hơn cả hoàng liên. Nương nương cũng quá khách khí, đầu bếp này làm điểm tâm ngon như vậy đương nhiên chính ngài phải giữ lại. Chỗ ta cũng không vội.”

Hoàng Hậu không để ý thái độ của nàng, “Kia tùy ngươi. Về phần Lục Tiệp Dư kia…” Hoàng Hậu tự mình gắp một miếng bánh bạch ngọc cho Mạc Yên Nhiên, “Có bản cung ở đây, cho dù nàng đúng cũng không làm gì được. Ngươi chỉ cần nhớ điểm này là tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Chương 32: Phong Di Tần

Khi Mạc Yên Nhiên trở lại Di Hòa Điện thì đám Sơ Ảnh đã sắp sẵn quần áo chờ nàng. Nàng nhìn toàn bộ trang sức của Tiệp Dư đã phát hoàng, "Ta nói với ngươi này, muốn cắm toàn bộ chỗ này lên đầu ta là không thể nào. Ta còn phải đi đường chứ."

Khóe miệng Sơ Ảnh hình như hơi giật giật, không quan tâm đến Mạc Yên Nhiên, kéo nàng ngồi xuống trước gương, nhanh nhẹn tháo búi tóc của nàng ra, chải lại cho nàng lần nữa. Mạc Yên Nhiên càng nhìn đống trang sức càng rùng mình, vội vàng kéo tay Sơ Ảnh xuống, nhìn nàng, "Sơ Ảnh tốt, nói với ta, không cần mang cả bộ đúng không?"

Thanh Thiển bưng nước vào, nghe thế cũng cười, "Thưa tiểu chủ, bộ trang sức kia ngài đương nhiên phải mang cả bộ." Nàng ta vắt khăn lau tay cho nàng, "Đây là cung yến, tiểu chủ phải coi trọng mới được."

"Coi trọng cũng không cần đeo nhiều thứ thế chứ. Còn cả bộ quần áo các ngươi vừa mang tới nữa…" Nàng chỉ về phía giá áo, "Mặc cái kia nhất định không đi nổi đường."

"Tiểu chủ, đây là coi trọng mà, đương nhiên phải "trọng" rồi. Bộ trang phục Tiệp Dư này có là gì, vừa rồi nghe Thư Nhu cô cô kể, Hoàng Hậu nương nương nói sẽ đại phong hậu cung? Tiểu chủ đi lên nữa chính là Tần rồi, Tần và Tiệp Dư cách nhau xa lắc đấy."

Chuyện này Mạc Yên Nhiên cũng biết, tuy Tần và Tiệp Dư chỉ cách một cấp nhưng nói rõ thì cũng là kém xa lắc thật. Không phải Tần thì không có

https://thuviensach.vn

tư cách có cung điện riêng, không có tư cách nuôi con mình. Tiệp Dư và Tần tương đương một bước ngoặt lớn, cũng như Phi và Chiêu Dung.

Nàng phát hiện nàng bị đánh trống lảng, tóc đã vãn một nửa rồi, nàng vội vàng nói tiếp, "Ta mặc kệ, các ngươi xem rồi làm đi, hôm nay nếu để ta đeo những thứ này nhất định ta sẽ xấu mặt." Nàng xuyên qua bóng gương mờ nhạt nhìn Sơ Ảnh đứng sau, "Sơ Ảnh tốt, ngươi không muốn chủ tử ngươi đi một bước lắc một cái chứ?"

Người trong phòng đều nở nụ cười, Mạc Yên Nhiên lại không cảm thấy xấu hổ, ngồi thẳng lại, "Cho nên, ta nói không cần đeo nhiều cũng là có đạo lý. Ngươi nghĩ mà xem, hôm nay mọi người đều vũ trang hạng nặng, nói không chừng ta còn đụng hàng với Lục Tiệp Dư đấy, như vậy không tốt. Hơn nữa, hôm nay Hoàng Thượng nhất định ngủ ở Vĩnh Khang Cung, ta trang điểm xinh đẹp cũng chẳng để làm gì."

"Tiểu chủ, không phải…"

"Chính là lý này, nghe ta không sai đâu. Ừm, Thư Nhu, đi lấy bộ váy gấm tư xuyên thêu hoa tường vi bằng tơ vàng kia ra cho ta, kết hợp với cái áo bách hoa phi điệp viền bạc, như vậy chắc không lạnh nữa đâu. Cũng không cần chải kiểu phức tạp, một búi tóc song đao là được rồi." Nàng ngừng lại, lục tìm bên trong hộp trang sức, sau đó nhặt ra mấy thứ, "Đeo mấy cái này đi, vừa vui mừng cũng không chói mắt, sẽ không làm người ta cảm thấy quá trớn."

Mạc Yên Nhiên nghĩ như thế, nhưng không phải mọi người đều nghĩ thế, ít nhất Thẩm Sơ Hàn không nghĩ thế.

Hắn mở yến với đại thần ở phía trước, muộn chút mới tới. Hắn vừa tới đã bị cả sảnh đường châu ngọc làm cho hoa mắt, hắn kêu đứng dậy, ngồi xuống. Ánh mắt theo bản năng liếc tới Mạc Yên Nhiên, nàng không đeo những trang sức nặng nề của Tiệp Dư, ngồi trên vị trí của nàng lại không bị

https://thuviensach.vn

những phi tử ăn mặc đẹp đẽ quý giá che lấp. Nàng có vẻ độc lập khác thường, hôm nay sắc mặt nàng rất tốt, cũng có lẽ vì bôi son, nàng ngày trước không thích bôi những thứ kia lên mặt, hôm nay nhìn có vẻ đặc biệt xinh đẹp.

Nhất thời, hắn không dời nổi tầm mắt.

Chợt nghe Hoàng Hậu ngồi bên sai bảo, "Đưa đĩa điểm tâm này tới cho Mạc Tiệp Dư."

Hắn mới phục hồi tinh thần, thấy Hoàng Hậu chỉ vào một đĩa bánh gạch cua, "Khoan đã."

Hắn hô ngừng theo bản năng, thấy Hoàng Hậu nghi hoặc nhìn hắn, rồi giải thích với hắn, "Không còn mùa cua nữa, hiếm khi nào có bánh gạch cua không tệ nên muốn để Mạc Tiệp Dư nếm thử." Nàng dường như nghĩ nghĩ rồi lại bỏ thêm một câu, "Lần trước Mạc Tiệp Dư ở chỗ thần thiếp nói thích bánh gạch cua."

Thẩm Sơ Hàn biết, sự khác biệt về cấp bậc không chỉ thể hiện ở vị trí, mà còn thể hiện ở đồ ăn trên bàn, vốn không nên làm mất mặt Hoàng Hậu, nhưng hắn và Hoàng Hậu ngồi trên cao, bên dưới gần nhất là Thục Phi có lẽ không nghe thấy lời bọn họ nói, hắn lại nghĩ tới ngày ấy Mạc Yên Nhiên nói với hắn, Hoàng Hậu khác. Hắn nhìn Hoàng Hậu, trong mắt nàng ấy không có kích động, cũng không có gì khác, chỉ có yên tĩnh và nghi vấn, hắn mở miệng, "Thân thể Mạc Tiệp Dư lạnh…"

Hắn còn chưa nói xong Hoàng Hậu đã ý bảo cung nữ kia buông đĩa đồ ăn, quay đầu xin lỗi hắn, "Hoàng Thượng thứ tội, chuyện này thần thiếp thật là không biết, suýt chút nữa đưa đồ ăn tính hàn cho Mạc Tiệp Dư."

Nàng không ghen tị, không tức giận, chỉ có hiểu ra và thở phào nhẹ nhõm, không hiểu sao Thẩm Sơ Hàn có điểm hiểu ra Mạc Yên Nhiên nói Hoàng Hậu khác là thế nào. Có lẽ nàng cảm thấy Hoàng Hậu thật sự quan

https://thuviensach.vn

tâm nàng, có lẽ cảm thấy Hoàng Hậu vô hại? Thẩm Sơ Hàn cũng nói không rõ, nhưng hắn cũng chẳng muốn nghĩ rõ ràng, chỉ chỉ một đĩa điểm tâm khác trên bàn Hoàng Hậu, "Đưa cái này." Rồi lại chỉ một món trên bàn mình, "Cùng đưa qua đi."

Rồi mới tiếp tục nói với nàng, "Ngươi cũng đừng quá chiều nàng, nàng không có người khác quản là rất tùy tiện."

Hoàng Hậu cũng hiểu, cười cười, "Đúng thế, giống một đứa trẻ, nếu bệ hạ không nói, thần thiếp không biết đưa qua, có lẽ nàng còn vui vẻ ăn ấy chứ."

Thẩm Sơ Hàn hơi sửng sốt, hắn thấy Hoàng Hậu không nói chuyện với mình nữa mà quay sang nói với Đức Phi ngồi cạnh, hắn quay đầu hỏi Thục Phi, "Giáng Bạch ăn có ngon miệng không?"

Phong Giáng Bạch ngẩng đầu nhìn hắn, khẽ cười, "Có ạ, tạ bệ hạ quan tâm."

Dường như đầu óc hắn còn có chút mất linh động, lại hỏi một câu, "Có đồ ăn gì ban xuống không?"

Sắc mặt Phong Giáng Bạch chợt biến, dường như không hiểu lời này của hắn, một lúc không đáp lại, lúc này Thẩm Sơ Hàn mới như hoàn hồn, mím môi chậm rãi nở một nụ cười, "Ý của trẫm là, nếu có món ăn nào không thích thì nói với trẫm, trẫm ban thưởng món khác cho ngươi."

Đáp án này dường như không quá vừa lòng nàng ta, nhưng hắn đã mở miệng giải thích thì nàng ta cũng không khiến hắn khó coi, gượng cười một cái, "Tạ bệ hạ, Giáng Bạch không dám."

Hắn cũng mất hứng thú nói chuyện với nàng ta, quay đầu nhìn thoáng qua Hoàng Hậu còn đang nói chuyện với Đức Phi, lại nhìn Mạc Yên Nhiên phía dưới. Hai đĩa điểm tâm vừa được đưa đến, nàng cũng cười với hắn rất

https://thuviensach.vn

đẹp mắt, giống như có ánh sáng trong mắt nàng, nhoáng lên làm hắn không mở nổi mắt. Nàng dời mắt rất nhanh, cúi đầu ăn.

Vì sao có vẻ như chuyện gì nàng cũng nhìn rõ ràng và thông suốt như thế.

Hoàng Hậu đi đầu kính rượu Hoàng Thượng, lời chúc cũng không khác năm vừa rồi nhiều lắm, Hoàng Thượng cực kỳ nể tình uống một hơi cạn sạch. Thục Phi và Đức Phi dâng rượu hắn cũng cạn chén. Đến lượt phi tử phía sau hắn chỉ uống một ngụm hoặc chạm cốc thôi.

Mạc Yên Nhiên không muốn quá gây chú ý nên cũng đi lên kính hắn và nói vài lời bình thường. Có lẽ ở trên triều hắn đã uống không ít, bây giờ mời hắn liên tục hắn hình như hơi say, ngồi trên vị trí cũng không ngồi thẳng lưng bất động như trước, trên mặt có một tầng hồng hồng mỏng manh, trong mắt như lăn tăn bọt nước, lại giống như bị đổ mực, nàng giơ cốc thấy hắn ngẩn ngơ nhìn nàng, nàng đi lên sau Lục Thanh Vu, lúc trước hắn đã mỉm cười nhận rượu của “Thanh Vu”, lúc này lại không có ý đón rượu của nàng.

Nhất thời bầu không khí có chút yên tĩnh, chỉ có tiếng gió ngẫu nhiên thổi qua.

Dường như bừng tỉnh hắn, hắn giơ cốc rượu của mình lên uống một hơi cạn sạch, nàng dù sửng sốt cũng nhanh chóng cầm cốc lên chuẩn bị uống, lại thấy hắn tự mình vươn tay lấy cốc của nàng, bấy giờ nàng mới thật sự ngây dại. Hắn uống cả cốc rượu của nàng, “Thân thể nàng không tốt, đừng uống rượu, trở về gặp gió lại ho khan.”

Thân thể nàng giống như không chịu khống chế, nhún gối xuống rồi nói một câu theo bản năng, “Thiếp tỳ tạ bệ hạ.”

Hắn nở nụ cười, kéo ngọc bội đè áo trên người xuống, thanh long ngọc bội kia là vật hắn mang trên người nhiều năm, ngay cả Ninh An cũng thay

https://thuviensach.vn

đổi sắc mặt, hắn lại không có biểu cảm gì ném nó vào trong lòng nàng, "Sau này sẽ không còn là thiếp tỳ nữa, lễ vật tân niên, Di Tần."

Đằng trước có Hoàng Hậu, có Thục Phi, có tân sủng Lục Thanh Vu của hắn, nhưng hắn lại chỉ uống lên hai chén rượu vì nàng, còn ban thưởng lễ vật tân niên gì đấy cho nàng, càng làm người ta giật mình là, miệng vàng lời ngọc phong nàng làm Di Tần.

Nàng cười càng lúc càng lớn, ánh sáng trong mắt càng ngày càng rực rỡ, nâng khối ngọc kia chậm rãi quỳ xuống với hắn, "Thần thiếp tạ chủ long ân."

Hắn dùng tay chống đầu nhìn nàng, thấy nàng đứng dậy đối diện với hắn, mùi rượu trên mặt hắn dâng lên, đôi mắt phượng vốn hút hồn của hắn lại càng diễm sắc, hắn vung tay, tựa hồ còn ngại nàng đêm nay chưa đủ nổi bật, còn muốn quan tâm nàng một câu, "Quỳ cái gì, đất rất lạnh, trẫm biết tâm ý của nàng là được rồi."

Lúc này Lục Thanh Vu chỉ cảm thấy môi mình sắp bị cắn nát, cảm giác miệng có mùi máu tươi nhàn nhạt, dựa vào cái gì biết tâm ý của nàng ta là được rồi, dựa vào cái gì nàng ta có thể có được ánh mắt chăn chú của hắn như vậy, nàng ta rõ ràng không được sủng ái bằng mình, thậm chí thời gian bệ hạ tới chỗ mình cũng nhiều hơn tới chỗ nàng ta, cho dù tiếp sau đây mình được tấn phong cao hơn nàng ta rất nhiều thì vẫn không cảm thấy vui vẻ. Hắn đối với tất cả bọn họ đều như có lệ, giống như vì cho nàng ta lễ vật tân niên mới không thể không thuận tiện cho những người khác. Nhưng rõ ràng không nên là như thế.

Phong Giáng Bạch nhìn Mạc Yên Nhiên, nàng ta đang từ từ đứng lên, trong tay còn nắm khối ngọc bệ hạ vừa cho, khối ngọc kia nàng nhìn rất quen mắt, nhớ mang máng từ khi còn là Thái Tử bệ hạ đã có miếng ngọc này. Nàng thản nhiên nở nụ cười, quay đầu qua xem Thẩm Sơ Hàn, trong mắt hắn còn đầy ý cười, cũng có chút lưu luyến thản nhiên. Nhớ tới ban

https://thuviensach.vn

ngày hôm nay sau khi hồi cung, nghe thấy mấy lời đám tiểu tỳ nữ tán gẫu khi quét tuyết, “Nếu được tấn phong thì Mạc Tiệp Dư và Lục Tiệp Dư đều là phi tử thượng vị, đều có thể tự nuôi con mình rồi...” Nàng có chút muốn khóc, lại có chút muốn cười.

Thẩm Sơ Hàn lúc này không chú ý nhiều đến biểu cảm của người khác, chỉ nhìn Mạc Yên Nhiên, thấy nàng giận dữ, thấy nàng cười. Hắn nghĩ, ngẫu nhiên cứ tùy hứng một chút đi, buông thả bản thân một chút thì có sao. Nàng vui vẻ như vậy, hắn cũng vui vẻ như vậy cơ mà. Thì có sao đâu.

Ngày ấy nàng nằm trên đầu gối hắn, “Ta không muốn bị người ta gọi là Mạc chủ tử, nghe rất giống Mạc Phi nương nương, lang quân tặng ta cái đó làm lễ vật tân niên được không?”

Di, cũng là thích.

Trẫm là thích nàng đến thế.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 33

Đến ngày hôm sau, phong thưởng chính thức đã ban xuống. Thục Phi và Đức Phi vẫn ở nguyên vị trí không thay đổi, nhưng Mạc Bình U lên tới vị trí Hiền Phi, triều đại có quy củ thứ bậc Quý Thục Hiền Đức, Mạc Bình U thăng chức lên cũng ẩn ẩn có vẻ hơn Đức Phi. Có điều trước nay Đức Phi không để ý thế sự, ước chừng cũng sẽ không so đo Mạc Bình U ở dưới nàng ta một vị vẫn cao hơn một chút. Ở chính tam phẩm trở lên phần lớn không thay đổi, chỉ có chính tứ phẩm trở xuống là đều thăng lên một vài bậc. Mạc Yên Nhiên tính của mình, coi như bay lên một phát năm bậc, bởi vì mọi người đều biết có phong hào thì tương đương cao hơn nửa cấp.

Nhưng nàng vẫn có chuyện đoán sai, Lục Thanh Vu kia vậy mà một lần lên đến Tu Nghi, xem như ở trung đẳng của chính tam phẩm. Với thời gian vào cung chưa đủ một năm, nàng ta đã là áp đảo sủng phi thời gian dài chiếm thánh sủng như Mạc Yên Nhiên, đúng là hiếm thấy. Ngay cả Sơ Ảnh cũng nói một câu bên tai Mạc Yên Nhiên, “Có lẽ bệ hạ thật sự thích Lục Tu Nghi, nếu không tấn vị nhanh như vậy thật sự không hợp quy củ.”

Nói tới không hợp quy củ, Mạc Yên Nhiên tấn nhanh như vậy cũng không hợp quy củ, chỉ là có Lục Thanh Vu làm lá chắn, chuyện Thẩm Sơ Hàn làm ở cung yến giao thừa đã được đỡ đi không ít, ít nhất trước mắt chưa có ai tới gây chuyện. Nhưng nghe nói Thục Phi gặp Lục Thanh Vu một lần, Mạc Yên Nhiên uống một ngụm trà, trên mặt không có biểu cảm gì. Chỉ có Thanh Thiển nói, “Nương nương, Thục Phi nương nương sẽ không định mượn sức Lục Tu Nghi đấy chứ. Nếu là vậy thì tình hình của chúng ta...”

https://thuviensach.vn

“Không sao.” Đúng rồi, bây giờ nàng đã là nương nương, lên làm Tần có thể được gọi là nương nương, dễ nghe hơn tiểu chủ nhiều, nàng yên lặng nghĩ, “Yên tâm đi, Thục Phi sẽ không mượn sức Lục Tu Nghi.”

“Ơ? Đó là vì sao, nay thanh thế của Lục Tu Nghi nương nương như mặt trời ban trưa, tuy Thục Phi nương nương cũng đắc thế, nhưng nếu được Lục Tu Nghi giúp thì nhiều khả năng có thể nâng cao một bước...”

Các nàng đều biết nâng cao một bước là ý gì, ngoại thích của Thục Phi thân phận không cao, chính nàng ta lại không có con nối dòng, có thể ngồi lên vị trí Thục Phi còn thánh sủng không giảm nhiều năm đã là hiếm có. Càng hiếm có là dường như nàng ta chưa bao giờ gợi ý Thẩm Sơ Hàn dẫn dắt mẫu tộc nhà mình, nếu không, bằng thế của nàng ta hiện nay nhấc phụ thân nàng ta lên lục bộ làm Thượng Thư cũng nói không chừng. Chuyện này chứng tỏ Phong Giáng Bạch là người hiểu biết, chính vì phần hiểu biết này cho nên… “Có lẽ Thục Phi nương nương không thèm để ý có lên thêm một bước hay không.” Lúc trước khi Phong Giáng Bạch tìm nàng nói những gì nàng còn nhớ rõ ràng, Phong Giáng Bạch căn bản không thèm biết đồng minh tỷ muội cái gì, hơn nữa, Mạc Yên Nhiên nghĩ, ngoại trừ Thẩm Sơ Hàn nàng ta hẳn là người rõ ràng nhất lý do Lục Thanh Vu thượng vị, “Có lẽ là... chướng mắt Lục Tu Nghi?”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, nàng nói lời này trong điện không ai dám đáp, cũng may bên cạnh chỉ có Thư Nhu và Thanh Thiển, Sơ Ảnh, không sợ có người truyền ra ngoài, nhưng như vậy là đại bất kính, không giống tác phong trước giờ của Mạc Yên Nhiên.

Chính Mạc Yên Nhiên tựa hồ cũng phát hiện, xem bộ dạng ba người kia nín thở bỗng bật cười, “Kỳ quái vì sao hôm nay ta nói chuyện không nể mặt Lục Tu Nghi vậy phải không?”

“Dù sao chỉ có chủ tử và chúng nô tỳ, nương nương thả lỏng chút cũng không sao, chỉ là...” Thư Nhu dường như cũng đã suy nghĩ, nhìn sắc mặt

https://thuviensach.vn

của nàng rồi mới chậm rãi nói.

Mạc Yên Nhiên cũng không kiên nhẫn nghe nàng nói, “Bây giờ ta không muốn nể mặt bọn họ chút nào hết.” Nàng vẫn tự xưng “ta” như khi còn là Tiệp Dư, có lẽ không thích tự xưng “bản cung”, không muốn vênh váo trước mặt người một nhà, “Tất nhiên ta không muốn chạm mặt nàng ta, nhưng chỉ bằng Lục Thanh Vu kia, ta cũng không sợ.”

Mạc Yên Nhiên nói vậy, bọn họ lại càng không dám thở mạnh một hơi, nghĩ vì sao tính tình nàng đột nhiên thay đổi lớn như thế.

Cũng oan uổng cho Mạc Yên Nhiên, nàng vốn đã không phải Mạc Yên Nhiên trước kia, nàng ban đầu đã có tính cách như vậy, ở trong thân thể này luôn vô thức biểu hiện ra những suy nghĩ chân thực nhất của bản thân. Nàng biết không thể như thế, nay nàng là Mạc Yên Nhiên sinh ra ở cổ đại, sống trong hoàng cung, mỗi bước đi là một bước trên băng mỏng, nàng có thể không để ý tới những tính kế kia nhưng nàng cũng rõ ràng, một khi nàng đi lên Tần vị thì có thể thành chủ vị một cung, những ngày kế tiếp nhất định không dễ sống, vậy thì nàng cần gì phải che che đậy đậy như trước nữa.

Quan trọng nhất là, thái độ của Thẩm Sơ Hàn ngày đó, hắn đối với nàng như thế trước mặt rất nhiều phi tần, không hiểu sao nàng tin là có vài phần thật lòng, nếu không ngày hôm sau cũng không nhấc Lục Thanh Vu lên Tu Nghi để ngăn ít nổi bật cho nàng. Và cả ánh mắt hắn ngày đó, chăm chú và nghiêm cẩn, bao dung và tùy ý. Hắn đã bằng lòng bốc đồng đối xử với nàng như thế, nếu mình còn nơm nớp lo sợ sinh tồn ở hậu cung thì còn ý nghĩa gì nữa. Sợ hãi cái này, so đo cái kia, kết quả không gì ngoài chờ một ngày tình cảm của hắn dành cho mình mai một gần như không còn.

Nàng đang ở trong hoàng cung, có thể chết, nhưng không thể mất thánh sủng.

https://thuviensach.vn

Như vậy, sẽ sống không bằng chết.

Nàng không chấp nhận chuyện nữ nhân vật chính trong tiểu thuyết bị Hoàng Thượng vứt bỏ xong, ở lãnh cung còn có thể sống rất tốt, thậm chí còn có thể phát triển một đoạn tình cảm khác người nào đó. Nàng từng tới Vũ Phi Điện, người ở trong đó mùa đông chỉ có một chiếc chăn mỏng, ăn thì như cám lợn, Mạc Yên Nhiên không nghĩ rằng mình chịu không nổi cái khổ đấy, nàng nghĩ những phi tử đã phát điên cũng không phải không chịu được khổ, điều khiến bọn họ chịu không nổi là không biết những ngày như vậy bao giờ mới kết thúc. Bởi họ biết, biện pháp duy nhất để kết thúc loại ngày này chính là khiến Hoàng Thượng nhớ tới mình.

Bên ngoài cứ ba năm lại có người mới bước vào, trẻ tuổi, mỹ mạo. Các nàng cũng có thủ đoạn, cũng có phương pháp đòi thánh tâm, bệ hạ sẽ không nhớ tới bọn họ nữa.

Vậy biện pháp duy nhất chỉ còn chết trong bốn bức tường này.

Ai lại muốn chết đâu, vậy nên chỉ có điên rồi.

Thỉnh thoảng nửa đêm tỉnh lại nàng sẽ cảm thấy mình quá cực đoan, dù sao thất sủng cũng chưa chắc sẽ vào lãnh cung, có lẽ sẽ giống Thư Anh, giữ một cái cung, chờ một người, người kia có lẽ một tháng hoặc một quý sẽ nhớ tới nàng một lần.

Mạc Yên Nhiên khoát tay, “Các ngươi không cần vội thu dọn đồ đạc dời cung, ý chỉ còn chưa hạ, chờ Hoàng Thượng tới ta sẽ nói với Hoàng Thượng.”

Thanh Thiển trừng lớn mắt, “Nương nương nói gì vậy, ngài thăng lên Tần vị đương nhiên là chủ vị một cung, sao còn ở trong Di Hòa Điện nho nhỏ này được.”

https://thuviensach.vn

“Đúng thế, nương nương, nha hoàn thái giám của Tần vị cũng rất nhiều...”

“Được rồi.” Mạc Yên Nhiên nhìn dáng vẻ nghiêm túc của các nàng lại cảm thấy buồn cười, “Ta không nói không chuyển, ta chỉ muốn tự nói chuyện với bệ hạ thôi. Hơn nữa một chốc một lát không chuyển xong được, cho nên mới bảo các ngươi đừng làm người dưới nóng ruột.”

Nàng vừa dứt lời, cửa đã vang lên tiếng thái giám truyền, “Hoàng thượng giá lâm.” Hắn đến chỗ nàng rất ít khi làm náo động như thế, nàng sửng sốt, Thư Như đỡ nàng đứng lên, nàng còn phải ra cửa tiếp giá. Lúc này Thẩm Sơ Hàn đã rảo bước tiến vào, trời không còn sớm, sau lưng hắn đầy sắc hoàng kim, làm cho hắn đột nhiên có vẻ thánh khiết.

Nghĩ tới từ thánh khiết dùng cho hắn nàng lại thấy buồn cười, nàng hành lễ, “Bái kiến bệ hạ.”

Thẩm Sơ Hàn đi tới, nâng tay nàng kéo nàng ngồi xuống, “Đa lễ vậy làm gì.”

Nàng vươn người rót cho hắn chén trà, vẫy lui đám Thư Nhu rồi mới nói chuyện với hắn, “Nghe bệ hạ giá lâm, nghĩ có lẽ bệ hạ muốn xem ta hành lễ cơ.”

“Trẫm quả thật muốn nhìn nàng hành lễ xem sao.” Thấy ánh mắt nàng hiểu lại không hiểu, hắn cười uống ngụm trà, “Nàng đã là Tần vị, tự nhiên phải có nghi thức phong vị, trẫm vốn nghĩ làm nhỏ thôi cũng được, sau này lại...” Hắn hàm hồ cho qua, buông chén trà gõ mặt bàn, “Làm lớn cũng được. Chẳng qua Hoàng Hậu nói với trẫm, chi bằng làm chung nghi thức cho nàng và Lục Tu Nghi, trẫm thấy cũng không tệ, cho nên, đến lúc đó đừng làm trẫm mất mặt đấy.”

Bây giờ Mạc Yên Nhiên còn gì không hiểu nữa, ban đầu tính làm nhỏ thôi, nay tính làm lớn vượt cách, nàng dùng tay chống cằm nhìn hắn,

https://thuviensach.vn

“Không sao chứ? Chỗ Lục Tu Nghi ấy.”

“Có gì mà không được.”

Mạc Yên Nhiên cảm thấy trong lòng rộng mở trong sáng, Thẩm Sơ Hàn đang tạo thế cho nàng. Ban đầu nàng ở cùng vị trí Tiệp Dư với Lục Thanh Vu, vì nàng thăng chức sớm nên trong ngày không thiếu ở trên Lục Thanh Vu một chút. Nay tuy nàng được phong hào Di nhưng Lục Thanh Vu vẫn cao hơn nàng một cấp. Bây giờ nàng được ý chỉ của Đế Hậu cùng làm nghi thức phong vị với Lục Thanh Vu, nếu Lục Thanh Vu kia thức thời thì sau này sẽ không dám dùng vị trí Tu Nghi để chèn ép nàng.

Nàng nghĩ Thẩm Sơ Hàn chắc chắn đã nghĩ kỹ chuyện này, nàng không nhịn được nở nụ cười. Thẩm Sơ Hàn đang xem biểu cảm của nàng, thấy nàng cười ánh mắt cũng như mềm mại hơn, hỏi nàng, “Vui không?”

“Có.” Nàng đảo mắt nhìn quanh, Thẩm Sơ Hàn vỗ đầu nàng, nàng ở trong cung của mình trước nay không thích mang quá nhiều châu ngọc, Thẩm Sơ Hàn có thể trực tiếp đụng tới tóc nàng, cảm thấy cực kỳ mềm mượt, “Nàng chỉ cần đảo mắt trẫm đã biết, nàng nói đi, còn muốn xin chuyện gì nữa.”

“Bệ hạ chỉ biết nói giỡn.” Trông Thẩm Sơ Hàn cười cười nhìn mình, nàng lập tức lấy lòng nhìn hắn, “Lang quân, ta biết ít ngày nữa ta sẽ dời cung...”

Nàng không nói tiếp, Thẩm Sơ Hàn đành phải tự mình tiếp chuyện, “Ừ, trẫm đã chọn được cung điện, nàng lại có chủ ý kỳ quái gì?”

Nàng nhảy khỏi chỗ chạy về phòng ngủ, Thẩm Sơ Hàn đợi một lát mới thấy nàng bê một cái hộp đi ra, thấy nàng ngồi xuống lần nữa, mở hòm ra, châu báu trang sức trong hộp chiếu sáng cả gian phòng, “Trẫm không biết thì ra nàng giấu được không ít tiền tài đấy.”

https://thuviensach.vn

“Lang quân nói đùa,” Nàng bĩu môi, “Đây đều là lang quân ban cho ta.”

“Ừ. Đã là trẫm ban cho nàng thì lấy ra làm gì?”

“Lang quân, ta có một ý tưởng...” Dường như nàng hơi căng thẳng, sau đó mở miệng như đã hạ quyết tâm, “Ta không thích kiến trúc phòng ở bây giờ lắm, muốn lang quân sửa lại cung điện cho ta.”

“Kiến trúc?” Thẩm Sơ Hàn có vẻ không hiểu.

“Chính là... Ta không thích ở tầng dưới, lang quân sửa lại thành cung điện cao tầng cho ta đi, được không?” Mỗi khi nàng dùng loại ngữ khí này hắn sẽ không có cách nào, nàng lại dùng ngón tay chỉ cái hộp bên cạnh, “Ta tự biết chuyện này sẽ mang đến phiền toái cho lang quân, có lẽ cả trên triều cũng sẽ có gián ngôn, vậy dùng tiền riêng của ta được không? Lang quân ban thưởng không ít thứ cho ta, bên trong còn không ít nữa, hắn là đủ để sửa một cung điện...”

Nàng còn chưa nói xong đã thấy Thẩm Sơ Hàn đóng hộp châu báu lại,”cạch” một tiếng ngắt lời nàng. Nàng mở to mắt nhìn hắn, hắn chỉ cảm thấy nàng đáng yêu, bị nàng nhìn mà trái tim hóa thành nước, căn bản không cố kỵ nàng vừa nói không thích ở tầng dưới gì đó. Hắn xoa gò má bóng loáng như ngọc của nàng, “Trẫm bỏ tiền, sửa cho nàng.” Ngừng một thoáng hắn mới nói, “Chẳng qua mấy ngày này phải ấm ức nàng ở lại Di Hòa Điện.”

Mạc Yên Nhiên mừng rỡ, đôi mắt nàng không khống chế được càng sáng, “Lang quân, chàng thật tốt, ta thật sự rất thích chàng.”

Thẩm Sơ Hàn lúc này nở một nụ cười.

Thật ra lời Mạc Bình U nói với nàng lúc trước nàng đã hiểu, nàng biết Mạc Bình U dùng sự nhân từ cuối cùng để nhắc nhở nàng, đừng dễ dàng động tình với Thẩm Sơ Hàn, đừng dễ dàng, cũng đừng động tình.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 34

Linh lăng hương vẫn còn trên góc giường, sau giao thừa, Thẩm Sơ Hàn ngoại trừ tới Vĩnh Khang Cung thì nơi đầu tiên đặt chân đến chính là Di Hòa Điện của Di Tần. Người ta không khỏi than Di Tần nương nương vẫn cực được thánh sủng, có thể níu bệ hạ không tới chỗ ba vị nương nương trên Phi vị, có điều tin tức sau này khiến bọn họ càng chấn động.

“Cái gì? Vậy là ý gì? Sửa cung?”

“Thưa nương nương, đúng là như thế. Nay trong cung đều đang truyền, nói là Linh Tê Cung vốn ban cho Di Tần nương nương đã nhận ý chỉ trùng tu của bệ hạ.”

“Di Tần kia có gì bất mãn với Linh Tê Cung mà còn thuyết phục được bệ hạ sửa cung cho nàng ta?” Ngồi phía trên chính là Lục Thanh Vu, nàng đang tự mình bóc một quả nho, nho này do nhóm cung nhân mắc dàn trồng cho các nương nương, vừa chín đã đưa đến cung của nàng.

Xương Bồ đấm chân cho nàng, nhìn nhìn sắc mặt nàng, một lúc lâu cũng không dám trả lời, Lục Thanh Vu liếc nàng ta một cái, nàng ta mới nhỏ giọng nói ra, “Nghe người trong Di Hòa Điện truyền ra, nói là Di Tần nương nương nói với bệ hạ không thích ở tầng dưới, muốn sửa thành cung điện cao tầng...”

Móng tay Lục Thanh Vu trực tiếp chọc bục quả nho, chất lỏng bắn tung tóe lên tay nàng, Xương Bồ vội vàng đứng dậy cầm khăn lau tay cho nàng, Lục Thanh Vu rút tay mình về, lại hỏi, “Lời này cũng được đấy, một Tần vị

https://thuviensach.vn

thôi mà dám làm càn nói mình không thích ở tầng dưới, bệ hạ cũng nghe nàng ta? Sửa cung tốn không ít bạc, bách quan không tiến gián?”

Xương Bồ sợ tới mức trực tiếp quỳ xuống, lại không dám không đáp, “Nương nương, nghe nói, bệ hạ vì ngăn miệng bách quan mà nói dùng tiền riêng...” Nàng ta không cần nói hết, đến đây là Lục Thanh Vu hiểu được mấy phần rồi.

Lục Thanh Vu chỉ cảm thấy chính mình muốn hộc máu, cùng làm đại lễ sắc phong với Mạc Yên Nhiên đã là hành động mất mặt nàng rồi, nay bệ hạ còn mở kho riêng sửa cung cho nàng ta, Mạc Yên Nhiên này đúng là không sợ chết nhận hết nổi bật.

Xương Bồ nhìn sắc mặt Lục Thanh Vu trầm tĩnh xuống lại chậm rãi hỏi, “Nương nương, Di Tần này cũng thật là, không biết chim đầu đàn không dễ sống sao? Hành vi bây giờ của nàng ta có lẽ khiến người người trong hậu cung chán ghét, nàng ta tứ cố vô thân, Hiền Phi kia...”

“Hiền Phi làm gì có chuyện giúp nàng ta.” Lục Thanh Vu đã tỉnh táo lại, nàng uống một ngụm trà lạnh, tự mình day huyệt thái dương, “Nàng ta cũng không cần Hiền Phi giúp. Hành vi của nàng ta hẳn là đang thể hiện cho hậu cung biết nàng ta hiện được thánh sủng, nay là người trên đầu quả tim của bệ hạ, cho dù nàng ta chỉ ở Tần vị cũng không cho chúng ta coi thường, về phần chán ghét? Ha.” Nàng cười lạnh, ánh mắt lóe tia sáng chỉ có lưỡi kiếm tẩm độc mới có, ”Mấy vị trong hậu cung có chán ghét mình hay không, đối với nàng ta mà nói có gì quan trọng. Chỉ cần bệ hạ không chán ghét thì hậu cung chỉ có kiêng kỵ nàng ta. Ngươi xem hậu cung bây giờ ai chẳng biết Di Tần là một thế lực mới, còn là thế lực mà Đế Hậu song song đỡ lên.”

Xương Bồ trừng lớn mắt, “Hoàng Hậu nương nương sao? Đây là vì sao, ngài ấy không sợ...”

https://thuviensach.vn

“Ta cũng nghĩ không thông vì sao, ý của Hoàng Hậu nương nương quá mức rõ ràng, hành động như đang mượn sức Mạc Yên Nhiên, nhưng Mạc Yên Nhiên dường như hoàn toàn không nể mặt, lúc nên tranh giành tình cảm là không do dự chút nào, Hoàng Hậu nương nương cũng luôn chịu đựng, bằng không bằng hành vi hiện nay của bệ hạ, nếu Hoàng Hậu không tán thành thì đã sớm tiến Vị Ương Cung tiến gián rồi. Vậy mà không truyền ra lời đồn Đế Hậu có tranh cãi gì.” Nàng ý bảo Xương Bồ không cần quỳ nữa, mới tiếp tục nói, “Đây mới chỗ ta không hiểu nhất, Mạc Yên Nhiên rốt cuộc đã biết cái gì, đã nắm được nhược điểm gì của Hoàng Hậu.”

Giờ phút này Mạc Yên Nhiên không để ý bên ngoài nghị luận gì về nàng, nàng đang nằm dài trên bàn học nghĩ tới những gì muốn sửa cho cung điện của mình. Thẩm Sơ Hàn an vị bên cạnh nàng, Ninh An chuyển tấu chương đến cho hắn, hắn cúi đầu phê duyệt, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn nàng một cái, “Nghĩ ra cái gì rồi?”

“Cũng không phải, bản thiết kế lần trước lang quân mang đến cho ta ta đã rất thích rồi, chẳng qua...” Nàng từ trên ghế dựa nhảy xuống, cầm lấy tờ giấy nàng vừa vẽ linh tinh đặt lên trên tấu chương của hắn, nhất thời không để ý bút son của hắn còn dừng trên tấu chương, dính vết mực lên tấu chương, nàng ngượng ngùng thè lưỡi. Thẩm Sơ Hàn cũng không trách nàng, chỉ nhướng mày buông bút son, gạt đống tấu chương sang một bên, nghiêm túc nghiên cứu cấu tạo cung điện cùng nàng.

Có điều Mạc Yên Nhiên mà vẽ thì chắc chỉ mình nàng xem hiểu, Thẩm Sơ Hàn cũng chỉ có thể cẩn thận nghe nàng nói.

“Ta muốn bắc một giàn nho phía trước cung điện, dưới giàn nho có thể để một chiếc ghế dài, mùa hè chúng ta không cần ở trong phòng cả ngày, chờ hơi nóng ban ngày tan bớt chúng ta sẽ hứng gió ngay dưới giàn nho, cũng có thể ngắm sao qua cái giàn.”

https://thuviensach.vn

“Còn nữa, ta muốn dựng một bàn đu dây, ta không muốn trong sân quá trống trải, lang quân dựng cho ta một bàn đu dây được không? Đến mùa thu, bên cạnh là cây hạnh, lá cây màu vàng rơi dưới chân ta, lang quân ở phía sau đẩy bàn đu dây cho ta...”

Đột nhiên im bặt. Môi hắn chạm vào môi nàng, nhất thời nàng chưa phản ứng lại, hắn dường như mất kiên nhẫn vươn đầu lưỡi tách môi nàng ra. Nàng vẫn thất thần, không phải đang thảo luận vấn đề thiết kế sao, gió máy sao lại chuyển hướng nhanh thế. Nàng cứ ngẩn ngơ, Thẩm Sơ Hàn cũng tựa như không tiến hành tiếp được, khi rời khỏi nàng còn kéo ra một sợi chỉ bạc, đầu ghé lên đầu nàng, cười rộ lên.

Mặt nàng bỗng nóng bừng lên.

“Lang quân làm gì vậy!” Nàng đẩy hắn ra, chu môi nói, “Người ta đang nói mà.”

Thẩm Sơ Hàn căn bản không giận nàng, nắm lấy tay nàng đặt lên môi hôn, “Vậy nàng nói tiếp đi, trẫm tiếp tục nghe?”

Mặt Mạc Yên Nhiên càng đỏ hơn, rút tay về, cầm bức vẽ rối tinh rối mù kia về ngồi xuống trước bàn học nhỏ của mình, rồi mới nghiêm túc nhìn Thẩm Sơ Hàn, “Lang quân còn phải phê tấu chương kìa, không được...”

Thẩm Sơ Hàn có lòng đùa nàng, “Không được làm sao?”

“Không được động tay động chân!” Nàng nói xong không dám nhìn hắn, coi như hắn không ở bên cạnh, chỉ một lòng nhìn chằm chằm tờ giấy trước mặt, cũng không để ý Thẩm Sơ Hàn ở bên cạnh cúi đầu cười.

Hắn lại tựa hồ không muốn thôi, luôn cười không ngừng, Mạc Yên Nhiên mới không nhịn được chuyển qua trừng mắt nhìn hắn một cái, “Không được cười.”

https://thuviensach.vn

“Được.” Hắn rất nghe lời, nói không cười là lập tức ngừng cười, nhưng vẫn nhìn nàng chằm chằm, Mạc Yên Nhiên cho rằng hắn không mở miệng hắn lại nói, “Vừa rồi trẫm nghĩ nàng sinh cho trẫm một hoàng tử, hoặc một công chúa.” Hắn còn nhớ lần trước nàng trách hắn không thích công chúa, “Một nhà chúng ta đều ở dưới giàn nho, nàng nằm trên đầu gối trẫm, nhìn bọn nhỏ ở dưới chơi đùa. Bàn đu dây kia cũng thế, chỉ sợ không chỉ nàng thích, bọn nhỏ hắn cũng rất thích...”

Vẻ mặt Mạc Yên Nhiên hơi thay đổi, nhìn ánh mắt sáng lên của hắn, “Bọn... trẻ?”

“Đương nhiên rồi, lẽ nào nàng chỉ nghĩ sinh một? Đương nhiên phải sinh nhiều chút, nhiều trẻ con mới náo nhiệt.”

Nhưng ngươi không phải chỉ có một phi tử là ta, không cần ta sinh nhiều, không phải sao? Nàng hỏi không ra lời, giả bộ thẹn thùng, “Nhưng ta còn chưa muốn đứa nhỏ, ta tuổi còn nhỏ, sợ chính mình nuôi đứa nhỏ không tốt...”

Thẩm Sơ Hàn cách hai cái bàn cười với nàng, “Nhưng trẫm đã không còn nhỏ, có thể nuôi dạy đứa bé rất tốt. Chính nàng còn là một đứa trẻ, vậy trẫm coi như nuôi hai đứa bé là được rồi.”

Khóe miệng nàng giật giật, nhìn vẻ mặt ôn hòa có chút chờ mong của hắn, một lúc lâu sau cũng không nói lên lời, chỉ biết ngập ngừng gật đầu, “Vâng. Vậy lang quân vất vả.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười lắc đầu, không nói tiếp với nàng nữa mà cúi đầu đọc tấu chương.

Mạc Yên Nhiên nhìn bản vẽ loằng ngoằng không nghĩ nổi gì nữa, đang thất thần thì đột nhiên kịch liệt ho khan, nhất thời không ngừng được. Ngay cả Thẩm Sơ Hàn cũng phải chú ý tới, hắn buông bút đi tới vỗ vỗ nàng lưng, lại cầm chén trà ở góc bàn lên đưa cho nàng, xem nàng miễn cưỡng uống

https://thuviensach.vn

một ngụm rồi tiếp tục ho khan, hắn không nhịn được nhíu mày hô, “Ninh An, truyền Thái Y.” Lại nhìn về phía nàng, “Sao lại thế này, đang yên đang lành tự nhiên ho, không phải nói ngày ngày uống thuốc đã tốt lên không ít rồi à?”

Mạc Yên Nhiên không mở miệng được, cảm thấy sắp ho nổ cả phổi, đám Thư Nhu bên ngoài nối đuôi mà vào hầu hạ nàng ăn viên thuốc mới khiến nàng hơi dừng ho, nàng túm tay áo Thẩm Sơ Hàn, “Bệ hạ không cần bảo Ninh An đi truyền Thái Y, chỉ là bệnh cũ thôi, Thái Y cũng đã làm thuốc viên, ăn một viên sẽ không khó chịu nữa.”

Bàn tay Thẩm Sơ Hàn buông xuống nắm tay nàng, “Ho vậy rồi chỉ uống thuốc sao được, đã bảo Ninh An đi rồi, gọi Thái Y lại đây xem xem trẫm mới an tâm.” Lại chuyển qua đến hỏi đám Thư Nhu, “Chủ tử các ngươi thường xuyên ho vậy à?”

Đám Thư Nhu không hoảng sợ, chỉ cung kính đáp, “Thưa bệ hạ, thân mình nương nương từ nhỏ không tốt, ho khan cũng thường xuyên.”

“Ngay cả đám nha hoàn của nàng cái gì cũng học nàng, chuyện gì cũng nói nhẹ như không.” Hắn không nhịn được vỗ đầu Mạc Yên Nhiên một cái, Mạc Yên Nhiên không giận, kéo tay hắn xuống, thè lưỡi nói, “Học ta có gì không tốt.”

Thẩm Sơ Hàn mặc kệ nàng, tiếp tục nói chuyện với đám Thư Nhu, “Lần sau chủ tử các ngươi nếu ốm đau gì đều phải báo với trẫm ngay.”

“Nô tỳ tuân chỉ.” Các nàng đáp rõ ràng, nhưng biết thật sự đến lúc đó vẫn làm việc theo ý chủ tử.

Thấy lúc này Mạc Yên Nhiên đã có tinh thần cười hì hì nhìn hắn, lời hắn muốn dạy dỗ nàng nghẹn trong cổ họng, may mà lúc này Thái Y đến hắn mới có chỗ đổ lửa, “Còn chưa lăn vào đây, chờ trẫm ra ngoài mời ngươi à?”

https://thuviensach.vn

Thái Y kia sợ tới mức suýt nữa lăn vào thật, vào rồi cũng không dám nhiều lời, thỉnh an rồi trực tiếp đặt tay lên mạch của Mạc Yên Nhiên, còn nói mấy câu sinh ra thân thể đã kém gì đó, Thẩm Sơ Hàn cũng lười nghe, trực tiếp hỏi hắn, "Bệnh này của Di Tần đã không phải ngày đầu tiên gọi ngươi đến xem mạch, vừa rồi trẫm thấy nàng ho không có chuyển biến tốt, Thái Y như ngươi làm ăn thế nào vậy!"

Thái Y kia lập tức quỳ xuống dập đầu, "Bệ hạ tha lỗi, bệnh của Di Tần là bẩm sinh, sau đó có lẽ có ẩn sĩ dùng thuốc mạnh Di Tần nương nương mới bớt không ít chứng bệnh có từ trong thai, nhưng sau này còn phải ngày ngày dưỡng, thường thường có tái phát cũng là bình thường."

Thẩm Sơ Hàn chỉ cảm thấy càng tức giận, hắn có chỗ nào không phải ngày ngày nuông chiều nàng, nắm xương nhỏ kia của nàng ngay cả ở trên giường cũng ngàn cẩn thận, vạn cẩn thận, mỗi khi nàng khóc khàn giọng, dù nơi đó của hắn còn... chẳng phải vẫn theo ý nàng? Đối với người khác hắn nào nghĩ nhiều như thế. Biết chính mình nghĩ lạc đề, hắn khụ một cái muốn quay đầu sang trách cứ nàng, lại thấy nàng ho khan xong sắc mặt vẫn còn tái nhợt đành phải trút giận vào Thái Y, "Trước nay Di Tần không thích uống thuốc, ngươi đi viết vài loại dược thiện cải thiện chứng bệnh này cho Ngự Thiện Phòng..." Hắn ngừng lại, quay sang hỏi nàng, "Nàng phải có phòng bếp riêng rồi chứ?"

Thấy Mạc Yên Nhiên ngây thơ nhìn hắn, ngược lại là Thư Nhu đáp lời, "Thưa bệ hạ, chủ tử còn ở Di Hòa Điện, còn chưa thích hợp có phòng bếp riêng..."

"Có gì không thích hợp, sau này dược thiện gì đó trực tiếp từ phòng bếp riêng phụ trách, không cần đi Ngự Thiện Phòng."

Ninh An đáp một tiếng rồi khom lưng ra ngoài sắp xếp.

https://thuviensach.vn

Thái Y đã đi được nửa đường lại bị Thẩm Sơ Hàn gọi lại, “Bệnh của Di Tần có ảnh hưởng gì tới mang thai không?”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 35

Mạc Yên Nhiên cả kinh, chuyển sang nhìn hắn, chỉ thấy hắn vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng nàng lại như biển dậy sóng. Thái Y kia lại quay về, đáp, “Thưa bệ hạ, chứng bệnh của nương nương vốn không ảnh hưởng tới thụ thai, nhưng thân thể nương nương yếu ớt bẩm sinh, cơ thể lại lạnh, cho nên không dễ có thai.” Thái Y nói chuyện trước nay không nói thẳng, nói thế này đã là gián tiếp phán Mạc Yên Nhiên không thể có thai. Không biết sao Mạc Yên Nhiên có chút khó chịu, nàng chỉ không muốn có con ngay lúc này, cảm thấy bây giờ chưa thích hợp đẻ có con, chứ không phải không muốn có. Nàng cũng muốn làm mẹ.

Nghĩ đến đây, nước mắt cứ thế không cần cố đã nhẹ nhàng rơi xuống, sắc mặt Thẩm Sơ Hàn cũng nặng nề, hắn vừa còn ảo tưởng bọn họ không chỉ sinh một đứa bé đã gặp đả kích này, nhất thời cũng có chút khó chịu, nước mắt Mạc Yên Nhiên nhỏ vào tay hắn, hắn giật mình nhìn thấy nàng đã khóc đỏ cả mắt. Hắn bất chấp bên cạnh còn có người, vươn tay lau nước mắt cho nàng, ấm giọng an ủi, “Khanh Khanh đừng khóc, đừng sợ, sẽ có biện pháp.” Nàng không hé răng, chỉ rơi nước mắt đầy mặt.

Nghe Hoàng Thượng phía trên nói chuyện với Di Tần như thế, Thái Y giật mình, cúi đầu ngay cả thở mạnh cũng không dám, lại nghe Thẩm Sơ Hàn hỏi hắn, “Có phương pháp điều trị không?”

Hắn không phải thánh thủ phụ khoa cho nên lúc này không dám tự quyết đoán, chỉ dám đáp, “Thưa bệ hạ, thần còn cần bàn bạc với Viện Sĩ mới dám khai thuốc bổ cho nương nương, có lẽ Chu Viện Sĩ cũng sẽ dặn dò chuyện chuẩn bị dược thiện...”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn không nghe hắn nói xong, “Những lời này chờ ngươi thương lượng với Chu Thừa Ân xong bảo Chu Thừa Ân đến báo cáo với trẫm.”

Hắn không dám tiếp lời, khom người đi ra ngoài. Vừa ra đến trước cửa, khóe mắt liếc thấy bệ hạ đã ôm Di Tần vào lòng, dường như còn ấm áp nói gì đó.

Hắn cảm thấy hiểu ra, Di Tần này thật sự rất được thánh tâm, nếu là phi tử bình thường bị chẩn ra khó có thể mang thai, nhất định sẽ thất sủng, nàng kia thì chỉ cần nhẹ nhàng rơi nước mắt đã chọc bệ hạ đau lòng như thế. Hắn thầm tặc lưỡi một cái, không dám nghĩ tiếp nữa, dưới đáy lòng ghi nhớ nhất định phải cẩn thận hầu hạ Di Tần này.

Trong phòng, Mạc Yên Nhiên đã ngừng khóc, nàng ngồi trong lòng Thẩm Sơ Hàn níu chặt vạt áo hắn, đôi mắt hồng hồng. Thẩm Sơ Hàn cũng mặc nàng kéo nhăn quần áo mình, cúi đầu nhìn nàng, “Không khó chịu nữa chứ?”

Mạc Yên Nhiên tựa vào trong lòng hắn, như thật như giả nói, “Ta chỉ cảm thấy rất có lỗi với lang quân.”

Thẩm Sơ Hàn dùng chút sức ôm lấy nàng, “Đồ ngốc, chuyện này thì có lỗi gì.”

“Ta không thể làm được gì cho lang quân, nhưng lang quân vẫn bao dung ta, thương tiếc ta như vậy...” Nàng vùi đầu vào ngực hắn, rất nhanh hắn lại cảm thấy hơi lạnh thấm vào, hắn vỗ lưng nàng, “Sao nàng lại không làm được gì. Nàng tốt như vậy, đừng tự coi nhẹ bản thân.”

Nàng khàn khàn nói, “Ta tốt chỗ nào, ta nơi nơi nóng nảy, động một cái là tức giận cái này khổ sở cái kia, lang quân đã đối với ta tốt như vậy, mà ta lại...”

https://thuviensach.vn

“Khanh Khanh.” Hắn ngắt lời nàng, sau đó nâng đầu nàng lên, “Ngươi không phải sợ, chúng ta nhất định sẽ có biện pháp đúng không? Cho dù... cho dù không có cách nào, nếu nàng muốn đứa nhỏ, trẫm để người khác sinh rồi nuôi dưỡng bên cạnh nàng.” Vẻ mặt hắn rất nghiêm túc, cũng rất chăm chú nhìn nàng, “Để đứa bé kia gọi nàng mẫu phi, vui vẻ lớn lên bên cạnh chúng ta, hắn sẽ hiếu thuận nàng, sẽ cùng trẫm bảo vệ nàng.” Hắn một lần nữa ôm lấy nàng, “Cho nên nàng đừng sợ, trẫm sẽ không để bất cứ thứ gì uy hiếp nàng, nàng muốn làm gì thì làm cái đấy, nàng muốn cái gì thì nói với trẫm, đừng cảm thấy nàng không làm được gì cho trẫm.”

“Trong tim trẫm có nàng.” Hắn ngừng lại, nhìn nàng ngẩn ngơ vùi đầu trong lòng mình, hắn chỉ cảm thấy tâm ý lúc này của bản thân không biết dùng từ gì để miêu tả mới tốt, chỉ cảm thấy cần thật cẩn thận nhắc lại lần nữa, “Ta rất thích nàng, Khanh Khanh. Để ta biết ta thích nàng như vậy, đây chính là chuyện tuyệt vời nhất mà nàng đã làm cho ta.”

…

“Hả? Ý của ngươi là, Thái Y nói Di Tần kia khó có thai?”

“Thưa nương nương, đã hỏi rõ ràng, tuy Thái Y nói hàm hồ nhưng lúc trước chúng ta đã nắm được nhược điểm của hắn, không sợ hắn không nói thật...”

“Ừ, chuyện này bệ hạ biết không?”

“Thưa nương nương, nghe nói bệ hạ ở bên cạnh Di Tần, cùng nghe Thái Y hỏi chẩn cho nàng ta.”

“Nói vậy, bệ hạ biết rõ ràng?”

“Hắn là như vậy.”

https://thuviensach.vn

Người phía trên dùng móng tay gõ mặt bàn, lại nở một nụ cười, “Đi, dẫn Nhị hoàng tử tới.”

“Vâng, Đức Phi nương nương.”

Chuyện nghiêm trọng nhất trong hậu cung không gì khác ngoài không thể sinh con, không thể sinh con tương đương sớm hay muộn sẽ có một ngày ngươi thất sủng, thời trẻ qua mau, không ai dám đoán trước Hoàng Đế sẽ luôn thích ngươi, nhưng chỉ cần ngươi có con Hoàng Đế sẽ nhớ tới ngươi một chút.

Nhị hoàng tử đến trước mặt nàng hành lễ, nàng cười xoa mặt hắn, dặn hắn, “Gần đây có chăm chỉ đọc sách không?”

“Thưa mẫu phi, gần đây luôn học cùng sư phụ.”

“Vậy thì tốt, lần sau phụ hoàng con tới gặp con, con phải biểu hiện tốt một chút.”

“Nhi thần hiểu.”

Sau khi để thằng bé đi xuống, lại ý bảo Anh Lạc tới xoa tay cho nàng, trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, Anh Lạc cũng không biết nàng đang nghĩ gì, một lúc lâu sau nàng nở nụ cười thản nhiên.

Trong Di Hòa Điện, Thẩm Sơ Hàn đã đi một lát, Thanh Thiển đang bóp chân cho Mạc Yên Nhiên, toàn thân nàng dựa trong ghế bành cầm một chén trà, không uống mà chỉ ngồi ngẩn ngơ.

Cuối cùng Thư Nhu không nhìn nổi nữa, “Nương nương...”

“Xuỵt.” Nàng ngắt lời, nhưng khi đám Thư Nhu cho rằng nàng muốn nói gì thì nàng lại yên lặng, vẫn ngồi im không một tiếng động, tựa như đang nghĩ cái gì, lại giống như đang ngẩn người. Một lát sau, nàng mới ý

https://thuviensach.vn

bảo Thanh Thiển dừng tay, hỏi các nàng, “Lời Thái Y vừa nói có khả năng truyền ra không?”

Lúc đó tuy chỉ có các nàng ở phòng trong hầu hạ, bản thân thì không thể nào ra ngoài nói, chỉ còn Thái Y kia, “Thưa nương nương, có lẽ hắn không to gan như vậy đâu, dù sao hôm nay bệ hạ cũng ở đây.”

“Ta lại cảm thấy chưa chắc.” Nàng vịn tay Thư Nhu đứng lên, “Có lẽ lúc này trong hậu cung đã không ít người biết ta khó có thể sinh dục.”

Thư Nhu chỉ cảm thấy trong mắt chát chát, muốn khóc, nàng ta sụt sịt mũi nhịn xuống, Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, nắm tay nàng ta, “Thư Nhu, ngươi cảm thấy rất đau lòng? Lo lắng cho ta? Sợ ta không thể sinh con sẽ chậm rãi thất sủng? Cuối cùng chết già trong cung?”

Thanh Thiển cũng đứng một bên, vốn cúi đầu, nghe Mạc Yên Nhiên nói vậy ngẩng phắt đầu lên nhìn nàng, vành mắt cũng hồng hồng.

Nàng không chờ Thư Nhu trả lời, ngược lại tự nói tiếp, “Ta vốn không muốn có con ngay lúc này, tại các ngươi luôn khuyên ta đấy thôi. Nay cũng là một cơ hội.”

“Nhưng nương nương, ngài chỉ không muốn lúc này, lẽ nào nương nương không muốn có đứa nhỏ sao...”

Mạc Yên Nhiên bị nói trúng tâm tư, khi đó nàng ở trong lòng Thẩm Sơ Hàn rơi lệ cũng vì nghĩ nếu cả đời không có con, nếu có một ngày nàng thất sủng, sẽ cô đơn biết nhường nào. Nhưng nàng sao có thể nói những lời này với bọn họ, “Các ngươi không nghe bệ hạ nói sao? Nếu ta thật sự... Vậy thì nuôi con người khác thôi.”

“Nương nương...” Thanh Thiển mở miệng, nhìn về phía nàng, “Nương nương không cần gạt chúng ta, nương nương nói những lời này nếu là người khác nhất định sẽ tin, nhưng với chúng nô tỳ, nô tỳ và Sơ Ảnh hầu hạ

https://thuviensach.vn

nương nương nhiều năm như vậy, cho dù nương nương tiến cung tính tình có thay đổi, nhưng chúng nô tỳ biết rõ nương nương sao có thể... sao có thể thay người khác nuôi con...”

Nàng chưa nói xong Thư Nhu đã tiếp lời, “Nhưng nếu từ nhỏ đã nuôi bên cạnh nương nương cũng không xem như giúp người khác nuôi con...”

Mạc Yên Nhiên gật đầu, “Vẫn là Thanh Thiển hiểu ta hơn.” Nàng nhìn Thư Nhu, “Cô cô tuy là tri kỷ nhưng thời gian ở bên ta vẫn còn ngắn chút.”

Nàng buông tay Thư Nhu ra, tự mình chậm rãi đi tới cạnh cửa, đặt tay lên mép cửa mới nói tiếp, “Mạc Yên Nhiên ta là loại người nào, làm sao có thể dễ dàng tha thứ con người khác ở trước mắt ta, ta sẽ không hại con người khác nhưng cũng sẽ không giúp bọn họ nuôi con.”

Thư Nhu còn muốn khuyên, lại thấy Thanh Thiển luôn nháy mắt với mình, nàng ta đành nói, “Nương nương, vậy nếu... Nương nương phải làm sao bây giờ?”

“Nếu ta thật sự không thể sinh...” Nàng dùng móng tay gõ mép cửa, giọng nói dần thấp xuống, “Nếu ta cũng không thể quay về...”

“Nương nương, về đâu?”

Mạc Yên Nhiên lại như không nghe thấy lời nàng ta nói mà tự mình nói tiếp, “Vậy thì chỉ có nghĩ cách nắm chặt ân sủng.” Nàng quay đầu cười với bọn họ, “Các ngươi yên tâm, chờ các ngươi đến tuổi, ta nhất định sẽ để các ngươi xuất cung.”

Thanh Thiển cùng Thư Nhu nghe vậy đều quỳ xuống, “Nương nương không cần chúng nô tỳ nữa sao? Nếu nương nương... Chúng nô tỳ sao có thể bỏ lại nương nương để xuất cung!”

https://thuviensach.vn

Nàng nâng bọn họ dậy, “Các ngươi ngốc à, nếu ta không thể sinh, sớm hay muộn sẽ có một ngày thánh sủng biến mất gần như không còn, đến lúc đó ta sợ là không thể bảo vệ các ngươi, nếu là như thế, không bằng thừa dịp ta còn tư cách nói chuyện trước mặt bệ hạ sớm đưa các ngươi ra ngoài, các ngươi đều sống tốt ta cũng yên tâm.”

“Nhưng nếu chúng nô tỳ không ở bên cạnh nương nương, nếu sau này... Ngay cả người để sai phái nương nương cũng không có, nương nương...”

Thanh Thiển nắm chặt tay Mạc Yên Nhiên, “Nương nương, nô tỳ và Sơ Ảnh từ nhỏ đã hầu hạ ngài, ở trong lòng nô tỳ ngài đã không đơn giản chỉ là chủ tử, nô tỳ coi ngài là người thân, tuy như vậy là bất kính nhưng nô tỳ... khi được mua vào phủ thượng thư nô tỳ đã thề sẽ trung thành với nương nương, cho dù ngài thả nô tỳ ra cung, nô tỳ có thể đi đâu được!”

Mạc Yên Nhiên xoa mặt nàng ấy, nàng ấy thậm chí còn nhỏ hơn mình hai tuổi, “Ta chỉ không muốn chậm trễ các ngươi. Ngươi, Sơ Ảnh, và cả cô cô nữa.” Nàng buông tay ra, ”Có điều các ngươi nói cũng đúng, nếu thật sự có một ngày như vậy, ngay cả các ngươi ta cũng không bảo vệ nổi thì cũng đã đến nước ta không thể tự bảo vệ chính mình.”

Nàng quay lưng với ánh mặt trời, cơ thể nàng như châu ngọc phát sáng, khiến người ta không mở nổi mắt, “Mạc Yên Nhiên ta sao có thể chấp nhận để bản thân mình sa sút tới mức ấy. Nếu các ngươi không muốn đi, thì hãy đứng phía sau ta, ta tuyệt đối không thể để mình lưu lạc đến bước mặc người chèn ép. Các ngươi cũng sẽ không.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 36

Cách trời sáng còn xa, sáng sớm mùa đông luôn như thế, tiếng Thư Nhu gọi khiến Mạc Yên Nhiên luôn cảm thấy mình còn đang nằm mơ. Giãy giụa một lát nàng mới mơ mơ màng màng mở mắt, cổ họng khô khốc, miễn cưỡng ho một tiếng, "Vào đi." Đám Thư Nhu bưng chậu rửa mặt vào, Thanh Thiển đã chuẩn bị quần áo huân hương sẵn hầu hạ Mạc Yên Nhiên mặc, Sơ Ảnh ở bên giúp nàng rửa mặt súc miệng. Mạc Yên Nhiên cảm giác mình còn đang ngủ, cho đến khi lau mặt hai lần mới tỉnh táo chút.

Nàng lại ho khan rồi mới mở miệng, "Lấy viên thuốc nhuận hầu ra để ta ngậm một lát trước đã."

"Nương nương, chi bằng dùng chút cháo trước rồi hãy dùng thuốc viên?"

Mạc Yên Nhiên đã ngồi xuống trước bàn trang điểm, "Không cần, thời gian ước chừng đã muộn, đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương xong rồi về dùng bữa sáng."

Nàng nhìn thoáng qua gương lại hỏi, "Hôm qua ngươi nói với ta bệ hạ ngủ lại ở Vong Ưu Cung?"

Thư Nhu đáp vâng, quay sang nhìn sắc mặt nàng, vẻ mặt Mạc Yên Nhiên không thay đổi, vẫn đang lục vài cái trâm cài đầu như thường, "Thục Phi nương nương này thật nắm giữ thánh quyến nhỉ." Nàng nghĩ nghĩ, cảm thấy nắm giữ thánh quyến rất giống nắm giữ thắng lợi, lại sửa một câu, "Là thánh quyến không đổi chứ."

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển ở phía sau nàng chải tóc cho nàng nghe vậy cũng tiếp lời, “Đúng là như thế, tuy nương nương chúng ta cũng vô cùng được sủng ái, nhưng Thục Phi nương nương kia nhiều năm vậy còn không...” Nàng ta ngừng lại, nhìn nhìn xung quanh, người trong phòng không nhiều lắm, Mạc Yên Nhiên không thích quá nhiều người hầu hạ, đám tiểu nha hoàn tắt đèn bưng chậu rửa mặt đã đi xuống, nàng ta mới nhỏ giọng nói tiếp, “Nương nương, Thục Phi nương nương kia chưa từng có thai, người xem bệ hạ không phải còn sủng nàng ta rất nhiều năm sao...”

Mạc Yên Nhiên đang nhắm mắt để Sơ Ảnh kẻ mi cho mình, nghe vậy không nhịn được nở nụ cười, tay Sơ Ảnh run lên vẽ lệch, nàng không giận, bảo Sơ Ảnh kẻ lại lần nữa, Sơ Ảnh trước nay yên tĩnh lúc này cũng phải tiếp lời, “Nương nương đừng cười, Thanh Thiển tuy bộp chộp nhưng nói vậy cũng có lý.”

“Ừ ừ, có lý.” Mạc Yên Nhiên không cười nữa, để nàng kẻ mi cho mình xong, nhìn vào gương một chút mới nói tiếp, “Nhưng Thục Phi nương nương kia là đặc biệt khác. Lời này hôm nay các ngươi nói rồi thì thôi, ta không muốn nghe lần thứ hai. Nhớ chưa?”

Thanh Thiển, Sơ Ảnh nhìn nhau, “Cẩn tuân nương nương dạy bảo.”

Mạc Yên Nhiên đứng lên, phủi tay không chút hình tượng, “Được rồi, Thư Nhu mang theo lò sưởi tay, chúng ta đi.”

Đi tới cạnh cửa, Thanh Thiển phủ thêm áo khoác cho nàng, giúp nàng đội mũ rồi hỏi, “Chủ tử có gì muốn ăn không? Nô tỳ dặn phòng bếp riêng làm.”

Không thể không nói, từ khi có phòng bếp riêng quả thật tiện hơn không ít, ít nhất muốn ăn gì, dặn dò dược thiện gì cũng có thể tự mình làm, không cần làm phiền người khác. Chuyện lập phòng bếp riêng ở Di Hòa Điện tuy là Thẩm Sơ Hàn sai bảo nhưng sau đó Mạc Yên Nhiên vẫn đi xin phép Thư

https://thuviensach.vn

Anh, dù sao nàng ta vẫn là chủ tử của Di Hoa Cung, có điều mọi người đều biết ít ngày nữa Di Tần sẽ rời cung, chỉ còn vấn đề sửa cung nữa thôi.

Vị phần của nàng ta tuy cao hơn Mạc Yên Nhiên một ít nhưng cũng thức thời không làm bộ làm tịch trước mặt Mạc Yên Nhiên, chỉ cười khanh khách đáp nàng, "Vốn nên như thế, chuyện này là bản cung sơ sót, may mà có bệ hạ suy nghĩ cho muội muội, nay muội muội còn ở trong Di Hòa Điện vốn là ấm ức, nếu còn cần gì khác cứ việc tới tìm bản cung." Khi nói lời này nàng ta còn nắm tay Mạc Yên Nhiên.

Mạc Yên Nhiên cười đáp lại nhưng mỗi người đều biết chỉ là khách khí thôi, bằng thánh sủng hiện nay của Mạc Yên Nhiên, tuy mới thuộc Tần vị nhưng quy cách khắp nơi theo Chiêu Dung. Thẩm Sơ Hàn thường xuyên tới đây, hắn không chú ý những chi tiết nhỏ này thì Mạc Yên Nhiên vẫn nói cho hắn, hắn cũng không để ý, vỗ vỗ đầu nàng, "Những thứ đó là hạ nhân thấy nàng được sủng ái nên hiếu kính nàng thôi, có gì mà không nhận được, cứ thoải mái nhận đi."

Mạc Yên Nhiên được ý chỉ của bệ hạ, Hoàng Hậu nương nương vốn tốt với nàng hiển nhiên sẽ không gây chuyện với nàng về việc này, trước mắt còn chưa có ai mờ mắt mà đụng tới trước mặt nàng. Mạc Yên Nhiên vui vẻ tự tại.

Khi tới Vĩnh Khang Cung trong phòng đã có không ít người, nàng cởi áo khoác ngồi xuống, ngay bên trên là Tĩnh Sung Nghi. Nói đến cũng rất thú vị, Tĩnh Sung Nghi này được ban phong hào không hợp chút nào với tính cách, nàng ta luôn giống như nói không hết lời, Mạc Yên Nhiên trước giờ không quen thân với nàng ta, chỉ vì tấn Tần vị mới ngồi cạnh, nàng ta lại làm như thân thiết với Mạc Yên Nhiên lắm, túm được nàng sẽ không chịu bỏ qua nói không ngừng.

May mà không lâu sau Hoàng Hậu nương nương đã ra, nàng hỏi tình hình của vài phi tử thượng vị rồi quay sang hỏi Mạc Yên Nhiên, "Hôm nay

https://thuviensach.vn

thân thể Di Tần có tốt không?”

“Tạ nương nương quan tâm, thần thiếp chỉ bệnh vặt đau vặt thôi.”

Hoàng Hậu nhìn cách ăn mặc của nàng, Mạc Yên Nhiên như biết nàng ấy muốn nói gì, lập tức tiếp lời, “Áo khoác của thần thiếp rất kín, đi đường còn cầm lò sưởi tay, không lạnh chút nào hết.”

Vậy Hoàng Hậu mới gật đầu, còn nói “Di Hòa Điện cách đây hơi xa, mấy ngày trước bệ hạ đã nói với bản cung chuyện cung điện của ngươi, nói là sửa sắp xong rồi, chờ dời qua đó sẽ gần Vĩnh Khang Cung hơn chút, ngươi ở trên đường cũng bớt chịu khổ.”

Hoàng Hậu nương nương thích Di Tần, chuyện này người người trong hậu cung đều biết. Bọn họ chỉ không rõ, nếu Di Tần thật sự là người của Hoàng Hậu nương nương thì nhiều ngày lễ Hoàng Thượng không nể mặt Hoàng Hậu mà tới chỗ Di Tần, vì sao Hoàng Hậu không giận? Nếu nói bị Di Tần lợi dụng cũng không giống, sự quan tâm của nàng đối với Di Tần người người xem trong mắt. Ngày thường ngay cả quần áo mặc có đủ ấm không, dùng bữa có ngon miệng không cũng phải hỏi, cũng cực kỳ đồng ý chuyện Di Tần sửa cung.

Ở đâu có chuyện như thế, chỉ là Tần còn huy động bệ hạ sửa cung cho nàng.

Lục Thanh Vu nở nụ cười, “Nương nương thật quan tâm Di Tần, hẳn cũng biết cung điện của Di Tần chứ ạ, vài ngày trước nghe nha hoàn của thần thiếp nói cung điện mới của Di Tần thú vị cực kỳ.”

Lần này là trực tiếp chọc thủng, ai chẳng biết Di Tần nói “không thích ở tầng dưới”, cố tình bệ hạ còn chiều nàng ta, bọn họ cũng không còn gì để nói, nay Lục Thanh Vu nói vậy cũng là trực tiếp hỏi Hoàng Hậu, như vậy không hợp lý, ngài lại không để ý, đây là đạo lý gì?

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu thản nhiên nhìn nàng ta một cái, ngược lại chuyển hướng về phía Thục Phi hôm nay chưa từng mở miệng, “Thục Phi hôm nay hình như tinh thần không tốt lắm, nếu không thoải mái thì cứ ở trong cung nghỉ ngơi cũng được.”

Phong Giáng Bạch đang uống trà, nghe Hoàng Hậu nói với mình cũng không hoảng, chậm rãi uống một ngụm rồi mới buông chén trả lời, “Chỉ tại ngày ngày ở trong cung rất vô vị, nên nghĩ tới đây nói chuyện với nương nương cũng tốt.” Ánh mắt nàng ta đảo một vòng trên người Mạc Yên Nhiên và Lục Thanh Vu, “Cũng nhìn xem có chuyện gì thú vị sẽ phát sinh, tìm chút việc vui thôi.”

Thẳng tắp như tát vào mặt Mạc Yên Nhiên và Lục Thanh Vu, Mạc Yên Nhiên lại không giận chút nào, cười như có như không nhìn nàng ta, không nói gì. Sắc mặt Lục Thanh Vu thì đã tái xanh, nhưng e ngại đó là Thục Phi nên một lúc lâu không dám nói.

Mạc Yên Nhiên biết rõ, e là Thục Phi triệu kiến Lục Thanh Vu cũng không cho nửa phần thể diện. Nàng ta dù sao cũng là sủng phi có thánh quyến, lại địa vị cao, có chỗ nào để các ngươi đắn đo được, ngay tại trong tuyết bắt ngươi quỳ hai canh giờ hắn là bệ hạ cũng không trách cứ. Mạc Yên Nhiên bưng chén trà uống một ngụm, lại nghe Hoàng Hậu nói tiếp, “Vừa nghe Lục Tu Nghi nói cung điện của Di Tần thú vị, không biết Giáng Bạch đã nghe nói chưa?”

Hoàng Hậu nương nương hiếm khi gọi khuê danh của Thục Phi, có lẽ ban đầu ở Đông Cung cũng gọi thế, giữa Trắc Phi, Lương Đệ và Chính Phi có lẽ là có chút tình nghĩa. Quả nhiên thấy vẻ mặt Thục Phi thay đổi nhìn thoáng qua Hoàng Hậu, lại chuyển sang liếc nhìn Mạc Yên Nhiên một cái thật nhanh, chuyển biến này không giống nàng ngày thường làm cái gì cũng thản nhiên chậm rãi, có vẻ hơi vội vàng. Nàng ta bỗng nở nụ cười, nhớ lại lời nói của Hoàng Hậu rồi nói với Lục Thanh Vu, “Hắn là Lục Tu Nghi quá nhàn rỗi, bình thường không ở trong cung của mình học quy của, không

https://thuviensach.vn

nghĩ hầu hạ Hoàng Thượng làm sao cho tốt mà ngày ngày nhòm ngó cung điện người khác thế nào. Cung điện của Di Tần thú vị thì thế nào, không thú vị thì sao, nếu ngươi quan tâm thì chờ sửa xong rồi xin Di Tần cho vào xem, nay ở Vĩnh Khang Cung châm ngòi Hoàng Hậu nương nương là thế nào?"

Thục Phi nói xong trong Vĩnh Khang Cung không một tiếng vang, nàng ta chưa từng nóng tính như thế trước mặt người khác, ngay cả ngày đó bị Mạc Yên Nhiên trào phúng lớn tuổi cũng chỉ đập vỡ chén trà thôi, nào giống hôm nay, chỉ thiếu nước chỉ thẳng vào mũi Lục Thanh Vu mà mắng. Hơn nữa nàng ta còn nói "xin" Di Tần, rõ ràng phân vị của Lục Thanh Vu cao hơn Mạc Yên Nhiên, nàng ta nói kiểu vậy mới là nhục nhã lớn nhất.

Sắc mặt Lục Thanh Vu trắng bệch, một lúc lâu sau mới đứng dậy quỳ xuống hướng về phía Phong Giáng Bạch, miệng thì nói, "Thần thiếp biết lỗi, xin Hoàng Hậu nương nương trách phạt."

Thế này ai chẳng biết, Thục Phi vì Mạc Yên Nhiên mới không nể mặt Lục Thanh Vu. Ngày xưa quan hệ của Thục Phi và Di Tần không tốt, giữa hai sủng phi có mâu thuẫn, kiềm chế lẫn nhau là chuyện bình thường, chuyện không bình thường là hôm nay Thục Phi giành lại mặt mũi cho Di Tần ở Vĩnh Khang Cung, đánh thẳng vào mặt Lục Tu Nghi.

Nhóm phi tử ngồi phía dưới cũng đồng loạt toát mồ hôi lạnh, lẽ nào Thục Phi muốn mượn sức Di Tần? Nếu thật sự như vậy, các nàng còn sống ở hậu cung làm sao, hai sủng phi liên thủ e là hậu cung này sẽ vắng ngắt.

Lại nhìn Mạc Yên Nhiên vẫn thản nhiên nâng chén trà, không có nửa điểm sợ hãi, không thấy nàng cảm kích nhìn Thục Phi, cũng không trào phúng nhìn Lục Tu Nghi.

Hoàng Hậu đợi một lát mới mở miệng, "Ai nha, Thục Phi như vậy quen rồi, các ngươi cũng không phải làm tỷ muội ngày đầu tiên, còn không biết

https://thuviensach.vn

tính tình Thục Phi à, nàng chỉ đùa với các ngươi thôi. Mau đứng lên đi." Nàng hơi ngừng, "Có điều lời Thục Phi nói cũng có lý, các ngươi cũng vậy." Nàng nhìn thoáng qua nhóm phi tử ngồi dưới, "Nếu muốn biết cung điện của Di Tần thế nào, tới trước mặt bản cung mà nói cũng không thấy được chỗ thú vị." Nàng chỉ Mạc Yên Nhiên, "Phải hỏi Di Tần, nếu nàng chịu thì tất nhiên các ngươi sẽ được thấy."

Giờ Mạc Yên Nhiên mới đứng lên, nhún gối với Hoàng Hậu, "Thần thiếp không dám."

Hoàng Hậu nở nụ cười, "Chuyện này có gì mà không dám, cung điện của người đương nhiên do ngươi làm chủ."

"Tạ nương nương."

Nàng từ từ ngồi xuống, nhìn thoáng qua Phong Giáng Bạch, thấy nàng ta cũng đang nhìn mình, trong mắt chỉ có thản nhiên và lạnh lùng, hoàn toàn không có dáng vẻ tranh cãi thay nàng vừa rồi nữa.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 37

Thư Nhu đang hầu hạ Mạc Yên Nhiên dùng đồ ăn sáng, hôm nay dường như tâm trạng của Mạc Yên Nhiên rất tốt, dùng một bát cháo xong còn bảo Thư Nhu bưng lên một bát nữa, Thanh Thiển thấy vậy cũng cười hỏi, “Hôm nay tâm trạng của chủ tử tốt, khẩu vị cũng tốt theo.”

Mạc Yên Nhiên buông bát xuống, “Nào có, chỉ do thời tiết lạnh nên ăn đồ nóng thấy ngon thôi.”

Thư Nhu giúp nàng gắp một cái bánh chẻo, “Nương nương, hôm nay Thục Phi nương nương thay ngài nói chuyện quả thật làm nô tỳ giật mình.”

Thanh Thiển cũng mở to mắt, “Cái gì cơ? Thục Phi nương nương giúp nương nương chúng ta nói chuyện á? Ở Vĩnh Khang Cung?”

“Cũng không hẳn, là nói thẳng vào mặt Lục Tu Nghi, như vậy nương nương chúng ta và Lục Tu Nghi chỉ sợ không được tốt lắm...”

“Ôi.”Mạc Yên Nhiên ý bảo Sơ Ảnh yên lặng đứng bên đưa khăn cho mình, tự mình lau miệng, “Nương nương các ngươi cùng Lục Tu Nghi vốn đã không được tốt, không liên quan gì đến Thục Phi nương nương có nói giúp ta hay không, có làm Lục Tu Nghi mất mặt hay không.”

Thanh Thiển nhỏ giọng hỏi nàng, “Vậy vì sao Thục Phi nương nương nói giúp ngài? Nàng ta và chúng ta không phải cũng không hợp sao?”

“Chuyện này à.” Mạc Yên Nhiên đứng lên, đẩy chén trà Thư Nhu đưa qua, “Thục Phi nương nương không phải nể mặt ta, mà là nể mặt Hoàng Hậu nương nương.”

https://thuviensach.vn

“Hoàng Hậu nương nương?”

Phong Giáng Bạch đâu có để ý Mạc Yên Nhiên sẽ thế nào, có điều một câu “Giáng Bạch” kia khiến nàng ta hiểu ý của Hoàng Hậu, là Hoàng Hậu muốn Phong Giáng Bạch đứng ra lập uy cho nàng. Nói đến cũng có lý, Hoàng Hậu và Mạc Yên Nhiên trước nay quan hệ tốt, với Thục Phi thì hướng đến là thế chân vạc, ở Vĩnh Khang Cung nếu Thục Phi nói một câu giúp nàng thì hiệu quả tốt hơn Hoàng Hậu nói nhiều.

Mạc Yên Nhiên đi tới ghế bành ngồi xuống, “Không uống trà đặc, lấy cho ta ít trà tuyết lê.”

Sơ Ảnh nhún gối rồi ra ngoài, chỉ một lát sau đã vào, trong tay bưng chén trà, buông xuống xong không lập tức lui sang một bên mà ý bảo đám tiểu nha hoàn đều lui ra rồi mới mở miệng, “Nương nương, chuyện Triệu Dung Hoa, sợ là có biến.”

Mạc Yên Nhiên dừng tay, không uống tiếp nữa, “Triệu Dung Hoa?” Hình như đã nghe cái tên này từ rất lâu rồi, một lát sau nàng mới nhớ ra, “Chuyện về nàng ta không phải Hoàng Hậu nương nương đã có ý áp chế sao? Còn biến cố gì nữa?”

“Vừa rồi Tiểu Kỳ Tử nói với nô tỳ, phía trước có tin truyền đến, nha hoàn lúc trước hầu hạ Triệu Dung Hoa, đã chết.”

“Đã chết?” Thư Nhu cũng hít sâu một hơi, nhìn sắc mặt Mạc Yên Nhiên rồi tự mình hỏi, “Chết thế nào?”

“Chỉ nghe nói sau khi Triệu Dung Hoa chết nha hoàn kia không bị phân đi chỗ khác, vẫn làm nha hoàn quét dọn bình thường trong Quảng Dương Điện, nhưng Quảng Dương Điện kia từng có người chết nên không có chủ tử nào muốn chuyển vào, vẫn còn để không. Vừa rồi nghe nói nha hoàn kia đã chết, nói là chết đuối trong hồ.”

https://thuviensach.vn

“Thế là có ý gì, nếu muốn đi theo chủ tử thì sao chủ tử chết nhiều ngày rồi mới tự tử?”

“Ai dám chắc không phải?” Giọng Sơ Ảnh càng thấp xuống, “Hồ Bích Lan kia cách Quảng Dương Điện khá xa, ngài nói xem nếu có người hại nàng ta thì cần gì lừa nàng ta đến nơi xa xôi như hồ Bích Lan, phía sau Quảng Dương Điện cũng có giếng, đẩy vào giếng đỡ tốn công hơn bao nhiêu.”

Tiếng gió bên ngoài vốn lớn, cộng thêm vẻ mặt đột nhiên âm u của Sơ Ảnh khi nói những lời này làm cho Mạc Yên Nhiên nổi da gà toàn thân, nàng xoa xoa tay mình, “Nghe ghê quá, nàng ta làm cái gì mà không thể không chết?”

“Cái này ai mà biết được, vốn một cung nữ chết là việc nhỏ, không ngờ cung nữ kia có một đồng hương rất thân tên Tòng Văn, hắn còn quỳ trước cửa Vĩnh Khang Cung kêu oan.”

“Hả? Người tên Tòng Văn này...”

“Thưa nương nương, là một thái giám.” Sơ Ảnh lập tức đáp trả.

“Thái giám? Vậy cũng thú vị rồi đây.” Nàng đứng lên, chậm rãi đi hai bước, “Có điều một thái giám đã có giao tình với cung nữ mà cũng chịu làm loạn tới chỗ Hoàng Hậu nương nương, không muốn sống nữa à? Ngươi nói xem, kêu oan cái gì?”

“Thưa chủ tử, thái giám kia luôn kêu, có người sát hại tính mạng, còn hại cả nhà.”

Mạc Bình U cũng nhận được tin tức này rất nhanh, nàng đang ngồi trên sập thêu hoa, nàng ít khi nào yên tĩnh luyện tập như thế, nghe được tin tức cũng không giật mình, thêu thêm châm nữa mới nhìn người phía dưới, “Chỉ

https://thuviensach.vn

là chết một cung nữ, có chuyện gì lớn đâu mà đáng để ngươi bẩm đến trước mặt ta, còn hoảng hốt như thế.”

Cung nữ bên cạnh nàng là người hầu hạ nàng từ nhỏ, hiểu rõ ràng tính cách nàng, nghe nàng nói vậy cũng không sợ, vẫn đứng bên cạnh nàng dùng âm lượng thích hợp nói tiếp, “Vốn chết một cung nữ là việc nhỏ, có điều vừa nghe nói chỗ Vĩnh Khang Cung cũng nhận được tin.”

Giờ Mạc Bình U mới dừng lại, cười như có như không đâm kim lên chiếc gối giữ kim, “Hử?”

Chờ Đan Chi nói nguyên nhân trước sau một lần xong mới đứng lên, “Thay y phục cho bản cung đi.”

“Vâng, nương nương. Chúng ta sẽ tới Vĩnh Khang Cung ạ?”

“Còn đi đâu được nữa, dù sao chết người là chuyện lớn, Hoàng Hậu nương nương thương người nhân hậu, hẳn sẽ không bỏ qua.”

Nói đến ngày Triệu Dung Hoa chết, phần lớn hậu cung đều hoài nghi Thục Phi, dù sao cũng xuất hiện chữ thập kia, sau đó Hoàng Hậu nương nương chỉ xử lý nhẹ nhàng bâng quơ, hẳn là kết quả sau khi đã hỏi ý bệ hạ.

Vị kia, mới thật là như châu như ngọc, là sự tồn tại quan trọng không gì sánh được trong lòng bệ hạ.

Nàng vừa thay quần áo, xốc mành lên nhìn cảnh sắc bên ngoài, dần dần ngây dại, Đan Chi không dám hỏi, một lát sau nghe nàng hỏi, “Đã là tháng ba rồi à?”

Đan Chi mới dám trả lời, “Thư nương nương, vẫn còn sớm, còn hơn một tháng nữa mới tới tháng ba.”

Chợt nghe Mạc Bình U cười rộ lên, “Đúng thế, còn sớm lắm.”

https://thuviensach.vn

Đan Chi trong lòng khó hiểu, giống như bắt được một điểm nào đó rồi nổ tung. Nàng nhìn biểu cảm chậm rãi bình thường lại của nương nương, trong lòng khổ muốn chết, cũng sợ muốn chết, vững vàng đỡ tay nương nương, "Nương nương, chúng ta đi thôi."

"Ừ, đi thôi."

Có một số việc không thể hỏi, trong lòng Đan Chi biết rõ.

Trong Vĩnh Khang Cung đã có không ít người, hẳn là đều tới xem náo nhiệt. Hoàng Hậu ngồi trên thấy Mạc Bình U đến liền cười đón tiếp, "Hiền Phi cũng tới rồi, hẳn là các muội muội đều rất quan tâm đến việc này, thời tiết như vậy cũng chạy tới." Mạc Bình U hành lễ, nói một tiếng không dám rồi mới ngồi xuống, phát hiện đám Mạc Yên Nhiên, Phong Giáng Bạch chưa tới. Nàng không nói gì, chỉ đoan chính ngồi chậm rãi uống trà.

Chợt nghe phía dưới có vị phi tử thấp vị nói, "Hoàng Hậu nương nương, chuyện này nói lớn cũng không lớn, mặt ngoài chỉ là chết một cung nữ; nhưng nói nhỏ cũng không nhỏ, cẩn thận còn liên lụy tới chuyện Đại hoàng tử..."

Lời này ai chẳng biết, Mạc Bình U nhướng mày, nàng tới đây xem cũng vì chuyện Đại hoàng tử, nếu bình thường một cung nữ đã chết, mặc kệ nguyên nhân gì nàng đều không có hứng thú, nhưng cung nữ này từng hầu hạ Triệu Dung Hoa, người bị phán mưu hại Đại hoàng tử rồi tự sát. Nàng uống một ngụm trà, bệ hạ rốt cuộc còn nhân từ, nể mặt Triệu Dung Hoa kia tự sát, chỉ nói an táng theo lễ mà không đoạt vị phân của nàng ta.

Nàng không biết là, lúc đó Phong Giáng Bạch là kẻ khả nghi, Đại hoàng tử đã chết yên bình, Thẩm Sơ Hàn không muốn tiếp tục bới móc chuyện này nữa.

Nghĩ nghĩ rồi chợt nghe Hoàng Hậu phía trên ngắt lời, "Chuyện này bản cung có tính toán, muội muội luôn miệng không rời Thục Phi, lẽ nào sợ bản

https://thuviensach.vn

cung xử lý chuyện này bất công, hay cảm thấy bản cung không có năng lực giải quyết vụ án này?" Nàng khôi phục tinh thần mới phát hiện người kia đã lôi Thục Phi ra. Mọi người đều biết chuyện này trước sau không rời được Thục Phi, nhưng vốn phải xem ý của Hoàng Hậu. Ngu xuẩn!

Phi tử kia sợ tới mức quỳ xuống luôn miệng hô không dám, Hoàng Hậu sai người đuổi nàng ta về trong Vĩnh Khang Cung mới yên tĩnh lại. Sau một lúc lâu Hoàng Hậu thấp giọng thở dài, day trán rồi hạ lệnh, "Gọi người tên Tòng Văn kia vào."

Tên rất nhã nhặn, không giống tên dễ nuôi dễ sống như thái giám khác trong cung, được người ta dẫn vào phát hiện bề ngoài cũng ôn hòa lịch sự. Nhưng người này đã khóc lem nhem cả mặt, tuy không phải nam nhân nhưng vẫn có gương mặt nam nhân, khóc như vậy khiến người ta nhìn có chút buồn cười.

Hắn tiến vào dập đầu trước Hoàng Hậu một cái, không nói gì mà chờ Hoàng Hậu hỏi, xem ra quy củ không tệ.

Hoàng Hậu hỏi hắn, "Ngươi ở ngoài Vĩnh Khang Cung kêu oan, nay đã gặp bản cung, có oan khuất gì tốt nhất nói rõ ràng." Nàng ngừng một chút, "Nếu nói lung tung, kết cục không đơn giản chỉ là đánh mấy gậy thôi đâu."

Thái giám kia đáp vâng, lại đụng đầu rồi mới trả lời, "Mệnh của chúng nô tài vốn ti tiện, không nên quấy nhiễu nương nương vì việc nhỏ như vậy. Nô tài tự biết làm phiền nương nương đã là muôn lần chết, nô tài không sợ chết, chỉ mong nương nương có thể làm chủ, nếu lấy được trong sạch, cái mạng này của nô tài không tính giữ lại nữa."

"Có chuyện gì ngươi nói đi."

Nghe hắn nói trật tự rõ ràng, Mạc Bình U không khỏi ngồi thẳng nhìn hắn, thấy hắn dùng tay lau nước mắt trên mặt, nay biểu cảm hoàn toàn bình tĩnh, chỉ đôi mắt là chết lặng không có ánh sáng, "Trường Thu vốn là đồng

https://thuviensach.vn

hương với nô tài, nô tài từ nhỏ mồ côi cha mẹ, nhờ nhà Trường Thu tiếp tế mới có cơ hội vào cung hầu hạ nhóm chủ tử, Trường Thu và nô tài không có tư tình gì, chỉ cùng nhau cầm tiền lương về hiếu kính cha mẹ nàng mà thôi. Cho nên chuyện Trường Thu, nô tài tuy không biết quá rõ nhưng không thể nhìn nàng uổng mạng."

"Theo ngươi nói thì Trường Thu uổng mạng, nhưng ngươi có từng nghĩ có lẽ nàng muốn đi cùng chủ tử nên mới tự sát thì sao? Hồ Bích Lan xa như thế, nàng ta đột nhiên chạy tới bên kia, không phải tìm chết thì vì cái gì?"

"Thưa nương nương, mọi người đều cho rằng Trường Thu tự sát, nhưng cha mẹ nàng còn ở trên đời, tiến cung làm cung nữ không thể phụng dưỡng cha mẹ đã là bất hiếu, sao có thể để cha mẹ người đầu bạc tiễn người đầu xanh! Nương nương, nô tài vốn nghĩ như vậy, nhưng mà... nhưng mà..." Hắn chưa nói xong đã khóc nấc lên, Hoàng Hậu cũng kiên nhẫn đợi hắn khóc một lát mới nghe hắn nói tiếp, "Nhưng mà vài ngày trước đột nhiên truyền đến tin cha mẹ Trường Thu đều đã qua đời. Người nhà nông thân thể thường an khang, cũng chất phác không gây thù hằn gì với ai. Vậy mà lại phóng hỏa thiêu chết cả nhà nàng, nương nương, thâm thù đại hận thế nào mới vậy, mong nương nương làm chủ!"

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 38

Lúc này Mạc Bình U mới phát hoảng, chỉ là một cung nữ có thể gây nên chuyện gì, đến mức xuống tay giết cả nhà nàng ta, ra tay ác vừa ác độc vừa sạch sẽ lưu loát. Nàng bưng trà uống một ngụm, nghe Tòng Văn kia nói tiếp, "Dân chúng nếu có gì oan khuất có thể tới Đại Lý Tự giải oan, nhưng Trường Thu chưa từng có thẩm thẩm thúc thúc nào, một ngọn lửa thiêu sạch sẽ, nếu không phải mấy ngày trước nô tài gửi bạc về, nghe nói bọn họ đều không còn, thì sợ là… sợ là cứ uổng mạng như vậy rồi.

Trường Thu vừa mới chết, hài cốt còn chưa lạnh đã sai người giết cả nhà nàng, bảo nàng làm sao nhắm mắt. Dù nàng chỉ là một cung nữ nhưng từ khi tiến cung luôn tận tâm hầu hạ chủ tử. Nô tài cầu xin tới trước mặt nương nương cũng không chỉ vì giải oan cho Trường Thu, chuyện như vậy bẩm báo tới chỗ nương nương không khỏi quá làm phiền nương nương, chỉ là trước kia Trường Thu từng đề cập với nô tài, cái chết của Triệu Dung Hoa e là có kỳ quái, nô tài sợ hung thủ chân chính nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, khiến Đại hoàng tử trên trời có linh cũng ngủ không yên!"

Mạc Bình U nhướng cao lông mày, người này nói chuyện rất đúng mực, nếu ngươi chỉ vì một cung nữ đã chết, cho dù bị diệt cả nhà cũng không lý nào bẩm báo tới chỗ Hoàng Hậu, đây cũng là nguyên nhân hôm nay các nàng tới đây, bên trong việc này ắt hẳn liên quan tới vụ án của Đại hoàng tử. Lúc đó vội vàng kết án là theo ý của Hoàng Thượng, nay lấy chuyện xưa ra nhắc lại, cho dù Hoàng Thượng không vừa ý cũng không còn cách nào khác.

Trừ khi hắn nói thẳng rằng, chỉ là chết vài người thôi có gì quan trọng đâu. Nhưng ai cũng biết hắn sẽ không làm thế. Nên sự việc sẽ không còn dễ

https://thuviensach.vn

dàng kết thúc.

…

Khi nghe kể đến đó Mạc Yên Nhiên mới buông cái cốc, “Vậy ý của ngươi là, Tòng Văn kia luôn miệng nói cái chết của Trường Thu liên quan đến cái chết của Đại hoàng tử?”

Thanh Thiển vừa đấm chân cho nàng vừa đáp, “Còn sao được nữa, nói chắc như đinh đóng cột, cứ như hắn tận mắt nhìn thấy vậy. Cũng may Hoàng Hậu nương nương nhân từ mới nghe hắn nói lâu thế.”

Mạc Yên Nhiên bật cười, vỗ vỗ đầu nàng ta, “Nếu mọi người đều chỉ có cái đầu như ngươi thì vô số oan hồn không ngủ yên rồi.”

Thư Nhu nhìn nàng một cái, “Vậy ý của chủ tử là, cái chết của Trường Thu thật sự liên quan tới vụ án Đại hoàng tử?”

“Có liên quan hay không ta không dám nói, không phải bệ hạ đã có dặn dò sao, nếu không liên quan mà chúng ta tự tiện đoán chẳng phải đã phản đối ý của bệ hạ rồi?”

“Chẳng lẽ Hoàng Hậu nương nương cũng mặc kệ chuyện này? Làm ầm ĩ như vậy có lẽ sẽ không dễ dẹp yên.”

“Đương nhiên không dễ dẹp yên, có lẽ là sẽ lục soát phòng thôi.”

“Lục soát?” Tay Thanh Thiển hơi ngừng, Mạc Yên Nhiên bảo nàng ấy đứng lên không cần đấm nữa, nàng ta lại như không chịu rảnh rỗi đi cời than lửa, rồi quay đầu hỏi, “Dù lục soát phóng thì làm gì được? Qua lâu vậy rồi có thể lục soát ra cái gì?”

“Chuyện này à, thứ gì cần thì tự nhiên sẽ lục soát ra thôi.” Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, cầm chén trà lên uống một ngụm, đột nhiên lại ho lên,

https://thuviensach.vn

nhất thời có vẻ ngừng không được.

Thư Nhu vội vàng đi lấy viên thuốc cho nàng uống nàng mới ngừng được, lại uống một ngụm trà, thấy bọn họ đều lo lắng nhìn mình liền bật cười, “Làm gì thế, bệnh cũ thôi, vẻ mặt các ngươi giống như lần đầu tiên ta bị thế vậy.”

“Nương nương, thân thể ngài...”

“Thân thể của ta, ta cũng biết thân thể của ta rất quan trọng.” Tay Mạc Yên Nhiên hơi siết chặt, một lát sau mới chậm rãi buông ra, “Nghe Thái Y nói thì là bệnh từ trong bụng mẹ rồi, có biện pháp nào được, đành chậm rãi dưỡng thôi.”

“Nương nương.” Sơ Ảnh đứng bên cạnh gần nhất, vốn chưa từng nói chuyện lúc này lại tiếp lời, “Không biết nương nương có còn nhớ hay không, khi nương nương khoảng mười tuổi từng gặp một đại phu, luc đó thân thể nương nương cực yếu, rất nhiều đại phu xem xong đều nói khó chữa, nhưng vị đại phu kia mở mấy phương thuốc xong thân thể nương nương đã khá hơn không ít...” Sơ Ảnh rất ít khi một hơi nói nhiều như vậy, tựa như do dự một thoáng rồi mới nói tiếp, “Lúc ấy, đại phu khi là do Vương...”

“Sơ Ảnh!” Thanh Thiển đột nhiên hô lên, lớn tới mức người trong phòng đều giật mình, nàng ta trước nay bộp chộp giờ lại nghiêm túc nhìn Sơ Ảnh, “Ngươi đừng nói lung tung.”

Sơ Ảnh dường như biết có điều không ổn, cũng yên lặng vén váy thi lễ với Mạc Yên Nhiên, “Nương nương, là nô tỳ lỡ lời.”

Mạc Yên Nhiên nghe nàng ta nói đến một nửa thì bị Thanh Thiển cắt đứt, nàng biết tình cảm của hai nha đầu này không tệ, nhưng Sơ Ảnh chững chạc hơn, Thanh Thiển mọi chuyện nghe theo Sơ Ảnh, phản bác Sơ Ảnh

https://thuviensach.vn

như vậy đúng là hiếm thấy, nàng không hỏi gì chỉ thản nhiên nói, “Được rồi, đều tự đi làm việc đi. Ta muốn đi ngủ.”

Nàng nghe tiếng bọn họ chậm rãi đi ra ngoài, còn nghe Sơ Ảnh đi chưa xa nhẹ giọng nói, “Thanh Thiển, tại ta không biết đúng mực.”

Thanh Thiển hình như còn chưa bình tĩnh lại được, ngay cả giọng nói cũng hơi khàn khàn, “Ngươi làm ta sợ muốn chết đi được.”

“Thật ra, cũng không quá quan trọng, nương nương đã...”

“Ta biết, nhưng mà...”

Rồi không nghe rõ nữa, nàng không giữ được nhiều trí nhớ của nguyên chủ nên hoàn toàn không nhớ được đại phu năm đó bọn họ nói là ai, cũng hoàn toàn không đoán được vì sao không nên nhắc tới chuyện này. Nàng đã không biết thì không cần nghĩ nữa, nằm xuống nặng nề ngủ.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Mạc Yên Nhiên, Hoàng Hậu hạ lệnh lục soát. Quảng Dương Cung vốn đã là tòa cung điện bỏ không, không có gì phải lục soát, cố tình lại tìm được không ít thứ không nên có từ phòng Trường Thu.

Một chiếc vòng ngọc lưu ly tử đàn.

Khi thứ này được trình đến Vĩnh Khang Cung, chúng hậu phi đều ở đây, trước mặt Hoàng Hậu, Tập Hương cô cô tự mình vạch cái khăn đỏ bên trên lên, thứ kia rõ ràng hiện ra trước mắt mọi người. Trong chính điện thoáng chốc yên tĩnh.

Một lúc lâu sau bỗng nghe Thục Phi mở miệng, “A, cái vòng ngọc tím này cũng thật hiếm lạ.” Nàng ta không hề kiêng dè, nhìn chằm chằm người ngồi đối diện, “Thứ này không thể là vật cung đình ngự ban bình thường, đây là thứ vừa lấy ra đã biết là của ai.” Nàng nở nụ cười, cẩm lấy chén trà

https://thuviensach.vn

nhưng không uống, chỉ nhấc nắp lên gạt, “Không biết Đức Phi ngươi có chuyện gì trọng đại phải giao cho một tiểu nha hoàn, còn lấy ra cả chiếc vòng tay ngự ban khi ngươi phong phi.”

Nàng ta không chờ Đức Phi đáp lời đã tự nói tiếp, “Chắc là chuyện lớn rồi, có điều thật đáng tiếc, nha hoàn kia chết quá sớm, không biết đã làm xong chuyện ngươi giao hay chưa. Lần sau nếu còn có loại chuyện này chi bằng giao cho nha hoàn của bản cung làm đi, chiếc vòng tay kia nhất định sẽ không tùy tiện bị người tìm ra như thế.”

Không ai dám nói tiếp, người tính tình luôn dễ chịu như Đức Phi giờ cũng phải vội đến đỏ mặt, “Thục Phi nương nương có ý gì? Lẽ nào vu cho thần thiếp là kẻ khả nghi...”

Thục Phi không kiên nhẫn, phất tay cực kỳ không lễ phép, tùy ý ngắt lời Đức Phi, cố tình Đức Phi còn thật sự dừng lại, “Vu cho ngươi?” Nàng ta cười một tiếng, “Có phải vu oan hay không tranh cãi võ mồm với bản cung có ích lợi gì, bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương đều có chủ trương.”

Xem Đức Phi kia giận đến thở không thông, nàng ta càng cười tươi hơn, “Đừng luôn dùng cái bệnh cũ của ngươi để che giấu cái gì, nếu ngươi thật sự là kẻ khả nghi độc hại hoàng tử, sát hại cung phi, chỉ sợ dù bệnh cũ của ngươi có tái phát một vạn lần bệ hạ cũng sẽ không để ý ngươi...” Nàng ta không nói tiếp nữa mà hướng về phía Hoàng Hậu nở nụ cười, “A, nương nương, ngài nên tự mình hỏi đi, miễn cho Đức Phi nói thần thiếp nhằm vào nàng ta.”

Sự bao dung của Hoàng Hậu đối với Thục Phi trước nay chỉ thua Hoàng Thượng, cũng cười vỗ trán mình, “Ngươi thật là.” Rồi quay sang nhìn Đức Phi, sắc mặt nàng ta đã như tờ giấy trắng, mềm yếu quỳ trên mặt đất, nàng ý bảo cung nữ phía sau Đức Phi nâng nàng ta dậy, chỉ thấy thân thể nàng ta dù mất hết sức lực vẫn ngang ngạnh quỳ trên mặt đất, nàng thở dài một hơi, “Đức Phi, chuyện này Thục Phi nói quá đáng chút, chưa có chứng cứ mười

https://thuviensach.vn

phần thì cũng chỉ là đoán thôi, ngươi không cần như thế, ngồi lại trước đi, giải thích rõ ràng vòng tay này rốt cuộc là thế nào thì ngươi sẽ không có việc gì."

"Hoàng Hậu nương nương dung bẩm."

"Ngươi nói đi."

"Vòng tay này khi thần thiếp phong phi đã được ngự ban, đúng như lời của Thục Phi nương nương, giống như trâm phượng của nương nương và trâm kim thiền ngọc diệp của Thục Phi nương nương, đều là thứ gặp vật như gặp người, thần thiếp không có ý bất kính mong nương nương hiểu cho. Thần thiếp muốn nói, thân thể thần thiếp trước nay không tốt, nương nương cũng rõ ràng, nhờ có nương nương xưa nay quan tâm thần thiếp, thường xuyên miễn thần thiếp tới thỉnh an, thần thiếp ít ra ngoài nên vật thế này trước nay bảo quản cẩn thận, không tùy tiện lấy ra, bình thường chỉ giấu trong kho, thỉnh thoảng lễ tết mới đeo. Vài ngày trước là nghi thức phong vị của Di Tần và Lục Tu Nghi, thần thiếp biết là quan trọng mới gọi nha hoàn tìm ra, cố tình ngày ấy không cách nào tìm thấy. Thần thiếp nóng vội, nhưng biết không thể thất lễ, ngày đó dù thế nào cũng là ngày tốt của hai vị muội muội, nên sai người lấy một cái vòng tay khác ra." Nàng ta khẽ nhấc tay áo, nhìn thấy trên tay nàng ta là một chiếc vòng lưu ly tử đàn, nhìn qua có vẻ không khác nhiều lắm, nhưng người tinh mắt đều biết đấy chỉ là nhìn qua thôi, dù cũng là vật ngự ban, ngày thường cũng chỉ là vật áp đáy hòm của các nương nương khác, vậy mà Đức Phi cũng lấy ra đeo được.

Thục Phi an vị ở đối diện nàng ta, lúc này còn ngậm cười nhìn nàng ta, Đức Phi dường như kinh sợ, run lên một cái mới buông tay áo, nói tiếp, "Cái này nhìn thoáng qua xem ra cũng tương tự. Chiếc vòng ngọc lưu ly kia thật sự quá trân quý, thần thiếp nào dám truyền ra, chỉ bảo nha hoàn bên dưới cẩn thận tìm, tìm khắp trong kho vài lần cũng không thấy. Thần thiếp không kịp thời bẩm báo với Hoàng Hậu nương nương là lỗi của thần thiếp.

https://thuviensach.vn

Nhưng lỗi độc hại hoàng tự, mưu hại phi tần thần thiếp vạn vạn lần không dám nhận!”

Còn chưa chờ Hoàng Hậu nói gì Thục Phi đã mở miệng, nàng ta vẫn còn mang ý cười, có điều lần này là nói với Hoàng Hậu, “Nương nương người xem, Đức Phi nói nhiều như vậy tóm lại cũng chỉ một câu, vòng tay này trước đó vài ngày nàng ta đã không tìm thấy, cố tình hôm nay lục soát ra thì là hãm hại rồi.” Hoàng Hậu nương nương không trả lời, nàng ta dường như cũng không chờ Hoàng Hậu nói gì, “Nhưng Đức Phi ngươi cũng thật thú vị, Hoàng Hậu nương nương nhân từ nói không có chứng cớ mười phần mười thì không cách nào luận tội ngươi, có điều chính ngươi phải trong sạch mới được.” Nàng ta thu ý cười, “Nếu ngươi không mười phần mười chứng minh vòng tay này không phải ngươi dùng để mua chuộc Trường Thu, không có chứng cớ chứng minh được không phải Trường Thu bị ngươi diệt khẩu rồi hại đến cả nhà, thì ngươi đừng có ở đây kêu oan, hoàn toàn vô dụng.”

Từng câu từng chữ của Thục Phi như đâm vào tim, gương mặt Đức Phi vốn đỏ vì tức giận, lúc này còn thở hổn hển nhìn Thục Phi, không dời một phân.

Mạc Yên Nhiên mới chỉ chớp mắt một cái đã nghe nha hoàn của Đức Phi kêu lên, “Hoàng Hậu nương nương khai ân, Đức Phi nương nương hôn mê rồi!”

https://thuviensach.vn

Chương 39

Nếu Đức Phi ngất rồi thì không thể thẩm vấn tiếp. Hoàng Hậu phạt cấm túc nàng ta, không cho ra khỏi Đức Dương Cung.

Mạc Yên Nhiên nhìn một hồi trò cười, trở về Di Hòa Điện cảm thấy toàn thân đau nhức, nằm sấp trên sập bảo Thư Nhu đấm lưng cho mình. Thanh Thiển đi châm hương, Mạc Yên Nhiên ngửi mùi hương cảm thấy thả lỏng không ít, mùi vị cũng không khó ngửi, nàng bình thường không thích huân hương lại cảm thấy hương vị này vô cùng tự nhiên, chán ghét không nổi, liền hỏi, “Thanh Thiển, hương này mới à?”

Thanh Thiển ngừng tay, “Vâng, nương nương không thích ạ?” Nói rồi muốn dập tắt, Mạc Yên Nhiên ngăn nàng ấy lại, “Không, huân hương này không làm người ta choáng đầu như những cái khác.”

Thanh Thiển cười rộ lên, “Tất nhiên rồi ạ, vật ngự ban những thứ khác so sao được?”

Nàng hé mở mắt, “Ngự ban?”

“Đúng rồi ạ.” Thư Nhu ở phía sau nàng cười nói, “Bệ hạ biết nương nương không thích dùng những loại hương khác liền sai người tặng cửu hòa mộng điềm này đến, nói là có thể an thần, bệ hạ còn để Thái Y viện xem qua, hương này không ảnh hưởng gì đến thân thể nương nương, chúng nô tỳ mới dám đốt.”

“Làm khó các ngươi.”

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển chuẩn bị xong liền ra ngoài rửa tay, vừa bước vào nghe nàng nói câu này liền hì hì mở miệng, “Nương nương nói gì vậy, nương nương dễ hầu hạ như vậy, chúng nô tỳ còn không tìm chuyện để làm thì vô vị cực kỳ.”

Mạc Yên Nhiên cũng cười, nàng kê tay dưới cằm nhắc nhở, “Dùng thêm sức một chút.”

Sơ Ảnh bưng trà tới, nàng để Sơ Ảnh hầu hạ chậm rãi uống một ngụm, lại nghe Thư Nhu nói, “Hôm nay phản ứng của Thục Phi nương nương thật thú vị.”

Sơ Ảnh và Thanh Thiển không đi nhưng cũng nghe được một hai phần, nghe Thư Nhu nói vậy liền mở to hai mắt nhìn Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên vẫn nhắm hai mắt, hừ mũi một cái, “Cô cô thấy thế nào?”

Thư Nhu đáp, Nô tỳ nghĩ, e rằng không đơn giản chỉ là bỏ đá xuống giếng.”

Lúc này Mạc Yên Nhiên phất tay ý bảo ngừng, chầm chậm ngồi dậy nhìn bọn họ, “Nào có phải bỏ đá xuống giếng, lần này nếu hành xử thích đáng thì sợ là Đức Phi đã bị bắt rồi.”

“Vì sao ạ?” Thư Nhu giật mình, “Sao có thể như vậy?”

Sao có thể? Đương nhiên có thể, có điều có thể làm vậy hay không không phải do chúng ta định đoạt thôi. Trong lòng Mạc Yên Nhiên rõ ràng, Đức Phi bây giờ vạn lần không thể bị kéo đổ, cho dù vụ án này lại mắc cạn. Nay tứ phi đã có tam phi, Thục Phi độc đại đã là chuyện thật không thể tranh cãi, Đức Phi dù ngày thường không có gì đặc biệt nhưng rốt cuộc vẫn là người cũ trong cung, thời gian vào phủ Thái Tử có khi còn dài hơn cả Thục Phi.

https://thuviensach.vn

Thục Phi hôm nay ở Vĩnh Khang Cung ngoài mặt thì như không cho Đức Phi thể diện, nhưng cũng chỉ là chuyện khóe miệng thôi, nàng ta không thể thật sự làm gì Đức Phi. Hiện nay, Hiền Phi vừa thượng vị, cho dù ảnh hưởng nàng ta xây dựng từ khi làm Mạc Phi đã lâu nhưng không thể so được với Đức Phi, lần này Mạc Bình U thượng vị lại không thể nói rõ là tốt hay là xấu, một khi Đức Phi rơi đài người kế tiếp sẽ là nàng ta.

Đương nhiên không phải Mạc Yên Nhiên lo lắng cho Mạc Bình U, nàng có thể đoán được Lục Thanh Vu kia được nâng lên là để kiềm chế Mạc Bình U. Thẩm Sơ Hàn không phải đồ ngốc, cho dù hắn lại dung túng Phong Giáng Bạch hơn nữa cũng không để hậu cung xuất hiện chuyện răm rắp nghe lời Thục Phi, dù sao vẫn còn Hoàng Hậu. Cố tình vấn đề lại là ở đây, là Hoàng Hậu, sẽ không quản phi tử bên dưới địa vị ngang nhau thế nào, chỉ cần không uy hiếp đến hoàng tự, không thương tổn đến long thể, không gây ra mạng người, thì Hoàng Hậu không thể kiên lụy quá nhiều. Lục Thanh Vu kia không đơn giản chỉ có tác dụng kiềm chế Mạc Bình U, mà ở một thời điểm thích hợp, Lục Thanh Vu cần đứng cùng một chiến tuyến với Mạc Bình U, đối đầu với Phong Giáng Bạch.

Cửu Tần không có ai, Lục Thanh Vu dù không phải ở vị trí cao nhất lại vì nhảy cấp quá nhanh nên không ai dám ỷ vào mình hơn nàng ta nửa cấp mà đè đầu nàng ta. Dù nàng ta từng bị Thục Phi làm mất mặt nhưng vài ngày nữa, nếu phụ thân nàng ta đánh thắng trận trở về thì tiếp tục leo lên là điều tất nhiên. Như vậy, giờ phút này Đức Phi trăm ngàn lần không thể xảy ra chuyện, một khi Đức Phi gặp chuyện, Lục Thanh Vu mới ở vị trí Tu Nghi có thể làm gì, ngay cả Mạc Bình U cũng không động đậy được Phong Giáng Bạch nửa phần.

Người gặp tao ương kế tiếp, chính là người đối lập đã lâu với Phong Giáng Bạch, Mạc Yên Nhiên.

Đây cũng là lý do vì sao vạn lần không được.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên hiểu điểm này, Đức Phi cũng hiểu, cả Thục Phi cũng hiểu. Nhưng Thục Phi lại càng hiểu một điều, chính là Mạc Yên Nhiên không làm chuyện gì hết, một khi nàng đã làm, không bị nắm nhược điểm thì thôi, nếu có chút vô ý thì dù ân sủng của Mạc Yên Nhiên có lớn cỡ nào cũng không dễ bảo vệ nàng.

Mạc Yên Nhiên không ngốc, nhất định sẽ không dùng chuyện tương lai có thể xảy ra để đổi lấy nguy hiểm hiện tại có thể gặp phải.

Nếu Đức Phi không tự cứu, nếu để Thục Phi thừa cơ hãm hại, thì Đức Phi phải chết không thể nghi ngờ.

Nếu thật sự đến một bước đó, Mạc Yên Nhiên xoa đầu, "Vậy thì đánh một trận ta chết ngươi sống đi."

Lại nói tới Đức Phi bị cấm chân, không cho phép người khác tùy tiện hỏi thăm, hôm đó Mạc Yên Nhiên vừa mới nói chuyện với Hoàng Hậu ở Vĩnh Khang Cung, thì có cung nhân vội vàng có chuyện cần báo, bất chấp Mạc Yên Nhiên còn ở đó, quỳ xuống trước mặt Hoàng Hậu nói, "Bẩm Hoàng Hậu nương nương, Đức Dương Cung đã xảy ra chuyện."

Hoàng Hậu đang nói chuyện phiếm với Mạc Yên Nhiên, nụ cười trên mặt còn chưa tắt, nghe vậy biểu cảm hơi dừng một chút, trước tiên đặt chén trà trên tay xuống rồi nhìn nhìn Mạc Yên Nhiên, thấy nàng ánh mắt sáng ngời nhìn mình, không khỏi bật cười, ổn định lại rồi mới hỏi, "Có chuyện gì, cứ bẩm báo đi."

Thái giám kia đáp vâng, không dám đứng thẳng dậy mà quỳ sấp ở đó đáp lời, "Thưa Hoàng Hậu nương nương, giữa trưa hôm nay ngọ thiện của Đức Phi nương nương bị tra ra có độc."

"Có độc?" Hoàng Hậu đứng lên, tay áo đụng đổ cách chén nàng vừa đặt xuống bên cạnh, khiến tay áo nàng ẩm ướt. Mạc Yên Nhiên cũng vội vàng đứng lên, lấy khăn lụa ra lau tay cho Hoàng Hậu rồi mới hỏi, "Sao lại thế?

https://thuviensach.vn

Người của Ngự Thiện Phòng chết hết rồi à? Đồ ăn trình cho Đức Phi nương nương cũng dám có độc. Ăn nhầm gan báo hay sao!”

Hoàng Hậu thế mới hoàn hồn, cầm tay Mạc Yên Nhiên, “Đức Phi có gì đáng ngại không?”

“Thưa nương nương, Đức Phi nương nương bình an, chỉ là… chỉ là…”

“Chỉ là cái gì? Nương nương hỏi ngươi cứ đáp là được, sợ hãi rụt rè cái gì.”

“Nô tài biết lỗi.” Hắn hơi ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hoàng Hậu một cái rồi chậm rãi nói, “Chỉ là cung nữ San Hô của Đức Phi trúng độc, nôn ra máu đã không chữa trị được.”

Hoàng Hậu sửng sốt, không hỏi nhiều tiểu thái giám này, vẫy tay để hắn đi xuống, “Nương nương, ngài đổi bộ quần áo khác đi, thần thiếp ở ngoài chờ ngài.”

“Ừ, vậy cũng tốt. Ngươi cùng bản cung tới Đức Dương Cung nhìn xem.”

Mạc Yên Nhiên không nghĩ tới khi bọn họ đến thì Thục Phi đã ngồi ở chủ điện uống trà. Nàng ta thấy bọn họ vào, sắp tới trước mặt mới đứng lên từ từ hành lễ, không đợi Hoàng Hậu nói chuyện đã cười rộ lên, “Nương nương, không biết Đức Phi này lại bày trò mèo gì, ngay cả cung nữ thiếp thân cũng chết rồi.”

Hoàng Hậu cau mày, Thục Phi thấy nàng như vậy lập tức không hé răng nữa, chỉ cúi đầu đứng bên cạnh, Hoàng Hậu đi lên ngồi xuống rồi mới mở miệng, “Đức Phi đâu?”

Đức Phi được Đại cung nữ Anh Lạc đỡ ra, sắc mặt nàng ta cực kém, sức khỏe nàng ta vốn không tốt nay lại bị sợ hãi, trắng bệch như tờ giấy, giống

https://thuviensach.vn

như sẽ ngất đi bất cứ lúc nào. Nàng ta cung kính hành lễ xong mới chậm rãi ngồi xuống.

Hoàng Hậu trực tiếp hỏi, “Đức Phi, ngươi nói xem thế này là thế nào?”

Nàng ta ngẩng đầu nhìn Hoàng Hậu, đôi mắt đo đỏ giống như vừa mời khóc, nghe Hoàng Hậu hỏi vậy quỳ thẳng xuống trước mặt nàng, “Xin Hoàng Hậu nương nương làm chủ cho thần thiếp!”

Mạc Yên Nhiên thầm tặc lưỡi một tiếng, trên mặt không biểu cảm, lúc này lại thấy Lục Thah Vu dẫn người từ ngoài vào, nàng ta hành lễ rồi không so đo Mạc Yên Nhiên ngồi phía trên. Mạc Yên Nhiên vốn nên đứng dậy nhường chỗ cho nàng ta, nhưng nàng không làm, ngược lại bưng chén trà lên chậm rãi uống, khóe mắt liếc sang nhìn phản ứng của Lục Thanh Vu.

Nàng ta rất bình tĩnh, tựa như không ngồi dưới Mạc Yên Nhiên, đôi mắt chỉ nhìn về phía Đức Phi, Mạc Yên Nhiên cũng vui vẻ tự tại, nghe Đức Phi nói tiếp, “Nếu không có… nếu không có San Hô thử đồ ăn cho thần thiếp thì người nằm kia chết không rõ ràng lúc này đã là thần thiếp. Mong nương nương làm chủ!”

Chủ tử địa vị cao có người thử đồ ăn là bình thường, nhưng Thục Phi đáp trả, “Cung nữ của ngươi không phải mới thử đồ ăn cho ngươi lần đầu, người có đầu óc đều biết, ai lại hạ độc vào đồ ăn của ngươi, không chỉ không độc chết được ngươi mà còn đánh rắn động cỏ. Hay là ngươi tưởng ai cũng ngu xuẩn giống ngươi?”

Đức Phi lúc này nhìn về phía Thục Phi, đôi mắt đỏ tươi, sắc mặt trắng bệnh, sự đối lập khiến người ta giật cả mình, “Thục Phi nương nương có ý gì?” Nàng ta cười lạnh, không giống dáng vẻ nơm nớp lo sợ khi đối mặt với Thục Phi thường ngày, ngược lại bắt đầu giương cung rút kiếm, “Lẽ nào thần thiếp tự mình hạ độc muốn hại mình, hay thần thiếp cố ý đầu độc cung nữ bên cạnh mình!”

https://thuviensach.vn

Thục Phi lại hoàn toàn không sợ, “Ai mà biết được. Sống lại từ chỗ chết, những lời này không phải chỉ mới có một hai ngày, chiêu thức này của Đức Phi đủ tàn nhẫn, tự tổn hại bản thân, khiến người ta không thể không tin mình.”

“Thục Phi nương nương cần gì chèn ép người ta như thế? Hoàng Hậu nương nương còn ngồi đây sẽ có điều phán xét, không đến lượt nương nương ngài bao biện làm thay…”

Lời này đã là đại bất kính, cũng chỉ Đức Phi mới có thể nói. Nàng ta chỉ thấp hơn Thục Phi nửa cấp, thời gian hầu hạ bệ hạ lại dài hơn, nói như vậy Thục Phi cũng chẳng làm gì được nàng ta. Ngược lại Thục Phi lập tức đập vỡ cái cốc, “Làm càn!”

“Thần thiếp làm càn, nhưng chẳng là gì so với Thục Phi nương nương, không thể so được với kiểu làm càn trước nay Thục Phi nương nương đối với Hoàng Hậu nương nương.”

Thục Phi giận quá hóa cười, “Ngươi là cái thứ gì mà dám so sánh với bản cung, ngươi chỉ là thứ được một cái kiệu nhỏ nâng vào…”

“Thục Phi!” Hoàng Hậu lớn tiếng ngắt lời nàng ta, “Giờ giỏi lắm rồi, cái gì cũng dám nói.”

Thục Phi đang giận cực, “Nương nương, lẽ nào thần thiếp nói không đúng, người khác không biết thì thôi, lẽ nào chúng ta còn không biết Mạc Chỉ Vi này là cái thứ gì, nếu năm đó không phải nàng ta…”

“Càng nói càng không ra làm sao!” Hoàng Hậu cũng đập vỡ cái cốc, “Thế nào, ngươi cũng muốn bị phạt cấm túc hai tháng mới biết cái gì nên nói cái gì không nên nói à!”

Thục Phi nghe thấy tiếng cái cốc đập xuống đất phát ra tiếng vỡ lanh lảnh mới thoáng khôi phục thần trí, lần nữa trở về vẻ thản nhiên thường

https://thuviensach.vn

ngày, “Suýt chút nữa sập bẫy của ngươi, Mạc Chỉ Vi.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 40

Đây là lần đầu tiên Mạc Yên Nhiên nghe được tên của Đức Phi, nàng ta tên Mạc Chỉ Vi. Cũng họ Mạc, thậm chí còn mang gương mặt tương tự Mạc Yên Nhiên quỳ ở đó. Vừa rồi khi Đức Phi sẵng giọng, ngay cả Mạc Yên Nhiên cũng hoảng hốt sao lại giống mình đến thế. Trên mặt nàng ta không có dấu vết của sự thản nhiên như khi đi hành cung, cũng không có dấu vết hóa trang, mới nhìn nếu nói là giống Mạc Yên Nhiên thì càng giống Mạc Bình U hơn. Dù nàng không biết che che lấp lấp như vậy để làm gì, nhưng hiện giờ nàng không thể nhắm mắt làm ngơ ánh mắt lúc nào cũng hướng về phía nàng của Lục Thanh Vu

Nàng buông chén trà thấp giọng hỏi, “Lục Tu Nghi làm gì thế? Trên người thần thiếp nở hoa à?”

Lục Thanh Vu cười, cũng nhẹ giọng đáp nàng, “Chỉ cảm thấy trong cung này rất thú vị thôi.” Nàng ta vươn tay chạm vào tay áo Mạc Yên Nhiên rồi nói tiếp, “Đức Phi, Hiền Phi nương nương và ngươi đều có quan hệ phải không? Nhìn thấy các ngươi nên đoán trước rồi mới phải.” Nàng ta lại khe khẽ nở nụ cười, “A, đều họ Mạc cả. Xem ra sở thích của bệ hạ không dễ dàng thay đổi nhỉ.”

Sắc mặt Mạc Yên Nhiên đương nhiên không dễ coi, nàng nhịn lắm mới không bốc lửa trước mặt Hoàng Hậu, đổi một gương mặt tươi cười quay sang, “Lục Tu Nghi nói có lý, dù bệ hạ có sửa thế nào thì hình như cũng không thích kiểu như ngươi.” Nàng cầm lấy tay áo Lục Thanh Vu, nếu không nàng ta sẽ phất tay áo bỏ đi trong khi phía trên, Hoàng Hậu vẫn còn hỏi kỹ càng tình hình của Đức Phi, “Tu Nghi nương nương đừng giận, thế nào? Bị ta nói trúng chỗ đau nên khó chịu chết được à? Đúng rồi, thần thiếp

https://thuviensach.vn

thật là ngu muội, cho rằng chỉ có thần thiếp biết cơ, hắn là không ai rõ ràng hơn Lục Tu Nghi mới đúng, ngài nên cảm ơn ngài có phụ thân tốt đấy. Nếu không, thần thiếp sẽ hoài nghi cái chết của Hoa Thanh Thường có liên quan lớn đến ngài ấy chứ!"

"Ngươi!" Lục Thanh Vu giật mạnh tay áo về, lại một cái cốc nữa rơi vỡ, Mạc Yên nhiên từ đáy lòng cảm thấy thật có lỗi với Đức Phi, bọn họ đến là cốc trong phòng nàng ta bị đập vỡ không ít.

Hoàng Hậu cũng nhìn qua, hỏi, "Lục Tu Nghi, sao lại thế này?"

Lục Tu Nghi biết đã sập bẫy Mạc Yên Nhiên, nhưng nàng phải nói thế nào, bị Di Tần châm chọc? Nàng lập tức đứng lên sửa lại biểu cảm trên mặt, bình tĩnh đứng lên nhún gối, nhìn thoáng qua Mạc Yên Nhiên, đột nhiên nở nụ cười, "Thưa nương nương, vừa rồi Di Tần nói với thần thiếp, nàng ta cảm thấy Đức Phi nương nương thủ đoạn cao minh, còn nói Thục Phi nương nương thật dễ bị châm ngòi, cảm thấy buồn cười. Thần thiếp cảm thấy lời này là đại bất kính, đang định khuyên nhủ thì không ngờ tính cách Di Tần quá nóng nảy, hất tay thần thiếp ra, còn làm vỡ chén của Đức Phi nương nương."

Nàng hít sâu một hơi như chịu nhục nhã rất lớn rồi mới nói tiếp, "Thần thiếp hành xử không phân biệt được tình cảnh là có lỗi, xin nương nương thứ tội."

Thanh Thiển đứng phía sau Mạc Yên Nhiên thấy nàng ta đổi trắng thay đen cũng phải ngẩn cả người, chưa kịp để ý đến phản ứng của Mạc Yên Nhiên đã quỳ xuống, "Hoàng Hậu nương nương, Lục Tu Nghi nói bậy..."

"Làm càn." Lục Tu Nghi ngắt lời Thanh Thiển, "Nay nương nương hẳn đã tin rồi, thần thiếp nào có nói xấu Di Tần, ngài xem ngay cả nha hoàn của nàng ta cũng dám đứng ra nói xấu chủ tử, nàng ta là chủ tử còn có gì không dám nói nữa."

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển vào cung chưa lâu, bình thường luôn được Mạc Yên Nhiên giữ trong cung bảo vệ, hôm nay vừa thay Thư Nhu ra ngoài đã bị người ta lợi dụng, nàng cảm thấy rất có lỗi với chủ tử, nước mắt ngập trong vành mắt.

Mạc Yên Nhiên lúc này mới chậm rì rì đứng lên, không vội để ý tới bọn họ, bảo Thanh Thiển đứng lên rồi mới đáp lời Lục Thanh Vu, "Lục Tu Nghi, cung nữ của ta nhát gan, những cái khác không dám nói, còn mạo phạm chủ tử? E là nàng không dám."

"Di Tần, bây giờ ngươi lại định ăn nói bừa bãi trước mặt Hoàng Hậu nương nương sao? Vừa rồi cung nữ của ngươi nói với bản cung..."

"Nói cái gì? Ta nói nàng sẽ không mạo phạm chủ tử, xin hỏi Lục Tu Nghi, ngài là chủ tử của nàng ta à?" Nàng nở nụ cười, mặc kệ vấn đề xưng hô, chỉ biết mình nói được thoải mái, "À, hay là ngài cảm thấy chủ tử trong cung là chủ tử của tất cả nha hoàn? Ta đây có một tật xấu, chính là không thích người của ta bị sai bảo như nô tài của người khác, là người của ta thì chỉ có thể là người của ta, chỉ tại nha đầu kia của ta quá nghe lời, nhất thời chỉ nhớ ta là chủ tử."

"Buồn cười, theo ý của ngươi, Hoàng Hậu nương nương và bệ hạ đều không phải chủ tử?" Lục Thanh Vu phản ứng cực nhanh, lập tức đáp trả.

"Cái gì mà trẫm có phải chủ tử hay không?"

Bên ngoài không có người thông báo, khi bệ hạ đã bước vào cửa chính mọi người mới phát hiện ra. Bọn họ đồng loạt đứng lên thỉnh an Thẩm Sơ Hàn, hắn đi thẳng vào liền phát hiện Đức Phi còn quỳ, trên đất có ba cái chén vỡ. Hắn gọi đứng dậy, không chút e dè đi tới kéo Mạc Yên Nhiên, chờ nàng đứng vững rồi mới đi lên trên ngồi xuống.

Hắn mặc kệ không hỏi chuyện Đức Phi, "Trẫm ở ngoài đã nghe thấy bên trong rất náo nhiệt, tiếng Thanh Vu nghe thấy được từ rất xa, cái gì mà trẫm

https://thuviensach.vn

và Hoàng Hậu không phải chủ tử?”

Lục Thanh Vu thấy hắn đối với Mạc Yên Nhiên như vậy, lại nghe hắn hỏi, nhất thời không biết hắn đã ở ngoài nghe được bao nhiêu, rồi thấy Thục Phi cười như có như không ở đối diện nhìn nàng, nàng cực hối hận, đã biết Thục Phi xấu tính thì không nên lấy Thục Phi ra làm quân pháo.

Nhưng nàng không còn cách nào, đành nói lại mấy lời vừa rồi một lần, nhắc lại cả lời của Mạc Yên Nhiên lần nữa. Có lẽ Thẩm Sơ Hàn đã biết đại khái rồi, lúc này không hề giật mình, chỉ chỉ Mạc Yên Nhiên, “Nàng thật là, cái gì cũng dám nói bậy.” Trong giọng nói hoàn toàn không có nửa điểm trách tội.

Mạc Yên Nhiên trước tiên nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lục Thanh Vu rồi mới chuyển qua đáp, “Bệ hạ chỉ nói xấu ta, ta nào có toàn nói bậy. Chỉ tại nóng nảy nên nói sai thôi.”

Thẩm Sơ Hàn dường như cũng kinh ngạc nàng không thay đổi xưng hô trước mặt người khác, hơi ngừng một giây nhưng không phản bác lời nàng, chỉ gật đầu, “Được rồi, Di Tần đã nhận là nói sai rồi, Thanh Vu đừng truy cứu nữa, tới cung Đức Phi cũng không phải vì so đo ai là cung nữ ai là chủ tử.” Cứ thế nhẹ nhàng bâng quơ bỏ qua đoạn Lục Thanh Vu giá họa cho Mạc Yên Nhiên, thậm chí Mạc Yên Nhiên còn không giải thích đôi câu.

Trong lòng nàng đắng ngắt, cảm thấy không cam lòng cãi lại một câu, “Đầu tiên Di Tần bất kính với Đức Phi nương nương và Thục Phi nương nương...”

Nàng còn chưa nói xong đã thấy Thẩm Sơ Hàn nhìn mình lần nữa, nhất thời cảm thấy nói không ra lời, chợt nghe Thẩm Sơ Hàn cười lạnh, “Làm khó Lục Tu Nghi còn nhớ được, việc này nếu là chuyện của Đức Phi và Thục Phi thì các ngươi nói xem muốn xử trí thế nào.”

https://thuviensach.vn

Đức Phi còn quỳ, nàng ta cúi đầu liếc nhìn qua Mạc Yên Nhiên, mở miệng trước, “Thưa bệ hạ, Di Tần luôn kính trọng thần thiếp, thần thiếp không tin nàng nói thần thiếp như thế, có lẽ Lục Tu Nghi nghe nhầm rồi.” Nói là nghe nhầm chẳng bằng nói thẳng Lục Thanh Vu bịa chuyện.

Lục Thanh Vu trông chờ nhìn Thục Phi, Thục Phi nhìn Thẩm Sơ Hàn, nhìn một lát mới nói, “Thần thiếp chưa nghe thấy gì hết, nào dám tùy tiện xử trí.”

Hy vọng cuối cùng vụt tắt, Lục Thanh Vu chán nản tựa vào ghế, cảm thấy rất mệt mỏi, may mà Thẩm Sơ Hàn không nói chuyện với nàng ta nữa, chỉ nói một câu, “Trẫm đến vì chuyện của Đức Phi, Hoàng Hậu nói cho trẫm xem đã hỏi ra cái gì rồi?”

Hoàng Hậu lặp lại lời nói vừa rồi của Đức Phi một lần, Thẩm Sơ Hàn gõ tay vịn, “À, nói vậy là có người muốn độc hại Đức Phi?”

Đức Phi dập đầu, “Thần thiếp không dám, chỉ xin bệ hạ và nương nương làm rõ.”

Thẩm Sơ Hàn gật đầu, “Chuyện này là phải làm rõ, Hoàng Hậu hãy tra xét cẩn thận. Nếu Đức Phi thật sự không liên quan tới vụ án giết cả nhà cung nữ kia thì không tiện luôn giam cầm nàng.”

“Vâng, bệ hạ.”

“Trẫm đã sai Đại Lý Tự Khanh điều tra chuyện này, đều là con dân của trẫm, trẫm sẽ không dễ dàng tha cho thủ phạm, về phần chuyện khác.” Hắn như nhìn thoáng qua Lục Thanh Vu, “Trẫm không muốn khơi lên nhiều chuyện, Hoàng Hậu đứng đầu lục cung cũng phải biết làm thế nào quản nghiêm miệng đầy tớ mới được.”

“Thần thiếp tuân chỉ.”

https://thuviensach.vn

Hắn đứng lên, mọi người đều cho rằng hắn bận rộn, lần này tới đây chỉ vì nể mặt thứ gọi là con dân thôi, ngay bây giờ sẽ về Cần Chính Điện. Không ngờ hắn mới đi ra ngoài hai bước đã ngừng lại, quay đầu nhìn thoáng qua, còn chưa thấy rõ hắn nhìn ai hắn đã thản nhiên nói, "Còn không theo mau?"

Chỉ thấy Mạc Yên Nhiên quay sang hành lễ với Hoàng Hậu rồi vội vàng đi về phía hắn. Hắn đợi nàng một lát, trong thời gian ngắn ngủi này, ngay cả bóng lưng hắn cũng dịu dàng, thấy Mạc Yên Nhiên tới phía sau mình hắn mới cất bước ra ngoài lần nữa.

Phong Giáng Bạch nhìn bóng lưng hắn, và cả bóng lưng nàng.

Nàng thật là, cái gì cũng dám nói bậy.

"Bệ hạ đặc biệt tới tìm ta ư?" Thẩm Sơ Hàn vuốt ve bàn tay đã trèo lên tay mình, nghĩ nghĩ rồi lại nắm lấy, khóe môi cong lên, "Lần này không phải, trẫm tới xem Đức Phi."

"À." Nàng ủ rũ cúi đầu, để hắn dắt đi, chỉ chậm rãi đi theo hắn.

Nàng như thế khiến Thẩm Sơ Hàn thấy buồn cười, đột nhiên dừng lại, nàng nhất thời không chú ý, nếu không phải Thẩm Sơ Hàn nắm tay nàng thì nàng đã đi xa rồi. Hắn kéo nàng lại, vuốt chóp mũi nàng, "Thật sự cái gì cũng dám nói, nếu trẫm đặc biệt tới cung Đức Phi tìm nàng thì có gì tốt cho nàng đâu."

"Chẳng cần gì tốt cả, ta chỉ cần biết bệ hạ tới tìm ta, ta vui vẻ thôi." Nàng chun mũi, rồi bĩu môi, nàng phát hiện mỗi lần nàng tỏ ra ngây thơ thì Thẩm Sơ Hàn sẽ không còn cách nào với nàng. Thẩm Sơ Hàn không còn cách nào với nàng thật, lập tức cười cười, "Đúng là trẻ con."

Hắn dắt nàng đi tiếp, không phải hướng đi Di Hòa Điện, cũng không phải hướng đi Vị Ương Cung, Mạc Yên Nhiên giật giật tay hắn, "Bệ hạ,

https://thuviensach.vn

chúng ta đi đâu thế?”

Hắn không để ý đến nàng, chỉ lo nói chuyện của mình, “Lời này, nói ở trước mặt trẫm thì thôi, nếu bị người khác nghe thấy lại nói nàng không nể mặt Đức Phi ở ngay trong cung nàng ta. Nàng xem Lục Thanh Vu hôm nay chẳng phải lấy nàng làm đầu đề câu chuyện...”

“Nào có.” Nàng không lễ phép ngắt lời hắn, thấy hắn không giận mới nói tiếp, “Cái gì gọi là bị lấy làm đầu đề câu chuyện, Lục Thanh Vu chỉ biết nói bậy, đấy chỉ do nàng ta bịa ra thôi. Nàng ta là ai cơ chứ, loại lời nói như thế ta nói lung tung với nàng ta làm gì.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, “Lúc đó nàng ở Đức Dương Cung không giải thích câu nào, còn tranh cãi thay cung nữ của nàng nữa kìa.”

Mạc Yên Nhiên đã biết hắn ở cửa nghe một lát, nàng hừ một tiếng, “Ta nói hay không có gì quan trọng, chỉ là Lục Thanh Vu mà thôi.” Nàng thấy lông mày hắn nhếch lên liền ôm chặt lấy cánh tay hắn lấy lòng, “Thần thiếp nói lỡ, ta là vì thấy lang quân đến, biết lang quân nhất định sẽ che chở ta đấy thôi.”

Thẩm Sơ Hàn cũng để tùy nàng, vỗ vỗ tay nàng nói, “Lần sau không được nói lung tung, cái gì mà chỉ là, nàng ta tốt xấu gì cũng là Tu Nghi.”

“Được rồi, được rồi, ta biết rồi. Có điều rốt cuộc bệ hạ dẫn ta đi đâu?”

Giọng nói của Thẩm Sơ Hàn vang lên từ phía trước, “Dẫn nàng đi xem cung điện của nàng.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 41

"Sửa xong rồi?" Giọng nàng cao vút lên, "Nhanh vậy sao, tốt quá rồi."

Thẩm Sơ Hàn giữ lại bước chân nhẹ nhàng muốn chạy của nàng, "Nàng chậm một chút, còn chưa sửa xong hết, có điều cơ bản thì sửa xong rồi. Ban đầu nàng không phải muốn bắc giàn nho và bàn đu dây đấy thôi." Hắn có chút ý cười, "Trẫm không rõ nàng muốn trồng hoa gì trong vườn, thích trồng cây gì, nên dẫn nàng đi xem trước, định ra vật gì nàng thích đặt chỗ nào rồi sai người đi đặt mua."

Mạc Yên Nhiên để hắn dắt nàng đi, nhìn sau lưng hắn, đột nhiên cảm thấy thật ấm áp, "Lang quân, chàng thật tốt."

Giọng hắn vẫn ở phía trước, chậm rãi nói chuyện, "Giờ mới biết trẫm tốt nhất à." Hắn nở nụ cười, "Nàng thật là, chỉ kiếm được cái gì mới nói trẫm tốt."

Rất nhanh đã đến, chỉ là sửa cung chứ không phải xây cung mới, ba chữ "Linh Tê Cung" ban đầu còn chói lọi treo ở kia, Mạc Yên Nhiên bĩu môi đi theo Thẩm Sơ Hàn vào.

Bên trong đã sửa gần xong, trong điện trải chuốt rất tinh xảo, bàn trong chính sảnh cũng đã bày. Thẩm Sơ Hàn vẫy tay với nàng, "Nàng nói muốn ở trên lầu? Trẫm sai người sắp xếp rồi, nàng tới nhìn xem đi."

Nàng đáp lời, nắm tay hắn cùng lên lầu, cầu thang bằng gỗ lim, giẫm lên vẫn có chút cọt kẹt, nàng cười rộ lên, "Ở trong phòng thế này phải đi guốc gỗ, giẫm lên sàn cạch cạch cạch cạch mới vui."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn quay đầu nhìn nàng, chậc một tiếng, “Nào có khuê tú như thế? Ma ma giáo dưỡng không dạy nàng à? Dù đi guốc gỗ cũng không nên phát ra tiếng.”

Mạc Yên Nhiên không đồng ý, còn cười hì hì nói với hắn, “Đó chỉ là làm ra vẻ với người khác thôi, lang quân là người một nhà, sao phải suy nghĩ nhiều như thế.”

Hắn cũng bật cười, nghĩ nghĩ lại cảm thấy cũng có lý, bị câu “người một nhà” của nàng làm cho vừa thẹn thùng vừa vui vẻ. Hắn khụ một tiếng, kéo tay nàng đến phòng ngủ, nàng luôn không thích màn giường đỏ tía kiều diễm, không biết là hạ nhân bố trí hay hắn tự mình dặn dò, ở đây được thay bằng mành lụa màu vàng nhạt, nàng sờ sờ, “Treo lên sớm vậy, không bao lâu là ta có thể chuyển tới đây rồi phải không?”

Thẩm Sơ Hàn còn đứng cạnh cửa nhìn nàng, nàng quay đầu lại, màu vàng nhạt tôn lên làn da nàng càng có vẻ trắng nõn như tuyết. Trong phòng không đốt lò sưởi mà Thẩm Sơ Hàn lại cảm thấy bản thân đang chậm rãi nóng kên, hắn vội vàng hít sâu một hơi, lại ho một tiếng mới quay sang nhìn nàng, “Chúng ta ra ngoài xem nhé?”

Đã thấy nàng ngồi trên chiếc giường cao kia, vốn tính chuyển tới trong hai ngày nay nên chăn gối đã chuẩn bị đầy đủ. Nàng tựa ở đó, lười biếng nhìn hắn hỏi, “Vậy thư phòng của bệ hạ ở đâu?”

Hắn tùy ý chỉ một vị trí, không dám nhìn nàng nữa, trầm giọng đáp một câu, “Nàng mệt à? Hay cùng trẫm về Di Hòa Điện nghỉ ngơi?”

Một lúc lâu không nghe tiếng nàng trả lời, hắn mới quay sang nhìn nàng, nhìn rồi mới làm cho hắn cười ra tiếng. Nàng gối lên gối đầu cao cao, nghiêng người nằm trên giường, ngay cả giày thêu cũng chưa cởi, cứ thế ngủ. Có lẽ hôm nay xảy ra nhiều việc khiến nàng mệt mỏi, hắn cũng không quấy rầy nàng, cởi giày ra cho nàng rồi nhét nàng vào trong chăn. Sờ sờ

https://thuviensach.vn

thấy ổ chăn lạnh toát, hắn lại nhẹ tay nhẹ chân đi ra ngoài sai người lấy vài bình nước nóng đến rồi chính hắn cũng đi ra ngoài.

Bước vài bước tới thư phòng mà Mạc Yên Nhiên vừa hỏi, cái này hắn đã dặn dò, sai người làm thư phòng lớn một chút. Khi nàng và hắn cùng ở trong thư phòng của Di Hòa Điện có một người nhất định phải dùng bàn học nhỏ, như vậy không tiện. Cố tình hắn lại cứ thích cùng nàng làm tổ trong thư phòng, thật ra hắn phát hiện nàng không yên lặng được, nhất là ở trong thư phòng, mới một chén trà nhỏ đã đổi vài tư thế, cũng không thích đọc sách, nhiều nhất chỉ thích đọc tiểu thuyết chí quái, a, còn bị hắn tìm thấy mấy quyển tiểu thuyết tình tình ái ái.

Hắn thầm tặc lưỡi một cái, nghĩ trở về phải cẩn thận sửa sang lại giá sách của nàng, nghĩ nghĩ lại thấy cũng chẳng cần, nàng chỉ đọc có mấy trang là đã nằm sấp trên bàn ngủ mất.

Hắn sẽ ngồi ở kia xem tấu chương, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nàng ở trong cung của mình không thích trang điểm, nhưng tuổi còn nhỏ, làn da đẹp, ngủ một lát mặt sẽ hồng hồng, còn chép chép miệng không biết mơ thấy ăn cái gì ngon.

Luôn có thể chọc hắn cười. Năm tháng tốt đẹp, người mình muốn ở ngay bên cạnh.

Lại nghĩ tới ngày ấy nàng nằm trên đầu gối hắn, nói không muốn bị gọi là Mạc chủ tử. Hắn cười rộ lên, tự mình mài mực, múa bút viết chữ, đưa tờ giấy kia cho Ninh An, sai bảo vài câu rồi mới về phòng ngủ.

Mạc Yên Nhiên ngủ say, bình nước nóng chỉ đặt dưới chân nàng phía xa, hắn sờ ổ chăn, nghĩ nghĩ rồi bỏ bình nước nóng ra ngoài, nàng ngủ rất xấu tướng, không dám đặt ở trong chăn.

Má nàng hồng hồng, làm khó nàng chải búi tóc như vậy mà còn ngủ say được. Hắn ngồi bên giường nhìn nàng ngủ yên bình, không hiểu sao lại có

https://thuviensach.vn

chút muốn rơi lệ, hắn cũng phát hoảng bởi suy nghĩ của chính mình. Hắn vươn tay xoa mặt nàng, có lẽ tay hắn quá lạnh, nàng than thở một tiếng rồi giơ tay nắm lấy ngón tay hắn, không buông ra mà kéo vào trong chăn.

Hắn cúi người, ngón trỏ nằm trong lòng bàn tay nàng, ấm ấm nóng nóng. Hắn không dám động đậy nửa phần, không hiểu sao chỉ sợ làm nàng giật mình.

Khi Mạc Yên Nhiên trở về cung thì đã sắp mặt trời lặn, Thẩm Sơ Hàn bị thái giám của Cần Chính Điện gọi đi rồi, nói là có cấp báo. Hắn dặn Mạc Yên Nhiên trở về nhớ phải ăn cơm rồi vội vàng đi trước.

Mạc Yên Nhiên đương nhiên sẽ không bạc đãi chính mình, nàng ngủ một lát ở Linh Tê Cung, thức dậy có chút đói bụng, trở về liền truyền lệnh. Thật ra nàng không thích ăn cơm một mình, Thẩm Sơ Hàn tới chỗ nàng nhiều, ngẫu nhiên ăn cơm một mình trong đêm tối, cho dù thắp đèn cũng khiến nàng thấy cô độc. Nàng chấn động, cảm thấy mình sắp bị phụ nữ ở hậu cung đồng hóa, nhớ tới những bộ phim truyền hình từng xem ở hiện đại, những người phụ nữ trong cung khóc với Hoàng Đế: ngài biết trong cung thần thiếp có bao nhiêu phiến đá không, bao nhiêu đêm thần thiếp một mình chờ đến bình minh không, bao nhiêu đêm thần thiếp vuốt những phiến đá này không.

Nàng ăn thêm hai miếng cơm, vẫn ăn không vào đành sai người dọn đi. Huân hương bên cạnh còn lảng vảng bay, nàng lại nhìn túi linh lăng hương treo đầu giường, nghĩ nghĩ rồi không nói gì khác chỉ bảo bọn họ thu dọn đồ đạc trước, “Có lẽ không lâu nữa chúng ta sẽ dời cung, hôm nay bệ hạ đã dẫn ta đi xem thử.”

Thanh Thiển ở phía sau cười, “Nương nương không chỉ xem thử, mà còn ngủ thử nữa kìa.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên ho một tiếng, “Không phải tại ta mệt quá sao? Ngả lưng lên giường là không còn tinh thần gì nữa.”

Thanh Thiển cười lại càng vui vẻ, “Cô cô không thấy đấy thôi, nương nương ngủ ngược lại người mệt là bệ hạ, khi chúng ta đi vào không cẩn thận nhìn thấy...” Nàng lại bật cười, “Nương nương nắm tay bệ hạ ngủ rất ngon, đáng thương bệ hạ không dám động đậy tẹo nào, sợ làm nương nương giật mình nên cứ cứng nhắc dựa vào giường.”

“Thanh Thiển.” Mạc Yên Nhiên mắng một tiếng, “Hôm nay ở Đức Dương Cung chưa dạy dỗ ngươi, trở về còn dám bàn luận về ta và bệ hạ.”

Thanh Thiển liền hoảng, nàng biết hôm nay mình thật sự phạm lỗi lớn ở Đức Dương Cung, cung không biết lúc này chủ tử tức giận thật hay đùa, vội vàng quỳ xuống luôn miệng nói nô tỳ không dám.

Thư Nhu và Sơ Ảnh hôm nay không đi cùng, tuy biết đại khái nhưng chưa rõ ràng, nay không dám khuyên gì, chỉ âm thầm nóng ruột.

Mạc Yên Nhiên đứng phía trước Thanh Thiển, chậm rãi nói, “Ta vốn không muốn nói ngươi, ngươi hầu hạ ta từ nhỏ đến lớn, tình cảm không cần nhắc đến nữa, tiến cung không phải mới một hai ngày, ta nghĩ ngươi hẳn phải hiểu chuyện chút ít. Nhưng hôm nay ngươi thật sự khiến ta cảm thấy... khó chịu.” Nàng vốn muốn nói thất vọng, nhưng thấy từ này có chút nặng nề liền đổi thành từ khác.

“Ta không phải trách ngươi nói về ta và bệ hạ, ngươi là tỳ nữ bên cạnh ta, không khác gì muội muội của ta, những lời này chỉ là nói đùa ta cũng biết. Hành vi của ngươi hôm nay ở Đức Dương Cung ta cũng hiểu, ngươi vì bảo vệ ta mà nhất thời mất đúng mực, vậy vì sao ta lại trách ngươi, tự ngươi ngẫm lại đi.”

Thanh Thiển vốn tưởng chỉ vì hai chuyện này, bị Mạc Yên Nhiên nói như vậy liền ngẩng đầu nhìn, trong mắt đầy ngu ngơ.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên thở dài, lại hỏi Thư Nhu và Sơ Ảnh, “Các ngươi cũng không biết?”

Thấy bọn họ không đáp lại, nàng đành tự mình nói tiếp, “Ta đã nói với các ngươi, muốn đưa các ngươi xuất cung, nhưng các ngươi không muốn, tất nhiên ta không miễn cưỡng. Nhưng mà, đã muốn ở lại trong cung thì các ngươi phải có ý thức, các ngươi rất có khả năng sẽ đi cùng một chủ tử không có con! Các ngươi nghĩ xem, nếu ta không có con, một khi mất thánh sủng thì ta lấy đâu ra sức lực để bảo vệ các ngươi. Lúc đó ta sẽ không còn giống như bây giờ, mặc các ngươi đúng hay sai đều sẽ bảo vệ các ngươi, dù khi đó ta vẫn sẽ bảo vệ các ngươi vì các ngươi là người của ta, nhưng ta của thời điểm đó có lẽ đã không còn là Mạc Yên Nhiên của hiện tại, lẽ nào các ngươi muốn ta thấy các ngươi uổng mạng?”

Bây giờ ba người đều quỳ xuống, Thanh Thiển còn dập đầu, “Nô tỳ sai rồi.”

“Ta không muốn về sau các ngươi sẽ phạm sai lầm như thế, ta hy vọng các ngươi có thể trân trọng bản thân, bảo vệ bản thân, không cần bán mạng vì ta. Đối với ta mà nói, ta không cảm thấy mạng của ta quan trọng hơn của các ngươi.” Nàng nở nụ cười, “Hình như có hơi giả tạo. Đúng rồi, nói thế này, đối với ta mà nói mạng của các ngươi cũng rất quan trọng, các ngươi nghĩ xem, nếu các ngươi thật sự... ta đây ở lại một mình, các ngươi yên tâm để người khác tới hầu hạ ta?”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh đều khóc, ngay cả Thư Nhu cũng đỏ mắt, “Nô tỳ sai rồi, về sau nhất định sẽ làm hết phận sự, không dám nói gì khác nữa, nhất định sẽ không phạm sai lầm, không để nương nương lo lắng.”

Mạc Yên Nhiên tự mình đỡ nàng ta đứng lên, đưa khăn cho bọn họ, “Đến đây, chúng ta sống nương tựa lẫn nhau, ta không muốn bảo các ngươi làm chuyện bán mạng cho ta, chỉ cần các ngươi quan tâm bản thân, trân trọng chính mình là tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ tuân mệnh.”

“Tốt lắm, theo ta ra ngoài đi dạo. Chúng ta cũng đếm phiến đá đi.”

“Đếm phiến đá?”

“Sắp chuyển đi rồi mà có bao nhiêu phiến đá lát cũng không biết, quá tổn thương Di Hòa Điện, đi, chúng ta cùng đi ra ngoài.”

Cho nên mới nói, vì sao nương nương nửa đêm lại muốn đi đếm đá cơ chứ!

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 42

Trong vườn đã thắp sáng đèn, Thư Nhu đỡ nàng chậm rãi đi vòng quanh, nàng thì từ từ đếm, “1, 2, 3, 4...” Trong lòng vừa nghĩ tới Thẩm Sơ Hàn, nàng nghĩ từ xưa Hoàng Đế đều như thế, bởi nhận được quá nhiều trái tim phụ nữ nên mới phụ lòng càng nhiều người. Nàng sờ vách tường, yên lặng nghĩ, tuy ta không trả giá bằng trái tim nhưng cũng không muốn trở thành người bị phụ lòng.

Thư Nhu hỏi nàng, “Chủ tử, trời lạnh thế này, thân thể ngài lại không tốt, tiêu thực rồi thì chúng ta trở về thôi.”

Mạc Yên Nhiên đang nhìn cái cây bân cạnh nhờ ánh đèn cung đình mờ mờ, lá non đã mọc, những chiếc lá rơi xuống đất không hóa thành bùn thì cũng bị nhóm cung nhân quét đi, hàng năm đều có lá non, tươi mới xanh non, những chiếc lá cũ từng được tỉ mỉ chăm sóc nào còn ai để ý. Nàng không nhịn được nở nụ cười, Thư Nhu thấy nàng như vậy cũng không tiện nói gì, lại nghe nàng nói, “Thư Nhu, ngươi nói xem, nữ nhân trong cung, trong cuộc sống không có bệ hạ, có phải đều sống những đêm dài dằng dặc rất khó khăn không?”

“Nương nương nói gì thế, nương nương nay rất được thánh sủng, cần gì suy nghĩ như thế.”

“Đúng thế nhỉ, hình như ta bây giờ là một sủng phi rồi.” Nàng chậm rãi đi tiếp, “Ta chỉ sợ mình không còn là mình nữa thôi.”

“Nương nương nhất định có thể giữ vững được trái tim ban đầu.”

https://thuviensach.vn

“Giữ vững trái tim lúc đầu?” Thoáng cái đã đi tới cạnh cổng, ánh trăng vắng vặc, canh giờ còn sớm, cổng hơi hé mở, nàng vịn tay vào cổng không biết đang chờ cái gì, nàng đột nhiên giật mình nhìn thấy có ánh đèn cung đình từ rất xa đang hướng về bên này, trái tim nàng đập nhanh, thậm chí còn không kiềm chế được đi về phía những ánh đèn cung đình kia.

Nàng đi rất nhanh, Thư Nhu ở phía sau đuổi theo nàng, “Nương nương, nương nương chậm chút, trời tối ngài cẩn thận chút.”

Nàng gần như chạy lên, vòng qua một khoảng tăm tối, quả nhiên thấy ngự giá đang đến, nàng bị bóng tối bao phủ, vốn chỉ đi dạo trong viện thôi nên không mặc áo khoác, bị gió bên ngoài thổi nàng cảm thấy toàn thân lạnh toát nhưng trong lòng thì ấm dào dạt.

Thẩm Sơ Hàn cũng nhìn thấy nàng, hắn nở nụ cười với nàng, đảo mắt thấy cách ăn mặc của nàng liền hơi nhíu mày, tự cởi áo khác của mình xuống đi về phía nàng, mặc kệ nàng còn đứng ngơ ngác đã trùm lên, hỏi nàng, “Cứ ra ngoài như vậy à, ban đêm rất lạnh, xem ra nô tài của nàng không dạy dỗ không được.”

Nàng giữ lấy tay hắn, “Là tự ta muốn chạy ra.” Nàng bình tĩnh nhìn hắn, “Lang quân, đang tới gặp ta sao?” Thấy hắn không đáp, hàng lông mi dài của nàng run lên, chậm rãi buông tay hắn ra lại bị hắn nắm chặt, đôi mắt hắn sáng ngời, nhiều người như vậy, phía sau hắn là ngự giá, đội ngũ rất dài, hắn bỏ lại ánh sáng như ban ngày, bước vào trong bóng tối của nàng, cúi đầu hôn nàng.

Dù chỉ là cái chạm thoáng qua nàng đã thấy rất cảm động. Nàng níu chặt lấy vạt áo hắn, khi hắn rời khỏi nàng nàng cũng không buông tay, thậm chí nàng còn hơi run run.

Hắn thở dài ôm nàng trong lòng, mặt nàng vùi trong ngực hắn, “Khanh Khanh, nàng đang sợ cái gì?”

https://thuviensach.vn

Hắn thoáng tách khỏi nàng, che lên tay nàng. Tay nàng rất lạnh, hắn còn không kịp nghĩ đã đưa tay nàng lên miệng hà một hơi, rồi lại chậm rãi nắm lấy, "Trẫm tới gặp nàng, ngay lập tức sẽ tới cung của nàng, còn chạy ra đây làm gì, có lạnh không?"

Nàng luôn nhìn hắn, lúc này mới lắc đầu, "Không lạnh." Nàng khoác chiếc áo choàng hắn vừa phủ thêm cho nàng, màu xanh đen, cho dù ở trong bóng đêm dày đặc vẫn nhìn thấy gương mặt nhỏ nhắn trắng nõn của nàng, bị lông che khuất có vẻ càng nhỏ, đêm nay nàng hơi kỳ quái, Thẩm Sơ Hàn nghĩ vậy, nhưng hắn lại không biết kỳ quái ở chỗ nào.

Nếu như nàng bình thường sẽ biểu hiện ỷ lại hắn, quyến luyến hắn, nhưng đêm nay nàng từ trong bóng đêm chạy tới, tỳ nữ thậm chí bị nàng bỏ lại rất xa, khi nàng đứng trước mặt hắn trang dung đã không còn chỉnh tề, nàng thở dốc, ánh mắt thì có thêm chút cẩn thận bất an, đây là cảm xúc hắn chưa từng thấy ở nàng.

Ở trước mặt hắn, dường như nàng luôn có đoán trước, như luôn có gì đó nắm chắc, dường như nàng biết mình luôn rất bao dung nàng, giống như biết mình không so đo với chút tính tình của nàng. Nàng luôn diễu võ dương oai trước mặt hắn, nay nàng nhìn hắn như vậy làm cho hắn cảm thấy trái tim tan chảy vì ánh mắt nàng, rồi lại cảm thấy toàn thân cũng ngập nước.

Hắn muốn hôn nàng, hắn đã làm như vậy; hắn muốn ôm nàng, hắn cũng đã làm như vậy. Hắn muốn hỏi nàng làm sao, hắn muốn an ủi nàng, nhưng hắn không biết phải làm thế nào.

Hắn thậm chí không biết nàng đang sợ cái gì, đêm tối như vậy, nàng lại giống như tự sáng lên phá tan bóng tối đi tới trước mặt hắn, nàng cũng có thứ phải sợ hãi sao?

https://thuviensach.vn

Người theo phía sau hắn và nàng không dám thở mạnh lấy một cái, hai người bọn họ thì nắm tay đứng đó bất động, lông mi nàng lại run run, tựa như có giọt nước rỡi xuống, nhưng hắn thấy rõ ràng, rõ ràng không có. Nàng hỏi lại một câu, “Lang quân tới gặp ta sao?”

Hắn cũng đáp lại lần nữa, “Đúng thế, trẫm tới gặp nàng.” Nàng bất động, Thẩm Sơ Hàn không hiểu mình bị làm sao, cũng không dám động đậy nửa phần, hình như sợ làm nàng giật mình. Loại cảm giác này đã không phải lần đầu tiên, khi nàng nắm tay hắn ngủ say, khi nàng mệt mỏi thở khẽ ngủ bên cạnh hắn, hắn đều nơm nớp lo sợ như thế. Hắn luôn cảm thấy bản thân như đã dâng trái tim tới trước mặt nàng, chỉ hy vọng nàng có thể nhận lấy.

Thậm chí chỉ cần nàng kiêu ngạo liếc hắn một cái rồi nói nhận.

Hắn biết mình không nên như vậy, hắn là vua một nước, đối xử với con gái một quyền thần như vậy, chỉ cần nàng có một chút tâm tư khó lường là hắn và quốc gia này đều sẽ bị tổn thương rất lớn. Nhưng hắn phát hiện chính hắn không sợ chuyện này, hắn phát hiện khi đối mặt với nàng, hắn đã quên mất nàng là con gái của Mạc Thanh Lễ, cho dù nhớ tới hắn cũng không thèm để ý.

Cho nên nàng mới đặc biệt như vậy.

Mạc Bình U sẽ khiến hắn biết vì sao hắn sủng hạnh nàng ta, hắn sẽ thông qua gương mặt kia nhìn thấy Mạc Thiệp Cung. Lục Thanh Vu sẽ làm hắn nhớ tới sự bất đắc dĩ trên triều.

Nhưng nàng thì không, cho dù bề ngoài nàng tương tự Mạc Bình U đến vậy, nhưng nàng thì không. Nàng thậm chí sẽ không khiến hắn nhớ tới những chuyện không vừa lòng hay không vui, nàng thần kỳ đến vậy, thần kỳ đến mức hắn sợ nàng chỉ do mình tưởng tượng ra, hắn sẽ quên thân phận nàng, quên tên nàng, thậm chí quên gương mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn nói với bản thân, nàng là Khanh Khanh.

Chỉ là Khanh Khanh của mình.

…

Trong Đức Dương Cung.

Đức Phi dựa trên ghế mềm, Anh Lạc bóp chân cho nàng, nhìn vẻ mặt của nàng, thấy biểu cảm của nàng ôn hòa mới dám nói, “Nương nương, hôm nay bệ hạ vẫn tới Di Hòa Điện.”

Nàng chậm rãi mở mắt ra, một lúc lâu không nói gì, khi Anh Lạc cho rằng nàng sẽ không nói chuyện thì nàng lại mở miệng dọa Anh Lạc giật thót, động tác không khỏi nặng một chút, nàng vội vàng quỳ xuống, “Nương nương thứ tội.”

“Ngươi đứng lên đi.” Nàng giơ tay lên xem móng tay mình, bảo vệ móng đã được tháo ra, chỉ còn móng tay nhuộm màu đỏ tươi, “Bệ hạ thích nàng ta cái gì cơ chứ?”

Anh Lạc còn đang nghĩ lời Đức Phi nói vừa rồi, “Mạc Yên Nhiên đặc biệt đến vậy sao?”

Lại nghe Đức Phi hỏi vậy, nàng đương nhiên không dám trả lời. May mà nàng biết nương nương căn bản không cần nàng trả lời.

Di Tần rất đặc biệt, điểm ấy nàng rõ ràng. Tâm lý đề phòng của chủ tử đối với Di Tần cũng rất đặc biệt, thậm chí sau khi biết Di Tần tiến cung còn sai mình đi hỏi thăm.

Cung nữ hầu hạ bên cạnh Di Tần trong Di Hòa Điện trên dưới có vài người, như thùng sắt hỏi không được cái gì, nhưng nàng vẫn hỏi được chút

https://thuviensach.vn

ít, Di Tần không thích giữ quy củ, thậm chí với bệ hạ cũng ta nọ ta kia nói chuyện. Chuyện này ngay cả cung nữ hầu hạ gian ngoài cũng biết.

Nhưng bệ hạ không trách tội chút nào, thậm chí còn bao dung Di Tần nói năng như thế. Chỉ cần không truyền ra Di Tần, à không, lúc đó vẫn còn là Mạc Tiệp Dư, chỉ cần không truyền ra tiếng gió Mạc Tiệp Dư bị răn dạy, bị vắng vẻ, là người ta đã biết bệ hạ không trách tội nàng ta. Nhưng dù đã biết thì thế nào, ai dám nói chuyện không lớn không nhỏ trước mặt bệ hạ như nàng ta đâu.

Khi nàng hồi bẩm nương nương, nương nương chỉ nói vài câu "còn nhỏ tuổi" linh tinh thôi. Còn nàng thì biết nương nương đã để trong lòng.

Nương nương sống cũng không thoải mái, không ai biết rõ điều đó hơn chính nàng. Hiền Phi nương nương giống nương nương, nay ngay cả Di Tần nương nương cũng giống nương nương, nhưng tỷ muội bọn họ trước sau đều được thánh sủng, chỉ có nương nương...

Nương nương ở vị trí Đức Phi, nhưng vậy thì sao. Nàng tiến cung một thời gian mới được phân tới chỗ nương nương hầu hạ, đã nhiều năm qua đi, nàng lại không thể nhớ được số lần bệ hạ tới Đức Dương Cung, có lẽ là ba lần? Hay là hai lần? A, hôm nay một lần nữa.

Nương nương rất ít nhìn thấy bệ hạ, người không ra ngoài, bệ hạ cũng không đến.

Thật ra nàng rất không rõ, nương nương rõ ràng yêu bệ hạ mới đúng, nếu không sẽ không để ý bệ hạ sủng hạnh ai, ai đặc biệt đối với bệ hạ. Nhưng nương nương không tranh sủng, có đôi khi nàng sẽ nói với chính mình, nương nương vì ở địa vị cao nên không tiện tranh đoạt với người thấp vị, sẽ mất thân phận. Có điều nàng biết không phải thế, bởi thứ như thánh sủng không cần tranh, cũng không cần giành, đây là kinh nghiệm mà nàng ngẫm ra được khi nhìn thấy cách bệ hạ đối xử với Di Tần hôm nay.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết bệ hạ thích gì ở Di Tần, cũng không biết Di Tần có gì đặc biệt, nàng chỉ xác định bệ hạ thích Di Tần, tới đây thậm chí không chút trách tội Di Tần vô lễ mà còn bảo vệ nàng ta, hoàn toàn không cho Lục Tu Nghi thể diện.

Giờ nàng lại chỉ có thể nói, “Có gì đặc biệt đâu, nương nương, nếu bệ hạ thật sự thích nàng ta thì làm sao có thể để nàng ta lên đầu sóng ngọn gió, mặc những nương nương hậu cung khác nảy sinh địch ý với nàng ta như thế?”

Đức Phi quay sang nhìn nàng một cái, rồi nhắm hai mắt lại, ngữ khí vẫn thản nhiên trước sau như một, “Nếu không đặc biệt, thì bia ngắm này cũng sẽ không do nàng ta làm.”

Cho dù có là bia ngắm thì cũng là bia ngắm mà bệ hạ thích.

Điểm ấy chúng ta đều vô cùng rõ ràng.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 43

Thẩm Sơ Hàn thức dậy rất sớm, Ninh An còn chưa gọi hắn đã dậy. Trời còn mờ tối, màn giường rủ xuống, xa xa bên ngoài dường như có một ngọn đèn để đề phòng ban đêm bọn họ muốn đứng dậy uống nước gì đó.

Nhờ vào một chút ánh sáng mỏng manh như vậy, hắn chống tay nhìn nàng.

Nàng mệt cực kỳ, giờ còn đang ngủ rất say, mũi phập phồng thở, lông mi yên lặng rủ xuống. Hắn còn nhớ rõ đêm hôm qua nàng khóc hết hơi dưới thân hắn, hàng lông mi kia run rẩy, hắn gọi nàng một lần lại một lần, cũng một lần lại một lần hôn lên mắt nàng. Dường như hắn đã hiểu ra cái gì, nên càng không thể bỏ được nàng, muốn nàng vài lần rồi mới ngủ, nàng khóc đến mức khàn cả giọng. Hắn có chút hối hận, nhưng vui vẻ lại càng nhiều.

Chỉ cần nghĩ đến là hình như hắn lại có phản ứng, nhìn quầng thâm nhàn nhạt dưới mắt nàng, hắn đau lòng, hít sâu một hơi, nhắm mắt lại đè nén xuống.

Nàng rất yên tĩnh, hình như chỉ khi ngủ nàng mới yên tĩnh thế này, bình thường nàng luôn líu ríu không ngừng, giống như không bao giờ nói hết chuyện, có đôi khi lại giận dỗi cố tifnh không nói chuyện, chờ hắn dỗ nàng. Hắn lại cứ luôn luôn nghe theo ý nàng.

Mạc Yên Nhiên xinh đẹp, ngay từ đầu hắn đã biết. Nhưng khi đó nàng mới là một tiểu cô nương, cho dù mặt mày sinh động cũng chưa nảy nở, nay mới chỉ một năm mà thôi, nàng đã thêm chút xuân ý, làm cho người ta cảm thấy nàng tươi mới hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không phủ nhận chuyện nàng giống Mạc Bình U, thậm chí nàng cũng giống Đức Phi. Nhưng thế thì sao? Nàng là Mạc Yên Nhiên, gương mặt nàng cũng là Mạc Yên Nhiên, một ánh mắt, một nụ cười đều sinh động như vậy, không phải sắp xếp trước, diễn tập trước, mà là tùy tâm, tùy ý.

Hình như hắn nhìn hơi lâu, nàng mờ mịt tỉnh dậy, mở mắt nhìn hắn khàn khàn hỏi, "Giờ nào rồi?"

Hắn vẫn chống đầu, đáp nàng, "Còn sớm, Ninh An còn chưa đánh thức nữa."

"Vì sao lang quân thức dậy sớm thế?" Nàng nhẹ nhàng ho một tiếng như là hắng giọng.

Hắn không đáp lời nàng mà hỏi ngược lại, "Nàng không thích mùi của cửu hòa di mộng à?"

"Cũng bình thường." Nàng nhắm chặt mắt như còn hơi mệt, nhưng vẫn lấy tinh thần nói chuyện với hắn, "Điềm tĩnh, không nồng, cũng được."

Hắn nở nụ cười, "Thứ tốt ở chỗ nàng cũng chỉ được một câu cũng được." Hắn dời ánh mắt nhìn về phía túi thơm buộc ở góc giường, "Thấy nàng vẫn buộc túi thơm này trẫm tưởng nàng không thích mùi hương kia."

Lông mi nàng hơi run run, thấy hắn không chú ý nàng mới mở miệng, "Bệ hạ không thích mùi linh lăng hương? Vậy hôm nay gọi người tháo xuống."

"Cũng không phải." Hắn nở nụ cười, tiếng cười như quẩn quanh một vòng trong màn, "Nàng thích thì cứ để lại đi."

Nàng bình tĩnh nhìn hắn một lát, giống như nghĩ thông suốt chuyện gì, cười rộ lên nói, "Ta cũng không thích, hôm nay sẽ tháo xuống."

https://thuviensach.vn

Canh giờ còn sớm, Thẩm Sơ Hàn không vội vã đứng dậy mà hỏi nàng, “Sai người chọn ngày đẹp dời cung rồi nàng sẽ chuyển qua chứ? Luôn ở nơi này cũng không thích hợp, nàng đã là Tần rồi.”

Mạc Yên Nhiên không để ý, hơi bĩu môi, “Cũng tốt, chọn ngày bệ hạ cứ sai bảo là được. Chỗ ta sai người chuẩn bị sẵn sàng.” Nàng còn nằm đó, nhìn đỉnh giường không biết đang nghĩ cái gì, đột nhiên quay sang, “Lang quân, nếu ta chuyển đi rồi, có phải người khác sẽ chuyển vào nơi này không?”

Lúc này Thẩm Sơ Hàn cũng buông tay nằm thẳng, nghe nàng hỏi vậy quay đầu nhìn nàng, “Hử?”

Nàng dụi đầu vào gáy hắn, “Lang quân, ta muốn cầu xin chàng một chuyện.”

Hắn trầm trầm nở nụ cười, nằm thẳng để nàng gối càng thoải mái hơn, “Nàng thật là, nói đi.”

Giọng nói của nàng giống như phát ra từ trong chính thân thể hắn, ngay bên tai hắn, “Có thể đừng để người khác vào ở trong Di Hòa Điện được không?” Nàng ngừng lại suy nghĩ chừng mực, hình như vấn đề nàng nói đến căn bản không phải chuyện lớn gì, “Nhiều cung điện thế này, cũng chẳng thiếu một Di Hòa Điện của ta, ta không muốn các nàng ở trong phòng ta cùng lang quân…” Nàng hừ một tiếng, lại rầu rĩ nói, “Lang quân đồng ý được không?”

Thẩm Sơ Hàn vỗ đầu nàng, không đáp nàng, bên ngoài Ninh An đã lên tiếng gọi nên hắn để bọn họ tiến vào hầu hạ, “Trẫm phải lên triều rồi.”

Nàng biết rõ không thể ồn ào nữa, chu môi cũng đứng dậy.

Hắn đổi triều phục xong rất nhanh, trước khi ra ngoài lâm triều quay đầu nói với nàng một câu, “Nếu chọn được ngày tốt trẫm sẽ sớm thông báo với

https://thuviensach.vn

nàng.”

“Vâng.”

Nhìn theo hắn đi rồi, nàng cũng ngồi xuống, bảo bọn họ giúp nàng chải đầu, “Động tác mau chút, chúng ta còn phài tới Vĩnh Khang Cung.” Ngừng một chút, nàng quay đầu nhìn thoáng qua chỗ giường, “Sơ Ảnh, tháo túi thơm linh lăng hương xuống đi.”

“Vâng, nương nương.”

Đức Phi vẫn chỉ bị cấm chân, thậm chí một chút trừng phạt cũng không có. Ý của Hoàng Hậu nương nương là bắt không được, tra không ra chứng cớ xác thực thì không tiện luôn cấm chân nàng ta. Dù sao đã độc chết một cung nữ, không thể lại độc chết người thứ hai.

Mạc Yên Nhiên nghe nói Đức Phi vì cung nữ kia là thương tâm quá độ, bệnh cũ tái phát, suýt chút nữa ngất xỉu. Nàng buồn bực, phụ nữ trong cung này hình như chẳng có ai sức khỏe tốt. Nhưng chuyện Đức Phi cứ thế không giải quyết được làm nàng ít nhiều có chút khó chịu, lại nghe nói gần đây chuyện này ở Đại Lý Tự cũng rất yên lặng. Nàng vốn tưởng là ý của Thẩm Sơ Hàn, nghĩ lại lại cảm thấy không giống.

Dù sao cũng không liên quan tới nàng, chỉ cần lửa này không đốt đến nàng là được, nàng nghĩ thế.

Bởi vì hiện giờ có chuyện quan trọng hơn, là dời cung.

Khi nhận được thánh chỉ nàng hơi sửng sốt, bởi không phải Linh Tê Cung, là Trường Tín Cung. Được ban thưởng chính điện Kinh Hồng Điện của Trường Tín Cung.

Nàng đến trước Trường Tín Cung mới phát hiện, cung vẫn là cung kia, chỉ bị đổi tên, nàng hầu viết không phải chỉ một hai lần, chỉ liếc mắt đã

https://thuviensach.vn

nhận ra chữ Trường Tín Cung là ngự bút. Nàng cười rộ lên, cảm thấy Thẩm Sơ Hàn thật sự rất hiểu ý nàng, tuyên bố bốn phía như vậy, cố tình nàng lại thích thế. Nàng đi vào xem, giàn nho đã dựng, nhưng còn chưa đúng mùa nên chỉ có mấy cây trúc trụi lủi đứng đó. Bàn đu dây cũng được treo lên, nàng ngồi trên đó, chân giẫm mặt đất, ngửa đầu lên có thể nhìn thấy tấm biển Trường Tín Cung.

Nàng đột nhiên có chút thỏa mãn, nhóm cung nhân ra ra vào vào, tuy đã sớm biết chủ tử nhà mình được thánh sủng nhưng nay nhìn cung điện tráng lệ như thế vẫn giật mình, nhìn kết cấu đặc biệt này cũng khó hiểu.

Người hầu hạ chủ tử nhà mình lâu đương nhiên biết chủ tử nhà mình thích những thứ đặc biệt, chỉ không ngờ ngay cả cung điện cũng thích đặc biệt. Khi chủ tử nhà mình nói ra câu “không thích ở tầng dưới”, những người nghe thấy đều phải hít một hơi khí lạnh. Đó không phải làm càn bình thường đâu. Lời này nếu là người khác nói ra nhất định sẽ khiến người bề trên không vui, nhưng ai bảo lại do chủ tử nhà mình nói cơ chứ.

Mạc Yên Nhiên ngồi kia xem cung nhân người đến người đi, chuyển cái nọ chuyển cái kia, nàng cúi đầu nhìn thứ áp váy nàng mang hôm nay.

Là ngọc bội Thẩm Sơ Hàn ban cho nàng ngày ấy, nàng vươn tay sờ sờ, mát mát lạnh lạnh, Thư Nhu từng hỏi nàng có cần cất đi bảo quản cẩn thận không, nàng thì không cho là như thế, chỉ cần hợp với quần áo nàng sẽ lấy ra dùng. Nàng nhớ ngày ấy Thẩm Sơ Hàn nói là lễ vật tân niên, là lễ vật, không phải ban thưởng, nàng liên tục nói với mình như thế.

Nàng đứng lên, đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm, nàng giữ chặt dây thừng của bàn đu dây mới đứng vững. Nàng lắc đầu mấy cái, chỉ cảm thấy có chút choáng váng lại có chút buồn ngủ. Sơ Ảnh đứng bên cùng nàng, lúc này vươn tay đỡ nàng, giọng nói có chút lo lắng, “Nương nương sao vậy? Mệt mỏi ạ, có cần nghỉ ngơi một lát không?”

https://thuviensach.vn

Nàng vịn vào tay nàng ta, “Hình như ngồi lâu nên đứng dậy hơi hoa mắt, không sao, bên trong sửa sang thế nào rồi?”

Sơ Ảnh đỡ nàng đi vài trong phòng, “Gần xong rồi ạ. Nương nương, ước chừng người của phủ Nội Vụ sẽ tới để ngài chọn cung nữ thái giám đấy ạ, dù sao nương nương là chủ vị một cung, chỉ có mấy người hầu hạ cũng không thích hợp.”

Mạc Yên Nhiên không so đo chuyện này, “Đến lúc đó ngươi và Thư Nhu cùng đi, chọn qua vài người rồi lại dẫn đến để ta chọn. Vốn ta cũng không để ý, các ngươi hầu hạ một mình ta cũng đủ rồi.”

Sơ Ảnh không nói gì, ngược lại Mạc Yên Nhiên tự nói tiếp, “Có điều nhiều người cũng tốt.” Nàng sải bước tới cửa, “Muốn ra ngoài diễu võ dương oai thì phải dẫn đủ người.” Nàng nhìn thoáng qua Sơ Ảnh, “Các ngươi ấy à, đều quá hiền lành, theo chủ tử như ta mà hiền lành thì làm sao được.”

Sơ Ảnh thầm bật cười, ngoài mặt chỉ nói, “Nương nương cơ trí là đủ rồi.”

Mạc Yên Nhiên vỗ tay nàng ta, “Đừng có châm chọc ta trong lòng nhé.”

“Châm chọc?”

“À, chính là nói xấu đấy.”

Sơ Ảnh nhìn nàng một cái, “Nô tỳ không dám.”

Mạc Yên Nhiên vẫn cười tủm tỉm nhìn nàng ta, “Đừng tưởng ta không biết ngươi nghĩ gì nhá.”

Thế mới nói ngài biết làm gì…

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn sai người sửa một cái "ban công" ở lầu hai theo ý của Mạc Yên Nhiên. Thật ra chính là một cái sân lộ thiên dùng lan can bạch ngọc vây quanh. Ban đầu hắn không đồng ý, cảm thấy như vậy không hợp quy củ, nhưng không chịu nổi Mạc Yên Nhiên làm xấu la hét, nghĩ nghĩ thấy dù sao nàng thích nên không làm trái ý nàng, sửa cho nàng.

Theo như lời Mạc Yên Nhiên thì là, "Ta thích ở trên lầu phơi nắng mà, chàng xem bây giờ đang là mùa đông này, chuyển ghế dài ra ngủ một giấc dưới ánh nắng thoải mái cực."

Thẩm Sơ Hàn lại nhớ tới dụng ý bắc giàn nho của nàng, thực lòng cảm thấy trong thế giới của Mạc Yên Nhiên, ngoại trừ ngủ không còn gì quan trọng hơn.

Mạc Yên Nhiên đặt tay lên lan can, nhóm cung nhân đã lau sạch sẽ, cảm giác dưới tay trơn nhẵn. Ánh mặt trời chiếu lên mặt nàng, nàng nhắm hờ mắt lại, cảm thấy hình như xuyên đến nơi này cũng chẳng phải chuyện làm cho người ta không chịu nổi. Bất cứ chuyện gì cũng phải do giành lấy, nàng nở nụ cười, ánh mặt trời tựa như xuyên thấu qua khóe môi nàng.

Thẩm Sơ Hàn bước vào cổng chính, ngẩng đầu đã nhìn thấy nàng như thế, rõ ràng ánh mặt trời bao phủ lấy nàng mà như vậy càng không người thật, ngược lại giống một nàng tiên từ trên trời giáng xuống, như chỉ cần nhón mũi chân một cái là có thể bay lên không trung đi mất.

Hắn nhìn nàng chằm chằm, giống như thật sự sợ nàng sẽ bay đi mất.

Hình như nàng cảm nhận được, hơi cúi đầu xuống nhìn thấy hắn. Có gió thổi vạt áo hắn bay phấp phới, hắn ngẩng đầu, nàng cúi đầu.

Nàng chậm rãi, dịu dàng, nở nụ cười với hắn.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 44

Dời cung vốn là chuyện lớn, Hoàng Hậu và mọi người đều lục tục tặng quà đến, để đầy đại sảnh. May mà Thư Như và Sơ Ảnh tay chân nhanh nhẹn, dẫn đám tiểu nha hoàn sắp xếp lại rất nhanh, phần lớn đều bị đưa vào kho.

Mạc Yên Nhiên đang cùng Thẩm Sơ Hàn xem lễ vật hắn đưa tới, có hạ nhân chuẩn bị nhưng hắn vẫn tự mình thêm vài thứ. Hắn thấy bình thường Mạc Yên Nhiên luôn thích những thứ mình tặng, hắn tặng nào là châu báu, nào là ngọc bội, mặc kệ quý giá thế nào nàng đều sẽ mang trên người, chứ đừng nói đến những thứ đồ cổ thưởng đến, đều bị nàng bày trong phòng, trong phòng ngủ cũng có rất nhiều.

Có điều thật ra không phải Mạc Yên Nhiên thích những thứ hoa lệ, trong phòng ngủ của nàng phần nhiều là những thứ tinh xảo thanh lịch, vậy mới nói muốn tặng thứ gì vào mắt Di Tần nương nương là tương đối khó. Lúc này nàng chọn chọn nhặt nhặt trong những thứ hắn đưa đến, tùy tay chỉ hai loại rồi bĩu môi hỏi hắn, “Lang quân, mấy thứ này là Ninh An chọn giúp chàng phải không?”

Ánh mắt nàng sáng ngời, Thẩm Sơ Hàn tự biết không gạt được nàng, che miệng khụ một tiếng, nhưng hình như nàng không so đo với hắn chuyện này, “Lang quân quốc sự bận rộn, bảo Ninh An làm thay cũng phải.” Nói xong còn dùng sức gật đầu, lại quay sang nhìn mấy thứ nàng vừa chọn ra, “Nhưng ta vẫn thích thứ do lang quân chọn hơn.”

Nàng vươn tay cầm lấy một cái quạt tròn, Thẩm Sơ Hàn tập trung nhìn thì thấy đó là thứ về sau mình thêm vào, là một chiếc cung phiến chuôi

https://thuviensach.vn

bằng gỗ đàn hương, mặt quạt bằng vải thưa thêu phật thủ hoa điểu, dù còn chưa tới tháng hai, còn lâu mới tới lúc dùng đến quạt, nhưng cây quạt này đã được tiến cống lên, hắn nhớ mang máng có chiếc quạt này nên bảo Ninh An tìm ra.

Nàng cầm trên tay ngắm nghía một lát, lại dùng nó che nửa mặt nháy mắt với hắn một cái, hắn không nhịn được nở nụ cười, nàng quả nhiên là thích.

"Cái quạt này vừa nhìn đã biết là lang quân chọn."

Hắn nhịn cười, gật gật đầu.

Nàng vẫn dùng quạt tròn che mặt, hơi thở phả hết lên mặt quạt, "Tay cầm cẩm tú, phe phẩy lay động, đuổi đi mùa hè." Nàng quay đầu nở nụ cười với hắn, "Lang quân đang nhớ mùa hè sao?"

Hắn đè cây quạt xuống, ngữ khí có chút trầm trầm, "Trẫm đang nhớ băng cơ ngọc cốt mùa hè của mỹ nhân."

Nàng cười rộ lên, mặt hình như hơi hồng, dùng cái quạt kia vỗ hắn một cái. Có vẻ không muốn tiếp tục đề tài này nữa, nàng dùng tay sờ mặt quạt, "Ta không giỏi nữ hồng nhưng cũng biết tú công của cây quạt này cực cao, vừa lúc lấy ra hù người khác."

Hắn vỗ đầu nàng, "Không phải nàng định ra ngoài nói cây quạt này do nàng thêu đấy chứ?" Không chờ nàng đáp hắn đã cười, "Trẫm khuyên nàng thôi đi, việc này nàng làm không nổi đâu."

Nàng bĩu môi, "Sao ta không làm được, chẳng qua ngày thường ta không ngồi yên được, không thích làm mấy thứ này thôi, nếu ta ngày ngày thêu vài canh giờ thì nhất định có thể luyện ra được."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn xoa đầu ngón tay nàng, “Vẫn nên thôi đi, cây quạt này do nhiều tú nương tài nghệ cực tốt, mất rất nhiều công sức mới hoàn thành được. Trẫm không muốn nàng hao tổn tâm trí vì chút chuyện này.” Ngón tay nàng vừa nhỏ vừa dài, không một chút dấu vết thô ráp, nàng vốn lười không thích hoạt động, chuyện dùng đến đầu ngón tay nhiều nhất là cầm đũa ăn cơm, nghĩ đến đây, “Nếu nàng muốn học cái này, không biết trên tay có thêm bao nhiêu cái lỗ máu đây.”

Mạc Yên Nhiên vỗ tay hắn, “Chẳng phải vài lỗ kim thôi sao, lỗ máu cái gì, nghe quá đáng sợ.” Nàng hừ một cái, buông cây quạt xuống, rồi lại dắt tay hắn như đổi ý, kêu lên, “Bày thiện, bày thiện, bệ hạ đói bụng.”

Thẩm Sơ Hàn không so đo, theo nàng tới trước bàn cơm, đồ ăn đã dọn xong, các cung nữ cũng lui ra ngoài cửa, chỉ còn hắn và nàng hai người ngồi, cùng Ninh An và cung nữ thiếp thân của nàng đứng. Nàng không thích người khác nhìn mình ăn cơm, cũng chẳng phải việc gì lớn, ở trong cung của mình thích thế nào thì làm như thế.

Hôm nay xem như ngày đặc biệt, đồ ăn phong phú hơn bình thường một chút, khẩu vị của chính hắn thường không tiết lộ cho người khác, chỉ có người hầu hạ hắn nhiều năm như Ninh An mới hiểu biết chút thôi. Hắn thường xuyên ăn cơm ở chỗ Mạc Yên Nhiên, cũng không cố ý biểu hiện yêu thích cái gì, Mạc Yên Nhiên hành sự hướng tới tùy ý, tự nhiên cũng không cố sức quan sát loại đồ ăn gì hắn gắp nhiều hơn một đũa. Chính nàng cảm thấy ăn ngon thì sẽ dùng đũa chung gắp vào bát hắn.

Lâu dần, hắn lại phát hiện Mạc Yên Nhiên thích đồ ngọt, khẩu vị không quá nặng, thích thanh thanh. Bệ hạ không dặn dò gì đương nhiên làm đồ ăn theo khẩu vị của Mạc Yên Nhiên, khẩu vị của Thẩm Sơ Hàn vốn hơi mặn, nhưng hắn phát hiện, tuy Mạc Yên Nhiên không cố tình để ý sở thích của hắn, nhưng nếu phát hiện hắn gắp nhiều vãi đũa những món mặn, bên kia nàng sẽ cắn đũa nói với hắn, “Lang quân, ăn mặn không tốt, sẽ rụng tóc.”

https://thuviensach.vn

Hắn có chút buồn cười, cũng nghe lời nàng không động tới món ăn kia nữa. Lâu ngày, chính hắn phát hiện khẩu vị đã nhẹ đi không ít, ngẫu nhiên Thái Y chẩn mạch bình an hắn hỏi thử một câu, Thái Y cũng gật đầu nói ăn nhạt chút đương nhiên tốt hơn.

Hắn phục hồi tinh thần nhìn nàng, nàng đang dồn hết tâm trí ăn cơm ở trước mặt, nàng ăn không nhiều, hắn là vì lượng cơm ăn vốn đã ít. Hắn thì cảm thấy nàng còn nhỏ tuổi, đang tuổi ăn tuổi lớn, đương nhiên nên ăn nhiều một chút, còn nàng chỉ nhiều nhất ăn nửa bát cơm là không chịu ăn nữa. Hắn biết nàng trước và sau khi ăn đều phải uống nước quả hoặc ăn bánh ngọt linh tinh, có lẽ là ăn ngang dạ rồi.

Đã hạ lệnh trước khi dùng bữa không được ăn linh tinh nữa, nhưng hắn ở đó thì còn tốt, hắn không có mặt ai kiềm chế được nàng, cả phòng nô tài chỉ biết nghe lời nàng, hắn thở dài, rồi thấy nàng đột nhiên biến sắc, đứng lên đi về phía phòng bên cạnh, đôi đũa ném trên bàn, ngay cả ghế cũng hất ra. Nhất thời hắn còn chưa phản ứng lại, cung nữ bên cạnh nàng đã theo đuôi chạy vào.

Hắn sửng sốt rồi mới bừng tỉnh, cũng đứng lên, “Truyền Thái Y.” Rồi vội vàng đi về phía bên kia. Nàng đang súc miệng, sắc mặt trở nên có chút khó coi, thấy hắn vào hoảng loạn quay sang chỗ khác. Hắn nhăn mày đi tới bên cạnh nàng, nhận lấy khăn trên tay cung nữ tự mình đưa cho nàng, “Làm sao vậy?”

Nàng nhận lấy khăn lau miệng, “Không có gì, quấy rầy lang quân dùng bữa.”

Hắn chậc một tiếng, quay mặt nàng sang nhìn, có lẽ vừa với mới nôn nên sắc mặt nàng hơi xanh, “Thế này còn nói là không sao, đã truyền Thái Y rồi, để Thái Y cẩn thận xem cho nàng.” Lại sờ sờ trán nàng, phát hiện hơi toát mồ hôi liền lấy khăn tay ra lau cho nàng, “Còn khó chịu không?”

https://thuviensach.vn

Nàng lắc đầu, “Hết rồi, vừa rồi không hiểu sao đột nhiên có chút khó chịu buồn nôn.” Có lẽ nàng thật sự không thoải mái, lúc này nhìn hắn nước mắt còn lưng tròng, khiến hắn nhìn mà trong lòng khó nhịn, “Trước khi dùng bữa lại ăn điểm tâm gì à? Ăn cơm cũng không ngon?”

Nàng chu môi, “Trước khi dùng bữa ta vẫn luôn ở cùng lang quân mà, nào có ăn gì đâu, chỉ là hiện giờ thật sự ăn không nổi.”

“Vậy gọi người dọn đi đi.”

“Nhưng lang quân còn chưa dùng xong mà.” Nàng bắt lấy tay hắn, “Lang quân đi ăn đi, ta nghỉ ngơi chờ Thái Y đến là được.”

Hắn nắm lấy tay nàng đi về phía sảnh chính, “Nhiều quy củ thế làm gì, trẫm cùng nàng chờ Thái Y cũng được, trẫm cũng không có khẩu vị, không muốn ăn.”

Nàng nghĩ nghĩ, lại quay sang dặn dò Thư Nhu, “Vậy bảo phòng bếp riêng chuẩn bị sẵn đi, có lẽ ban đêm ta và bệ hạ sẽ dùng bữa khuya.”

Thư Nhu đáp lời rồi chầm chậm lui ra ngoài.

Khi Thái Y đến Thẩm Sơ Hàn còn đang hỏi đám Thư Nhu, Thanh Thiển xem bữa trưa Mạc Yên Nhiên ăn những gì, thấy Thái Y vào cũng không cần hắn hành lễ, bảo hắn tới xem mạch cho Mạc Yên Nhiên, chính mình thì ở bên cạnh nói, “Ăn hai miếng đã tới bên cạnh nôn ra, không nói chỗ nào không thoải mái, chỉ thấy lồng ngực nghèn nghẹn.”

Sơ Ảnh ở bên cũng nói một câu, “Buổi chiều nương nương ngồi lâu một lát, khi đứng lên còn hoa mắt, không biết có liên quan gì không.”

Người tới là Viện Sĩ Thái Y viện, Chu Thừa Ân, hắn được người ta khen là thánh thủ phụ khoa, đối mặt với mạch của Di Tần, hắn yên lặng chẩn thật

https://thuviensach.vn

lâu. Một lát sau, Mạc Yên Nhiên sắp hết kiên nhẫn, hắn mới ngẩng đầu, "Nguyệt sự lần trước của nương nương là vào lúc nào?"

Mạc Yên Nhiên mở to mắt nhìn hắn, ngay cả Thẩm Sơ Hàn cũng tỏ vẻ giật mình, Thư Nhu thì lắp bắt trả lời: "Có… có… đại khái là muộn mười ngày rồi, chúng nô tỳ cũng không chú ý, nay nghĩ lại là cuối năm nương nương tới một lần rồi không có nữa."

Hắn không nói tiếp, chỉ xem mạch lần nữa, lúc này đổi sang tay khác, trong phòng yên tĩnh đến mức khiến Mạc Yên Nhiên có chút căng thẳng, nàng nghe giọng nói của Thẩm Sơ Hàn hơi khô, "Viện Sĩ, ý của ngươi không phải là…" Hắn ngừng lại, không nói tiếp nữa.

Chu Thừa Ân có vẻ không vội, một lát sau mới trả lời, "Thưa bệ hạ, nương nương, mạch của nương nương, mạch này qua lại lưu lợi, như hạt châu lăn trên mâm. Chẩn ra thì là mạch hoạt không thể nghi ngờ."

Thư Nhu khe khẽ kêu trời ạ một tiếng, khi cúi đầu suýt chút nữa rơi nước mắt, nàng bưng kín miệng. Người trong phòng đều ngẩn ra, ngay cả Thẩm Sơ Hàn cũng rất lâu không ra tiếng, cuối cùng là Mạc Yên Nhiên nhíu mày, "Viện Sĩ, ngươi có xác định không? Xem mạch thì đã bao lâu rồi?"

Chu Thừa Ân ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, thấy trong mắt nàng không có vui sướng chỉ có nghi hoặc, đáy lòng cũng cảm thấy kỳ quái, "Thưa nương nương, mạch cực nhẹ, theo thần thấy thì mới chỉ nửa tháng thôi."

"Nửa tháng?"

"Vâng, bởi thời gian còn ngắn nên thần không dám nắm chắc mười phần, chờ nửa tháng nữa thần quay lại xem là có thể chẩn đoán chính xác."

https://thuviensach.vn

Nàng nhíu mày, “Nhưng theo ngươi nói, đã nửa tháng, bản cung lại nhớ mới hơn một tháng trước cũng có Thái Y tới nói bản cung thân thể lạnh, sợ là cực khó thụ thai, nay mới bao lâu mà đã nói bản cung có thai rồi?”

Thẩm Sơ Hàn cũng phản ứng lại, hắn cầm tay Mạc Yên Nhiên, “Trẫm cũng nhớ được lời này, lúc đó nói còn phải nghiên cứu mạch án với ngươi, cần dùng dược thiện chậm rãi điều trị, lẽ nào mới mấy ngày ngắn ngủi đã điều trị tốt rồi?”

Chu Thừa Ân đáp, “Thưa bệ hạ, nương nương, quả thật thần đã xem qua mạch án của nương nương, đúng là thể chất không dễ thụ thai, nhưng chuyện này không phải nhất định, nếu nương nương có thai có lẽ do ông trời rủ lòng thương cũng không chừng.”

Lời này có ma mới tin, Mạc Yên Nhiên không tin chút nào, nhưng Thẩm Sơ Hàn thì tin, hắn hỏi một câu, “Vậy vừa rồi Di Tần nôn ra, có gì đáng ngại không?”

“Thưa bệ hạ, thai phụ phần lớn đều vậy, nương nương chỉ do phản ứng quá mạnh, sớm một chút thôi, không dâng những đồ ăn mùi vị nặng thì khả năng sẽ có cải thiện.”

Những lời này làm Thẩm Sơ Hàn bất mãn, chung quy do thời gian còn ngắn nên hắn nhịn xuống, chỉ nói, “Ngươi lui xuống trước đi, cách hai ngày tới thỉnh mạch bình an một lần, sớm ngày chẩn đoán chính xác rồi bẩm báo trẫm.”

“Vâng, thần cáo lui.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 45

Thẩm Sơ Hàn xoa tay Mạc Yên Nhiên, cảm thấy hơi lạnh vội sai hạ nhân đốt than sưởi lên, Mạc Yên Nhiên giữ tay hắn, nghiêm túc nhìn hắn, "Lang quân, ta thật sự mang thai sao?"

Thẩm Sơ Hàn cũng sửng sốt, nhìn vẻ mặt nàng có vẻ không vui ngược lại còn có chút lo lắng, "Khanh Khanh đừng lo lắng, nếu có thì tốt, nếu không phải chúng ta lại cố gắng, đừng thất vọng nhé."

Nàng cảm thấy giọng điệu hắn giống như đang dỗ trẻ con, có chút không vừa lòng, "Chỉ có ta cảm thấy khó tin thôi sao? Rõ ràng vừa mới nói ta… lại đột nhiên nói hình như ta mang thai." Nàng chun mũi, "Ta chỉ cảm thấy kỳ quái chút thôi."

Thẩm Sơ Hàn cũng nhăn mày, "Nàng nói vậy cũng có lý, có điều nếu Chu Thừa Ân đã nói thì chúng ta nên chú ý một chút, những thứ không nên ăn đừng vội ăn. Dù sao hắn cũng nói khoảng nửa tháng nữa là có thể chẩn đoán chính xác, đến lúc đó chúng ta sẽ biết."

Mạc Yên Nhiên gật đầu, lại quay xuống dặn dò, "Thư Nhu, ngươi đi dặn người bên dưới quản miệng mình cho tốt, đừng có chưa chắc chắn đã phô trương khắp nơi."

Thư Nhu đáp lời.

Thẩm Sơ Hàn cười rộ lên, "Nàng còn biết khiêm tốn từ khi nào thế?"

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng, "Ta khiêm tốn cái gì, chỉ sợ chẳng may chẩn đoán sai, ta mất mặt không nổi thôi."

https://thuviensach.vn

Hắn vuốt mũi nàng, “Trong cung ai chẳng biết Di Tần nàng nóng tính nhất, ai dám chọc nàng.”

“Ta nào có nóng tính, nói đến mới thấy ta còn chưa làm gì cụ thể cả đâu.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, “Cho nên mới nói rốt cuộc nàng muốn làm cái gì cơ chứ?”

Mạc Yên Nhiên rầm rì không nói nữa, một lát sau Thanh Thiển bưng canh lên hầu hạ Mạc Yên Nhiên uống, Thẩm Sơ Hàn vốn không muốn uống, dưới ánh mắt sáng ngời của nàng đành cũng uống một bát.

Hắn cùng Mạc Yên Nhiên nằm xuống, đây là lần đầu tiên hai người nằm chung trên giường của Trường Tín Cung, hôm nay tinh thần của Mạc Yên Nhiên rất tốt, không ngủ ngay được. Nhưng Thẩm Sơ Hàn thì mệt cực, chỉ hàn huyên với Mạc Yên Nhiên hai câu đã ngủ mất.

Mạc Yên Nhiên ngẩn ngơ nhìn đỉnh màn, màn lụa mềm, nàng nhắm chặt mắt, nhẹ nhàng đặt tay lên bụng mình, sau đó nở nụ cười khổ.

Thẩm Sơ Hàn chờ mong như vậy, nhưng ta làm sao có thể thật sự có thai được.

Có lẽ đêm hôm trước ngủ muộn, khi Thẩm Sơ Hàn rời giường định vào triều thì nàng còn ngủ, Thẩm Sơ Hàn không gọi nàng dậy, nhẹ tay nhẹ chân ra khỏi chăn. Thật ra theo quy củ, phi tử không thị tẩm là không thể nằm chung một chăn với Hoàng Thượng, cho dù thị tẩm xong rồi cũng phải nằm sang một cái chăn khác. Nhưng Mạc Yên Nhiên thì không, mới đầu còn chia chăn, nửa đêm hắn lại cảm thấy có cái gì đó lạnh lạnh hoặc ấm mềm chui vào trong chăn của mình.

Nàng luôn như vậy, nhiều lần quá Thẩm Sơ Hàn cũng thành quen, còn thành thói quen không ôm nàng sẽ cảm thấy trống vắng, phi tử trong cung

https://thuviensach.vn

khác thì luôn yên lặng nằm cạnh hắn, tư thế quy củ, hơi thở rất nhẹ.

Nàng thì nằm trong lòng hắn, có khi gác chân lên đùi hắn, khi thì nằm lì trên người hắn, khi lại gối lên tay hắn ngủ, rõ ràng chỉ là một chuyện rất nhỏ nhưng hắn lại cảm thấy thân thiết cực kỳ. Cho dù nàng ngủ dường như luôn không yên, sẽ quấy nhiễu hắn nửa đêm tỉnh lại, hắn cũng chỉ hôn nàng, nhẹ nhàng an ủi nàng, chờ nàng yên tĩnh lại.

Đôi khi hắn cảm thấy, quan hệ nam nữ trước kia rất kỳ quái, chỉ có quan hệ với nàng mới là bình thường. Hắn nghĩ vậy liền nhìn về phía nàng, thấy nàng tựa như phát hiện bên cạnh không có ai, hơi tỉnh lại, đang díp mắt nhìn hắn, hắn nhất thời cảm thấy đáng yêu cực kỳ, không kiêng dè trong phòng còn có người khác, áo choàng còn chưa khép đã đi về phía nàng, dùng môi chạm nhẹ lên mắt nàng.

Nàng chớp mắt như còn chưa tỉnh hắn, “Lang quân phải vào triều ư?”

“Ừ.” Hắn quay sang để cung nữ buộc áo choàng cho mình, lại nghe nàng kêu, “Dừng tay, dừng tay.” Cung nữ kia sợ tới mức suýt chút nữa quỳ xuống, nàng còn chưa đi giày đã chân trần chạy trên mặt đất, chạy không vững hắn còn phải vươn tay ra đón nàng, “Ta buộc áo choàng cho lang quân được không?” Không chờ hắn phản ứng đã tự động chỉnh sửa lại vạt áo hắn.

Hắn hơi nhíu mày, đã tiết xuân phân, sớm không cần dùng đến lò sưởi, nhưng dù sao trời mới tảng sáng, mặt đất còn hơi lạnh, hắn bế nàng lên đặt lên giường lần nữa, nàng ngồi kia như chưa phản ứng lại ngay được, chân lắc lư, “Lang quân làm gì vậy? Không phải đang vội lâm triều sao?”

Thấy nàng lại muốn xuống giường, hắn tặc lưỡi một tiếng ngăn nàng lại, “Quên hôm qua trẫm nói thế nào với nàng rồi à?” Thấy nàng vẫn mơ mơ màng màng, hắn nở nụ cười cúi người qua, “Nếu thật sự có thai, mặt đất lạnh vậy nàng làm sao chịu được.” Lại vỗ vỗ đầu nàng, “Vẫn còn sớm, mặc cẩn thận rồi hầu hạ trẫm, được không?”

https://thuviensach.vn

Lông mi Mạc Yên Nhiên hơi run run, giấu đi cảm xúc trong đáy mắt, không nói gì nữa. Thẩm Sơ Hàn quả thật hơi vội, bảo cung nữ lúc trước hầu hạ mình thay quần áo, thấy Mạc Yên Nhiên vẫn ngồi kia, cúi đầu không có tinh thần có chút không đành lòng, đi qua nói, “Sao thế? Không thoải mái à?”

“Không phải. Không phải lang quân phải vào triều sao? Mau đi đi.”

Thẩm Sơ Hàn biết nàng thường không thích hầu hạ mình, hiếm khi nào được một lần có hứng thú lại bị mình từ chối, nàng hay giận dỗi, khó tránh khỏi có điểm không vui. Hắn không giận, đối với hắn dỗ nàng là chuyện dễ như trở bàn tay, “Nàng ngoan, đừng dỗi. Chờ trẫm hạ triều rồi tới thăm nàng nhé?”

Lúc này nàng mới giương mắt nhìn hắn, “Vậy ta đợi bệ hạ cùng dùng đồ ăn sáng được không?”

Thẩm Sơ Hàn hơi ngừng, lại nghe Ninh An ở ngoài thúc giục lần nữa, hắn có chút mất kiên nhẫn, đứng dậy đi ra ngoài, “Chuyện đó thì không cần, tự nàng dùng trước đi, miễn cho bị đói.”

Nghe nàng à một tiếng hắn mới sải bước ra ngoài.

Thời gian không còn sớm, Mạc Yên Nhiên ngồi một lát rồi trang điểm chuẩn bị đi gặp Hoàng Hậu.

Hoàng Hậu giữ nàng lại nói chuyện, “Bản cung nghe nói ngươi có thai?”

Khóe mắt Mạc Yên Nhiên giật giật rồi mới đáp lời, “Nương nương, thần thiếp vừa mới bảo hạ nhân đừng nói lung tung mà, sao chỗ ngài đã biết cả rồi.”

Hoàng Hậu nở nụ cười, “Ngươi thật là, chỉ cần trong hậu cung có chuyện, nếu có thể giấu diếm bản cung thì hậu vị này của bản cung đã nguy

https://thuviensach.vn

hiểm rồi.” Nàng nghiêm túc nhìn sắc mặt của Mạc Yên Nhiên, “Thái Y nói thế nào? Ngươi còn nhỏ, hiện giờ có thai cũng không sao chứ?”

Mạc Yên Nhiên nhất thời rưng rưng nước mắt, cảm thấy mình tìm được tri kỷ rồi, Thư Nhu, Thanh Thiển, thậm chí cả Thẩm Sơ Hàn đều hy vọng mình nhanh chóng có thai, nhưng trời biết nàng mới mười tám, vừa trưởng thành đã muốn nàng sinh con, “Thái Y không nói rõ ràng, chỉ nói có thể là mạch hoạt, còn chưa chịu xác định vì ngày còn ngắn, nửa tháng nữa mới nói chính xác được.”

Nàng gật đầu, “Theo ý bản cung lúc đầu là, ngươi còn nhỏ không vội có thai, nhưng nếu đã có thì cần cẩn thận bảo vệ mới được, thai đầu là quan trọng nhất đấy.”

Mạc Yên Nhiên cũng gật đầu, “Cẩn tuân Hoàng Hậu nương nương dạy bảo. Có điều thần thiếp sợ có lẽ Thái Y chẩn sai rồi.” Nàng giương mắt nhìn Hoàng Hậu một cái, trong lòng thầm đấu tranh, cuối cùng bỏ cuộc, “Thần thiếp không cảm thấy mình mang thai.” Có một số việc, nàng còn chưa nghĩ kỹ có nên nói hay không.

Hoàng Hậu chỉ vào trán nàng, “Ngươi chưa từng mang thai, làm sao biết cảm giác mang thai thế nào? Mọi việc phải nghe lời Thái Y, đã nghe chưa? Đừng có nóng nảy giận dỗi, tính tình này của ngươi e là bệ hạ cũng phải chịu thua rồi.” Nàng chống trán như có chút buồn bực.

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng, đột nhiên vươn tay nắm tay nàng, “Nương nương muốn đứa nhỏ không?” Ánh mắt nàng trong suốt không hề có một chút dò xét, “Nếu nương nương…”

“Ngươi lại có ý đồ quỷ quái gì đấy.” Hoàng Hậu ngắt lời nàng, vẻ mặt nghiêm túc hiếm thấy, “Lời này nói giữa hai chúng ta hì thôi, ra khỏi Vĩnh Khang Cung thì quên ngay cả cặn cũng không thừa đi.”

“Thần thiếp cũng chưa nói gì cả…” Mạc Yên Nhiên bị dọa, ấp úng nói.

https://thuviensach.vn

“Bản cung còn không biết ngươi muốn nói gì nữa à.” Nàng như đang cười nhạt, “Yên Nhiên, những lời này ngươi không nên nghĩ đến, bản cung nào có chuyện sẽ muốn đứa nhỏ của ngươi, ngươi nghĩ xem nếu bản cung muốn nuôi con, cho dù chính mình không sinh được cũng sẽ nuôi một đứa bé như Nhị hoàng tử, mẫu thân của đứa bé nhất định không thể giữ lại.” Nàng nắm tay Mạc Yên Nhiên, sưởi ấm tay Mạc Yên Nhiên, “Bản cung biết ngươi vì tốt cho bản cung, sợ trung cung vô tử sẽ địa vị không ổn, nhưng ngươi cũng biết, chuyện này không chỉ đơn giản như vậy.”

“Bản cung thân là Hoàng Hậu, làm chủ trung cung, con của bản cung chính là con trai trưởng, có danh phận kế thừa đại thống, mà nếu đó là con của ngươi, ngươi phải bảo vệ chính mình thế nào?”

“Ta có thể sinh thêm một đứa nữa mà.”

“Ngươi chỉ biết nói mồm thôi.” Ánh mắt nàng dịu dàng nhìn bụng Mạc Yên Nhiên, “Nếu đứa bé ở trong bụng ngươi mười tháng, lại là máu là thịt ngươi, ngươi nào lỡ đem cho người khác.”

Không đợi Mạc Yên Nhiên cãi lại, nàng nói tiếp, “Không cho ngươi nghĩ vậy nữa, bản cung sẽ không lấy đứa bé của ngươi, ngươi đã ở trên Tần vị, chỉ cần chẩn đoán chính xác thì vị trị cửu Tần chạy không thoát đâu. Ngươi là chủ vị một cung, nên tự nuôi dưỡng con mình.” Ánh mắt nàng nặng nề, “Ngươi yên tâm đi, bản cung và bệ hạ đều sẽ bảo vệ ngươi.”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu, có vài lời cuối cùng nàng không nói, tay nàng mềm yếu đặt lên bụng mình, làm sao thật sự có thể có đứa bé được. Nhưng nàng vẫn ngẩng đầu nở nụ cười với Hoàng Hậu, “Vâng, Yên Nhiên đã biết.”

Nàng vịn tay Thư Nhu chậm rãi đi về phía Trường Tín Cung, Thư Nhu thấy sắc mặt nàng không được tốt nhưng không dám hỏi gì, nàng cảm thấy cảm xúc của chủ tử hôm nay có phần kỳ quái, lại biết chuyện này nô tài

https://thuviensach.vn

không thể tùy tiện hỏi, thầm thở dài, càng nhẹ nhàng đỡ tay Mạc Yên Nhiên.

Mạc Yên Nhiên hỏi một câu, “Thư Nhu, có phải mọi người đều hy vọng ta có thai không?”

Thư Nhu nhìn lướt qua phía sau, người đi sau các bọn họ khoảng ba bước, nàng yên tâm thở phào, “Chủ tử nói gì vậy, nương nương có thai lúc nào cũng là chuyện tốt mà.”

“Hiện tại cũng vậy sao?”

“Chuyện có thai đều do ý trời, ông trời thương xót cho chủ tử một tiểu chủ tử, có gì không tốt đâu.”

Mạc Yên Nhiên đặt tay lên bụng, chỉ trong thời gian ngắn ngủi tử tối qua, dường như nàng đã làm động tác này vô số lần, “Có gì không tốt?”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 46

Khi Mạc Yên Nhiên về tới cung Trường Tín thì đồ ăn sáng đã được dọn xong, nàng không có tâm trạng nên chỉ miễn cưỡng uống hai miếng cháo, rồi thấy Sơ Ảnh từ ngoài đi vào, “Nương nương, Tĩnh Sung Nghi đến, nói là chúc mừng nương nương thăng vị, muốn gặp nương nương.”

Nàng vừa bảo Thanh Thiển hầu hạ nàng rửa tay vừa hỏi, “Tĩnh Sung Nghi? Không phải hôm qua nàng ta đã tặng lễ vật đến rồi à? Hôm nay còn tới nữa?”

Thư Nhu ho một tiếng, “Nương nương, thật ra nàng ta còn chưa đưa tới.”

“À, vậy thì gặp cái đi.” Nàng tùy tiện duỗi lưng một cái, “Đúng lúc ta đang không có người tán gẫu, có người trò chuyện với ta cũng tốt.” Nàng hơi ngừng, “A, hôm nay bệ hạ nói hạ triều xong sẽ tới đây, nhìn thời gian chắc cũng sắp tới rồi.” Nàng lại chỉ chỉ cung nữ phía sau, “Lát nữa bệ hạ tới, nếu hỏi ta ăn gì thì các ngươi nói nương nương các ngươi ăn rất nhiều, tận mấy cái bánh bao, rất có khẩu vị. Không được nói lung tung đấy.”

Sơ Ảnh bất đắc dĩ nhìn nàng, “Nương nương người cũng biết chỉ ăn chút ít vậy là không đúng, vì sao không chịu ăn nhiều thêm một ít.”

Mạc Yên Nhiên lẩm bẩm, “Ta nuốt không trôi mà. Các ngươi đi rửa hoa quả đi, ta ăn thêm một ít là được.” Dứt lời rồi vịn tay Thư Nhu đi ra ngoài.

Bên ngoài, Tĩnh Sung Nghi đã đợi một lát, nàng ta không dám oán giận chút nào. Tuy Di Tần này còn thấp hơn nàng nửa cấp nhưng nàng không

https://thuviensach.vn

phải đồ ngốc, không đáng gây sự vì chuyện này. Ai chẳng biết Di Tần này là người bệ hạ cưng nhất, ngay cả Lục Tu Nghi ở trước mặt Di Tần cũng không có quyền nói chuyện. Nàng bĩu môi, cầm trà lên uống một ngụm.

Quả nhiên cái gì trong cung của sủng phi cũng là cực phẩm, trà này hẳn là đồ tiến cống, bình thường không có mà uống đâu. Trong lòng nàng buồn bực, nghĩ không thông Mạc Yên Nhiên này dựa vào cái gì, mới tiến cung chưa đến một năm mà thôi, đã chen bao nhiêu người xuống để thượng vị. Nàng lại nghĩ tới tỷ tỷ Mạc Bình U vốn rất được sủng ái của Mạc Yên Nhiên, so với nàng ta lại như một trời một đất. Chưa bước vào cung Trường Tín, chưa gặp Mạc Yên Nhiên thì chưa biết thánh sủng là thế nào.

Bệ hạ là một người hướng nội, còn Mạc Yên Nhiên thì là một người phô trương thế này. Trong lòng nàng lại nảy lên chút vui mừng, chỉ là một tiểu nữ tử thích khoe khoang mà thôi, cho dù bệ hạ thích cũng vì thích nàng ta trẻ tuổi mỹ mạo, loại tiểu cô nương này dễ đối phó nhất, chỉ cần nói vài lời dễ nghe là nhất định sẽ hết lòng với ngươi.

Nàng ngồi thẳng, nhìn không dời mắt về phía phòng trong, nghĩ rằng bản cung đây là Sung Nghi cao hơn người nửa cấp, tự mình đến là nể mặt ngươi rồi.

Lại ngồi một lát mới thấy Di Tần đi ra. Nàng mặc một bộ váy phượng vĩ điệp bách hoa, chải tùy vân kế, tay cầm một chiếc quạt tròn đỏ thẫm thêu hoa phật thủ, thật sự trên dưới không chỗ nào không tinh xảo, tràn đầy ý xuân, trang điểm hoàn toàn tương phản với sáng sớm ở Vĩnh Khang Cung, thấy nàng ta chỉ miễn cưỡng hành lễ xong tự ngồi xuống, dùng chiếc quạt tròn kia phe phẩy hai cái rồi đặt nó xuống bàn mới nhìn về phía nàng ta, “Không biết Tĩnh Sung Nghi đến thăm có chuyện gì không? Chỗ thần thiếp cũng chẳng có gì hay, chỉ có nước trà, sợ chiêu đãi không chu đáo.”

Cách nói của Mạc Yên Nhiên không có chỗ nào cung kính, ngay cả bảo chiêu đãi không chu đáo cũng có phần châm chọc, đây là Tĩnh Sung Nghi

https://thuviensach.vn

nghĩ vậy, bởi cung Trường Tín này không có cái gì không tinh tế. Cơn tức trong lòng nàng bốc lên, nhìn nàng kia lạnh lùng thản nhiên lại kiềm chế lửa giận, ngược lại cười cười nói nói, “Di Tần khách khí, bản cung thấy cung Trường Tín này của ngươi khắp nơi đều vô cùng tốt.”

Di Tần cũng cười, “Đương nhiên rồi.”

Bầu không khí hơi lạnh xuống.

Tĩnh Sung Nghi phát hiện cần phải nói chuyện, “Bản cung thấy kết cấu của cung Trường Tín nàng rất đặc biệt, chủ nhân của nó hẳn là cũng đặc biệt.”

Mạc Yên Nhiên giương mắt nhìn nàng ta, dáng vẻ của nàng ta ở trước mặt Thẩm Sơ Hàn, trước mặt Hoàng Hậu và trước mặt nàng đều không phải một người, nàng nâng chén trà vạch nước, không tiếp lời mà chỉ uống một ngụm. Dường như Tĩnh Sung Nghi không so đo, vẫn tiếp tục chuyện của mình, “Không nói đâu xa, chỉ nói đến bàn đu dây bên ngoài đã khiến ta cực kỳ hâm mộ rồi.”

Mạc Yên Nhiên có phần mất kiên nhẫn, buông cái chén xuống, tiếng đáy chén chạm vào đĩa sứ có vẻ làm Tĩnh Sung Nghi giật mình, nàng ta dừng nói chuyện. Mạc Yên Nhiên cảm thấy mình cực kỳ giống một sủng phi, trong lòng thầm nở nụ cười, dùng quạt tròn che miệng, “Rốt cuộc Tĩnh Sung Nghi tới đây làm gì thế?”

Tĩnh Sung Nghi nghẹn một hơi, cảm thấy Di Tần này không phải dễ đối phó, nàng ta đang ậm ừ không biết nói gì cho phải thì nghe Di Tần nói tiếp một câu, “Nếu tới tìm thần thiếp tán gẫu thì ở Vĩnh Khang Cung cũng có thể nói những thứ này, cần gì làm phiền Tĩnh Sung Nghi tự mình đi một đoạn đường?”

Nàng đang định phản bác thì nghe bên ngoài vang lên tiếng hô, “Hoàng Thượng giá lâm.” Đầu tiên nàng thầm giật mình, sau đó vui vẻ, nàng vốn

https://thuviensach.vn

chỉ tới gặp Di Tần này, không ngờ bệ hạ cũng tới, bệ hạ tới đây quả nhiên do nàng may mắn. Nàng sửa sang lại cảm xúc một chút, ngay cả biểu cảm cũng chỉnh lại.

Mạc Yên Nhiên thấy rõ ràng, không khỏi cười lạnh, chỉ thấy Tĩnh Sung Nghi kia đã mỉm cười đứng lên, nhìn xa xa ra ngoài cửa.

Thẩm Sơ Hàn sải bước vào, hắn quả nhiên vừa hạ triều đã tới, triều phục còn chưa thay ra. Mạc Yên Nhiên đứng lên, nghiêng đầu nhìn hắn.

Hắn chú ý thấy có người khác nên không có biểu cảm gì, ý bảo miễn lễ xong đỡ Mạc Yên Nhiên ngồi xuống, chính hắn cũng ngồi xuống cạnh nàng, thấy nàng quả nhiên cầm chiếc quạt tròn kia cảm thấy có chút buồn cười, mặc kệ người ngoài, nói chuyện với nàng trước, “Di Tần nóng lắm à?”

Mạc Yên Nhiên biết hắn đang cười nàng lấy quạt tròn ra dùng, không giận chỉ liếc hắn một cái, “Vâng, nóng.”

Hắn nở nụ cười, ý bảo Tĩnh Sung Nghi kia cũng ngồi xuống, rồi quay sang hỏi Mạc Yên Nhiên, “Hôm nay có hứng trí vậy, tìm người tới trò chuyện với nàng cơ à?”

Mạc Yên Nhiên nhướng mắt nhìn thoáng qua Tĩnh Sung Nghi, thấy nàng ta ngồi nghiêm chỉnh, nụ cười trên mặt như dùng thước đo ra được. Nàng nhếch khóe môi, hành động này vốn có phần thấp kém, nhưng nàng còn nhỏ tuổi, lại có sức sống, làm vậy có phần hoạt bát chứ không có “khí chất lạnh lùng” mà nàng muốn. “Nào có, Sung Nghi nương nương hào hứng đến thăm thần thiếp mà.”

Thẩm Sơ Hàn uống một ngụm trà cung nữ dâng lên, nhíu mày nói, “Sao vẫn là cái này, mao phong lúc trước trẫm sai người đưa đến nàng không thích à?”

https://thuviensach.vn

“Cũng được.” Nàng cũng uống một ngụm, “Ta thích chè xanh lục an.”

“Nào có ai vào xuân rồi còn uống cái này.” Hắn thở dài, giống như bây giờ mới phát hiện có Tĩnh Sung Nghi ở đây, “Vậy hàn huyên cái gì? Trẫm quấy rầy hứng trí của các ngươi à?”

“Chuyện đó thì phải hỏi Sung Nghi nương nương.” Không nể mặt chút nào.

Tĩnh Sung Nghi cuống quýt đứng lên, mang theo biểu cảm thất thỏm lo âu, “Thần thiếp không dám.”

Người phía trên căn bản không đợi phản ứng của nàng ta, Mạc Yên Nhiên quay sang hỏi Thẩm Sơ Hàn lần nữa, “Bệ hạ còn chưa dùng bữa sáng phải không?”

Đây là hạ lệnh đuổi khách, Tĩnh Sung Nghi dù không thức thời cũng sẽ hiểu. Nàng ta nhắm chặt mắt, dùng biểu cảm có vẻ khổ sở nhìn thoáng qua Thẩm Sơ Hàn, “Thần thiếp cáo lui.”

Thẩm Sơ Hàn đương nhiên nhìn thấy biểu cảm của nàng ta, hơi nhíu mày vẫy tay nói, “Đi đi.” Rồi không nhìn nàng ta lấy nửa mắt.

Khi nàng lui ra ngoài còn nghe thấy tiếng Mạc Yên Nhiên ở bên trong, “Điểm tâm ta ăn nhiều thật mà, những mấy cái bánh bao, không tin hỏi đám Thư Nhu ấy!”

Nàng cảm thấy trong lòng có chút nghèn nghẹn.

Thẩm Sơ Hàn cũng cảm thấy nghèn nghẹn, hắn không tin lời Mạc Yên Nhiên nói, chỉ cần nàng nói dối sẽ nói kiểu không tin hỏi người này người kia, hắn nghe một cái là biết. Hắn thở dài, xoa mặt nàng nói, “Khanh Khanh, nàng phải ngoan, ăn nhiều một chút, coi như cùng trẫm ăn thêm chút nữa được không?”

https://thuviensach.vn

Nàng cắn môi như đấu tranh tư tưởng, suy nghĩ một lát mới gật đầu, “Được rồi, ta sẽ dùng thêm chút nữa, ta ăn rồi thật đấy.” Nàng cũng xoa mặt mình, “Lang quân không cảm thấy ta béo lên à?”

“Béo mới đẹp.” Hắn dắt tay nàng về phía phòng trong, hạ nhân bắt đầu bày thức ăn. Mạc Yên Nhiên vẫy tay bảo hắn đi thay quần áo rồi ăn, bản thân nàng không thích hầu hạ hắn, nhìn thấy có điểm tâm mình thích liền ngồi xuống ăn vụng một miếng trước.

Thẩm Sơ Hàn thấy nàng ăn cũng không giận, tự mình vào phòng thay quần áo. Lúc đi ra thấy Mạc Yên Nhiên đã ăn hai miếng điểm tâm, có vẻ ăn không nổi nữa nên an vị ở bên cạnh nhìn hắn.

Hắn ngồi xuống ăn bát cháo, nàng rất chịu khó gắp thức ăn cho hắn, cười tủm tỉm nhìn hắn. Hắn buông bát, “Nếu nàng cũng gắp thức ăn cho chính mình như thế thì trẫm sẽ vui muốn chết.”

Nàng hừ một tiếng, “Lang quân là nam nhân, đương nhiên phải ăn nhiều một chút.” Nói xong lại giơ tay lên ý bảo ta đầu hàng.

Thẩm Sơ Hàn bị chọc cười, vươn tay vỗ đầu nàng một cái, “Rõ ràng so với nữ nhân thì nàng cũng ăn rất ít.”

Hắn lại ăn nửa bát cháo nữa, đột nhiên nhớ tới cái gì, lấy khăn lau miệng rồi nói với nàng, “Khoảng mười ngày nữa biểu ca nàng sẽ trở về, đến lúc đó có thể nhìn thấy trên cung yến.”

Biểu ca?

Trong đầu nàng thoáng qua một đoạn trí nhớ, đó là đêm trước khi vào cung, Mạc Thanh Lễ nói với nàng, ”Không cần nghĩ tới chuyện biểu ca của ngươi nữa.” Chuyện biểu ca của ta? Còn cả ngày ấy Sơ Ảnh lỡ lời nhắc tới công tử nhà họ Vương nào đấy, dáng vẻ kích động của Thanh Thiển.

https://thuviensach.vn

Nàng quay đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn thấy nàng ngẩn ngơ có chút buồn cười, “Sao thế? Quên rồi à? Mộ Quân không phải biểu ca của nàng à? Trẫm nghe nói khi còn ở phủ Thượng Thư, quan hệ giữa nàng và hắn cũng không tệ mà.”

Không phải chứ, bắt đầu tình huống khoa trương và giả tạo đấy ấy à.

“Chẳng trách nàng quên, cũng đúng, Vương tiểu tướng này đi sắp một năm rưỡi rồi, vất vả cho hắn ở biên quan...”

Một năm rưỡi, khi đó Mạc Yên Nhiên còn chưa tiến cung.

Nàng phục hồi tinh thần, “Vì chuyện này mà hôm nay lang quân hạ triều muộn à?”

Thẩm Sơ Hàn lắc đầu, “Không phải, chỉ đúng lúc nghĩ tới Mộ Quân nên nhắc tới với nàng thôi. Vốn tưởng quan hệ giữa hai người không tệ, sao thấy nàng có vẻ rất xa lạ với hắn.”

Mạc Yên Nhiên biết Thẩm Sơ Hàn không muốn nhắc tới chuyện triều chính, nàng cắn môi nói, “Ta chỉ quen biết với lang quân thôi.”

Thẩm Sơ Hàn sửng sốt, sau đó nụ cười lập tức nở trên mặt.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 47

“Nương nương, Tĩnh Sung Nghi lại đến nữa.”

Mạc Yên Nhiên chép miệng một cái, chậm rãi uống xong bát cháo trên tay rồi mới đứng lên, “Sao lại tới nữa rồi, không phải hôm qua mới đến à?”

Thư Nhu đang hầu hạ nàng rửa tay, nghĩ cũng đúng, Tĩnh Sung Nghi này quá không biết xấu hổ, từ ngày ấy gặp Hoàng Thượng ở đây xong ngày ngày tới chơi, làm cho nương nương muốn nghỉ ngơi cũng không có thời gian, nàng nhìn sắc mặt Mạc Yên Nhiên rồi nói, “Vậy nương nương có gặp không ạ?”

Mạc Yên Nhiên liếc nàng ấy một cái, “Đến cũng đến rồi, không thấy được sao? Cứ để mặc nàng ta dù sao cũng không tốt.” Thật ra trong lòng nàng đang ước gì có thể mặc kệ, để nàng ta uống no nước trà rồi về đi, cứ ngày ngày tới đây bắt mình nói chuyện, làm như quan hệ tốt lắm không nói hết chuyện ấy.

Khi nàng ra tới phòng khách thì Tĩnh Sung Nghi đang uống trà, thấy nàng đi ra liền để cốc xuống hơi nở nụ cười. Thành ra nàng cũng có cảm giác của phi tử địa vị cao lắm. Nàng thầm nở nụ cười trong lòng, dời bước chân ngồi xuống ghế bành, bắt đầu quy trình mấy hôm nay ngày nào cũng phải thực hiện, tán gẫu giải sầu với Tĩnh Sung Nghi.

Buổi tối Thẩm Sơ Hàn mới đến, Mạc Yên Nhiên không nhận được ý chỉ thị tẩm, đang ngồi ăn cơm thì thấy Thẩm Sơ Hàn hấp tấp đi vào. Hôm nay hắn mặc bộ trang phục thường ngày sáng màu, nhìn có vẻ trẻ tuổi hơn không ít.

https://thuviensach.vn

Nàng đứng lên đón hắn, nghe hắn trả lời còn chưa dùng bữa tối liền sai người đi làm thêm vài món ăn, thêm bộ bát đũa, tự mình hầu hạ hắn rửa tay rồi mới ngồi xuống, “Sao hôm nay bệ hạ tới muộn thế?”

Hình như hắn hơi đói bụng, bưng bát và hai miếng cơm xong mới đáp nàng, “Đang định tới thăm nàng thì trên triều có chút việc, trì hoãn một lát mới tới muộn.”

Phòng bếp riêng dâng đồ ăn rất nhanh, nàng dùng đũa sạch gắp thức ăn cho hắn, hắn ngẩng đầu thấy nàng còn nửa bát cơm, nhíu mày nói, “Không ăn nữa à? Không hợp khẩu vị sao?”

“Không, chỉ là cảm thấy ăn không vào thôi.” Nàng lại gắp đồ ăn cho hắn, “Nhìn bệ hạ ăn là ta thấy no rồi.”

Hắn không đổi đũa mà dùng đũa của mình gắp một miếng cá cho nàng, là miếng thịt vây tươi mới nhất, rồi gõ gõ cái bát của nàng, “Nói không chừng nàng là thai phụ đấy, không được ăn ít như thế, dùng thêm chút nữa đi.”

Có thế Mạc Yên Nhiên mới chu miệng cúi đầu ăn cơm, trong phòng nhất thời rất yên tĩnh, chỉ có tiếng ăn cơm. Nhưng Thẩm Sơ Hàn lại cảm thấy cực kỳ tự tại, hắn thích tới chỗ Mạc Yên Nhiên chính vì như thế, không hề kiêng dè mình thích ăn gì không thích ăn gì, tuy thỉnh thoảng hơi phiền phức phải dỗ nàng ăn nhiều vài miếng, nhưng hắn vốn thích Mạc Yên Nhiên, đối với hắn mà nói làm việc đó cũng chẳng là gì, thậm chí hắn còn cảm thấy cực thú vị.

Nay xem nàng vùi mặt trong bát cơm lớn, ăn từng miếng từng miếng một, đôi khi ngẩng đầu đổi đũa gắp thức ăn cho hắn, rõ ràng là động tác rất rườm rà mà nàng làm rất quen tay, thật sự tự tại cực kỳ.

Mạc Yên Nhiên ăn ăn ngừng ngừng, nhìn thoáng qua sắc mặt của Thẩm Sơ Hàn, cắn đũa muốn nói gì rồi lại chỉ nhìn hắn. Lúc này Thẩm Sơ Hàn đã

https://thuviensach.vn

ăn một bát cơm, không quá đói bụng nữa, cũng có hứng nói chuyện nên nhướng mày hỏi nàng, “Làm sao thế? Ai chọc Di Tần nương nương không vui à?”

Nàng khẽ hừ một tiếng, thấy hắn vẫn cười cười nhìn mình mới mở miệng, “Bệ hạ sẽ không cảm thấy ta ỷ thế bắt nạt người khác chứ?”

“Ỷ thế cái gì? Bắt nạt ai?” Hắn buông đũa để cung nữ bên cạnh hầu hạ hắn súc miệng rửa tay.

Mạc Yên Nhiên cũng không ăn nữa, “Thế của bệ hạ ấy, còn chưa bắt nạt đâu, không chừng ta sẽ không nhịn được mà đi bắt nạt mất.”

Hắn vươn tay tới xoa mặt nàng, “Nàng tốt tính như thế từ lúc nào vậy, bắt nạt người khác còn xin phép trẫm trước?”

Nàng vuốt tay hắn, “Ta chỉ cảm thấy tính tình gần đây rất kỳ quái.”

Thẩm Sơ Hàn lập tức nhớ tới Chu Thừa Ân từng nói, nữ nhân trong thời gian mang thai luôn rất khó kiềm chế tính tình, nóng tính hoặc thay đổi tính cách là bình thường, hắn lập tức ngồi nghiêm chỉnh cầm lấy tay nàng, “Có chỗ nào không thoải mái cứ việc thể hiện ra, đừng làm bản thân nghẹn khó chịu, nghẹn cả bảo bảo trong bụng nữa.”

Nàng lườm hắn một cái, “Bệ hạ nói hay lắm nhé, xem ra thích tiểu bảo bảo hơn ta rồi, mọi chuyện đều vì tiểu bảo bảo mới chiều ta.”

Quả nhiên tính tình trở nên rất khó dỗ, Thẩm Sơ Hàn thật sự ôm kỳ vọng rất lớn với cái bụng của nàng, lúc này chỉ có thể cười khổ, “Rõ ràng là vì con của Khanh Khanh nên trẫm mới thích, nào có chuyện vì đứa bé mới thích nàng.”

Nàng hừ một tiếng theo thói quen, “Vậy nếu xảy ra chuyện thì thì lang quân phải che chở ta đấy.”

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần nàng không lấy bản thân ra để đùa thì có chuyện gì lớn đâu? Trẫm đương nhiên phải che chở nàng rồi.”

Nàng vẫn xị mặt xuống, nhưng bên môi đã thoáng có nụ cười, rõ ràng cách đèn không gần mà vẫn thấy nàng như bước ra từ trong tranh, hắn không nhịn được vươn người tới.

Một lúc lâu sau, Mạc Yên Nhiên đẩy hắn ra, Thẩm Sơ Hàn bừng tỉnh, đứng bật dậy đi tới phòng bên. Mạc Yên Nhiên cười hì hì sai người đưa nước vào.

Nàng dùng tay chống má, cẩn thận suy nghĩ, đột nhiên cảm thấy chuyện này có chút đơn giản, tự thấy đoạn thời gian này bản thân quá nghĩ ngợi ling tinh, nàng gõ hai cái lên mặt bàn rồi đứng lên đi về phía phòng ngủ.

Mạc Yên Nhiên lấy danh nghĩa thị tẩm nhưng không làm chuyện khi thị tẩm, chuyện này chỉ có cung Trường Tín và Hoàng Thượng, Hoàng Hậu biết thôi, người khác nào có đoán được cái gì, ngay cả Mạc Yên Nhiên có lẽ đã mang thai cũng chưa bị tiết lộ nửa câu, người ngoài nhìn thấy nàng ở cung Vĩnh Khang mà ghen tị đến ê cả răng.

Chỉ là người mới mà thôi, coi như được sủng ái cũng không có lý nào ngày ngày giữ lấy bệ hạ, còn mềm người tới thỉnh an Hoàng Hậu, rõ ràng đang gây thù hằn mà, chỉ là thừa ân thôi, giỏi vậy sao. Mọi người đồng loạt hừ ra một hơi từ lỗ mũi.

Mạc Yên Nhiên hoàn toàn lười so đo với bọn họ, chỉ ngồi trên vị trí của mình, lật bàn tay xem móng tay. Gần đây nàng đã tẩy hết màu sắc yêu thích trên móng tay để nghe theo ý kiến tốt cho đứa bé, nàng cảm thấy gần đây bản thân có chút tuềnh toàng.

Đang nghĩ tới đây thì Thư Nhu ở phía sau đẩy nhẹ nàng một cái, nàng phản ứng lại nhìn lên trên, thấy Hoàng Hậu nương nương đang cười nhìn nàng, “Gọi ngươi hai tiếng mà không trả lời, ngẩn người à?”

https://thuviensach.vn

Nàng ho khan, đứng lên hành lễ, “Hoàng Hậu nương nương thứ tội.”

Hoàng Hậu nương nương gật đầu ý bảo nàng ngồi xuống, “Bản cung vừa hỏi ngươi, cung điện mới ở đã quen chưa? Có gì không ổn cứ việc báo với bản cung, bản cung sai phủ Nội Vụ đặt mua cho ngươi.”

Nàng lại đứng lên nhún một cái, “Tạ Hoàng Hậu nương nương, cung Trường Tín nơi nơi thỏa đáng, nhờ có Hoàng Hậu nương nương quan tâm, thần thiếp còn chỗ nào bất mãn nữa.”

Hoàng Hậu còn chưa lên tiếng, Thục Phi ở bên đã cười nói, “Đó là đương nhiên, cung Trường Tín của Di Tần nương nương ngươi từ thiết kế đến biển tên đều do bệ hạ tự mình đặt, Di Tần cảm thấy cực kỳ thoải mái là đúng rồi.”

Nàng nhìn về phía Thục Phi, nàng ta thay đổi một ít, dường như không tự tin bằng lần gặp đầu tiên, vẻ mặt cũng không kiêu ngạo ngang ngạnh như trước. Nhưng nàng ta vẫn là nàng ta, Thục Phi đang thể hiện với những cung nhân ở phía sau, mặc dù hiện nay Mạc Yên Nhiên được sủng ái, Thục Phi muốn làm nàng mất mặt thì không cần do dự chút nào.

Mạc Yên Nhiên bình tĩnh nhìn nàng ta, bầu không khí trong cung Vĩnh Khang có vẻ yên lặng khó xử, nàng nở nụ cười, “Thục Phi nương nương nói rất đúng, thứ bệ hạ tự tay làm, Hoàng Hậu nương nương lại quan tâm sắp xếp, thần thiếp ở đương nhiên cực kỳ thoải mái.”

Nàng đã không còn là Mạc Yên Nhiên bị nàng ta nói hai, ba câu là sợ toát mồ hôi lạnh như trước, nay nàng là sủng phi chiếm lấy thánh tâm, thánh sủng, không còn là Bảo Lâm, Tài Tử mà Thục Phi có thể tùy tiện giết chết, nàng đã là Di Tần.

Ngươi thay đổi, ta cũng đã thay đổi.

Ta đang thay đổi theo chiều hướng tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Nàng lại hướng về phía Thục Phi nở một nụ cười.

Vừa ra khỏi cung Vĩnh Khang Tĩnh Sung Nghi đã ngăn nàng lại, "Sắc mặt muội muội hôm nay nhìn không tốt bằng hôm qua, tỷ tỷ đã nói mà, muội muội nên thường xuyên nói chuyện phiếm với người khác nhiều hơn. Hôm nay tỷ tỷ lại tới cung của muội muội, nói chuyện với muội muội nhé?"

Bên ngoài cung Vĩnh Khang còn chưa hết người, lúc này đang tốp năm tốp ba đứng cùng nhau, nghe Tĩnh Sung Nghi nói vậy đồng loạt quay sang nhìn bọn họ.

Ngu chết được.

Mạc Yên Nhiên hiển nhiên hiểu ý nàng ta, ý đồ trước mặt chúng phi tỏ ra mình cùng một phe với Mạc Yên Nhiên, về sau nhìn thấy nàng ta phải kính trọng nàng nửa phần, bởi phía sau nàng ta là Mạc Yên Nhiên.

Mạc Yên Nhiên có thể rõ ràng nhìn thấy có mấy phi tử thấp vị thay đổi thái độ khi nhìn Tĩnh Sung Nghi, giống như đang xem xét cái gì, hoặc bọn họ đang nghĩ, có lẽ mình cũng có thể vào phe Di Tần. Dù sao Thục Phi nương nương tính tình cổ quái, Hiền Phi nương nương trước mắt đã có xu thế sa sút, ngay cả Lục Tu Nghi mới nổi lên cũng không được thánh sủng như Di Tần.

Nhưng Mạc Yên Nhiên sẽ không nể mặt nàng ta, từ trước đến nay nàng một mình chiến đấu, nàng nở nụ cười đẩy cánh tay Tĩnh Sung Nghi đang ngăn mình ra, "Không biết Tĩnh Sung Nghi là thân thích nào của thần thiếp, thần thiếp ở trong cung hình như chỉ có một đường tỷ tỷ thôi mà nhỉ."

Tĩnh Sung Nghi sửng sốt, trong cung người nào cũng xưng hô tỷ muội, cần gì quan hệ thân thích thật hay không, biểu cảm của người xung quanh nhìn nàng ta lại thay đổi mấy lần. Nàng ta khẽ cắn môi, "Di Tần nói gì thế, ngày trước ở cung Trường Tín…"

https://thuviensach.vn

“Ngày trước ở cung Trường Tín thế nào?” Nàng xoay người đối mặt nàng ta, biểu cảm khi nhìn nàng ta chán ghét tới cực điểm, “Thần thiếp thật sự không rõ, Tĩnh Sung Nghi từ đâu mà cho rằng thần thiếp là quả hồng mềm, ngày ngày tới nắn một cái.” Trước mặt nhiều người như vậy, nàng không để lại thể diện cho nàng ta chút nào, lời nói cũng không khách khí tới cực điểm, nàng hừ khẽ một tiếng, “Trước mặt người khác còn xưng tỷ muội, người ta không biết còn tưởng chúng ta đã giao thư kết bái ấy chứ.”

Dường như nàng không muốn dây dưa tiếp nữa, nhẹ nhàng vẫy tay, “Ta thấy Tĩnh Sung Nghi rất nôn nóng, rất không hợp với phong hào Tĩnh này, nếu bản thân ngươi không tự biết thì ta sẽ bẩm báo với bệ hạ, để bệ hạ quyết định thay Tĩnh Sung Nghi.”

Nói vậy là muốn đoạt phong hào của Tĩnh Sung Nghi! Sắc mặt Tĩnh Sung Nghi thoắt cái trắng bệch, nàng ta run run nói, “Di Tần, ngươi… ngươi không thể như thế…”

Mạc Yên Nhiên đã bước ra vài bước, nghe nàng ta nói vậy liền quay sang, không thèm nở nụ cười, “Ta không thể như thế? Ngươi để rồi xem ta có thể như thế hay không.”

Dùng tự xưng ta chính là không có nửa điểm tôn kính.

Tĩnh Sung Nghi chỉ cảm thấy đầu óc ong ong quay cuồng.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 48

Việc này truyền đến chỗ Thẩm Sơ Hàn rất nhanh, hắn nhớ tới lời nói đêm qua của Mạc Yên Nhiên liền nở nụ cười, thì ra đã đào sẵn hố chỉ chờ trẫm nhảy.

Trong lòng cũng có điểm giận Mạc Yên Nhiên, cảm thấy có chuyện nói thẳng không được à, cứ muốn thăm dò hắn. Giận thì giận, nhưng vẫn thuận theo ý nàng mà sai bảo xuống.

Mới một buổi chiều mà ý chỉ của Thẩm Sơ Hàn đã truyền khắp hậu cung.

Lột bỏ phong hào Tĩnh Sung Nghi, giáng xuống Tần vị. Tĩnh Sung Nghi vốn họ Lãnh, nàng ta không quá vừa lòng với họ của mình nên mới năn nỉ Thẩm Sơ Hàn ban phong hào cho mình. Điểm ấy nàng ta giống Mạc Yên Nhiên.

Đáng tiếc nay nàng ta là Lãnh Tần, bỗng nhiên thấp hơn Mạc Yên Nhiên nửa cấp. Người trong hậu cung đều hiểu, Di Tần không phải người có thể trêu chọc. Ngươi chọc nàng không thoải mái nửa phần, nàng có thể trả lại cho ngươi mười phần. Hôm nay Lãnh Tần chỉ muốn mượn thế của nàng một chút, nàng lại không vui đến mức lột bỏ phong hào của người ta, đồng thời giáng xuống khỏi cửu Tần.

Thẩm Sơ Hàn giận Mạc Yên Nhiên, cố ý lạnh lùng với nàng, nhưng trong lòng lại luôn thắc thỏm nàng có ăn cơm hay không, có cáu kỉnh hay không, có bị Lãnh Tần kia chọc giận nên nghỉ ngơi không tốt hay không.

https://thuviensach.vn

Hắn tự cảm thấy bản thân cứ thế này là không được, lắc đầu quyết tâm xem tấu chương.

Loáng thoáng nghe tiếng truyền đến, “Bệ hạ, Di Tần nương nương cầu kiến.” Hắn hơi sửng sốt, lấy lại tinh thần xong lại không nghe thấy gì nữa, hắn ngẩn ra, hay là mình nghe lầm rồi? Lúc này, Ninh An ở ngoài cửa lại thông truyền lần nữa, “Bệ hạ, Di Tần nương nương đến.”

Hắn đứng bật dậy, thân thể đụng phải bàn, bút son còn chưa đặt cẩn thận rơi xuống tấu chương, bôi bẩn một vết. Hắn không có tâm tư để ý, chỉ cảm thấy tim đập cực nhanh, bước chân không ngừng hướng ra ngoài, hắn chỉ cảm thấy hít thở không thuận. Khi hắn tự mình đẩy cửa ra liền nhìn thấy nàng ung dung đứng ngoài cửa mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn nghiêm mặt, vươn tay ngăn cản nàng định hành lễ, “Có chuyện gì không chờ được mà tự mình tới đây thế này?”

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, đột nhiên vươn tay giữ lấy tay hắn, cười với hắn, giống như bầu trời đêm đột nhiên sáng bừng lên, “Ta nghĩ có lẽ lang quân còn chưa dùng bữa tối nên qua thăm chàng.” Nàng xoa nắn tay hắn, “Lang quân đã dùng chưa?”

Nàng rất ít gọi hắn như thế trước mặt người khác, không hiểu sao hắn có chút vui vẻ, ừ một tiếng, “Vẫn chưa.” Hắn thấy cung nữ phía sau nàng cầm hộp thức ăn rất lớn, “Nàng thì sao?”

Nàng lắc đầu, “Ta cũng chưa, không có lang quân ta không muốn ăn.” Giọng nói có chút nũng nịu đáng yêu. Hắn biết rõ nàng đang giả vờ nhưng thật sự sợ nàng không muốn ăn cơm, bị đói. Hắn thầm than một tiếng rồi kéo tay nàng dẫn nàng vào. Ninh An đã sớm sai người dọn dẹp thiên điện, bày đồ ăn Di Tần mang đến lên bàn.

Mạc Yên Nhiên tự mình hầu hạ Thẩm Sơ Hàn rửa tay rồi ngồi xuống bên cạnh hắn, mình thì không ăn lại cứ luôn gắp cho hắn. Thẩm Sơ Hàn tặc

https://thuviensach.vn

lười một cái, gõ cạnh bát nàng, “Nàng ăn của mình đi.”

Mạc Yên Nhiên nhìn hắn, “Nhìn lang quân ăn là ta no rồi.”

Thẩm Sơ Hàn không biết nói gì, cũng buông bát đũa, “Không phải đến để bảo trẫm ăn cơm à? Cứ nhìn thế trẫm ăn làm sao? Nói đi, lại có gì yêu cầu trẫm nữa?”

Nàng bĩu môi, “Ta nào có cái gì yêu cầu lang quân.” Nàng ngó sắc mặt hắn rồi mới nói tiếp, “Ta chỉ thấy lang quân không vui thôi mà, ta cũng không cố ý chọc lang quân không vui.”

Thẩm Sơ Hàn cười cười nhìn nàng, “Hử? Vậy nàng nói xem nàng làm gì chọc trẫm không vui?”

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng, “Chỉ là chuyện lợi dụng lang quân khiến lang quân không vui thôi mà.”

Hắn ngẩn ra, vỗ tay nàng nói, “Bình thường không phải nàng luôn nói chính mình rất thông minh à? Nay trẫm thấy cũng chỉ đến thế thôi.” Thấy nàng quả nhiên mở to hai mắt nhìn mình, hắn cũng học nàng bĩu môi, “Trẫm nào có so đo chuyện nàng có lợi dụng trẫm hay không, trẫm đã đồng ý chuyện nàng muốn làm, chỉ cần không vi phạm quốc pháp.” Hắn nở nụ cười, “Nàng cũng chẳng vi phạm quốc pháp gì được, thế thì nàng cứ làm thôi.”

“Vậy lang quân giận chuyện gì?”

“Trẫm giận nàng vì nàng muốn làm gì cứ nói thẳng với trẫm là được, ví dụ như chuyện này, nàng trực tiếp nói với trẫm nàng không thích tần phi nào mấy ngày nay tới quấy rầy nàng, lang quân giúp ta đi. Vậy mà nàng còn quanh co thử trẫm…”

https://thuviensach.vn

Nàng đột nhiên ngắt lời hắn, “Ta hiểu ý của lang quân, nhưng ta đã nghĩ rồi, nếu chuyện gì ta cũng hỏi lang quân, lang quân lại bận rộn, nào có nhiều thời gian để nghe ta nói những chuyện lông gà vỏ tỏi này. Ta ngày ngày dùng những chuyện này làm phiền lang quân, lang quân sẽ chê ta phiền.”

Hắn nghiêm mặt nhìn nàng, “Quả thật, đối với những người khác thì điều nàng nói là đúng, nhưng Khanh Khanh, nàng không phải những người khác.” Thấy nàng khó hiểu, hắn xoa đầu nàng nói, “Ở trong lòng trẫm, những việc nàng nói không phải lông gà vỏ tỏi, nàng thích bảo trẫm tự ta mặt giải quyết thay nàng, trẫm cũng vui mừng. Chuyện hôm nay, trẫm giận cũng hơi vô lý.” Hắn đỡ trán nở nụ cười, “Nếu nàng nghĩ vậy thì sau này nếu có chuyện tương tự, tùy nàng giải quyết, được không?”

Mạc Yên Nhiên cầm bát lên ăn một miếng cơm, “Thật ra thỉnh thoảng ta muốn bản thân trở nên lợi hãi một ít, nhưng tới trước mặt lang quân cuối cùng ta lại như một kẻ cố tình gây sự.”

Thẩm Sơ Hàn tự mình gắp đồ ăn cho nàng, dường như từ khi bắt đầu ở bên nàng, ăn không nói uống không nói gì đấy đều học một cách vô ích rồi, “Nàng còn không phải là kẻ cố tình gây sự chắc.” Hắn nghĩ nghĩ rồi nói tiếp, “Nhưng không sao, nàng luôn tìm được lý do cho mình, cũng vì lý do của nàng nên không cần nói cho trẫm nghe.”

“Lang quân, ta thích chàng quá.” Nàng giương mắt cười tủm tỉm nhìn hắn, hắn dùng ngón tay gõ trán nàng, “Mỗi ngày chỉ biết nói ngọt lừa trẫm.”

…

Tháng ba vừa đến thời tiết đã có vẻ nóng bức, thời trang mùa xuân đã mỏng hơn nhiều. Mạc Yên Nhiên đang dựa trên ghế mềm tự mình phe phẩy quạt, nàng nhìn tường vây bên ngoài cửa sổ, bất tri bất giác đã một năm rồi.

https://thuviensach.vn

Giữa chốn hậu cung ăn thịt người này, nàng cố gắng, kiên cường, đón ý nói hùa, vậy mà đã một năm.

Một năm này có lẽ rất phấn khích, nhưng không thể coi là gian nan, và nàng còn chưa từng đếm rõ cái sân trước cửa cung điện mới có bao nhiêu phiến đá, còn chưa sờ hết một lượt những thân cây nơi này. Nói ra mới thấy hình như mình rất may mắn.

Sơ Ảnh bước nhanh vào, "Nương nương, đại quân khải hoàn trở về đã vào thành, Hoàng Hậu nương nương vừa hạ chỉ, nói bệ hạ phân phó tối nay mở cung yến, khao thưởng tam quân, mời chủ tử các cung chuẩn bị."

Nàng gật đầu, trong lòng biết biểu ca trong truyền thuyết đã trở lại, nàng ý bảo ttong phòng chỉ để lại Thanh Thiển và Sơ Ảnh, những người khác lui ra ngoài.

"Ta biết chuyện ta và biểu ca hiện giờ không thích hợp nhắc lại." Lập tức thấy sắc mặt hai người kia trắng bệch, nàng ngồi thẳng dậy, "Chuyện biểu ca không mấy người biết, các ngươi không cần hoảng sợ như thế."

Sơ Ảnh tỉnh táo lại trước, "Nương nương, vậy người nhắc tới vì…"

"Ta nhắc tới chỉ vì muốn các ngươi nói rõ ràng, ta và biểu ca rốt cuộc là thế nào!" Nàng nhìn thoáng qua bọn họ, "Các ngươi hầu hạ bên cạnh ta, có một số việc ta không nói các ngươi hẳn là ý thức được, không cần ta giải thích cặn kẽ gì, các ngươi chỉ cần biết, nay các ngươi đi theo ta, một vinh đều vinh một tổn hại đều tổn hại, không phải các ngươi giấu giếm chuyện kia thì sẽ không xảy ra chuyện gì khác." Nàng nắm tay hai người, "Ta nhất định sẽ xử lý tốt, các ngươi không cần lo lắng, cứ nói rõ ràng đi."

Sơ Ảnh và Thanh Thiển là người hầu hạ ngay bên cạnh, lại lớn lên cùng Mạc Yên Nhiên, làm sao có thể hy vọng xa vời bọn họ không phát hiện ra cái gì, có điều bọn họ đều là người thông minh, biết rằng dù có hỏi cũng không có kết quả gì khác biệt nên mới kiên nhẫn hầu hạ mình. Sơ Ảnh nhìn

https://thuviensach.vn

chằm chằm Mạc Yên Nhiên, “Nương nương, trong phòng chỉ có ba người chúng ta, Sơ Ảnh đại bất kính hỏi một câu, nương nương thật sự là chủ tử của nô tỳ chứ?”

“Ngươi muốn nói, ta hoàn toàn không giống Mạc Yên Nhiên trước kia, cảm thấy đã bị người ta đánh tráo phải không?”

“Không phải, không phải nương nương hoàn toàn không giống khi còn là tiểu thư, mà là quá giống, cố tình chính là rất giống.” Thanh Thiển đứng bên cũng gật đầu tiếp lời, “Chúng nô tỳ lớn lên với tiểu thư, tính tình của tiểu thư chúng nô tỳ đều rất hiểu, mà chủ tử ngài luôn cảm thấy bản thân thay đổi quá nhiều, thật ra, thay đổi không nhiều. Dù chúng nô tỳ nhận ra có điểm không giống trước kia cũng là vì chủ tử không cố gắng thay đổi cho giống với cử chỉ của tiểu thư, nhưng thật sự mà nói tính cách của chủ tử ngài thật sự quá tương tự với tiểu thư.”

“Nô tỳ không dám hỏi nhưng trong lòng từng hoài nghi, hôm nay chủ tử hỏi chuyện biểu thiếu gia mới dám chắc chắn.” Nàng ta như hạ quyết định lớn, thậm chí còn quỳ xuống đất dập đầu, “Trước đó chủ tử đã dặn dò chúng nô tỳ, lúc đó nô tỳ nói với chủ tử là, nương nương hiện giờ là chủ tử của chúng nô tỳ, chúng nô tỳ đương nhiên sẽ trung thành với nương nương, nhưng nô tỳ vẫn muốn biết, tiểu thư… tiểu thư trước kia…”

Mạc Yên Nhiên cũng không ngờ tới thì ra bọn họ đã nhận ra cả, chỉ không dám nói, cũng không có cơ hội thích hợp để nói mà thôi. Nàng không ngăn cản bọn họ, hai người đồng loạt đụng đầu trên mặt đất, Mạc Yên Nhiên nheo mắt nhìn, “Hiện tại chủ tử của các ngươi đã là ta. Các ngươi nhớ điều này là được.”

Thanh Thiển hơi ngẩng đầu, trong mắt đầu sương mù mờ mịt, “Vậy… vậy tiểu thư…”

https://thuviensach.vn

“Các ngươi không cho ta là ma quỷ gì đấy chứ.” Mạc Yên Nhiên nhẹ giọng nở nụ cười, “Cũng không phải tại ta cố ý đến nơi này.” Nàng vươn tay nâng bọn họ dậy, tay dùng sức một chút bọn họ mới chịu đứng lên, “Các ngươi biết vì sao ta thân cận Thư Nhu không?” Không chờ bọn họ đáp lời nàng đã tự trả lời, “Chính vì lý do này, các ngươi có quá nhiều hoài nghi, hoài nghi ta có phải yêu quái sơn tinh gì không. Yên tâm đi, ta đến theo ý nguyện của tiểu thư các ngươi, ta đến vì ý của nàng, không phải ý nguyện của ta.”

Nếu không phải nàng ta nhất quyết không chịu vào cung, nếu không phải nàng ta mạo hiểm bị xét nhà diệt tộc mà nhất định uống thuốc độc tự sát, nếu không phải bọn họ tưởng rằng nàng ta chỉ chợp mắt ngủ, không có chuyện gì. Chỉ cần một chuyện không phải như thế thì ta sẽ không đến.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 49

"Tiểu thư và biểu thiếu gia không có chuyện như chủ tử nghĩ, chỉ là thân thể tiểu thư luôn không tốt, biểu thiếu gia lại là thân thích hay tới chơi nên chăm sóc nhiều hơn một chút."

Mạc Yên Nhiên gõ mặt bàn, "Nhưng ta không cho là vậy, ta không phải không thấy phản ứng của các ngươi lúc trước, hay là các ngươi lừa gạt ta? Các ngươi phải biết rằng, lừa ta sẽ không có bất cứ chuyện gì tốt. Dù sao tối nay có lẽ ta sẽ gặp hắn, nếu lộ nhược điểm, đối với ta và các ngươi đều là tai họa không nhỏ."

Thanh Thiển và Sơ Ảnh đưa mắt nhìn nhau, rồi Sơ Ảnh mới nhắm chặt mắt, "Lời này vốn là đại bất kính, chúng nô tỳ tính nuốt trong bụng, nhưng hôm nay không thể không nói."

"Chuyện của biểu thiếu gia, tiểu thư và cả đường tiểu thư nữa, không phải nô tỳ cố ý giấu giếm, mà thật sự nô tỳ chỉ biết chút xíu, không gì khác ngoài hai tỷ muội người vì biểu thiếu gia mà... Nhưng chúng nô tỳ hầu hạ tiểu thư nhiều năm, chưa từng thấy tiểu thư vì một nam nhân mà... Dù sao, chúng nô tỳ đều thấy rõ, tiểu thư đối với biểu thiếu gia không có chỗ nào vượt quy củ, cũng thật sự như nô tỳ nói, biểu thiếu gia đối với tiểu thư thật sự chăm sóc hơn một chút, nhưng đây vốn không hẳn là lý do khiến tỷ muội tiểu thư trở mặt. Huống hồ, năm đó tiểu thư thật sự còn quá nhỏ..."

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, "Vậy lúc trước vì sao Thanh Thiển kích động như vậy khi Sơ Ảnh nhắc tới biểu ca?"

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, bởi vì hiện giờ chủ tử không còn là thiên kim Mạc gia nữa, mà là hoàng phi. Nô tỳ không dám mạo hiểm, cũng không có tâm tư dò xét...”

“Tóm lại, ý các ngươi muốn nói là, ta và biểu ca kia không có gì đặc biệt, không cần cố ý lảng tránh và khó xử phải không?”

“Theo chúng nô tỳ thấy thì là như vậy.”

Nàng cẩn thận suy nghĩ một lát, cảm thấy như vậy càng không có lý, nếu không có gì đặc biệt thì vì sao Mạc Bình U luôn miệng cướp đoạt này nọ? Nàng cảm thấy đầu óc rất loạn, vỗ tay đứng lên, “Vậy thì không cần nói nữa, hầu hạ ta thay quần áo, trang điểm đi.”

Bọn họ đứng lên đáp vâng, Mạc Yên Nhiên lại quay đầu, “Vốn không cần nhưng ta vẫn dặn dò một câu, những lời này nuốt trong bụng, nếu ta nghe thấy tiếng gió gì thì đừng trách ta tàn nhẫn với các ngươi, nếu các ngươi trung thành với ta thì thôi, nếu không...” Nàng nở nụ cười, “Đánh chết không cần hỏi, chuyện này ta không mong muốn xảy ra với các ngươi.”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh cảm thấy toàn thân lạnh toát, vẻ mặt càng cung kính, đáp lại một tiếng.”

Mạc Yên Nhiên vào phòng thay quần áo, bởi là cung yến nên nàng vốn phải trang điểm theo phẩm cấp, nhưng nàng không thích những thứ có thể đè gãy cổ người ta kia, cũng ghét bỏ quần áo rườm rà, giảm trên giảm dưới nhiều lần, cũng may Thẩm Sơ Hàn không so đo với nàng, mọi việc chiều theo ý nàng, chưa nói tới Hoàng Hậu nương nương cung bao dung. Bằng không, phía trên trách tội xuống thì tội đại bất kính là chạy không thoát rồi. Các cung nữ khuyên vài lần, quá nhiều lần bọn họ cũng mất kiên nhẫn, may mà không xảy ra chuyện gì nên cũng theo ý nàng.

Hôm nay cũng thế.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên mặc một bộ váy nhẹ nhàng đi dự tiệc, thân phận nàng coi như là phi tử địa vị cao, tự nhiên không thể tới sớm, cũng không thể vào sau những nương nương ở trên. May mà chuyện giờ giấc mọi người đều hiểu mà không nói, nàng tiến vào điện ở canh giờ vừa đúng.

Cung yến dùng danh nghĩa đón gió tẩy trần cho các chiến sĩ, nếu tiền triều và nữ quyến còn phải tách ra thì có vẻ quá mức nghiêm túc, nên hôm nay không có nhiều chú ý.

Khi Mạc Yên Nhiên vào điện vừa khéo đang lúc yên tĩnh, tiếng "Di Tần nương nương giá lâm" khiến mọi người đồng loạt nhìn ra ngoài cửa, để xem vị sủng phi của Hoàng Đế đẹp đến thế nào.

Nàng mặc váy hồng cánh sen, trang điểm nhẹ nhàng, trên đầu vì tỏ ra trịnh trọng nên mới có mấy cây trâm, sống lưng rất thẳng, tay đặt lên tay cung nữ bên cạnh, từng bước đi vào.

Dường như nàng nhận thấy ánh mắt cả phòng đang tập trung về phía mình, nàng không sợ hãi, vẫn đi tới vị trí của mình như thường, ngồi xuống rồi bưng trà lên uống một ngụm, không tán gẫu với cung phi bên cạnh, người khác cũng tránh xa nàng, có vết xe đổ của Lãnh Tần ai dám làm càn nữa. Cố tình lúc này vị Lãnh Tần kia đang ngồi bên cạnh nàng, khi Mạc Yên Nhiên tới vị trí nàng ta thậm chí còn đứng lên hành bán lễ.

Mạc Yên Nhiên chỉ hơn nàng ta cái phong hào, vốn không cần làm thế, nàng ta lại cố tình làm vậy trước mặt mọi người chỉ vì làm Mạc Yên Nhiên khó xử. Có điều Mạc Yên Nhiên không nghĩ thế, cao hơn nửa cấp cũng là cao hơn, tự nhiên nàng cảm thấy nên hành lễ, vì thế nàng an vị xong mới gật đầu với Lãnh Tần. Thái độ đương nhiên kia làm Lãnh Tần suýt chút nữa hộc máu, nhưng kiêng dè uy phong của Mạc Yên Nhiên nên không dám lộ ra mảy may, thậm chí còn không dám mở miệng thì thầm nói chuyện như mọi khi.

https://thuviensach.vn

Nhất thời, Mạc Yên Nhiên ngồi kia không người quan tâm.

Mạc Yên Nhiên không cảm thấy thế là xấu hổ, nàng không vừa lòng đối phó với những người mình không thích nhưng người bên cạnh nàng cố ý khiến nàng xấu hổ, nay thấy nàng thản nhiên như vậy trong lòng càng bực bội, giống như Mạc Yên Nhiên vì được sủng ái mà cố ý lên mặt với bọn họ vậy.

Lục Thanh Vu là người không chịu nổi cách suy nghĩ miên man như thế, cho nên nàng ta ở cách hai vị trí nở nụ cười với Mạc Yên Nhiên, "Muội muội đến hơi muộn, có chuyện gì trì hoãn chăng?"

Lục Thanh Vu hỏi một câu rất ý tứ, bởi Mạc Yên Nhiên đi vào phía sau nàng ta là có phần làm nàng ta mất mặt. Mạc Yên Nhiên thấy nàng ta là cảm thấy cực kỳ không vừa mắt, chỉ cần chạm mặt là nghĩ đến ngày ấy ở bãi săn nàng ta nói đến xem mình thế nào, cứ nghĩ đến là bực bội cực kỳ. Vì thế, nàng càng không muốn gặp Lục Thanh Vu. Nay tuy nàng ta ở phía trên Mạc Yên Nhiên nhưng không biểu lộ được vẻ tôn kính, bấm thời gian đi vào sau nàng ta là vì chắc chắn nàng ta không dám làm gì mình.

Lần này Lục Thanh Vu mở miệng trước đã là hạ thấp thân phận, Mạc Yên Nhiên còn không đáp lời, ngược lại nâng chén uống trà, ánh mắt như cười như không nhìn liếc qua nàng ta, Lục Thanh Vu cảm thấy một sự nhục nhã rất lớn. Bất kể ngươi là sủng phi cỡ nào, lớn hơn một cấp đè chết người, vậy mà ngươi không có nửa điểm tôn trọng nào. Nàng ta đang không thể tắt lửa thì lại nghe Mạc Yên Nhiên nói, "Làm phiền Tu Nghi nương nương hỏi thăm."

Lục Thanh Vu đang chờ Mạc Yên Nhiên nói tiếp thì thấy nàng đã ngậm miệng. Giờ đến một câu giải thích cũng lười nói, chỉ thiếu nước nói thẳng ta cứ thích đi vào sau ngươi đấy, thì sao. Lục Thanh Vu suýt chút nữa vỗ bàn bật dậy, nhưng nàng ta không phải loại người không có não, cung nữ phía sau cũng không ngừng vỗ lưng bảo nàng nguôi giận.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên không để ý đến nàng ta, tự nhiên xoay người dửng dưng liếc nhìn nhóm triều thần ngồi dưới, nhưng nàng không dám thể hiện quá rõ ràng, miễn cho bị người ta nói là không có quy củ. Nàng dẫn Sơ Ảnh đến, lúc này Sơ Ảnh cũng đã nhìn một lượt, cúi đầu đáp, "Nương nương, còn chưa đến ạ."

Nàng gật đầu, nhẹ nhàng lên thì tiếng, "Ừ, đương nhiên nên đến sau, dù sao hắn cũng thắng trận trở về."

Nàng vừa mới dứt lời thì tam phi đến. Hôm nay Mạc Bình U trang điểm theo phẩm cấp, bề ngoài nàng ta vốn chói mắt, nay trang điểm phô trương như vậy dường như rất hợp với nàng ta, Mạc Yên Nhiên không hợp với nàng ta vốn không muốn để ý, nhưng nghĩ lại cảm thấy hơi buồn cười nên đứng thẳng dậy nói một câu từ xa xa, "Hôm nay Hiền Phi nương nương đặc biệt diễm lệ động lòng người nhỉ." Thấy nét mặt Mạc Bình U hơi cứng lại, nhìn thẳng qua đây, Mạc Yên Nhiên đoán được đại khái nàng ta đang sợ cái gì nhưng không xác định, dù sao giữa bọn họ và biểu ca kia thế nào nàng thật sự không rõ lắm, nàng lập tức nói lảng đi, "Thật sự khiến ánh nến cả phòng tối xuống đấy."

Mạc Bình U thấy nàng không dây dưa nữa cũng thầm thở ra một hơi, đáp lại một câu hôm nay Di Tần vẫn kiều diễm như trước rồi không nói gì nữa.

Mạc Bình U sờ lòng bàn tay mình thấy đã toát ra không ít mồ hôi, lấy khăn gấm ra lau sạch lại cảm thấy mồ hôi không ngừng toát ra, nàng dứt khoát không lau nữa, còn cảm thấy giống như Mạc Yên Nhiên luôn cười cợt nhìn mình. Nàng cảm thấy nhục nhã, xoay người sang đang muốn bực bội với Mạc Yên Nhiên thì phát hiện Mạc Yên Nhiên hoàn toàn không nhìn mình, mà đang thản nhiên ngồi kia nói chuyện với Lãnh Tần.

Lẽ nào mình đã hoảng đến mức xuất hiện ảo giác? Nàng thầm rùng mình một cái, hít sâu vài hơi, âm thầm trấn an bản thân, không ngừng nói với

https://thuviensach.vn

chính mình Mạc Yên Nhiên chẳng có năng lực tạo nên sóng gió gì.

Khi nàng đang suy nghĩ nhập tâm thì nghe tiếng hô Hoàng Thượng Hoàng Hậu giá lâm, nàng vội vàng đứng lên cùng mọi người hành lễ.

Bên cạnh Hoàng Thượng là một nam tử, hắn tướng mạo tuấn tú, mặt mày đoan chính, ôn hòa lịch sự, xem ra chỉ khoảng hai hai, hai ba tuổi mà thôi, lại thấy hắn mặc khôi giáp, không mang bội kiếm nhưng ai cũng hiểu ra hắn vừa thắng trận trở về, là nhân vật chính của yến hội hôm nay, người lần này dẫn binh thống soái thuộc hệ Mạc gia, Vương Quan Sinh.

Thẩm Sơ Hàn bảo mọi người miễn lễ, miệng nở nụ cười, hắn ít khi thể hiện sự vui sướng của mình trước mặt người ngoài như thế. Hắn nhìn về phía người thanh niên đứng bên cạnh, tuổi tương đương hắn, cho dù là tướng quân giết người không chớp mắt trên chiến trường nhưng trên người không một chút sát khí, gương mặt kia vô cùng ôn hòa, mọi người nhìn mà phải than thở, theo võ thật đáng tiếc, “Mộ Quân, hôm nay ngươi là nhân vật chính, đừng khách khí với trẫm, đêm nay nhất định không say không về.”

Người kia chỉ thản nhiên chắp tay, “Thần không dám, mong có cơ hội được uống sảng khoái với bệ hạ mới phải.”

Thẩm Sơ Hàn cười lớn tiếng, giơ tay vỗ vai hắn, “Ngươi đừng câu nệ quân thần, trẫm sảng khoái uống với ngươi.”

Người thông minh đều thấy rõ ràng, tiểu tướng họ Vương tên Quan Sinh tự Mộ Quân này là tân quý trong triều.

Có người lặng lẽ nhìn về phía Mạc Thiệp Cung.

Lãnh Tần đứng bên cạnh Mạc Yên Nhiên, vì vừa rồi Mạc Yên Nhiên đáp lại hai câu mà đã quên chuyện lúc trước, nay đang quay đầu sang nhìn Mạc Yên Nhiên, “Di Tần nương nương, đây chính là biểu ca nhà mẹ đẻ ngươi phải không?” Mạc Yên Nhiên liếc nhìn nàng ta một cái, làm khó

https://thuviensach.vn

nàng ta còn nhớ không gọi tỷ tỷ muội muội làm mình khó chịu nữa, vì thế nàng cũng đáp lại một câu.

Lãnh Tần thấy nàng đáp lời mình, trong lòng thoải mái hơn nhiều, "Nương nương thật có phúc, Vương tiểu tướng này được bệ hạ coi trọng, hẳn là nương nương cũng sẽ càng được bệ hạ coi trọng rồi."

Lời này vốn cũng không sai nhưng Mạc Yên Nhiên ghét phải nghe thấy nhất, nàng lập tức hừ lạnh, "Bản cung nghe Lãnh Tần nói vậy thấy rất buồn cười đấy. Thế nào, hay ý của ngươi là bản cung được bệ hạ coi trọng chỉ vì nhà mẹ đẻ của bản cung?"

Lãnh Tần dù trong lòng nghĩ thế thật cũng nào dám đáp, chỉ ậm ừ nói không dám.

Mạc Yên Nhiên không để ý tới nàng ta, ánh mắt nhìn về phía Mạc Bình U.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 50

Mạc Bình U bình tĩnh hơn nàng tưởng tượng nhiều, nếu trong lúc lơ đãng không liếc thấy ngón tay trắng bệch của nàng ta thì thậm chí Mạc Yên Nhiên sẽ cho rằng nàng ta và biểu ca nhà họ Vương không có bất cứ quan hệ gì. Nàng nở nụ cười, đảo mắt thấy Thẩm Sơ Hàn đã ngồi xuống ở phía trên, nàng cũng theo mọi người chậm rãi ngồi xuống.

Ngược lại, trái tim nàng đập rất mạnh. Nàng rõ ràng nhìn thấy Vương Quan Sinh vừa mới nhìn thoáng qua chỗ nàng, nhưng nàng không dám nhìn kỹ, rất sợ hắn thật sự nhìn mình. Nếu Mạc Yên Nhiên và Vương Quan Sinh thật sự có chuyện gì thì hắn nhất định sẽ nhận ra sự khác biệt của nàng chỉ trong giây lát. Tim nàng đập cực nhanh, đảo mắt thấy Thẩm Sơ Hàn đang nhìn mình. Phịch một cái, không phải trái tim nàng nổ mạnh, mà là tiếng nó đang chậm rãi rơi về vị trí cũ.

“Di Tần cảm thấy không khỏe sao?” Hắn ngồi ở nơi đèn đuốc sáng chói nhất, cúi đầu chăm chú nhìn nàng, trong mắt tràn ngập ánh sáng, nàng không biết đó là hắn vốn có hay là ánh nến chiếu vào.

Nàng không đứng lên, từ xa xa đáp một câu, “Thưa bệ hạ, thần thiếp chờ lâu nên hơi đói bụng thôi.” Hắn chậm rãi nở nụ cười. Nàng không kiêng dè thân phận sủng phi, cũng không để ý nhiều người ít người, không sợ chứng tỏ sự tồn tại của mình trong lòng Hoàng Đế như thế nào, tùy hứng, quái đản, cần nuông chiều, lại khiến người ta thương tiếc tới cực điểm. Rõ ràng biết thân phận của nàng không thấp, rõ ràng biết thân thế của nàng đã đủ để bảo vệ chính nàng, lại vẫn không nhịn được mà che chở nàng, giống như nếu rời khỏi mình nàng cũng chỉ là một bông hoa lục bình.

https://thuviensach.vn

“Khai tiệc đi.” Mọi người còn đang thất thần, Di Tần nương nương này đúng là thú vị, trước mặt bệ hạ, Hoàng Hậu, trước mặt văn võ bá quan cũng dám nói vậy, chỉ kém phần trách bệ hạ tới muộn. Cố tình bệ hạ lại không giận nàng ta chút nào.

Quan viên không nên nhìn nàng nhưng gia quyến thì nhìn chằm chằm nàng một lúc lâu, sau đó đều chép miệng một tiếng, kề tai lão gia nhà mình nói nhỏ, không gì khác ngoài “tỷ muội Mạc gia tính tình ương ngạnh, muội muội có vẻ còn phô trương hơn tỷ tỷ nhiều”.

“Bề ngoài rất đẹp, có điều tính tình cần kiềm chế mới được, bệ hạ hiện nay sủng nàng ta... lấy sắc thị quân mà thôi.”

Vương Quan Sinh ngồi giữa đám võ quan, những lời này ít nhiều có thể lọt vào tai hắn. Hắn lặng lẽ đánh giá Mạc Yên Nhiên một lát, cảm thấy nàng thay đổi không ít, thân thể dường như cũng không mảnh mai như trước kia, hắn gật đầu, điểm này rất tốt.

Nghe cách nàng nói chuyện với bệ hạ là biết lời đồn nàng rất được sủng ái không phải là chuyện nhảm, hắn cũng thấy an lòng. Thấy nàng vẫn không thích quan tâm đến những người khác như trước, ngược lại thản nhiên ăn cơm, hắn không biết chuyện này là tốt hay xấu, dù sao sống trong thâm cung chỉ có chính mình mới bảo vệ được chính mình. Hắn liếc mắt nhìn thoáng qua Mạc Bình U, nàng ta cúi đầu không biết đang nghĩ gì, hắn không nhìn tiếp nữa, tuổi trẻ nàng ấy rất thích cười, cười như gió xuân. Hắn quay đầu đi, khóe mắt liếc thấy Mạc Yên Nhiên đứng lên lui ra ngoài, có lẽ là đi rửa tay.

Trái tim hắn đập mạnh một nhịp, hắn nói với võ quan bên cạnh hai câu rồi cũng chậm rãi lui ra.

Quả nhiên, đợi ngoài điện một lúc thì thấy nàng quay lại.

https://thuviensach.vn

Khi nhìn thấy Vương Quan Sinh đứng ngoài điện, trái tim Mạc Yên Nhiên suýt chút nữa bắn ra ngoài. Nàng dùng sức bình tĩnh lại mới đi về phía hắn, miễn cưỡng vén váy thi lễ, "Biểu ca."

Hắn nghiêng người tránh đi, ngược lại chắp tay nói, "Nương nương." Nàng đang không biết phải nói gì thì nghe hắn nói tiếp, "Có thể mượn bước đường nói chuyện không?"

Bên cạnh nàng chỉ có Sơ Ảnh, là nha hoàn hắn biết. Nàng mím môi, cuối cùng gật đầu đồng ý, dường như còn cảm thấy hắn thở phào nhẹ nhõm.

Nói là mượn bước đường nói chuyện, thật ra là đi đường vòng vào trong hoa viên nói chuyện, bốn phía rất yên tĩnh, đã là mùa xuân nên không ít loài côn trùng đang kêu vang. Hắn ho khan một tiếng, "Ngươi… nay thân mình thế nào?"

Nàng nhanh chóng ngẩng đầu liếc nhìn hắn, "Tốt lên không ít, mùa đông vẫn ngày ngày uống thuốc, vào xuân đã uống ít đi nhiều."

Hắn gật đầu, "Đúng thế, lúc trước A Hứa đã nói độc trong người ngươi không qua ba năm năm thì không thể hết được…"

Nàng giật mình, "… Độc… trong người ta?" Nàng chỉ biết nguyên chủ của thân thể này uống thuốc độc tự sát, thế nào lại thành ra trong người vốn có độc? Đây là thế nào, Sơ Ảnh và Thanh Thiển chưa từng nhắc tới với nàng.

Sự nghi vấn trong giọng nói của nàng quá rõ ràng làm cho hắn kỳ quái nhìn nàng một cái, "Ta mới đi hơn một năm, không có ai nhắc nhở, ngươi đã quên mất tình hình sức khỏe của mình thế nào?"

Nàng không dám đáp, sợ hắn nhìn ra điều gì, lại nghe hắn nói tiếp, "Thuốc ngươi uống hàng ngày do Thái Y Viện bốc cho ngươi?"

https://thuviensach.vn

Nàng ừ một tiếng, “Bọn họ tới bắt mạch cho ta, nói ta thân thể có thiếu hụt, mùa đông đặc biệt như thế nên cần bồi bổ, dùng dược để dưỡng ấm.”

Hắn nhíu mày, tuy bề ngoài của hắn vô cùng thanh tú nhưng dù sao đã ra trận giết địch, sát khí trên người có phần nặng nề, hắn vừa chau mày đã khiến nàng sợ đến giật mình. Hình như cũng nhận ra điều này, hắn cười nói, “Ngươi làm sao thế, giờ cũng sợ ta rồi à? Khi còn nhỏ còn muốn cưỡi lên cổ ta nữa cơ mà.”

Nàng sửng sốt, sắc mặt hắn lập tức nghiêm lại, nụ cười khẽ cũng thu lại, nhỏ giọng nói, “Cũng đúng, e là ngươi không nhớ rõ.” Nàng đột nhiên cảm thấy có chút đau thương.

“Bệ hạ… có tốt với ngươi không?” Hắn hỏi tiếp.

“Ừ, bệ hạ rất tốt với ta.” Nàng cúi đầu, cảm giác đè nén trong lòng càng thêm rõ ràng.

Hắn gật đầu, “Ta biết ngươi vẫn còn bướng bỉnh như một tiểu cô nương, chuyện với Hiền Phi nương nương…” Dường như hắn hơi khó xử, ngập ngừng một thoáng mới nói tiếp, “Thật ra giữa tỷ muội nào có thù cách đêm, ngươi không cần sợ nàng, nàng sẽ không thực sự làm gì ngươi.”

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng trong lòng, chỉ sợ ngươi không biết đấy thôi, mới tiến cung mấy ngày mà nàng ta đã thưởng cho ta một bạt tai kia kìa. Nhưng lúc này nàng không thể nói với hắn như vậy, chỉ qua loa gật đầu, “Ta đã biết, ta đã trưởng thành, sẽ không giận dỗi như hồi nhỏ đâu biểu ca.”

Hắn ngẩn ngơ, nhớ tới khi nàng còn nhỏ cực thích buộc tóc hai bên, quấn quýt lấy hắn, tiểu cô nương mới mười tuổi đã đỏ mặt nói, “Biểu ca, chờ ta trưởng thành ta sẽ gả cho huynh.”

https://thuviensach.vn

Hắn vuốt chóp mũi nàng, “Chờ ngươi trưởng thành sẽ có người trong lòng, e là không thích biểu ca nữa đâu.”

“Không thể nào, ta sẽ luôn luôn thích biểu ca, cũng thích biểu ca nhất.”

“Ngươi… rất thích bệ hạ à?”

Dường như nàng vừa giật mình vừa hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn hắn một cái, bây giờ nàng không cúi đầu như vừa rồi nữa mà nhìn thẳng vào mắt hắn, nói có vẻ rất chân thành, “Đúng thế, ta thích hắn. Cho nên biểu ca không cần lo lắng cho ta.”

Hắn dùng rất nhiều sức mạnh mới nhịn xuống không hỏi nàng một câu, “Trước kia ngươi nói chỉ thích ta cơ mà?” Nhưng hắn không thể hỏi. Lúc trước rõ ràng hắn biết đó chỉ là lời trẻ con mà vẫn nghiêm túc ôm nàng đáp, “Được, về sau biểu ca sẽ cưới muội, chỉ cưới một mình muội.”

Lúc đó nàng đã trả lời thế nào nhỉ? À, đúng rồi. Nàng cười, đôi mắt rạng rỡ như ánh mặt trời, khóe miệng giống như muốn nhếch lên trời, rồi nàng đột nhiên dừng lại, “Vậy đường tỷ tỷ phải làm sao bây giờ?”

Hắn nhìn Mạc Yên Nhiên, bây giờ hai bọn họ là phi tần của cùng một người, tính cách nàng hình như đã kiềm chế bớt nhiều, hắn biết nhất định nàng đã chịu nhiều ấm ức, nếu không sao có thể cứng rắn thay đổi tính cách của mình. Hắn đột nhiên cảm thấy có chút tức giận, có chút thương tiếc, có chút khổ sở, cuối cùng đều hóa thành một tiếng thở dài.

Bây giờ, ngay cả xoa đỉnh đầu nàng hắn cũng không thể.

Hắn có phần khó chịu, xoay người muốn đi lại dừng lại. Tay áo hắn bị một bàn tay bắt được, ngăn cản ý định bỏ đi của hắn.

“Biểu ca.” Nàng nhìn hắn, ánh mắt mang phần cầu xin, “Ta có thể tin tưởng ngươi không?”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên không hiểu rõ Vương Quan Sinh là người thế nào, nhưng nàng chỉ có thể đánh cược, nàng tin một người từng có quan hệ thân thiết với Mạc Yên Nhiên, cho đến nay vẫn quan tâm nàng như vậy hẳn không đến mức… Nàng cũng không biết, nàng nhắm chặt mắt, giờ phút này nàng thật sự hy vọng nàng là nữ chính trong tiểu thuyết, có vầng hào quang của nữ chính, vầng hào quang này sẽ bảo vệ nàng, sẽ làm cho nàng không tin nhầm người.

Ngón tay hắn hơi run run nhưng không hất ngón tay nàng ra mà quay đầu nhìn nàng, không nói gì.

Nàng liếm môi rồi mới nói tiếp, “Biểu ca, ngươi có thể tìm một đại phu cho ta không?”

Hắn giật mình, “Ngươi… Ngươi không khỏe ở chỗ nào? Không phải vừa nói khỏe mạnh sao? Nhìn sắc mặt ngươi cũng tốt hơn trước không ít…”

Hắn liên tiếp nói một đống, ngược lại khiến Mạc Yên Nhiên tin tưởng hơn một chút, nàng buông tay nói, “Không phải… Ta…”

Nàng ấp úng một lúc cũng không nói ra nguyên do, Vương Quan Sinh biết nàng gặp chuyện khó nói, hắn không hỏi kỹ càng mà gật đầu nói, “Vừa khéo, mấy ngày nay A Hứa ở trong phủ của ta, cho dù ngươi không nhắc tới ta cũng sẽ nghĩ biện pháp để hắn vào xem chẩn cho ngươi. Ngươi yên tâm, trong hai ngày hắn sẽ tới gặp ngươi.”

“Nhưng ta làm thế nào triệu kiến hắn? Dù sao ta cũng là…”

“Chuyện này ngươi không cần lo lắng, đến lúc đó sẽ biết.”

“Biểu ca.” Ngón tay nàng quấn lấy nhau, thả lỏng ra rồi lại móc vào, “Chuyện này rất nghiêm trọng, ta… có thể tin tưởng hắn không?”

https://thuviensach.vn

Hắn nhướng lông mày, “Sao ngươi lại hỏi vậy?” Thấy nàng không trả lời, “Quả nhiên ở trong cung chịu không ít ấm ức sao?” Hắn không nhịn được, sờ sờ đuôi tóc nàng, không dám chạm mạnh sợ làm hỏng kiểu tóc của nàng, “Yên Nhiên…” Dường như hắn biết gọi nàng như vậy là không thích hợp nữa, hắn ngập ngừng rồi sửa lại cách gọi, “Nương nương, ngươi không cần lo lắng, cho dù ngươi gặp nhiều tính kế thế nào vi thần cũng sẽ không tính kế ngươi.”

Mạc Yên Nhiên biết hắn hiểu lầm, nàng tin Vương Quan Sinh, chỉ lo lắng về A Hứa kia. Có điều nàng mơ hồ nhớ được Sơ Ảnh từng nhắc tới người này, đó là người mà Vương Quan Sinh tìm tới chữa bệnh cho nàng khi nàng mười tuổi. Nàng thở phào một hơi, đang định nói gì thì nghe tiếng Sơ Ảnh vang lên bên ngoài, “Ninh công công, sao ngài lại ra đây?” Bệ hạ ở đó không cần ngài tự mình hầu hạ sao?”

Nàng nín thở, thấy Vương Quan Sinh bên cạnh cũng không nói gì nữa, tiếng Ninh An rõ ràng truyền tới, “Đâu có, do Di Tần nương nương nói đi rửa tay mà một lúc lâu không quay về, bệ hạ lo lắng xảy ra chuyện gì nên sai chúng ta ra xem.”

Sơ Ảnh đáp, “Nương nương ở trên yến tiệc uống hai chén rượu, đi ra nói muốn hít thở không khí một lát mới về. Khiến bệ hạ lo lắng.”

“Vậy sao ngươi ở đây một mình? Nương nương đâu?”

“Bản cung ở đây.” Mạc Yên Nhiên nâng trâm cài, bước nhanh ra ngoài gật đầu với Ninh An, “Thật sự uống có chút nhức đầu bản cung mới ra ngoài hóng gió, sau này sẽ tự mình xin lỗi bệ hạ.”

Ninh An khom mình, “Nương nương quá lời, nô tài hầu hạ nương nương về trong điện đi.”

Nàng gật đầu, đặt tay lên cánh tay Ninh An rồi đi vào trong, sống lưng nàng rất thẳng, bước nhanh như đang đi về phía vàng son lộng lẫy. Không

https://thuviensach.vn

quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 51

Khi trở lại trong điện, Thẩm Sơ Hàn đang nhìn về phía nàng, thấy nàng đi vào liền chậm rãi nở nụ cười như đang im lặng hỏi nàng, “Lại đi lười biếng ở đâu thế?” Nàng che miệng cười cười, nháy mắt một cái rồi thấy nụ cười của hắn càng rõ ràng.

Ninh An lui về bên cạnh hắn, suy nghĩ trong đầu xoay chuyển rất nhanh, chỉ trên quãng đường về điện ngắn ngửi, Di Tần vịn tay hắn hỏi, “Ninh công công, ngươi biết cái gì mới là trung tâm không?”

Hắn giật mình, “Tất nhiên là lo lắng thay hoàng thượng, trung thành với hoàng thượng.”

Nàng cười một tiếng, “Vậy ngươi cần phải nhớ kỹ, mọi việc không thể ngu trung mới được.” Người khác không biết, chỉ có hắn rõ ràng, thánh sủng hiện nay của Di Tần mà người khác nhìn thấy, nếu bọn họ thấy bệ hạ sủng nàng năm phần thì hắn có thể nhìn thấy tám phần, thậm chí là mười phần. Bây giờ lời nói giống như mượn sức và cảnh cáo của Di Tần khiến hắn lâm vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, rõ ràng vừa rồi Di Tần để Sơ Ảnh ở bên ngoài trông chừng, không biết gặp người nào ở trong, chẳng may là thích khách…

Hắn không dám nghĩ tiếp nữa nhưng trong đầu thì rõ ràng, chuyện này là không thể nào, Di Tần cực kỳ được thánh quyến, ám sát bệ hạ không những không có lợi chút nào với nàng mà còn đẩy mình vào tình thế khó xử. Không nói đến những chuyện khác, tâm ý của Di Tần hắn có thể cảm nhận được hai phần, nếu nàng không trả giá thì bệ hạ làm sao có thể trầm mê đến thế.

https://thuviensach.vn

Bệ hạ liếc mắt nhìn sang, cuối cùng hắn nhận mệnh đáp lời, “Có lẽ trên yến tiệc Di Tần nương nương uống hai chén, đang đi dạo bên ngoài với Sơ Ảnh để tỉnh rượu mới lâu không trở lại.”

Hắn bất giác lựa chọn đáp án này, có phần cũng vì muốn sự thoải mái của bệ hạ được kéo dài lâu hơn chút. Quả nhiên bệ hạ cười, tình ý nồng đậm gần như không thể ngăn nổi.

Bệ hạ ra lệnh lặng lẽ thay đổi rượu trên bàn của Di Tần, Mạc Yên Nhiên uống rượu mới đổi đã đoán được bảy, tám phần, nàng nâng chén nhìn về phía Thẩm Sơ Hàn, nhân lúc hắn uống rượu liếc nhanh Ninh An một cái. Hắn bưng bầu rượu, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim.

Nàng nở nụ cười cũng uống một hơi cạn sạch.

…

Lần này vẫn là Chu Thừa Ân tới thỉnh mạch cho nàng, đã qua hơn nửa tháng. Lần này Thẩm Sơ Hàn cũng canh giữ bên cạnh nàng, nhìn Chu Thừa Ân bắt mạch cho Mạc Yên Nhiên thật lâu, thở phào một hơi rồi đứng dậy đáp, “Chúc mừng bệ hạ, nương nương, cuối cùng đã chuẩn đoán chính xác.”

Mạc Yên Nhiên mở to mắt, Thẩm Sơ Hàn thì cười rộ lên, kêu to có thưởng, đều có thưởng rồi quay sang nắm tay nàng, “Khanh Khanh, giờ thì nàng yên tâm rồi chứ?” Hắn cẩn thận sờ bụng nàng, “Đây là con của chúng ta.”

Nàng nắm lấy tay hắn, nhìn dáng vẻ vui vẻ của hắn nước mắt đột nhiên rơi xuống.

Hắn cũng giật mình, vội vàng vừa xoa mặt lau nước mắt cho nàng vừa dỗ dành, “Khanh Khanh đừng khóc, có con là chuyện vui, đừng khóc, đừng

https://thuviensach.vn

khóc.” Nàng nắm lấy một bàn tay hắn, nắm thật chặt, không nói gì mà chỉ chậm rãi ổn định cảm xúc.

Chu Thừa Ân đang khai phương thuốc dưỡng thai, lúc này xoay người trở lại, “Bệ hạ, nương nương mới có thai, cảm xúc thường xuyên dao động cũng là chuyện thường.”

Mạc Yên Nhiên nhìn hắn, vẻ mặt khó hiểu, “Viện sĩ nắm chắc mười phần chứ? Đứa nhỏ này là thật sự?”

Chu Thừa Ân ngẩng đầu nhìn nàng, thiếu nữ trẻ tuổi, tuổi của nàng thậm chí có thể được gọi là thiếu nữ, bàn tay mềm yếu đặt lên bụng, biểu cảm rất nghiêm túc. Mạch tượng quả thật có chút khác thường nhưng thật sự là mạch hoạt, hắn nghĩ có lẽ do cảm xúc của nàng quá hỗn loạn, trở về sẽ cẩn thận xem mạch án một lần nữa xem sao, nhưng hiện nay hắn chỉ đáp, “Thưa nương nương, mạch tượng thật sự là mạch hoạt, đã chắc chắn tám chín phần mười.”

Nàng gật đầu, xoay sang vùi đầu trong lòng Thẩm Sơ Hàn. Lúc này nàng chỉ mong đại phu mà biểu ca nói nhanh nhanh đến.

Chờ Thẩm Sơ Hàn đi rồi nàng gọi ba người Thư Nhủ tới hỏi, “Nguyệt sự của ta bao lâu rồi không đến?”

Đám Thư Nhu biết chủ tử nhà mình được chuẩn đoán chính xác là mang thai, đang vui vẻ không để đâu cho hết, đột nhiên bị chủ tử hỏi như vậy liền phát hoảng, “Chủ tử, người nói lời này vì...”

Mạc Yên Nhiên im lặng một lúc lâu mới nắm lấy tay Thư Nhu, nghiêm túc nhìn bọn họ, “Cái thai này của ta, hơn phân nửa là giả.”

Sắc mặt ba người trắng bệch, Thanh Thiển kêu lên, chân mềm nhũn quỳ xuống. Ngay cả Thư Nhu cũng một lúc lâu không nói ra lời, cuối cùng chỉ

https://thuviensach.vn

có Sơ Ảnh bình tĩnh một chút, “Chủ tử nói gì vậy, viện sĩ đã chuẩn đoán chính xác, làm sao có thể là giả…” Rốt cuộc nàng không nói nổi nữa.

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Thân thể ta thế nào chính ta rõ nhất, các người là người bên cạnh ta đương nhiên cũng không giấu được các ngươi, ta đã nhờ biểu ca mời danh y, nếu không phải viện sĩ nhất thời chuẩn đoán sai…” Ánh mắt nàng sáng lên, “Thì chính là bị người tính kế.”

Ba người kinh hãi, Thanh Thiển quỳ trên mặt đất, giọng nói đã có phần nghẹn ngào, “Vậy phải làm sao bây giờ, rõ ràng là việc vui mà…” Nàng ngừng một lát rồi lại ngẩng đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, “Chủ tử, có phải ngài cảm giác sai không? Viện sĩ nói rồi, có lẽ là thật thì sao?”

Mạc Yên Nhiên cắn môi, giơ tay ra sờ mặt nàng ta, “Thanh Thiển, ngươi không phải sợ, bây giờ mới chỉ có bốn chúng ta biết, người khác không biết gì hết.”

Nàng cười, “Cho dù có biết, một chốc một lát hắn sẽ không nói ra. Chờ bệ hạ chiêu cáo hậu cung, có lẽ còn chờ tới lúc ta thăng chức mới tìm một cơ hội phản kích, dồn ta vào chỗ chết. Nhưng mà…” Nàng buông tay Thư Nhu, chống tay vào ghế đứng lên, nàng sờ bụng giống như trong bụng thực sự có thứ gì đó, “Bây giờ ta đã biết trước, quyền chủ động đương nhiên nằm trong tay ta.”

Thanh Thiển không dám khóc nữa, lau nước mắt quỳ thẳng, “Chủ tử đã nói với chúng nô tỳ, hắn có việc sai bảo chúng nô tỳ làm.”

Mạc Yên Nhiên khen ngợi nhìn nàng ta một cái, ý bảo nàng đứng lên, “Không ngờ bây giờ Thanh Thiển đã chững chạc hơn trước nhiều rồi.”

Nàng gật đầu, “Các ngươi là người bên cạnh, nếu thật sự có chuyện gì đương nhiên chỉ có thể tin tưởng các ngươi.” Nàng nhìn ba người bọn họ, “Người biểu ca tìm cho ta có lẽ sẽ tới rất nhanh, đến lúc đó trong bụng ta là cái gì tự nhiên sẽ rõ ràng.”

https://thuviensach.vn

Ba người dùng vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

Tốc độ của A Hứa kia nhanh đến mức Mạc Yên Nhiên cũng không ngờ. Mới chỉ hai ngày sau đã tới.

Ngày này là ngày chẩn mạch bình an cho Mạc Yên Nhiên, vốn luôn là Chu Thừa Ân phụ trách mạch tượng của nàng, hôm nay lại là một Thái Y lạ mặt. Hắn vừa vào đã xin lỗi, nói hôm nay nhà Chu Thừa Ân có việc nên xin nghỉ, nhưng mạch của Mạc Yên Nhiên không thể chậm trễ nên hắn đến xem chẩn. Mạc Yên Nhiên vốn không để ý đến chuyện này, đang định vén cổ tay áo thì nhìn thấy người phía sau hắn.

Tim nàng đột nhiên đập mạnh. Người kia rõ ràng là người mà nàng chưa từng gặp mặt, vốn không nên có loại phản ứng này. Nàng lập tức tỉnh ngộ, e là "Mạc Yên Nhiên" trước kia đang tim đập nhanh mới đúng. Nàng nhìn về phía người kia, thấy vẻ mặt hắn lạnh nhạt, có cảm giác xuất trần, dáng vẻ lạnh lùng, dường như phát hiện nàng đang nhìn hắn, ánh mắt liếc sang bên này, lông mày khẽ nhướng lên. Mạc Yên Nhiên đột nhiên cảm thấy bản thân như muốn khóc.

Nàng hít sâu hai cái, lời nói ra khỏi miệng hơi run run, "Ngươi…" Nàng đột nhiên im miệng, lại thấy tiểu Thái Y hôm nay chắp tay, ngoại trừ cung nữ bên cạnh nàng những người khác đều lui ra ngoài, hắn ngay cả mạch cũng không xem đã đi tới nói với Thư Nhu ở bên, "Vị cô cô này, hạ quan phải đi đâu để khai phương thuốc cho nương nương?"

Giờ còn gì không rõ nữa, Thư Như tự mình dẫn Thái Y kia ra ngoài, chỉ để lại thị đồng mà hắn dẫn đến.

Đây có lẽ chính là A Hứa.

Hắn có vẻ lớn tuổi hơn Vương Quan Sinh nhưng vẫn rất trẻ. Hắn chậm rãi đi tới, không kiêng dè gì, tự mình lật cổ tay áo của Mạc Yên Nhiên, ngồi

https://thuviensach.vn

xuống xem mạch. Thanh Thiển và Sơ Ảnh đồng loạt hít sâu một hơi, đại khái là đã hiểu ra.

Mạc Yên Nhiên thật cẩn thận mở miệng, nhưng nàng cảm thấy lời ra khỏi miệng không phải nàng đang nói, "Nam Phong?" Ngay cả đám Sơ Ảnh cũng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn nàng, chính nàng còn thấy kinh ngạc nữa là, nàng nào có biết vị trước mặt này là A Hứa cái gì, Nam Phong là ai. Cố tình hắn còn rất bình tĩnh, ừ một tiếng rồi không mở miệng nữa, tay vẫn đặt lên mạch của nàng. Mạc Yên Nhiên cảm thấy tay mình sắp nóng rát.

Một lúc lâu sau, hắn ừm một tiếng, giương mắt nhìn nàng rồi lại mở miệng, "Đổi tay." Nàng lập tức đặt tay kia lên, có lẽ trong cơ thể còn giữ lại một ít ý chí của Mạc Yên Nhiên trước kia, đối với Nam Phong này nàng không có một chút tức giận nào, thậm chí còn có tình cảm mà ngay cả đối với Thẩm Sơ Hàn cũng không có. Nàng lại liếc nhìn hắn một cái, đây là mối tình đầu của Mạc Yên Nhiên sao? Trong lòng đang nghĩ lung tung thì hắn đã rút tay về, cau mày nhìn nàng.

Nàng ho khan một tiếng, "Ta…"

"Thân thể ngươi là thế nào đây?" Hắn thản nhiên ngắt lời nàng, hắn ngồi một bên, một tay đặt lên đùi, một tay còn lại đặt trong tầm tay nàng, nàng nhất thời không hiểu được hắn đang nói gì.

Hắn thấy nàng rất lâu không đáp, dường như có chút mất kiên nhẫn, lại nhíu mày, "Ta đang hỏi ngươi đấy, thân thể ngươi thế này là thế nào?"

Hắn không có nửa điểm cung kính đối với nương nương là nàng, giống như hắn phải hạ mình mới tới xem bệnh cho nàng. Cố tình Mạc Yên Nhiên lại giận không nổi, chỉ qua loa đáp, "Cái gì mà thế này?"

Hắn gõ bàn ngắt lời nàng, "Ở trước mặt ta còn lấp liếm cái gì, thân thể ngươi có bao nhiêu loại độc tố ta còn không biết hay sao? Đột nhiên thêm một loại ngươi định giấu giếm ai? Huống hồ loại độc dược này rất lợi hại,

https://thuviensach.vn

nếu không có độc tố trước kia trong cơ thể ngươi mà lúc đó ta không cách nào loại sạch được, có lẽ lúc này ngươi đã được đắp đất rồi."

Nàng mở to mắt, nhiều Thái Y xem mạch cho nàng như vậy mà không ai nói ra trong cơ thể nàng có độc, chỉ nói mạch tượng của nàng hơi yếu chút thôi. Nàng lại nghĩ tới cái gì, đó là trí nhớ cuối cùng của Mạc Yên Nhiên, sở dĩ nàng xuyên tới đây chính vì Mạc Yên Nhiên dùng độc, chẳng lẽ chính là loại độc kia? Chẳng trách thân thể này không có tổn hại gì. Nàng lúng túng đáp, "Ta cũng không rõ lắm, trong cung này nhiều kẻ hại người như vậy, ta làm sao đề phòng hết được."

Hắn cười lạnh, "May mà không giết chết ngươi, nếu không thật sự uổng phí bao nhiêu công sức của ta đã cứu ngươi năm đó."

"Vậy độc kia có khẩn cấp không?" Hắn cười như có như không nhìn nàng, Mạc Yên Nhiên nuốt xuống lời muốn nói, đổi thành một câu, "Ta tìm ngươi đến thật ra muốn hỏi ngươi một chuyện, Thái Y đều nói ta có thai, nhưng chính ta biết rõ ràng ta không thể có thai."

"Vì sao không thể có thai?"

"Ta treo linh lăng hương ở đầu giường." Biểu cảm của nàng rất nghiêm túc, nàng có thể nhìn thấy trong đôi mắt có chút thất thần của Nam Phong chỉ có mình, "Treo linh lăng hương thì làm sao có thai được."

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 52

Hứa Nam Phong lại gõ mặt bàn, “Linh lăng hương?” Hắn liếc nàng một cái, “Làm sao ngươi biết?”

Nàng cứng họng nói, “Tóm lại là ta biết.” Giọng nói lại chậm rãi thấp xuống, “Vì vậy chính ta biết ta không thể nào mang thai, thế nhưng viện sĩ Thái Y Viện lại nói ta có.”

“Ừ, ngươi không mang thai.” Giọng nói của hắn vừa bay bổng vừa chắc chắn.

Nàng vội nhìn lên, “Ngươi chẩn ra ta không mang thai?”

Có vẻ như hắn nở nụ cười, thế nhưng quá nhẹ nên Mạc Yên Nhiên không quá khẳng định, “Ta không chẩn ra.” Nhìn ánh mắt kinh ngạc của nàng hắn mới thực sự nhếch môi, “Ta thật sự bắt được mạch hoạt của ngươi. Tuy không rõ nhưng có thể xem ra đã hơn một tháng, cũng khó trách Chu Thừa Ân cho rằng ngươi có thai. Tuy mạch tượng quả thực hơi kỳ quái nhưng bắt được vẫn là bắt được.”

“Vậy sao ngươi lại nói ta không có thai?”

“Chính ngươi nói mà, treo linh lăng hương làm sao có thai được.”

Mạc Yên Nhiên bị hắn chẹn họng nói không ra lời, một lúc lâu sau mới đáp lại một câu, “Chẳng may linh lăng hương mất hiệu lực thì sao?”

Hắn đang định nói gì thì đột nhiên nhíu mày, “Ngươi châm hương gì vậy?”

https://thuviensach.vn

“Hử?” Nàng thấy hắn chuyển chủ đề rất nhanh, một lúc sau mới phản ứng lại, ngửi một cái rồi đáp, “À, là cửu hòa mộng di.” Nàng nở nụ cười, “Hương khác ta ngửi không quen, cái này còn tạm được nên thường xuyên châm cái này.”

Hắn nhìn nàng, “Trước đây ngươi từng ngửi mùi của cửu hòa mộng di chưa?”

Nàng a một tiếng, “Bao lâu trước? Cái này hình như là cống phẩm, bệ hạ ban xuống, trước đây hắn là không có cơ hội ngửi được.”

“Vậy thì chẳng trách.” Hắn đi hai bước về hướng lò hương, lại ngửi một chút, “Vậy Hoàng Thượng trước cũng không thường xuyên ngửi mùi hương này?”

Nàng gật đầu, “Hình như cho ta cả, chính hắn không châm mùi này.”

Hắn nở nụ cười, “Vì vậy các ngươi đều không ngửi ra hương này có vấn đề.” Vẻ mặt hắn trầm xuống, “Trước kia ta từng ngửi mùi cửu hòa mộng di, không khác cái này nhiều lắm, đáng tiếc hương của ngươi hình như bị bỏ thêm thứ gì đó.”

Nàng mở to mắt, ngay cả Sơ Ảnh và Thanh Thiển cũng sợ đến mức muốn tắt hương đi, lại bị hắn ngăn cản, “Lấy một ít vào khăn gấm cho ta, ta mang về kiểm tra rồi lại tới gặp ngươi.”

“Vậy cần bao lâu?” Mạc Yên Nhiên chắc chắn đây không phải điều chính nàng muốn nói, Hứa Nam Phong thì không có vẻ ngạc nhiên chút nào, “Khoảng một, hai ngày. Lần sau tới hắn đã có đáp án.”

“Vậy hương này ta vẫn cứ châm à?” Nàng sờ sờ tay mình rồi nhìn sang phía hắn.

“Tùy ngươi. Thích châm thì châm, không thích thì thôi.”

https://thuviensach.vn

“Nếu, ta nói là nếu...” Nàng thoáng ngừng, “Nếu cái này thật sự là nguyên nhân gây ra mạch tượng khác thường, ngừng sẽ hết chứ?”

Hắn cười nhạt, “Ta còn tưởng nhiều năm qua ngươi sẽ thông minh hơn một chút, không ngờ vẫn ngốc như trước.” Nghe hắn nói mình ngốc, nàng không tức giận như mình tưởng, chỉ có chút xấu hổ buồn bực, “Nếu đơn giản như vậy thì ta cần gì mang về kiểm nghiệm, cứ dừng hai ngày rồi để Thái Y chẩn lại cho ngươi là được.”

Nàng à một tiếng, “Vậy ta vẫn cứ châm đi.” Rồi nàng lại nhìn thoáng qua hắn, “Lần sau ngươi vẫn đến đây thế này à?”

Người kia đã đi ra bên ngoài, “Đến lúc đó ngươi sẽ biết.”

Nàng không nhìn thấy bóng dáng hắn nữa, nhắm mắt lại nói, “Thanh Thiển, Sơ Ảnh, các ngươi còn chưa nói thật với ta.”

Hai người vội vàng quỳ xuống, “Chủ tử, lời nô tỳ nói đều là nói thật mà.”

Nàng hừ một tiếng, “Hứa Nam Phong này các ngươi giấu thật là kín, không lộ ra chút nào.”

Sắc mặt Sơ Ảnh trắng bệch, không dám hé răng, nàng không thể nào ngờ rằng đại phu mà biểu thiếu gia tìm tới lại là Hứa đại phu. Thanh Thiển thì khe khẽ khóc ra tiếng, “Chủ tử, chúng nô tỳ không phải không nói thật, là không dám nói.” Nàng nức nở, “Chủ tử đã là nương nương, Hứa đại phu đã là chuyện quá khứ, chủ tử không nhớ rõ thì thôi. Huống hồ dường như Hứa đại phu cũng không có ý kia, chúng nô tỳ nghĩ không phải chuyện lớn nên không nhắc tới.”

Mạc Yên Nhiên lại bực mình lên, “Không phải chuyện lớn? Có phải chuyện lớn hay không các ngươi quyết định được à? Thật to gan.” Nàng

https://thuviensach.vn

ngừng một thoáng, hít sâu hai lần mới nói, “Tới bây giờ còn không nói thật?”

Sơ Ảnh còn chưa mở miệng Thanh Thiển đã dập đầu khóc, “Thưa chủ tử, nô tỳ không dám. Chỉ là chúng nô tỳ thật sự không biết nhiều, chúng nô tỳ chỉ là nha hoàn, chuyện của tiểu thư nào dám hỏi, Chỉ biết tiểu thư đối với Hứa đại phu... đối với hắn...”

Tuy nàng ta không nói hết lời nhưng Mạc Yên Nhiên không còn gì không hiểu nữa, sắc mặt nàng trắng bệch, mu bàn tay vắt lên trán, “Suýt chút nữa bị các ngươi hại chết.”

Đến lúc này ngay cả Sơ Ảnh cũng dập đầu xuống đất, thân thể hơi run run. Mạc Yên Nhiên thở dài, “Rõ ràng biết ta không biết gì cả lại không nhắc nhở, các ngươi có nghĩ sẽ nghiêm trọng đến mức nào hay không.”

Thanh Thiển nước mắt đầy mặt, “Thế nhưng chủ tử dường như...”

Nàng nhắm mắt lại, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Không phải ta.”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh cảm thấy gió lạnh thổi tới, toàn thân càng lạnh toát.

Chủ tớ Mạc Yên Nhiên đang nói về Hứa Nam Phong, không biết Hứa Nam Phong đi theo phía sau tiểu Thái Y cũng đang nghĩ tới chuyện của Mạc Yên Nhiên. Hắn cảm thấy nàng có chút khác thường, có điều ngẫm lại thấy cũng đúng, dù sao đã qua rất nhiều năm rồi, nàng đã biến thành đại cô nương duyên dáng yêu kiều, còn trở thành sủng phi, đương nhiên không còn là tiểu cô nương năm đó, xa lạ với mình một chút cũng là phải thôi. Hắn không khỏi nghĩ tới lúc hắn đặt tay lên mạch nàng, nàng bất giác run run gọi một tiếng “Nam Phong”.

Lúc đó khiến hắn cảm thấy nàng vẫn là tiểu cô nương nho nhỏ năm đó, mà không phải một vị nương nương cười rộ lên nói với hắn “trong cung rất

https://thuviensach.vn

nhiều người xấu". Hắn nhếch môi nở nụ cười, cảm thấy mình đang suy nghĩ không đâu, đột nhiên có phần khinh bỉ bản thân. Hắn tập trung tư tưởng không nghĩ tiếp nữa, đảo mắt nhìn tường cung đỏ thắm, tường cung vây quanh Mạc Yên Nhiên.

Hứa Nam Phong quay lại rất nhanh, quả nhiên mới chỉ một, hai ngày hắn đã xuất hiện. Lần này vẫn tới cùng tiểu Thái Y lần trước, hắn vừa vào liền ngồi xuống, "Có vẻ không phải vấn đề của hương." Hắn nhíu mày, "Hình như lư hương của ngươi có vấn đề."

Nàng lại càng giật mình, "Chuyện này ngươi cũng nghiệm ra được?"

Hắn liếc nàng một cái, "Cung nữ của ngươi cẩn thận hơn ngươi nhiều, không chỉ gói cho ta một túi tro mà cả hương chưa đốt cũng gói một ít. Hương chưa đốt không có vấn đề gì, nhưng tro thì có chuyện." Hắn thoáng ngừng, hàm hồ hỏi nàng, "Nguyệt sự của ngươi..."

Thái Y khác hỏi thì thôi, cố tình lại là hắn. Mạc Yên Nhiên đỏ mặt, nói lại với hắn như Thư Nhu đã nói, hắn cũng bình thường lại rất nhanh, yên lặng nhẩm hai con số này, "Mạch của ngươi e là có nguyên do từ lư hương, sau này đừng châm nữa. Nhưng chuyện nguyệt sự của ngươi bị chậm lại..." Hắn nhíu mày suy nghĩ một lát rồi lại hỏi, "Ta đoán có người động tay trong đồ ăn của ngươi."

Hắn đột nhiên nở nụ cười, "Cũng đúng, dù sao ngươi không thực sự sinh ra được cái gì, chỉ cần Thái Y nói đã chẩn đoán chính xác thì ngươi coi như ở trên lưng ngựa rồi. Ta không hiểu nhiều lắm nhưng các ngươi luôn rõ ràng, gọi là cái gì nhỉ..."

Mạc Yên Nhiên cũng cười nhạt, "Khi quân." Nàng bình tĩnh lại, "Vậy làm sao bây giờ, ta không thể..." Nàng cắn môi, "Có giải dược không?"

Hắn nhướng mày, "Đương nhiên có, nếu không hôm nay ta tới đây làm gì." Hắn thò tay móc hai cái chai ra, "Ta đã đại khái đoán được tình hình

https://thuviensach.vn

của ngươi, cái chai màu trắng có thể khiến mạch tượng của ngươi biến mất, cái chai màu đỏ...” Hắn khụ một tiêng, “Có thể thúc giục nguyệt sự của ngươi.”

Lúc này Mạc Yên Nhiên rất nghiêm túc, “Thúc giục? Khoảng bao lâu? Ta ăn vào là tới ngay?”

Hắn nở nụ cười, “Có rồi ngươi sẽ cảm thấy.” Hắn xoa cái chai màu đỏ kia nói, “Ăn vào cần hai canh giờ sau mới có phản ứng, nếu không...” Tiếng nói của hắn bất giác thấp xuống, “Uống nước lạnh, trong nửa khắc nhất định sẽ tới.” Hắn nhìn nàng một cái, “Lần này sẽ đau một chút, nếu không nhịn được...” Hắn ngồi xuống trước giấy bút được chuẩn bị sẵn, lưu loát viết một tờ, “Sắc cái này để uống, có thể bớt một chút đau nhức. Có điều nhất định đừng để người của Thái Y Viện nhìn thấy.” Hắn nhướng mày nói, “Đây là phương thuốc vừa nhìn đã biết không phải chữa xảy thai.”

Khiến hắn hiểu được mình muốn làm gì nàng đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ, không nhịn được hỏi ra, “Vậy ngươi cảm thấy ta làm vậy có đê tiện không? Ta thậm chí còn không thể xác định người hạ độc ta là ai...”

Hắn đứng dậy chuẩn bị đi, “Chuyện của ngươi ta không quản được.” Hắn cất bước định đi ra, khi sắp không thấy bóng người Mạc yên Nhiên lại đứng bật dậy chạy ra, “Ngươi còn tới gặp ta chứ?”

Nàng cảm thấy nước mắt mình chậm rãi lăn xuống, nhỏ từ cằm xuống, thế nhưng đầu óc nàng rất tỉnh táo, thậm chí nàng biết câu nói vừa rồi không phải nàng nói.

Hứa Nam Phong chậm rãi xoay người lại nhìn gương mặt đầy nước mắt của nàng, không biết phải nói gì, ngẩn ra một lúc mới lấy lại tinh thần, may mà nô tài trong viện đã bị Thư Nhu đuổi về phía hậu viện, đám Thanh Thiển cũng không dám đi ra theo. Lúc này tiền viện chỉ có hai bọn họ, thế nhưng cửa viện rộng mở là chuyện rất nguy hiểm, hắn và nàng một sủng

https://thuviensach.vn

phi một bình dân, xa xa nhìn nhau thế này chỉ cần Thẩm Sơ Hàn nhìn thấy thì không tránh nổi một chữ chết.

Nàng biết, nhưng nàng không khống chế được thân thể mình; hắn không biết, có lẽ hắn biết thì cũng không sợ.

Nàng thấy hắn mấp máy môi như muốn nói gì, cuối cùng lại xoay người rời đi không nói một lời. Mạc Yên Nhiên giống như mất hết sức lực, ngồi xuống trên mặt đất. Hiện giờ nàng đang "có thai", mọi việc phải cẩn thận, ngã mạnh xuống như vậy ngay cả Thanh Thiển và Sơ Ảnh ở trong phòng cũng sợ hết hồn. Bọn họ chạy tới cạnh cửa muốn nâng nàng dậy, lại thấy Mạc Yên Nhiên ngồi ngoài cửa, chậm rãi cong đầu gối lên, vùi đầu xuống, ôm lấy đầu gối khóc thành tiếng.

Vai nàng co vào liên tục, tiếng khóc bi thương tới cực điểm, giống như đã đánh mất cái gì. Cây trâm để cố định búi tóc trượt xuống, tóc Mạc Yên Nhiên vốn mềm mượt, lúc này tóc tan xuống. Nàng ngồi, tóc dài uốn lượn tản xuống đầu vai giống như bao phủ lấy toàn thân nàng, làm cho nàng càng có vẻ nhỏ bé. Từ khi tiến cung tới nay, lúc trước dù bị trách phạt nhưng sau đó luôn được Thẩm Sơ Hàn nâng niu trên tay, tuy kiêu căng ngang ngạnh nhưng làm việc vẫn có chừng có mực. Khóc không có hình tượng cũng không sợ người ta cười cợt thế này là lần đầu tiên, có lẽ cũng là lần cuối cùng.

Nước mắt của Thanh Thiển và Sơ Ảnh bỗng dưng cũng rơi xuống.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 53

Đêm nay, Thẩm Sơ Hàn dùng bữa tối xong mới tới thăm nàng, buổi chiều nàng khóc quá nhiều, giờ ngồi trên giường không có tinh thần gì, sắc mặt cũng ủ rũ. Thẩm Sơ Hàn nhìn mà cau mày, xoa mặt nàng nói, “Làm sao thế này, trẫm mới chỉ một lát không thấy nàng nàng đã biến thành như vậy. Ai chọc giận nàng? Nói cho trẫm, trẫm xả giận cho nàng, không được làm chính mình bực bội.”

Nàng mông lung nhìn hắn, thật ra chính Mạc Yên Nhiên rất rõ ràng, người khóc buổi chiều không phải linh hồn này của nàng, mà là Mạc Yên Nhiên còn chưa rời đi kia, trong lúc nhất thời tâm trạng của nàng cũng bị kéo theo, khổ sở chết được. Nàng nhếch khóe môi, “Nào có ai có thể chọc giận ta, lang quân không đến với ta nên ta không vui thôi.”

Thẩm Sơ Hàn biết nàng không nói thật nhưng không muốn ép nàng, chỉ ôm nâng vào lòng, tâm can bảo bối dỗ vài câu, không ngừng hôn nhẹ lên mặt nàng, vuốt tóc nàng trấn an, “Giờ đã sắp làm mẹ, không nên tùy tiện cáu kỉnh, sẽ dạy hư cực cưng.” Nàng hừ một tiếng, không đáp lại hắn.

Hắn hôn nàng thật khẽ, ôm nàng ngủ.

Ánh mắt nàng rất tỉnh táo, mở thật to nhìn đỉnh màn đến nửa đêm mới nhắm mắt ngủ.

Ngày hôm sau, Mạc Yên Nhiên chủ động ở lại muốn nói chuyện với Hoàng Hậu. Nàng ngủ một giấc xong vẫn cảm thấy tinh thần rất kém, Hoàng Hậu xoa mặt nàng nói, “Không phải ngươi có cục cưng hay sao? Sao tinh thần lại kém thế này? Cục cưng làm ngươi khó chịu à?”

https://thuviensach.vn

Nàng cầm lấy tay Hoàng Hậu, “Không phải, làm sao làm ta khó chịu được.”

Hoàng Hậu ý bảo người khác lui xuống, chỉ còn hai bọn họ, cung nữ thiếp thân đều biết quan hệ của hai người rất tốt nên lui xuống không kiêng kỵ gì, còn đóng cửa lại.

Mạc Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn Hoàng Hậu, “Đứa bé này của ta không phải thật.”

Hoàng Hậu đang uống cháo, nghe nàng nói vậy liền sặc, ho mạnh một lúc, “Ông trời của ta à, ngươi đang nói cái gì đấy.” Nàng che miệng Mạc Yên Nhiên, “Lời này nói ở chỗ ta thì thôi, ra khỏi nơi này phải quên hết, nghe không?”

Mạc Yên Nhiên kéo tay nàng ấy xuống, “Ta không cần lừa ngươi, là giả, không biết trúng kế của ai.”

Hoàng Hậu hít sâu một hơi, một lúc sau mới tỉnh táo lại được, “Ta thật sự...” Nàng ta vỗ trán một cái, “Ngay từ đầu ngươi đã biết?”

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Hai ngày trước mới xác định.”

“Lấy được giải dược chưa?”

“Coi như lấy được rồi.”

Lúc này Hoàng Hậu thật sự không biết phải nói gì, “Ngươi chưa tiết lộ cho người khác biết chứ, Hoàng Thượng cũng chưa phải không?”

“Ngươi nghĩ ta là đồ ngốc à, đương nhiên chưa.” Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Tuy ta cảm thấy hắn sẽ không nghĩ rằng ta lừa gạt hắn, nhưng loại chuyện thế này...” Nàng xoa bụng, “Ta thật sự không biết phải mở miệng thế nào mới được.”

https://thuviensach.vn

“Để ta nghĩ, để ta nghĩ đã...” Hoàng Hậu phất tay, “Ngươi về trước đi, ta nhìn thấy ngươi là lại đau đầu.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, đứng lên nhún gối rồi lui ra ngoài, vừa lui được một nửa thì nàng bỗng quay lại nhìn về phía Hoàng Hậu, “Ngươi nói xem ta có nên công khai chuyện ta có thai không?”

Hoàng Hậu còn ngồi ngơ ngác, nghe nàng hỏi vậy một lúc mới giật mình quay sang, nhìn chằm chằm nàng một hồi rồi trả lời, “Tùy ngươi, ngươi cảm thấy thế nào thì thế đó.”

Mạc Yên Nhiên gật đầu rồi mới tự mình đẩy cửa đi ra ngoài.

Chỉ hai ngày sau Hoàng Hậu liền mở tiệc chiêu đãi hậu cung, mời phi tần tới ngự hoa viên ngắm hoa, lý do cũng không tệ lắm, dù sao đang tháng ba, hoa nở rực rỡ. Mạc Yên Nhiên nhận được tin trước một ngày, nàng đại khái hiểu được ý của Hoàng Hậu. Sáng hôm sau thức dậy liền dựa trên giường nói với Thẩm Sơ Hàn, “Hôm nay Hoàng Hậu nương nương mời chúng ta đi ngắm hoa.”

Thẩm Sơ Hàn không thích nàng chạy khắp nơi, hắn nhíu mày, “Không đi cũng không sao.”

Mạc Yên Nhiên lại tỏ vẻ rất hứng thú, “Đâu có, ta muốn đi.” Thấy lông mày Thẩm Sơ Hàn nheo lại càng chặt, nàng xoay người xuống giường chạy tới trước mặt hắn lắc lư hai cái, “Mọi người đều đi mà, ta cũng muốn đi góp vui.”

“Nếu nàng muốn ngắn hoa thì lúc khác trẫm đi với nàng, miễn cho người khác đụng chạm nàng. Cần gì phải chen vào chỗ náo nhiệt kia.”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Rất ít khi Hoàng Hậu nương nương mời mọi người ngắm hoa, ta sao có thể không nể mặt nàng được.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn tốt tính nói đạo lý với nàng, “Đây đâu có phải là không nể mặt.” Hắn đang nói, cúi đầu lại thấy Mạc Yên Nhiên đi chân không chạy tới, hắn tặc lưỡi một cái rồi khom người ôm nàng đặt lên giường ngồi vững, hắn ngồi xổm phía trước tự mình đi hài cho nàng. Mạc Yên Nhiên nhìn đỉnh đầu hắn, hắn vốn đang buộc tóc, bị nàng gián đoạn nên không tiếp tục nữa. Nàng không tự chủ được vươn tay ra sờ tóc hắn, hắn ngẩn ra một lúc rồi ngẩng đầu nhìn nàng.

Nàng ngồi ngơ ngác, vẻ mặt rất mơ hồ, giống như còn chưa tỉnh ngủ, rõ ràng vừa rồi còn nôn nóng tranh cãi với mình xem có nên tham gia hội ngắm hoa hay không. Hắn bất đắc dĩ xoa mặt nàng lại bị nàng né tránh, “Lang quân vừa mới sờ giày sờ chân của ta kìa.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, “Đó đều là của nàng cả, giờ còn tự mình ghét bỏ mình à?” Hắn gọi cung nữ hầu hạ rửa tay, buộc tóc xong mới mở miệng, “Nếu nàng muốn đi thì đi, nhưng phải nhớ, nghìn vạn lần cẩn thận, nếu không không có lần sau đâu, nghe chưa?”

Mạc Yên Nhiên lè lưỡi, “Biết rồi, bệ hạ lải nhải.”

Thẩm Sơ Hàn lắc đầu, vốn định đi qua vỗ mông nàng một cái, thấy nàng đã ngồi vào bàn trag điểm, suy nghĩ một chút cuối cùng vẫn đi ra ngoài, nói thẳng, “Vậy tối nay trẫm tới đây dùng bữa với nàng nhé?”

Mạc Yên Nhiên gật đầu, “Vâng, vậy tốt nhất, bệ hạ ở đây không ai dám chê ta kén chọn.”

Nói giống như bệ hạ không ở đây thì có người dám chê ngươi vậy.

Cả phòng nô tài đều im lặng, chỉ có Thanh Thiển và Thư Nhu dám liếc mắt nhìn Mạc Yên Nhiên một cái, nàng làm như không cảm thấy, liên thanh giục trang điểm cho nàng nhanh nhanh.

https://thuviensach.vn

Dù sao mặt mũi của Hoàng Hậu nương nương rất có tác dụng, hậu cung tốp năm tốp ba lũ lượt kéo tới, mọi người gần như tới đông đủ, ngay cả Đức Phi, Thục Phi cũng tới. Hoàng Hậu cầm tay Đức Phi cười rộ lên, "Người ấy mà, bình thường nên thế này, đi ra ngoài nhiều một chút thân thể tự nhiên sẽ tốt hơn, cảnh xuân tươi đẹp không nên bỏ qua." Nói xong lại quay sang nói chuyện với Thục Phi, "Giáng Bạch cũng thế, đừng nêu lý do với bản cung, hôm nay cũng không ai dám quấy nhiễu ngươi. Nếu yến hội mới đến một nửa mà ngươi bỏ đi, bản cung sẽ trách ngươi không nể mặt bản cung."

Thục Phi nhếch khóe môi, "Vâng, Hoàng Hậu nương nương."

Phía dưới Mạc Yên Nhiên là Lãnh Tần, nàng đang nhỏ giọng nói với Mạc Yên Nhiên, "Di Tần nương nương cũng đã lâu không ra ngoài, hiếm khi nào Hoàng Hậu nương nương mời mọi người ngắm hoa, nhắc đến mới nhớ thần thiếp đã lâu không gặp các vị tỷ tỷ."

Mạc Yên Nhiên đang uống nước, nghe nàng ta nói vậy liền nhướng mày nhìn sang, "Đã lâu không gặp? Ngày ngày gặp ở cung của Hoàng Hậu nương nương cơ mà, trí nhớ của Lãnh Tần không tốt à?"

Lãnh Tần nghẹn họng không biết nói gì nữa, một lúc sau mới ấp úng đáp một câu, "Ở cung Vĩnh Khang không tiện trò chuyện với các vị nương nương, không thoải mái như ở ngự hoa viên."

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng, "Nếu ngươi lòng dạ rộng rãi thì chỗ nào trói buộc được ngươi. Còn nếu ngươi khúm na khúm núm thì cũng là làm hỏng cảnh sắc này thôi." Sắc mặt Lãnh Tần lúc trắng lúc đỏ, nàng ta âm thầm nhìn bốn phía rồi mới thở phào nhẹ nhõm, may mà không có nhiều người nhìn thấy.

Nhưng vẫn bị Lục Thanh Vu nghe rõ ràng, nàng ta cười cười, "Hôm nay Di Tần có chuyện gì không thoải mái sao? Lãnh Tần chỉ thuận miệng nói vậy thôi, có cần tính toán thế không."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng ta, hôm nay Lục Thanh Vu ăn mặc vừa bắt mắt vừa xinh đẹp, mặc một chiếc váy mây khói như ý tán hoa màu xanh lục, tùy tiện búi một búi tóc, có vẻ tùy ý nhưng toàn thân chỗ nào cũng tinh tế.

Trong khi nàng quan sát Lục Thanh Vu thì Lục Thanh Vu cũng đang quan sát nàng, thật ra từ lúc Mạc Yên Nhiên bước vào vườn Lục Thanh Vu đã chú ý. Hôm nay nàng mặc một bộ váy gấm màu hồng phấn, người đứng đầu trong cung có lẽ thích nhan sắc yêu kiều xinh đẹp này của Mạc Yên Nhiên. Thật ra có rất nhiều người vốn thích màu hồng phấn và màu xanh lam, nhưng Mạc Yên Nhiên kia quá bá đạo, chỉ cần có người mặc trùng với màu của nàng ta thì nhất định nàng ta sẽ dùng ánh mắt nhìn chằm chằm người kia, khiến người ta không được tự nhiên, luôn cảm thấy mình kém nàng ta ở chỗ nào, hôm nay nàng ta còn búi một kiểu triêu thiên kế, những thứ này thì không nói làm gì, thứ khiến người ta mờ mắt chính là chiếc quạt tròn trên tay nàng ta.

Bây giờ mới chỉ là mùa xuân, vốn chưa dùng tới quạt, có điều phần lớn phi tử đã dùng đến quạt tròn. Trên tay Mạc Yên Nhiên là một chiếc quạt tròn lụa trắng thêu khổng tước, Lục Thanh Vu ngồi gần, đương nhiên nhìn thấy rất rõ ràng, thấy rõ cả ánh sáng vàng như có như không lấp lánh dưới ánh mặt trời trên mặt lụa trắng kia, chứ đừng nói tới con chim công thêu cực sống động, và mẫu đơn làm nền.

Có lẽ chỉ có Mạc Yên Nhiên mới dám dùng những thứ thêu mẫu đơn.

“Thuận miệng nói với người khác thì ta không quản được, chỉ cần đừng tìm ta thuận miệng nói là được.” Nàng tùy ý phe phẩy quạt, thấy ánh mắt Lục Thanh Vu đảo theo liền cười rộ lên, “Ta không dễ tính bằng Lục Tu Nghi. À, phải là hôm nay tính tình Lục Tu Nghi dễ chịu hơn không ít, bình thường có ai dám đối mặt với ngươi đâu.”

https://thuviensach.vn

Lục Thanh Vu biết nàng đang trào phúng chuyện mình khinh thị nàng ta ở bãi săn lần đó, Mạc Yên Nhiên nào biết rằng, đó không phải khinh thường. Người như Lục Thanh Vu sẽ thực sự đứng trước mặt ngươi nói muốn xem ngươi có gì khác biệt, là nghiêm túc coi ngươi là kẻ địch mạnh, nhưng Mạc yên Nhiên mặc kệ, nàng chỉ biết khi đó nàng cảm thấy cực kỳ dồn nén, khuất nhục. Lục Thanh Vu kia chưa thăng chức mà đã dám như thế. Còn bây giờ, nàng không chút nào sợ hãi Lục Thanh Vu cao hơn nàng một cấp kia.

"Lục Tu Nghi và Di Tần nói gì mà vui vẻ thế?" Hoàng Hậu cười nhìn qua, hôm nay bố cục lại có phần kỳ diệu, Mạc Yên Nhiên cách Hoàng Hậu không quá gần, bàn của nàng ở phía dưới, cách xa hơn ngày xưa không ít, ngay cả bàn của Tu Nghi và Chiêu Viện cũng cách xa, đương nhiên không nghe rõ Lục Thanh Vu và Mạc Yên Nhiên đang nói gì.

Lục Tu Nghi nhìn Mạc Yên Nhiên một cái, tuy biết từ trước đến nay Mạc Yên Nhiên thích phá đám nhưng vẫn nói, "Thần thiếp đang bàn luận với Di Tần về cây quạt của nàng. Chỉ nói tới tú công đã là tuyệt đẳng, chứ chưa nói đến bông mẫu đơn tuyệt sắc phía trên."

Mạc Yên Nhiên cười cười nhìn nàng ta một cái, lại phe phẩy quạt nói, "Vậy thì phải cảm ơn Lục Tu Nghi khen tặng."

Hoàng Hậu cũng nhìn cây quạt của nàng một lúc mới gật đầu, "Quả là không tệ, lần trước thấy một cây quạt khác của ngươi cũng rất tinh mỹ, hôm nay lại đổi, hay là thích sưu tập cung phiến rồi?"

Mạc Yên Nhiên hạ cây quạt xuống che trước ngực, "Chưa tới mức là sưu tập, thần thiếp còn chưa đến mức không nỡ dùng quạt, chỉ là thấy hình thêu không tệ lắm nên thích cầm lên ngắm nghía thôi."

Nàng vừa dứt lời Phong Giáng Bạch lại liếc sang, "Mẫu đơn tuyệt sắc? Không biết mẫu đơn và Di Tần bên nào tuyệt sắc hơn."

https://thuviensach.vn

Khắp nơi lặng ngắt như tờ, không ái dám trả lời. Câu nói này chỉ kém nước trực tiếp mang Hoàng Hậu và Mạc Yên Nhiên ra so, Mạc Yên Nhiên cười dịu dàng nhìn Phong Giáng Bạch, nàng chưa mở miệng Hoàng Hậu đã gõ mặt bàn cười đáp, “Mẫu đơn dù tuyệt sắc lại có phần không hợp với Di Tần. Mẫu đơn đoan trang, Di Tần xinh đẹp, hoa sơn trà thì hợp hơn.” Nàng chỉ về phía Mạc Yên Nhiên, “Ngươi ấy mà, lần sau không được cầm thứ mà mình không hàng phục được, mới mấy tuổi đầu mà đã muốn cầm mẫu đơn.”

Nàng quay đầu nhìn về phía Tập Hương, “Đi, cầm chiếc quạt tròn bát tiên tới cho Di Tần.” Rồi mới quay đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, “Dù không thể so được với chiếc trên tay ngươi nhưng cũng hợp với bộ trang phục của ngươi, ngươi nhìn xem có thích hay không.”

Mạc Yên Nhiên đứng lên, để cây quạt trên tay xuống mới nhún gối, ánh mắt lại liếc về phía Phong Giáng Bạch, “Vậy thì tạ ơn Hoàng Hậu nương nương.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 54

Mạc Yên Nhiên sai Thư Nhu thu cây quạt kia lại, Hoàng Hậu nói tiếp, “Chúng ta đừng chơi kiểu cũ ngắm hoa làm từ, chỉ ngắm hoa uống trà dùng điểm tâm, các ngươi thấy thế nào?”

Bầu không khí thoải mái hơn không ít, trong vườn không ngừng vang lên tiếng cười. Điểm tâm hôm nay rất tinh xảo, Mạc Yên Nhiên mặc kệ Thư Nhu ngăn cản mà ăn vài miếng, Hoàng Hậu sắp xếp, nàng không tin có ai động tay chân gì được. Vài ngày trước nàng không có tâm trạng suy nghĩ, ăn một lúc lại nghĩ xong rồi, Hứa Nam Phong nói lư hương có vấn đề, vậy thì đi thăm dò xem lư hương là ai đưa.

Nàng nhíu mày, thế nhưng cửu hòa di mộng dùng từ lúc còn ở Di Hòa Điện, lẽ nào lúc đó đã có vấn đề? Hiện tại nàng không tiện hỏi xem khi ở đó lư hương có từng thay đổi hay không. Nếu lư hương được phủ Nội Vụ đưa đến có lẽ là không có vấn đề gì. Vậy thì chính là người thêm hương, hoặc người thường ngày quản lý lư hương. Nhưng những người có thể đi vào nội thất đều là đại cung nữ thiếp thân của nàng, nhị đẳng tam đẳng không vào được.

Mà cung nữ thiếp thân của nàng chỉ có ba người Thanh Thiển, Thư Nhu và Sơ Ảnh. Ba người bọn họ trăm triệu lần không thể nào phản bội nàng. Nàng bất giác dùng ngón tay gõ mặt bàn, nhất định có người khác có thể đi vào phòng mình.

Thư Nhu ở phía sau đẩy nàng nàng mới tỉnh lại, nhỏ giọng hử một tiếng. Thư Nhu thấp giọng đáp, “Hoàng Hậu nương nương đang hỏi ạ.” Lại hỏi? Không phải vừa mới hỏi hay sao, ta không vội đâu mà nương nương.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn về phía Hoàng Hậu, Tập Hương cô cô bên cạnh Hoàng Hậu đáp, “Di Tần nương nương, Hoàng Hậu nương nương ân cần hỏi ngài, có phải điểm tâm không hợp khẩu vị hay không, thấy ngài chưa dùng tới hai miếng.”

Mạc Yên Nhiên nâng cao tinh thần đáp, “Thưa nương nương, điểm tâm rất hợp khẩu vị, có điều thần thiếp ngắm phong cảnh như rơi vào trong tranh, lát nữa còn ăn tiếp mà.” Nàng đột nhiên mở to mắt nhìn Hoàng Hậu, lần này cực nhanh nên không mấy ai chú ý tới.

Hoàng Hậu nhìn chằm chằm nàng nói chuyện nên làm gì có chuyện không hiểu ý của nàng, lập tức ho khan một tiếng như đang hắng giọng, ôn hòa nói, “Bây giờ ngươi đang mang thai, nếu ăn không vô thì cứ việc nói với bản cung, để thay đổi thứ ngươi thích.”

Khu vườn vốn náo nhiệt nhất thời im phăng phắc, chỉ có tiếng chim hót thỉnh thoảng phá vỡ sự tĩnh lặng này, Mạc Yên Nhiên cười cười, “Tạ ơn nương nương quan tâm, thần thiếp sẽ chú ý thân thể mình.”

Vốn đã được hoàng sủng, chỉ thiếu nước dán nhãn nói Hoàng Thượng là của một mình Mạc yên Nhiên nàng. Chưa nói đến bệ hạ mọi việc chiều ý nàng, thánh sủng đã tới tột đỉnh, mắt thấy sẽ vượt lên Thục Phi tích góp nhiều năm. Tình huống bây giờ nàng mới chỉ tiến cung một năm mà thôi, vậy mà đã có thai?

Răng của mọi người suýt chút nữa bị nghiến nát.

Cuối cùng Đức Phi tươi cười nói, “Di Tần đã mang thai? Đây là chuyện vui mà, nói sớm để mọi người cùng vui vẻ chứ.”

Trong giọng nói nàng ta chỉ có vui mừng, Mạc Yên Nhiên cười cười đáp, “Mới chẩn đoán chính xác hai ngày trước thôi, còn chưa kịp chia xẻ với mọi người, mới chỉ bẩm báo với Hoàng Hậu nương nương trước.” Nàng xoa bụng, mọi người hận không thể lấy búa đập mạnh vào cái bụng chưa

https://thuviensach.vn

nổi lên của nàng, “Thần thiếp cũng cảm thấy thần kỳ nữa, sao đột nhiên lại mang thai cơ chứ.”

Hiền Phi nhìn qua, ánh mắt nàng ta nặng nề khiến người khác không nhìn rõ nàng ta đang nghĩ gì, “Chúc mừng muội muội.”

Cũng chỉ có nàng ta mới dám gọi Mạc Yên Nhiên là muội muội, “Tỷ tỷ cùng vui.”

Lúc này bốn phía mới vang lên tiếng chúc mừng, khi đang náo nhiệt thì nghe thái giám bên ngoài hô “Hoàng Thượng giá lâm.” Mọi người đồng loạt đứng lên chuẩn bị cung nghênh bệ hạ.

Thẩm Sơ Hàn đi vào, “Từ xa đã nghe tiếng chúc mừng, chuyện vui gì thế, nói để trẫm cùng vui.” Mọi người chuẩn bị hành lễ, Thẩm Sơ Hàn chỉ Mạc Yên Nhiên, “Nàng đứng là được rồi.” Lại tới đỡ Hoàng Hậu đứng lên, “Miễn lễ cả đi.”

Hoàng Hậu đáp lại lời hắn, “Nhìn bệ hạ thế này là đã biết sớm rồi, đang nói chuyện Di Tần có thai ạ.”

Nhắc tới chuyện này vẻ mặt của Thẩm Sơ Hàn cũng dịu dàng hơn không ít, hắn ngồi xuống bên cạnh Hoàng Hậu, “Ừ, còn ít ngày, ngươi đừng chuyện gì cũng chiều nàng, làm cho nàng vô pháp vô thiên.”

Hoàng Hậu che miệng cười cười, “Bệ hạ nói gì thế, phụ nữ có thai lớn nhất mà.” Nàng lại nhìn về phía Mạc Yên Nhiên, “Muốn cái gì đều có thể tìm đến bản cung, nghe rõ chưa?”

Mạc Yên Nhiên ngồi đáp, “Tạ ơn nương nương.”

Sắc mặt Thục Phi vô cùng khó coi, một lúc lâu sau nàng mới nhìn thoáng qua chỗ Thẩm Sơ Hàn, “Bệ hạ hắn là biết từ lâu rồi, còn giúp Di Tần lừa mọi người nữa.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn đối với Thục Phi luôn rất ôn hòa, nay cũng vậy, bình thường khi hắn đi vào sẽ giúp nàng nâng trâm cài đầu, lần này thì không, hắn chỉ cười nhìn nàng, thân thể hơi nghiêng đi một ít, “Nào có lừa gạt gì, chỉ vì Thái Y mới chẩn đoán chính xác hai, ba ngày trước, cũng mới hai tháng thôi, còn sớm.”

Trong cung trước nay có quy củ bất thành văn, mang thai đủ ba tháng mới tìm cơ hội nói ra, ba tháng đầu là thời kỳ nguy hiểm nhất, chỉ cần không cẩn thận đều sẽ gặp chuyện, thai nhi cực kỳ không ổn. Nhưng Mạc Yên Nhiên này không sợ chết chút nào, mới hai tháng đã dám công khai thừa nhận, nàng chỉ ỷ vào bệ hạ sủng nàng, Hoàng Hậu không hiểu sao cũng giúp nàng mới dám làm thế.

Chỉ cần có người ra tay với nàng, chỉ cần hơi thành công một chút, có lẽ có thể lấy được luôn cả mạng của Mạc Yên Nhiên.

Lục Thanh Vu tỉnh táo lại, cười cười uống trà. Hy vọng Mạc Yên Nhiên lợi hại như thế đừng dễ dàng trở thành một thằng hề nực cười mới được.

Nếu Mạc Yên Nhiên biết suy nghĩ lúc này của Lục Thanh Vu có lẽ sẽ lập tức xù lông, ngươi mới là thằng hề, cả nhà ngươi đều là thằng hề.

Vẻ mặt Thục Phi vẫn rất nặng nề, e là cũng chỉ có nàng mới dám sa sầm mặt trong lúc Mạc Yên Nhiên đại hỷ, “Vẫn là Di Tần có phúc, mới một năm đã mang thai hoàng tự.”

Ý cười của Thẩm Sơ Hàn không thay đổi, “Nàng đương nhiên có phúc.” Lời này làm gương mặt Phong Giáng Bạch càng trắng, nàng giật giật khóe miệng mà một lúc lâu sau vẫn không nói ra một lời.

Mạc Yên Nhiên ngồi bên dưới nhìn từ xa, đột nhiên còn có chút thông cảm với nàng ta, lại nghe Hoàng Hậu mở miệng, “Hôm nay bệ hạ có nhã hứng tới cùng chúng thần thiếp ngắm hoa sao?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn quay đầu sang nói với nàng, “Trẫm chỉ đến xem các ngươi thôi, không có thời gian ngắm hoa, ngay lập tức sẽ phải quay về Cần Chính Điện.” Hắn đứng lên muốn đi ra ngoài, mọi người vội vàng đứng lên hành lễ, chỉ có Mạc Yên Nhiên đứng bất động. Thẩm Sơ Hàn quay đầu lại nhìn nàng, thấy nàng cười cười đứng đó, khóe môi bất giác cũng cười theo.

“Ngắm một lát được rồi, Di Tần sớm trở về đi, có thai đừng ở lâu bên ngoài trúng gió.”

Mạc Yên Nhiên vẫn không hành lễ, chỉ gật đầu cười đáp, “Tạ ơn bệ hạ quan tâm, thần thiếp hiểu.”

Thẩm Sơ Hàn gật đầu, không kiêng kỵ ở đây có nhiều người, nói, “Vẫn như sáng sớm trẫm nói, buổi tối qua dùng bữa cùng nàng.” Nghe Mạc Yên Nhiên đáp một tiếng hắn mới sải bước ra ngoài. Còn lại mọi người trong mắt mang lửa trên mặt mang cười khen tặng Mạc Yên Nhiên.

Đáy lòng Mạc yên Nhiên lại cảm thấy buồn cười, giống như mới chỉ hôm qua thôi, nàng và phi tử đầy vườn cũng ngồi thế này, nghe Thẩm Sơ Hàn quay đầu nói một lát nữa tới chỗ Mạc Bình U. Mới chưa tới một năm, cục diện hậu cung đã thay đổi lớn đến thế, nàng mang theo ý cười quay đầu sang nhìn Mạc Bình U.

Từ sau khi thăng làm Hiền Phi, nàng ta yên lặng hơn trước không ít. Có lẽ nàng ta hiểu rõ hoàn cảnh hiện nay của mình, đương nhiên không dám làm càn như trước kia. Mạc Thiệp Cung ở trên triều nhiều lần bị Thẩm Sơ Hàn kiềm chế, tin tức này hoàn toàn không phải tin tức mới, tuy nói hậu cung không được tham dự chính sự nhưng loại chuyện này không cần hỏi thăm, bằng thân phận hiện nay của Mạc Yên Nhiên, tự có người mang về nói trước mặt nàng. Nàng bĩu môi, may mà nàng không dựa vào gia tộc để thượng vị.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên không trở về sớm như mọi người nghĩ mà trở về cùng bọn họ. Cũng vì Hoàng Hậu thấy nàng mãi không chủ động đi mới tuyên bố tan cuộc, nàng chậm chạp đứng lên.

"Hiền Phi nương nương có hứng trí đi cùng thần thiếp một đoạn không?" Nửa bước chân bước ra bốn phía đồng loạt thu về, vật đổi sao dời, nhân vật lúc trước cũng đã ngược lại.

Sắc mặt Mạc Bình U không tốt lắm, nàng khựng lại một chút mới quay sang nhìn Mạc Yên Nhiên, khóe mắt thấy Đức Phi và Thục Phi đều vịn tay cung nữ đi ra ngoài, thậm chí Thục Phi còn quay mặt sang cười nhạt với nàng. Nàng cảm thấy toàn thân mình sắp thiêu cháy, nàng nhìn vào mắt Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên đang nhìn nàng chừm chằm, trong mắt không có bất cứ tâm tình gì, chỉ có mình nàng, thế nhưng nàng lại cảm giác được Mạc Yên Nhiên đang đùa cợt.

"Nếu Di Tần nương nương còn chưa ngắm hoa đủ thì thần thiếp bằng lòng đi cùng, vừa lúc thần thiếp tiện đường với Di Tần nương nương." Cục diện bế tắc bị phá vỡ, Mạc Yên Nhiên cười cười quay sang nhìn Lãnh Tần vừa mở miệng, nàng ta rất bình tĩnh, dường như những điều vừa rồi đã được suy tính mới nói ra miệng.

Mạc Yên Nhiên không thích mình bị đẩy vòng vòng, nàng hừ một tiếng, "Bản cung đang nói chuyện với Hiền Phi nương nương, ngươi lại cứ thích xen ngang, xem ra còn chưa học quy củ cho giỏi."

Gương mặt Lãnh Tần tái xanh, mặc dù Mạc Yên Nhiên có thai nhưng hiện nay chỉ là một vị Tần có phong hào mà thôi, hơn nữa hài tử mới hai tháng, có thể sinh hạ hay không rất khó nói. Bị răn dạy như vậy, nàng cắn răng, ánh mắt liếc qua chỗ Mạc Bình U, "Thần thiếp chỉ thấy Hiền Phi nương nương không tiện đường với Di Tần nương nương ngài nên mới nói vậy, về phần quy củ tự có Hoàng Hậu nương nương dạy dỗ thần thiếp, chỉ e không phiền đến nương nương."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên quay hẳn sang đối diện với nàng ta, đây là lần thứ hai trong ngày hôm nay có người dùng nàng làm pháo đốt Hoàng Hậu, “Lãnh Tần cũng hiểu đạo lý lớn đấy nhỉ, ý của ngươi là bản cung cố tình làm khó Hiền Phi nương nương, ép nàng ta làm chuyện nàng ta không thích, hay là ngươi đang gây xích mích tình cảm giữa bản cung và Hiền Phi, sau đó lại vọng tưởng gây xích mích giữa bản cung và Hoàng Hậu nương nương?”

Lãnh Tần đột nhiên không nói gì, nàng ta mấp máy môi, ánh mắt nhìn về phía Mạc Bình U cầu xin.

Mạc Bình U thấy thế mở miệng, “Muội muội, nếu ngươi muốn bản cung đi dạo cùng ngươi, bản cung không có gì phản đối, Lãnh Tần này có lẽ nhớ mong thân thể muội muội không thích hợp đi lại lâu nên mới...”

Mạc Yên Nhiên thản nhiên ngắt lời nàng ta, “Tính tình tỷ tỷ tốt hơn không ít nhỉ, muội muội nhớ khi đó muội muội mới vào cung, ngài chừng từng suy nghĩ nửa phần cho thần thiếp như hôm nay đâu.” Nàng cười cười, “Bản cung chỉ cảm thấy Lãnh Tần mạo phạm bản cung, người đâu.” Tiểu cung nữ đi theo phía sau đáp lời.

“Đi nói với bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương, nói rõ chuyện này cho bọn họ nghe.” Nàng vươn tay qua vỗ tay Mạc Bình U, “Tỷ tỷ, chúng ta nói không là gì, vậy bệ hạ và nương nương hẳn là tự có quyết đoán.”

Lãnh Tần kinh hãi, không ngờ Di Tần này ngay cả thể diện của Hiền Phi cũng không nể.

https://thuviensach.vn

Chương 55

Lời truyền tới chỗ Hoàng Hậu, nàng cũng chỉ nói, “Bệ hạ sẽ có quyết đoán, chuyện này chúng ta không cần quan tâm.”

Thẩm Sơ Hàn nghe được nở nụ cười một lát, “Thật là không chịu thiệt chút nào, đã đánh mắng một trận rồi còn muốn bẩm báo tới chỗ trẫm, cũng được.” Hắn gọi Ninh An vào, “Chỉ là việc nhỏ thôi, không đáng khiến nàng không vui, giáng Lãnh Tần xuống làm Tiệp Dư đi.” Thật sự trực tiếp giáng cấp, Ninh An không dám nói gì, chỉ vâng một tiếng rồi lui xuống. Có điều Lãnh Tần này liên tục giáng cấp mà đầu óc không thông minh được chút nào, chuyện này nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Vấn đề hiện tại là Mạc Bình U đối diện với Mạc Yên Nhiên, nhìn Mạc Yên Nhiên cười với mình, thậm chí còn khiêm tốn hỏi lại một câu, “Vậy có thể làm phiền một chút thời gian của Hiền Phi nương nương để đi cùng thần thiếp một lát không?”

Mạc Bình U nhìn nàng, bỗng gật đầu, “Đi thôi.”

Vì vậy bọn họ tránh mọi người đi ra ngoài, Mạc Bình U mở lời trước, “Ta không ngờ ngươi lại có thai nhanh như thế.” Ánh mắt nàng liếc nhìn cái bụng của Mạc Yên Nhiên rồi lại liếc qua như chưa từng xem.

Mạc Yên Nhiên sờ bụng, nhẹ giọng nói, “Ta cũng không ngờ.”

Nàng thoáng dừng, Mạc Bình U cũng dừng theo, “Tỷ tỷ còn nhớ khi đó ngươi nhắc nhở ta đừng có tình cảm với hệ hạ không?”

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U nheo mắt lại, đáp trả chắc chắn, “Bản cung chưa từng nói thư thế.”

“Dù tỷ tỷ chưa từng trực tiếp nói thế nhưng ý muốn biểu đạt thì cực kỳ rõ ràng.” Nàng nhẹ nhàng phất tay ngăn lời Mạc Bình U muốn thốt lên, tự mình kéo tay nàng ta, quay đầu lại nói, “Thư Nhu, các ngươi ở đây chờ, bản cung cùng tỷ tỷ đi vào.”

Mạc Bình U nhìn nàng một chút rồi cũng phất tay bảo Đan Chi chờ ở đây, đỡ Mạc Yên Nhiên đi về phía trước.

“Tỷ tỷ đừng sợ, ta sẽ không dùng đứa bé này để đối phó ngươi.”

Sắc mặt Mạc Bình U hoàn toàn thay đổi, “Chẳng lẽ ngươi muốn dùng đứa bé này đối phó người khác?” Dường như nàng ta cảm thấy tiếng nói của mình quá lớn, vội vàng hạ thấp xuống, “Ngươi đừng choáng đầu, khó khăn lắm mới có được một đứa bé. Bệ hạ coi trọng đứa bé này thế nào chúng ta đều thấy được, ngươi không thể dùng nó để làm chuyện điên rồ.”

Nàng ta hít sâu một hơi, “Yên Nhiên, ta nghiêm túc nói với ngươi, dù sao chúng ta đều mang họ Mạc, mặc dù ngày xưa ta và ngươi không hòa thuận nhưng ta chưa từng thực sự hại ngươi, cái tát kia cũng do ngươi...” Nàng ta nuốt từ tính kế xuống, “Hiện nay ngươi được sủng ái, nhanh như vậy đã mang thai, nếu bình an sinh hạ, ngay cả phi vị nói không chừng cũng nắm trong tay. Ngươi cũng biết, bình thường bò lên phi vị phải mất bao lâu.” Nàng ta chỉ tay về phía Lưu Sương Cung, “Vị kia dựa vào triều đình bò lên phía trên ngươi phải không, một khi ngươi có hài tử, dù chỉ là công chúa cũng chưa chắc không thể chống lại nàng ta.”

Mạc Bình U cầm tay Mạc Yên Nhiên, “Coi như vì nhà chúng ta, nếu ngươi có đứa bé này, còn sợ trên triều...”

“Tỷ tỷ nói cẩn thận.” Phía trước Mạc Yên Nhiên còn chăm chú nghe, nghe đến đó liền cười nhạt ngắt lời, “Việc trên triều chỉ sợ ta không quản

https://thuviensach.vn

được, tỷ tỷ cũng chớ hòng nhúng tay mới tốt.”

Mạc Bình U nhíu mày, trong mắt có ưu tư nhàn nhạt tuôn ra, “Nếu ngươi vẫn...” Nàng ta ngậm miệng, nhếch khóe môi giống như nghĩ đến chuyện gì buồn cười, không nói hết câu.

Mặc dù Mạc Yên Nhiên muốn biết nàng ta định nói cái gì, nhưng giờ nàng ta không muốn nói thì thôi, “Chuyện Lục Thanh Vu, người khác coi nàng ta là kình địch, lẽ nào chúng còn phải sợ nàng ta?”

Mạc Bình U cười khổ, “Vốn là thăng bằng, hoặc nàng ta hơn một chút, nhưng ngươi đã...”

“Tỷ tỷ chớ hiểu lầm.” Nàng buông tay Mạc Bình U vốn kéo nàng ra, “Trước nay chúng ta không phải cùng một phe.” Nàng nhếch môi cười, “Tỷ tỷ không cho rằng ngươi nói với ta một đống lời vô ích mà ngươi gọi là bảo vệ đứa bé cẩn thận thì ta sẽ ngốc nghếch cho rằng ta và tỷ tỷ cùng một phe đấy chứ?”

Vẻ mặt Mạc Bình U trắng bệch, “Dù sao ngươi phải nhớ chúng ta đều họ Mạc, huống hồ...”

“Chúng ta đều họ Mạc? Trên đời này rất nhiều người họ Mạc, lẽ nào tỷ tỷ muốn quan tâm hết bọn họ.”

“Nếu gia tộc Mạc thị xảy ra chuyện gì thì ngươi cũng không có lợi gì hết!”

“Lời này tỷ tỷ nói có lý, không có lợi gì với ta nhưng cũng không có chỗ nào hại, chỉ là chuyện không liên quan đến ta mà thôi. À, ta biết tỷ tỷ muốn nói gì, trong cửu tộc không có ngoại lệ?” Trên tay Mạc Yên Nhiên còn cầm cây quạt Hoàng Hậu tặng nàng, nàng dùng quạt che môi, “Tỷ tỷ đừng choáng đầu, phụ thân đại nhân và bá phụ đại nhân không coi ta là người nhà họ Mạc, nhưng cứ có chỗ nào hữu dụng là lại bảo tỷ tỷ tới khuyên nhủ ta...”

https://thuviensach.vn

“Nhưng bọn họ chưa từng...”

“Đúng thế, tỷ tỷ ngươi xem, dù hiện nay ta được sủng ái như vậy, bọn họ cũng chưa chắc đã để ta vào mắt đâu. Tất nhiên tỷ tỷ cũng không cần quan tâm đến ta, ta đã nói ra miệng thì sẽ có kế sách bảo vệ mình vẹn toàn. Chỉ lo thân mình thì rất đơn giản, cũng mong đến lúc đó tỷ tỷ đừng có rơi vào dòng nước kia rồi không ra được.” Nàng ngẩng đầu nhìn sắc trời, ai nha một tiếng, “Vốn định nói chuyện với tỷ tỷ mà cứ bị ngắt lời lên ngắt lời xuống, bệ hạ còn dặn ta trở về sớm, không nói chuyện với tỷ tỷ nữa, có gì cần nói lần sau nói tiếp đi.” Nàng xoay người sang chỗ khác, “Tỷ tỷ cũng chớ đứng lâu, trở về sớm đi.”

Nàng trở về bên cạnh Thư Nhu liền thấy Thư Nhu thở ra một cái, vội vàng tiến lên đỡ nàng, “Nương nương, bệ hạ đã tới trước rồi, vừa phái người tới tìm, nô tỳ không dám quấy rầy nương nương nói chuyện, đang nghĩ hẳn là ngài nói xong rồi thì vừa lúc ngài đi ra.”

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, “Vậy trở về đi, đừng để bệ hạ đợi lâu.”

Chỉ còn lại Mạc Bình U nhìn bóng dáng nàng đi ra, một lúc lâu sau còn chưa cất nổi bước.

Cũng biết trong lòng Mạc Yên Nhiên căm hận nhưng không ngờ tới tình trạng này, ngay cả vinh nhục của cả gia tộc Mạc thị cũng không để vào mắt.

Nàng cười khổ, cũng đúng thôi, gieo nhân nào gặt quả ấy. Nhiều năm trước nàng đã nên biết rõ.

Cho dù nàng cố gắng cứu vãn, cố gắng bù đắp, cố gắng cứu vớt tất cả thì cũng vậy.

Trong Vong Ưu Cung không biết đã bị đập vỡ bao nhiêu cái chén, Phong Giáng Bạch dường như đã mệt, nàng chậm rãi ngồi xuống day trán, nhìn đầy đất lộn xộn một lúc lâu rồi nhếch lên nụ cười lạnh. Thái Văn quỳ gối

https://thuviensach.vn

bên cạnh cửa không dám phát ra một tiếng động nào, chờ Phong Giáng Bạch xả giận xong, thấy nàng ta tỉnh táo lại đôi chút mới dám nhẹ giọng nói, “Nương nương, không đáng tức giận vì Di Tần, nàng ta chỉ là một vị Tần thôi, dù bình an sinh hạ cùng lắm cũng chỉ là một Chiêu Nghi, không đến mức khiến nương nương ngài tổn thương thân thể vì nàng ta.”

Phong Giáng Bạch nở nụ cười, “Bình an sinh hạ? Nàng ta chỉ là một Tần nho nhỏ mới tiến cung, có tư cách gì để nàng ta sinh hạ hoàng tử.”

Thái Văn sợ đến mức hồn lìa khỏi xác, vô thức nhìn về phía sau, may mà bình thường Phong Giáng Bạch không thích gọi người vào điện hầu hạ nên không ai nghe thấy, nàng thở phào nhẹ nhõm, “Nương nương nói cẩn thận. Hiện nay Di Tần như mặt trời ban trưa, tuy so ra kém nương nương ở trong lòng bệ hạ, nhưng nếu lời này truyền ra ngoài nương nương cũng sẽ gặp phiền phức một phen.”

Phong Giáng Bạch không nói gì, nàng mệt mỏi ngồi xuống ghế dựa, miệng lẩm bẩm. Trong điện quá yên lặng, dù nàng ta chỉ nhỏ giọng thì thầm Thái Văn vẫn nghe rõ ràng, “Cố tình lại là nàng ta, vì sao cố tình lại là nàng ta.”

Trong lòng Thái Văn cũng nghĩ vậy, cố tình lại là Di Tần kia, nếu là bất cứ nương nương khác có lẽ chủ tử sẽ không tức giận như ngày hôm nay. Chủ tử vốn chán ghét và kiêng kỵ Di Tần, bây giờ nàng ta còn mang thai.

Nàng cúi đầu, làm bộ mình là người điếc.

Sau đó nàng nghe Phong Giáng Bạch sai bảo, “Đi gửi thiếp mời cho Di Tần, nói bản cung hẹn nàng ta tới Vong Ưu Cung ngồi chơi.”

Thái Văn giật mình, vội vàng dập đầu nói, “Nương nương suy nghĩ, vũng nước đục này không đáng để nương nương tự mình quấy, chỉ cần nương nương hơi nhắc nhở một chút là có người tình nguyện cống hiến sức lực cho nương nương, nương nương không cần tự mình...”

https://thuviensach.vn

Phong Giáng Bạch phất tay, “Bản cung tự rõ ràng, bây giờ nàng ta không đi gây xúi quẩy cho Mạc Bình U thì Mạc Bình U kia cũng không dễ dàng bao dung cho nàng ta.”

“Nhưng nương nương, dù sao bọn họ cũng là đường tỷ muội ruột thịt, nói không chừng vì hài tử sẽ... Nương nương cần đề phòng mới được.”

Phong Giáng Bạch ừ một tiếng, cho dù nàng cảm thấy có lý nhưng nàng không có thời gian giải thích cách nghĩ trong lòng với cung nữ của mình, nàng đứng lên, “Tóm lại, đừng quên sai ngươi đi truyền lời cho Di Tần ngươi, cũng không cần quá sớm. Thai nhi còn chưa đến ba tháng, không cần bản cung đụng chạm, e là chính nàng ta sợ hãi thôi đã không còn rồi.”

Thái Văn đáp một tiếng, nhìn Phong Giáng Bạch đi vào phòng trong mới lui ra ngoài tìm tiểu cung nữ dọn dẹp bên trong. Trong lòng nàng biết, tính tình nương nương ngày càng không ổn, mà tính tình của Di Tần kia cũng càng không sợ làm lớn chuyện. Nàng thầm tặc lưỡi một cái, biết không khuyên được, nàng chỉ là một cung nữ mà thôi, dám làm được gì.

Khi Mạc Yên Nhiên trở về cung Trường Tín thì Thẩm Sơ Hàn đã đợi một lúc, hắn đứng cạnh cửa thấy Mạc Yên Nhiên trở về liền tự mình đi tới đón nàng, hắn xoa mặt nàng, tặc lưỡi một tiếng, “Cái thói gì đây, rõ ràng biết mình có thai còn thích chạy lung tung, thân thể làm sao chịu nổi đứng lâu.” Hắn lại quay sang hỏi Thư Nhu, “Kiệu đâu?”

Mạc Yên Nhiên kéo tay hắn, thấy hắn nhìn về phía mình mới mở miệng, “Chỉ hai bước đường thôi có đứng lâu đâu, Thái Y cũng nói phải hoạt động nhiều, đi hai bước cũng không phải khổ cực. Đang ngày xuân mà, đương nhiên phải chậm rãi ngắm hoa.”

“Hôm nay cùng Hoàng Hậu ngắm hoa còn chưa đủ hay sao?” Hắn cười khẽ một tiếng, kéo tay nàng đi vào trong, “Thái Y bảo nàng hoạt động cũng

https://thuviensach.vn

không phải hoạt động khi thai nhi còn chưa ổn, sau ba tháng mới nên đi nhiều một chút. Bây giờ trẫm ước gì nàng ngày ngày nằm trên giường kìa."

Nàng bĩu môi, "Ta không thích như thế, hắn là cục cưng cũng không thích." Ngừng một lát nàng lại hỏi, "A, đúng rồi, sai người đi nói chuyện Lãnh Tần với lang quân rồi, lang quân thấy thế nào?"

Hắn đỡ nàng ngồi xuống rồi cũng ngồi xuống cạnh nàng, "Trẫm còn thấy thế nào được nữa, nàng đã bẩm báo tới chỗ trẫm rồi, đương nhiên phải trừng phạt một chút. Có điều giáng xuống Tiệp Dư thôi."

"Đấy là tại nàng ta không thức thời, biết rõ người ta chán ghét còn ngày ngày tới đây. Nếu thế thì thôi, hôm nay còn trước mặt nhiều người..." Nàng hừ một tiếng, "Quên đi, nếu đã bị trừng phạt thì ta quên đi. Ơ, không phải lang quân nói phải xử lý chính vụ à, sao lại tới đây sớm vậy?"

"Đột nhiên nghĩ đến một việc, tuy còn sớm nhưng khẩn cấp muốn thảo luận với nàng."

https://thuviensach.vn

Chương 56

“Chuyện gì cơ?” Nàng cúi đầu uống một ngụm trà.

“Trẫm đang nghĩ một khi nàng sinh hoàng tử phải tấn nàng tới vị trí nào mới tốt.” Ngụm trà của Mạc Yên Nhiên phun ra, còn ho khan một lúc. Thẩm Sơ Hàn tặc lưỡi một tiếng, tự mình nhận lấy khăn lau miệng cho nàng, “Sắp làm mẫu phi rồi còn hấp tấp như thế. Làm sao? Nàng còn chưa nghĩ tới chuyện trẫm sẽ tấn vị cho nàng à?”

Nàng bình tĩnh lại, “Lang quân quá vội rồi, bây giờ mới được bao nhiêu ngày đâu, sớm vậy đã bắt đầu nghĩ, trong thời gian này không biết còn biến động gì nữa.”

“Có thể có biến động gì.” Hắn nhìn nàng, trong mắt là ý cười ấm áp. Từ trước đến nay hắn luôn lạnh nhạt nói chuyện với phi tử khác, lời nói có vẻ thân thiết nhưng ánh mắt rất lãnh đạm. Hôm nay hắn nhìn nàng như vậy, tuy không phải lần đầu tiên nhưng mỗi lên tiếp xúc với ánh mắt của hắn trái tim nàng đều đập rất mạnh, “Trẫm sẽ che chở cho nàng, sẽ không xảy ra nửa điểm ngoài ý muốn nào hết.”

Trong lòng nàng ê ẩm, nàng cầm lấy tay hắn, tỏ vẻ bất mãn nói, “Hình như lang quân rất thương bé con, trước đây lang quân chưa từng nói với ta những lời này.”

Hắn lại cúi đầu cười rộ lên, “Nàng thật là, còn ghen với cả con mình. Thằng bé là từ trong bụng nàng chui ra đấy.”

“Dù sao vẫn còn chưa chào đời lang quân đã thích bé hơn.”

https://thuviensach.vn

“Nói thì thế, tất nhiên vẫn thích nàng nhất.” Hắn vỗ tay nàng, dường như nghĩ đến cái gì, “Nàng vừa đi dạo cùng Hiền Phi?”

Vẻ mặt nàng không có gì thay đổi, lên tiếng, “Ta cũng chỉ đột nhiên nảy ý định thôi. Khi đó lang quân vì nàng ta mà bỏ ta lại, nàng ta cũng diễu võ dương oai trước mặt ta như thế.” Nàng cười một tiếng, “Hôm nay quên không khoe khoang lại, lần sau phải nhớ mới được.”

Thẩm Sơ Hàn tâm tư thâm trầm, người khác nói thật tám phần thì hắn chỉ tin năm phần, người bình thường ở trước mặt hắn nói chuyện vạn lần cẩn thận, người trong hậu cung dù có làm nũng cũng không dám làm chuyện gì kỳ quái, luôn cảm thấy tâm tư bệ hạ khó đoán. Chưa nói đến hắn luôn cười cười nhìn người, đáy mắt lại đầy tia sáng lạnh, làm người ta càng sợ tùy tiện nói cái gì cũng khiến hắn biết rõ ràng rành mạch.

Nhưng hôm nay Mạc Yên Nhiên nửa thật nửa giả nói với hắn như thế, hắn lại không chút hoài nghi. Thật ra rất lâu trước đây hắn đã ý thức được điều này ở mình, thế nhưng hắn tự nói với bản thân, Khanh Khanh có chỗ nào gạt hắn được, dù là lừa gạt thì chỉ cần không phải chuyện lớn cũng không sao hết.

Thật ra hắn cũng biết, hắn nói gì tin nấy như vậy là vì hắn muốn bao dung Mạc Yên Nhiên không cần lý do, có đôi khi biết nàng đang lừa mình nhưng chỉ cần nàng cười một tiếng, làm nũng một chút, kéo tay hắn gọi hai tiếng lang quân, là hắn giận không nổi. Hắn biết mình không phải người như thế, nếu là người khác làm vậy hắn sẽ chỉ cảm thấy phiền chán. Thế nhưng cố tình đối với Mạc Yên Nhiên hắn không biết phải làm thế nào, luôn vô kế khả thi.

Bây giờ cũng vậy, “Ừ, vậy lần sau phải nhớ kỹ, miễn cho trở về lại bực bội nửa ngày.”

https://thuviensach.vn

Cách ngày, từ Vĩnh Khang Cung trở về mới nhận được Vong Ưu Cung truyền lời, nói Thục Phi nương nương mời Di Tần tới Vong Ưu Cung ngồi chơi. Mạc Yên Nhiên nhíu mày, "Vừa mới gặp Thục Phi nương nương ở Vĩnh Khang Cung nhưng có nghe nàng ta nhắc tới đâu."

Cung nữ kia vén váy thi lễ, "Thục Phi nương nương sai nô tỳ tới, nói bất kể lúc nào, chỉ cần Di Tần nương nương có thời gian là được."

Thục Phi khách khí vậy sao? Nàng nở nụ cười, "Được thôi, vậy đáp lại Thục Phi nương nương, buổi chiều ngày mai thần thiếp đi thỉnh an nàng, mong rằng không quấy nhiễu nương nương."

"Di Tần nương nương nói gì vậy, nương nương tất nhiên trông ngóng ngài đến. Vậy nô tỳ xin cáo lui."

Thư Nhu bóp vai cho nàng, "Chủ tử muốn đi thật sao? Chỉ sợ Thục Phi lai giả bất thiện."

"Lai giả?" Nàng nở nụ cười, "Đối với Thục Phi ta mới là người tới kìa. Mấy ngày trước ta bảo ngươi nghĩ biện pháp nấu phương thuốc Hứa Nam Phong để lại thành thuốc viên, ngươi làm xong chưa?"

"Thưa nương nương, đã chuẩn bị xong." Nàng vươn tay lấy một cái chai bạch ngọc ra khỏi tay áo, "Chỉ có một viên, nô tỳ không dám lấy nhiều sợ bị người nhìn thấy. Mấy thứ dùng để nấu thuốc cũng đã xử lý, chủ tử không cần lo lắng."

"Ừ, nghìn vạn lần đừng để lại chút dấu vết nào." Nàng nhận lấy cái chai mở nắp ra ngửi, mùi thuốc đông y bốc lên. Không hiểu sao nàng bỗng cảm thấy mình thật đáng buồn, dùng kế không biết ai hại nàng để đi hại người khác. Nàng lại lấy cái chai hắn cho nàng ngày ấy ra cầm trên tay một lúc rồi yên lặng thả về trong tay áo.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử thực sự sẽ xuống tay với Thục Phi nương nương?” Thư Nhu tiếp tục bóp vai cho nàng, giống như suy nghĩ một lúc mới mở miệng lần nữa, “Nếu là Thục Phi nương nương, chủ tử dùng với nàng ta chỉ sợ không dễ dàng đẩy ngã nàng ta.”

“Ta vốn cũng không muốn đẩy ngã nàng ta, lật đổ đơn giản thế thì không thú vị.” Nàng mở to mắt nhìn, “Ta còn vài lời muốn nói với Thục Phi nương nương nữa kìa.” Nàng dùng đầu ngón tay gõ bàn theo thói quen, “Rất nhiều chuyện đều là thế này đúng không, tích tiểu thành đại, tích từng bước thành nghìn dặm. Tuy ta không thể lật đổ nàng ta thì cũng không cho phép nàng ta ngồi trên vị trí Thục Phi nữa.”

Thư Như có chút khó hiểu, “Vậy cân bằng mà chủ tử nói lúc trước chẳng phải sẽ phá hủy hay sao?”

“Cân bằng?” Nàng đẩy tay Thư Nhu ra, tự mình hoạt động bả vai, “Hai người họ Mạc ở trên vị trí tứ phi, hẳn là bệ hạ sớm có tính toán rồi, nếu hắn thật sự giáng cấp Phong Giáng Bạch thì ta cần gì lo lắng sự cân bằng nữa.”

“Nô tỳ vốn tưởng chủ tử sẽ dùng để đối phó với Lục Tu Nghi.”

“Lục Thanh Vu?” Nàng giống như nghe được chuyện gì rất buồn cười, hừ một cái từ đằng mũi, “Muốn ta dùng kế để lật đổ nàng ta, nàng ta còn chưa đủ tư cách. Chắc chỉ mỗi nàng ta cảm thấy mình rất giỏi thôi.” Nàng lại cười khẽ.

Thư Nhu tự nhiên biết chủ tử nhà mình trước nay chướng mắt Lục Tu Nghi, nhưng không hiểu vì sao, mặc dù nàng ta thật sự dựa vào Lục tướng quân để thượng vị như chủ tử nói, thế nhưng người trong hậu cung phần lớn là như thế, ngay cả Hiền Phi Mạc Bình U ban đầu được sủng ái cũng nhờ vào Mạc Thiệp Cung. Đây không thể nào là nguyên nhân khiến người ta chướng mắt được. Thế nhưng nàng không tiện nói ra, huống hồ Lục Tu Nghi thăng cấp muộn mà tốc độ lại nhanh hơn chủ tử, nếu là người khác

https://thuviensach.vn

hẳn sẽ nghiêm túc tranh đấu. Cố tình chủ tử khắp nơi chướng mắt nàng ta, không để vào mắt chút nào.

Thư Nhu không hiểu là đương nhiên, bởi Mạc Yên Nhiên không còn là Mạc Yên Nhiên ban đầu, nàng không cảm thấy mình thượng vị là nhờ vào Thẩm Sơ Hàn nể mặt Mạc Thanh Lễ. Lại còn có một Phong Giáng Bạch, tuy sự tồn tại của nàng ta rất đặc biệt nhưng cũng không phải thượng vị nhờ gia thế; người khác không rõ lắm về thân phận của Đức Phi nhưng hẳn cũng không dựa vào gia tộc.

Chỉ có đột nhiên xuất hiện một Lục Thanh Vu, coi như dùng để cân bằng thì Mạc Yên Nhiên vẫn rất chướng mắt. Mạc Yên Nhiên tự nhận mình đã làm tốt lắm rồi, nhưng khi mới vào hậu cung cũng nơm nớp lo sợ như đi trên băng mỏng, nào giống Lục Thanh vu, nhờ vào chỗ dựa mà tới trước mặt nàng diễu võ dương oai.

Nàng xì một tiếng, tưởng mình là ai cơ chứ.

Nếu Lục Thanh Vu biết Mạc Yên Nhiên chướng mắt mình như thế có lẽ phải hộc máu. Nàng bò nhanh, dù biết không hoàn toàn dựa vào chính mình, nhưng nàng không xuyên không, làm thế nào biết gia tộc và cá nhân là tách biệt, trong đầu nàng đương nhiên có tư tưởng của người thời đại này, gia tộc cũng là vốn liếng, gia tộc vốn là vũ khí có thể dùng để kiêu ngạo.

Để nàng nói thì nàng cũng sẽ nói một câu, nếu Mạc Yên Nhiên xuất thân con quan thất phẩm thì chưa chắc đã bò lên đến độ cao này, đúng là năm mươi bước cười một trăm bước.

Ngày hôm sau, trở về từ Vĩnh Khang Cung, nàng định nghỉ ngơi một lát, dùng cơm trưa xong sẽ đi Vong Ưu Cung, không ngờ Thẩm Sơ Hàn đến đây, Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Sao hôm nay bệ hạ tới đây sớm vậy, bình thường giờ này không phải đang xử lý chính vụ sao?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn cười cười, thấy Ninh An phía sau hắn ôm một đống tấu chương Mạc Yên Nhiên đã hiểu đại khái. Nàng ý bảo để vào thư phòng rồi mới kéo tay hắn ngồi xuống, “Nhưng hôm nay lang quân tới không khéo rồi, hôm qua ta đã hứa với Thục Phi nương nương hôm nay sẽ tới cung nàng bái kiến.”

“Thục Phi nói muốn gặp nàng?” Giọng nói của hắn hơi cao lên.

Mạc Yên Nhiên gật đầu, “Nói là đã lâu không trò chuyện, tìm ta tới nói chuyện phiếm. Ta vốn không muốn đi, dù sao đang có cục cưng mà, chạy lung tung khắp nơi không tốt.” Nàng xoa bụng nói tiếp, “Nhưng Thục Phi nương nương rất ít khi mời người khác, hiếm khi nào mời ta một lần, không đi lại không tốt.”

Nghe nàng nói vậy hắn nhíu mày, “Nếu mệt thì tốt với không tốt cái gì, không đi thì thôi.”

“Không đến mức là mệt, hôm qua ta đã đồng ý rồi, đương nhiên phải đi chứ.” Nàng cười tủm tỉm nhìn hắn, đột nhiên vươn tay ra vuốt mặt hắn, giống như hắn thường làm với nàng, “Mời lang quân một mình ở thư phòng xem tấu chương đi, nếu không thích thì trở về Cần Chính Điện cũng được.” Nàng vỗ tay, “Ta cũng không biết khi nào mới trở về, nếu còn sớm sẽ sai người đưa điểm tâm cho lang quân nhé?'

Hắn nhìn nàng một lát, “Trẫm ở trong cung của nàng chờ nàng được rồi, hiện giờ nàng có thai, vốn không nên chịu mệt nhọc, Thục Phỉ hắn sẽ thông cảm để nàng lui sớm.”

Nàng ừ một tiếng, đứng dậy quay về phòng ngủ thay y phục đi ra, cộng thêm trang điểm một lúc, khi đi ra nàng phát hiện Thẩm Sơ Hàn vẫn ngồi chỗ cũ, nàng ơ một tiếng, “Lang quân không đi thư phòng sao?”

Dường như hắn hơi giật mình một chút, quay sang nhìn nàng, thấy nàng mặc trang phục rạng rỡ, trên mặt không bôi phấn, thấy hắn nhìn mình nàng

https://thuviensach.vn

xoa mặt nói, “Thời gian này không thích hợp dùng phấn.” Giọng nàng nhỏ xuống, “Không đẹp sao? Thái Y nói vậy mà.”

Thẩm Sơ Hàn đứng lên kéo tay nàng, “Đẹp, Khanh Khanh thế nào cũng đẹp.”

Nàng mới cười rộ lên lần nữa, đột nhiên lông mi lại cụp xuống, “Thế này đi gặp Thục Phi nương nương nàng sẽ không cảm thấy ta không tôn trọng nàng chứ?” Còn chưa chờ Thẩm Sơ Hàn trả lời nàng đã hếch cái bụng bằng phẳng, “Vậy cũng không sợ, bây giờ ta coi như phi tử có chỗ dựa.”

Hắn cười nhìn nàng không nói một lời.

Thấy nàng vịn tay cung nữ thiếp thân đi ra ngoài, hắn nhìn bóng lưng nàng dần biến mất rồi mới xoay người vào thư phòng.

Vừa ngồi xuống, hắn giống như nghĩ tới cái gì, sai người gọi Thanh Thiển bị Mạc Yên Nhiên để lại tới, chờ nàng quỳ hành lễ rồi mới hỏi, “Thấy mấy ngày nay chủ tử các ngươi không dùng hương nữa, có thai rồi không thích nữa à?”

Thanh Thiển thầm hoảng sợ, sợ hắn nhận ra cái gì, quỳ rạp dưới đất không dám ngẩng đầu lên, trước nay nàng rất hoạt bát, hiện giờ sau lưng đã bị dọa ra một lớp mồ hôi lạnh, nàng gắng gượng hít sâu khống chế cơ thể đang run run, “Thưa bệ hạ, Thái Y nói hiện giờ nương nương nên dùng ít hương thì tốt hơn.” Lời này là Mạc Yên Nhiên dạy nàng, trong lòng nàng đang sợ muốn chết, chỉ sợ Thẩm Sơ Hàn lại hỏi gì mà nàng không đáp được.

May mà Thẩm Sơ Hàn chỉ ừ một tiếng rồi bảo nàng lui ra. Nàng lui đến cạnh cửa, cảm giác toàn thân vã mồ hôi, không dám nói lung tung như bình thường, vội vã đi về phía phòng trong.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên nàng không biết, phía sau nàng Thẩm Sơ Hàn ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 57

Khi Mạc Yên Nhiên đến Vong Ưu Cung thì mặt trời đã dịu, nắng không gắt chút nào. Lần này nàng vừa đến đã được mời vào, thậm chí Thục Phi chỉ chớp mắt cái đã đi ra. Đãi ngộ quả thật hoàn toàn khác trước. Nàng bĩu môi cười một tiếng.

Hôm nay sắc mặt Phong Giáng Bạch không tốt lắm, quầng thâm dưới mắt đã cố gắng dùng phấn che đi, có điều hiệu quả không được tốt. Nàng hỏi thăm một câu, "Đêm qua nương nương ngủ không ngon sao, nhìn khí sắc nương nương không được tốt lắm."

Hôm nay Phong Giáng Bạch không đi thỉnh an cho nên bọn họ chưa gặp mặt, nên nàng mới hỏi như vậy.

"Bệnh đau đầu của bản cung tái phát nên không thể đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương, lại gọi ngươi đến nói chuyện khó trách khỏi có người sẽ nói thầm."

"Nương nương nói gì vậy, nương nương không khỏe hẳn là Hoàng Hậu nương nương sẽ thông cảm. Về phần thần thiếp, có thể nói chuyện với nương nương là phúc của thần thiếp, để xem kẻ nào không có mắt dám nói luyên thuyên."

Nàng thay đổi rất nhiều, rất khác. Phong Giáng Bạch còn nhớ rõ ràng, Mạc Yên Nhiên của thời điểm vừa mới được gắn mác sủng phi, đến chỗ nàng nói chuyện rất cẩn thận, hành động nơm nớp lo sợ, không dám nhiều lời nửa câu, không dám vượt quy củ nửa phần, chính vì vậy mới khiến nàng buông lỏng cảnh giác.

https://thuviensach.vn

Nhưng nhìn Mạc Yên Nhiên hiện tại mà xem, giẫm lên hết người này đến người khác để thượng vị, dù chỉ ở Tần vị mà không có nửa điểm khách khí với cửu Tần, thậm chí cả Hiền Phi tỷ tỷ của nàng ta cũng không được nàng ta để vào mắt. Nay ở cung Vong Ưu của nàng cũng há miệng lấy ra khí thế sủng phi, không biết có phải cố ý hay không, lẽ nào không biết người ngồi phía trên mới là sủng phi nhận thánh ân nhiều năm sao.

"Bản cung từng nói ngươi thông minh hơn tỷ tỷ Mạc Bình U của ngươi, nay xem ra lời bản cung nói lúc trước không sai. Không chỉ thông minh, thủ đoạn cũng cao minh hơn không ít."

Mạc Yên Nhiên đang uống trà, nghe Phong Giáng Bạch nói vậy chậm rãi buông chén trà xuống, nở một nụ cười tiêu chuẩn, "Nương nương nói gì thế, tỷ tỷ là Hiền Phi, thần thiếp làm sao so được, huống hồ người ở hậu cung sống mặc cho số phận, nào dám nói thủ đoạn hay không."

Mạc Yên Nhiên nói chuyện rất cẩn thận, chuyện này khiến Phong Giáng Bạch cảm thấy dễ chịu một ít, nhưng nàng lại cười lạnh, "Mặc cho số phận?" Nàng ha một tiếng, vuốt móng tay giả của mình, "Nếu người khác nói mặc cho số phận nói không chừng bản cung sẽ tin, nhưng nếu là ngươi, Di Tần Mạc Yên Nhiên, bản cung sẽ không tin."

Nàng nhìn thẳng vào mắt Mạc Yên Nhiên, "Nhiều người như vậy đều không mang thai, chỉ có ngươi trong thời gian ngắn đã mang thai. Ngươi cho là ông trời giúp ngươi? Lời này ngươi đặt tay lên ngực mình nói không ra."

Nàng ta biết cái gì, nàng ta nói như vậy có phải mọi chuyện có liên quan tới nàng ta không, hay chỉ đơn thuần là... Nụ cười của Mạc Yên Nhiên hơi cứng lại, ở trong mắt Phong Giáng Bạch biến thành chột dạ, nàng ta đang định mở miệng thì Mạc Yên Nhiên nói, "Chuyện long tự vốn là ý trời, thần thiếp có phúc đương nhiên tiếc phúc, có thể có thai. Về phần suy nghĩ khác thần thiếp không dám có nửa điểm nào."

https://thuviensach.vn

Nếu chỉ trích nàng dùng thủ đoạn đặc biệt gì mới có thai thì nàng không dám thừa nhận.

Phong Giáng Bạch có vẻ không cố chấp chuyện này, nàng ta cúi đầu uống một ngụm trà, ngược lại chuyển đề tài, "Ngươi có biết hôm nay vì sao bản cung muốn tìm ngươi tới đây không?"

Chẳng phải ngươi gọi ta đến tán gẫu với ngươi à. Mạc Yên Nhiên lầu bầu trong bụng, sau đó mở to mắt nhìn, "Mặc cho nương nương sai bảo."

"Nay thân thể ngươi quý giá, bản cung cũng không dám sai bảo chuyện gì." Nàng ta ngắm nghía móng tay mình, "Bản cung không có ý gì khác, chỉ muốn xem Mạc Yên Nhiên hôm nay và ngày xưa có gì khác thôi."

Mạc Yên Nhiên lại nghĩ tới lời Lục Thanh Vu nói với nàng ngày ấy, trên mặt dần mất bình tĩnh, trong lòng cũng cực bực bội, "Ánh mắt của nương nương người khác không thể so được, nếu nhìn ra chuyện gì không phải xin nương nương nhắc nhở thần thiếp."

"Di Tần, ngươi muốn chia một bát canh của bản cung à." Ánh mắt nàng ta thản nhiên, trang điểm tự nhiên, quần áo cũng nhẹ nhàng, cố tình một cô gái có thể dùng hai từ nhạt nhẽo để hình dung lại có khí thế như vậy. Mạc Yên Nhiên còn nhớ lần đầu tiên nàng bước vào nơi này, uống cùng một loại trà như hôm nay, trong lòng càng thêm bực bội, nhất là khi nhớ tới chuyện sợ tới mềm cả chân sau khi rời khỏi cánh cửa này. Nhưng hôm nay, Phong Giáng Bạch không ai bì nổi chẳng phải cũng khắp nơi đề phòng Mạc Yên Nhiên nàng đấy thôi.

Nàng giấu đi nụ cười lạnh dưới đáy mắt, "Nương nương nói bát canh là chỉ cái gì?" Nàng tỏ vẻ kinh ngạc, "Không phải là bệ hạ đấy chứ." Rồi nàng nở nụ cười, "Bệ hạ không phải bát canh có thể chia, nương nương nên nói chuyện cẩn thận đi."

https://thuviensach.vn

Dường như Phong Giáng Bạch bị cách nói thẳng thừng của nàng làm cho ngây ra một lúc, một lúc sau mới gượng cười hai tiếng. Nàng ta vẫn luôn ngang ngược, ngoại trừ Hoàng Hậu nàng ta khinh thường những phi tử khác, nay cũng phải nhìn thẳng vào Mạc Yên Nhiên, "Bản cung không biết rốt cuộc ngươi muốn gì, chỉ muốn nhắc nhở ngươi chút thôi." Nàng ta búng móng tay, "Đừng mơ thử nước nông sâu ở chỗ bản cung, nếu không ngươi sẽ hối hận." Nàng ta nở nụ cười, "Ngươi cảm thấy bệ hạ chiều ngươi, yêu ngươi, thương ngươi, nhưng ngươi không biết bản cung đã dùng hai ngón tay bóp chết bao nhiêu kẻ như ngươi. Bản cung thấy ngươi rất thú vị nên không muốn ngươi đổ quá nhanh, ngươi nên suy tính nhiều hơn cho thỏa đáng."

Mạc Yên Nhiên vuốt chén trà, nhếch môi cười một tiếng, chậm rãi uống hết trà trong chén, "Thần thiếp đi đến vị trí này, có bước nào không phải cẩn thận suy tính rồi mới bước ra? Ngược lại là nương nương, một bước lên thẳng mây xanh e là không hiểu những người như thần thiếp. Thần thiếp cũng muốn nhắc nhở nương nương một câu, chuyện nương nương cho rằng không thể nhưng nó cứ xảy ra thì nương nương làm gì được? Thần thiếp dám lấy thân thử xem rốt cuộc nương nương khó lật đổ tới mức nào, đương nhiên thần thiếp cũng phải trả giá chút ít."

Phong Giáng Bạch kinh hãi, rồi thấy Mạc Yên Nhiên ngã xuống đất, ngay cả chén trà nàng vừa uống cũng rơi xuống đất vỡ tan tành, Mạc Yên Nhiên ôm bụng đau đớn kêu lên, "Người đâu, người đâu, gọi Thái Y." Người bên ngoài nghe thấy tiếng động, không chờ sự đồng ý của Phong Giáng Bạch đã chạy vào.

Sơ Ảnh và Thư Nhu đi theo Mạc Yên Nhiên đến đều sợ hãi hô to, "Truyền Thái Y, mau truyền Thái Y." Sau đó đồng loạt quỳ gối bên váy Mạc Yên Nhiên, "Nương nương, nương nương ngài thấy thế nào?" Thư Nhu đột nhiên kêu lên, "Trời ạ, máu!"

https://thuviensach.vn

Phong Giáng Bạch không thể nào ngờ tới Mạc Yên Nhiên lại đột nhiên dùng đứa bé có được không dễ dàng này để tính kế nàng. Nàng giận đến mức hàm răng run run, nhìn Mạc Yên Nhiên mặt cắt không còn giọt máu nằm đó, nàng không thể không hạ lệnh, "Nâng tới trắc điện đi, mau đi mời Thái Y..."

Lời nói của nàng đột nhiên bị cắt đứt, "Đi mời bệ hạ, bệ hạ ở ngay trong cung Trường Tín, mau đi mời bệ hạ..." Là tiếng của Thư Nhu. Phong Giáng Bạch đương nhiên biết phải đi mời Thẩm Sơ Hàn, nhưng việc hôm nay, nếu giữ được đứa trẻ thì còn may, nếu không giữ được đứa trẻ thì hoàn toàn là chết không đối chứng, trong phòng lại chỉ có hai bọn họ, nàng cắn chặt răng, "Đi cung Trường Tín mời bệ hạ, đi cung Vĩnh Khang mời Hoàng Hậu nương nương, ngay lập tức. Thái Y đâu, đi mời Thái Y chưa?"

Người trong phòng đồng thanh đáp lời, nàng thở phào nhẹ nhõm xem Mạc Yên Nhiên bị nâng đi, trên mặt đất nàng ta vừa ngã xuống còn một ít vết máu, ngay cả sức để sai người dọn dẹp nàng cũng không có, mềm yếu ngồi trên ghế dựa, Thái Văn đứng bên cạnh nàng, giọng nói dường như hơi nghẹn ngào, "Nương nương, chuyện này rốt cuộc là thế nào. Di Tần kia... Di Tần kia sao lại..."

Nàng nhắm chặt mắt, cảm giác cổ họng khô như bốc cháy, "Câm miệng."

Thái Văn không dám nói một từ nào nữa. Trong lòng nàng vô cùng khó hiểu, rõ ràng nương nương không phải loại người thiếu kiên nhẫn như thế, vì sao lại cố chấp trong chuyện con nối dòng đến vậy. Ngay cả Hiền Phi, Đức Phi cũng không có con ruột của mình mà, Hoàng Hậu nương nương cũng thế... Nhưng vì sao chỉ có nương nương là cố chấp. Trong lòng nàng rất rõ, khả năng nương nương làm chuyện này không lớn nhưng không phải không có. Dù sao nàng là người biết rõ nhất nương nương nhà mình đối với cục thịt trong bụng Di Tần... ghê tởm, chán ghét và thù hận tới mức nào.

https://thuviensach.vn

Tốc độ Thẩm Sơ Hàn đến còn nhanh hơn cả Thái Y, hắn gần như chạy vào, hất tung một bên vạt áo, sắc mặt cực khó coi, thậm chí có thể gọi là xanh mét. Phong Giáng Bạch hành lễ với hắn, vừa mới nói đến trắc điện bước chân hắn đã không ngừng bước vào trong, "Thái Y đến chưa?"

Phong Giáng Bạch cắn môi, "Đã phái người đi gọi, một lát nữa hắn sẽ đến." Thấy hắn vào trắc điện, nàng nghĩ nghĩ rồi cũng vào theo.

Mạc Yên Nhiên còn tỉnh, nàng thật sự rất đau. Vừa xuống kiệu nàng đã uống viên thuốc, không ngờ thời gian lại đúng lúc như thế. Nhưng nàng không nghĩ tới chuyện này lại đau đến vậy. Ngay cả thở ra một hơi nàng cũng cảm thấy bụng như bị người ta dùng tay bóp nát, nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn tiến vào, sắc mặt hắn xanh mét, rõ ràng đứa bé này là giả, thậm chí còn chẳng phải đứa bé gì, máu chảy ra chỉ là máu kinh nguyệt thôi, nhưng nàng vẫn cảm thấy cực ấm ức, đau bụng, đau đầu, cả người chỗ nào cũng đau.

Đôi mắt nàng đột nhiên đỏ lên, không biết do đau bụng hay trong lòng khó chịu mà nước mắt cứ thế rơi xuống.

Thẩm Sơ Hàn vừa vào đã thấy nàng như thế lại càng đau lòng. Phong Giáng Bạch thấy hắn cố gặng dịu đi vẻ mặt bước tới dè dặt ngồi ở đầu giường của Mạc Yên Nhiên, ôm lấy nàng ta, giọng nói của hắn không vang nhưng vẫn truyền vào tai nàng rất rành mạch, "Khanh Khanh đừng sợ, trẫm đến rồi. Lang quân ở đây cùng nàng."

Chân nàng mềm nhũn gần như đứng không nổi.

Mạc Yên Nhiên vùi mặt vào trong lòng hắn, "Sao giờ chàng mới đến, ta sắp đau chết rồi."

Hắn dùng môi chạm vào trán nàng, cảm thấy nàng toát mồ hôi đầy trán lại tự mình dùng khăn tay lau cho nàng, "Đừng sợ, rất nhanh sẽ không đau nữa."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của nàng mang theo chút nức nở, “Không thể nào không đau, ta sắp đau chết rồi.”

Hắn nhíu mày muốn trách cứ nàng nói gở, nhưng thấy nàng tóc tai rối bời nằm trong lòng mình, cả phòng ngập trong mùi máu tươi rất nặng, nửa câu còn lại của hắn nói không ra, cho dù Thái Y còn chưa tới hắn cũng đại khái đoán trước sẽ xảy ra chuyện gì.

Hắn nhìn về phía Phong Giáng Bạch, thấy sắc mặt nàng ta trắng bệch, toàn thân lung lay sắp đổ, trong mắt có chút lụi bại và quật cường. Hắn đột nhiên không muốn biết kết quả, hắn không muốn biết chút nào hết, hắn chỉ chạm nhẹ vào thái dương Mạc Yên Nhiên rồi khe khẽ an ủi nàng.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 58

Thái Y tới là tiểu Thái Y dẫn theo Hứa Nam Phong vào cung Trường Tín, Thẩm Sơ Hàn thấy hắn rất trẻ tuổi liền nhíu mày, “Chu Thừa Ân đâu, sao hắn không tới?” Tay thì không ngừng lấy tay Mạc Yên Nhiên ra, để vững vàng.

Tiểu Thái Y kia nhận được ý chỉ không cần hành lễ, vội vàng đi lên vừa đặt tay lên cổ tay Mạc Yên Nhiên vừa trả lời, “Hôm nay trong nhà Chu Viện Sĩ có việc nên không có mặt, mạch của Di Tần nương nương vẫn do thần xem, nhận được tin nên chạy tới.” Sau đó hắn không nói gì nữa mà nhíu mày thật chặt, tay đặt trên cổ tay Mạc Yên Nhiên một lúc lâu không nhúc nhích.

Thẩm Sơ Hàn đợi đến mất kiên nhẫn, đang định mở miệng thì hắn chậm rãi thở dài một hơi, sau đó quỳ xuống đất nặng nề nói, “Quỳ xin bệ hạ di giá, thai nhi của Di Tần nương nương đã không còn, thần cần thanh lọc máu độc cho nương nương.”

Thẩm Sơ Hàn nhắm chặt hai mắt, hắn vốn đã đoán được trước nhưng khi thật sự nghe tin này hắn vẫn cảm thấy không thở nổi. Hắn liều mạng kìm chế mới không để cảm xúc của mình hoàn toàn lộ ra, thậm chí bây giờ nhìn thấy Phong Giáng Bạch lảo đảo đứng ở cửa hắn chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên rất nhiều cơn sóng giận dữ.

Mạc Yên Nhiên nằm trên giường, sắc mặt nàng trắng bệch, toàn thân run nhè nhẹ. Hắn thấy nàng dường như đang khóc, hắn rõ ràng biết phải lấy đại cục làm trọng nhưng hắn có phần không biết phải làm sao. Kết quả của không biết làm sao là hắn ngồi xuống một lần nữa, nhẹ nhàng ôm lấy nàng,

https://thuviensach.vn

hôn lên trán nàng một cái, “Trẫm sẽ ở đây, ngươi muốn hạ châm hay thế nào cứ việc làm là được.”

Tiểu Thái Y dường như run lên, đầu tiên đứng dậy viết một phương thuốc bảo Thư Nhu mang ra ngoài, tay hắn hơi dùng sức nên Thư Nhu lập tức hiểu, nàng tự mình đi ra. Kế tiếp nàng cũng có chuyện phải tự mình làm, không thể mượn tay người khác.

“Vẫn xin bệ hạ di giá mới tốt, nơi này dơ bẩn, sợ sẽ va chạm bệ hạ...”

“Dơ bẩn cái gì, không thấy Di Tần còn nằm ở đây sao!” Giọng nói của hắn trầm xuống, “Trẫm sẽ ở đây...” Tay Mạc Yên Nhiên nắm lấy góc áo hắn, giọng nói của hắn mềm xuống, quay đầu nhìn nàng, “Nàng sao thế, đau lắm à?”

Nàng rưng rưng nước mắt gật đầu, hắn lại càng mềm lòng, “Đừng sợ, chờ chút nữa dùng dược xong sẽ hết đau.”

Nàng lắc đầu, “Lang quân ra ngoài đi.”

Hắn nhíu mày, “Trẫm nói sẽ ở trong này cùng nàng. Nàng không cần sợ.”

“Ta không sợ.” Nước mắt nàng còn đầy trong hốc mắt, ánh mắt lại vừa kiên quyết vừa dũng cảm, “Lang quân ra ngoài đi, ta không muốn bị lang quân thấy ta thế này.”

“Lúc này nàng còn hờn dỗi cái gì.” Hắn đau đầu, cảm thấy trong một ngày cơn tức bộc phát ra hết, nhưng nhìn nàng thế kia lại không cách nào bốc lên nửa phần lửa giận được, “Là trẫm muốn ở lại, không ai có thể nói gì, chỉ trích gì nàng được.”

“Không phải ta hờn dỗi.” Nàng nhìn hắn, kiên quyết nói, “Vừa rồi nghe thấy Hoàng Hậu nương nương sắp đến, nương nương đến rồi hắn sẽ tới gặp

https://thuviensach.vn

ta. Trong phòng đầy huyết khí, ta thì không cảm thấy sẽ va chạm gì lang quân, nhưng lang quân...” Nàng vươn tay ôm lấy hắn, “Ta không muốn mạo hiểm bất cứ chuyện gì trên người lang quân, cũng không muốn lang quân bị người ta nói ra nói vào.”

Hắn thấy nàng suy yếu đến sắp ngất rồi, sắc mặt càng trắng giống trong suốt nhưng khóe môi nàng thậm chí vẫn cười nhìn hắn, hắn đứng bật dậy, “Trẫm đi ra ngoài.”

Nàng thoáng thở phào nhẹ nhõm, trào phúng nhìn về phía Phong Giáng Bạch còn đứng ở cửa, Thẩm Sơ Hàn đã đi qua trước mặt nàng ta, có lẽ nàng ta lập tức muốn đi theo, lại nhìn về phía Mạc Yên Nhiên theo bản năng, thấy Mạc Yên Nhiên nhìn mình bằng ánh mắt châm chọc. Môi Mạc Yên Nhiên vừa khô vừa trắng, có chút da bong trên đó, nàng chậm rãi nhếch môi.

Ta sẽ thắng.

Phong Giáng Bạch gần như muốn ngất đi, Mạc Yên Nhiên, sao ngươi dám, làm sao ngươi dám.

Bầu không khí ở chính điện rất lạ, Thẩm Sơ Hàn đang ngồi trên cùng, tay hắn giấu trong tay áo, lông mày nhăn rất chặt, áp suất toàn thân cực thấp, dường như hết sức căng thẳng.

Không ít người lục tục đến, Hoàng Hậu đã vào trong trước thăm Mạc Yên Nhiên, hai bọn họ quan hệ tốt, ngay cả Mạc Yên Nhiên mang thai cũng không khiến Hoàng Hậu bất mãn chút nào, làm cho người có ý đồ nhìn mà nghiến răng. Ngoại trừ Thẩm Sơ Hàn, người có sắc mặt tệ nhất chính là Mạc Bình U. Thật ra chỉ cần nghĩ là hiểu, nếu Mạc Yên Nhiên bình yên sinh hạ đứa bé thì đứa bé đó sẽ là đứa bé của Mạc gia bọn họ, sau này bất kể trên triều thế nào, Mạc Bình U thế nào, ít nhiều Thẩm Sơ Hàn sẽ để ý đến huyết thống Mạc gia trên người đứa bé.

https://thuviensach.vn

Nhưng đứa bé này đột nhiên không còn, thậm chí còn chưa được mấy ngày.

Sắc mặt Mạc Bình U cực tái, trong lòng chắc chắn dù Phong Giáng Bạch có bất mãn với Mạc Yên Nhiên nhưng chuyện liên quan đến hoàng tự, nàng ta sẽ không dám xằng bậy mà giải quyết trực tiếp thô bạo như thế. Đây là Mạc Yên Nhiên, không phải phi tử bình thường khác, người có mắt đều nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn chờ mong về Mạc Yên Nhiên thế nào, chờ mong đứa con của Mạc Yên Nhiên bao nhiêu.

Khi nàng đang nghĩ tới đây thì Lục Thanh Vu mở miệng, “Bệ hạ, Di Tần còn khỏe chứ? Buổi sáng gặp ở cung Vĩnh Khang thấy nàng còn rất khỏe, sao đột nhiên lại...” Mạc Bình U quay sang thấy Lục Thanh Vu như có như không liếc nhìn Phong Giáng Bạch, lời nói vẫn rất khiêm tốn, “Không biết chúng thần thiếp mạo muội tới Vong Ưu Cung có quấy nhiễu Thục Phi nương nương hay không...”

Lời này là nói thay tiếng lòng của tất cả mọi người trong hậu cung.

Cũng khó trách Phong Giáng Bạch và Mạc Yên Nhiên không vừa mắt nhau, ở một mặt nhất định hai người rất giống nhau, ở phần tính tình, đối nhân xử thế. Trong đó có một mặt chính là không tiếp đãi người khác. Mạc Yên Nhiên không thích Lãnh Tiệp Dư ngày ngày tới thăm mình, mặc kệ người ta có địa vị hơn mình mà ngang ngạnh ép người ta tới mức này. Chuyện như vậy vừa xảy ra số người tới cung Trường Tín càng ít, chẳng ai thích thấy người khác không kiên nhẫn tiếp chuyện mình, nói không chừng còn chuốc họa vào thân.

Phong Giáng Bạch thì khác, nàng thân là Thục Phi, ngoại trừ Hoàng Hậu không có ai địa vị cao hơn nàng, bình thường nàng chướng mắt Đức Phi, Hiền Phi thì càng chướng mắt phi tử khác. Không ai dám mạo muội tới Vong Ưu Cung, ngay cả Lục Thanh Vu cũng mới chỉ tới hai lần. Lần đầu

https://thuviensach.vn

tiên, nét mặt nàng cứng đờ, sự nhục nhã đó nàng không muốn nhớ lại lần nữa.

Cố tình nàng lại nhớ quá rõ ràng, ngày ấy Phong Giáng Bạch ngồi trên vị trí cao nhất, khóe môi hơi nhếch lên, “Kém Mạc Yên Nhiên quá xa, có điều có phụ thân tốt, rất vô vị, lui đi, lui đi.”

Trước giờ nàng vẫn biết Mạc Yên Nhiên ở hậu cung rất nổi danh, khi còn ở vị trí thấp thỉnh thoảng nàng bắt gặp Mạc Yên Nhiên ở ngự hoa viên, nhưng không thấy nàng ta có gì đặc biệt. Ngày ấy ở bãi săn nàng lại nhìn thẳng mặt, chỉ thấy nàng ta mỉm cười, dáng vẻ không chút biểu cảm kia khiến nàng chán ghét, không thấy chỗ nào đặc biệt hơn người.

Có điều có phụ thân tốt, nhớ đến câu này, ngày ấy Mạc Yên Nhiên cũng nói với nàng như thế. Đúng rồi, phụ thân nàng ở trên triều được trọng dụng, nữ nhi bị lãng quên đã lâu đương nhiên sẽ lên vũ đài lần nữa. Nhưng vậy thì sao, cho dù bằng chính nàng thì có chỗ nào kém Mạc Yên Nhiên. Khi ra khỏi Vong Ưu Cung nàng suýt chút nữa cười ra nước mắt, Mạc Yên Nhiên đã là cái gì, một ngày nào đó ngay cả Phong Giáng Bạch cũng phải quỳ gối bên chân nàng mà khóc.

Giờ phút này chính là như thế, Mạc Yên Nhiên xảy ra chuyện trong Vong Ưu Cung, Phong Giáng Bạch muốn phủi tay cho sạch là không thể nào. Để xem bọn họ chó cắn chó đi, cho dù Phong Giáng Bạch toàn thân trở ra thì cũng đã hại một đứa bé của Mạc Yên Nhiên, vẫn cứ có hời.

“Bản cung cũng cảm thấy phiền, chỉ tại Lục Tu Nghi ngươi quá nhiều lời.” Tính cách của Phong Giáng Bạch vốn không thể đánh đồng với bề ngoài nhẹ nhàng mềm mại, nàng ta ương ngạnh có tiếng, bệ hạ cảm thấy việc nhỏ không quan trọng, Hoàng Hậu cũng lười phải quản nàng ta.

“Thần thiếp chỉ...”

https://thuviensach.vn

“Câm miệng hết đi.” Thẩm Sơ Hàn xoa thái dương, cực kỳ mất kiên nhẫn với bọn họ, “Nếu không có kiên nhẫn ở đây thì cứ việc cút về chỗ của mình đi, nếu còn ầm ĩ quấy rầy Di Tần ở trong thì đừng trách trẫm không nể tình các ngươi.”

Lúc này mới yên lặng lại, Phong Giáng Bạch giật giật môi như muốn nói gì, Thẩm Sơ Hàn lại cướp lời trước, “Ngươi không cần nói gì hết, việc này rốt cuộc thế nào trẫm sẽ tự mình điều tra rõ ràng.” Hắn đột nhiên cười một tiếng làm người ta nhìn mà rùng mình, “Dám to gan tính kế hoàng tự, nhất quyết không thể tha.”

Ngay cả Thục Phi cũng không được nể mặt.

Trong phòng, Hoàng Hậu ngồi ở đầu giường chỗ Thẩm Sơ Hàn vừa ngồi, nhìn Mạc Yên Nhiên cắn môi không ngừng đổ mồ hôi hột. Nàng nhíu mày, thấy trong phòng không có người ngoài, chỉ có Thái Y và hai cung nữ thiếp thân của Mạc Yên Nhiên, người của Vong Ưu Cung đã bị đuổi ra ngoài bưng nước, nàng mới cúi đầu nhẹ giọng hỏi Mạc Yên Nhiên, “Đau lắm à?”

“Đau chết mất.” Khóe mắt Mạc Yên Nhiên còn mang hai giọt nước mắt, nàng gắng gượng mở miệng hỏi Thái Y kia, “Sao lại thế này, sao lại đau đến vậy?”

Tiểu Thái Y kia đang châm cứu cho nàng, “Hôm nay trước khi uống thuốc Di Tần nương nương hứng gió phải không? Có lẽ vì hơi nhiễm lạnh, mặt khác để tránh có gì sơ sẩy, có lẽ khi Hứa tiên sinh bốc thuốc đã hạ nặng thêm hai phần, cũng không ngờ hai phần này làm hại nương nương đến thế, vạn lần không ngờ tới.” Khi nhắc tới Hứa tiên sinh giọng nói của hắn bất giác nhẹ xuống.

Hoàng Hậu xoa mặt nàng, “Ngươi thật là mạo hiểm, làm gì cũng không tính toán kỹ rồi hãy làm, cứ đột nhiên như vậy làm ta nghe tin cũng sợ hết

https://thuviensach.vn

hồn, cho dù sau đó biết ngươi giả vờ. Ngươi cũng biết...” Giọng nàng thấp xuống, “Ta vốn không đồng ý mà ngươi vẫn cứ đặt bẫy Phong Giáng Bạch, nàng ta là khó đối phó nhất...”

“Ta biết.” Mạc Yên Nhiên đột nhiên đáp.

Hoàng Hậu ngẩn ra một lúc, “Chỉ e ngươi không biết.”

Mạc Yên Nhiên xoa tay nàng, “Ta chỉ tin ngươi, vốn chúng ta đều biết không nên tin ai hết, nhưng ta vẫn tin ngươi không như thế. Người khác trong mắt ta đều như nhau, người người đều không dễ đối phó, Phong Giáng Bạch, Lục Thanh Vu, Mạc Bình U, Mạc Chỉ Vi, đều không dễ đối phó.”

Hoàng Hậu lắc đầu, “Đã qua quá nhiều năm, ta cũng sắp quên rồi, chỉ có ngươi xuất hiện mới khiến ta ngẫu nhiên cảm thấy trước kia không phải một giấc mơ.” Nàng kéo chăn lại kỹ càng, “Ngươi cần biết, người khó đối phó nhất không phải những nữ nhân này.”

Có vẻ Mạc Yên Nhiên không còn đau như trước, lúc này còn nở nụ cười, “Đương nhiên ta biết, ta biết rõ nhất. Còn ai khó đối phó hơn Thẩm Sơ Hàn bệ hạ được nữa.”

Hoàng Hậu nhìn nụ cười kia của nàng, không hiểu sao đột nhiên có chút thương hại, an ủi nàng, “Ngươi khác, ngươi và ta đều biết, đối với hắn mà nói, ngươi vẫn rất khác biệt.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 59

Không biết đợi bao lâu Hoàng Hậu mới đi ra, khóe mắt nàng hồng hồng, gần như nàng vừa đi ra Thẩm Sơ Hàn lập tức đứng lên, chờ nàng đi tới.

Nàng khom gối với hắn, ho khan một tiếng mới mở miệng, “Bệ hạ vào thăm Di Tần đi.” Sau đó ngậm miệng không nói nữa, Thẩm Sơ Hàn tức khắc đi về phía trắc điện.

Hoàng Hậu chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt trầm xuống, “Thục Phi, chuyện xảy ra trong cung của ngươi, chính ngươi nói lại xem có chuyện gì đi.”

Dường như Mạc Yên Nhiên đang ngủ, nàng yên tĩnh nằm đó, toàn thân được đắp kín, trong phòng cũng không nồng nặc mùi máu tươi như vừa rồi, Thái Y còn chờ ở đó, thấy Thẩm Sơ Hàn vào vội vàng hành lễ rồi giải thích, “Bệ hạ, vừa rồi vội vàng trị liệu cho Di Tần nương nương nên chưa kịp nói rõ ràng.”

“Ừ, ngươi nói đi.” Hắn đi tới ngồi xuống.

“Đứa bé còn quá ít ngày, mới chỉ là một túi máu còn chưa thành hình, vốn là lúc dễ gặp chuyện không may nhất, không biết làm sao nương nương lại dùng phải hoa hồng lưu thông máu, bụng bị va chạm mới...”

“Hoa hồng, va chạm...” Hắn nhắm chặt mắt, đè nén cảm xúc dưới đáy mắt, “Hiện nay Di Tần thế nào? Tỉnh lại có còn khó chịu hay không? Có kiêng kỵ gì không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Thái Y kia lặng lẽ liếc nhìn hắn một cái, quả nhiên Di Tần rất được sủng ái, nay giả vờ sảy thai bệ hạ càng trăm ngàn lần cẩn thận, hắn cung kính đáp, “Thần đã viết phương thuốc, hiện nay nương nương có thể nghỉ ngơi một lát, tỉnh lại uống thuốc mà thần chuẩn bị hắn sẽ không còn đau như trước.” Những điều cần chú ý hắn cũng nói một lượt rồi mới chậm rãi lui xuống.

Đi tới cạnh cửa hắn lén liếc nhìn vào trong, thấy Hoàng Đế bệ hạ cúi đầu hôn lên trán Di Tần. Hắn rũ mắt xuống không nhìn nữa, cuống quýt lui ra ngoài.

Mạc Yên Nhiên ngủ rất lâu, khi nàng tỉnh lại thì trời đã tối đen, nàng mở to mắt nhìn phát hiện đã trở về phòng mình. Trong phòng mờ tối, chỉ đốt một ngọn nến nhỏ, nàng ho một tiếng, “Thư Nhu?” Giọng của nàng cực khàn, đang định ho khan hai tiếng thì thấy người vốn ngồi bên bàn đứng bật dậy đi về phía này, trong phòng quá tối nàng không thấy rõ nhưng vẫn biết hắn là ai, chờ hắn tới gần mới thấy hắn vẫn mặc bộ quần áo sáng nay, “Sao lang quân lại...”

“Có muốn uống nước không?” Dường như hắn không để ý vẻ tiều tụy của chính mình, ghé sát vào nhìn nàng, “Có còn đau không?”

Hiện nay nàng đang có tinh thần, bụng lại ấm, hắn là đang ủ ấm bằng cái gì đó, nàng lắc đầu, “Uống nước.” Hắn tự mình đi tới trước bàn rót nước cho nàng, đỡ nàng ngồi dậy cầm cốc cho nàng uống. Có vẻ nàng rất khát, uống liên tục vài cốc mới nói không uống nữa.

Hắn đỡ nàng ngồi vững, kê thêm gối sau lưng nàng, rõ ràng là chuyện chưa bao giờ làm mà hắn rất nhuần nhuyễn như đã làm cả nghìn lần. Hắn ngồi xuống trước mặt nàng, “Giờ cảm thấy thế nào?”

“Chỉ hơi đói, bụng thì không đau lắm.”

https://thuviensach.vn

Hắn vội vàng đứng lên đi ra ngoài, mở cửa dặn dò hai câu rồi lại đi vào, sau đó một đám người đi vào thắp đèn, hầu hạ nàng rửa tay rửa mặt. Thư Nhu bưng dược vào, Thẩm Sơ Hàn nhận lấy tự mình đút cho nàng, "Vẫn luôn giữ ấm chờ nàng tỉnh lại, thừa dịp còn nóng uống đi." Rồi dùng thìa đút cho nàng.

Nàng vâng một tiếng rồi cúi đầu uống thuốc, thấy quá đắng nên lắc đầu không muốn uống nữa, nhưng Thẩm Sơ Hàn rất kiên quyết, "Nhất định phải uống, nếu không sau đó sẽ không thoải mái, ngoan, chỉ một bát thuốc, uống hết là được rồi."

Thật ra từ lúc trở thành Mạc Yên Nhiên đến nay, cái khác chưa nói, thuốc bắc đã uống nhiều hơn cả đời trước của nàng cộng lại, bây giờ nhìn nước thuốc đen sì như mực kia đã không sợ như lúc đầu, thậm chí còn có phần quen thuộc. Nhưng nàng đã quen làm nũng với Thẩm Sơ Hàn, hắn đã dỗ nàng thì tự nàng cũng nhận lấy bát thuốc uống một hơi cạn sạch.

Người hầu đặt một cái bàn nhỏ lên giường, chỉ có cháo và mấy món chay, nàng chỉ cái nào là Thẩm Sơ Hàn đút nàng cái nấy.

Thẩm Sơ Hàn vốn luôn rất dễ tính với nàng nên gắp đồ ăn đút cho nàng là đương nhiên, một lúc lâu mới ăn xong, nàng dựa trên giường nhìn hắn, "Chuyển về từ khi nào vậy?"

"Dù sao không thể để nàng vẫn nằm ở Vong Ưu Cung, nàng không phải không có cung điện của mình." Hắn xoa mặt nàng, không biết hỏi lần thứ mấy trong ngày hôm nay, "Cảm thấy thế nào?"

Nàng lắc đầu, "Không khó chịu." Nàng thoáng ngừng, thật ra nàng và hắn đều chính tai nghe được tin tức "thai nhi khó giữ được", nàng xoa bụng, "Chỗ Thục Phi..." Nàng cắn môi không nói hết lời.

Hiển nhiên Thẩm Sơ Hàn cũng không quá muốn nhắc tới đề tài này, nhưng thấy nàng dù đã nghỉ ngơi một lúc nhưng vẫn rất tiều tụy liền hỏi,

https://thuviensach.vn

“Trẫm đang định hỏi nàng đây, đã xảy ra chuyện gì, trước khi đi chẳng phải nàng vẫn còn rất ổn thỏa hay sao? Thục Phi...” Hắn giống như cười một tiếng cũng giống như không, “Hoàng Hậu đã hỏi Thục Phi, nhưng trẫm vẫn muốn nghe nàng nói.”

Lông mi nàng hơi run run, đáy lòng không quá chắc chắn, dù sao đứa bé này không phải thật, nàng không biết Thẩm Sơ Hàn đã biết bao nhiêu, cũng không dám vội vàng thăm dò, nàng rũ mắt xuống, “Ta cũng không rõ lắm, bụng đột nhiên đau, nhìn Thục Phi nương nương có vẽ cũng rất sợ hãi.”

Hắn gật đầu, “Người bị sợ hãi là nàng, người khác sợ hãi được bao nhiêu.”

Nàng miễn cưỡng nở nụ cười, “Ta thật sự không ngờ lại nghiêm trọng như thế, lúc đó chỉ cảm thấy vô cùng đau đớn lại không dám ngất đi, chờ lang quân đến ta mới cảm thấy yên tâm.”

Nàng không nói rõ nhưng hắn thì rõ ràng, dù có cung nữ của nàng ở bên cạnh nhưng nơi đó dù sao vẫn ở Vong Ưu Cung, nàng lo lắng là phải. Trong cung nhiều việc xấu, nếu đúng lúc đó nàng bị đạp một cước sợ rằng sau này thật sự không thể có thai. Hắn nhíu mày thật chặt lại vẫn vỗ tay nàng trấn an, “Nàng yên tâm, đã có thai một lần sẽ có thai lần thứ hai.” Hắn cúi xuống hôn lên trán nàng, “Trẫm sẽ lấy lại công bằng cho nàng, và cả... con của chúng ta.”

Nàng cúi đầu, nghe vậy cầm lấy ngón tay hắn, “Lang quân phải điều tra rõ, chuyện này xảy ra ở Vong Ưu Cung có lẽ cũng do có kẻ châm ngòi giữa ta và Thục Phi nương nương, đừng oan uổng ai mới được.” Lúc này nàng mới ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt nghiêm túc, đau thương trong mắt đã bớt đi hơn phân nửa, “Ta không muốn có người bị hiểu lầm, có lấy lại công bằng hay không đến giờ dường như không còn quan trọng nữa.”

Hắn thở dài ôm nàng vào lòng, “Nàng không nghi ngờ Thục Phi sao?”

https://thuviensach.vn

Nàng nằm trong lòng hắn đôi mắt đảo quanh, giọng nói trầm trầm, “Ta cũng không biết nữa, chuyện này xảy ra ở Vong Ưu Cung, nếu không nghi ngờ nàng ta chút nào thì quá... Chỉ là, ta nghĩ Thục Phi nương nương không đến mức như vậy... Ừm, nói thế nào nhỉ, chính là Thục Phi ở vị trí hiện nay khó tránh khỏi sẽ có nhiều suy tính, ta nghĩ nếu nàng ta thật sự muốn đối phó ta thì sẽ không trực tiếp làm ở cung của mình mới đúng.”

Thẩm Sơ Hàn nghe nàng nói vậy cười lạnh một tiếng, “Nàng ta à, nói không chừng nghĩ rằng trẫm luôn bảo vệ nàng ta, không trách tội nàng ta chuyện gì nên mới động tà niệm.” Hắn nhíu mày, ngừng lại một lát mới nói tiếp, “Được rồi, nàng không cần suy nghĩ nhiều, chuyện này trẫm và Hoàng Hậu sẽ điều tra rõ ràng, nàng chỉ cần nuôi tốt thân mình là được rồi.”

Hắn vuốt mái tóc đen và lạnh của nàng, “Trẫm đã nói lần này nàng sinh con xong sẽ thăng vị cho nàng, nay đứa bé không còn, trẫm cũng thăng vị cho nàng được không? Nếu còn muốn gì nữa cũng nói với trẫm, trẫm đều sẽ tìm tới cho nàng nhé?”

Nàng ở trong lòng hắn lắc đầu, “Ta không cần, rất nhàm chán.”

Hắn bật cười, “Sao lại nhàm chán?” Hắn ừm một tiếng, “Trẫm vốn còn chưa nghĩ xong, nàng xem Chiêu Dung, Tu Dung vị trí nào hợp với nàng hơn?”

Nàng hừ một tiếng, không che giấu chút nào, “Lang quân, ta không thích.” Thẩm Sơ Hàn không đáp nàng tự nói tiếp, “Truyền vào tai người khác có khi lại nói ta ăn may, mất một đứa bé chẳng biết có thể sinh ra hay không mà còn có thể tấn vị, nói không chừng còn bảo ta giẫm máu thịt con ta để thượng vị nữa. Như thế chính ta cũng không vui, dù sao chỉ là vị trí cửu tần, vì cái này rất vô vị.”

Nàng tách ra khỏi người hắn, nở nụ cười với hắn, “Ta không thích thượng vị lúc này, cũng không thích lúng túng ở vị trí giữa cửu tần. Lang

https://thuviensach.vn

quân giữ lại đi, lần sau ta lập công lớn rồi tấn vị một thể.”

Hắn nở nụ cười, “Nàng còn muốn lập công lớn gì, nàng chỉ cần ngoan là đủ rồi.”

Nàng suy nghĩ một lát mới ấp úng mở miệng, “Lang quân, ta có một chuyện muốn cầu xin chàng.”

“Chuyện gì mà phải cầu xin?” Hắn nhíu mày nhìn nàng, “Cứ việc nói.”

Nàng cắn môi, “Thái Y nhiều lần nói thân mình ta không tốt từ trong bụng mẹ, nhưng có lẽ bọn họ không biết thân thể ta vốn càng tệ hơn thế này, lúc mười tuổi còn suýt chết. May mà có cao nhân cứu giúp ta mới sống đến bây giờ để nhìn thấy lang quân.” Thấy hắn nghe nghiêm túc, nàng âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi, “Nếu có thể, bệ hạ có thể gọi đại phu kia tới bắt mạch cho ta được không? Nghe nói hắn đã trở về đô thành, ta nghĩ không chừng hắn có biện pháp để điều trị thân thể của ta. Dù sao khi ta còn nhỏ vẫn luôn do hắn điều trị.”

“Hử? Là người thế nào?” Thẩm Sơ Hàn buông nàng ra, ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng.

Mạc Yên Nhiên cắn chặt răng một hơi nói hết ra, “Khi ta còn nhỏ quan hệ với biểu ca rất tốt, đã quen hắn ở chỗ biểu ca. Hắn cũng là người quen của biểu ca, thường làm bạn bên cạnh biểu ca, nay biểu ca đã trở về có lẽ hắn cũng trở về theo. Hắn họ Hứa, ta cũng biết chuyện này cực kỳ không hợp quy củ, chỉ nghĩ để hắn xem mạch cho ta, dù sao nếu không có hắn chỉ sợ ta không thể sống đến lúc này.”

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, “Ý của nàng là muốn gọi hắn vào Thái Y Viện?” Hắn nhìn về phía nàng, “Hay ý của nàng là dù hắn vào Thái Y Viện cũng chỉ xem mạch cho một mình nàng?”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Chỉ sợ hắn không đồng ý vào Thái Y Viện.” Thấy vẻ mặt không cho là đúng của Thẩm Sơ Hàn nàng vội nói, “Ta chỉ muốn xin một ân điển có thể triệu hắn vào cung thôi. Dù sao ta cũng biết gặp ngoại thần là không hợp quy củ, nếu không được cũng không sao, chỉ tùy tiện nói một câu với lang quân thôi mà.”

Không biết Thẩm Sơ Hàn nghĩ tới cái gì, hỏi một câu, “Nàng nói quan hệ giữa hắn và Mộ Quân vô cùng tốt?”

“Đúng thế. Khi còn bé hắn chính là người biểu ca tìm tới xem bệnh cho ta. Có điều lúc trước tuổi của hắn không lớn, lúc đầu mọi người đều không tin hắn có bản lĩnh, không ngờ thân thể của ta thật sự tốt lên không ít.”

https://thuviensach.vn

Chương 60

Một lát sau Thẩm Sơ Hàn mới gật đầu, “Trẫm sẽ sai người sắp xếp. Có điều nàng nói hắn không muốn vào Thái Y Viện lại vô duyên vô cớ xem chẩn cho cung phi cũng không hợp quy củ.” Trông ánh mắt của nàng nhìn hắn, trong đó đầy sáng, hắn cũng không biết làm sao tự nhiên nói tiếp, “Nhưng cũng không phải chuyện gì quan trọng.”

Lại chứng thực một chuyện, đối mặt với Mạc Yên Nhiên, Thẩm Sơ Hàn thật sự không có một chút sức chiến đấu nào.

Tuy nói cực kỳ không hợp quy củ nhưng không lâu sau Hứa Nam Phong đã vào cung xem chẩn cho Mạc Yên Nhiên. Hắn cau mày ngồi xuống gian ngoài, hầu hạ bên cạnh không ai khác ngoài cung nữ thiếp thân của Mạc Yên Nhiên, hắn không chút kiêng dè hỏi trước, “Ngươi bảo Hoàng Đế để ta thường xuyên vào cung xem mạch cho ngươi?”

Mạc Yên Nhiên cách hắn một cái mành, ừ một tiếng, “Ta nghĩ sức khỏe của ta chỉ có ngươi hiểu rõ nhất.” Nàng nghĩ nghĩ rồi nói tiếp, “Lần trước ngươi nói trong cơ thể ta có độc tố gì đó vốn trước kia không có phải không? Ta muốn hỏi ngươi chuyện kia...”

“Thế nên ngươi cứ thế bảo hắn gọi ta tiến cung?” Hắn ngắt lời nàng, giọng nói có chút lạnh nhạt, hắn phất tay áo nói, “Thỉnh mạch nương nương.”

Nàng tặc lưỡi một cái trong lòng, thật ra người quen thuộc với hắn không phải là nàng, nhưng nàng biết y thuật của Hứa Nam Phong này cực cao, nàng không muốn bỏ qua cơ hội này. Nàng vươn tay ra, cảm giác tay

https://thuviensach.vn

hắn đặt lên cổ tay mình mới mở miệng,”Ngươi cũng biết, dù sao ta... không tin được người khác.”

Nàng thoáng ngừng, “Trần Cận kia là người của ngươi và biểu ca à?” Thái Y ngày ấy đến xem chẩn nói nàng sảy thai chính là người đã dẫn hắn đến.

Hắn giương mắt cách mành nhìn nàng một cái, tay vẫn đặt trên cổ tay nàng, “Đương nhiên rồi, nếu không ngươi cho là mạch tượng của ngươi giấu được ai.”

Nàng thầm nghĩ may mắn, nếu ngày ấy Thái Y khác đến chỉ sợ tất cả sẽ thành trò cười, có lẽ ngay cả Thẩm Sơ Hàn cũng nghĩ là nàng bày kế từ đầu. Có điều nàng không biết là, với trình độ quan tâm mà Thẩm Sơ Hàn dành cho “đứa bé” trong bụng nàng, mạch của nàng đương nhiên vẫn do Chu Thừa Ân phụ trách, Trần Cận kia dù y thuật cao mình đến đâu hắn cũng không tin tưởng.

Hôm đó chỉ do sớm có sắp xếp, khi Mạc Yên Nhiên cầm thuốc đi Vong Ưu Cung, đám Sơ Ảnh đã sai người đi Thái Y Viện báo trước một tiếng, nếu không Chu Thừa Ân sao có thể trùng hợp không tới kịp như thế. Đúng lúc Mạc Yên Nhiên luôn kêu đau, tình trạng cực kém, Thẩm Sơ Hàn nhất thời hoảng loạn mới không so đo nhiều dù phát hiện không phải Chu Thừa Ân xem mạch.

Ngay cả mạch án cũng dễ dàng ghi lại. Tới khi Chu Thừa Ân có thể tới xem mạch cho Mạc Yên Nhiên thì đã nhiều ngày sau rồi, sẽ không dễ dàng nhận ra chuyện gì. Cộng thêm Mạc Yên Nhiên xin Thẩm Sơ Hàn cho Hứa Nam Phong vào cung, càng có lý do từ chối Chu Thừa Ân.

Có điều quan hệ giữa Trần Cận và Hứa Nam Phong phải giấu thật kỹ.

“Y thuật của hắn là học của ngươi?” Nàng nghiêng đầu nhìn hắn. Hắn cúi đầu, mặc ngọc quan trên đầu lấp lánh sáng, nhất thời làm nàng hoa mắt.

https://thuviensach.vn

“Không phải.” Hắn thu tay về, “Nhưng y thuật của hắn không tệ, dù sao đã đưa vào cung thì ngươi có thể yên tâm dùng.” Hắn tặc lưỡi một tiếng, “Gần đây không thể để người khác xem mạch cho ngươi, xuống tay quá mạnh, dược tính quá nặng.”

Nàng ừ một tiếng, “Có lẽ sợ nhẹ thì trong phút chốc không phản ứng được.” Nàng cũng có chút ngượng ngùng, vốn tưởng chỉ là dược thúc giục cái kia thôi, nào có linh nghiệm đến thế. Ai ngờ không chỉ linh mà còn đau không tưởng được.

Dường như nàng nghĩ đến cái gì, “Vốn có một Thái Y nói ta không dễ mang thai, vậy mà ta đột nhiên lại mang thai... Sau đó Hoàng Thượng cũng không để ý chuyện lúc trước, nhưng ta biết đứa bé này là thế nào...” Nàng liếm môi, “Ta...”

“Ai nói ngươi không thể có thai?” Hắn nhăn mày, “Lấy đâu ra chuyện đó, chỉ là cơ thể hơi rét lạnh một chút, trong người ngươi vốn có một loại độc tố, say này tăng thêm một loại, lang băm nào chưa chẩn ra được còn nói ngươi không thể có thai?”

Thanh Thiển và Sơ Ảnh hầu bên cạnh đồng loạt hít vào một hơi, liên tục hỏi, “Hứa công tử, vậy nương nương chúng ta có thể có thai?”

Hắn ừ một tiếng, lại gõ bàn nói, “Có điều cần chậm rãi điều trị, thời gian qua ta ra ngoài tìm được không ít dược tốt về, cho ngươi dùng chậm rãi tiêu độc vậy.” Hắn tặc lưỡi một tiếng, “Cũng hiếm thấy, loại độc sau của ngươi xung đột với loại trước, bằng không ngươi đã sớm biến thành một nắm đất.”

Trong lòng nàng rõ nhất loại độc sau là cái gì nên không nói gì khác, chỉ ấp úng đáp hắn, “Phiền ngươi phải để ý thân thể của ta.”

Hắn có vẻ hơi sửng sốt, một lúc lâu sau dường như lại có phần cười lạnh, “Làm phiền ta thì năm đó không nên để ta xem mạch cho ngươi, ta chỉ nể mặt Mộ Quân mà thôi. Nhiều năm qua vẫn là ta xem mạch của ngươi,

https://thuviensach.vn

nay xem ra ta vẫn không hiểu ngươi.” Hắn đi đến chỗ bút và giấy mực đã chuẩn bị sẵn, “Cũng đúng, mới chỉ hơn một năm ngươi đã là Di Tần nương nương, thay đổi là bình thường.”

Nàng nghĩ Hứa Nam Phong này rất tinh mắt, mới gặp hai lần nói chuyện chưa được mấy câu hắn đã phản ứng nhạy cảm như thế, ở chung lâu có lẽ hắn sẽ nhận ra nàng khoác mặt nạ người khác. Nàng không dám nói gì khác, “Trong cung hơn một năm tương đương ở dân gian mười năm.”

Hắn cau mày đưa phương thuốc đã viết xong cho Thanh Thiển, “Trong thời gian này ta sẽ tới thỉnh mạch cho ngươi, độc trong cơ thể ngươi ngươi cũng biết không thể loại sạch sẽ trong chốc lát được. Cho nên trong thời gian ngắn ngươi không cần lo lắng vấn đề có thể mang thai hay không, dù sao mang thai lúc này cũng rất không tốt với đứa bé.” Hắn đứng lên đi ra ngoài không để ý tới những chuyện khác, “Xem ra Hoàng Đế cực kỳ để ý ngươi, ngươi hắn không cần dùng đứa bé để trói chặt hắn, cầu thánh sủng chứ.”

Lời này nói ra từ miệng hắn và từ miệng người khác là hai cảm giác hoàn toàn khác nhau. Nàng luôn cảm thấy trong cơ thể mình vẫn còn một mảnh nhỏ ý thức của Mạc Yên Nhiên, cho nên nghe hắn nói như vậy cảm thấy khó chịu muốn khóc.

Nhưng hiện tại nàng mới là Mạc Yên Nhiên, cho nên nàng có thể kiêu ngạo đứng lên nói với hắn, “Đương nhiên ta không cần, cho dù cả đời không có con ta cũng không mất hoàng sủng.”

Dường như hắn cười lạnh thêm tiếng nữa rồi mới bước ra ngoài.

Nàng mềm người ngồi xuống, vẫy cho Thanh Thiển, Sơ Ảnh lui, một mình nàng dựa vào bàn ngẩn người. Nàng đã đại khái đoán ra Mạc Yên Nhiên lúc đầu thích Hứa Nam Phong này, bất kể là hôm đó gào khóc hay hôm nay đau lòng, sau này nên ít gặp Hứa Nam Phong mới được, nếu

https://thuviensach.vn

không ý thức của Mạc Yên Nhiên cứ tồn tại, nàng sợ mình cũng dễ dàng thích Hứa Nam Phong.

Tuy hắn nhìn có vẻ không thèm để ý tới Mạc Yên Nhiên nhưng nếu Mạc Yên Nhiên lúc trước thích hắn thì nhất định phải có nguyên nhân. Cho dù nguyên nhân có thể ngây thơ đến mức nàng không còn lời nào để nói, ví dụ như hắn thúc ngựa mà đến trong gió xuân lồng lộng gì đấy.

Nàng nhếch khóe môi, lau giọt nước mắt ứa ra ngoài khóe mắt, lẽ nào lúc trước Mạc Bình U nói nàng cướp đi thứ gì đó chính là Hứa Nam Phong? Nhưng rõ ràng khi nàng ta nhìn Vương Quan Sinh, sóng mắt long lanh không thể che giấu được.

Nàng nhắm chặt mắt thở dài. Nếu đã giữ lại ý thức của Mạc Yên Nhiên thì sao không tiện thể để lại toàn bộ trí nhớ cho xong.

Tuy nàng nằm sấp trên bàn có vẻ buồn ngủ nhưng trong lòng đang có chuyện cần suy nghĩ, Thư Nhu ở ngoài khẽ gọi một tiếng là nàng đã tỉnh lại, “Vào đi.”

Sắc mặt Thư Nhu không được tốt lắm, vội vàng đi tới bên cạnh nàng, cúi thấp người đáp một câu, “Nương nương, chỗ Thục Phi nương nương có cung nữ phản bội.”

Mạc Yên Nhiên ngồi bật dậy, từ phản bội này không thể dùng lung tung, lông mi nàng hơi run run, “Làm sao? Nói nàng ta kê đơn vào chén trà của ta à?”

Thư Nhu lắc đầu, “Không phải chuyện đó, mà nhắc lại chuyện đã lâu, nói về chuyện chiếc vòng tay bằng ngọc tím của Đức Phi nương nương lúc trước.”

Nàng nhíu mày, Thanh Thiển và Sơ Ảnh đã tiến vào hầu hạ nàng thay quần áo chuẩn bị nằm lên giường, đây là ý của Thẩm Sơ Hàn, trong mấy

https://thuviensach.vn

ngày "sảy thai" này chỉ có thể nằm trên giường. Thẩm Sơ Hàn sắp đến nên bọn họ vào chuẩn bị trước.

Tâm tư của nàng hiện giờ không ở đây, "Người của Thục Phi nương nương à?"

"Không phải, là người của Đức Phi nương nương."

Mạc Yên Nhiên nhướng mày, "Người của Đức Phi thì sao lại phản Thục Phi?"

"Cung nữ kia vốn ở trong cung của Thục Phi, sau này mới tới chỗ Đức Phi, quan hệ như vậy ai nhìn cũng thấy là người của Thục Phi nương nương."

"Rốt cuộc là thế nào, ngươi nói rõ cho ta xem."

Thư Nhu vừa hầu hạ nàng rửa mặt vừa nói, "Nô tỳ cũng không rõ lắm, vừa rồi bên Hoàng Hậu nương nương phái người tới nói một chút, bảo rằng cung nữ kia đã khai nhận, nói là Thục Phi nương nương sai nàng trộm vòng tay."

Mạc Yên Nhiên tự mình cầm khăn lông lau mặt, "Sao đột nhiên lại nói như thế? Ngày đó Đức Phi gặp nguy hiểm nàng ta cũng có nói gì đâu?"

"Hình như trong nhà nàng xảy ra chuyện được Đức Phi nương nương giúp đỡ giải quyết, nàng cảm động, cảm thấy thẹn với Đức Phi nương nương vì đã từng hãm hại Đức Phi nên nói ra ngay trước mặt Đức Phi. Đúng lúc gặp được chuyện ở chỗ chúng ta, Đức Phi còn chờ gì mà không nhanh chân bỏ đá xuống giếng đạp lên Thục Phi?"

Mạc Yên Nhiên chậm rãi đi về giường, "Thái độ của Hoàng Hậu nương nương thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Ý của Hoàng Hậu nương nương là nhân chứng đã có, nên tra xét rõ ràng, sẽ bẩm báo với bệ hạ.” Thư Nhu giúp nàng đệm một cái gối sau lưng.

Mạc Yên Nhiên lại nghĩ tới chuyện khác, “Chuyện cung nữ tên Trường Thu kia có tin tức gì nữa không?”

Thư Nhu nở nụ cười, “Vẫn là nương nương sâu sắc, có nhắc tới chuyện của Trường Thu, nói là nhìn thấy Trường Thu từng tiếp xúc với người bên Thục Phi nương nương. Nàng vốn từ cung Thục Phi nương nương đi ra, đương nhiên quen biết không ít người của Vong Ưu Cung, cũng nhận mặt được nhiều người. Hỏi nàng đó là ai thì nàng nói người kia đã được Thục Phi nương nương thả ra khỏi cung rồi.”

“Hử? Khéo vậy sao?”

“Không chỉ khéo như thế, khi điều tra tới tên của người này thì Thục Phi nương nương hoàn toàn không thừa nhận, nói là Vong Ưu Cung của nàng ta nhiều cung nữ thái giám như thế, nếu nàng ta phải biết hết tất cả mọi người thì không cần nghĩ tới chuyện hầu hạ bệ hạ nữa.”

“Đây quả là lời mà nàng ta sẽ nói. Vậy phái người đi thăm dò, xem người được thả khỏi cung có tên người này không là được.”

Thư Nhu đứng lên rời khỏi, “Nếu trước khi thả người kia ra ngoài Thục Phi ban tên cho người đó thì thật sự không thể nào tra nổi.”

Mạc Yên Nhiên nhếch khóe môi một cái, “Nếu không thể nào tra nổi thì cũng không thể nào đối chứng.”

Lần này để xem Phong Giáng Bạch điên đảo càn khôn thế nào.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 61

Khi Thẩm Sơ Hàn đi vào Mạc Yên Nhiên đã nằm trên giường nhìn hắn chằm chằm, hắn vốn phiền lòng cả ngày, bị nàng nhìn như vậy đã tan đi phân nửa. Đổi quần áo xong lại rửa tay rồi mới ngồi xuống bên giường nàng, dùng bàn tay ấm áp sờ mặt nàng, Mạc Yên Nhiên kéo tay hắn xuống nắm lấy, “Lang quân rất phiền lòng sao?”

Hắn ừ một tiếng, “Nghe nói hôm nay Hứa đại phu đã tới xem mạch cho nàng? Có nói gì không?”

“Nói là bị kê đơn có phần ảnh hưởng, sau này nếu còn muốn có thai e là phải điều dưỡng cẩn thận.”

Nhắc tới chuyện này hắn nhíu mày, nhịn một lát mới bình tĩnh hỏi, “Có nói vốn không dễ mang thai vì sao đột nhiên lại có không?”

“Có.” Nàng dùng ngón tay gõ nhẹ lên lòng bàn tay hắn, “Nói vốn chỉ là khó mang thai, không phải không thể, duyên phận đến tự nhiên sẽ đến.” Mạc Yên Nhiên cảm thấy kỹ năng nói dối của mình càng ngày càng tốt, tùy tiện là nói được. Nàng liếm môi, không hiểu sao vì việc này mà lần nữa cảm thấy có lỗi với Thẩm Sơ Hàn, nàng nhắm chặt mắt, cúi đầu không muốn nói chuyện.

Thẩm Sơ Hàn không biết mới nói mấy câu mà trong lòng nàng đã vòng vo trăm lượt, hắn vỗ tay nàng nói, “Nếu vậy chúng ta đừng vội, dưỡng thân mình cho tốt là được.”

https://thuviensach.vn

Nàng à một tiếng, lại ngẩng đầu nhìn hắn, “Hôm nay nghe nói chuyện Đức Phi nương nương...”

Rõ ràng Thẩm Sơ Hàn không muốn nhắc tới chuyện này, lông mày nhăn càng chặt, “Chuyện này Hoàng Hậu sẽ xử lý, nàng không cần quan tâm, nghỉ ngơi cho tốt là được.”

Mạc Yên Nhiên không nghĩ như vậy, “Ta chỉ nghĩ chuyện của ta cũng xảy ra ở Vong Ưu Cung, lúc này lại có việc hướng về phía Thục Phi nương nương, có vẻ rất trùng hợp nên muốn hỏi một chút thôi. Mấy ngày nay ta không thể ra ngoài, cũng không tiện đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương nên chỉ có lang quân có thể nói với ta.”

Thật ra Thẩm Sơ Hàn không thích quản chuyện hậu cung, chuyện trên triều đã đủ khiến hắn đau đầu, những năm gần đây biên cương nhiều lần có xâm phạm, trong triều đám Mạc Thiệp Cung cũng không thành thật... Nghĩ đến Mạc Thiệp Cung, hắn đảo mắt nhìn sang Mạc Yên Nhiên đang ngồi đoan chính mắt sáng lấp lánh nhìn hắn. Trong lòng hắn thở dài một hơi, chuyện lần này cũng thế, nếu không liên quan tới Mạc Yên Nhiên thì hắn cũng không muốn quan tâm.

Đúng như Mạc Yên Nhiên nói, quá trùng hợp, trong một lúc cả hai chuyện đều ập lên đầu Phong Giâng Bạch, hắn vốn cũng thấy hoài nghi nhưng lời Hoàng Hậu nói lại khiến hắn...

“Trái tim bệ hạ mới là cửa ải quan trọng nhất để phán đoán tính chân thật của sự viện này.”

Trái tim hắn.

Hắn rũ mắt xuống, “Chỗ Đức Phi thật sự có người đứng ra chỉ lỗi của Thục Phi, nhưng rốt cuộc có phải hay không còn cần điều tra tiếp.”

https://thuviensach.vn

Ngày trước hắn không nhiều quản chế chuyện này, hắn dung túng Phong Giáng Bạch, gần như coi như không nhìn thấy mấy chuyện kia. Hoàng Hậu nhắc nhở mới khiến hắn tỉnh lại không ít, là vì hắn dung túng sao, hay vì hắn không để ý, nhắm một mắt mở một mắt nên mới khiến Phong Giáng Bạch biến thành như hôm nay?

“Bệ hạ cảm thấy là Thục Phi nương nương à?”

Dường như hắn nở nụ cười, “Chuyện gì? Chuyện kê đơn trong trà của nàng hay chuyện sai người trộm vòng tay?”

“Bất kể là chuyện nào, hay lang quân luôn cảm thấy sẽ không phải nàng ta?” Nàng thử lời như có như không, vốn có chút lo lắng hắn sẽ nhận ra, nhưng tâm tư của hắn hiện không ở chỗ này, nghe nàng hỏi hắn liền đáp, “Trẫm vốn nghĩ vậy, nhưng bây giờ...” Hắn nhếch khóe môi lắc đầu, “Trẫm cũng không biết.”

Tim nàng đập mạnh một cái, không biết đã xảy ra chuyện gì mà khiến Thẩm Sơ Hàn bỗng nhiên thay đổi thái độ với Phong Giáng Bạch, rõ ràng nàng thấy sự dung túng của Thẩm Sơ Hàn đối với Phong Giáng Bạch không phải chỉ một hai chuyện là có thể...

Mạc Yên Nhiên cảm thấy đây là việc nhỏ bởi nàng luôn biết mình không thật sự có thai, nàng vẫn đang giả vờ nên rất rõ ràng đây không phải sự thật. Sau này dù rất đau nhưng nàng biết đó chỉ do nguyệt sự đến. Nhưng Thẩm Sơ Hàn không biết.

Ngay từ đầu khi biết nàng có thai hắn đã thật sự nghĩ rằng nàng có thai, trong bụng nàng có đứa bé Thẩm Sơ Hàn tâm tâm niệm niệm, chờ chờ mong mong. Hắn thậm chí nghĩ tới nếu là hoàng tử hắn có thể tự mình dạy, nếu là công chúa sẽ nuông chiều trên tay, xem nàng cười, xem nàng làm nũng là đủ.

https://thuviensach.vn

Đứa bé mất, hắn đương nhiên cho rằng thật sự không còn cốt nhục. Cốt nhục hàm chứa tình yêu sâu đậm của hắn không còn, cho nên ngày đó hắn mới tức giận đến thế, sau lại thấy Mạc Yên Nhiên mặt mày trắng bệch nằm đó, cả phòng đầy mùi máu tươi, nàng níu chặt lấy tay áo hắn nói đau. Hắn gần như rơi nước mắt. Hắn sẽ không cảm thấy đây là việc nhỏ, có người hãm hại hoàng tự, còn hại cho không còn, nhìn thế nào cũng là một đại sự chọc trời.

Nếu là bình thường hắn sẽ nghĩ động tay chân một chút là được, Phong Giáng Bạch có thể không có gì đáng ngại, nhưng lần này là Mạc Yên Nhiên.

Là Khanh Khanh mà hắn nâng niu trong lòng bàn tay cũng không đủ.

Hắn cúi đầu hôn lên mắt nàng, thấp giọng nói, “Khanh Khanh đừng sợ, trẫm nhất định sẽ đòi lại sự công bằng cho nàng.”

Dường như hắn nghe thấy nàng cười một tiếng, hắn không để ý, tự nói tiếp, “Mặc kệ là ai, bất luận thế nào.”

Dù Mạc Yên Nhiên có phần không tin, nàng chưa từng nghĩ tới dùng bản thân có thể phủ nhận tất cả của Phong Giáng Bạch, chỉ cần đẩy xuống khỏi phi vị đã là kết quả vô cùng tốt rồi. Dù sao, nàng ta là Phong Giáng Bạch, mà không phải Mạc Bình U.

Nàng tựa trong lòng hắn, một bàn tay bị hắn cầm lấy, một bàn tay cầm vạt áo hắn, khe khẽ ừ một tiếng.

Đến tối Thẩm Sơ Hàn còn không đi, dù sao Mạc Yên Nhiên có tiếng vừa sảy thai, Thẩm Sơ Hàn về lý thì không nên ở lại. Nhưng hắn không để ý chuyện này, Mạc Yên Nhiên chủ động đẩy hắn đi, nàng cười khanh khách nhìn hắn, “Mấy ngày nay lang quân đừng ngủ ở bên cạnh ta, dù sao như vậy không tốt.”

https://thuviensach.vn

“Có gì không tốt.” Một tay hắn còn nắm tay nàng, cau mày nói, “Nàng để ý người khác nói thế nào làm gì, bản thân vui là được rồi.”

“Ta vẫn vui.” Nàng mím môi cười cười, “Ta ở bên cạnh chỉ sợ lanh quân ngủ không ngon, lang quân nên một mình về nghỉ ngơi đi.” Ngón tay trắng muốt của nàng sờ vạt áo hắn, “Trái tim lang quân đang ở đây, thân thể cũng đừng tới chỗ người khác, với ta mà nói có ngủ lại hay không cũng như nhau.”

Lời của nàng rất trực tiếp, gần như nói thẳng ý đồ chiếm cứ Thẩm Sơ Hàn của mình, giờ còn bá đạo muốn độc sủng. Hắn nhất thời có chút ngạc nhiên mất bình tĩnh, đứng bật dậy, nhìn nàng yếu ớt dựa lưng ở đó, khóe miệng còn mang theo ý cười, hắn lại cảm thấy có chút hốt hoảng, không biết nên nói gì đã vội vàng bước ra cửa.

Mạc Yên Nhiên hạ một bước cờ hiểm.

Nhưng nàng không hoảng sợ như chính nàng tưởng, ngược lại trong lòng thật bình tĩnh, từ từ nhắm hai mắt lại nằm xuống lần nữa, trong lòng hồi tưởng tới sắc mặt đột nhiên thay đổi của Thẩm Sơ Hàn, chậm rãi nở nụ cười.

Thẩm Sơ Hàn trở về Vị Ương Cung, sắc mặt hắn nặng nề, ngay cả Ninh An ở bên cũng không dám hó hé nửa lời, chỉ hỏi một câu khi bước vào cửa điện, “Bệ hạ có muốn nghỉ ngơi không ạ?” Thẩm Sơ Hàn lia mắt sang hắn lập tức câm miệng.

Tuy không biết xảy ra chuyện gì, cũng đoán là Di Tần và bệ hạ có chuyện cãi vã, nhưng hắn cảm thấy đây không phải chuyện gì lớn. Di Tần trước giờ trí tuệ, đối với bệ hạ cũng rất có biện pháp, bệ hạ không mấy khi giận nàng, chưa nói đến bây giờ Di Tần vẫn còn nằm trên giường, thương tiếc còn chưa đủ làm sao có thể cãi vã được.

https://thuviensach.vn

Mạch máu trên thái dương Thẩm Sơ Hàn còn đang nảy lên, hắn uống vài chén trà, đi vài vòng quanh thư phòng Vị Ương Cung cũng chưa thể khiến hắn tỉnh táo lại.

Hắn đột nhiên dừng chân, nhìn về phía Ninh An, Ninh An run lên đợi một lúc mới nghe hắn nói, "Ngươi nói xem, nếu có người nói thẳng thái độ muốn độc chiếm trẫm, thì có tâm tư thế nào?"

Lần này Ninh An bị dọa thật, có người cái gì, rõ ràng là Di Tần mà, độc chiếm bệ hạ, còn nói ra miệng, nếu là người khác giờ không biết đã chết thế nào, chỉ có nàng mới khiến bệ hạ phiền não thế này. Hắn cúi đầu, trong một giây đã nghĩ tới cả trăm cách đáp lời, miệng lại không chút do dự nói, "Hắn là đã cực kỳ yêu bệ hạ, Di Tần nương nương vừa mới sảy thai, có lẽ tâm hồn yếu ớt nên chỉ muốn bệ hạ ở bên nhiều hơn thôi."

Vừa nói ra Ninh An cũng giật mình, sau đó âm thầm nhớ lại lần cuối cùng bệ hạ tới cung người khác là lúc nào, khi tìm được đáp án chính hắn cũng phải hoảng hốt. Kết quả kia khiến hắn rất sợ hãi, Di Tần có suy nghĩ này có lẽ chính Di Tần cũng cảm thấy rất tự nhiên, chỉ có bệ hạ là không phát hiện ra thôi.

Nếu bệ hạ biết bản thân đã độc sủng Di Tần thời gian dài như vậy e là… Hắn cúi đầu hạ tầm mắt, bắt đầu suy nghĩ tới chuyện trên triều. Nếu Di Tần có ý nói đỡ cho Mạc gia chưa chắc bệ hạ sẽ không đồng ý, nhưng lời này không nên do hắn nói ra.

"Cực kỳ yêu trẫm?" Khóe môi Thẩm Sơ Hàn lại nhếch lên, dùng nắm tay che trước miệng ho khan một tiếng, "Trẫm vốn muốn ở bên cạnh nàng nhiều hơn, chỉ tại tính tình nàng càng ngày càng tệ."

Lời này Ninh An không cách nào chấp nhận, hắn giương mắt nhìn biểu cảm của bệ hạ, đáy lòng than một tiếng, mặc dù không biết mình có nói đúng hay không nhưng vẻ mặt của bệ hạ rất ôn hòa, rất bao dung, hắn luôn

https://thuviensach.vn

biết phần lớn nữ nhân trong cung không có ý nghĩa gì với bệ hạ, nếu có ai đặc biệt thì chỉ có Hoàng Hậu Hạ Tĩnh Ngôn, hoặc là Thục Phi Phong Giáng Bạch, nay ai ai cũng biết đến có Di Tần Mạc Yên Nhiên.

Nhưng hắn cũng biết, sự đặc biệt của người khác so với Mạc Yên Nhiên là không thể nào sánh nổi. Lại nghĩ tới thái độ của Di Tần, những lời mà nàng cười cười nói với hắn trong cung yến, hắn đột nhiên có phần đau lòng bệ hạ. Hắn lớn lên cùng bệ hạ, khi bệ hạ còn chưa phải Thái Tử hắn đã ở bên bệ hạ, hầu hạ nhiều năm, tâm tư của bệ hạ hắn hiểu rất rõ. Trước kia hắn cũng từng đau lòng bệ hạ sau khi trở thành Thái Tử rất mệt nhọc, khi vừa trở thành thiên tử thì phải ngủ ít đến đáng thương.

Nhưng chưa có một lần hắn đau lòng bệ hạ như thế này, cảm thấy bệ hạ thật sự có phần… đáng thương.

Hắn đang thất thần lại nghe Thẩm Sơ Hàn mở miệng, “Đi Vong Ưu Cung một chuyến.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 62

Khi Thẩm Sơ Hàn vừa bước ra khỏi Vị Ương Cung, Ninh An hô một tiếng bãi giá Vong Ưu Cung đã có người trở về bẩm báo Mạc Yên Nhiên.

Dường như nàng không ngạc nhiên chút nào, Thanh Thiển lại có phần buồn bực, "Vì sao chủ tử nhất định phải đẩy bệ hạ ra? Nay bệ hạ đi Vong Ưu Cung, nếu Thục Phi nương nương mềm giọng nhận lỗi chẳng phải sắp xếp của chủ tử sẽ uổng phí hay sao?"

"Uổng phí? Làm sao có thể?" Nàng nở nụ cười, "Ta đẩy bệ hạ đi chính vì một bước này mà." Tay nàng đùa nghịch tua rua treo trên đầu giường, "Hắn sẽ cẩn thận suy nghĩ lời nói của ta, sau đó có lẽ sẽ cảm thấy có phần phụ tâm ý của ta, chỉ cần có một chút cảm giác ấy hắn sẽ tự mình đi tìm Phong Giáng Bạch." Nói xong, khóe môi nàng nhếch lên rất cao, "Ta chỉ muốn cược một phen, cược rằng Phong Giáng Bạch không biết gì hết, tự cho mình là thông minh, không rõ vị trí của bản thân, không chịu nhận thua với hắn, lại càng không thèm giải thích cho bản thân."

Tay nàng cào một cái trong không trung nắm không khí trong tay, siết chặt nắm tay, "Ta chỉ đẩy một cái, có chủ động chịu chết hay không phải xem chính nàng ta."

Mạc Yên Nhiên đoán thật sự không sai, Thẩm Sơ Hàn thật sự có phần áy náy với nàng, lại nghe lời phán đoán của Ninh An, hắn tự nhận không thể nào độc sủng Mạc Yên Nhiên trong khi nàng yêu mình như vậy, cộng thêm tình cảm đặc biệt mà hắn dành cho Mạc Yên Nhiên, nên chỉ có Mạc Yên Nhiên nói vậy mới khiến hắn muốn an ủi nàng từ phương diện khác sau khi nghĩ rằng mình không thể độc sủng nàng.

https://thuviensach.vn

Phong Giáng Bạch, người bị hoài nghi hạ độc Mạc Yên Nhiên đương nhiên đứng mũi chịu sào.

Nhưng nếu Ninh An chỉ hơi nhắc nhở một chút hắn sẽ ý thức được, chuyện mà hắn cho rằng không thể cố tình hắn đã làm rất lâu rồi, ví dụ như đã rất nhiều ngày hắn chỉ tới chỗ Mạc Yên Nhiên, nếu không cũng chỉ một mình ngủ trong Vị Ương Cung.

Phong Giáng Bạch còn chưa ngủ, nàng ngồi ngay ngắn trên giường thêu, cứ ngồi vậy ngẩn người. Khi Thẩm Sơ Hàn đến nàng đã ngồi một lúc lâu, nghe tiếng hắn vào và tiếng mọi người đồng loạt quỳ xuống thỉnh an nàng mới như bừng tỉnh, đứng bật dậy. Có vẻ do ngồi lâu nên hơi choáng váng, nàng lung lay hai cái, hắn lại đứng yên ở kia không vươn tay đỡ nàng một chút.

Nàng bật ra một nụ cười chua sót, hơi khom mình nói, “Thỉnh an bệ hạ.”

Hắn ừ một tiếng, ý bảo người hầu lui xuống.

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, đột nhiên nảy ra một suy nghĩ khó tin. Lẽ nào, hắn tới đòi công bằng cho Mạc Yên Nhiên? Hay tới chất vấn chuyện cung nữ của Đức Phi?

Nàng cắn chặt răng, bất kể là chuyện nào đều khiến nàng cảm thấy cực nhục nhã. Huống hồ nàng vừa mới thám thính được hắn từ cung Trường Tín đi ra, về Vị Ương Cung rồi mới tới đây. Hiện nay nàng không cho rằng mình có thể giống như ngày xưa, một ngày nào khác sẽ làm khó lại Mạc Yên Nhiên, nàng nhắm chặt mắt, e là ngày khác sẽ do Mạc Yên Nhiên làm khó nàng.

“Ngươi cũng ngồi xuống đi.”

Nàng giương mắt nhìn hắn, hắn đang cầm chén uống nước, không chút biểu cảm, giống như câu vừa rồi không phải hắn nói. Nàng chậm rãi ngồi

https://thuviensach.vn

xuống, đặt tay lên bàn, “Điện hạ…”

Giờ hắn mới nhìn nàng một cái, buông cái chén xuống, giọng nói vẫn ôn hòa như thường ngày, “Trẫm tới đây vì muốn hỏi ngươi…” Hắn tạm dừng một lát, nhìn chăm chú vào nàng, “Chuyện đứa nhỏ của Di Tần rốt cuộc có liên quan gì tới ngươi?”

Phong Giáng Bạch không ngờ hắn sẽ hỏi trực tiếp như thế, sửng sốt một lát, trong mắt dâng lên ánh nước mông lung, nàng vẫn cười nhìn hắn, “Lúc trước điện hạ sẽ không hỏi ta như thế.”

Dường như hắn có điểm mất kiên nhẫn, gõ mặt bàn nói, “Lúc trước trẫm không hỏi, lẽ nào hiện nay không có tư cách hỏi?” Hắn nhìn nàng, cuối cùng vẫn hạ giọng xuống, “Bây giờ chỉ có ngươi và trẫm, trẫm hỏi ngươi như vậy cũng vì để lại thể diện cho ngươi, ngươi…”

Nàng cười lạnh, “Điện hạ cảm thấy hỏi như vậy đã là để lại thể diện cho ta? Nhưng điện hạ hỏi như vậy đã là…” Nàng xoa vành tai, “Ta cảm thấy đây mới là sự nhục nhã lớn nhất mà điện hạ dành cho ta!”

Thẩm Sơ Hàn nhướng mày, chậm rãi đứng lên, “Trẫm đang hỏi ngươi, không phải đang thương lượng xem ngươi muốn nói gì, trẫm muốn biết rốt cuộc chuyện này là thế nào.”

Hiện nay Phong Giáng Bạch đã hoàn toàn không còn nghĩ được gì nữa, “Không bằng điện hạ trực tiếp chiêu cáo hậu cung đi, nói là Phong Giáng Bạch ta làm, cần gì giả mù sa mưa tới hỏi, nếu trong lòng điện hạ đã có quyết định ta nói gì có tác dụng sao?”

“Phong Giáng Bạch, ta đang hỏi ngươi đứa bé trong bụng Mạc Yên Nhiên có phải do ngươi động tay động chân hay không?” Hắn rất ít khi nào phát giận với nàng, hắn đưa lưng về phía nàng, chỉ nghe tiếng đã biết hắn tức giận đến mức nào. Một lúc lâu sau, giọng nói của hắn hơi trầm xuống, “Ngươi nói đi, không cần trì hoãn một chút thời gian này nữa.”

https://thuviensach.vn

“Đúng, là ta làm.” Nàng chống bàn đứng lên nhìn về phía hắn, “Vậy rồi sao, điện hạ định phế ta chỉ vì nàng ta? Hay cũng muốn kéo ta ra ngoài đánh mấy gậy, hoặc là đuổi ta tới lãnh cung?”

Thẩm Sơ Hàn giận quá hóa cười, “Cũng tại trẫm bình thường quá dung túng ngươi mới khiến ngươi dám nói những lời này. Ngươi nói đi, vì sao ngươi lại hại đứa nhỏ của Di Tần, bình thường ngươi đã có nhiều bất mãn với nàng, nhưng ta không ngờ ngươi lại không chấp nhận nàng đến mức này, cũng không chấp nhận nổi đứa bé trong bụng nàng.” Nếu Thẩm Sơ Hàn hiểu được tâm tư của nữ tử thì có thể đoán được trong những lời nói kia của Phong Giáng Bạch có bao nhiêu phần giận dỗi, nhưng hắn không hề hay biết, chỉ nghĩ là nàng thừa nhận.

Phong Giáng Bạch thật sự giống như Mạc Yên Nhiên đoán, chỉ cần Thẩm Sơ Hàn có nửa phần hoài nghi nàng sẽ cảm thấy đó là sự nhục nhã rất lớn, càng không chịu biện bạch, lúc này nàng vươn thẳng sống lưng, ngẩng cao đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn, “Điện hạ hỏi ta vì sao? Quả là tức cười cực kỳ, dù là ta làm thì sao? Thử hỏi trong cung này có nữ nhân nào có thể dễ dàng tha thứ nữ nhân khác có thai con của nam nhân mà mình thích. Điện hạ còn hỏi ta vì sao? Nếu có người thật lòng chúc mừng, thật lòng che chở Mạc Yên Nhiên, có lẽ ngoại trừ Mạc Bình U cùng một gia tộc với nàng ta thì chẳng còn ai khác. Nếu là vậy, điện hạ càng phải xử lý, người như vậy giữ bên cạnh…”

“Câm miệng.” Thẩm Sơ Hàn hít một hơi khí lạnh, dường như có chút vất vả mới tỉnh táo lại được, “Ngươi thật sự can đảm dám nhận, không phủ nhận nửa phần đã nhận. Rõ ràng ngươi biết trẫm để ý Di Tần thế nào ngươi vẫn không có một chút lòng nhân từ, độc như rắn rết, trước kia trẫm còn nói lâu dài ngươi sẽ thích nàng… Trẫm thật sự là…”

Đến lúc này nàng đã không còn một chút sợ hãi, ngắt lời hắn nói, “Cho nên ta đã sớm nói với điện hạ, làm sao ta có thể thích nàng ta được. Ta yêu

https://thuviensach.vn

điện hạ bao nhiêu thì hận Mạc Yên Nhiên bấy nhiêu, nay điện hạ nói ta độc như rắn rết, đó cũng do lúc trước điện hạ dung túng ta tạo thành…”

“Đừng gọi trẫm điện hạ.” Hắn vung tay áo, nàng vốn đứng gần, lúc này lập tức bị quét lùi hai bước, còn ngã xuống đất, hắn không hề quay đầu lại, “Ngươi nói rất đúng, tất cả là lỗi của trẫm, nếu trẫm không ngày qua ngày dung túng ngươi cũng sẽ không khiến ngươi biến thành thế này.” Hắn như cười một tiếng, “Trẫm còn tưởng rằng… thật sự là…”

Hắn đã bước một bước ra ngoài, đến cửa lại quay đầu thấy nàng còn quỳ dưới đất, “Nếu ngươi đã thẳng thắn thừa nhận thì không cần phiền Hoàng Hậu tra xét nữa.”

Nàng chậm rãi quỳ thẳng nhìn hắn bước ra, dập đầu nói, “Thần thiếp cung tiễn bệ hạ.”

Phong Giáng Bạch đụng đầu xuống đất, cung nữ thái giám bên ngoài cũng không dám đi vào trong, chỉ canh giữ cạnh cửa, không lâu sau tiếng khóc tràn ra khỏi phòng, một tiếng lại một tiếng, xé ruột xé gan, thân thể cuộn dưới đất không ngừng run rẩy, đó là tư thế hèn mọn mà Phong Giáng Bạch chưa từng có.

Thẩm Sơ Hàn ra khỏi Vong Ưu Cung thì trời đã không còn sớm, chân hắn không ngừng bước về phía trước, đám Ninh An nhanh chóng đuổi theo nhưng không dám nói lời nào. Cho đến một lúc lâu sau, chờ Thẩm Sơ Hàn dừng lại trước bờ hồ trong ngự hoa viên, Ninh An suy nghĩ một lúc mới mở miệng, “Bệ hạ, có về Vị Ương Cung không ạ?”

Thẩm Sơ Hàn đang nghĩ tới ngày ấy Mạc Yên Nhiên cùng đám Mạc Bình U đi du thuyền, trời đổ mưa, hắn đứng ngay ở vị trí này giương ô, nhìn thuyền hoa của các nàng ngày một gần, gương mặt nàng cũng ngày một rõ, nàng cười bước xuống, đặt tay lên tay hắn. Hắn nhắm chặt mắt, rốt cuộc hắn đã làm gì.

https://thuviensach.vn

“Tới cung Trường Tín.”

Nhưng rõ ràng bệ hạ mới từ đó đi ra, Ninh An không dám nói gì khác, “Bệ hạ, quá muộn rồi, chỉ sợ Di Tần nương nương đã ngủ.”

Thẩm Sơ Hàn làm như không nghe thấy, thẳng tắp đi về phía cung Trường Tín. Ninh An không còn cách nào đành thấp giọng sai bảo phía sau một câu, “Bãi giá cung Trường Tín.”

Đến cung Trường Tín đèn thật sự đã tắt, may mà đúng lúc đến giờ khóa cửa, thấy ngự giá từ xa xa đi về phía này bất giác dừng tay đợi một lát, quả nhiên thấy Hoàng Đế bệ hạ dẫn người đi tới, người khóa cửa thở hắt ra quỳ dưới chân hắn, “Thỉnh an bệ hạ.”

“Chủ tử các ngươi ngủ rồi?”

“Nằm xuống từ sớm, bệ hạ có cần sai người hầu hạ không ạ?”

Thẩm Sơ Hàn lắc đầu, tiếp tục đi vào trong. Người gác đêm là Thư Nhu, nàng nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn đến cũng giật mình, dù sao vừa mới đi không lâu. Nàng đứng lên thỉnh an, hắn ừ một tiếng rồi đi vào phòng trong. Đến đầu giường xốc mành lên, quả nhiên thấy Mạc Yên Nhiên đã ngủ say, mặt mũi đỏ bừng, dường như mơ thấy chuyện gì không tốt nên mày nhăn rất chặt. Hắn không nhịn được vươn tay ra muốn xoa mặt nàng.

Có vẻ làm phiền nàng, nàng ưm một tiếng, xoay người lăn vào bên trong. Hắn nở nụ cười, đi phòng bên gọi người hầu hạ thay quần áo, trở lại cẩn thận xốc chăn nằm vào trong. Dường như tại thân mình hắn hơi lạnh nên nàng không ngừng xê dịch vào trong, hắn thở dài một tiếng, cảm thấy buồn cười, muốn đùa nàng kéo nàng vào lòng, còn chưa kịp làm gì nàng đã lăn về trong lòng hắn.

Nàng níu chặt vạt áo trước của hắn, vùi đầu trong lòng hắn. Hắn đột nhiên cảm thấy những chuyện phiền lòng vừa rồi giống như hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không tồn tại. Hắn xoa đầu nàng, sao nàng lại tốt như vậy chứ, Khanh Khanh.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 63

Mạc Yên Nhiên có chút giật mình khi nhận được tin Phong Giáng Bạch bị biếm đến tần vị, chỉ một đêm nàng ta đã từ vị trí tứ phi rớt xuống, thậm chí còn không có phong hào, nghĩa là thấp hơn nàng nửa cấp.

Nàng đang uống nước, nghe tin này suýt chút nữa sặc, bình tĩnh lại một lúc mới bắt tay Thư Nhu, "Nói thật không?"

"Sáng sớm đã chiêu cáo hậu cung." Thư Nhu thấp giọng hơn, "Chưa nói rõ vì sao, nô tỳ nghe nói chỉ vì ngự tiền vô trạng, bệ hạ tự mình hạ chỉ."

Mạc Yên Nhiên sờ cái cốc trong tay, ngự tiền vô trạng, lần này Thẩm Sơ Hàn hoàn toàn không mặc kệ Phong Giáng Bạch, xem ra Phong Giáng Bạch bị biếm không gì ngoài hai lý do, một là chuyện có liên quan tới Đức Phi, lý do còn lại chính là… nàng cúi đầu cười cười, chính là Phong Giáng Bạch thật sự như nàng dự đoán, không hề tranh cãi, thậm chí có khả năng còn thừa nhận.

Nàng nhớ tới lời Hoàng Hậu nói với nàng ngày ấy, "Ngươi đừng chỉ nhìn bề ngoài của nàng ta, nàng ta bị Hoàng Đế chiều hư rồi, mọi việc quá theo ý nàng ta còn bảo vệ cực tốt. Trước kia nàng ta không thế này, nhưng hiện nay trong mắt đã không chịu nổi một hạt cát, chưa nói đến nàng ta toàn tâm toàn ý cho rằng bệ hạ đối với mình mới là tình yêu chân chính. Nếu bệ hạ vì chuyện người khác mà tranh cãi với nàng ta, theo tính tình của nàng ta…" Hoàng Hậu vỗ tay nàng thở dài, "Ngươi hiểu ý ta chứ?"

Thấy nàng gật đầu Hoàng Hậu mới thở dài, "Ta vốn không đồng ý ngươi đối phó nàng ta, dù sao nàng ta cũng là một người đáng thương, nhưng

https://thuviensach.vn

mà…” Hoàng Hậu lắc đầu, “Dù sao ngươi muốn làm thì làm đi, cẩn thận một chút, đừng để bị nắm được nhược điểm là được.”

Thật ra bị nắm nhược điểm cũng không sợ, Phong Giáng Bạch đã bị chiều hư, mặc dù nàng chưa nhìn thấy Phong Giáng Bạch lúc trước thế nào, chỉ thấy hiện nay nàng ta đã bị tương tư đơn phương đáng sợ che mờ mắt, hơn nữa ở trong mắt nàng ta tương tư này không phải đơn phương, đây mới là chuyện đáng sợ nhất.

Nàng cười cười, “Chuyện lớn thế này ta đương nhiên phải đi hỏi thăm Hoàng Hậu nương nương.”

Thư Nhu đỡ nàng đứng lên, “Chủ tử còn chưa thể ra ngoài, buổi sáng còn không đi thỉnh an, nay đi gặp nương nương sợ là không ổn.”

Bước chân Mạc Yên Nhiên dừng lại, tặc lưỡi hai cái thật mạnh, “Thế mới nói chuyện gì cũng có lợi có hại, bảo ta nằm trên giường một tháng thì có chuyện gì cũng qua hết rồi, làm gì còn náo nhiệt nào nữa. Thục Phi nương nương ăn trên ngồi trước ngã xuống Tần vị, chuyện này mà ta lại không thể tận mắt chứng kiến.”

Nàng chống trán, “Ngươi không cần nói gì với ta, ta nhất định phải yên lặng một chút.”

Thư Nhu giật giật khóe môi, “Một lúc trước Sơ Ảnh đã ra ngoài nghe ngóng tin tức, không lâu sau sẽ trở lại, đến lúc đó nương nương có thể nghe xem nàng kể thế nào.”

Mạc Yên Nhiên không vui, “Sao lại bảo Sơ Ảnh đi, ngươi cũng biết tính cách nàng, một chuyện bảy tám phần thú vị, bị nàng kể lại liền giảm xuống còn ba bốn phần. Nên bảo Thanh Thiển đi…”

Khi đang nói Sơ Ảnh đã trở lại, nàng bước nhanh vào, “Nếu chủ tử không muốn nghe thì thôi.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên lập tức ngồi thẳng, “A, Sơ Ảnh đã về, Thư Nhu mau mang trà với hạt dưa ra đây…”

Đây không phải nương nương cao quý xinh đẹp lạnh lùng của chúng ta, nói thật, mặt nghiêm túc.

“Nghe nói thỉnh an buổi sáng Phong Tần không đi, người của Vong Ưu Cung đến nói nương nương của bọn họ không khỏe, muốn xin nghỉ.”

Thanh Thiển ở bên nói tiếp, “Cũng đúng, là người khác cũng sẽ không đi, trước sau kém nhiều đến vậy, nói không chừng phải ngồi ở dưới cửu tần, sự sỉ nhục này Phong Tần nương nương làm sao chịu.”

Sơ Ảnh nhìn nàng ta một cái, không để ý tới nàng ta, tự mình kể tiếp, “Nhưng trong cung Vĩnh Khang rất náo nhiệt, không ít người muốn đạp lên Phong Tần một cái.”

“Chỉ dám lén lút sau lưng nàng ta thôi, thật sự gặp mặt chắc không dám lộ ra nửa điểm, dù sao nàng ta không phải phi tử thất sủng bình thường, nàng ta ở phi vị nhiều năm, lại được sủng từ thời bệ hạ còn là Thái Tử, chỉ bằng chuyện này dù bị biếm cũng rất nhiều người không so được với nàng ta.” Thư Nhu lắc đầu, tay tiếp tục bóp vai cho Mạc Yên Nhiên.

Mạc Yên Nhiên cũng gật đầu, “Nói có lý, nàng ta từng là Thục Phi, dù nay không phải cũng không thể phủ nhận chuyện nàng ta từng được sủng ái. Có điều…” Nàng cười cười, “Sơ Ảnh nói tiếp đi.”

Sơ Ảnh gật đầu, “Nô tỳ đi ra hỏi thăm, nghe nói không ít nương nương, tiểu chủ tầm trưa đi thăm Phong Tần, nhưng Vong Ưu Cũng vẫn tường đồng vách sắt như trước, không vào được nửa bước, cũng không ai dám xông vào.” Ngừng một lát, nàng ta hạ giọng một chút, “Vừa rồi mới có tin truyền đến, từ Vị Ương Cung, nói bệ hạ hạ chỉ cấm chân Phong Tần tại Vong Ưu Cung.”

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, rõ ràng là cấm chân nhưng cũng hàm ý nói bệ hạ vẫn để ý nàng ta, cho dù biếm nàng ta cũng không cho người khác đi nhục mạ nàng ta, khiến nàng ta khó xử.

Bệ hạ, đối với nàng ta dù sao vẫn có lòng.

"Chủ tử…"

"Hử?" Nàng vung tay Thư Nhu ra, chống tay lên má, "Nếu bệ hạ quá mức vô tình vô nghĩa thì trận này đánh rất không thú vị."

Nếu nói Phong Giáng Bạch là kẻ địch mạnh thì đương nhiên phải đạt tới trình độ của kẻ địch mạnh, chưa gì đã bị bỏ mặc sẽ khiến người ta rất thất vọng.

Vốn tưởng rằng một tháng sẽ cực gian nan, không ngờ ngày qua ngày ở trong cung trôi qua rất nhanh. Sáng sớm Mạc Yên Nhiên đã có thể đi thỉnh an Hoàng Hậu, nói mới thấy rất nhiều người gần một tháng không gặp nàng, thấy khí sắc của nàng rất tốt, hoàn toàn không giống bị sảy thai. Ngẫm lại cũng đúng, cho dù nàng sảy thai một tháng không được thị tẩm thì bệ hạ cũng ngày ngày tới cùng nàng, thánh sủng còn hơn lúc trước, khí sắc không tốt mới là lạ. Nghĩ tới đây, nhiều người phải nghiến răng.

Hoàng Hậu nương nương nhìn nàng cũng rất vừa lòng, còn an ủi hai câu, Di Tần cộng thêm Hoàng Hậu nương nương, đó mới thật sự là đại sát tứ phương, người người nhìn thấy bọn họ đều phải cụp đuôi mà sống.

Mới ra khỏi Vĩnh Khang Cung đã bị Mạc Bình U ngăn lại, "Thân thể muội muội đã tốt nhiều rồi?"

So với Mạc Yên Nhiên, sắc mặt của Mạc Bình U kém hơn rất nhiều, ở gần mới thấy trên mặt nàng ta có một lớp phấn rất dày, nàng ta hơi cau mày, nhếch môi cười một cái như rất bất đắc dĩ. Mạc Yên Nhiên cũng nhíu mày, "Khiến tỷ tỷ quan tâm."

https://thuviensach.vn

Nàng ta liếm môi, “Không biết muội muội có rảnh không, bản cung… ta muốn nói chuyện với muội muội một chút.” Vẻ mặt nàng ta có chút khẩn thiết khiến Mạc Yên Nhiên cảm thấy kỳ quái.

Từ lần trước gặp mặt, thái độ Mạc Bình U đã thay đổi, hình như khắp nơi suy nghĩ thay nàng, không còn nhằm vào nàng như ban đầu nữa. Nàng nhếch môi cười, xung quanh vốn không có người lạ, thấy hai tỷ muội nói chuyện cũng không dám tiến lên, Mạc Yên Nhiên đương nhiên không cần kiêng dè hạ giọng, “Tỷ tỷ muốn nói với ta chuyện gì? Nói chuyện lúc trước tỷ tỷ nhận định ta cướp đoạt cái gì nên muốn lý luận với ta à?”

Sắc mặt Mạc Bình U thoáng chốc trắng bệch, môi nàng ta hơi run run, một lúc lâu sau mới tỉnh táo nhìn Mạc Yên Nhiên, “Mạc Yên Nhiên, ngươi không cần lại dùng chuyện này để kích thích ta. Đến bây giờ ngươi có khác gì ta đâu, ngươi cũng vì vinh hoa phú quá mới tới đây, tuy lúc này rất được sủng ái, nhưng trong cung có nữ nhân nào không từng có những ngày được sủng ái? Ngươi đừng làm càn quá mức, đừng tự coi bản thân đặc biệt thế nào. Ngày đó lời ngươi nói với ta, ngươi dùng đứa bé trong bụng mình làm…”

“Tỷ tỷ ăn nói cẩn thận.” Trên tay Mạc Yên Nhiên phẩy một chiếc quạt, dễ dàng ngắt lời nàng ta, “Ta và tỷ tỷ không giống nhau tẹo nào, tỷ tỷ không muốn tiến cung, cảm thấy tất cả đều là cưỡng ép, ta thì khác, ta không hề bước trên băng mỏng như tỷ tỷ nói, ta rất tự tại, ta không sợ hãi thất sủng như những người khác, ai chẳng có một ngày như thế, ngươi xem Thục Phi nương nương ngày nào chẳng phải cũng đến nông nỗi này hay sao.”

Nàng thấy Mạc Bình U lại muốn nói tiếp, nàng phe phẩy quạt, chớp chớp mắt với nàng ta, “Không có gì khác, ta chỉ muốn tranh thủ thời gian thất sủng của ta muộn một chút, muốn tận mắt nhìn thấy những người coi thường ta phải mở to mắt nhìn lại ta. Tỷ tỷ cũng vậy, dù chúng ta cùng mang họ Mạc nhưng ngài trăm nghìn lần đừng mong muội muội ta đối với

https://thuviensach.vn

ngài còn tràn đầy tình thân. Mạc Yên Nhiên ngày nay đã không còn là Mạc Yên Nhiên để ngươi tùy ý bạt tai như ngày đó nữa."

Nói tới câu cuối cùng ngữ khí nàng rất nặng, rõ ràng còn cười cười mà Mạc Bình U lại cảm thấy nàng đang giương nanh múa vuốt nhào tới. Mạc Bình U gần như không đứng nổi, cố tình người bên cạnh đã bị đuổi đi cả, nàng ta đành gắng gượng nói với Mạc Yên Nhiên, "Ta vốn không phải muốn nói với ngươi những chuyện này."

"Ta cũng mệt rồi, không muốn nghe tỷ tỷ nói tiếp chút nào, nếu tỷ tỷ trở về suy nghĩ nửa ngày vẫn cảm thấy muốn nói với ta những lời này, thì cứ nhịn đi, chờ muội muội có tâm trạng lại đến nghe." Dứt lời, nàng không quay đầu lại, đi về phía cung Trường Tín.

Dù Mạc Bình U biết Mạc Yên Nhiên đã không còn như trước kia nhưng hôm nay vẫn khiến nàng không thể ngờ được, ương ngạnh như vậy, kiêu căng như vậy. Nàng nhìn bóng lưng Mạc Yên Nhiên, rõ ràng nên căm tức, nên tức giận, không biết vì sao những cảm xúc này lại dần dần không còn, chỉ còn lại thương hại.

Về phần thương hại cái gì, đã là đêm khuya, nàng nằm trên giường mình nhìn chằm chằm đỉnh giường hồi lâu cũng không nghĩ ra.

Mạc Bình U ngàn chuyện phiền não, Mạc Yên Nhiên thì không. Nàng luôn không thích Mạc Bình U, hôm nay càng cảm thấy được xả ra một hơi, đương nhiên cũng không hề hay biết Mạc Bình U đột nhiên lại thương hại mình.

Nàng rất vui vẻ, ngay cả cơm chiều cũng dùng nhiều hơn nửa bát. Thẩm Sơ Hàn ngồi bên cùng nàng ăn cơm, thấy nàng có thể ăn nhiều một chút cũng vui vẻ, "Hôm nay có chuyện gì mà vui vẻ vậy? Ngay cả khẩu vị cũng tốt lên không ít."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên miệng còn ngậm cơm, cẩn thận nhai nuốt xong mới mở miệng, “Quá lâu không ra ngoài, nghẹn một tháng cuối cùng cũng có thể đi ra hít thở không khí, nhìn những bông hoa kiều diễm, nghe một chút âm thanh líu ríu vốn chán ghét, cảm thấy cái gì cũng tốt, trong lòng rất thoải mái.”

Hắn nở nụ cười, giúp nàng lau đi hạt cơm trên khóe môi, tặc lưỡi một tiếng, “Ăn uống không biết quy củ. Ở trong phòng nhàm chán vậy sao, khiến nàng không chịu nổi?”

Nàng thè lưỡi, tự mình gắp một miếng cá nữa, “Cũng không hẳn.” Nàng cẩn thận nhặt, một miếng cá lớn không còn cái xương nào, “Lang quân ngày ngày tới đây với ta cũng tốt, không phải nhàm chán đến thế. Nhưng có lẽ lâu không ra ngoài nên đột nhiên cảm thấy cái gì cũng rất mới mẻ.”

Dường như nàng nghĩ đến gì đó, khanh khách cười ra tiếng, không cần Thẩm Sơ Hàn hỏi đã tự nói với hắn, “Lang quân ngày ngày chỉ ở chỗ ta, không đi gặp những người khác, hôm nay ta tới Vĩnh Khang Cung, ngoại trừ Hoàng Hậu nương nương, những người khác đều béo lên một vòng đấy.”

Thẩm Sơ Hàn nhếch đuôi lông mày, “Chuyện này có gì buồn cười đáng để nàng như vậy?”

“Chuyện này còn không buồn cười à.” Nàng trợn tròn mắt, “Nữ nhân mà, đều thích đẹp vì người mình thích, bệ hạ không thích bọn họ, cũng không thích nhìn thấy bọn họ, tự nhiên ngày một ngày đẫy đà hơn.”

Hắn hừ một tiếng, nhéo gò má cũng béo hơn không ít so với một tháng trước của nàng, “Nàng còn có hứng trí cười người ta, nàng cũng chẳng khá hơn là bao đâu.”

Nàng không giận chút nào, cái miệng đầy dầu đột nhiên hôn lên mặt hắn một cái, “Ta thì không sao, lang quân ngày ngày tới nhìn ta nhất định không

https://thuviensach.vn

phát hiện ra, hơn nữa còn thích ta nhưng vậy, nên cảm thấy ta thế nào cũng đẹp mắt đúng không?”

Thẩm Sơ Hàn cúi đầu nở nụ cười, “Ừ, có lý.” Hắn cũng không giơ tay lên lau dấu môi trên mặt.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 64

Rực rỡ tím hồng đã thành bụi, tiếng quốc văng vẳng gọi hè sang.

Mạc Yên Nhiên đang nằm trên ghế dài ngủ say sưa, Thẩm Sơ Hàn vốn ngồi cạnh xem tấu chương, thấy nàng ngủ hơi toát mồ hôi liền nhíu mày cầm một quyển sách đi tới ngồi bên cạnh nàng, tự mình quạt cho nàng.

Thể chất của Mạc Yên Nhiên đặc biệt sợ nóng, cố tình hắn nhớ thân mình nàng lạnh nên không cho để nhiều băng trong phòng, mặc cho Mạc Yên Nhiên ầm ĩ thế nào cũng không chiều nàng, nàng giận dỗi vài lần hắn cũng nghĩ tới thân thể nàng mà không chịu thỏa hiệp chút nào.

Không ngờ hắn mới cảm thấy bình thường mà nàng đã toát mồ hôi toàn thân.

Hắn nhíu mày, nghĩ guồng nước năm ngoái có lẽ có thể đặt đến đây, quay từ xa xa, hơi nước không làm tổn thương đến nàng mà vẫn có thể hạ chút nhiệt độ.

Chưa quạt được mấy cái nàng đã mơ màng tỉnh lại, giương mắt nhìn hắn, lập tức hừ một tiếng, vừa tự mình ngồi dậy kéo vạt áo mỏng hơi trượt xuống vừa đẩy hắn, “Đừng dựa vào gần như thế, rất nóng.”

Hắn nở nụ cười, kéo tay nàng tới, “Đừng giận dỗi, hai ngày nữa trẫm sẽ sai người chuyển guồng nước tới ngoài phòng nàng, như thế sẽ mát mẻ hơn, vậy được không?” Dứt lời còn thân thiết chạm vào đầu ngón tay nàng.

Nàng không rút tay lại, còn dùng ánh mắt sáng lấp lánh nhìn hắn, “Thật không, lang quân không lừa ta chứ?” Nói rồi lại bĩu môi, “Nếu đùa ta thì

https://thuviensach.vn

thôi đi, làm ta mừng vô ích."

Hắn vuốt sống mũi nàng, "Quân vô hí ngôn, nói như trẫm suốt ngày lừa nàng vậy."

Nàng kéo tay hắn xuống, "Cũng tại lang quân luôn không cho ta dùng tảng băng đấy mà." Giọng nàng hạ xuống, "Rõ ràng nghe nói đặc quyền của sủng phi nhiều, cố tình đến lượt ta lại không còn gì."

Hắn bật cười, "Những cái khác không hứa được, chỉ có lương tiêu khổ đoản thì vẫn có thể chiều Khanh Khanh."

Nàng đẩy hắn, "Đừng đùa, ta có chuyện đứng đắn muốn nói với lang quân, yêu cầu lang quân đứng ra giúp ta."

Hắn ừ một tiếng nằm xuống bên cạnh nàng, không ngại nóng luôn nắm lấy tay nàng, "Lại chọc phiền toái gì, không một giây nào có thể an tâm."

Nàng tới gần hắn, gối đầu lên vai hắn, "Lần này không phải phiền toái nhỏ, dù bề ngoài đối phương hắn là sẽ không làm gì, nhưng ta luôn sợ người ta sẽ tính kế sau lưng, dù sao cấp bậc của ngươi ta cao hơn ta nhiều, ta nghĩ lang quân có thể đưa ra ý kiến giúp ta."

Hắn nở nụ cười, tay ôm lấy nàng, "Hiền Phi?"

Mạc Yên Nhiên không đáp lại ngay, trong đầu đảo qua chuyện hôm nay lại một lần.

Hôm nay, sáng sớm nàng đã tới cung Vĩnh Khang thỉnh an Hoàng Hậu, có lẽ do thời tiết ngày càng nóng nên Hoàng Hậu nương nương để các nàng về sớm, miễn cho bị cháy nắng. Nàng luôn thích tự mình chậm rãi đi bộ về, không thích đi cùng đường với người khác nên chỉ dẫn Thư Nhu đi vòng qua ngự hoa viên.

https://thuviensach.vn

Không ngờ khiến nàng gặp được một số chuyện không nên thấy.

Còn chưa phải giữa hè mà mặt trời đã chói chang, nàng thích đi xuyên qua núi giả, cố tình chỉ dẫn theo mình Thư Nhu nên không khiến người ta phát hiện, còn nàng thì nhìn thấy rõ ràng, phía trước chính là Mạc Bình U và Vương Quan Sinh.

Nàng thật sự bị giật mình, ngoại nam không được phép tùy tiện vào hậu cung, Vương Quan Sinh sau khi đánh giặc trở về được đeo một hư danh ngự tiền thị vệ nên chuyện này đơn giản hơn nhiều, nhưng bên cạnh Thẩm Sơ Hàn có không ít cao thủ, cần gì ngày ngày tới trông coi, cho nên đây chỉ là một ân điển, tiến cung cũng tiện hơn nhiều. Nếu Thẩm Sơ Hàn biết hắn dùng chức vụ để hẹn hò với phi tử của mình chỉ sợ sẽ tức phun máu.

Có điều đây cũng chỉ là Mạc Yên Nhiên nghĩ lung tung thôi, nói không chừng người ta chỉ là biểu ca, biểu muội tình cờ gặp nhau nên ân cần thăm hỏi. Chẳng qua, hành vi không dẫn ai theo bên cạnh thể hiện Mạc Bình U quá sơ suất, thậm chí còn khiến nàng bắt gặp.

“Phụ thân làm việc, làm người trước nay như vậy, có lẽ cũng không có ý gì đặc biệt, bệ hạ cũng giận, nay…” Ánh mắt Mạc Yên Nhiên chợt lóe lên, thì ra là vì Mạc Thiệp Cung, nói vậy lúc trước Mạc Bình U “hạ tấm thân cao quý” tới tìm nàng e là cũng vì việc này, làm khó nàng ta để mắt đến nàng, cảm thấy nàng ở trong mắt Thẩm Sơ Hàn có thể can thiệp triều chính. Cứ coi như nàng có thể can thiệp thì nàng cũng không thích.

Mạc Thiệp Cung là người thế nào nàng không rõ, nhưng ông ta đưa nàng vào cung, còn đưa nàng vào ngay trong lúc Mạc Bình U đang được sủng ái, chứng tỏ ông ta coi nàng chỉ là một quân cờ bỏ đi thôi. Nàng chỉ tiếp nhận một chút trí nhớ của Mạc Yên Nhiên nhưng đã có rất nhiều cảm nhận, trong số đó chính là căm tức phụ thân Mạc Thanh Lễ của nàng và không có chút thiện cảm với Mạc Bình U.

https://thuviensach.vn

Người Mạc gia, bọn họ đều là kẻ địch, có lẽ ở trong mắt bọn họ nàng cũng chỉ là một kẻ địch.

Vương Quan Sinh cũng tiếp lời, “Mạc tướng quân làm việc có chừng mực, nương nương không cần quan tâm quá mức, mọi chuyện đều có thể giải quyết.” Ngữ khí cực nhạt nhẽo, không có vẻ thân thiết như với nàng lúc trước.

Nàng đột nhiên có phần tin tưởng Mạc Bình U nói nàng cướp thứ gì đó, lẽ nào chính là biểu ca này? Nhưng còn Hứa Nam Phong thì sao?

Mạc Yên Nhiên rõ ràng thích Hứa Nam Phong, rõ ràng là vậy.

“Biểu ca, huynh…” Mạc Bình U thoáng dừng, nhìn xung quanh như cảm thấy bên cạnh có người, làm Mạc Yên Nhiên sợ tới mức lui về phía trong núi giả, nhưng giọng nói cố gắng thấp xuống của nàng ta vẫn truyền tới rõ mồn một, “Có phải huynh vẫn còn trách phụ thân và thúc phụ chưa nói một lời đã đưa Mạc Yên Nhiên vào cung không?”

Mạc Yên Nhiên mở to mắt, nàng nghe tiếng Vương Quan Sinh dường như cười lạnh, “Quyết định của Mạc tướng quân và Mạc thượng thư nào có chỗ cho người khác xen vào, dù sao Vương Quan Sinh ta ở trong mắt người Mạc gia các ngươi nhiều năm qua vẫn chỉ là một con khỉ làm trò thôi.”

Thật lâu sau Mạc Bình U mới nói, “Mạc gia chúng ta cũng có rất nhiều bất đắc dĩ, năm đó phụ thân cũng không muốn nhưng cuối cùng vẫn đưa ta vào cung, Mạc Yên Nhiên kia…”

“Yên Nhiên không giống với ngươi.” Mạc Yên Nhiên chậm rãi ló đầu ra, nhìn thấy sắc mặt Vương Quan Sinh sa sầm, nàng chưa từng thấy hắn tức giận như thế, nàng nghe hắn nói tiếp, “Các ngươi không cho nàng hy vọng, cho dù nàng chỉ cần một chút các ngươi cũng không cho nàng, đến cuối cùng…” Hắn nở nụ cười ảm đạm, “Nữ nhi Mạc gia nhiều như thế, nữ

https://thuviensach.vn

nhi của Mạc thượng thư nhiều như thế, cố tình chỉ muốn đưa nàng vào cung, đó là vì cảm thấy nàng dễ chèn ép…”

“Nàng ta dễ chèn ép chỗ nào.” Mạc Bình U bắt được tay áo hắn, dường như phải lấy lại bình tĩnh rất lâu giọng nói mới nhẹ nhàng hơn, “Biểu ca, lúc đó mấy tỷ tỷ đã định thân, thúc phụ cũng vì…”

“Vậy các ngươi từng nghĩ tới Yên Nhiên từ nhỏ đã định thân cho ta chưa?”

“Nhưng Mạc Yên Nhiên không thích huynh!”

Nhất thời tất cả yên tĩnh lại.

Mạc Yên Nhiên tỏ vẻ lượng tin tức hơi nhiều, nàng cần tiêu hóa một chút. Cái gì gọi là “Yên Nhiên từ nhỏ định thân cho ta”? Đây là ý gì, nàng vốn hứa gả cho Vương Quan Sinh? Rõ ràng nàng nhớ trước đêm tuyển tú, Mạc Thanh Lễ nói, “Chuyện biểu ca của ngươi đừng nghĩ đến nữa.”

Nàng ngạc nhiên lui một bước, đá phải hòn đá, cố tình lúc này quá yên tĩnh.

“Ai.” Vương Quan Sinh lập tức đi tới trước mặt nàng, thấy là nàng ngược lại nói không ra lời, chỉ há miệng thở dốc, Mạc Bình U nhìn thấy nàng chậm hơn, sắc mặt rất tệ, “Ngươi đứng đây nghe bao lâu rồi?”

Tay Mạc Yên Nhiên vịn lên tay Thư Nhu, lòng bàn tay nàng chậm rãi thấm ra mồ hôi, nhìn biểu cảm của Mạc Bình U không phải muốn giết người diệt khẩu chứ, nàng lại nhìn Vương Quan Sinh, thấy nét mặt hắn chậm rãi bình tĩnh lại, “Làm muội sợ à?” Hắn nhẹ giọng hỏi nàng.

Biểu cảm của Mạc Bình U thoáng cái biến thành khó tin, nàng quay đầu nhìn hắn, “Biểu ca, huynh chớ quên…” Nàng ta không nói nổi nữa, ngược lại quay sang nhìn Mạc Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên biết không xong, nét mặt kia của nàng ta có vẻ muốn đập nồi dìm thuyền, “Tỷ tỷ…”

Đã không còn kịp rồi, “Mạc Yên Nhiên, biểu ca luôn vì chuyện của ngươi mà không tha thứ cho phụ thân và thúc phụ, ngươi nói đi, ngươi ấm ức như huynh ấy nói à? Ngươi thật sự không muốn vào cung lại bị tình thế bức bách à? Ngươi thật sự không thích bệ hạ lại cười nói lấy lòng à? Ngươi nói đi, Di Tần nương nương.”

Sắc mặt Vương Quan Sinh đã trở nên vô cùng khó coi, hắn nói, “Ngươi câm miệng.”

Lời này nói với Mạc Bình U, nhưng Mạc Bình U lại lấy ra khí thế bất cần đời, “Huynh có gì không dám nghe, hay là huynh đang sợ nàng ta sống như cá gặp nước là vì sớm đã tính kế, nàng ta tham vinh hoa nên mới vào cung, hoàn toàn không chịu một chút ấm ức nào, huynh sợ lúc trước nàng ta thích Hứa Nam Phong, đến giờ vẫn không thích huynh mà đột nhiên quay sang thích Hoàng Đế bệ hạ cho nàng ta ân sủng.”

“Chát!” Mạc Bình U ôm mặt, mở to hai mắt, “Ngươi đánh ta? Ngươi điên rồi hay sao mà đánh ta?”

“Ta không điên.” Mạc Yên Nhiên vẫy bàn tay vừa tát, “Lúc trước ta vừa tiến cung tỷ tỷ đã thưởng cho ta một bạt tai, lúc đó ta đã nghĩ có một ngày sẽ trả lại tỷ tỷ, vừa rồi tỷ tỷ quá nóng nảy, nên ta nghĩ ngày này đã đến.”

Điểm chú ý của Vương Quan Sinh không ở chỗ này, “Vừa tiến cung đã thưởng muội một bạt tai?”

“Lẽ nào không phải do ngươi tính kế?”

“Có phải ta tính kế hay không quan trọng à? Nếu tỷ tỷ thật lòng trân trọng ta, bất kể ta có tính kế hay không thì cũng nỡ lòng nào xuống tay đánh ta, đến giờ cũng vậy, chỉ cần tỷ tỷ thật lòng trân trọng biểu ca thì sẽ không

https://thuviensach.vn

nói những lời khiến huynh ấy khó xử ngay trước mặt huynh ấy.” Nàng nở nụ cười, “Ngài đã ngồi cao trên vị trí Hiền Phi nương nương, bàn luận ân sủng với một Tần nho nhỏ như ta không sợ mất thân phận à? Hơn nữa ta cũng biết tỷ tỷ chưa bao giờ thích ta nên tỷ tỷ thích đánh thì đánh. Đôi khi ta nghĩ có lẽ do cách thích người khác của tỷ tỷ đặc biệt, ngươi ta thích ai là luôn muốn tốt với người đó. Tỷ tỷ thì ngược lại, có lẽ tỷ tỷ thích ta, chỉ vì phương pháp đặc biệt nên luôn kêu đến hét đi với ta, dành cho ta những trừng phạt không đáng nhắc đến so với vị trí tôn quý của ngài. Tỷ tỷ cũng thích biểu ca, cho nên mới vừa đả kích ta vừa đâm dao vào lòng biểu ca, khiến huynh ấy lúng túng.”

“Tình cảm của tỷ tỷ thật quá dữ dội.” Nàng tới gần Mạc Bình U, thấy sắc mặt nàng ta cứng nhắc, không hề kiêng dè Vương Quan Sinh mà nhẹ giọng nói một câu, “Lúc trước tỷ tỷ nói ta thích nhất tranh cướp của người khác, ta còn tưởng tỷ tỷ yêu bệ hạ rồi, nay ta đã biết, tỷ tỷ vẫn còn sống trong quá khứ, sống trong quá khứ của ngươi và biểu ca, và cả một chút xíu suy nghĩ chủ quan của ngươi nữa!”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 65

“Mạc Yên Nhiên!”

“Lẽ nào ta nói gì sai?” Nàng buông tay Thư Nhu, vỗ gò má đã sưng đỏ của Mạc Bình U, “Tỷ tỷ bớt phiền chút đi, mấy ngàn mấy vạn suy nghĩ cho rằng ta không xứng với biểu ca cũng thu về đi, cho dù ta không xứng thì tỷ tỷ ngươi ngay cả nửa phần ta cũng không bằng.”

Nàng cười khẩy một tiếng, chuyển sang vén váy thi lễ với Vương Quan Sinh, “Biểu ca, sống ở hôm nay không nói việc hôm qua, Mạc Yên Nhiên bây giờ đã không còn là Mạc Yên Nhiên lúc trước.”

Dường như hắn hơi sửng sốt, tay giơ lên vén sợi tóc hơi buông xuống của nàng, không tiếp lời nàng, “Ta nghe nói muội cầu bệ hạ để A Hứa vào cung xem mạch cho muội.” Không chờ nàng đáp hắn đã gật đầu, “Chỉ có hắn là rõ mạch tượng của muội nhất, như thế cũng tốt.” Hắn cúi đầu ho một tiếng, “Nếu hai vị nương nương không còn chuyện gì, thần cáo lui trước.”

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, chính nàng lại nhấc chân đi trước để lại hai người bọn họ, nhưng câu nói cuối cùng của Vương Quan Sinh nàng vẫn nghe được rõ ràng, “Việc xấu kia không nói ra thì thật sự sẽ không có người biết à? Mạc Bình U, các ngươi có lỗi với Mạc Yên Nhiên thế nào có cần ta nhắc cho các ngươi biết không?”

Suy nghĩ chậm rãi trở về, thấy Thẩm Sơ Hàn không hề có ý thúc giục, nàng ừ một tiếng, “Lang quân thật lợi hại, làm sao đoán được?”

https://thuviensach.vn

“Nay vị phân cao hơn nàng, còn khiến nàng nói sợ người ta tính kế nàng, trong số cửu tần không ai dám, người khác cũng sẽ không, chỉ có tỷ tỷ Hiền Phi nhà nàng.”

Nàng cười rộ lên, “Đúng rồi, chính là Hiền Phi nương nương, ta đắc tội người ta rồi, lang quân phải che chở ta đấy.”

Hắn vỗ vai nàng, “Nàng nói trước xem nàng đắc tội người ta thế nào trẫm mới suy nghĩ xem có che chở nàng không.”

Đầu nàng còn vùi trong gáy hắn, hà hơi nhồn nhột, “Ta đánh Hiền Phi nương nương.” Nàng ngẩng đầu lên nhìn vào mắt hắn, cảm thấy hắn rất bao dung nhân nhượng mình, chuyện gì cũng che chở minh. Nếu đối với Phong Giáng Bạch hắn cũng như thế, thậm chí còn che chở nhiều năm, thì khó trách Phong Giáng Bạch sẽ trở nên ương ngạnh đến vậy. Ngay cả chính mình không phải cũng dần dần bị ảnh ưởng, dần dần không còn sợ gì nữa, không kiêng dè gì nữa hay sao.

Nàng cúi đầu, không biết làm sao đột nhiên chán ghét bản thân như vậy.

Thẩm Sơ Hàn lại cho rằng nàng sợ, “Nàng cũng có lúc sợ cơ đấy, nhưng trẫm không thể vì nàng yếu ớt một chút mà dễ dàng mặc kệ, dù sao nàng cũng phải giải thích rõ ràng đầu đuôi mới được.”

Tâm trạng của Mạc Yên Nhiên lúc này cực kỳ tệ, hờn dỗi lầu bầu, “Còn lý do gì nữa, chỉ vì nhắc lại chuyện cũ thôi, nàng ta luôn cảm thấy ta vào cung là vì vinh hoa, đối với lang quân cũng chỉ là luồn cúi nịnh bợ.” Nàng cười lạnh một tiếng, “Ta tự thấy mình không thiếu vinh hoa gì, chỉ có nàng ta lúc nào cũng nghĩ tới thay ta. Hiền Phi thì giỏi lắm à, mà dám nói những lời nhục nhã người khác. Nghe ý của nàng ta thì coi ta như nha đầu bò giường do cung nữ sinh ra gì đấy, ta ghê tởm vậy sao?”

Thẩm Sơ hàn thấy nàng như vậy càng cười lớn tiếng, vỗ đầu nàng nói, “Các nàng cũng thật buồn cười, không phải đường tỷ muội sao, vì sao

https://thuviensach.vn

không bằng cả người xa lạ thế?”

Mạc Yên Nhiên cười lạnh, những lời này phát ra từ đáy lòng nàng, “Đường tỷ muội? Lang quân không biết ta chán ghét họ Mạc của mình thế nào, ước gì không liên quan đến họ Mạc này một chút nào hết.” Nàng dừng lại, biết bản thân có chút cực đoan nhưng vẫn nhìn vào mắt hắn chậm rãi nói tiếp, “Tuy ta chán ghét, tuy rất oán hận, nhưng chẳng còn cách nào.”

Nàng vươn tay ra, trên cổ tay bóng loáng như ngọc hiện lên không ít mạch máu màu xanh, “Trong này, đều là máu Mạc gia.”

Thẩm Sơ Hàn giữ cổ tay nàng, thực ra càng giống như bao trùm lên đỏ, cúi đầu hôn lên tay nàng một cái, “Sau này nơi này cũng có thể hòa vào máu Thẩm gia.”

Mạc Yên Nhiên thật sự cảm thấy đây là lời nói cảm động nhất mà nàng từng nghe từ khi xuyên không tới đây, còn cảm động hơn những lời như ta yêu nàng, thích nàng rất nhiều, khóe mắt nàng tràn ra hai giọt nước mắt, dần dần ngày càng nhiều, đến khi cả gương mặt ướt đẫm.

Thẩm Sơ Hàn phát hiện nàng khóc, vội vàng ôm lấy mặt nàng, dùng ngón tay lau đi từng giọt nước mắt của nàng, luôn miệng dỗ nàng, “Ngoan, đừng khóc. Làm sao thế? Nơi nào không vui?”

Nàng nhào vào lòng hắn, ôm lấy eo hắn, cảm nhận được tay hắn đặt trên lưng nàng, nàng đột nhiên cảm thấy bi thương tột đỉnh, “Lang quân, ta sai rồi, ta sai rồi.”

“Nàng sai chỗ nào đâu, đừng khóc, đừng khóc, ngoan, nàng không sai, nàng làm rất đúng.” Hắn lại tâm can bảo bối dỗ một lát mới phát hiện nàng khóc chán đã ngủ.

Hắn không hiểu tâm tư của Mạc Yên Nhiên, nàng thật sự nghĩ nàng sai rồi.

https://thuviensach.vn

Ta sai rồi, lang quân, nếu ta cũng để ý chàng như chàng để ý ta thì làm sao có thể khiến mình rơi vào nước đáng buồn thế này.

Mạc Yên Nhiên đã nhờ hắn xử lý chuyện này thì với tính cách của Thẩm Sơ Hàn, hắn sẽ không mặc kệ, hắn lập tức sai Ninh An ban thưởng cho Hiền Phi, nhưng việc này dù sao cũng là một chuyện mất mặt, không tiện gióng trống khua chiêng nên không nói rõ nguyên nhân.

Chỉ nói bệ hạ nhớ thương Hiền Phi, cảm thấy hầu hết thời gian ở chỗ muội muội nàng nên thưởng một ít coi như an ủi.

Nhưng ban thưởng vừa đưa tới Mạc Bình U còn gì không rõ nữa, nàng suýt chút nữa đập nát những thứ này, may mà người bên cạnh sống chết ngăn cản mới chỉ đập vài cái cốc của cung mình. Mạc Yên Nhiên thật sự nói với Thẩm Sơ Hàn, không biết nàng ta nói với hắn những gì, nhưng Thẩm Sơ Hàn còn bằng lòng thu dọn hậu quả cho nàng ta thì hơn phân nửa là không nhắc tới Vương Quan Sinh, chỉ nói thẳng đã đắc tội mình.

Bây giờ, nếu nàng còn đi gây phiền toái cho Mạc Yên Nhiên chính là không nể mặt Thẩm Sơ Hàn, hắn đã làm thế này là rõ ràng tỏ vẻ, tuy trẫm biết ân oán của các ngươi nhưng vẫn bảo vệ Di Tần, ngươi dùng mấy thứ này để nuốt cục tức xuống đi.

Mạc Bình U làm sao nuốt cục tức này được, cố tình hoàn toàn không phải do nàng có muốn nuốt xuống hay không, hiện nay Mạc Yên Nhiên như mặt trời ban trưa, nàng không thể tùy tiện xử lý. Có điều, nàng chậm rãi tắt lửa giận, ngang ngạnh như vậy chẳng khác nào Phong Giáng Bạch lúc trước, nay Phong Giáng Bạch đã ngã, để nàng xem bao giờ đến lượt Mạc Yên Nhiên.

Nàng cúi đầu uống một ngụm trà, ngươi muốn khiến những người lúc trước khinh thường ngươi nhìn xem ngươi có bản lĩnh đứng ở vị trí cao phải không, vậy ta sẽ xem ngươi có thể đứng cao bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Vừa buông chén trà đã thấy Đan Chi vội vàng đi vào, cúi đầu nói một câu, “Nương nương, tướng quân bị hạch tội.”

Tay nàng run lên, móng tay bấm vào lòng bàn tay, “Sao lại thế, nói rõ ràng.”

“Hử? Là ai dâng tấu chương?” Lúc này Mạc Yên Nhiên cũng đang dựa trên ghế mềm, nghe tiếng guồng nước xối nước bên ngoài, thật sự cảm thấy mát mẻ hơn không ít.

Thanh Thiển đứng bên cạnh quạt cho nàng, cũng nhìn Sơ Ảnh chờ nàng ta nói tiếp, “Hình như là một viên quan nhỏ, bình thường làm người rất cẩn thận, không hiểu sao đột nhiên dám dâng thư hạch tội Mạc tướng quân.”

“Quan nhỏ?” Mạc Yên Nhiên tự mình bóc một quả vài, tay nàng trắng nõn làm cho vỏ vải đỏ ửng có vẻ thẫm màu hơn không ít, chất lỏng tràn ra chảy qua đầu ngón tay nàng, chậm rãi nhỏ xuống bàn. Nàng không để ý, há miệng ăn quả vải trong suốt kia rồi nhả hạt ra, “Không biết là ai gợi ý nữa, có điều chỉ là quan nhỏ, bệ hạ có quan tâm không?”

“Chủ tử không biết đấy thôi.” Sơ Ảnh thấp giọng hơn một ít, “Vài ngày trước nghe nói tướng quân và bệ hạ có tranh cãi, có điều từ khi phụ thân của vị kia thượng vị tới nay chuyện này thỉnh thoảng có xảy ra, ai ngờ lần này đột nhiên làm khó dễ.”

“À, ý là vị tiểu quan kia chính là người của bệ hạ?” Nàng đưa tay ra cho Thư Nhu lau, phất tay nói, “Tạm thời không ăn nữa.”

Thư Nhu ngẩng đầu nhìn nàng một cái, “Nô tỳ bóc cho chủ tử nhé?”

“Chủ tử ăn ít thì tốt hơn.” Sơ Ảnh giương mắt nhìn thoáng qua, “Gần đây hình như có chút ho khan, bữa tối dùng món ăn giải nhiệt được không ạ?”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng rồi nói tiếp, “Mạc thượng thư của chúng ta nói thế nào?”

“Thượng thư đại nhân đương nhiên hết sức bảo vệ tướng quân, có điều nghe nói bệ hạ càng thêm tức giận, còn nói bọn họ cùng một giuộc, nói Mạc gia là gân liền gân, đó là tội lớn tày trời, bọn họ há mồm liền kêu oan uổng.”

Mạc Yên Nhiên bật cười, “À, có lẽ bệ hạ thật sự tức giận, lần này hai vị Mạc đại nhân gặp phiền toái rồi.” Nàng thoáng dừng, dường như nghĩ tới cái gì, buông tầm mắt xuống, “Biểu ca có lên tiếng không?”

Sơ Ảnh và Thanh Thiển nhìn nhau, Sơ Ảnh do dự một lúc sau mới mở miệng, “Không nghe thấy chuyện này, có lẽ là không có.” Mạc Yên Nhiên gật đầu, bứt ra sạch sẽ mới là thông minh.

Thanh Thiển nhìn vẻ mặt nàng, “Chủ tử, tuy biểu thiếu gia không nói giúp hai vị đại nhân nhưng trong lòng vẫn nghĩ đến chủ tử.”

Nàng hừ một tiếng, “Biểu ca không nói giúp mới là nghĩ cho ta.” Nàng im bặt, “Hắn cũng không cần như thế.” Nghĩ nghĩ rồi nàng lại cười, “Cũng đúng, bây giờ biểu ca là người của bệ hạ, đương nhiên nên làm việc theo tâm ý của bệ hạ, ta suy nghĩ nhiều rồi.”

Lời này đám nha hoàn không dám tiếp, Sơ Ảnh cũng chỉ dám nói, “Mong bệ hạ đừng giận chó đánh mèo lên chủ tử mới được.”

“Giận chó đánh mèo lên ta thì chắc chắn không, nhưng vị Hiền Phi nương nương thì chỉ sợ không tốt số như thế.” Nàng cầm lấy quạt phe phẩy, xuyên qua cửa sổ nhìn về phía guồng nước bên ngoài, “Để xem Mạc Bình U sẽ hạ thân phận tôn quý, tới cầu xin ta thế nào sau khi đã hoàn toàn trở mặt.”

https://thuviensach.vn

“Chủ tử chắc chắn Hiền Phi nương nương sẽ tới tìm chủ tử? Nói không chừng nàng ta có biện pháp khác thì sao?”

“Nàng ta thì có biện pháp gì được?” Nàng vẫy quạt, rồi dùng tay chậm rãi sờ hoa văn phía trên, “Nay biểu ca đã tỏ rõ thái độ không giúp nàng ta, nàng ta lại liền gân liền cốt với Mạc gia, làm sao có thể nhìn Mạc gia gục ngã, nhất định sẽ nghĩ biện pháp. Về phần là biện pháp gì.” Nàng nhếch môi cười một cái, “Ngoại trừ cầu xin ta, ta cũng muốn xem nàng ta có biện pháp gì.” Nàng đột nhiên thay đổi đề tài, “Có điều Phong Giáng Bạch cũng may mắn đấy, ngươi xem, hết chuyện này đến chuyện khác che phía trước nàng ta, nếu không phải Mạc gia đáng phạt, ta còn tưởng đây là thủ đoạn để bệ hạ bảo vệ Phong Giáng Bạch cơ.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 66

Mạc Bình U thật sự nghĩ biện pháp khác, nhưng lại ngốc đến mức đưa mình tới trước mặt Thẩm Sơ Hàn, lấy danh nghĩa quan tâm bệ hạ, ngay buổi trưa cũng mặc mặt trời chói chang, tự mình tới Cần Chính Điện.

Dù sao nàng vẫn là Hiền Phi, Thẩm Sơ Hàn tự nhiên sẽ không từ chối gặp nàng. Có điều hắn không bằng lòng chuyện vừa xảy ra trên triều nàng đã vội vàng chạy tới, tin tức quả là linh thông, vì thế hắn để nàng chờ bên ngoài một khắc. Tuy chỉ một khắc nhưng mặt trời buổi chiều cực độc, trán nàng toát ra không ít mồ hôi, không ngừng dùng khăn lau nên không tránh được lau mất một ít trang điểm, trong lòng không khỏi ảo não.

Nàng tự mình xách hộp thức ăn vào Cần Chính Điện, Thẩm Sơ Hàn còn vùi đầu xem tấu chương, nghe thấy tiếng động ngẩng đầu nhìn nàng một cái, “Hiền Phi đến có chuyện gì?”

Nàng nhún gối, “Thần thiếp nhớ mong bệ hạ, dù còn chưa đến thời tiết nắng gắt nhưng đã rất nóng rồi, muốn đưa một vài thứ giải nhiệt tới cho bệ hạ dùng.” Nàng lấy một bát canh ra nhẹ nhàng đặt trong tay Thẩm Sơ Hàn rồi vội vàng lùi lại cách bàn vài bước, làm ra vẻ không mất quy củ nửa phần.

Thẩm Sơ Hàn nở nụ cười, ngừng bút cúi đầu nhìn bát canh kia, vươn tay mở nắp, thấy bên trong là canh tuyết lê bách hợp, hắn nhíu mày, không ăn mà dựa vào ghế nhìn Mạc Bình U.

Mạc Bình U thấy hắn hiểu ý nhìn nàng, nàng cắn môi nói, “Thần thiếp nghe nói phụ thân của thần thiếp…” Nàng hơi ngừng, dường như biết được

https://thuviensach.vn

hậu cung không thể can thiệp quá nhiều vào chuyện trên triều, vì thế thay đổi chủ đề, "Cả nhà thần thiếp nguyện trung thành với bệ hạ, chỉ trung thành với bệ hạ, xin bệ hạ đừng nghe lời tiểu nhân gièm pha, nghi ngờ trung thần, mong bệ hạ điều tra rõ chân tướng, rửa sạch oan khuất cho gia phụ…"

Thẩm Sơ Hàn nở nụ cười, hắn dùng ngón tay gõ mặt bàn, "Hiền Phi nói chuyện thật thú vị, ngươi nói xem, nếu trẫm tra ra không hề oan uổng Mạc tướng quân thì ngươi có bằng lòng trả giá cho lời nói hôm nay không?"

Mạc Bình U sửng sốt, "Làm sao có thể không oan uổng…"

"Trẫm đang giả thiết, Hiền Phi không dám à?" Hắn còn định nói gì nữa thì Ninh An cất bước tiến vào, hắn không giận mà nhướng mày, "Chuyện gì?"

Ninh An hành lễ đáp, "Bẩm bệ hạ, Di Tần nương nương đến, đang chờ ở ngoài điện, nghe nói Hiền Phi nương nương đã ở đây liền nói chờ bên ngoài, nô tài cảm thấy nên vào xin chỉ thị của bệ hạ."

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, Mạc Bình U lơ đãng ngẩng đầu nhìn hắn, thấy biểu cảm của hắn không lạnh như băng, ngay giữa mùa hè có thể đóng băng chết người như vừa rồi, chậm rãi ôn hòa hơn nhiều, ngay cả ngữ khí cũng nhẹ nhàng hơn không ít, "Hồ đồ, bên ngoài đang nắng gắt, còn không mau bảo nàng vào trong."

Nàng nhắm chặt mắt, cũng đúng, một khắc kia người chờ bên ngoài là nàng, hắn đương nhiên cảm thấy chớp mắt là qua. Nhưng đổi thành Mạc Yên Nhiên sẽ không giống, nàng ta là người trên đầu tim của hắn, một phút một giây đều không thể trì hoãn.

Mạc Yên Nhiên không phải vô tình đụng phải, nàng đuổi theo Mạc Bình U đến đây. Làm một sủng phi nàng luôn cảm thấy Cần Chính Điện và Vị Ương Cung không có người của nàng là rất kỳ quái, cho nên nàng cắm người vào, tuy chỉ vẩy nước quét sân bên ngoài không tới gần nội điện,

https://thuviensach.vn

nhưng xảy ra dưới mắt Ninh An làm gì có chuyện hắn không biết. Hắn không tiện nói thẳng, nhắc tới một lần trước mặt Thẩm Sơ Hàn, Vị Ương Cung và Cần Chính Điện vốn chỉ có người của Thẩm Sơ Hàn, nay đột nhiên cắm thêm một người của Mạc Yên Nhiên vào, hắn lại không cảm thấy không vui chút nào, chỉ hỏi, "Có tới gần nội điện không? Nếu không tới gần thì để lại đi."

Ngay cả Ninh An cũng cảm thấy kinh ngạc, xưa nay tìm hiểu hành tung Hoàng Đế là tội chết, chưa nói tới xếp người vào trong cung của Hoàng Đế một khi bị phát hiện nhất định không tha. Ninh An nghĩ, chuyện này bị bệ hạ biết, ân xá lớn nhất chính là sai hắn âm thầm giải quyết người kia, hoặc sẽ tự mình tới chỗ Di Tần nhắc nhở đôi câu, không ngờ lại hoàn toàn theo ý Di Tần.

Bệ hạ như vậy đã đặt mình vào vị trí cực kỳ nguy hiểm, cố tình hắn còn không hề phát hiện, hoặc nên nói cho dù biết thì hiện giờ hắn cũng không muốn làm trái ý Di Tần.

Đúng là điên tình rồi.

Vì thế Mạc Bình U vừa tới gần Cần Chính Điện đã có người tới thông báo cho nàng. Nàng cảm thấy rất buồn cười, vị đường tỷ tỷ này đúng là không sợ trời không sợ đất, chuyện này cũng dám đụng thẳng lên chịu chết, Thẩm Sơ Hàn chỉ cần nói một câu hậu cung không được tham dự chính sự thì nàng ta còn làm cái quỷ gì được, hơn nữa còn tới Cần Chính Điện vào đúng thời điểm này.

Cần Chính Điện là nơi nào, là nơi phi tử có thể tùy ý tới sao. Nói dễ nghe là quan tâm sức khỏe của bệ hạ, tới đưa đồ; nói khó nghe chính là nịnh hót mời sủng, cho dù trong cung không có người có thân phận như Thái Hậu nhưng Hoàng Hậu không phải ngồi không.

https://thuviensach.vn

Nhưng vẫn còn một khả năng, có lẽ tâm trạng của Thẩm Sơ Hàn tốt, nghĩ giải quyết phụ thân người ta rồi thì nên bồi thường một chút cho con gái người ta. Nàng không muốn tình huống này phát sinh, cho nên vội vàng chạy tới, còn không quên mang đồ tới làm cớ.

Mạc Yên Nhiên đã nghĩ quá nhiều, xưa nay triều đình và hậu cung liền một mạch, phụ thân bị biếm, Mạc Bình U sốt ruột như vậy hơn phân nửa nguyên nhân là vì chính nàng ta. Chẳng may Mạc Thiệp Cung gục ngã, nàng ta sẽ chẳng có chỗ nào tốt, nàng ta tiến cung một đường lên thẳng mây xanh hơn phân nửa vì lúc đó Mạc Thiệp Cung khống chế triều đình, Thẩm Sơ Hàn đương nhiên nể mặt ông ta. Nếu bây giờ còn muốn hắn bồi thường nàng ta thì trăm ngàn lần là vọng tưởng, Thẩm Sơ Hàn là loại người nào? Hắn bao dung nhân nhượng Mạc Yên Nhiên bởi vì chính Mạc Yên Nhiên nàng thôi.

Trước khi nàng ra ngoài Thư Nhu cũng đã nói, “Nếu vội vàng chạy tới có lẽ Hiền Phi sẽ cảm thấy nương nương cố tình nhắm vào nàng ta, chuyện này không tốt.”

“Có gì không tốt?” Mạc Yên Nhiên sai người đi chuẩn bị kiệu, “Ta và nàng ta đã hoàn toàn trở mặt rồi, cho dù ta nhằm vào nàng ta thì sao? Chính nàng ta muốn chết, lẽ nào ta còn cần tránh.” Nàng cười cười, “Nàng ta trước nay luôn nói ta cực được thánh tâm đúng không, vậy ta sẽ khiến nàng ta nhìn cho kỹ, thánh tâm như vậy không phải thứ nàng ta có thể mơ tưởng.”

Mạc Yên Nhiên rất nhanh đã được Ninh An mời vào, nàng cũng tự mình cầm hộp thức ăn. Nàng vừa bước vào cửa Thẩm Sơ Hàn đã nhíu mày, “Thứ gì mà đáng để nàng tự mình xách vào như thế? Ninh An đâu, chết hết rồi à?”

Nàng cười hì hì đến gần hắn, đặt hộp thức ăn xuống một bên, từ trong hộp lấy ra một đĩa điểm tâm để bên cạnh bát canh của Mạc Bình U. Nàng khác với Mạc Bình U, nàng ở trước mặt hắn trước giờ đều không có quy củ,

https://thuviensach.vn

nay cũng không thay đổi, dựa vào bên bàn viết của hắn nhìn về phía Mạc Bình U, “Còn chưa thỉnh an tỷ tỷ nữa.” Nàng hơi nhún mình, “Thỉnh an Hiền Phi nương nương.”

Chưa chờ Mạc Bình U đáp lời nàng đã đứng thẳng dậy nhìn Thẩm Sơ Hàn, “Bệ hạ không ăn thử xem, ta vất vả xách thẳng đến đây vì muốn chia sẻ với bệ hạ đấy.”

Thẩm Sơ Hàn cũng không giống như lúc ở trước mặt Mạc Bình U, tay vòng qua bát canh của nàng ta vươn về phía điểm tâm Mạc Yên Nhiên đưa đến. Cầm lên cắn một miếng, hơi ngọt, hắn không quá thích ăn đồ ngọt, Mạc Yên Nhiên thích ăn nhưng cũng biết điều này, hôm nay lại đưa tới một đĩa bánh ngọt như thế… Hắn nhìn thoáng qua nàng, thấy nàng đang cười nhìn mình, lại luôn cảm thấy trong nụ cười của nàng mang hơi lạnh.

Không hiểu sao hắn bỗng cảm thấy có phần xấu hổ, hắn ho khan một tiếng, ăn hết miếng bánh kia mới nói, “Quả thật không tệ.”

Nàng a một tiếng, đứng bên cạnh hắn không tiếp lời hắn, “Làm khó tỷ tỷ giữa trưa còn chạy tới đây, chắc là có chuyện gì quan trọng phải không?”

Mạc Bình U vẫn còn nhớ một bạt tai kia, nếu không, xảy ra chuyện thế này nàng tự nhiên sẽ không tìm thẳng Thẩm Sơ Hàn, nàng và Mạc Yên Nhiên đều họ Mạc, chuyện này vốn là chuyện lớn trong nhà, hậu cung có hai nữ nhân họ Mạc đương nhiên nên cùng đối mặt. Nhưng nàng luôn nhớ tới biểu cảm Mạc Yên Nhiên nhìn mình ngày ấy, khinh thường, trào phúng, bảo nàng làm sao vác mặt đến tìm nàng ta? Nàng nhắm chặt mắt, ngữ khí không tốt, “Đây là chuyện của bản cung và bệ hạ, không liên quan tới Di Tần.”

“À?” Mạc Yên Nhiên cười cười, tay như có như không sờ lướt qua tấu chương Thẩm Sơ Hàn để cạnh bàn, nàng nhìn Mạc Bình U càng ngày càng nhăn chặt mày theo động tác của mình, thấy thú vị liền đặt hắn tay lên bản

https://thuviensach.vn

tấu chương kia, “Nhưng ta biết rồi, tỷ tỷ vì chuyện Mạc tướng quân phải không?”

Thấy Mạc Bình U không đáp, nàng có chút mất kiên nhẫn liền nhìn về phía Thẩm Sơ Hàn. Thẩm Sơ Hàn thấy vẻ mặt nàng có điểm mệt mỏi, nhìn canh giờ đúng lúc nàng nên ngủ trưa mà cố tình chạy tới đây, trong lòng có chút hiểu ra liền tự mình đáp nàng, “Hiền Phi thật sự vì chuyện của Mạc tướng quân, Khanh Khanh cũng vội tới cầu xin cho ông ta à?”

“Ta?” Nàng lắc đầu, “Đã lâu ta không tới Cần Chính Điện thăm bệ hạ, bệ hạ cả ngày bận rộn vì quốc sự làm sao cần để ý tới cảm xúc của chúng ta, bệ hạ trước nay thánh minh sẽ không oan uổng người tốt. Mạc tướng quân thế nào chắc rằng bệ hạ đã có quyết đoán, ta không dám nói thêm cái gì.” Nàng nhìn về phía Mạc Bình U, trên mặt tỏ vẻ khó tin, “Lẽ nào tỷ tỷ đến cầu xin? Tỷ tỷ đừng quên, tuy chúng ta họ Mạc nhưng nay đã là người Thẩm gia.”

Đúng là một gậy tre đánh chết.

Đặt ở nhà khác thì lời Mạc Yên Nhiên nói rất có lý, khiến người ta không vạch nổi lỗi, nhưng ở trong nhà Hoàng Đế sẽ không giống. Thật sự là người Thẩm gia không sai, nhưng đầu tiên ngươi phải hiểu rõ ngươi là người Mạc gia. Bởi trong hầu hết tình huống, Hoàng Đế không phải đơn thuần chỉ thích con người ngươi, mà hắn càng thêm cân nhắc gia tộc của ngươi, đó mới là trợ lực quyết định ngươi có được sủng ái hay không. Nhưng Mạc Yên Nhiên nói ra những lời này đã là quyết định buông tay mặc kệ, Mạc Bình U từng nghĩ tới Mạc Yên Nhiên sẽ không nhận lời sự nhờ cậy của mình, nhưng không ngờ Mạc Yên Nhiên sẽ không nể mặt đến mức này, thật sự mặc kệ toàn bộ Mạc gia. Mạc Bình U tức đến muốn hộc máu, cố tình nàng còn không thể nói gì.

Nàng chỉ có thể cười cười, “Muội muội nói gì thế.” Mạc Yên Nhiên được sủng ái như vậy, nếu đắc tội nàng ta, cho dù Mạc gia không đổ thì

https://thuviensach.vn

nàng cũng mất một lớp da.

Mạc Yên Nhiên cười rộ lên nhìn về phía Thẩm Sơ Hàn, “Đồ đã đưa đến rồi, thần thiếp về trước đây, bệ hạ cũng đừng xem tấu chương quá lâu, phải nhớ nghỉ ngơi điều độ.” Thấy Thẩm Sơ Hàn gật đầu nàng lập tức ngăn lời hắn muốn nói, “Tự ta trở về là được, ta ngồi kiệu đến, bệ hạ an tâm xem tấu chương đi.”

Nàng chậm rãi đi ra ngoài, khi đi ngang qua Mạc Bình U quay sang nhìn nàng ta, “Ơ, tỷ tỷ không về cùng ta sao?”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 67

Mạc Yên Nhiên cảm thấy da mặt mình ở cuộc sống cổ đại một ngày tiếp một ngày sắp dày thành cái mo, bởi vì nàng và Mạc Bình U rõ ràng đã hoàn toàn trở mặt, thậm chí nàng còn tát người ta một cái, nhưng vẫn mời nàng ta về cùng như không có chuyện gì xảy ra, rất kỳ lạ.

Mạc Yên Nhiên ngẫm lại cảm thấy như vậy, nhưng Mạc Bình U đồng ý đi về cùng nàng mới là càng kỳ lạ.

Vừa rồi rõ ràng còn tỏ vẻ tức chết, sao đảo mắt đã như không còn chút tức tối nào, thậm chí có thể cười gượng với nàng, “Vậy theo lời muội muội, chúng ta cùng đi.”

Nếu Mạc Yên Nhiên và Mạc Bình U cùng đi ra thì đương nhiên có chuyện muốn nói, liền sai người nâng kiệu đi theo phía sau, không được quá gần, cũng không thể để hai người ngồi trên kiệu nói chuyện được, chuyện liên quan đến Mạc gia, Mạc Yên Nhiên mặc kệ nhưng Mạc Bình U phải ngàn lần cẩn thận.

Dường như nàng ta đang suy nghĩ cái gì, đi rất lâu rồi cũng không nói chuyện, cuối cùng Mạc Yên Nhiên mở miệng trước, “Tỷ tỷ đã đi ra cùng ta hẳn là có chuyện muốn nói, sao giờ lại không nói gì?”

Mạc Bình U bình tĩnh hơn không ít, thật ra Mạc Yên Nhiên phát hiện, một chuyện nếu không liên quan đến biểu ca thì Mạc Bình U sẽ không quá kích động. Nàng ta tuy là hậu nhân của tướng quân nhưng Mạc gia có dòng dõi thư hương, chính Mạc Thiệp Cung cũng đọc đủ thứ thi thư, không cần nói đến nữ nhi bảo bối duy nhất này, được nuông chiều từ nhỏ cũng không

https://thuviensach.vn

quên bồi dưỡng cầm kỳ thư họa. So với đường tỷ này, Mạc Yên Nhiên kém rất xa.

Mạc Yên Nhiên biết nguyên chủ ở nhà vốn không được coi trọng, mặc dù cùng mấy tỷ tỷ học tập, có tiên sinh đến dạy nhưng vẫn là một người không đáng để cân nhắc nhất. Thêm nữa Mạc Thanh Lễ đối với nàng hoàn toàn không quản chế gì, có thể nuôi thành cá tính thế này đã là hiếm có, nếu so với những tiểu thư khuê các khác thì ngoại trừ gương mặt, những thứ khác không có gì đáng nhắc đến.

Thật đáng buồn là, gương mặt này lại tương tự Mạc Bình U đến vậy.

“Muội muội mở miệng gọi bản cung ra sao giờ lại như bản cung có chuyện cầu xin thế?” Giọng nói nàng ta bình tĩnh, thậm chí khi nói những lời này còn không có hàm ý trào phúng, thật sự giống như đang biểu đạt ý này.

Mạc Yên Nhiên lại cúi đầu nở nụ cười, “À, vậy ý của tỷ tỷ là không có chuyện gì cần cầu xin ta?” Hiếm khi nào bọn họ không giương cung rút kiếm, có vẻ giống như hai tỷ muội ruột thịt thật sự, chỉ thiếu nước dắt tay cùng đi.

Mạc Bình U nghẹn lời, nàng ta dừng lại nhìn Mạc Yên Nhiên, thấy nàng nở một nụ cười tiêu chuẩn liền hơi nghiêng đầu, “Vì sao muội muội lo lắng thế? Chẳng phải ngươi không hề sợ hãi ta nói chuyện lúc trước ngươi dùng đứa bé hãm hại Phong Giáng Bạch thế nào sao?”

Nụ cười của Mạc Yên Nhiên không thay đổi chút nào.

“Ngày đó ta không giấu tỷ tỷ, để tỷ tỷ biết chuyện này, nếu không có kế sách chu đáo, không có chuẩn bị thì sao có thể yên tâm như thế. Tỷ tỷ đừng quá coi thường ta.” Bên cạnh Mạc Yên Nhiên không có ai, Mạc Bình U cũng vậy. Hai người không vừa mắt nhau, người hậu cung đều biết, cố tình

https://thuviensach.vn

bọn họ đều họ Mạc khiến người ta không thể không đề phòng, ai dám nói lúc Mạc gia nguy nan Mạc Yên Nhiên nhất định sẽ không đứng ra?

Chỉ sợ một câu của nàng bằng mười câu của người khác, nói không chừng bệ hạ nể mặt nàng sẽ thật sự bỏ qua cho Mạc gia.

“Ta thật sự không ngờ rằng, đã lâu như vậy mà tỷ tỷ vẫn chưa ý thức được ta đã không còn là Mạc Yên Nhiên lúc trước.” Nàng nở nụ cười, “Ta nào còn là Mạc Yên Nhiên mặc ngươi chèn ép như xưa nữa.”

“Ngươi không chỉ là không dễ chèn ép.” Mạc Bình U đột nhiên ngắt lời, “Ngươi đã sớm không phải là muội muội ta, ngươi không nhớ rõ nhiều chuyện, ngươi không biết nhiều thứ, thậm chí đối với Mạc gia ngươi còn không chút…”

“Ta đối với Mạc gia không có cái gì? Từ lúc Mạc gia bất kể thế nào cũng muốn đưa ta vào cung, Mạc Yên Nhiên ta đã không còn là loại người nhẫn nhục chịu đựng nữa, lẽ nào các ngươi đối xử với ta như thế còn vọng tưởng ta có thể đứng ra giúp đỡ khi Mạc gia gặp nguy nan?”

“Ta là người thế nào không phiền tỷ tỷ quan tâm, dù trước kia ta thế nào thì hiện tại đã không còn là ta mà ngươi từng biết.”

“Ngươi vẫn tự cho mình là đúng như trước.” Mạc Bình U nở nụ cươi, “Ngươi luôn nói vậy, cho dù ở trước mặt biểu ca ngươi cũng vậy, nói cái gì chuyện hôm qua để lại ở hôm qua, nói cái gì ngươi đã không còn là Mạc Yên Nhiên trước kia. Người khác có lẽ sẽ tin ngươi, nhưng ta biết, ngươi không thay đổi, không hề thay đổi chút nào, ngươi chỉ mang những thủ đoạn ngấm ngầm trước đây dùng ở trên mặt thôi. Ngươi chỉ từ nói trước mặt ta rằng sẽ cướp đi mọi thứ của ta, biến thành đứng trước mặt mọi người nói sẽ cướp đi mọi thứ của mọi người thôi. Ngươi có gì thay đổi? Năm mười tuổi ngươi nắm tay ta cười với ta, nói với ta những lời kia, thật sự

https://thuviensach.vn

khiến ta hàng đêm tỉnh lại từ ác mộng. Ngươi cho là ngươi thay đổi ở chỗ nào? Muội muội của ta?”

Mạc Yên Nhiên rất yên tĩnh, nàng nghe Mạc Bình U nói hết lời mới ngẩng đầu nhìn nàng ta, “Tỷ tỷ nói ta không thay đổi, ta lại cảm thấy tỷ tỷ thay đổi không ít.” Nàng cũng cười, “Tỷ tỷ cho rằng có những chuyện không ai biết cũng quá tự cho mình là đúng. Mọi việc đều có báo ứng, tỷ tỷ nói nhớ tới những lời ta nói với ngươi năm đó, vậy có còn nhớ bản thân đã tạo nghiệt gì hay không?”

Những việc xấu này không nói ra chẳng lẽ thật sự không ai biết hay sao? Mạc Bình U, các ngươi đã có lỗi với Mạc Yên Nhiên thế nào có cần ta nhắc nhở các ngươi không?

Lời nói của Vương Quan Sinh còn văng vẳng bên tai, Mạc Bình U nhìn Mạc Yên Nhiên ở trước mặt gần như đứng không nổi. Nàng bấm mạnh vào lòng bàn tay, cảm thấy chất lỏng sền sệt trên đầu ngón tay mới thở ra lấy lại bình tĩnh, “Nghiệt ta làm sẽ có một ngày trả, nhưng Mạc Yên Nhiên, hôm nay là lần duy nhất ta cầu xin ngươi, cũng là lần cuối cùng cầu xin ngươi, ngươi nhẫn tâm nhìn Mạc gia ngã như vậy? Ngươi nhẫn tâm nhìn cơ nghiệp bao nhiêu năm của Mạc gia hủy hoại trong chốc lát như vậy? Cũng chỉ bảo ngươi đi khuyên vài câu, hết sức là được. Ta vẫn nói câu nói kia, đánh gãy xương vẫn liền gân, Mạc Yên Nhiên ngươi thật sự sẽ không hối hận sao?”

…

“Tướng quân, thượng thư đại nhân tới, đang ở bên ngoài chờ, ngài muốn gặp không ạ?” Mạc Thiệp Cung đang luyện chữ, hắn đã viết một chồng chữ thù (= tốt, đẹp), nghe vậy chậm rãi buông bút, ngẩng đầu nhìn người kia một cái mới gật đầu, “Bảo hắn chờ một lát ta ra ngay.” Dứt lời, hắn bước tới một bên rửa tay.

https://thuviensach.vn

Khi hắn đi ra thì Mạc Thanh Lễ đã uống hai chén trà, thấy hắn đi ra vẫn cung kính đứng lên, biểu cảm không hề có chút mất kiên nhẫn, thậm chí còn chắp tay khom người, “Đại ca.”

Mạc Thiệp Cung ừ một tiếng, ý bảo Mạc Thanh Lễ ngồi xuống, bản thân đã ngồi trên ghế hỏi thẳng vào vấn đề, “Ngươi tới có chuyện gì?”

Mạc Thanh Lễ đang cầm cái chén, nghe hắn hỏi vậy cũng không buông chén xuống, nhìn thẳng qua, “Chỉ muốn hỏi đại ca xem nên làm thế nào? Xem ý Hoàng Thượng thì sợ là lần này không dễ giải quyết, có lẽ đại ca nên sớm tính toán mới được.”

Mạc Thiệp Cung nhẹ nhàng nở nụ cười, tuy hắn là quân nhân nhưng không để râu, so giữa hai người thì hắn đen hơn không ít, nhưng lại có một kiểu khí thế khác biệt, diện mạo cũng không kém chút nào. Trong đô thành có câu, Mạc gia không chỉ có thế lực chia thiên hạ với Thẩm gia, mà ngay cả dung mạo cũng muốn tranh một phần.

Thẩm gia nhiều mỹ nam, Mạc gia cũng vậy.

Năm đó hai huynh đệ một cưỡi ngựa đen một cưỡi ngựa trắng đi trên đường đô thành nhận được không biết bao nhiêu khăn gấm và hoa hồng.

Mạc Thiệp Cung bị phạt ở nhà suy nghĩ lỗi lầm, giống như thật sự bình tĩnh hơn không ít, hắn nhìn về phía Mạc Thanh Lễ, không đáp lại câu hỏi vừa rồi mà đột nhiên nói, “Thanh Lễ, ngươi còn oán ta không?”

Mạc Thanh Lễ thật sự ngẩn người, trong mắt y có bóng nước lay động, ngẩng gương mặt rất giống Mạc Thiệp Cung, nụ cười giống như miễn cường, “Đại ca nói gì vậy, đệ đệ sao lại oán huynh được.”

“Ngươi không nói ta cũng biết rõ, nhiều năm đã qua, Uyển Thù và Uyển Diêu đều không còn, trước kia ngẫu nhiên ta còn nghĩ, có lẽ ngươi đã không còn so đo, có lẽ ngươi đã quên chuyện này. Nhưng nhiều ngày nay ta ở

https://thuviensach.vn

trong nhà bình tĩnh suy nghĩ lại cảm thấy bản thân buồn cười cực kỳ, chính ta chưa từng quên, làm sao ngươi quên được?"

"Đại ca quá lời, đúng như lời đại ca nói, chuyện đã qua nhiêu năm, mặc dù chúng ta đều không thể có con trai, không thể để lại hậu cho Mạc gia, nhưng nữ nhi của chúng ta đều đã trưởng thành, sinh con sinh cái. Chuyện Uyển Thù và Uyển Diêu đại ca cũng không cần nhắc lại nữa." Nụ cười của Mạc Thanh Lễ lại xuất hiện lần nữa, thậm chí y còn hơi cúi đầu uống trà, chỉ chính y mới biết bản thân đã dùng bao nhiêu sức lực để khống chế bản thân đừng run rẩy.

Mạc Thiệp Cung yên lặng ngồi, đột nhiên chuyển đề tài, "Ta vốn không nghĩ tới ngươi sẽ đưa Yên Nhiên vào cung, dù sao ngày đó ý của Mộ Quân đã rất rõ ràng."

"Nàng và Mộ Quân chỉ là đứa nhỏ vui đùa thôi, nào có thể coi là thật, mấy tỷ tỷ của nàng đã xuất giá, trong nhà chỉ có nàng có thể đảm đương trọng trách này."

Sắc mặt Mạc Thiệp Cung lại thay đổi, một lúc lâu sau mới thảm đạm cười, "Ta vốn tưởng rằng ngươi không biết gì hết, nay nghĩ lại người ngốc chỉ có ta, đâu phải ngươi không biết, rõ ràng ngươi đã biết từ đầu."

Mạc Thanh Lễ không đáp, y cúi đầu, ngay cả biểu cảm cũng không khiến người ta thấy rõ.

"Chỉ vì Mạc Yên Nhiên không phải con ngươi cho nên ngươi có thể thản nhiên đưa nàng vào cung, trước giờ ngươi đều không thích nàng, lúc trước ta còn cho rằng ngươi vì cái chết của Uyển Diêu mới ghét nàng, thì ra không phải vậy." Mạc Thiệp Cung đứng bật dậy đi tới trước mặt Mạc Thanh Lễ, thật sự nhẫn nhịn mới không túm cổ áo y, nhưng ngữ khí rất nặng nề, "Mạc Thanh Lễ, dù nàng không phải con ngươi, nhưng ngươi có từng nghĩ nàng là cháu gái ngươi, chỉ cần ngươi có một chút suy nghĩ sẽ

https://thuviensach.vn

không đưa Yên Nhiên tiến cung, Bình U là tỷ tỷ ruột thịt của nàng, bảo tỷ muội ruột thịt tranh chấp, ngươi thật sự tính kế tốt lắm.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 68

Mạc Yên Nhiên được Thư Nhu dìu về phòng, chân gần như mềm nhũn. Những lời Mạc Bình U nói nàng chỉ hiểu đại khái một hai phần, càng nhiều khó hiểu hơn. Nhưng nàng không thể hỏi, năm nàng mười tuổi rốt cuộc đã nói cái gì khiến nhiều năm qua Mạc Bình U còn nhớ rõ, còn lấy ra nói trước mặt nàng.

Lúc này, Sơ Ảnh vội vàng chạy vào, “Nương nương, Hoàng Hậu nương nương bị bệnh.”

Mạc Yên Nhiên không kịp uống một chén trà, nghe vậy vội vàng đứng lên, “Sao lại thế, buổi sáng không phải còn rất khỏe sao, vì sao đột nhiên bị bệnh? Có nghiêm trọng không?”

Sơ Ảnh đáp, “Đối với bên ngoài chỉ nói bị chút phong hàn, vừa rồi Tập Hương cô cô đến nói Hoàng Hậu nương nương muốn gặp chủ tử, nô tỳ sợ là…”

Mạc Yên Nhiên giật nảy mình, mặc kệ thay quần áo liền gọi kiệu chạy ra ngoài, Thư Nhu và Sơ Ảnh theo phía sau, kiệu vừa nâng lên lại nghe Mạc Yên Nhiên hỏi, “Đã báo với bệ hạ chưa? Những người khác đã tới Vĩnh Khang Cung chưa?”

“Tập Hương cô cô không nói tỉ mỉ, chỉ nói giấu hậu cung, nô tỳ nghĩ chỗ bệ hạ cũng không biết rõ. Hoàng Hậu nương nương bị bệnh hậu cung sao có thể không tới thăm, nói là giấu thật ra chỉ muốn hậu cung đừng đến, còn điều cần giấu chính là tình hình thật sự của Hoàng Hậu nương nương.” Lời tiếp theo không nên nói nữa.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên dựa lưng vào kiệu, không biết vì nóng hay vội mà trên người toát mồ hôi, ngay cả lòng bàn tay cũng dính dính. Nàng thoáng nhìn trời, mặt trời đã ngả về tây, nàng chậm rãi khôi phục lý trí, "Tiểu Kỳ Tử, ngươi trở lại cung Trường Tín, dặn người dưới nếu bệ hạ tới thì nói ta đi trò chuyện với Hoàng Hậu nương nương, người khác đến đều không gặp, cũng đừng nói ta đi đâu, chỉ nói ta không gặp khách là được."

Bên ngoài vang lên tiếng đáp lời của Tiểu Kỳ Tử, sau đó hắn khom lưng chậm rãi lui về sau. "Thư Nhu, tìm một tiểu thái giám nhanh nhẹn tới Vĩnh Khang Cung trước, bẩm báo Hoàng Hậu nương nương rằng ta sẽ đến ngay."

"Vâng, nương nương."

Nàng nhắm chặt mắt, không thể mất bình tĩnh, mặc kệ xảy ra chuyện gì cũng phải bình tĩnh.

Nhưng tình hình tệ hơn nàng tưởng tượng nhiều, thậm chí nàng chưa từng nghĩ tới tình hình sẽ hỏng bét. Tuy Hoàng Hậu vẫn cười cười dựa lưng trên giường, thấy nàng vào liền vẫy tay ý bảo nàng ngồi vào bên giường nhưng trong lòng Mạc Yên Nhiên rất sợ hãi, ngay cả hơi thở cũng nhẹ đi, tiến lên nắm lấy tay Hoàng Hậu, "Ngươi có khỏe không? Sao đột nhiên lại không thoải mái? Bảo là phong hàn? Thời tiết này còn cảm mạo cái gì."

Hoàng Hậu vỗ tay nàng, "Ta không sao, chỉ đột nhiên không thoải mái thôi. Tại hạ nhân quá khoa trương, Thái Y cũng đã nói không có chuyện gì, chỉ vì muốn gặp ngươi thôi mà, làm ngươi sợ sao, nhìn ngươi toát mồ hôi kìa."

Mạc Yên Nhiên nắm chặt tay Hoàng Hậu, "Ngươi đừng lừa ta, có chuyện gì ngươi phải nói với ta, đừng giấu ta…" Nàng nghẹn một chút rồi đột nhiên cúi đầu đặt trán lên tay Hoàng Hậu, "Hôm nay ta khó có thể tin được, Mạc Bình U nói vài lời với ta, tuy ta không hiểu lắm nhưng rất khó

https://thuviensach.vn

chịu, ngươi lại thành thế này, ngươi nhất định phải nói thật với ta chúng ta mới có thể cùng nhau nghĩ cách."

"Mạc Bình U…" Hoàng Hậu lẩm bẩm cái tên này trên miệng rồi mới nói tiếp, "Ta thật sự không sao, chỉ vì hôm nay có tin truyền đến nói cha ta chỉ sợ không được tốt lắm nên nhất thời hoảng sợ."

"Thừa Tướng không khỏe? Sao lại như vậy?"

Hoàng Hậu nhìn ra cửa sổ, ánh mắt nàng ngày càng trôi xa, rất lâu giống như không thể thu trở về, "Đúng vậy, tại sao lại như vậy được. Lúc này nữ nhi không tốt như ta cũng không cách nào tận hiếu với ông, có lẽ trong đáy lòng ông có oán cũng nên."

Mạc Yên Nhiên không biết phải an ủi nàng thế nào mới tốt, nửa ngày mới nói một câu, "Ta không biết quan hệ của hai người tốt như vậy."

Hoàng Hậu lại nở nụ cười, "Dù sao ông ấy cũng là cha ta, là người đầu tiên xuất hiện trong thế giới của ta khi ta mờ mịt sợ hãi nhất. Khi mẫu thân của ta qua đời, khi bà mất, ta không thể khóc bên giường bà, lần này đối với phụ thân có lẽ cũng như thế."

Mạc Yên Nhiên liếm môi, "Hay là cầu bệ hạ để ngươi xuất cung thăm Thừa Tướng."

Hoàng Hậu lắc đầu, "Không cần, mọi việc không cần cưỡng cầu, đây là chuyện mà ta luôn ý thức được nhiều năm qua. Hôm nay ta tìm ngươi đến vì một chuyện khác, chuyện ta tưởng rằng không thể cũng có chuyển cơ."

Nàng vẫy lui người bên cạnh, chỉ còn nàng và Mạc Yên Nhiên, sau đó ngồi thẳng nhìn Mạc Yên Nhiên, giọng nói bất giác thấp xuống, "Ngươi đoán xem vừa rồi ngủ trưa ta mơ thấy cái gì?"

…

https://thuviensach.vn

Khi Mạc Yên Nhiên trở lại cung Trường Tín trời đã tối om, nàng cảm thấy chuyện cần tiếp nhận hôm nay hơi nhiều, khiến nàng khó có thể tiêu hóa. Nàng chậm rãi ngồi xuống, cảm giác hồn lìa khỏi xác hỏi một câu, "Bệ hạ từng tới?"

Thanh Thiển ở lại trong cung, lúc nàng đi lên đáp, "Bệ hạ chưa từng tới, nhưng phái Ninh công công tới dặn nương nương tự dùng bữa trước, không cần chờ bệ hạ."

Nàng chậm rãi ngẩng đầu lên, "Có nói đêm nay sẽ tới không?"

Thanh Thiển lắc đầu, nàng lại hỏi, "Vậy bệ hạ có lật thẻ tên không?"

Thấy Thanh Thiển vẫn lắc đầu, Thư Nhu hỏi nàng, "Chủ tử có muốn dùng bữa tối không ạ?"

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, "Hôm nay ta rất mệt, không muốn dùng, muốn đi ngủ sớm một chút." Thấy bọn họ đều khó hiểu nhìn mình, "Nếu bệ hạ tới cứ nói ta mệt là được, sẽ không trách tội các ngươi."

"Không phải nô tỳ sợ bệ hạ trách tội mà nghĩ chủ tử không dùng bữa tối là không tốt." Thư Nhu ngừng một thoáng, "Có phải Hoàng Hậu nương nương nói với chủ tử cái gì không? Chử tử từ Vĩnh Khang Cung trở về liền trở nên là lạ. Không phải Hoàng Hậu nương nương luôn thích chủ tử sao, hay đã xảy ra chuyện gì?"

"Không có chuyện gì, chỉ trò chuyện chút chuyện nhà với nương nương thôi, bệ hạ tới cũng đừng nhắc tới việc này, nghe thấy chưa?"

"Vâng, chúng nô tỳ đã biết."

Mạc Yên Nhiên suy nghĩ nhiều, một đêm này Thẩm Sơ Hàn không tới, nói là chính vụ trên triều rất nhiều, ban đêm Ninh An tới một lần, thấy Mạc Yên Nhiên đã ngủ liền không nhiều lời mà trở về báo cáo.

https://thuviensach.vn

Ngày này là ngày Hứa Nam Phong tới bắt mạch cho Mạc Yên Nhiên, hắn vẫn mặc hoa y cẩm phục như trước nhưng không vượt quy củ chút nào, phất vạt áo ngồi xuống đặt tay lên mạch nàng, làm như lơ đãng nói một câu, "Hôm nay là lần cuối cùng bắt mạch cho ngươi."

Mạc Yên Nhiên đang nghịch cái cốc, nghe hắn nói vậy liền hoảng, tay run lên, nghe hắn tặc lưỡi một cái lại để yên, "Làm sao? Biểu ca bảo ngươi đừng tới à?"

Hứa Nam Phong ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, "Liên quan gì tới Mộ Quân, là chính ta phải đi ra ngoài làm việc, có lẽ một năm, năm rưỡi nữa không thể về đô thành, hôm nay đến nói trước với ngươi."

Nàng rầu rĩ à một tiếng, chợt nghe hắn nói tiếp, "Ngươi không cần phiền lòng độc tố trong cơ thể, ta điều trị cho ngươi nhiều năm, ngươi nên sớm ý thức được đây không phải chuyện có thể giải quyết trong thời gian ngắn. Ta sẽ để lại phương thuốc, sau này gọi Trần Cận tới xem mạch cho ngươi, hắn sẽ xem tình huống rồi tăng giảm lượng dược cho ngươi."

"Trần Cận kia đáng tin vậy sao?"

"Các ngươi ở trong cung cũng biết, ai không có vài tâm phúc? Trần Cận là tâm phúc của Mộ Quân, đương nhiên sẽ làm việc cho ngươi." Dường như hắn nhìn nàng một lát, "Có một số việc chính ngươi phải biết đúng mực, đã không còn là tiểu cô nương năm đó nữa, tuy ta không thể dễ dàng cứu được ngươi nhưng phải nhắc nhở ngươi một câu, ở trong cung lúc nào cũng như bước trên băng mỏng, ngươi phải thời khắc đề phòng mới được."

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, "Đây không giống lời ngươi sẽ nói."

Hắn cúi đầu ho một tiếng, Mạc Yên Nhiên ý bảo đám Thư Nhu lui ra rồi mới ngẩng đầu nhìn hắn, "Nam Phong, ta không nhớ rõ nhưng ta nghĩ ngươi nhớ, khi ngươi tới xem mạch cho ta ta mấy tuổi?"

https://thuviensach.vn

“Ngươi mấy tuổi? Có lẽ là mười một, mười hai tuổi, còn rất nhỏ, tính tình cũng không tốt, ta nhớ lúc đó nếu không nể mặt Mộ Quân thì ta cũng không xem mạch cho ngươi. Không ngờ, một lần gặp mặt biến thành nhiều năm như thế.”

Mạc Yên Nhiên thử hỏi, “Nhưng năm đó biểu ca cũng chưa lớn mà ngươi đã nể mặt huynh ấy?”

Hắn giương mắt nhìn nàng một cái, “Ngươi hỏng đầu à mà hỏi như thế?”

Hắn không đáp, Mạc Yên Nhiên vốn không định truy cứu cái này nên chuyển đề tài, “Nam Phong, ngươi có tin di hồn không?”

Lúc này hắn mới thu ngón tay trên cổ tay của nàng về, sửa sang lại tay áo, nghe nàng hỏi vậy ánh mắt nhẹ nhàng liếc sang, “Di hồn? Đương nhiên ta tin.” Ngừng một chút mới nói, “Thế nào? Ngươi bị ai di hồn?”

Mạc Yên Nhiên nghẹn một hơi, nàng không thể ừ một tiếng rồi nói thật ra ta di hồn đến, đến từ rất nhiều năm sau, nói vậy đoán chừng hắn sẽ thực sự cho rằng đầu nàng hỏng rồi.

“Không phải, ta chỉ hỏi chút thôi.”

Hắn nở nụ cười, “Thế giới này vốn rất kỳ diệu, có gì là không thể xảy ra đâu. Đừng nói di hồn, ngay cả…” Hắn nhìn nàng một cái đột nhiên im lặng, nàng hỏi một câu, “Cái gì?”

“Không có gì.”

Hắn để lại phương thuốc rồi chuẩn bị ra ngoài, Mạc Yên Nhiên còn ngơ ngác ngồi kia, hắn đột nhiên không rõ cảm xúc gì khiến hắn quay lại nhìn nàng, “Mạc Yên Nhiên, ta có một câu muốn hỏi ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nàng ừ một tiếng, “Hỏi cái gì?”

Hắn cau mày, giống như do dự rất lâu mới mở miệng, “Ngày đó ngươi có từng nói muốn gả cho Mộ Quân không?”

Mạc Yên Nhiên ngây ra một lúc, nhìn biểu cảm nghiêm túc của hắn, nàng nhăn mày càng chặt, “Không nhớ rõ.”

Hắn nhếch khóe môi, “Không nhớ rõ? Ta chỉ muốn hỏi ngươi ngươi có từng nói muốn gả cho Mộ Quân sau đó lại lại bày tỏ tâm ý với ta hay không, lẽ nào bây giờ ngươi muốn nói cũng đã quên ta? Chỉ tại Hứa Nam Phong ta tự mình đa tình nhớ lâu như vậy?”

Trời ạ, Mạc Yên Nhiên còn từng thổ lộ với Hứa Nam Phong? Cái quái gì thế, không phải nói không có gì với biểu ca sao, sao đột nhiên biến thành từng nói muốn gả cho Mộ Quân? Mạc Yên Nhiên giống như bị sét đánh, nhớ tới lời Vương Quan Sinh nói ngày đó, “vậy các ngươi từng nghĩ tới Yên Nhiên từ nhỏ đã định thân cho ta không”. Trời ạ, kịch bản vừa giả tạo vừa khoa trương, Mạc Yên Nhiên mới mấy tuổi mà đã biết tìm chốn gửi thân như thế.

Nàng trừng mắt nhìn, miễn cưỡng nuốt một ngụm nước miếng, “Nam Phong, ta nhớ được ngươi, cũng biết ta đối với ngươi…”

Hắn ngắt lời nàng, “Mọi việc ta không muốn nhắc lại nữa, ta chỉ hỏi một câu, Mạc Yên Nhiên, ngươi tiến cung có phải tự nguyện không? Nếu ngày đó ta đến dẫn ngươi đi ngươi có đi cùng ta không?”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 69

Mạc Yên Nhiên bừng tỉnh, nàng đè lên trái tim thở mạnh hai lần, Thẩm Sơ Hàn cũng bị nàng đánh thức, thấy nàng ngồi dậy cũng xoay người ngồi dậy, ôm nàng vào lòng, “Làm sao vậy, Khanh Khanh, gặp ác mộng à?” Mạc Yên Nhiên tựa trong lòng hắn, nhắm chặt mắt, kia rõ ràng không phải những lời Hứa Nam Phong sẽ nói.

“Không phải.”

Thẩm Sơ Hàn sờ lưng nàng, tặc lưỡi một tiếng, “Cả người đổ mồ hôi rồi, có muốn đi tắm không?”

Nàng hơi lười, lại là đêm khuya nên không muốn gây phiền hà liền lắc đầu, “Không cần, tắm xong ta lại không ngủ được, cứ vậy đi.” Một lần nữa nằm xuống lại không cách nào ngủ được, nghĩ tới sáng sớm Thẩm Sơ Hàn phải vào triều không đành lăn qua lộn lại, cứng nhắc nằm đó, con mắt mở trừng trừng nhìn thẳng lên đỉnh màn giống như muốn nhìn xuyên qua đỉnh màn.

Thẩm Sơ Hàn còn chưa ngủ say, lúc này tay vươn tới nhẹ nhàng nắm tay nàng, trong đêm tối tiếng hắn vang lên ngay bên tai có vẻ đặc biệt rõ ràng, “Khanh Khanh, nếu nàng có chuyện gì có thể nói với trẫm, đừng đè dưới đáy lòng.”

Nàng ừ một tiếng, “Ta chỉ… có chút không nhận rõ bản thân thôi. Có phần mê mang, không biết chuyện mình làm có đúng hay không.”

https://thuviensach.vn

Hắn cười khẽ một tiếng, ôm nàng vào lòng, giọng nói vang lên ngay trên đỉnh đầu nàng tiến thẳng vào lòng nàng không chút cản trở, “Chuyện này lúc trước nàng do dự, bàng hoàng, mất khống chế, rối rắm rất lâu mới hạ quyết định?”

Nàng lắc đầu, “Ta làm việc thường quyết định rất nhanh, không có cảm xúc do dự, chỉ là ta đột nhiên nghĩ, có lẽ chuyện lúc trước không giống như ta nghĩ, ta hạ quyết định nhanh như vậy thật ra đều do ta tự cho là đúng thì sao.”

Thẩm Sơ Hàn xoa đầu nàng, “Mặc dù trẫm không biết chuyện nàng nói là chuyện gì, nhưng điều duy nhất trẫm có thể nói cho nàng là, Khanh Khanh, con người luôn hướng về phía trước, mặc dù chuyện bây giờ nàng làm, rất nhiều năm sau có lẽ nàng sẽ vì nó mà khó chịu lần nữa, cảm thấy giờ phút này không nên làm chuyện đó, nhưng khi đó nàng có thể thay đổi được gì.” Hắn khe khẽ thở dài, “Cho nên, không cần lo lắng nhiều như thế, cho dù nàng bối rối, hối hận, nhưng có gì quan trọng đâu, quan trọng là hiện tại, và cả tương lai.”

Mạc Yên Nhiên lẳng lặng nghe, đột nhiên nắm tay hắn, “Tương lai của ta sẽ có lang quân chứ?”

Dường như hắn lại cười, nắm ngược lại tay nàng càng chặt, “Đương nhiên sẽ có.”

“Sẽ luôn có chứ?”

“Sẽ luôn có.”

Mạc Yên Nhiên chọn một ngày đi tìm Phong Giáng Bạch, vốn không ai có thể bước vào Vong Ưu Cung, nhưng nàng là Mạc Yên Nhiên đương nhiên có thể đi vào. Phong Giáng Bạch ăn mặc chỉnh tề ngồi ở ghế trên nhìn nàng bước vào, trên danh nghĩa bọn họ cùng cấp nên nàng ta không

https://thuviensach.vn

định đứng lên. Mạc Yên Nhiên cũng không so đo chuyện này, ngược lại còn tự tại ngồi xuống vị trí thứ nhất, uống một ngụm trà.

“Hôm nay Di Tần đến đây hẳn không phải chỉ muốn uống trà trong cung của ta chứ.”

Mạc Yên Nhiên nâng cốc trà với nàng ta, “Mặc dù không phải chỉ muốn uống trà nhưng lại phát hiện trà trong Vong Ưu Cung vẫn là đồ tiến cống khiến ta có phần giật mình.”

Phong Giáng Bạch cúi đầu không để người khác nhìn rõ biểu cảm, “Chỗ Di Tần trước nay không thiếu những loại trà này, có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi.”

“Ta chỉ muốn tới hỏi Phong Tần về chuyện Đại hoàng tử thôi.” Nàng nghiêng đầu nhìn nàng ta, “Chuyện này mặc dù không do ta quản nhưng dù sao cũng nên đề phòng một chút, không biết Phong Tần có bằng lòng kể cho biết chi tiết hay không?”

Phong Giáng Bạch cười lạnh, “Da mặt của Di Tần đúng là dày, ngươi thật sự cảm thấy ta sa chân đến bước này chỉ vì thủ đoạn thấp kém của Mạc Chỉ Vi thôi sao? Còn không nhờ phúc của ngươi, Di Tần ngươi đúng là đầy tay kế sách tốt, ngay cả đứa con của mình cũng bồi vào được.”

Mạc Yên Nhiên xoa bụng mình, sắc mặt Phong Giáng Bạch có chút kém, Mạc Yên Nhiên đã gặp nàng ta rất nhiều lần, lần nào nàng ta cũng không thèm để ý biểu cảm, mặt mày vốn nhạt nhẽo lại không thích tô son phấn, nhưng vì là sủng phi nên khí thế không thể đánh đồng với người thường. Nhưng lần này, nàng ta bôi không ít phấn, thậm chí hai gò má còn tô son. Sủng phi ngày nào, nay đã sa sút đến nước này.

“Đứa con của ta?” Nàng khẽ hừ một tiếng, “Phong Tần đã không còn là Thục Phi, có những lời chỉ cần nghĩ trong lòng là được.”

https://thuviensach.vn

Nàng đứng lên, “Vốn có không ít lời muốn nói với Phong Tần, nhưng nhìn ngươi không có điểm nào muốn trò chuyện với ta. Cũng được.”

Nàng lập tức đi ra lại nghe Phong Giáng Bạch mở miệng lần nữa, “Ngươi có biết ai làm hại đứa bé của ngươi không? Ngươi không so đo chỉ vì ngươi cảm thấy đẩy ngã ta quan trọng hơn?”

“Đẩy ngã ngươi?” Mạc Yên Nhiên hơi nghiêng đầu, “Không, Phong Tần nương nương, ngươi không quan trọng như là ta tưởng, cũng dễ đẩy ngã hơn là ta tưởng. Về phần ai hại đứa bé của ta…” Nàng bước ra ngoài một lần nữa, “Chuyện này không phiền nương nương quan tâm, tự ta có biện pháp thăm dò rõ ràng rồi đi tìm nàng ta lấy lại thứ ta muốn.”

Phong Giáng Bạch lại cất cao giọng, “Mạc Yên Nhiên, ngươi đừng tưởng ta sẽ bị đánh bại như thế, nếu ta muốn, có thể cướp bệ hạ lại rất nhanh.”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, bước chân không ngừng chút nào, “Vậy ta đây mỏi mắt mong chờ, hy vọng Phong Tần có thể cho ta một sự ngạc nhiên ngoài ý muốn.”

Quả thật là ngạc nhiên. Không biết nàng ta noi theo ai, vậy mà dám cắt một lọn tóc đưa tới Vị Ương Cung, tuy nàng ta bị cấm chân nhưng ý của Thẩm Sơ Hàn không rõ ràng, không ai dám khinh thường nàng ta, chỉ sợ ngày nào đó nàng ta đột nhiên xoay người, đến lúc đó lại khó xử. Vì thế tóc của nàng ta cực kỳ dễ dàng được đưa đến tay Ninh An.

Tuy đã dùng khăn gấm bọc lại nhưng Ninh An biết chắc chắn trên tay mình là cái gì, thì thầm một câu hỏng bét, cũng không biết hỏng bét thế nào, không dám giấu diếm đành khom mình đi vào.

Thẩm Sơ Hàn đang xem tấu chương, gần đây sự việc hơi nhiều, đã nhiều ngày không tới hậu cung, lúc này nghe tiếng động cũng không ngẩng đầu,

https://thuviensach.vn

chợt nghe tiếng khàn khàn như vịt của Ninh An vang lên, “Bệ hạ, Phong Tần nương nương có đồ đưa tới.”

Nghe là Phong Tần, động tác của Thẩm Sơ Hàn quả nhiên thoáng ngừng, hắn hơi ngẩng đầu, “Là cái gì?”

Ninh An lập tức trình thứ được khăn gấm bọc lại kia lên, hơi mở ra. Thẩm Sơ Hàn nhìn thấy cũng ngẩn ra một lúc, vốn tưởng nàng làm vật mang trên người như khăn tay hoặc túi thơm gì đấy thôi, không ngờ lại là một lọn tóc của nàng. Hắn vươn tay chạm vào lọn tóc đen nhánh lấp lánh kia, “Có sai người truyền lời gì không?”

Ninh An lắc đầu, “Không hề.” Hắn cúi đầu một lúc rồi lại đáp một câu, “Có điều nghe nói mấy ngày trước Di Tần nương nương từng tới Vong Ưu Cung.”

Di Tần? Hắn lại ngẩng đầu nhìn Ninh An, trên tay còn nắm bút son, Ninh An không dám lui, chợt nghe hắn cười một tiếng, “Được, đi Vong Ưu Cung một chuyến.”

Ninh An giống như thở phào nhẹ nhõm, “Bãi giá Vong Ưu Cung.”

Khi nhận được tin tức Mạc Yên Nhiên đang ở Vĩnh Khang Cung dùng trà, người của Hoàng Hậu vội vàng tiến vào ghé lỗ tai nói gì đó, sắc mặt Hoàng Hậu không thay đổi chút nào, người hầu đi ra ngoài mới vỗ tay Mạc Yên Nhiên, “Nói Hoàng Thượng tới Vong Ưu Cung, Phong Giáng Bạch kia cũng thú vị, dám đưa tóc qua.”

Mạc Yên Nhiên chau mày, còn học Mai Phi cơ đấy, “Có lẽ còn cảm thấy bản thân thủ đoạn cao minh nữa kìa, ai ngờ. Nàng ta cũng tính là phu thê kết tóc? Ngay cả thiếp cũng không phải.”

Hoàng Hậu nở nụ cười, “Nói chuyện đừng không kiêng dè như thế, nàng ta không được coi là thiếp? Vậy thật sự không có ai được coi là thiếp cả.”

https://thuviensach.vn

Thấy Mạc Yên Nhiên không cho là đúng hừ một tiếng nàng lại nói tiếng, “Hoàng Thượng tới thăm nàng ta, chuyện này ngươi thấy thế nào?”

“Ta?” Mạc Yên Nhiên không chút để ý uống một ngụm trà, “Ta không thấy thế nào cả, đây vốn là kết quả mà ta muốn.” Nàng nở nụ cười với Hoàng Hậu, “E là Phong Giáng Bạch không may mắn vậy đâu.”

Quả nhiên truyền ra tin bệ hạ giận dữ rời khỏi Vong Ưu Cung, không lâu sau liền đến cung Trường Tín. Mạc Yên Nhiên đã sớm trở về, mặt trời đang chậm chạp lặn xuống, chân trời tỏa ra đầy nắng chiều, nếu không có Thẩm Sơ Hàn quay lưng với cảnh đẹp vẻ mặt quá tệ hằm hằm đi tới, Mạc Yên Nhiên chỉ muốn chụp lại cảnh sắc này.

Nàng nghênh đón, đụng phải Thẩm Sơ Hàn toàn thân nóng bừng, nàng nhíu mày quay đầu hỏi Ninh An, “Sao lại thế này?”

Sắc mặt Ninh An cũng trắng bệch, “Thưa Di chủ tử, cụ thể nô tài cũng không rõ, đã truyền Thái Y, tức khắc sẽ đến.” Mạc Yên Nhiên gật đầu, nàng rất rõ ràng đã xảy ra chuyện gì, vội vàng cùng Thẩm Sơ Hàn đi vào trong, sai người lấy khăn lạnh cho hắn lau mặt lau tay.

Thấy hắn nóng cực kỳ, ngay cả mắt cũng hơi đỏ đỏ, nàng rũ mắt xuống hỏi một câu, “Đi xem vì sao Thái Y còn chưa tới.” Lại xoa lên mặt hắn, “Lang quân khó chịu lắm sao? Có muốn uống chút nước lạnh không?” Chưa chờ hắn trả lời nàng đã rót một cốc đưa đến bên môi hắn.

Thẩm Sơ Hàn uống một cốc ngay trên tay nàng mới có phần ổn định lại, lúc này Thái Y đã đến, thật khéo chính là Trần Cận. Thật ra cũng không khéo như Mạc Yên Nhiên nghĩ, vốn cung Trường Tín luôn dùng Chu Thừa Ân, chẳng qua sau khi Di Tần xảy thai lại bắt đầu trọng dụng Trần Cận. Thứ chủ tử thích mới là thứ tốt, huống hồ Di Tần này còn được sủng ái. Cho nên tuy người phái tới là người của ngự tiền, nhưng nghe nói là tới

https://thuviensach.vn

cung Trường Tín, vừa khéo Trần Cận lại đang trực nên mọi người đồng loạt đẩy hắn ra.

Hắn không chút trì hoãn tiến vào thỉnh mạch, sau đó sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, quỳ trên mặt đất, “Bệ hạ thứ tội, bệnh trạng này…”

Thẩm Sơ Hàn có vẻ đã hiểu được tất cả, phất tay nói, “Mau đi phối dược.” Nói xong liền cách Mạc Yên Nhiên xa một tấc.

Mạc Yên Nhiên dường như không phát hiện, còn nắm tay hắn, “Lang quân có cần gọi Trần Thái Y xem lại không? Ta thấy lang quân có vẻ cực kỳ không thoải mái.”

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, âm thanh này giống như nghẹn từ trong họng ra. Hắn nhắm chặt mắt, bóp bàn tay nàng, “Trẫm không sao, nàng đi xem đã đến giờ truyền lệnh hay chưa.”

Nàng à một tiếng rồi cúi đầu đi ra ngoài, còn chưa bước ra đã loáng thoáng nghe thấy giọng nói thịnh nộ của Thẩm Sơ Hàn ở bên trong, “Quả là làm càn, vậy mà trẫm còn dung túng ra một thứ như thế.”

Sau đó chính là tiếng Ninh An thấp giọng khuyên hắn tắt lửa.

Mạc Yên Nhiên cười cười bước ra khỏi phòng. Cho nên mới nói, có một số việc thật sự không đơn giản như ngươi tưởng đâu cô nương à.

https://thuviensach.vn

Chương 70

Khi Mạc Yên Nhiên đi vào Thẩm Sơ Hàn đã uống thuốc, có vẻ đã khá hơn một chút, dáng vẻ mặt đỏ tim đập nhanh vừa rồi cũng giảm bớt. Nang chau mày đi tới ngồi bên cạnh hắn, “Vừa dặn dò Ngự Thiện Phòng tối nay chuẩn bị mấy món thanh nhiệt, gần đây lang quân dường như hơi nóng, dùng bữa xong phải uống một chén trà khổ đinh mới được.”

Nghe nàng ở bên liên miên không ngừng, biểu cảm của hắn cũng tốt lên không ít, vỗ tay nàng nói, “Việc này nàng quyết định là được.”

Sau đó thấy nàng cứ luôn nhìn mình, ánh mắt còn có gì không hiểu nữa, hắn cười cười xoa mặt nàng, “Trẫm không sao, đã dùng dược rồi, phương thuốc của Trần Cận nàng còn không tin sao? Đúng rồi, nghe nói gần đây nàng chỉ gọi hắn tới thỉnh mạch? Làm sao thế, Hứa Nam Phong kia không tốt à?”

Nàng nghe hắn nhắc đến Hứa Nam Phong trái tim nảy lên một cái, dùng khăn lau lòng bàn tay rồi mới đáp, “Hứa tiên sinh rất giỏi, có điều thân thể ta đã điều dưỡng gần tốt rồi, người ta dù sao cũng không phải Thái Y, thường xuyên gọi vào cung sẽ khiến người ta nói ra nói vào. Thân thể ta cũng chỉ được như vậy, Trần Cận không tệ, ngày đó vốn là hắn điều trị thân thể ta, cho nên tin tưởng hắn một chút.”

Hắn gật đầu, “Vốn có Chu Thừa Ân am hiểu phụ khoa nên bảo hắn chăm sóc nàng trẫm yên tâm hơn, nhưng nay nàng đã tin tưởng Trần Cận thì có lẽ hắn cũng không tệ, dù sao chỉ cần nàng thích là được.”

https://thuviensach.vn

Nàng ừ một tiếng, vừa lúc Thư Nhu tiến vào hỏi có bày cơm hay không, nàng gật đầu kéo Thẩm Sơ Hàn tới bàn ăn. Trong lúc ăn cơm không nhắc đến dáng vẻ thất thường vừa rồi của Thẩm Sơ Hàn.

Tuy hắn không nhắc đến nhưng buổi tối, biểu hiện trên giường vẫn khác với bình thường. Hắn luôn nghĩ đến thân thể nàng, đêm nay lại đỏ cả mắt cũng không dừng lại. Mạc Yên Nhiên đã khóc lạc cả giọng, tay nửa có nửa không đặt lên cổ hắn, thỉnh thoảng còn dùng sức bấm vào cần cổ hắn, đổi lấy hắn càng dùng sức va chạm.

Nụ hôn của hắn dừng bên tai nàng, tiếng nói mang theo thở dốc mãnh liệt bay vào tai nàng, “Khanh Khanh, Khanh Khanh, nàng có thích không, nàng có thích không?”

Nàng đã sớm mất hết sức lực, nay một chút sức lực phản ứng hắn cũng không có, chỉ hừ một tiếng. Hắn giống như chiếm được đáp án, động tác càng kịch liệt hơn. Giường lay động đến tận nửa đêm, cung nữ gác bên ngoài nghe mà mặt đỏ tai hồng. Hoàng Thượng đã gọi nước hai, ba lần mà còn chưa nghỉ, có thể thấy thánh sủng của Di Tần nương nương này ngày một nhiều.

Cái giá của được thánh sủng chính là ngày hôm sau Mạc Yên Nhiên thật sự không xuống được giường, nàng thức dậy sớm, khi Thẩm Sơ Hàn xuống giường vào triều nàng đã tỉnh, thấy dáng vẻ hắn sảng khoái tỉnh táo liền giận cực, muốn ngồi dậy ném cái gối cũng hoàn toàn không có sức lực. Thẩm Sơ Hàn chú ý tới nàng đã dậy ngược lại tủm tỉm cười đi tới hôn lên khóe mắt nàng. Nàng nằm, trong mắt đầy cơn tức, nghe tiếng cười của hắn truyền đến, “Nàng ngủ thêm lát nữa đi, còn sớm đấy.”

Nàng khẽ cắn môi, dùng lực đẩy hắn, “Đi mau, đi mau.” Hắn lớn tiếng cười, cất bước ra ngoài, trước khi đi còn sai người tới Vĩnh Khang Cung xin nghỉ với Hoàng Hậu, nói hôm nay Di Tần không đến.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên tự nhiên vui vẻ được thoải mái, nàng ngã xuống lần nữa, trước đó còn dặn dò Thư Nhu một câu, “Hôm nay có chuyện đứng đắn, ngươi nhớ phải gọi ta, nhất định đừng để lỡ canh giờ.” Thư Nhu đương nhiên biết phải làm cái gì, nàng ta khom người đáp lời, giúp Mạc Yên Nhiên khép góc chăn lại thấy chủ tử trong chăn đã ngủ say.

Nàng ta lắc đầu, nhẹ nhàng lui ra ngoài, ý bảo người chờ bên ngoài đừng phát ra tiếng động, bản thân thì chờ ở gian ngoài.

Khi Mạc yên Nhiên bị đánh thức thì đã gần tới giờ cơm trưa, nàng ngủ mơ màng, được Thư Nhu lắc tỉnh, nàng híp mắt thật lâu mới hoàn hồn, “Giờ nào rồi?”

Thư Nhu vừa hầu hạ nàng xuống giường vừa nhẹ giọng đáp, “Bệ hạ đã sai người tới nói cơm trưa không tới, dặn chủ tử nhớ dùng cơm trưa, đừng ngủ quá giờ.”

Mạc Yên Nhiên gật đầu, rửa mặt bằng nước lạnh xong tỉnh táo hơn không ít, nàng ngồi trước gương trang điểm, xuyên qua mặt gương mờ nhạt nhìn chính mình, trên xương quai xanh còn loáng thoáng hai dấu hôn. Nàng nở nụ cười, đứng lên giơ tay, “Hôm nay bản cung muốn mặc áo cánh.”

Thanh Thiển ơ một tiếng, lại hỏi, “Chủ tử, hôm nay mặc áo cánh có phải không thích hợp không?”

Ánh mắt nàng ta như có như không liếc qua vị trí xương quai xanh, Mạc yên Nhiên chọc chọc trán nàng, “Ta nói thì ngươi cứ làm là được, ai dạy ngươi nghi ngờ lời chủ tử thế hả.”

Thanh Thiển le lưỡi à một tiếng, chạy tới phía sau chọn quần áo, quay sang hỏi, “Chủ tử, bộ màu xanh nhạt được không?”

“Không, ta muốn bộ màu hồng đào.”

https://thuviensach.vn

Thanh Thiển lập tức đi lấy, hầu hạ nàng mặc quần áo còn hỏi, “Vừa rồi Sơ Ảnh đi truyền lệnh, chủ tử có dùng ngay không ạ?”

“Ừ, buổi chiều còn có việc nữa.” Nàng vỗ vỗ mặt Thanh Thiển, “Bằng không ngươi nghĩ vì sao hôm nay chủ tử nhà ngươi phô trương như thế, đương nhiên là đi diễu võ dương oai rồi.”

Giữa trưa Mạc Yên Nhiên ăn rất nhiều, dùng lời nói của nàng mà nói thì là, “Phải đi làm đại sự, không ăn no sợ không có hơi.”

Sau đó ngựa không ngừng vó tới Vong Ưu Cung lại bị người ngăn cản, Mạc Yên Nhiên cười rộ lên, hôm nay nàng trang điểm kỹ càng, giờ phút này tươi đẹp đến mức khiến người ta không dám nhìn thẳng, chưa nói đến đám thị vệ đang cạnh giữ bên ngoài, “Nương nương thứ tội, thật sự là mệnh lệnh từ bên trên, thuộc hạ không dám vi phạm.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, nhìn thoáng qua Thư Nhu, Thư Nhu lập tức quát lớn, “Thứ không có mắt từ nơi nào đến, ngay cả Vị Ương Cung cũng không dám dễ dàng ngăn cản nương nương chúng ta, ngươi bây giờ là đại bất kính, có muốn chúng ta bẩm báo bệ hạ trị tội ngươi không.”

Thị vệ kia lập tức khom người, “Thuộc hạ không dám, chỉ là…”

Mạc Yên Nhiên ngăn cản Thư Nhu, thấp giọng nói, “Vốn không nên làm ngươi khó xử, nhưng bản cung thật sự có chuyện quan trọng muốn nói với Phong Tần.” Nàng mềm mại nhét một túi bạc qua, Mạc Yên Nhiên lại cười, “Cũng không phải chuyện khó tới mức nào…” Nàng còn chưa nói xong đã thấy một người từ xa xa đi tới, đây là hậu cung, Vong Ưu Cung này lại rất gần Cần Chính Điện, trước kia chính vì tỏ vẻ ân sủng. Nàng không dự đoán được sẽ có ngoại thần đi qua đây, chuyện này thật sự không ổn.

Người đi tới là Cố Hằng, xa xa hắn đã nhìn thấy Mạc Yên Nhiên, chờ tới gần mới hành lễ, “Bái kiến Di Tần nương nương.” Hắn lại nhìn về phía thị vệ kia, “Đắc tội Di Tần nương nương à?”

https://thuviensach.vn

Thị vệ kia chỉ kêu không dám. Mạc Yên Nhiên không nhận ra hắn, chỉ cảm thấy có chút quen mắt, nàng nở nụ cười, “Bản cung muốn đi vào nói với Phong Tần hai câu, hình như không được…”

Cố Hằng lập tức hiểu được, quát lớn thị vệ kia hai câu rồi khom người nói, “Nương nương cứ việc đi vào, thị vệ này không hiểu quy củ, xin nương nương thứ tội.” Vốn không nên ngẩng đầu hắn lại ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái theo bản năng. Hôm nay nàng mặc rất bắt mắt, giống như làm lu mờ mắt hắn, hắn hơi hạ tầm mắt nhìn thấy dấu vết rõ ràng dưới cổ nàng, hắn là nam nhân đương nhiên biết đó là cái gì, nhất thời chua cay ngọt khổ nổi lên trong lòng, đứng bất động giống như không hít thở nữa.

Mạc Yên Nhiên thấy hắn dễ nói chuyện như vậy liền nhíu mày, lại thấy Thư Nhu viết một chữ trong lòng bàn tay mình, nàng ngẩng đầu cười, “Vậy cảm ơn Cố đại nhân.”

Cố Hàng thấy nàng còn nhớ mình trái tim hơi ngừng một nhịp, sau đó vội vàng phản ứng lại xưng không dám. Thấy Mạc Yên Nhiên đi vào Cố Hằng mới cúi đầu dặn dò thị vệ vừa rồi, “Nếu chuyện hôm nay bị tiết lộ…”

“Thuộc hạ không dám.”

Bên trong Vong Ưu Cung có phần hoang vắn, mới hai ngày đã biến thành như vậy, Mạc Yên Nhiên nhếch khóe môi, chờ nàng tới chính sảnh mới có người ra đón, thấy nàng liền giật mình ngã xuống đất, “Thỉnh an Di Tần nương nương.”

“Bản cung tới gặp Phong Tần, nàng ta đâu?”

“Chuyện này, chuyện này…”

Dáng vẻ Phong Giáng Bạch rất tệ, đã mang bộ dạng của sủng phi thất thế, thấy nàng tiến vào chỉ cau mày, “Ngươi thật sự tính kế rất giỏi.” Trong giọng nói giống như không có buồn bực.

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên hơi ngạc nhiên vì phản ứng này, tự mình chọn một chỗ ngồi xuống, “Không phải ta tính kế giỏi, ta không tính kế nổi trái tim của Phong Tần ngươi.”

“Vậy mà vẫn để ngươi tính được rõ ràng.”

Mạc Yên Nhiên a một tiếng, tự mình rót cho mình chén trà, nàng một mình vào đây, lúc này trong phòng chỉ có hai người, nàng không ghét bỏ trà lạnh uống một ngụm, “Hôm nay ta đến không phải vì tán gẫu, nịnh nọt ngươi như trước kia, Thục Phi nương nương.”

Một tiếng Thục Phi nương nương này quả thực vô cùng nhục nhã, Phong Giáng Bạch nhắm chặt mắt, lạnh lùng nói, “Ngươi không cần châm chọc ta như thế, có gì thì nói đi, nay ta đối với ngươi rất đúng với câu hổ xuống đồng bằng bị chó khinh.”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, “Ngươi là hổ? Ngươi chỉ là con mèo tự coi mình là giỏi thôi. Chuyện của ngươi, nói thật ta biết rất rõ ràng, bao gồm cả lý do ngươi được sủng ái. Ta nghĩ có lẽ Hoàng Hậu nương nương cũng biết, à, nên nói thế này, chỉ cần là nữ quan có chút tư lịch trong cung đều biết được đại khái. Ngươi được sủng ái e rằng không phải vì chính nương nương ngươi đâu, lẽ nào ngươi không biết?”

Phong Giáng Bạch ngồi thẳng, trang điểm trên mặt phai nhạt, so với Mạc Yên Nhiên tươi đẹp có phần không đủ sinh khí, nhưng nàng ta vẫn ngồi thẳng tắp, “Ta được sủng ái đương nhiên bởi vì chính ta, ta không phải loại hai mặt như những kẻ trong hậu cung.”

Mạc Yên Nhiên không giận chút nào, ngược lại còn nói tiếp, “Hoàng Thượng, nhiều năm qua hẳn là chưa từng chạm vào ngươi đúng không?” Nàng nhìn biểu cảm chợt biến đổi của Phong Giáng Bạch, phất tay ngắt lời nàng ta muốn nói, “Ngươi đừng hỏi làm sao ta biết. Đương nhiên ta biết, ta từng nghĩ Hoàng Thượng không muốn cho ngươi sinh hạ hoàng tự nên mới

https://thuviensach.vn

không để ngươi có thai, nhưng sau này ta hiểu được, không phải như thế. Mà là Hoàng Thượng chưa từng chạm vào ngươi. Thật đáng thương, làm sủng phi nhiều năm cuối cùng lại là xử nữ sao? Càng đáng thương là, tối hôm qua nương nương còn định làm gì? Loại chuyện hạ lưu như vậy một sủng phi như ngươi cũng làm được sao?"

Thân mình Phong Giáng Bạch đã lảo đảo sắp đổ, nàng ta cắn môi mình nói, "Đều do tiện nhân nhà ngươi, lẽ nào không phải ngươi tính kế ta? Ta và bệ hạ thế nào không cần ngươi khoa tay múa chân."

Mạc Yên Nhiên gõ mặt bàn, "Ta tính kế ngươi? Nếu ngươi không có ý tưởng buồn nôn kia thì ai tính kế được ngươi? Ta tính kế được ngươi? Nếu ngươi không muốn dùng thân thể mình để tranh giành tình cảm, ai tính kế được ngươi?" Nàng cười lạnh, "Không tới lượt ta khoa tay múa chân phải không? Ngươi nên biết rằng, hậu cung nay đã không còn là hậu cung của một năm trước, hậu cung này đã không còn do ngươi định đoạt. Thật ra ta cũng không muốn đối phó ngươi, ngươi làm ngươi thẳng thắn, sống trong sạch hơn chúng ta, ta không muốn lật đổ ngươi, thậm chí ta còn thương hại ngươi. Mà ta nghĩ ngươi hẳn cũng không cần nhận sự thương hại của ta."

"Dù sao, người bị ngươi nói là trứng cũng không bằng như ta nay lại có thể đi tới bước này, ngươi thật sự không ngờ đúng không? Đúng, đứa bé của ta không phải do ngươi làm hại, vậy thì sao? Lúc đó ngươi đã thừa nhận, cho dù ngươi không thừa nhận bệ hạ cũng sẽ tin là ngươi làm, bởi vì Mạc Yên Nhiên ta hiện nay giống như Phong Giáng Bạch ngươi trước kia, được thánh tâm tới tột đỉnh. Chỉ có điều, thật đáng tiếc, ta sẽ không là Phong Giáng Bạch kế tiếp. Bởi Hoàng Thượng đối với ta là chân tình, là tình yêu, mà không đáng buồn như nương nương ngài, nhiều năm qua cũng chỉ là tình thân."

"Tình thân?" Phong Giáng Bạch lẩm bẩm, đột nhiên lại cười, "Nói nực cười, ta và bệ hạ hoàn toàn không quen biết, tình thân ở đâu ra."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “À, ta đã quên nói với ngươi, nghe nói người và Trân Phi nương nương ngày xưa cực kỳ giống nhau. Trân Phi nương nương kia hẳn cũng là mỹ nhân Giang Nam, nương nương xuất thân Giang Nam không thể nào không biết Trân Phi nương nương đúng không? Đó chính là Từ Ân Thái Hậu đã qua đời, cũng chính là mẹ đẻ của bệ hạ. Ngày đó không phải ngươi nói ngươi không cần tốn sức cũng có thể cướp bệ hạ từ trên giường ta sao? Nay xem ra không thành công rồi, dù sao…” Nàng chậm rãi nở nụ cười, biểu cảm trên mặt cộng thêm dấu hôn trên xương quai xanh có vẻ cực kỳ châm chọc, “Thời đại của ngươi đã qua, hơn nữa, cướp được từ trên giường ta có thú vị không? Cũng chẳng phải lên được giường ngươi đúng không.”

Nàng chậm rãi đứng lên đi tới trước mặt Phong Giáng Bạch, không chút để ý vỗ mặt nàng ta, “Ngươi tự đến hỏi bệ hạ đi, nếu hắn còn chịu gặp ngươi. Ngươi cũng lợi hại thật đấy, ngay cả tóc cũng đưa qua.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 71: Ngoại Truyện Về Phong Giáng Bạch

Năm đó, khi Phong Giáng Bạch gặp Thẩm Sơ Hàn, tuyết rơi rất lớn. Nàng ra ngoài không ngờ gặp thời tiết thay đổi liền dẫn thị nữ vào ngồi trong đình.

Hắn khoác áo choàng đen như mực, bởi đội tuyết đến trước mặt nàng nên đầu vai phủ đầy một lớp tuyết.

Dường như không chú ý trong đình có người, khi thấy nàng cũng không nhìn thẳng mà chỉ hơi gật đầu: “Tuyết lớn đột ngột, qua đường làm phiền.”

Trái tim nàng đập rất nhanh, nàng cắn môi, một lúc sau mới đáp lại: “Không ngại, công tử ngồi đi.”

Lúc này hắn mới ngẩng đầu nhìn nàng, trong nháy mắt kia, Phong Giáng Bạch cảm thấy chính mình nhìn thấy mùa xuân giữa trời đông khắc nghiệt. Bề ngoài của nàng không được xinh đẹp lắm, tuy gia cảnh tốt, thuộc nhà giàu Giang Nam, nhưng người hỏi cưới nàng không nhiều. Bình thường mọi người chỉ nói mấy đại nữ nhi nhà họ Phong người người ưu tú, không ai biết đến nàng, tiểu nữ nhi nhà họ Phong này.

Nhưng giờ phút này, nàng gặp Thẩm Sơ Hàn, thậm chí nàng còn nhìn thấy sự kinh ngạc trong mắt Thẩm Sơ Hàn, chậm rãi hòa tan thành ấm áp và quyến luyến. Nàng vô cùng kinh ngạc.

“Tiểu thư là đại tiểu thư hộ nhân gia nào?” Nàng nghe hắn mỉm cười hỏi vậy.

“Ta thuộc Phong gia.”

https://thuviensach.vn

“Ngươi có bằng lòng nhập kinh cùng ta không? Bỉ nhân họ Thẩm.”

Thẩm, quốc họ.

Sau này Phong Giáng Bạch còn nghĩ, dù không biết Thẩm Sơ Hàn họ Thẩm, dù hắn không phải Thẩm Sơ Hàn, nàng có đi cùng hắn không? Đến một giây cuối cùng nàng mới biết đáp án, vẫn sẽ, mặc kệ hắn họ gì, gia thế như thế nào. Khi gương mặt khuynh thành như vẽ kia thản nhiên, ấm áp và quyến luyến nhìn nàng, nàng vẫn sẽ đi.

Phong gia mừng rỡ.

Ái nữ Phong Giáng Bạch của Phong gia được tứ hôn cho Thái Tử Thẩm Sơ Hàn, phong làm Trắc Phi. Tuy không so được với chính phi nhưng nàng cũng được kiệu đỏ nâng vào, Thái Tử mở tiệc chiêu đãi văn võ cả triều. Đêm đó Thái Tử uống say, nghiêng ngả lảo đảo đi vào phòng nàng. Dưới khăn voan, mặt nàng đỏ đến sắp thiêu cháy, trước mắt sáng ngời, hắn lại xuất hiện trước mặt nàng, nụ cười thản nhiên không giống uống say chút nào, “Giáng Bạch, ngươi đến rồi.”

Thật ra nàng muốn nói ta đã đến từ lâu, không phải điện hạ đón ta đến sao? Thật ra nàng muốn nói chàng uống có nhiều không? Có khó chịu không? Thật ra nàng muốn nói vì sao bây giờ chàng mới đến? Nhưng lời đến bên miệng biến thành một câu: “Điện hạ, thiếp thân hầu hạ ngài.”

Thuật trong phòng gì đó đã có ma ma dạy, nhưng giờ đối tượng là hắn, khi đụng vào vạt áo hắn tay nàng không nhịn được run run, hắn cũng thản nhiên nở nụ cười, nắm tay nàng, sau đó nhẹ nhàng nhìn nàng, trong mắt không có nửa điểm dục vọng. Nàng không biết, chỉ thấy thẹn thùng. Sau đó hắn giúp nàng cởi đồ trang sức nặng nề trên đầu, nói: “Không vội, hôm nay ngươi mệt mỏi rồi, nghỉ ngơi đi.”

Nàng không hiểu, đêm động phòng hoa chúc mà. Hắn ôm lấy nàng ngủ say, hơi thở mang theo hơi rượu rất dễ chịu, nhưng không chạm vào nàng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, ngày ngày hắn qua đêm trong phòng nàng, nàng thậm chí còn có thể cảm giác được vẻ mặt Thái Tử Phi nhìn nàng ngày một lạnh nhạt, ánh mắt của nữ nhân trong viện cũng ngày càng thấu xương.

Hắn chưa bao giờ chạm vào nàng, phần lớn thời gian chỉ ngồi cùng nàng chơi cờ, đọc sách. Ánh mắt hắn nhẹ nhàng dừng trên mặt nàng, nhẹ như vậy, mềm như vậy, mang theo chút ấm áp và quyến luyến, vẫn quyến luyến trước sau như một. Nhưng hắn chưa từng chạm đến nàng, nói ra có lẽ không ai tin, Trắc Phi được Thái Tử độc sủng lại là một nữ tử thuần khiết ngay cả nụ hôn đầu còn chưa mất.

Nàng muốn hôn hắn, thậm chí nàng đã kiễng chân lên, hắn lại chỉ cười ôm nàng nói: “Giáng Bạch đừng làm rộn.”

Khi đó nàng đã nổi bật độc nhất vô nhị, nũng nịu xoay mình trong lòng hắn, hờn dỗi gọi hắn: “Điện hạ.”

Hắn cúi đầu nhìn nàng, giọng nói càng thấp xuống, “Thích ngươi gọi bản cung như vậy.”

Cho nên cứ gọi như thế, gọi đến tận cùng. Trước mặt người khác nàng sẽ hành lễ gọi hắn bệ hạ, gọi hắn Hoàng Thượng, sau lưng nàng luôn gọi hắn điện hạ.

Năm Thẩm Sơ Hàn đăng cơ, nàng được phong làm Thục Phi. Trực tiếp nhảy lên vị trí tứ phi, nhìn thì có vẻ không xứng. Nhà mẹ đẻ của nàng không đủ địa vị, nàng không sinh được con nối dõi cho hoàng thất, có thể nói không xứng với vị trí này. Nàng nghĩ vậy, cũng nói với hắn như vậy. Vẻ mặt hắn vẫn thản nhiên ấm áp như thường, hắn cười nói: “Ai nói ngươi không xứng, ngươi ở bên cạnh trẫm, để trẫm có thể nhìn thấy ngươi khi trẫm cần là ngươi đã xứng rồi.”

Nàng không hiểu, có đôi khi nàng nghĩ có phải nàng được hắn bảo vệ quá tốt không, thậm chí nàng chưa từng tham gia vào tranh đấu hậu cung,

https://thuviensach.vn

hắn cũng từng nói: “Giáng Bạch, ngươi không cần làm gì hết, những người đó đều là công cụ để ổn định triều đình. Ngươi không giống bọn họ, cho nên không cần để ý tới bọn họ.”

Nàng vẫn không hiểu, lúc đầu nàng cũng nghĩ vậy. Những danh tiếng kia đều cho bọn họ, chỉ cần điện hạ là của nàng, của một mình nàng là đủ rồi.

Nhưng nữ nhân hậu cung ngày một nhiều, càng ngày càng nhiều. Ngẫu nhiên đi thỉnh an Hoàng Hậu nàng sẽ nhìn thấy nữ nhân trong phòng thay đổi hết người này đến người khác, có người cũ, nhưng càng nhiều là người mới trang điểm xinh đẹp. Thỉnh thoàng nàng mơ thấy, khi vừa hứa gả cho Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn dẫn nàng tiến cung gặp tiên hoàng, người đàn ông tóc mai hoa râm kia nhìn không mấy có tinh thần, khi nhìn thấy nàng ánh mắt chợt sáng lên, một lúc lâu sau mới mở miệng: “Trẫm quả thật không ngờ tiểu nữ nhi Phong gia lại có dáng vẻ thế này.”

Thẩm Sơ Hàn trả lời ông: “Tinh thần của phụ hoàng có vẻ tốt hơn chút, có điều Giáng Bạch chỉ là Trắc Phi của nhi thần mà thôi.”

“Chỉ là Trắc Phi, chỉ là Trắc Phi.” Nàng bừng tỉnh, trong đầu không ngừng vang lên giọng nói nặng nề của tiên hoàng, mang theo chút chua xót và thương hại, “Chỉ là Trắc Phi.” Nàng ngiêng đầu nhìn sang, điện hạ không biết đã tới từ lúc nào, mặc trung y nằm bên cạnh nàng, không ôm lấy nàng mà cuộn mình trong lòng nàng giống một đứa trẻ. Nàng ôm lấy đầu hắn, nàng biết mình không giống những người khác, thật sự không giống. Không giống những phi tử hắn lật thẻ tên đến nửa đêm lại tới cung của nàng, đôi khi là nửa đêm, đôi khi là nửa canh giờ trước khi lâm triều tới nhìn nàng một cái. Ánh mắt trước sau như một, nhiều năm qua vẫn là ánh mắt đó, thản nhiên, ấm áp, quyến luyến.

Nàng còn nhớ lần đầu tiên hắn đến, nàng bị đánh thức, hắn cuộn tròn trong lòng nàng, “Ngủ đi, Giáng Bạch, trẫm chỉ đến nhìn ngươi, nhìn đến

https://thuviensach.vn

ngươi trẫm mới ngủ được.”

Nàng khác biệt như vậy, khác biệt như vậy. Khác biệt đến mức dường như nàng chính là thuốc an thần của hắn, khác biệt đến mức tình cũ tình mới dường như chỉ có nàng mới làm hắn ngủ say. Nàng chưa bao giờ nghĩ đến vì sao nàng lại khác biệt, nàng từng hỏi hắn, hắn chỉ cười: “Giáng Bạch khác biệt như thế, lần đầu tiên gặp ngươi trẫm đã biết ngươi khác với những người khác.”

Lần đầu tiên gặp mặt đã biết nàng khác biệt, vì sao khác biệt nàng lại không hiểu. Lúc đầu nàng hồn nhiên cho rằng bọn họ lưỡng tình tương duyệt, sự bao dung và ấm áp của hắn đối với nàng đều vì hắn cũng giống như nàng, nhất kiến chung tình.

Cho nên nàng bắt đầu trở nên ngông cuồng, trở nên giống một sủng phi. Hành động phô trương, ương ngạnh, không nể mặt, đối mặt với Hoàng Hậu cũng dần mất đi sự tôn kính ban đầu, nàng còn nhớ biểu cảm của Hoàng Hậu nương nương khi nhìn nàng ngày đó, mang theo một chút thương hại giống như tiên hoàng, nàng ta nói: “Giáng Bạch, vì sao ngươi phải biến thành thế này.”

Vì sao nàng phải trở lại giống trước kia, vì sao nàng không thể biến thành thế này. Nàng có sự sủng ái của Hoàng Đế mà hậu cung không có, nàng có thể kéo Hoàng Thượng từ trên giường bất cứ một nữ nhân nào xuống, bao gồm của Hoàng Hậu, bao gồm tất cả tình cũ tình mới lớn lớn nhỏ nhỏ. Nàng là người trong lòng Hoàng Thượng, nàng nghĩ vậy, nhóm tỳ nữ cũng nói vậy. Có khi, cung nữ bên cạnh nàng cũng tiếc nuối, “Hoàng Thượng thường xuyên đến đây, tuy ít khi gọi chuẩn bị nước nhưng vì sao nương nương luôn không có thai?” Nàng hạ lệnh xử trí cung nữ kia, dù là người đã làm bạn nhiều năm cũng không nể tình. Nàng nghĩ nàng thật sự đã thay đổi, vì sao nàng lại biến thành thế này.

https://thuviensach.vn

Chính nàng cũng không nói rõ bắt đầu từ lúc nào, nàng chỉ biết không thể để người khác biết nàng mang tấm thân xử nữ. Nàng là phi tử Hoàng Đế sủng ái nhất, là nữ nhân tôn quý trên vị trí tứ phi, là sủng phi ngay cả Hoàng Hậu cũng phải nể mặt, làm sao có thể là xử nữ được.

Nàng nghĩ nàng trở nên ngày càng không giống chính mình cũng vì Hoàng Đế, bất kể nàng làm gì hắn luôn bao dung, ấm áp. Nàng từng thấy những phi tử khác ở bên Hoàng Thượng thế nào, người người ngồi nghiêm chỉnh, biểu cảm của Hoàng Thượng cũng chỉ ôn hòa. Nàng biết, nàng luôn biết bản thân khác biệt. Bất kể nàng làm gì sai, chỉ cần dùng ánh mắt sợ hãi nhìn hắn, nhẹ nhàng gọi hắn "Điện hạ", hắn đều có thể tha thứ, hắn đều sẽ dùng sự ấm áp và quyến luyến trước sau như một của mình để nhìn nàng, bao dung hết thảy của nàng.

Ngay cả khi nàng đánh chết tân sủng của hắn.

Tiểu chủ kia không vô lễ với nàng, nàng chỉ nhìn thấy tiểu chủ kia yếu ớt như lục bình, mềm nhũn được cung tì đỡ, là một cô gái rất dịu dàng, cũng cung kính quỳ gối với nàng, có điều nàng nhìn thấy bộ dạng gầy yếu của nàng ta sẽ khó chịu. Nàng hỏi nàng ta: "Vị tiểu chủ này đêm qua thị tẩm phải không?"

Tiểu chủ kia lập tức đỏ mặt, cắn môi nói: "Thưa nương nương, vâng." Nàng biết, Thẩm Sơ Hàn đã chạm vào nàng ta, làm chuyện mà từng ấy năm qua bọn họ chưa từng làm. Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì, dựa vào cái gì cô gái này có thể ân ái ôn tồn với điện hạ. Trong đầu nàng nảy lên một suy nghĩ, nhìn nàng ta không thoải mái thì xử lý thôi, điện hạ vẫn sẽ trước sau như một bao dung nàng.

Không sai, điện hạ vẫn bao dung nàng. Ngày đó điện hạ tới cung nàng, hỏi nàng xảy ra chuyện gì.

Nàng gọi hắn điện hạ, nói tiểu chủ kia không tôn kính nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ hắn hẳn là biết nàng đang nói dối, nhưng hắn không trách cứ nàng, hắn cũng không vạch trần nàng, chỉ nói: “Nàng mạo phạm ngươi, Giáng Bạch không sai, nhưng trẫm hy vọng Giáng Bạch đừng làm chuyện khiến chính mình không vui.” Nàng không hiểu, nhưng nàng biết hắn bao dung nàng, vì thế nàng cười với hắn, nhào vào lòng hắn làm nũng.

Trong hậu cung chỉ cần nhìn thấy Thục Phi đều hận không thể quỳ xuống hoặc đi đường vòng, bản thân nàng một mình đi càng ngày càng xa, càng ngày càng xa. Đôi khi nàng sẽ nhớ đến khi mới vừa bước vào Đông Cung, Thái Tử Phi thỉnh thoảng tới tìm nàng thêu hoa, cùng nhau ngắm hoa du hồ, nhưng nàng tránh phía sau điện hạ, tràn ngập ác ý với Thái Tử Phi, cảm thấy Thái Tử Phi cũng thích điện hạ, nàng cũng tràn ngập ác ý với mỗi phi tử xuất hiện sau. Hoàng Hậu nương nương hỏi nàng, vì sao ngươi lại biến thành thế này.

Là vì đã trao cả con tim cho điện hạ còn tưởng rằng điện hạ cũng toàn tâm toàn ý yêu một mình nàng.

Là vì muốn đoạt lấy điện hạ trong rất nhiều rất nhiều hoa thơm cỏ lạ.

Là vì quá yêu điện hạ mất rồi.

Nàng không biết nàng có phải là người đặc biệt nhất trong lòng điện hạ tới cuối cùng hay không. Có điều nàng biết nàng không phải duy nhất, sẽ không là sự đặc biệt và khác biệt duy nhất.

Bởi vì Mạc Yên Nhiên.

Khi tuyển tú nàng không đi xem, nếu nàng đi có lẽ Mạc Yên Nhiên sẽ không tiến cung, bởi nếu nàng đi nàng nhất định sẽ không để nàng ta vào cung, Thẩm Sơ Hàn có lẽ sẽ theo ý nàng. Nhưng nàng không đi, cho nên có Mạc Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Ban đầu nàng không biết nàng ta khác biệt đến mức nào, nàng chỉ nghe tỳ nữ bên cạnh nói, Mạc Phi đi mời Hoàng Thượng bị đuổi về, nàng không coi là chuyện lớn, tranh đấu hậu cung là trò cũ rồi, không có gì đáng ngại. Nàng thầm nghĩ tới tiểu chủ vừa mới chết, nàng không sợ Hoàng Thượng trách cứ, Hoàng Thượng cũng thật sự không trách cứ nàng. Thậm chí có một đêm Hoàng Thượng lật thẻ tên của Mạc Yên Nhiên lại đến chỗ nàng, trong lòng nàng lại càng khinh thường Mạc Yên Nhiên.

Nhưng nàng dần dần biết được Mạc Yên Nhiên khác biệt, Hoàng Thượng vì nàng ta mà biếm Mạc Phi, Hoàng Thượng liên tục ngủ ở chỗ nàng ta năm đêm. Nàng gần như hàng đêm ngồi đến bình minh, nàng có cảm giác nguy cơ, nàng không biết vì sao cảm giác nguy cơ lại mãnh liệt như thế, nàng thật sự sợ hãi, nàng không trải qua không có nghĩa nàng không hiểu, trong đầu nàng luôn có hai người đang mây mưa thất thường, một gương mặt là điện hạ, một gương mặt không thấy rõ nhưng nàng biết đó chính là Mạc Yên Nhiên.

Nàng đi gặp nàng ta, nhìn đến gương mặt nàng ta, nghĩ tới vài ngày trước nàng đột nhiên căm tức, muốn đánh chết nàng ta ngay tại chỗ. Nhưng không được, dù sao nàng không phải Hoàng Hậu.

Hoàng Hậu mới phạt Mạc Yên Nhiên mấy ngày Hoàng Thượng đã đi tìm Mạc Yên Nhiên, nàng cười lạnh, hận không thể bẻ gãy móng tay. Sau ngày ấy Hoàng Thượng đến tìm nàng, ánh mắt vẫn ấm áp và bao dung. Nàng hỏi hắn: “Điện hạ giận nô tỳ sao? Giận nô tỳ trực tiếp nhục nhã tiểu chủ kia sao?”

Hoàng Thượng vuốt tóc nàng, trong mắt tràn đầy quyến luyến, nhưng giờ còn pha thêm chút gì khác, không biết là cái gì, nàng chỉ nghe Hoàng Thượng nói: “Không phải giận ngươi. Chỉ là Yên Nhiên nàng tính tình còn trẻ con, ngươi bao dung nàng nhiều hơn một chút.”

https://thuviensach.vn

Nàng bị chiều hư rồi, lập tức không vui nói: “Chỉ có nàng ta tính tình trẻ con, thần thiếp chỉ nói vài lời nói thật thôi cũng không được sao?”

Biểu cảm của Hoàng Thượng trở nên có chút kỳ quái, hắn chưa bao giờ dùng biểu cảm thế này nhìn nàng, nhưng một lúc sau vẫn dịu xuống: “Giáng Bạch, ngươi đừng gây chuyện với Yên Nhiên được không? Ngươi ở chung với nàng lâu cũng sẽ thích nàng, nàng là một…”

Thẩm Sơ Hàn còn chưa nói xong Phong Giáng Bạch đã ngắt lời hắn: “Thần thiếp làm sao thích nàng ta được, nàng ta và thần thiếp cùng thích một nam nhân cơ mà.”

Nhưng Hoàng Thượng không tỏ ra vui vẻ, chỉ dùng biểu cảm thản nhiên trước kia nhìn nàng, trong mắt dường như có thêm một thứ khác, nàng không hiểu. Rất lâu sau này nàng mới biết, cảm xúc kia là áy náy.

Áy náy cái gì? Áy náy hắn quá mức bao dung nàng nhưng không thể thủy chung như một với nàng sao? Áy náy vì cuối cùng hắn đã thích người khác sao? Áy náy vì nhiều năm qua nàng vẫn không thể biến thành một nữ nhân chân chính sao?

Có một đêm Hoàng Thượng tới chỗ nàng, cùng nàng uống rượu, chơi cờ, vẽ tranh, giống những năm vẫn còn ở Đông Cung.

Nàng và Hoàng Thượng đều uống say, đến rất khuya mới ngủ. Lúc nửa đêm, không biết lấy dũng khí từ đâu nàng nhào vào lòng hắn muốn hôn hắn, hắn cũng ôm lấy nàng, ghì nàng vào lòng, dùng tư thế chưa từng dùng với nàng, như đối xử với một đứa bé yếu ớt mà ôm nàng vào lòng, nàng cẩn thận nghe những lời hắn nói: “Khanh Khanh ngoan, đừng làm loạn, lang quân không đi.”

Nàng cảm thấy sao trái tim lại đau đến vậy, loại ngữ khí này hắn chưa từng dùng với nàng, là một loại nuông chiều, yêu thương. Hắn đối với nàng chỉ có ấm áp và quyến luyến, giống như một người bạn lâu năm. Nàng vùi

https://thuviensach.vn

đầu vào lòng hắn, lau khô nước trên khóe mắt. Đừng khóc, Giáng Bạch, đừng khóc. Nàng nói với bản thân như thế.

Mạc Yên Nhiên tốn nhiều công sức để đối phó nàng, thậm chí không tiếc bỏ đi đứa bé trong bụng mình, nàng không biết Mạc Yên Nhiên kiêng kỵ nàng đến thế, càng chưa từng phân tích rốt cuộc người thắng là ai. Nàng chỉ không hiểu, nếu nàng có đứa con của điện hạ, nhất định sẽ ngàn vạn cẩn thận bảo vệ, nhất định sẽ không để đứa bé bị bất cứ thương tổn nào. Nhưng Mạc Yên Nhiên thì không, nàng ta không biết tiếc phúc một chút nào, thậm chí nàng còn thấy rõ, khi nàng ta ngã trên mặt đất kêu khóc gọi người, đáy mắt nàng ta vẫn chỉ có lạnh lùng và châm chọc nhìn nàng.

Vậy mà bệ hạ lại tới chất vấn nàng, một sự trào phúng đến mức nào, một sự nhục nhã đến mức nào. Nàng nghĩ, cho dù nhận thì sao, cho dù nói chính mình ra tay thì thế nào, Mạc Yên Nhiên kia là thứ gì, cũng chỉ là thứ đồ chơi giống Mạc Chỉ Vi mà thôi.

Nàng cho rằng điện hạ sẽ vẫn bao dung nàng, sẽ vẫn dùng sự ấm áp và quyến luyến để bao dung nàng.

Nàng cho rằng như vậy.

Nhưng Thẩm Sơ Hàn thì không, hắn thản nhiên hỏi nàng: “Thật sự là ngươi làm?”

Nàng ngẩng đầu thừa nhận, nàng nói: “Điện hạ, ngươi làm sao có thể cho rằng thần thiếp sẽ thích Mạc Yên Nhiên.” Nàng cười rộ lên, “Đó là nữ nhân của điện hạ mà thần thiếp yêu thích, thần thiếp làm sao có thể dễ dàng để cho nàng ta sinh con của điện hạ!”

Thẩm Sơ Hàn không nói gì.

Nàng làm nũng với hắn: “Điện hạ, đứa nhỏ rồi sẽ lại có, thần thiếp thật sự không thích Mạc Yên Nhiên, điện hạ đừng cần nàng ta được không?”

https://thuviensach.vn

Nàng biết Mạc Yên Nhiên đặc biệt với hắn, nhưng nàng tin chính mình càng thêm đặc biệt. Có lẽ nàng đoán sai rồi, Hoàng Thượng lần nữa tức giận với nàng, bởi vì cùng một nữ nhân. Hắn vung tay nàng ra, thậm chí nặng lời với nàng.

Búi tóc nàng tan ra, bộ dạng dữ tợn khó coi.

Thậm chí dưới sự kích thích của Mạc Yên Nhiên, nàng nghĩ tới phương pháp tệ hại nhất, định kê đơn hắn. Hắn cũng nhận ra rất nhanh, gần như lập tức đập chén trà, nàng rõ ràng nhìn thấy sự chán ghét nồng đậm trong mắt hắn, làm nàng sợ đến run rẩy, nhưng hắn vẫn nhịn xuống, chỉ nói với nàng, được, được, được lắm rồi phất tay áo bỏ đi. Lần này nàng đã nghĩ rõ ràng, bệ hạ vốn không thích thân thể nàng, làm sao có thể vì trúng dược mà chịu chịu thiệt, nàng cười rơi nước mắt, chịu thiệt, thân thể Phong Giáng Bạch nàng lại chỉ là chịu thiệt mà thôi.

Nhưng điều này không phải chuyện khiến nàng khó chịu, khiến nàng khó chịu nhất chính là những lời nói châm chọc mà Mạc Yên Nhiên nói với nàng, cũng chính là thứ phá hủy toàn bộ của nàng. Giống Trân Phi, nàng làm sao có thể giống Trân Phi được, rõ ràng nàng là Phong Giáng Bạch, rõ ràng nàng có thể chiếm cứ điện hạ, sủng quan hậu cung, có thể xử trí bất cứ phi tử nào, là Phong Giáng Bạch trong lòng điện hạ.

Nàng nghĩ bệ hạ choáng đầu rồi mới kính yêu nàng như mẫu phi, còn tự cho rằng nàng sẽ thích Mạc Yên Nhiên như hắn thích, nhưng hắn làm sao có thể quên nàng không hề là mẫu phi của hắn.

Đến giờ Phong Giáng Bạch mới hiểu, vì sao biểu cảm hắn nhìn nàng luôn là ấm áp mang theo quyến luyến, nhưng hắn nhìn Mạc Yên Nhiên lại cuồng nhiệt và cháy bỏng, trước giờ nàng chưa từng là nữ nhân của hắn, nàng và mẫu phi hắn giống nhau vậy sao? Giống đến mức hắn chuyển phần quyến luyến và ấm áp này tới trên người nàng?

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng không phải mẫu phi của hắn, nàng thương hắn vậy cơ mà.

Yêu chàng vậy cơ mà, điện hạ của ta.

Tầm mắt nàng chậm rãi mơ hồ, trong hắn hiện lên dáng vẻ của điện hạ, lại chậm rãi biến thành Hoàng Hậu, “Giáng Bạch, vì sao ngươi lại biến thành thế này?

Vì sao ta lại biến thành thế này?

Vì ta có người ta yêu.

Vì ta nghĩ chỉ một mình ta mới là đặc biệt với người kia.

Vì ta thật sự quá yêu, quá yêu điện hạ rồi.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 72

Tin Phong Giáng Bạch chết truyền tới quá đột ngột, Mạc Yên Nhiên cũng phát hoảng, nàng chưa từng nghĩ tới Phong Giáng Bạch sẽ cực đoan và quả quyết kết thúc sinh mệnh mình như thế.

Giọng nói của Sơ Ảnh cũng mang theo chút khác thường, "Nghe nói hôm nay phái người đi Vị Ương Cung mời bệ hạ nhưng bệ hạ không đến." Nàng ngừng một lát rồi nói tiếp, "Vừa mới truyền đến tin nàng ta nuốt vàng, Thái Y vội vàng chạy tới cũng không kịp nữa. Hiện giờ bệ hạ…"

Chỉ sợ tâm trạng cực kỳ không tốt.

Sơ Ảnh không nói Mạc Yên Nhiên cũng rõ, người kia không phải ai khác, dù sao đó là Phong Giáng Bạch, mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì Thẩm Sơ Hàn đã ở cạnh nàng ta nhiều năm, mặc dù thật sự coi nàng ta là thế thân của Từ Ân Thái Hậu để bồi thường cũng khó tránh có chút tình cảm. Nàng nhíu mày, "Tin tức hôm qua chúng ta đến đó có ai biết không?"

Thư Nhu đáp lời, "May có vị Cố đại nhân kia nên ngoại trừ Vong Ưu Cung không còn ai biết."

Người của Vong Ưu Cung à, Mạc Yên Nhiên gõ mặt bàn, "Ta vừa đi nàng ta đã nuốt vàng, truyền ra ngoài sẽ biến thành phiền toái, ngươi suy nghĩ biện pháp, những người trung thành…" Nàng đột nhiên nở nụ cười, "Dựa vào tính tình của nàng ta thì hẳn là không có ai trung thành đến chết, ngươi đi xử lý đi, ngày mai ta sẽ tự mình đi nói với Hoàng Hậu nương nương một câu."

https://thuviensach.vn

Nàng đứng lên duỗi người một cái, nhìn sắc trời, “Hôm nay chắc là bệ hạ sẽ không đến đây, ngươi đi dặn phòng bếp làm mấy món ăn bệ hạ thích, vị nhẹ một chút. Ừm, Sơ Ảnh tự mình đưa qua, nhắc một câu nói bệ hạ đừng quá đau lòng, miễn cho ảnh hưởng sức khỏe.” Đôi mắt nàng hơi lóe lên, “Còn nữa, chỗ Ninh công công, ta không tin nửa cái kim cũng không chen lọt.” Nàng phất tay, “Các ngươi đều đi đi, động tác của Thư Nhu phải nhanh, đừng để người ta nắm được nhược điểm, bằng không đến lúc đó lại nói không rõ. À, đúng rồi.” Nàng nở nụ cười, “Ngươi phải hiểu, không thể xử lý quá sạch sẽ, dù sao cũng phải có người giải thích với bệ hạ rốt cuộc Phong Tần vì sao mà chết.”

Thư Nhu nhíu mày, “Nhưng nương nương có kịp không? Sợ là bệ hạ đã biết chúng ta tới đó rồi.”

“Đã biết?” Nàng xoa cần cổ, “Biết thì biết, chúng ta cứ giấu đã.”

Không thể không nói Mạc Yên Nhiên quá may mắn, Thẩm Sơ Hàn thật sự còn chưa kịp triệu kiến cung nhân Vong Ưu Cung, Phong Giáng Bạch chết là chuyện lớn, khi nhận được tin hắn thật sự khiếp sợ, vốn lúc đó định triệu kiến người của Vong Ưu Cung để hỏi rõ ràng. Nhưng cố tình có người đến trước, người kia chính là Cố Hằng, nói là gần đây bắt được vài gian tế của nước khác.

Đây cũng không phải việc nhỏ, Thẩm Sơ Hàn lập tức quyết định gặp Cố Hằng trước, bảo người của Vong Ưu Cung chờ, lần này chờ đến khi Sơ Ảnh đến. Sơ Ảnh vốn tự mình cầm hộp thức ăn, nhìn thấy Ninh An canh giữ ở ngoài ánh mắt nàng sáng lên, “Thỉnh an Ninh công công.”

Ninh An vội vàng đỡ lấy nàng nói không dám, “Sơ Ảnh cô nương sao lại tự mình tới đây? Hay là Di chủ tử có gì cần sai bảo?”

Sơ Ảnh nở nụ cười, lại khom mình, “Ninh công công không cần khách khí, chủ tử chúng ta nghe nói chuyện ở Vong Ưu Cung.” Giọng nói nàng

https://thuviensach.vn

hơi thấp xuống, “Chủ tử quan tâm bệ hạ nên sai nô tì tới đưa bữa tối, nhắc nhở bệ hạ đừng quên dùng bữa, sức khỏe quan trọng hơn.”

Ninh An đương nhiên biết mục đích Sơ Ảnh đến đây nhưng vẫn lẳng lặng gọi tiểu thái giám tới nhận lấy hộp thức ăn kia, “Khiến Di chủ tử quan tâm, bệ hạ vốn cũng rất giật mình, có điều hiện nay đang triệu kiến Cố đại nhân, chuyện của Vong Ưu Cung có lẽ còn phải chờ một thời gian.”

Sơ Ảnh gật đầu, “Làm phiền công công.” Nàng vuốt tay áo nói, “Chỗ Vong Ưu Cung chủ tử chúng ta cũng rất quan tâm. Phong Tần nương nương người chết là hết, vốn không nên nói thêm cái gì, chủ tử chúng ta thiện tâm nhưng làm nô tỳ nên suy nghĩ nhiều một chút. Phong Tần nương nương và chủ tử chúng ta đối đầu không phải ngày một ngày hai, khó tránh khỏi sẽ…”

Nàng che miệng cười, “Bệ hạ đều có quyết đoán, xem ra là nô tỳ lắm miệng, chỉ nhiều lời một hai câu với Ninh công công thôi.” Nàng lặng lẽ đưa cái gì qua, không nhìn Ninh An liền khom mình, “Công công là người có đại phúc khí đương nhiên biết nên nói gì, nô tỳ trở về trước.”

Ninh An nhéo khăn gấm nàng đưa vào tay mình, cẩn thận sờ bên trong thì ra là một lọn tóc. Hắn cúi đầu nhìn hồi lâu, cuối cùng thở dài một tiếng thật khẽ.

Khi Cố Hằng đi ra sắc trời đã rất muộn, trên mặt hắn đầy vẻ mệt mỏi, đôi mắt lại sáng kinh người. Ninh An lập tức đi vào Cần Chính Điện nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn đang tựa lưng vào ghế, tay ấn huyệt bên mắt mình. Hắn vội vàng đi lên nhận việc, sức lực khống chế vừa đủ khiến Thẩm Sơ Hàn thở ra một hơi, hắn nhìn sắc mặt Thẩm Sơ Hàn, “Nếu bệ hạ không vội xử lý chuyện khác thì dùng bữa trước được không? Di chủ tử vừa mới sai người đưa bữa tối tới, nói nhắc bệ hạ dùng một chút.”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên sắc mặt Thẩm Sơ Hàn thoáng dịu đi, hắn gật đầu, “Vậy dùng bữa trước.”

Ninh An lại hỏi, “Có cần gọi người của Vong Ưu Cung tới trước không ạ?”

Thẩm Sơ Hàn nhíu mày, “Chỉ gọi những người thân cận là được, những người không thể vào nội điện gọi tới cũng chỉ thêm ồn ào.”

Ninh An cúi đầu đáp lời rồi lui xuống truyền lệnh.

Chuyện về Phong Giáng Bạch được nhẹ nhàng xử lý, có điều vẫn để nàng ta hạ táng theo nghi thức Thục Phi. Phi tần tự sát vốn là tội lớn, sẽ liên lụy người nhà. Nhưng dù sao Phong Giáng Bạch không thể coi như người khác, nàng ta ở bên Thẩm Sơ Hàn thời gian thật sự dài, lại từng rất được sủng ái, cho nên phương pháp xử lý này không khiến người ta cảm thấy là sai.

Mạc Yên Nhiên ngồi bên cạnh nói chuyện với Hoàng Hậu, Hoàng Hậu vỗ tay nàng nói, “Lần này ngươi quá mạo hiểm, không nghĩ xem nếu Ninh An hắn quá công bằng không muốn giúp ngươi thì ngươi sẽ gặp nguy hiểm.”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Ta chỉ không ngờ nàng ta sẽ tìm cái chết như thế.”

Hoàng Hậu nhìn nàng rồi lại nhìn màu sắc xanh biếc ngoài đình viện, “Đối với nàng ta mà nói, ngươi đã phá hủy toàn bộ của nàng ta, tín ngưỡng, tình yêu. Ngươi không biết khi nàng ta vừa mới vào Đông Cung là như thế nào, trong lòng nghĩ gì viết hết lên mặt. Nếu ngay từ đầu không phải nghiệt duyên thì chưa chắc Hoàng Thượng đã không thích nàng ta.”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, “Lúc đầu ta cũng không biết nghiệt duyên gì đấy, thật sự sợ nàng ta chết được, sau này mỗi lần nhìn thấy nàng ta liền

https://thuviensach.vn

cảm thấy nàng ta thật đáng thương.” Nàng nắm tay Hoàng Hậu, “Nhưng lại nghĩ, trong cung này có người phụ nữ nào không đáng thương đâu. Ngay cả ngươi là Hoàng Hậu tôn quý, hay sủng phi như ta, đều đáng thương chết được.”

Hoàng Hậu không đáp lời nàng, nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ thật lâu rồi đột nhiên quay lại, “Ngươi biết không… nếu mà…” Nàng ngừng lại, một lúc sau mới nói tiếp, “Nếu chỉ có một mình ngươi cũng không có gì phải sợ, ngươi vẫn luôn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu, nhẹ nhàng ừ một tiếng, sau đó lại nở nụ cười với Hoàng Hậu, “Còn chưa xảy ra chuyện gì, ngươi đừng làm ta sợ.”

Hoàng Hậu cũng cười với nàng, không tiếp tục đề tài này.

Gần đây có chuyện làm Mạc Yên Nhiên rất phiền lòng, chính là tiết vạn thọ mùng sáu tháng sáu sắp đến. Trong nháy mắt đã đến, Mạc Yên Nhiên còn chưa nghĩ ra sẽ tặng Thẩm Sơ Hàn cái gì, nàng đã nói bóng nói gió hỏi qua Thẩm Sơ Hàn thích cái gì, kết quả đổi lấy một cái liếc mắt của hắn, sau đó vươn tay gãi cằm nàng làm như nàng là một con mèo vậy, “Ngoan, ngồi sang một bên đi.”

Ý của hắn nàng còn gì không rõ nữa, đại khái là hắn thích cái gì Mạc Yên Nhiên phải tự mình đoán. Mạc Yên Nhiên phiền đến mức ăn cơm cũng có thể nhíu mày xuất thần, khiến Thẩm Sơ Hàn nhìn rất buồn cười, hắn buông đũa vỗ mặt nàng, giọng nói có vẻ an ủi, “Được rồi, nàng tùy tiện tặng cái gì trẫm đều thích, ngay cả nàng tùy ý viết một chữ trẫm cũng sai người treo lên, sau đó đặt ở Cần Chính Điện ngày ngày xem, được không?”

Mạc Yên Nhiên cắn chặt răng, thế mà hắn cũng dám nói, hắn rõ ràng biết nàng viết chữ tệ đến thế nào. Thân thể này vốn đã bị Mạc Thanh Lễ nuôi dạy không tốt, dù tốt hơn chính bản thân nàng thì Mạc Yên Nhiên

https://thuviensach.vn

trước kia cũng không giỏi thi họa, cùng lắm chỉ viết được một bộ chữ hoàn chỉnh.

Đến khi nàng nhập vào lại càng không xong, hoàn toàn không thể để người khác nhìn thấy. Hắn cũng từng dạy nàng viết chữ, cuối cùng phải đỡ trán buông xuôi. Khi nàng vừa tới nơi đây còn ngày ngày luyện chữ, nhiều lần không thấy khá hơn lại để xuống.

Nghĩ đến đây nàng lại nở nụ cười, "Lang quân có còn nhớ câu thơ chàng viết cho ta ngày ấy không?"

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, ngữ khí nghi vấn. Nàng cố ý tỏ vẻ tức giận, "Có vẻ ta chẳng quan trọng chút nào, chuyện khiến ta nửa đêm mơ thấy cũng cảm giác ngọt ngào lang quân lại không để trong lòng tẹo nào."

Hắn bật cười, uống một ngụm trà mới nói, "Sao trẫm không để trong lòng được, trẫm còn nhớ rõ ràng." Ngữ khí hắn chậm rãi kéo dài, "Đãn nguyện thiên thu tuế lý, kết thủ vạn niên hoan hội, ân ái ứng thiên trường."

Mặt Mạc Yên Nhiên phút chốc đỏ bừng, nàng giơ tay đấm hắn một cái, sau đó có chút ngượng ngùng nói: "Ai nói với chàng cái này."

Trên mặt hắn cũng đầy ý cười, "Trẫm tưởng Khanh Khanh nói cái này cơ."

Thấy mặt nàng càng hồng, khóe mắt có vẻ xấu hổ, hắn vươn tay xoa hàng lông mày nàng, gõ trán nàng một cái, "Đừng giận, trẫm đương nhiên còn nhớ. Cho đến phong nguyệt vô tình, tương tư vẫn không thể bỏ."

Sau đó thấy mắt nàng lấp lánh nhìn sang, trong mắt ngập hơi nước, hắn hôn lên trán nàng, "Chuyện về Khanh Khanh đương nhiên phải nhớ, nửa điểm không dám quên."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên lại nghĩ phải tặng hắn cái gì, nàng chạm vào ngón tay hắn, “Nếu lễ vật ta tặng giống với người khác thì sao?”

Thẩm Sơ Hàn dỗ nàng, “Giống làm sao được, đã là Khanh Khanh tặng đương nhiên độc nhất vô nhị. Ngay cả nàng hái cành hoa đi tặng thì cũng vì Khanh Khanh hái nên mới đặc biệt đẹp.”

Mạc Yên Nhiên cười cong cong hai mắt, “Miệng lưỡi trơn tru.”

Hắn lại đột nhiên nắm tay nàng, “Bất tri bất giác đã một năm rồi. Có Khanh Khanh làm bạn bên cạnh ngày tháng qua đặc biệt nhanh.”

Bệ hạ, chủ đề thay đổi nhanh quá, Khanh Khanh có chút chịu không nổi.

Nàng sửng sốt một lát mới nắm lại tay hắn, “Ta lại cảm thấy một năm này dài hơn những năm khác.” Nàng nghịch tay hắn, “Giống như đã trải qua rất nhiều, rất nhiều chuyện. Lang quân, chàng xem, trong lúc bất tri bất giác ta đã từ Bảo Lâm nho nhỏ lên tới Tần. Cảm thấy đã gặp rất nhiều chuyện, giống như một đường đầy chông gai mới tới được.”

Nàng ngừng một thoáng, sau đó tựa vào hôn khóe môi hắn, “Ngày đó ta đã nói, người trong giấc mơ đứng trước mặt ta, che gió che mưa cho ta, bảo vệ ta, cho ta sức mạnh, ta đã nhìn thấy bệ hạ. Nay…” Nàng chậm rãi rời khỏi hắn, giúp hắn lau đi vết son môi, “Dường như giấc mơ đã trở thành sự thật.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 73

Tiết vạn thọ mùng sáu tháng sáu, ngày này luôn đặc biệt bận rộn. Mạc Yên Nhiên từ sáng sớm thức dậy đã bận không ngừng, vốn không có chuyện của nàng, dù sao phía trên Hoàng Hậu nương nương có thể xử lý từng việc vô cùng tốt. Nàng chỉ cần sáng sớm tới thỉnh an, trở về bắt đầu tìm quần áo.

Bất kể yến hội thế nào trang phục và trang sức của phụ nữ luôn là tiêu điểm thảo luận của toàn trường, cụ thể là thảo luận giữa các nữ nhân. Mạc Yên Nhiên làm sủng phi đương nhiên phải làm gương, tuy rằng nàng tin rằng bất kể nàng mặc cái gì Thẩm Sơ Hàn cũng cảm thấy đẹp. Thẩm Sơ Hàn cũng thật sự nói như thế, nhưng phụ nữ mà, không ai không thích trang điểm, vừa nghĩ nàng vừa lật qua một đống quần áo.

Thanh Thiển vẻ mặt đau khổ hỏi nàng, “Chủ tử, thật ra chúng ta cứ mặc theo phẩm cấp cũng cực kỳ xinh đẹp, chủ tử chúng ta dùng mặt đã thắng người khác, dù mặc tương tự cũng không so được với chủ tử nửa phần.”

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng ta một cái, ừ một tiếng rồi tiếp tục chọn quần áo.

Người trong cung Trường Tín sắp điên lên rồi. Chỉ thiếu nước túm cổ áo Mạc Yên Nhiên nói ngươi đẹp, ngươi đẹp nhất, mặc cái gì cũng đẹp, xin tha cho!

Cuối cùng Thẩm Sơ Hàn xuất hiện giải quyết khốn cảnh của đám nô tài, hắn tiến vào liền thấy quần áo ném đầy phòng, lúc đó biểu cảm đã rất kỳ

https://thuviensach.vn

quái, hắn chau mày, đi vào giữ chặt hai tay còn đang so sánh hai bộ quần áo của Mạc Yên Nhiên.

Mạc Yên Nhiên quay đầu thấy hắn đến cũng không rảnh quan tâm, khoát tay nói, “Đang bận, đang bận đây.”

Hắn bật cười, lại nắm tay nàng trong lòng bàn tay lần nữa, nhẹ giọng dỗ nàng, “Mặc cái gì cũng đẹp, dù nàng mặc vải bông châm gỗ ra ngoài cũng đã diễm áp tứ phương, không cần lo lắng như thế.”

Mạc Yên Nhiên nghe vậy dừng một lát, “Như chàng nói thì ta tìm bộ quần áo cung nữ mặc cũng được?” Nói xong còn trợn mắt lườm, “Ai nha, đại nam nhân như bệ hạ không hiểu cái này đâu.” Nàng quay sáng nắm tay hắn, “Cũng giống như các ngươi thích khoe khoang nữ nhân của mình xinh đẹp dịu dàng thế nào, đối với chúng ta mà nói, muốn xem nam nhân có tốt với chúng ta hay không thì phải xem quần áo trang sức.”

Nàng le lưỡi, “Được rồi, chủ yếu là do lòng hư vinh của ta thôi, dù sao mọi người đều chung một nam nhân.” Nàng thấy vẻ mặt hắn đang yên lành dần nặng xuống, vội vàng kéo hắn ra ngoài hắn cũng không động đậy, đành bĩu môi hỏi hắn, “Ta mới nói một câu lang quân đã không vui? Hôm nay là sinh nhật của chàng đấy, nếu chọc chàng không vui ta sẽ mang tội lớn.”

Thẩm Sơ Hàn vuốt tóc nàng, “Trẫm chỉ là…” Người hầu trong phòng đã lui gần hết, thấy chủ tử nhà mình và bệ hạ bình tĩnh nói chuyện lại lui hết ra ngoài, chỉ để lại hai bọn họ, giọng nói trầm thấp của hắn vang lên rõ ràng trong phòng ngủ yên tĩnh, “Không hiểu sao đôi khi cảm thấy đối với nàng vẫn chưa đủ tốt, giống như vẫn phụ lòng nàng.”

Nàng cười mặt mày cong cong, “Lang quân đối với ta đã tốt lắm rồi, còn dám có yêu cầu gì nữa? Ta không dám nói muốn lang quân chỉ có một mình ta.” Nàng giống như cố gắng nhếch khóe môi cười, lại vẫn chậm rãi buông

https://thuviensach.vn

tay hắn ra, “Con người quý tại tự biết, ta có thứ ta nên có rồi, lang quân không cần bận tâm chuyện này.”

Thẩm Sơ Hàn chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc đắng ngắt, có vài lời chưa trải qua suy nghĩ đã buông ra, “Ta không phải không thể chỉ có một mình nàng.”

Mạc Yên Nhiên giật nảy mình, vì hắn đột nhiên xưng ta, bình thường dù hắn say mê cũng biết thân phận của mình, như bây giờ khiến nàng nhất thời không biết đáp lại làm sao. Dường như hắn cũng phản ứng lại, hơi ảo não nhíu mày, kéo tay nàng một lần nữa, “Trái tim ta Khanh Khanh còn không rõ sao? Tuy ta là bệ hạ của người khác nhưng là lang quân của một mình Khanh Khanh thôi.” Hắn ôm nàng vào lòng, “Nhiều lúc ta chỉ khát vọng phong hoa tuyết nguyệt, hồng tụ thêm hương, chỉ có nàng và ta, hai chúng ta đi làm chuyện nàng muốn làm, chỉ cần nàng ở cạnh ta là tốt rồi. Ta biết nói như vậy rất gượng ép, nhưng ta cũng có khát vọng, không chỉ có mình nàng đâu Khanh Khanh, ta cũng khát vọng không kém gì nàng.”

Cuối cùng, quần áo để Mạc Yên Nhiên đi dự tiệc tối do Thẩm Sơ Hàn chọn, nàng còn nhỏ, bề ngoài lại diễm lệ, hắn chọn cho nàng màu sắc sáng rõ khiến nàng trở thành tiêu điểm dễ thấy của cả sảnh đường. Vốn là chuyện cực kỳ không hợp quy củ nhưng hai người đều không bận tâm chuyện này, Hoàng Hậu đương nhiên sẽ không gây sự với Mạc Yên Nhiên, cho nên hai người cùng nhau bước vào. Thậm chí nàng còn lơ đãng nhận lấy người hậu cung hành lễ. Nàng không nhận thấy, chỉ đứng sau hắn hơi cúi đầu.

Thẩm Sơ Hàn không ở lại bao lâu đã tới phía trước, hôm nay là ngày sinh của thiên tử, văn võ cả triều đều đến chúc thọ, Thẩm Sơ Hàn đương nhiên phải tới phía trước ứng phó bọn họ, về phần phi tử hậu cung đã có Hoàng Hậu tiếp đãi, đương nhiên không cần hắn lo lắng.

Khi hắn trở về sắc mặt đã đỏ ửng, lại vẫn nhận bọn họ kính rượu, Mạc Yên Nhiên trong lúc hoảng hốt cảm thấy thời gian giống như trở về lúc giao

https://thuviensach.vn

thừa. Thư Nhu hơi đẩy nàng một cái nàng mới ý thức được tới lượt mình kính rượu, nàng đứng bật dậy bước tới. Thẩm Sơ Hàn cười nhìn nàng, dường như hắn hơi say, mặt mày mềm mại như nước, nàng có chút do dự cuối cùng vẫn nhận lấy thứ gì đó trên tay Thư Nhu.

"Những thứ đẹp đẽ quý giá của thần thiếp đều do bệ hạ thưởng, nên mới tặng thứ không đáng tiền, mong bệ hạ đừng ghét bỏ." Hắn ừ một tiếng, Ninh An đi xuống đón đồ vật lên, hắn hơi cúi đầu nhìn một lát, sau đó khi ngẩng đầu trong mắt đã không chỉ có nước mà càng giống một hồ nước sâu có thể hút nàng vào trong."

Hắn thu vật kia vào trong lòng mình, gói kỹ khiến người phía dưới không nhìn rõ đó là thứ gì, nhưng trên mặt hắn đầy ý cười, "Lễ vật rất hợp ý trẫm, Di Tần ở bên cạnh trẫm không ít ngày, cung kính thủ lễ, đặc tấn Chiêu Nghi, phong hào không thay đổi."

Mạc Yên Nhiên cảm thấy cả phòng đều yên lặng trong một giây, kế tiếp là các loại âm thanh thì thầm lặng lẽ vang lên, nàng lại làm như không nghe thấy, hơi khom mình cười nhìn nàng, nàng chậm rãi quỳ xuống, "Tạ bệ hạ."

Trong một năm, Khanh Khanh nàng không phải tới Tần vị, mà đã là Chiêu Nghi đứng đầu cửu tần.

Thư Anh ngồi hơi xa nhưng vẫn nghe rõ ràng thánh chỉ kia nói gì, Chiêu Nghi. Nàng cúi đầu bấm lòng bàn tay mình, nàng đi nhiều năm như vậy mà vẫn kém một tiểu nha đầu mới tiến cung sao? Nàng nhắm chặt mắt, chậm rãi nhếch một một cái, tâm tư của bệ hạ ai biết được, giờ phút này sủng Mạc Yên Nhiên ngươi, khi ngươi đổ cũng chỉ trong một chốc một lát thôi, đi quá nhanh dù sao không tốt, đến cuối cùng khó tránh khỏi rơi vào kết cục của Phong Giáng Bạch.

Nhìn đi, đã chết cũng không thể giữ lại trái tim bệ hạ, bệ hạ đảo mắt đã yêu người khác. Nàng hít sâu hai cái, chậm rãi bình tĩnh lại, khi ngẩng đầu

https://thuviensach.vn

đã là nụ cười không thể chê vào đâu.

Hoàng Hậu cũng giật mình, nhưng nàng có vẻ rất vui, giọng nói hơi vang một chút, “Chúc mừng Di Chiêu Nghi, bản cung sẽ nhanh chóng sắp xếp việc sắc phong.” Nàng lại quay sang nói với Thẩm Sơ Hàn, “Hôm nay là ngày tốt của Di Chiêu Nghi, tối nay bệ hạ phải ở bên nàng ấy mới được.”

Tiết vạn thọ vốn nên ở lại Vĩnh Khang Cung, chuyện này là truyền thống bất thành văn để tỏ vẻ Hoàng Hậu được tôn trọng, cũng thể hiện địa vị của Hoàng Hậu. Nhưng Hoàng Hậu giống như không để ý chút nào, nụ cười chân thành nhìn bọn họ, Thẩm Sơ Hàn gật đầu, “Hoàng Hậu có lý.”

Mạc Yên Nhiên còn chưa tỉnh lại từ tin tức này, vừa mới bước vào cung Trường Tín lại đột nhiên phát hiện giàn nho đã mọc kín rồi, sớm sai người đặt một chiếc ghế dài bên dưới, nàng chạy tới nhìn xem, cảm thấy mát mẻ vô cùng.

Thẩm Sơ Hàn đi theo phía sau nàng, “Thích không?”

Nàng gật đầu, gọi hắn tới bên cạnh, sau đó hai người nằm trên chiếc ghế dài, trên người hắn đầy mùi rượu nhưng nàng không cảm thấy khó ngửi, đầu nàng vùi trong lòng hắn thì thầm hỏi, “Hôm nay lang quân quá đột ngột làm ta giật mình.”

Hắn buồn cười, “Không đột ngột, trẫm suy nghĩ đã lâu rồi.”

Mạc Yên Nhiên kéo vạt áo hắn, “Nếu chỉ có hai người chúng ta, lang quân có thể chỉ coi ta là Khanh Khanh không?”

Hắn cúi đầu nhìn nàng, ừ một tiếng, “Ta đã sớm nghĩ chỉ để nàng ở Tần vị là không thích hợp, nói muốn tấn vị cho nàng lại dùng dằng mãi, lúc trước nàng cũng nói không thích nên ta nghe ý nàng, nay ngẫm lại thấy để nàng ở Tần vị mới là không nên.”

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu, xoay người nằm trên người hắn, “Chuyện này không giống nhau, ngày đó chàng cho ta ta cảm thấy là ban thưởng, nhưng hôm nay ta cảm thấy là lễ vật.” Nàng sờ sờ, lấy thứ nàng tặng hắn ra giơ lên trước mặt hắn, “Cảm thấy ta tặng cái này cho lang quân, lang quân cực kỳ vui vẻ nên muốn đáp lại ta.”

Hắn phì cười một tiếng, “Nói là rất hợp ý vì dỗ nàng thôi, nhìn tú công của nàng đi.” Hắn nhận lấy, một cái hầu bao nho nhỏ, phía trên lỗ kim sứt sẹo nhưng vẫn nhận ra người thêu rất cẩn thận, đây vốn là chuyện cực kỳ mất kiên nhẫn, Mạc Yên Nhiên làm được khiến Thẩm Sơ Hàn đột nhiên có chút cảm động. Nhưng hôm nay Mạc Yên Nhiên dường như đặc biệt được chiều mà kiêu nên hắn mới định đùa nàng.

Quả nhiên, nàng chu môi lên, “Nói gì chứ, đây là tâm ý của ta đấy. Hay trước kia chàng nói ta tặng gì cũng thích là dỗ ta?”

Thật sự không chịu nổi nàng không vui, hắn cười rộ lên khom mình tới hôn lên mặt nàng, khiến nàng ghét bỏ đẩy ra, hắn cũng không giận mà vùi đầu trên cổ nàng, “Thích, thích vô cùng. Nàng không biết, khi ta nhìn thấy thứ này không biết bao nhiêu…” Hắn không nói tiếp, Mạc Yên Nhiên bỗng nhiên nghĩ tới chuyện không nên nghĩ, mặt đỏ bừng.

“Dưới giàn nho nghe nỗi tương tư. Xuỵt!” Tay hắn nhẹ nhàng đặt lên môi nàng, “Khanh Khanh, nàng nghe đi.”

Rất yên tĩnh, nàng chỉ nghe thấy tiếng tim đập mạnh mẽ của hắn, nàng nhìn bầu trời xuyên qua giàn dây mây, có những đốm sao nhỏ chiếu xuống, không có gì hết, lại yên tĩnh đến mức khiến người ta căng thẳng.

Hắn cười khẽ, “Không nghe thấy sao, Khanh Khanh ngốc.” Hắn ôm đầu nàng vào lòng mình, tiếng tim đập từng nhịp kia càng rõ ràng, sau đó hắn hỏi, “Giờ đã nghe thấy chưa? Nỗi tương tư của ta.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 74

Gần đây xảy ra vài chuyện lớn, trong đó bao gồm Lục Viễn Thư đại thắng khải hoàn hồi triều, khiến Lục Thanh Vu tăng lên không ít khí thế. Ngẫu nhiên ở ngự hoa viên đụng tới, nàng ta luôn diễu võ dương oai, chỉ cao khí ngang, nhưng chuyện này không chứng minh nàng có thể tùy tiện làm càn trước mặt Mạc Yên Nhiên, bởi vì Mạc Thiệp Cung lại được thả ra, dù sao không bắt được lỗi gì cụ thể, tỷ muội Mạc gia ở hậu cung lại rất được sủng ái, đặc biệt là Mạc Yên Nhiên.

Nhưng Mạc Yên Nhiên không chấp nhận lý do này, nàng không cố gắng làm gì cho Mạc gia, nếu thật sự vì lý do này thì là nhờ Mạc Bình U nhờ vả không ít nơi. Nghĩ lại cũng đúng, nàng cười miễn cưỡng, bây giờ chỉ cần nhắc tới chuyện liên quan tới Di Chiêu Nghi thì tất cả đều dễ nói.

Lại nói về Lục Thanh Vu, nàng không phải đặc biệt để mắt tới Mạc Yên Nhiên, nàng cố chấp cho rằng Mạc Yên Nhiên thượng vị nhanh như vậy nhất định liên quan tới Mạc gia. Tuy Mạc Thiệp Cung lại lên triều một lần nữa nhưng Lục Viễn Thư càng được Thẩm Sơ Hàn coi trọng, đây là chuyện thực không thể tranh cãi, cho nên trong lòng nàng có vài phần xem nhẹ Mạc Yên Nhiên. Cố tình Mạc Yên Nhiên luôn không chịu hành động theo lẽ thường.

Có vài lần đụng mặt ở ngự hoa viên, trong đó có một lần nàng ta nằm trên ghế mềm, trong tay cầm hờ cần câu, phía sau có thái giám giương ô che nắng, nhìn như không hề quan tâm cá có cắn câu hay không, tay kia còn đang cầm tiểu thuyết để đọc.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng tới gần Mạc Yên Nhiên liếc sang, còn chưa chờ Lục Thanh Vu tới gần đã mở miệng trước, “Lục Tu Nghi miễn lễ nhé.” Suýt chút nữa khiến nàng nghiến răng, vốn Mạc Yên Nhiên ở dưới một cấp đã không có biểu hiện gì tôn kính, nay tới trên đầu lại càng ngang ngược.

Lục Thanh Vu cười cười, vẫn vén váy thi lễ, “Di Chiêu Nghi thật có hứng trí, trời nóng như vậy còn ra ngoài câu cá.”

“Dù sao ở trong cung cũng không có việc gì làm, giương ô che nắng, nay mặt trời đã xuống núi cũng không nóng lắm. Ngược lại Lục Tu Nghi còn hứng trí hơn, đi ra dạo vườn cơ à.” Nàng để cuốn tiểu thuyết trên tay xuống, hai tay đều nắm cần câu, không để mắt tới Lục Thanh Vu chút nào, “À, nghe nói Lục đại nhân đánh thắng trận đã trở về, vậy phải chúc mừng Lục Tu Nghi. Có điều bây giờ đã đi khắp nơi khoe khoang nhà mẹ đẻ lợi hại thế nào có vẻ hơi nóng vội rồi.”

Vẻ mặt Lục Thanh Vu cứng đờ, “Chiêu Nghi nương nương trước nay tư tưởng cao hơn chúng thần thiếp, thần thiếp không rõ thần thiếp có gì phải vội.”

Mạc Yên Nhiên nghiêng mặt nhìn nàng ta nở nụ cười, “À, vậy thì không vội. Mặt trời còn chói chang lắm, đừng phơi cháy đen làn da mềm mại của Lục Tu Nghi, mau về đi.”

Lục Thanh Vu thật sự muốn hộc máu, “Làn da của nương nương mới vô cùng mềm mại, thần thiếp người nhỏ lời nhẹ, chỉ muốn khuyên một câu.” Nàng chỉ chỉ hồ cá, “Cá chép trong này chỉ để nhìn, ăn vào sợ là hương vị không tốt, nếu nương nương thích ăn cá không ngại bảo ngự thiện phòng chuẩn bị ít cá xích lân cho nương nương, hương vị cũng không tệ.”

Dám nói Mạc Yên Nhiên không có kiến thức, hiện giờ nhà mẹ đẻ nàng ta đang được coi trọng nên nói những lời này không coi là ngông cuồng. Mạc Yên Nhiên lại không chịu nhận một chút nói móc, nàng chậm rì rì

https://thuviensach.vn

xách cần câu đứng lên, cái móc câu thẳng tắp phản chiếu ánh nắng mặt trời cực chói mắt.

Mạc Yên Nhiên lung lay cần câu đưa tới trước mặt nàng ta, nhìn sắc mặt Lục Thanh Vu ngày càng khó coi, "Thế bản cung mới nói Lục Tu Nghi rất khó đi lên trên, vì sao cơ chứ?" Nàng rung mạnh hơn, vốn đứng gần nên lúc này không ít nước từ trên dây cước bắn lên người Lục Thanh Vu, cố tình hôm nay nàng ta còn mặc màu trắng, thế nên chút nước này nhìn có vẻ cực bẩn.

"Người ta câu cá để tĩnh tâm dưỡng khí ngưng thần, chỉ có Lục Tu Nghi ngươi nghĩ tới thỏa mãn ham muốn ăn uống." Nàng đưa cần câu cho tiểu thái giám bên cạnh, "Học một chút đi, đừng có cả ngày cho rằng mình giỏi giang thế nào, hậu cung này có nữ nhân nào không có bối cảnh, chỉ có ngươi lợi hại nhất chắc?" Nàng ném khăn tay lên người Lục Thanh Vu nàng ta còn không bắt được, "Khăn này thưởng cho Lục Tu Nghi, không cần thỉnh an, bản cung đi trước."

Nói đoạn liền dẫn một đoàn người khí thế rào rạt bỏ đi, nhìn tốc độ cực nhanh nhưng Mạc Yên Nhiên đi đầu tiên lại từng bước chậm chạp, giống như nghĩ kỹ rồi mới đi. Lục Thanh Vu nhìn vài vết bùn trên người mình, suýt chút nữa hét lên, mất một lúc lâu mới khống chế được bản thân, nắm chặt khăn của Mạt Yên Nhiên giậm chân nói, "Hồi cung."

Nhưng lần này Mạc Yên Nhiên cũng phạm một lỗi, nàng trở về cung Trường Tín mới nhớ ra. Mạc Yên Nhiên làm việc cẩn thận, cung nữ bên cạnh cũng vậy, bình thường đồ dùng trên người không có ấn ký nào chứng minh là xuất phát từ chỗ nàng. Có điều hôm nay khăn nàng dùng thì có, đó là khăn nàng dùng khi học thêu để thêu hầu bao cho Thẩm Sơ Hàn, phía trên có thêu một chữ Khanh nho nhỏ, để lại chỗ người khác dù sao cũng không tốt.

https://thuviensach.vn

Tuy nàng ý thức được điểm này nhưng khi đó đã ném lên người Lục Thanh Vu, làm gì có chuyện lấy lại, nếu sai người đi đòi khó tránh khỏi sẽ đồn đại Mạc Yên Nhiên nàng keo kiệt thế nào, ngay cả một cái khăn cũng tiếc.

Nghĩ phiền, dứt khoát dùng bữa tối xong liền ngủ sớm.

Khi Thẩm Sơ Hàn đến thì nàng đã ngủ say, hắn có chút ngạc nhiên, trong lúc thay quần áo hỏi người bên cạnh nàng, "Xảy ra chuyện gì mà ngủ sớm vậy?"

Thư Nhu tính toán dưới đáy lòng một lúc mới hàm hồ đáp, "Chiều nay khi câu cá ở ngự hoa viên chủ tử đụng phải Lục Tu Nghi."

Hắn chau mày, gần đây Lục Thanh Viên cư xử có phần mất đúng mực, nhưng vì có liên quan tới Lục Viễn Thư nên hắn không tiện phạt nàng ta, cứ để như vậy, không ngờ dám ức hiếp Mạc Yên Nhiên. Nói thật, Thẩm Sơ Hàn quá xem nhẹ sức chiến đấu của Mạc Yên Nhiên, cũng tại đáy lòng hắn cảm thấy Mạc Yên Nhiên tuổi còn nhỏ, bình thường nàng ương ngạnh kiêu ngạo trong mắt hắn đều là cô gái nhỏ làm nũng thôi, chỉ là một chút làm càn không đáng nhắc đến. Cho nên bất kể có chuyện gì hắn luôn sợ nàng sẽ chịu thiệt, dù Mạc Yên Nhiên ít khi bẩm báo tới chỗ hắn thì hắn cũng phải giám sát cẩn thận, luôn sợ nàng không vui.

Càng đừng nói sau khi hắn biết tâm ý của bản thân, nào còn chịu nổi nàng chịu ấm ức, bảo hắn ngay lúc này biếm Lục Thanh Vu xả giận cho nàng hắn cũng không chút do dự. Lúc hắn vào chăn, nàng giống như cảm nhận được dựa vào lòng hắn, trái tim hắn càng mềm nhũn, không tin vì một Lục Thanh Vu mà Lục Viễn Thư dám làm trái ý hắn.

Buổi sáng khi thức dậy Mạc Yên Nhiên cũng tỉnh, hắn nhìn sắc mặt nàng không tốt lắm tưởng rằng nàng vẫn bực mình chuyện hôm qua, muốn dỗ dành nàng, "Lục Thanh Vu làm nàng khó chịu à?"

https://thuviensach.vn

Thật ra Mạc Yên Nhiên chỉ hơi bực mình khi mới thức dậy, đầu còn đang mơ màng, nghe lời hắn nói mới chậm rãi phản ứng lại, dùng khóe mắt lườm hắn một cái, đầu còn chưa quay sang. Hắn thì cho rằng nàng thừa nhận, muốn nhéo má nàng, "Đừng không vui, trẫm xả giận cho nàng nhé? Hạ phân vị của nàng ta được không?"

Mạc Yên Nhiên giờ mới nhận ra ánh mắt nghiêm túc của hắn, chậm rãi nở nụ cười, "Đang êm đẹp hạ phân vị người ta làm chi? Người ta có làm gì đâu."

Thẩm Sơ Hàn lại chỉ quan sát biểu cảm của nàng, thấy nàng hơi dịu lại mới nói tiếp, "Còn không sai nữa à? Khiến nàng khó chịu là sai lầm lớn rồi." Hắn chậm rãi tới gần nàng, "Nàng là bảo bối của trẫm, sao có thể để người ngoài chọc giận được."

Trong phòng còn nhiều người như vậy, tóc hắn cũng chưa buộc lên xõa phía sau, khom người tới nói chuyện với nàng khiến biết bao nhiêu người nghe thấy, dù da mặt nàng dày thì cũng sắp bốc cháy rồi, nàng đẩy hắn một cái, "Nói linh tinh gì vậy, nàng ta không chọc giận ta, chàng cũng đừng làm rộn, chẳng phải phụ thân nàng ta vừa mới thắng trận trở về sao?" Nàng hừ một tiếng, "Chàng làm vậy sẽ khiến phụ thân người ta giận chết, còn tưởng đánh thắng trận trở về là chọc giận chàng đấy. Hơn nữa, nàng ta không đủ trình độ chọc giận ta, chàng còn chưa gặp nàng ta đấy thôi, gặp rồi có khi lại kể tội ta ấy chứ."

Hắn cười chỉ vào mũi nàng, "Nàng làm gì người ta mà người ta kể tội nàng?"

Mạc Yên Nhiên phất phất tay không thèm để ý, "Chuyện nữ nhân ấy mà, bệ hạ mau vào triều đi." Thẩm Sơ Hàn thật sự yêu chết bộ dạng này của nàng, bắt lấy tay nàng hôn một cái. Mạc Yên Nhiên được sủng mà kiêu làm rất thuần thục, lập tức rút tay về, "Còn chưa rửa tay này, chàng cũng thật là, mau đi đi, cẩn thận lại muộn."

https://thuviensach.vn

Không ngờ rằng tin tức Lục Thanh Vu tấn vị đến nhanh như thế. Khi tin về Lục Viễn Thư truyền tới kinh thành Mạc Yên Nhiên đã chuẩn bị nghênh đón tin tức Lục Thanh Vu tấn vị, không ngờ nhanh hơn nàng nghĩ, gần như Lục Viễn Thư vừa bước vào Cần Chính Điện tin tức từ phía Thẩm Sơ Hàn đã truyền ra, thăng làm Lục Phi.

Mạc Yên Nhiên nghe tin tặc lưỡi một cái, nếu không tin tâm ý của Thẩm Sơ Hàn đối với mình, nàng thực sự sẽ cho rằng hắn nâng Lục Thanh Vu để tát mặt mình ấy chứ. Lúc trước nàng mới tấn Tần vị, Lục Thanh Vu người ta đã thẳng tắp lên cửu tần làm Tu Nghi; giờ nàng mới được thăng làm Chiêu Nghi, có thể nho nhỏ đè Lục Thanh Vu một lát, còn chưa thở ra một hơi, đảo mắt người ta đã lên làm phi đè nàng một đầu.

Mạc Yên Nhiên tỏ vẻ vô cùng không biết nói gì, hơn nữa cực kỳ bất mãn trước mặt Thẩm Sơ Hàn, “Lúc trước đã nói đừng vội thăng vị phân của ta, để ta để dành, để dành đủ rồi thì thăng một lượt, tấn thẳng đến tứ phi hoặc là Di Phi gì đấy, như vậy ngay cả nàng ta là Lục Phi cũng không thể đè lên ta được. Mấy ngày trước ta còn khiến nàng ta mất mặt kia kìa, ta đây mặc kệ, tóm lại mấy ngày này ta không ra ngoài, để nàng ta bắt được còn không vén tay áo ức hiếp ta một trận à.”

Thẩm Sơ Hàn bị nàng làm cho buồn cười, “Nói chuyện với Hoàng Đế bệ hạ kiểu gì thế, nàng cho là đang ra ngoài chọn mua cái gì à, còn tứ phi, phi vị đặt bên miệng.”

Mạc Yên Nhiên hất tay hắn, “Là lang quân thường thường tới hậu cung chọn đến chọn đi như chọn đồ mới đúng, bày một loạt thẻ tên chỉ chờ chàng hợp ý thì lật kia kìa, ta đây mới động mồm động mép thôi, làm sao dám so với lang quân.”

Thẩm Sơ Hàn ôm nàng lập tức bị nàng đẩy ra, “Nóng lắm, cách xa một chút.”

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài, “Nàng thật là, ngày đó ta nói muốn hạ phân vị nàng ta thì nàng không chịu, giờ lại ghen.”

Mạc Yên Nhiên giơ chân, “Ta ghen chỗ nào, ta chỉ không thích người ta lúc nào cũng đè lên ta thôi, nàng ta gặp lang quân muộn hơn ta nhiều, vậy mà ta cảm thấy ta là tấm chắn mà lang quân dựng lên cho nàng ta, mọi thứ chĩa về phía ta, được lợi luôn là nàng ta.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, “Rõ ràng mọi chuyện chĩa vào nàng ta, được lợi là nàng mới đúng.” Hắn lại vỗ mặt nàng, “Nàng tức giận với nàng ta làm gì, Lục Viễn Thư người ta chỉ có một nữ nhi đã đưa vào cung rồi, nay hắn lập công chẳng phải sẽ chiếm chút lợi lộc cầu ân điển cho nữ nhi của hắn? Nàng thì không giống, vì trẫm thích nàng, không thích nàng bị khinh bỉ mới thăng vị cho nàng, cho dù bây giờ nàng là Bảo Lâm cũng không phải sợ.”

“Nàng là Khanh Khanh của ta cơ mà, ai dám khiến nàng ấm ức.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 75

Lục Thanh Vu thăng chức đến phi vị, còn chưa đợi đến đại điển phong phi của nàng ta thì đã có tin tức liên tiếp từ trên triều. Tuy nàng không dựa vào Mạc gia nhưng vẫn thời khắc chú ý đến, dù sao nàng cũng mang họ Mạc, nàng không thèm để ý không có nghĩ mọi người đều không để ý.

Nói là tra ra tội trạng của Mạc Thiệp Cung, đã trình tới trước mặt Thẩm Sơ Hàn, khi vào triều Thẩm Sơ Hàn ném chứng cớ kia tới trước mặt Mạc Thiệp Cung, Mạc Thiệp Cung đương trường bị cắt chức giam ở nhà chờ điều tra. Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Là tội gì?”

“Chuyện này…” Dù sao cũng là chuyện trên triều, ngay cả Thẩm Sơ Hàn cũng không nói ra ngay trên triều, chỉ ném tới trước mặt Mạc Thiệp Cung bảo ông ta tự xem.

Mạc Yên Nhiên cũng không hỏi tiếp, “Thượng Thư đại nhân không nói gì?”

Sơ Ảnh lắc đầu.

“Quả là không cầu xin chút nào…” Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, phẩy tay áo mình, ha, huynh đệ tương thân tương ái nhà mình sao lại trở mặt thế nhỉ?

Sơ Ảnh tương đối hiểu biết chuyện trên triều, “Có điều chuyện lần này có vẻ nghiêm trọng hơn lần trước nhiều. Lần trước chỉ cấm chân, lần này trực tiếp cắt chức, có lẽ Thượng Thư đại nhân không tiện cầu xin cũng phải, chủ tử nên nhớ lần trước bệ hạ đã nói bọn họ cùng một giuộc.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Dù thế cũng sẽ không ngồi yên không để ý, đợi chút nữa đi, nếu mấy ngày này phụ thân còn chưa hành động…” Nàng khẽ động đốt ngón tay, “Hiền Phi tỷ tỷ kia của ta có lẽ sẽ khóc cầu xin tới trước mặt ta.” Nàng hơi nghiêng đầu suy nghĩ, “Chậc, nếu vậy ta có nên giúp hay không đây.”

Thanh Thiển có chút khó hiểu, “Nếu Hiền Phi nương nương nhờ cậy chủ tử thì chủ tử phải nhờ tới trước mặt bệ hạ rồi? Thái độ bệ hạ dứt khoát như vậy, chủ tử mạo muội đi cầu xin có phải không tốt hay không?”

“Không tốt?” Đương nhiên không tốt, Mạc Yên Nhiên hiểu rất rõ. Nàng cầm lấy mấy quả hạch chậm rãi ăn, “Vậy phải nhìn xem Hiền Phi tỷ tỷ có bao nhiêu lòng thành, ngươi cũng biết chủ tử nhà ngươi rất tốt lại hay mềm lòng, nói không chừng nàng đau khổ cầu xin một lát ta sẽ mềm lòng giúp đấy.”

“Nhưng mà, nếu chủ tử có thể giúp…”

Mạc Yên Nhiên phất tay, “Quên đi, dù sao lửa còn chưa đốt đến người ta, cứ để xem đã.”

Mạc Bình U đến nhanh hơn nàng tưởng, chuyện chưa qua hai ngày nàng ta đã tới. Khi Mạc Yên Nhiên nghe tin phải giật mình, nàng đang uống trà nên có hai giọt bắn lên mu bàn tay nàng, may mà nước không còn nóng, nàng vẫn thoáng nhíu mày buông trà xuống, tự dùng khăn lau tay, “Muốn gặp ta?”

“Đã chờ ở ngoài, nói là nếu chủ tử còn nghỉ ngơi thì nàng ta chờ bên ngoài cũng không sao.”

Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Hả? Nén giận vậy cơ?” Nàng lại cảm thấy tâm trạng tốt hơn một ít, đứng lên phất tay áo, “Vậy ra ngoài thôi, không tiện để Hiền Phi tỷ tỷ đợi lâu.”

https://thuviensach.vn

Thật ra tối qua Thẩm Sơ Hàn đã nhắc tới chuyện này với nàng, hậu cung không thể tham gia chính sự, nàng nghĩ tới đạo lý này nên không phát biểu bình luận gì, Thẩm Sơ Hàn phải đùa nàng một lúc nàng mới nói, “Có ảnh hưởng tới cha ta không?”

Thẩm Sơ Hàn suy nghĩ một lúc mới nói, “Khanh Khanh lo lắng chuyện này?”

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Ta cũng không lo lắng lắm, ta chỉ sợ người khác đều cảm thấy một khi cha ta ngã thì ta cũng cách xuống đài không xa. Có điều như thế ta cũng không sợ, dù sao thời gian sẽ trả lời cho bọn họ, đúng không?” Nàng níu chặt vạt áo Thẩm Sơ Hàn, “Đúng không lang quân, nếu mấy ngày này chàng vẫn ở chỗ ta thì nào có ai dám xem nhẹ ta?”

Nói xong nàng lại cười ra tiếng, “Nói không chừng bọn họ sẽ cảm thấy ta là cứu tinh của Mạc gia ấy chứ. Chàng nói tỷ tỷ nhà ta có tới cầu xin ta không?”

Thẩm Sơ Hàn chẳng còn cách nào với nàng, vuốt mũi nàng nói, “Nàng rảnh rỗi quá rồi, nếu người ta thật sự tới tìm nàng thì làm sao bây giờ?”

Tuy trong lòng Mạc Yên Nhiên đã gần như có đáp án nhưng ánh mắt vẫn sáng lấp lánh nhìn Thẩm Sơ Hàn làm nũng, “Vậy lang quân dạy ta đi, ta không nắm chắc suy tính của lang quân. Dù sao cũng là tỷ tỷ nhà ta, tuy ta không quá thích nàng ta nhưng rốt cuộc cũng là thân thích, không tiện tỏ vẻ ta không để ý chút nào.”

Thẩm Sơ Hàn nhíu mày, “Vậy nàng tỏ vẻ không để ý chút nào là được, dù sao lửa cũng không đốt được tới chỗ nàng, nếu nàng quá để ý ngược lại khiến bọn họ cho rằng nàng để ý chuyện này, cũng không tốt.”

Nàng hừ một tiếng, “Khoa trương quá đi, ta có chỗ nào ảnh hưởng lớn tới lang quân như thế, làm như ta để ý, không vừa lòng thì lang quân sẽ theo ý ta vậy.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, ngữ điệu thật sự giống như không để tâm, “Ai biết được, không phải có một câu là gió thổi bên gối không ai chống cự được hay sao? Thổi nhiều bên tai trẫm nói không chừng trẫm sẽ theo nàng đấy.”

Chuyện tiếp theo không cần nói thêm nữa.

Mạc Bình U vẫn cứ phải đợi một lát, nhưng nàng ta rất kiên nhẫn, chờ Mạc Yên Nhiên đi ra thậm chí nàng ta còn đứng lên, chỉ thiếu nước hành lễ. Mạc Yên Nhiên không thèm để ý chuyện này, “Tỷ tỷ cứ ngồi là được, ta vừa mới thay bộ quần áo, mong là không chậm trễ thời gian của tỷ tỷ.”

Mạc Bình U có phần căng thẳng, nhấp một ngụm trà, “Không sao, vốn vì có chuyện muốn nhờ muội muội.”

Mạc Yên Nhiên cười, “Tỷ tỷ không cần quá khách khí, trời không còn sớm nữa, e là lát nữa bệ hạ sẽ tới, có chuyện gì cứ nói thẳng đi.”

Vẻ mặt Mạc Bình U cứng lại, nhưng vẫn gượng cười, “Ngươi cũng biết, ta tới vì chuyện cha ta.” Nàng hít thở một lát, “Dù ta không biết vì sao lần này thúc phụ lại khoanh tay đứng nhìn, chuyện của chúng ta, tuy chúng ta không vừa mắt lẫn nhau nhưng nếu liên lụy tới chuyện trên triều thì cũng không tốt.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, “Tỷ tỷ hiểu lầm, ta không nói với cha ta cái gì, ta và phụ thân trước nay không thân thiết, ta tiến cung rồi cũng chỉ gặp ông ấy một lần, chính là lần tỷ tỷ bị giáng chức. Ta còn nhớ rõ ràng, phụ thân dạy ta phải vui vẻ sống chung với tỷ muội nhà mình, trăm ngàn lần đừng mơ giẫm tỷ muội thượng vị.” Dứt lời nàng hừ lạnh một tiếng, “Cho nên sau đấy ta không dám tiếp cận tỷ tỷ chút nào, mặc tỷ tỷ lên đến vị trí Hiền Phi. Tuy ta không thể quyết định được mọi thứ, nhưng nếu ngáng chân một chút khiến tỷ tỷ không được yên bình thì vẫn làm được.”

https://thuviensach.vn

Nàng dùng tay chống cằm, híp mắt cười, “Tỷ tỷ luôn cảm giác được đúng không, ta không gắng sức gây chuyện với ngươi. Ngay cả ngươi lén gặp mặt biểu ca ta cũng làm như không biết gì hết, không tiết lộ với bệ hạ nửa câu.”

Sắc mặt Mạc Bình U trở nên trắng bệch, “Ngươi không tiết lộ có lẽ không phải vì ta.”

“Vì ai quan trọng gì, dù sao đều là tỷ tỷ có lợi thôi. Được rồi, ta sẽ trả lời cụ thể vấn đề vừa rồi của tỷ tỷ. Ta không có, không chút nào nhắc tới chuyện của chúng ta với Thượng Thư đại nhân, càng không bảo ông ấy đối phó với bá phụ. Ngươi cũng biết, tiếng nói của ta ở nhà chúng ta không có chút tác dụng nào, ngươi sẽ không nghĩ vì ta lên làm Chiêu Nghi mà Mạc Thượng Thư sẽ nghe lời ta đấy chứ.”

Sắc mặt Mạc Bình U vẫn rất khó coi, thậm chí nghe xong lời nàng nói còn nhăn mày càng chặt, vẻ mặt nhìn nàng cũng càng khó lường, “Ngươi, thật sự chưa nói gì với thúc phụ?”

Mạc Yên Nhiên có chút mất kiên nhẫn, “Nếu tỷ tỷ chỉ muốn hỏi ta hai câu này thì không cần hỏi nữa, trở về sớm đi.”

Mạc Bình U nói một tiếng không, tay nắm chặt thành ghế, lúc này Mạc Yên Nhiên lại vô cùng kiên nhẫn chờ nàng ta nói chuyện, đợi một lát mới nghe nàng ta nói, “Ta đến cầu xin ngươi, Yên Nhiên.” Nàng liếm môi, “Ta đến cầu xin ngươi, xin ngươi hãy cứu phụ thân ta.”

Biểu cảm của Mạc Yên Nhiên không thay đổi, vẫn giữ nụ cười bên môi, “Cầu xin ta? Tỷ tỷ dùng cái gì cầu xin ta? Dù sao tỷ tỷ cũng nên lấy cái gì đến để thuyết phục ta chứ. Chuyện bá phụ ta không quản được đâu. Ta không phải bệ hạ, cầu xin ta có ích gì? Hơn nữa, chỉ là cắt chức thôi, dù sao cũng không ảnh hưởng đến tính mạng, tỷ tỷ sợ cái gì?”

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U lúc này đã tái mặt, nhìn nàng chằm chằm, “Cắt chức quan? Đó là ngay cả quân quyền cũng lấy lại, lúc này e là thúc phụ đã không để ý tới tình cảm ngày xưa nữa, trong triều thân tín của phụ thân cũng không dám cầu tình, lần này sợ rằng bệ hạ sẽ không dễ dàng bỏ qua cho phụ thân.”

Trong mắt nàng ta chậm rãi dâng lên hơi nước, “Yên Nhiên, ngươi hỏi ta lấy gì để thuyết phục ngươi, khi đến đây ta đã nghĩ, ta có thể lấy ra không gì ngoài áp chế Lục Thanh Vu. Nay nàng ta như mặt trời ban trưa, phụ thân nàng ta ở trên triều gần như đã thay thế vị trí của phụ thân ta, ngươi muốn nhìn nàng ta trở thành Mạc Bình U kế tiếp hay sao? Dựa vào trong triều chèn ép bất cứ kẻ nào? Ngươi không sợ địa vị của ngươi cũng bị uy hiếp sao?”

Mạc Yên Nhiên cười lạnh ra tiếng, chợt nghe nàng ta nói tiếp không ngừng, “Nhưng khi đến đây ta không muốn nói vậy nữa, ta nhìn thấy ngươi chỉ nghĩ tới làm thế nào mới khiến ngươi giơ tay giúp đỡ phụ thân ta, ta biết ngươi hận ông ấy đến mức nào, ta biết ngươi cũng hận ta, hận thúc phụ. Nhưng rất nhiều chuyện đã xảy ra, chúng ta có cách nào đâu, những gì ta nghĩ có thể bồi thường đều đã bồi thường ngươi, nhưng ngươi vẫn không bằng lòng, thậm chí ngươi…” Nàng ta nhắm chặt mắt, khóe mắt chảy lệ, “Ta nói ngươi cướp đoạt của ta cũng chỉ là… Chuyện tới nước này ta chỉ muốn nói với ngươi, xin ngươi bất kể tranh chấp trước kia, giúp phụ thân, giúp Mạc gia, đây đã không còn là chuyện mà ta có thể nhờ biểu ca nữa.”

“Ta biết ngươi có tiếng nói trước mặt bệ hạ, thậm chí bệ hạ sẽ vì ngươi mà thay đổi ý định, nên ta mới tới đây, chỉ muốn xin ngươi đừng nhìn Mạc gia sụp đổ, cơ nghiệp nhiều năm như vậy lẽ nào người không có một chút nào không đành lòng sao? Ngươi dám nói phụ thân ngã, thúc phụ có thể không bị ảnh hưởng chút nào sao? Yên Nhiên, ngươi còn chưa hiểu à, bệ hạ không phải chỉ muốn hạ phụ thân ta, mà vì Mạc gia đã quá lớn mạnh, hắn bồi dưỡng Lục gia không đơn giản chỉ vì ép cha ta giao ra quân quyền, e là bệ hạ đã không thể dễ dàng tha thứ Mạc gia nữa rồi. Yên Nhiên, ngươi

https://thuviensach.vn

không nghĩ tới, cho dù hiện tại ngươi ngày ngày gối đầu bên cạnh hắn, nhưng ngươi có thể đoán được tâm tư của hắn hay không? Hắn tốt với ngươi như vậy, khoan dung với ngươi như vậy, ngươi không sợ là phủng sát ngươi, để phá tan sự đề phòng của Mạc gia sao?"

"Yên Nhiên, ngươi luôn không tin ta sẽ tốt với ngươi, ngươi chỉ tin chính mình. Nhưng một khi Mạc gia ngã, cửu tộc đều không có ngoại lệ, ta không phải đang châm ngòi giữa ngươi và bệ hạ, ta chỉ khuyên ngươi, giống như ngày đó ta đã nói với ngươi, đừng động lòng với bệ hạ, đừng một lòng một dạ với hắn. Hôm nay hắn có thể bâng quơ xử lý Phong Giáng Bạch, ngày mai hắn sẽ có lòng thương tiếc với Mạc Yên Nhiên ngươi sao?"

"Hắn không phải trượng phu của chúng ta, hắn là một đế vương bày mưu tính kế!"

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 76

Mạc Yên Nhiên cảm thấy nhất định Mạc Bình U đã từng học cách nói thế nào để tác động một kẻ địch thân thiết với tâm lý đặc biệt kiên định, ví dụ như nàng.

Lời nói của nàng ta thật sự khiến Mạc Yên Nhiên có chút hoảng sợ, nàng luôn cẩn thận khắp nơi, chỉ sợ sơ ý sẽ giống như Mạc Bình U nói, bị phủng sát. Nhưng nàng có ảnh hưởng gì tới Thẩm Sơ Hàn đến mức hắn phải phủng sát nàng? Đây rõ ràng là chiêu thức mà mẹ cả kiêng kỵ con thứ mới dùng. Nhưng Mạc Bình U nói trúng suy nghĩ của nàng, nàng không sợ Thẩm Sơ Hàn sẽ đối xử với mình như đối với Phong Giáng Bạch, bởi vì bọn họ hoàn toàn không giống nhau; nhưng nàng thật sự sợ sẽ giống như Mạc Bình U nói, trong lúc hắn say mê trên giường, những lời hắn nói chỉ là lời ngon tiếng ngọt.

Mạc Yên Nhiên tỏ vẻ đau đầu, dù sao không thể không chút nào là thật đấy chứ, vậy thì quá đáng sợ rồi.

Nàng quay đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn nằm bên cạnh, hắn đã ngủ say, lông mày hoàn toàn giãn ra, toàn thân vô hại. Trong lòng nàng rất loạn, không khỏi xoay người hơi mạnh, không ngờ làm hắn tỉnh dậy. Hắn mở mắt ra thấy nàng đưa lưng về phía mình liền dựa vào ôm nàng, hơi nóng phả lên tai nàng, giọng nói khàn khàn, “Sao vậy, gặp ác mộng à?”

Mạc Yên Nhiên tựa vào trong lòng hắn, lắc đầu, “Đánh thức chàng? Ta chỉ không ngủ được thôi.”

https://thuviensach.vn

Hắn ừ một tiếng, giống như hơi tỉnh táo hơn chút, hỏi nàng, “Hôm nay Hiền Phi tới tìm nàng? Nói cái gì khiến nàng không vui sao?”

Mạc Yên Nhiên không nói gì, giọng nói ngái ngủ của Thẩm Sơ Hàn rõ mồn một trong đêm yên tĩnh, “Đã sớm nói với nàng không cần để ý lời bọn họ nói, nếu nàng không muốn quan tâm chuyện Mạc gia thì không cần gặp nàng ta cũng được, dù sao bây giờ nàng ta cũng không dám làm gì nàng.” Dường như hắn có chút không thoải mái, cúi đầu càng thấp hơn, cọ lên cổ nàng, “Hay nàng muốn nói đỡ cho Mạc gia?”

Mí mắt Mạc Yên Nhiên giật giật, “Nếu ta cầu xin chàng, lang quân sẽ suy nghĩ tha cho Mạc gia chứ?”

“Chuyện này à.” Hắn quay nàng lại ôm chặt vào lòng, “Khanh Khanh thật sự muốn cầu xin cho bọn họ?” Mạc Yên Nhiên không đáp, chỉ vươn tay ôm lấy thắt lưng hắn, vùi đầu càng sâu. Hắn cũng không chờ nàng trả lời, “Làm sao ta có thể từ chối Khanh Khanh được, nếu nàng muốn…”

“Ta chỉ nói vậy thôi.” Mạc Yên Nhiên ngắt lời hắn, “Lang quân không cần vì ta mà suy nghĩ cái gì, ta đương nhiên ủng hộ lang quân. Ta chỉ sợ vì lang quân tốt với ta mà người ngoài nghĩ Mạc gia vẫn sẽ…”

Hắn cười khẽ một tiếng, “Mặc bọn họ thế nào, dù sao cũng không ảnh hưởng tới chúng ta.”

Nàng không nói gì, một lúc sau mới nói một câu, “Ta biết rồi, chúng ta ngủ đi.”

Hắn vỗ lưng nàng như đang trấn an, Mạc Yên Nhiên chui trong lòng hắn, một lúc sau khóe mắt bỗng chảy ra một giọt nước mắt.

Hình như không còn kịp nữa rồi, Mạc Bình U.

https://thuviensach.vn

Những gì Mạc Bình U gặp phải tệ hơn Mạc Yên Nhiên nhiều, thậm chí còn có phi tử thấp vị dám tỏ vẻ thờ ơ khi hành lễ với nàng ta, chứ chưa nói đến Lục Thanh Vu càng đi càng cao kia, dù thấp hơn nàng ta một cấp nhưng cũng học đức hạnh của Mạc Yên Nhiên, không để phi tử phía trên vào mắt.

Nhưng Mạc Yên Nhiên dựa vào thánh sủng, Thẩm Sơ Hàn thích nàng, chiều nàng, dung túng nàng, đương nhiên sẽ không trách phạt nàng vì nàng vô lễ với phi tử khác, có lẽ trong lòng còn có phần vui vẻ vì cho rằng đây là biểu hiện khi Mạc Yên Nhiên ghen. Thật ra chỉ vì trong tâm tư của Mạc Yên Nhiên phần nào vẫn thiếu giới hạn về thân phận, nàng không để ý cấp bậc như những người khác, tuy nàng sống trong chế độ giai cấp nhưng vì nàng được sủng ái nên không thể đánh đồng với những người khác.

Còn Lục Thanh Vu, dùng cách nói của Mạc Yên Nhiên là thượng vị dựa vào cha già của mình lập công thì có gì đặc biệt hơn người, an ủi nàng ta một chút còn cho rằng mình là nhân vật quan trọng lắm.

Cố tình một người như vậy bước lên Phi vị đương nhiên sẽ tỏ vẻ khinh thường Mạc Bình U cao hơn mình một cấp. Dù sao, triều đình hậu cung ai chẳng biết Mạc gia chớp mắt sẽ rơi đài, nếu không còn một Chiêu Nghi Mạc Yên Nhiên được sủng ái, nói không chừng toàn bộ Mạc gia đã biến mất. Có điều, ai cũng nhớ rõ, Mạc Yên Nhiên và Mạc Bình U trước mặt người khác thì tỷ tỷ muội muội, sau lưng lại đối phó nhau quyết liệt. Chuyện trong đêm Mạc Yên Nhiên thị tẩm mọi người còn nhớ như in.

Vì thế khi Lục Thanh Vu đụng phải Mạc Bình U, thậm chí không thèm hành lễ, chỉ gật đầu vấn an là xong, “Gần đây sắc mặt Hiền Phi rất kém, chắc là phí tâm chuyện hai vị Mạc đại nhân phải không?”

Tính tình của Mạc Bình U vốn không tốt, trước kia có thời từng đi ngang trong hậu cung, có điều lúc đó có Phong Giáng Bạch lợi hại hơn nàng ta nhiều nên cho dù nàng ta rất bá đạo thì cũng không có vẻ bắt mắt. Nay, Lục Thanh Vu khiêu khích trắng trợn như thế, nàng ta chậm rãi nhếch

https://thuviensach.vn

môi cười, “Liên quan gì tới ngươi, ngươi là ai mà cũng dám đến trước mặt ta giương oai.”

Lục Thanh Vu chán ghét nhất thái độ như thế, cộng thêm gương mặt cực kỳ tương tự Mạc Yên Nhiên, lúc này lại nói những lời rất giống với Mạc Yên Nhiên, làm cho trong đầu nàng ta giống như lóe lên một tia sáng trắng, “Ta là ai? Hiền Phi đừng quá đề cao bản thân, ngươi cũng đừng quên hiện nay Mạc gia đã thất thế, nói không chừng ngày mai ngươi sẽ biến mất khỏi thế gian, bất kể ta là ai ta cũng sẽ ở đây lâu hơn ngươi.”

Mạc Bình U cười lạnh, “À, cái đó thì chưa chắc. Mọi người đều dựa vào gia tộc để thượng vị, nhưng dù sao ta còn có một gương mặt đẹp, ai ngã xuống trước thật sự nói không chừng đấy.”

Lục Thanh Vu giận dữ, “Ha, dễ nhìn hơn ta? Ngươi cho là giống Mạc Yên Nhiên thì dễ nhìn hơn ta? Ngươi cũng đừng quá đề cao Mạc Yên Nhiên, hôm nay Mạc Bình U ngươi ngã xuống ta thấy Mạc Yên Nhiên không giúp đỡ ngươi chút nào, chứ đừng nói biết đâu ngày mai người ngã xuống chính là Mạc Yên Nhiên.”

“Ha. Khiến Lục Phi quan tâm, thì ra đã nghĩ đến khi nào ta sẽ rớt đài rồi.” Mạc Yên Nhiên xuất hiện ở phía sau, hai người kia hoàn toàn không phát hiện nàng đứng sau lưng, bên cạnh chỉ có một mình Thư Nhu giương ô cho nàng khiến bọn họ thở phào nhẹ nhõm, dù sao lời bọn họ tranh cãi cũng có chút ám muội.

Nhưng thời điểm này sắc mặt Lục Thanh Vu lại không dễ nhìn, nàng ta luôn tự nhắc nhở bản thân, mình đã ở Phi vị, Mạc Yên Nhiên mới chỉ ở cửu tần mà thôi, huống hồ còn ở trong tình hình gia tộc sắp rơi đài, có lẽ sẽ không to gan khó xử mình như trước.

Nàng ta nghĩ quá đẹp, không nghĩ tới bản thân đang thấp hơn Mạc Bình U một cấp mà cũng dám nói chuyện vô lễ. Về phần chuyện gia tộc, nếu

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên biết nàng ta nghĩ vậy hẳn là sẽ vẫy khăn, bây giờ còn chưa rớt đâu, rớt rồi tính sau.

“Di Chiêu Nghi cũng thật lợi hại, im hơi lặng tiếng trốn phía sau nghe hai vị nương nương địa vị cao hơn ngươi nói chuyện, nếu bẩm báo chuyện này cho Hoàng Hậu nương nương, cho dù ngươi được lòng nương nương cũng không có kết quả tốt đâu.”

Mạc Yên Nhiên lại không hề để ý, toàn thân núp dưới tán ô của Thư Nhu, “Vậy làm phiền Lục Phi đi đi, để ta xem Hoàng Hậu nương nương sẽ phạt ta thế nào, ta không có kết quả tốt thế nào.” Nàng không biết lấy từ đâu ra một cây quạt, chậm rãi phe phẩy, “À, thuận tiện đừng quên nói rõ ràng với nương nương, ngươi ở sau lưng nghị luận diện mạo ta thế nào, nghị luận hành vi xử sự của ta thế nào, càng sâu hơn là nghị luận thánh tâm thế nào.”

Dùng nghị luận vốn không hợp lý, dù sao chỉ có một mình Lục Thanh Vu đang nói thôi, huống hồ thượng vị phi nhắc tới ngươi hai câu cũng không có gì nghiêm trọng, nhưng Mạc Yên Nhiên thì không.

Nay nàng được thánh tâm đến mức khiến đám Lục Thanh Vu hoàn toàn không thể nhìn thấy Thẩm Sơ Hàn, muốn kể tội cũng chỉ có Mạc Yên Nhiên kể tội được. Mạc Yên Nhiên nói lời này đương nhiên có thể khiến Lục Thanh Vu hiểu được, chỉ cần nàng mất hứng, ngươi đi nói với Hoàng Hậu cũng vô dụng, nói không chừng nàng sẽ tới chỗ bệ hạ kể tội ngược lại ngươi.

Sắc mặt Lục Thanh Vu trở nên không dễ nhìn, nàng ta cố gượng cười một cái, “Di Chiêu Nghi có một cái miệng thật lợi hại, bản cung không tin một Phi tử như bản cung lại không làm gì được ngươi.” Nàng ta lạnh mặt, “Ngươi bất kính với bản cung, bản cung phạt ngươi quỳ dưới nắng hai canh giờ, ngươi có phục không?”

https://thuviensach.vn

Biểu cảm của Mạc Yên Nhiên rất đẹp mắt, không chút nào để lời nói nàng ta vào trong lòng, “Ta không phục đâu.” Nàng chớp mắt mấy cái, “Lục Phi thật là uy phong, dựa vào phụ thân đánh thắng trận đã dám bảo ta quỳ, ai chẳng biết vị trị này của ngươi có được thế nào, danh bất chính ngôn bất thuận cũng đáng để ngươi lấy ra khoe khoang?”

Nàng thờ ơ phe phẩy quạt, “Nhân bánh từ trên trời rơi xuống thì nhớ giấu cho kỹ, nếu không…” Nàng chậm rãi tới gần hai bước, Thư Nhu thức thời đứng lại tại chỗ, “Cẩn thận đến lúc mất rồi lại khóc.”

“Mạc Yên Nhiên, ngươi làm càn!”

“Ta cứ làm càn thế đấy, ngươi cũng đừng quên, Mạc Yên Nhiên ta trước nay không nể mặt Lục Thanh Vu ngươi, ngươi nói đúng, bình thường ta và tỷ tỷ không hợp nhau, nói không chừng sẽ thật sự không giúp nàng ta. Có điều vừa rồi tỷ tỷ nói cũng đúng, ngươi là ai mà dám giương oai khắp nơi.” Nàng nở nụ cười, “Về sau ngươi phải học cho ngoan, đừng đặt Mạc gia, Mạc gia ở bên miệng, ngươi đừng quên, mặc kệ ta nghĩ thế nào thì ta vẫn mang họ Mạc.”

Đan Chi hầu hạ Mạc Bình U thay quần áo, thấy nàng bình tĩnh lại uống ngụm trà mới lên tiếng, “Nương nương, hôm nay vì sao Di Chiêu Nghi đột nhiên ra mặt nói chuyện giúp chúng ta?”

Mạc Bình U vuốt hoa văn trên cái cốc, “Nàng ta chỉ không thích bản thân trở thành công cụ để Lục Thanh Vu công kích người khác thôi, cũng không thích nghe thấy người khác bàn luận về mình. Hoặc là…” Nàng nuốt ngụm nước trà hơi đắng xuống, “Đại khái là thương hại ta?” Nàng buông chén trà, ngồi yên nhìn về phía bên ngoài cửa sổ, “Chờ xem đi, nói không chừng ngày mai sẽ truyền ra kết quả Lục Thanh Vu dám đắc tội nàng ta.”

Đan Chi buồn bực một lát rồi hỏi, “Nhưng không phải Lục Phi cao hơn Di Chiêu Nghi một chút sao, mặc dù Di Chiêu Nghi được sủng ái nhưng

https://thuviensach.vn

cũng là đắc tội vượt cấp, nô tỳ nhìn mà không hiểu.”

Mạc Bình U nhìn gương mặt non nớt của nàng ta, trong lòng nghĩ trong cung ít người hồn nhiên thế này, “Dù Lục Phi có lý thì có thể tìm ai nói đây, người người đều biết Hoàng Hậu và Mạc Yên Nhiên thân như tỷ muội ruột thịt, còn tốt hơn tỷ muội như ta nhiều.” Nàng nhắm chặt mắt, “Càng không nói tới bệ hạ ngày ngày tới chỗ Mạc Yên Nhiên, Lục Thanh Vu tìm ai để nói lý lẽ? Hơn nữa chuyện hôm nay vốn không có ai đúng ai sai, tất cả quyết định do tâm ý của bệ hạ mà thôi.”

Chỉ là, không biết những lời nàng nói với Mạc Yên Nhiên ngày ấy nàng ta có thể nghe vào tai được mấy câu.

Chỉ là, vẫn không nghĩ rõ ràng vì sao nàng ta sẽ đi ra giúp nàng.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 77

Buổi tối, Thẩm Sơ Hàn tới rất muộn, Mạc Yên Nhiên lại vẫn chờ, nàng dựa vào ghế dài, thấy hắn vào cũng không đứng lên chỉ liếc mắt nhìn sang, Thẩm Sơ Hàn đương nhiên biết chuyện ban ngày giữa nàng và Lục Thanh Vu, chẳng qua gần đây hắn hơi bận nên vẫn để đó.

Nay nhìn bảo bối nhà hắn dường như không có ý định bỏ qua, muộn như vậy còn chờ hắn tới, hiển nhiên vô cùng không vui.

Hắn hiểu rõ nhưng trên mặt không thể hiện, nói thẳng, “Muộn như vậy Khanh Khanh còn chưa ngủ à? Chẳng phải đã nói không cần chờ trẫm, nàng mệt thì ngủ trước hay sao? Trẫm không biết giờ nào mới trở về, nàng chờ không vất vả sao?”

Trên tay Mạc Yên Nhiên còn cầm một quyển sách, là một quyển dã sử quái đàm để giết thời gian thôi, nghe hắn nói vậy cũng không giận, thản nhiên ném sách, vươn tay ra, “Ôm.”

Thẩm Sơ Hàn không còn cách nào, đành phải đi tới trước ôm nàng, nhưng không bế lên, “Trẫm đi thay quần áo trước rồi qua nhé? Quần áo bên ngoài không sạch sẽ.”

Nàng lập tức đẩy hắn ra, vẻ mặt làm như ghét bỏ lắm, “Đi đi, đi đi, mau đi đi.”

Hắn bật cười. Khi trở lại Mạc Yên Nhiên đã ngồi dựa vào đầu giường, hắn đi tới nằm xuống hỏi nàng, “Chuyện hôm nay Khanh Khanh muốn làm thế nào?” Trong giọng nói tràn ngập cảm giác bó tay.

https://thuviensach.vn

Cố tình lúc này Mạc Yên Nhiên không thích nghe ngữ khí này nhất, nàng xoay người nghiêng mình nhìn hắn, “Dáng vẻ lang quân là đang nghĩ ta cố tình gây sự?” Nàng nhăn mày, “Nếu lang quân cảm thấy ta không nên dây vào Lục Phi thì cứ việc nói, cần gì hỏi ta muốn làm thế nào. Ta có thể làm thế nào, nếu lang quân không giúp ta, không theo ta, ta sẽ như người ta mong chờ, mất đi sự sủng ái của lang quân còn có thể thế nào, chỉ là một phi tử vừa mới leo lên cửu tần mặc người ta đắn đo thôi.”

Lời nói của nàng kịch liệt, vốn Thẩm Sơ Hàn nên tức giận, thậm chí nàng còn nói mất sủng ái gì đó, rõ ràng hắn đã bày tỏ nỗi lòng với nàng rõ ràng đến vậy, đôi khi hắn còn cảm thấy bản thân đã dâng cả trái tim tới trước mặt nàng xin nàng thương xót, nhưng nàng giống như không cảm nhận được chút nào, còn nói những lời đâm vào tim hắn. Nhưng hắn cảm thấy mình không có cách nào, nghe giọng nói của nàng tuy rất ngang ngạnh nhưng luôn có cái gì đó khiến hắn đau lòng, làm hắn thật sự không còn biện pháp nào.

Giống như ngay cả tức giận cũng là lỗi của mình.

Hắn chỉ có thể ôm lấy nàng, dù nàng còn từ chối một chút nhưng hắn vẫn cố chấp ôm lấy, “Khanh Khanh đừng giận, đều là lỗi của ta.”

Nàng chậm rãi yên tĩnh lại, môi Thẩm Sơ Hàn nhẹ nhàng chạm vào trán nang, nàng đột nhiên rơi lệ, “Sao chàng lại xấu như vậy, chàng hung dữ với ta vì Lục Thanh Vu, chàng thích nàng ta thì đi tìm nàng ta đi, dù sao đàn ông cổ đại các chàng đều như vậy, tam thê tứ thiếp đều cảm thấy không quan trọng, ta có lỗi gì, chàng nói chàng thích ta lại không giúp ta, thế mà cũng gọi là thích à, chàng chỉ biết lừa gạt ta thôi.”

Thẩm Sơ Hàn hoàn toàn không hiểu cổ đại gì đó là thế nào, thấy nàng khóc cũng chỉ biết dỗ nàng, “Đều là lỗi của ta, Khanh Khanh đừng khóc.” Hắn cúi xuống hôn lên đôi mắt hồng hồng của nàng, lại bị nàng đẩy ra, “Ta cứ thích nàng, nàng biết rõ ta chỉ thích Khanh Khanh.”

https://thuviensach.vn

Dường như hắn thở dài một hơi, lại tràn đầy ý cười, “Ta cho rằng ta đã bảy tỏ tâm ý của mình rõ ràng, nàng còn luôn không tin ta, nàng nói tam thê tứ thiếp cái gì, biết nàng không thích chẳng phải ta đã sớm theo ý nàng hay sao. Ta không thích người khác, bây giờ ta chỉ thích Khanh Khanh.”

Nàng hừ một tiếng, tiếng nói đầy giọng mũi, “Bây giờ? Vậy là sau này nói không chừng sẽ không thích ta nữa?”

Hắn nào chịu nổi nàng bắt lỗi lời nói mình như thế, hơn nữa nàng còn là người trong lòng hắn, hắn chỉ biết dỗ nàng, “Nào có, luôn luôn, vĩnh viễn đều thích Khanh Khanh. Chỉ thích Khanh Khanh.” Hắn cười một tiếng, “Ai biết được nàng đột nhiên không chịu nổi đùa, lúc trước có vậy đâu.” Thấy nàng trừng mắt hắn lại vội nói, “Được rồi, làm sao trẫm không muốn giúp nàng được, trẫm thích giúp nàng nhất, trẫm ước gì nàng đắc tội hết tất cả mọi người, không nơi nào nương tựa, chỉ có thể leo lên trẫm, như vậy trẫm mới thấy vui.”

Mạc Yên Nhiên dụi mắt, “Nay ta còn chưa phải chỉ dựa vào lang quân hay sao, nói không chừng chớp mắt một cái Mạc gia sẽ rớt đài, ta còn có thể dựa vào ai? Ngay cả lúc Mạc gia còn ta cũng chỉ một lòng dựa vào lang quân.” Nàng hừ một tiếng, “Tại vừa rồi ngữ khí của lang quân giống như ta tùy hứng lắm vậy, đâu có phải lỗi của ta, rõ ràng tại Lục Thanh Vu, ở trước mặt Hiền Phi nói Mạc Yên Nhiên thế này thế kia, còn nói ta không đẹp bằng nàng ta, ta tới trước mặt nàng ta còn bắt ta quỳ hai canh giờ nữa.”

Ánh mắt Thẩm Sơ Hàn tối xuống, hắn đương nhiên biết rõ ràng, nay nghe nàng nói lại chỉ cảm thấy càng thêm tức giận, “Chịu ấm ức?”

Nàng à một tiếng, “Cũng không phải, ta mới không ngốc như thế, nàng ta là ai cơ chứ, bảo ta quỳ ta liền quỳ à? Bây giờ chỉ có lang quân và Hoàng Hậu bảo ta quỳ ta mới nể mặt.” Nàng cười hì hì trốn vào lòng hắn, “Ai bảo bây giờ ta là người trong tim lang quân cơ, đi ra ngoài hỏi một câu ai cũng biết, tình nguyện đắc tội bệ hạ cũng không muốn đắc tội Di Chiêu Nghi.”

https://thuviensach.vn

Nét mặt Thẩm Sơ Hàn cũng giãn ra một chút, hắn ừ một tiếng, chợt nghe nàng nói tiếp, “Thật ra ta cũng không muốn thế nào cả, Lục Thanh Vu nàng ta mới thăng chức thôi, phụ thân nàng ta lại được lang quân trọng dụng, dù sao cũng không tiện trở mặt. Chỉ là cảm thấy nàng ta bất kính với Hiền Phi, tỷ tỷ nhà ta chí ít cũng cao hơn nàng ta một cấp, nói ta không biết quy củ, bản thân cũng thế cả thôi.”

Nàng kéo tay hắn, “Lang quân nho nhỏ phạt nàng ta một chút là được, nhưng không thể không phạt, không phạt ta sẽ khó chịu, đắc tội ta làm gì có ai toàn thân trở ra.”

Hắn bật cười, ôm nàng chậm rãi nằm xuống, “Cho nên mới nói, Khanh Khanh vốn tự có suy tính rồi, trẫm hỏi một câu cũng có sai đâu, nàng còn khóc một trận.” Thấy nàng lại tức giận muốn ngồi dậy, hắn vội đè nàng lại, “Được, được, được, là lỗi của trẫm, nàng không khóc, chỉ giận một chút thôi.”

Nhất thời yên tĩnh lại, một lúc sau giọng nói hơi buồn ngủ của Mạc Yên Nhiên mới vang lên, “Ta đã thương lượng với Hoàng Hậu nương nương rồi, ta không lung tung quyết định, ta không xúi giục lang quân.”

Thẩm Sơ Hàn chậm rãi vỗ lưng nàng “Trẫm biết.” Một lát sau hơi thở của Mạc Yên Nhiên dường như chậm rãi đều đặn, “Xúi giục thì cũng có gì đâu.”

Khi Lục Thanh Vu bị cấm túc, Mạc Yên Nhiên gặp Vương Quan Sinh, hắn mặt mày như ngọc, khi bước đi tay áo tung bay theo gió, hắn giống như theo gió mà đến, Mạc Yên Nhiên nhất thời nhìn ngẩn người.

“Thỉnh an Di Chiêu Nghi nương nương.’

“Vương đại nhân mau đứng dậy đi.” Nàng bảo tiểu nha hoàn phía sau lui xuống rồi mới mở miệng, “Gần đây biểu ca có khỏe không?”

https://thuviensach.vn

Mặc dù sắc mặt hắn không tệ nhưng trong ánh mắt luôn có chút sầu muộn, “Làm phiền nương nương hỏi thăm, thần hết thảy khỏe mạnh, chỉ mong hai vị nương nương ở trong cung cũng vạn an.”

Nàng hiểu ý hắn, khẽ than một tiếng, “Biểu ca, huynh cũng biết ta không quá thích quản chuyện nàng ta.”

Vương Quan Sinh gật đầu, “Ta hiểu ý của muội, ta cũng đại khái đoán được cuộc sống của nàng sẽ không dễ chịu.” Hắn nhìn về phía xa xa, “Khi còn nhỏ ta luôn gúp đỡ muội, nghĩ rằng Yên Nhiên biểu muội yếu đuối nhất, cần người ngày ngày che chở chăm sóc, vì thế luôn có phần hà khắc với Bình U. Nay nhìn lại mới thấy Yên Nhiên cần nâng trong lòng bàn tay đã mạnh mẽ đến vậy, đủ để bảo vệ chính mình.” Hắn hơi nâng tay như muốn chạm vào tóc nàng, cuối cùng vẫn không.

Hắn không biết, cho dù Yên Nhiên nay đang mạnh mẽ trong mắt hắn cũng nhờ có Thẩm Sơ Hàn nâng trên lòng bàn tay.

“Tính tình Bình U từ nhỏ đã cứng rắn, nay gặp chuyện này chỉ sợ sẽ không đi cầu xin người khác, ta đoán nàng đã từng nhờ cậy muội vì chuyện của dượng phải không?”

Mạc Yên Nhiên gật đầu, hắn nói tiếp, “Ta phần nào hy vọng muội nhớ tình nghĩa tỷ muội mà giúp nàng, từ nhỏ nàng được che chở lớn lên, dượng chỉ có một mình hòn ngọc quý là nàng…” Hắn thoáng ngừng, lại nhìn nàng, “Yên Nhiên, muội cũng biết, nàng là tỷ tỷ ruột thịt của muội, tỷ muội ruột thịt nào có thù cách đêm…”

Mạc Yên Nhiên như bị sét đánh.

Tỷ muội ruột… ruột thịt? Tỷ muội ruột thịt gì cơ, Mạc Bình U nhà ngươi không phải con gái của bác trai ta sao, làm thế nào lại thành chị em ruột của ta?

https://thuviensach.vn

Nàng bị hoảng sợ, nhưng nàng không thể biểu hiện ra ngoài, vì Mạc Yên Nhiên trước kia dường như đã biết chuyện, nếu không Vương Quan Sinh sẽ không nói với nàng những lời này. Nàng nhịn cơn run rẩy, khống chế chính mình đừng cắn vào lưỡi, “Biểu ca, lời này không thể nói lung tung trong đại nội…”

Vương Quan Sinh nhìn nàng một cái, lắc đầu, “Lâu như vậy muội vẫn không tha thứ cho bọn họ, nếu không có lá thư của muội trước khi muội tiến cung, ta cũng không biết muội đã biết chuyện này, còn biết lâu như vậy, ta nên nghĩ tới mới đúng.” Hắn thở dài một hơi, “Nhưng dù là vậy, nàng là tỷ tỷ ruột của muội, muội thật sự nhẫn tâm nhìn nàng chịu ấm ức hay sao? Muội mềm lòng và lương thiện nhất, ta biết.”

Hắn thật sự giơ tay lên xoa đầu nàng giống như khi còn nhỏ, giống như quen thuộc từ nhiều năm trước, “Yên Nhiên, bất kể thế nào muội cũng đừng để bản thân chịu ấm ức, muội yên bình mới là quan trọng nhất.” Hắn chậm rãi buông tay, sau đó chắp tay sau lưng nhìn về phía xa xa một lát, “Chuyện của dượng chỉ sợ đã không còn đường cứu vãn. Chỗ bệ hạ muội cũng đừng đi nói, hậu cung không được tham dự chính sự, muội nên tránh hiềm nghi.”

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, hiện giờ trong lòng nàng gần như đang nổ mạnh, nàng vội vàng nói một câu, “Biểu ca, ta đột nhiên nhớ ra trong cung của ta còn có việc, có gì lần sau gặp rồi nói được không.”

Tuy biết không còn lần sau, tiền thần và hậu phi gặp mặt một lúc thế này đã là đứng trên mũi đao, nào dễ dàng đơn giản như nàng nói.

Nhưng hắn vẫn nở nụ cười với nàng, sau đó nói, “Vậy muội đi nhanh đi, ngày khác biểu ca lại đến thăm muội.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 78

Mạc Yên Nhiên trở lại cung của mình còn có chút không thở nổi, nhưng nàng hiểu được một việc, Sơ Ảnh, Thanh Thiển lớn lên cùng Mạc Yên Nhiên, nhưng từ đầu đến cuối dường như Mạc Yên Nhiên không thật sự tín nhiệm bọn họ. Tính cả chuyện của Vương Quan Sinh, Hứa Nam Phong, bọn họ biết rất ít, nay chuyện thân phận lớn thế này bọn họ cũng không báo một tiếng.

Nàng nên sớm đoán được, nàng hít sâu hai lần, nàng nên sớm đoán được mới đúng. Lúc đó hỏi bọn họ chuyện về Vương Quan Sinh đã phải nghĩ đến, không ngờ Mạc Yên Nhiên còn nhỏ mà đã có tâm trí như thế, ngay cả hai nha hoàn thân cận cũng không hoàn toàn thả lỏng cảnh giác, không tiết lộ cho bọn họ chút xíu nào.

Nàng nghĩ, nếu hôm nay Vương Quan Sinh không nói lỡ miệng, đại khái nàng không thể biết được những lời quan tâm của Mạc Bình U là thật lòng hay giả ý. Rõ ràng Mạc Bình U đã biết, nàng âm thầm đau đầu, có lẽ Mạc Bình U còn biết chi tiết hơn nàng, nhưng mà, rốt cuộc nàng là con gái của ai, Mạc Thiệp Cung, hay Mạc Thanh Lễ? Buồn cười là hai huynh đệ quá giống nhau, càng buồn cười là, nàng nhớ ngày ấy Mạc Thanh Lễ nghiêm khắc với nàng, đối với Mạc Bình U lại cực khoan dung. Nhưng nàng cũng nhớ hôm nay Vương Quan Sinh nói, Mạc Thiệp Cung chỉ có một viên minh châu là Mạc Bình U.

Nàng đột nhiên nghĩ tới một chuyện.

Nàng vội vàng gọi Sơ Ảnh và Thanh Thiển vào, nàng kiềm chế tất cả bất an và nóng nảy, hỏi bọn họ, “Mẹ ta và mẹ của Mạc Bình U có quan hệ gì?”

https://thuviensach.vn

Nàng lại tính lọt, làm sao có thể sơ suất như vậy, vì sao không nghĩ tới sớm hơn, Vương Quan Sinh làm sao có thể là biểu ca của cả hai người, lời nói của Sơ Ảnh không thể rõ ràng hơn, không thể chắc chắn hơn.

"Phu nhân và Tướng Quân phu nhân là tỷ muội chung một mẹ, vì sao chủ tử đột nhiên hỏi chuyện này…"

Mạc Yên Nhiên lại nghĩ, ta sắp bị dọa chết khiếp rồi. Nếu ta và Mạc Bình U là chị em cùng cha khác mẹ, mẹ lại là chị em, trời ạ… quan hệ của người cổ đại thật sự không phải loạn bình thường, nàng đột nhiên cảm thấy thật ra hậu cung của Thẩm Sơ Hàn vẫn rất đơn giản.

Nàng bình tĩnh lại mới mở miệng, "Trong hậu cung này có truyền ra chuyện gì về Hiền Phi không?"

Thanh Thiển và Sơ Ảnh nhìn nhau, Sơ Ảnh thường xuyên giao lưu bên ngoài, lúc này đứng ra trả lời, "Nghe nói Phi vị của Hiền Phi nương nương ngồi không được lâu, nói nghe vẻ có chứng cứ hẳn hỏi, giống như Mạc gia vừa ngã Hiền Phi nương nương cũng tức khắc rơi đài. Có điều sau khi Lục Phi nương nương bị cấm túc, người nói ra nói vào ít đi không ít."

Nàng ngừng một thoáng, hình như nhìn sắc mặt của Mạc Yên Nhiên rồi mới nói tiếp, "Cũng nghe nói chủ tử ngài bị Hiền Phi nương nương sai khiến, nói dùng ngài để chắn địch…" Nàng không dám nói thêm nữa, Mạc Yên Nhiên nhíu mày, một lúc sau mới nở nụ cười đầu tiên.

Làm sao Mạc Bình U còn không biết, Mạc gia nhất định sẽ rơi đài. Lần này ngay cả Mạc Thanh Lễ cũng bị cách chức tra xét, Mạc gia trăm năm cơ nghiệp, mỗi một đời đều có người ở vị trí cao, mặc dù đời này không bắt mắt như những đời trước nhưng cũng ngồi ở vị trí Đại tướng quân và Thượng Thư. Nhìn như suy yếu nhưng Mạc Thiệp Cung lại có công cao gần như vượt chủ, cố tình Thẩm Sơ Hàn chỉ dùng một tay đã lật úp.

Tốc độ nhanh đến mức nhất thời khiến người ta không biết làm sao.

https://thuviensach.vn

Lục gia được dựng lên, nhưng hắn xuất thân nghèo hèn, mặc dù sau này tự cho mình là thị tộc nhưng ai chẳng biết Lục Viễn Thư do thánh thượng kéo lên, đây mới là cô thần, giống như lục bình chỉ biết bám vào thánh thượng. Ngay cả Lục Thanh Vu cũng không nhận được nhiều ánh mắt tốt đẹp, nàng ta tự cho mình là con gái công thần, nhưng dễ dàng bị người ngoài nhìn xuyên thấu.

Nào có phải sủng phi địa vị cao, e rằng chỉ là một công cụ giữ thăng bằng mà thôi.

Ngay cả bản thân nàng ta cũng không được tính là nổi bật.

Nhưng Mạc gia vừa đổ, hướng gió hậu cung thay đổi, Mạc Yên Nhiên thánh sủng không giảm, cố tình có người dám thờ ơ trước mặt nàng, còn ngang nhiên trở mặt giữa Vĩnh Khang Cung, đụng vào nàng thì làm gì có chuyện dễ dàng trở ra.

Phi tử kia quỳ gối trước mặt nàng, nàng đột nhiên nghĩ tới Phong Giáng Bạch. Ngày ấy, Phong Giáng Bạch cũng ở trước mặt bao người, nhẹ nhàng bâng quơ đập vỡ một cái cốc; còn nàng khi ấy thì sao, nàng mơ hồ nhớ được mồ hôi nàng ướt đẫm sau lưng. Khi đó nàng đã cầu xin Hoàng Hậu, Hoàng Hậu nhất định sẽ bảo vệ nàng, vậy mà nàng vẫn bị sợ hãi.

Dù sao, Phong Giáng Bạch khi đó đang nổi bật không ai địch nổi.

Giống Mạc Yên Nhiên hôm nay.

Phi tử kia sợ đến mức run rẩy, chỉ biết khóc, “Di Chiêu Nghi thứ tội, Hoàng Hậu nương nương khai ân.” Có lẽ nàng ta không hiểu, rõ ràng là phi tử sắp rơi đài sao còn có thể như vậy, nhưng dù sao bây giờ nàng vẫn là Chiêu Nghi nương nương thánh sủng tràn đầy, sau lưng còn có Hoàng Hậu nương nương.

Cuối cùng nàng vẫn không thể kiềm chế tính tình, nàng nghĩ.

https://thuviensach.vn

Lục Thanh Vu vừa xuất hiện đã thấy cảnh này, nàng ta vẫn chưa học được một bài học, từ nhỏ nàng ta đã sinh hoạt trong nhà võ tướng giống Mạc Bình U, nhưng Mạc gia là gia tộc trăm năm, không ít văn nhân nhã khách, Lục gia sao có thể so được. Khí thế kiêu ngạo của nàng ta ở trong mắt người ngoài chính là minh chứng cho giáo dưỡng không đủ. Còn nàng bắt chiếc Mạc Yên Nhiên, ở trong mắt người ngoài biến thành ương ngạnh, bởi Mạc yên Nhiên xuất thân hào môn, lại có thánh sủng của bệ hạ, không giống nàng ta chút nào.

"Di Chiêu Nghi thật lợi hại, ở Vĩnh Khang Cũng mà đã không nể mặt như thế, bản thân đừng quên trước đây chính mình cũng chỉ là tiểu quý nhân như chó vẫy đuôi mừng chủ trong cung này thôi."

Mạc Yên Nhiên cười rộ lên, trong tay nàng còn nắm một chiếc quạt, "Không lợi hại bằng Lục Phi nương nương, năm đó khi ta là Tiệp Dư chỉ sợ ngay cả vạt áo của bệ hạ Lục Phi nương nương cũng chưa được nhìn thấy ấy chứ." Môi nàng hoạt đột rất nhanh, "Năm đó nương nương cực kỳ lợi hại còn ngồi ở đây chỉ còn Hoàng Hậu nương nương và Hiền Phi nương nương, ngươi đã là cái gì mà dám dùng thân phận của ngươi để chèn ép ta?"

Hoàng Hậu không nói gì, Di Chiêu Nghi nói chuyện khó nghe không khác gì Phong Giáng Bạch nói với Mạc Chỉ Vi năm đó. Nhưng Lục Thanh Vu không phải Mạc Chỉ Vi, sắc mặt nàng ta đen sắp nhỏ ra mực. Trong Vĩnh Khang Cung rất yên tĩnh, nhất thời chỉ có tiếng khóc của người đang quỳ, Mạc Yên Nhiên mất kiên nhẫn, "Khóc cái gì mà khóc, muốn sai người kéo ngươi xuống không?" Rồi ngay cả tiếng khóc cũng dần biến mất.

Kết quả đương nhiên là Lục Thanh Vu đại bại, nàng ta nào còn dám nói gì nữa, dù trước mặt nhiều người trong Vĩnh Khang Cung nàng ta cũng không dám, nàng ta mới được bỏ cấm túc, biết rằng đó là Thẩm Sơ Hàn bênh vực Mạc Yên Nhiên, nàng không thể lại tiếp tục mất mặt.

https://thuviensach.vn

Không ai dám chọc Mạc Yên Nhiên không có nghĩa không ai dám chọc Mạc Bình U.

Cuộc sống của nàng ta đương nhiên không dễ chịu, bị Vương Quan Sinh đoán đúng rồi, sau này dù thế nào Mạc Bình U cũng không đến cung Trường Tín nữa.

Cuối cùng Mạc Yên Nhiên vẫn cầu xin Thẩm Sơ Hàn giúp nàng ta. Thẩm Sơ Hàn đang đọc tấu chương, thấy nàng bước vào lập tức nhíu mày, luôn miệng kêu, "Ôi da, người vô sự không lên tam bảo điện hôm nay tới đây thật sự không phải chuyện tốt rồi."

Mạc Yên Nhiên bật cười, "Ta chỉ đến quan tâm lang quân một chút."

Thẩm Sơ Hàn không bị lừa, "Giở trò, ngày xưa không có việc gì, hôm nay lại đến, trẫm còn không biết nàng có ý gì hay sao. A, đừng nói vội, để trẫm đoán, đại khái là liên quan tới Hiền Phi tỷ tỷ của nàng."

Mạc Yên Nhiên chỉ cảm thấy hôm nay Thẩm Sơ Hàn uống nhầm thuốc, nàng nhíu mày, "Đúng rồi, đúng rồi."

Thẩm Sơ Hàn buông tấu chương, "Nàng nghĩ kỹ chưa, không phải nàng luôn không hợp với nàng ta sao, sao đột nhiên muốn giúp nàng ta?"

Mạc Yên Nhiên nhìn hắn, một lúc sau đưa chén trà qua, "Ta chỉ lo chuyện cầu xin, lang quân có chịu hay không?"

Thẩm Sơ Hàn cũng hiểu ý nàng, nhận lấy trà của nàng cúi đầu uống một ngụm, "Thật là không có quy củ, đến cầu xin người ta cũng không chịu nghĩ lý do."

Đáp lại hắn là gương mặt tươi cười của Mạc Yên Nhiên.

Cố tình hắn không thể kháng cự gương mặt tươi cười này.

https://thuviensach.vn

Nàng tới Cần Chính Điện xong liền tới Vĩnh Khang Cung.

Hoàng Hậu nhíu mày, “Chỉ bởi vì nàng ta là tỷ tỷ của ngươi mà ngươi giúp nàng ta? Đây không phải tác phong của ngươi, nàng ta thế nào thì liên quan gì tới ngươi, hơn nữa, ngươi cũng biết chuyện giữa ta và nàng ta, sao ngươi có thể giúp nàng ta được…”

Nàng nắm lấy tay Hoàng Hậu, “Ta đương nhiên không phải vì nàng ta là tỷ tỷ của ta, có phải tỷ tỷ của ta hay không còn chưa xác định rõ ràng, mới chỉ có một câu nói của Vương Quan Sinh, ta lại không phải đồ ngốc, làm gì có chuyện tin một trăm phần trăm.” Nàng hơi ngừng lại một lúc rồi mới nói tiến, “Được rồi, thật ra ta tin, thái độ của Mạc Bình U đối với ta có chỗ kỳ quái nên ta mới cảm thấy là có nguyên nhân.”

Nàng cúi đầu, “Ta biết làm vậy là có lỗi với ngươi, nhưng ta vẫn muốn làm chuyện này, ta có lý do của ta, ta rất nóng ruột chứng thực một chuyện, Mạc Bình U hiện nay nhất định sẽ không nói với ta.”

Hoàng Hậu vuốt tay nàng, “Nhưng cho dù ngươi giúp chưa chắc nàng ta đã làm như ngươi mong muốn, nói cho ngươi biết tất cả, điểm này chẳng lẽ còn cần ta nói với ngươi hay sao?”

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Ta biết, ta giúp nàng ta không phải vì nàng ta.” Nàng nhắm chặt mắt, “Ta nợ Vương Quan Sinh, bất kể thế nào ta cũng phải trả.”

Hoàng Hậu có phần tức giận, nàng nhăn mày càng chặt, nhưng Mạc Yên Nhiên lại đột nhiên ôm nàng một cái, nàng cảm nhận được thân thể ấm áp của Mạc Yên Nhiên, không biết nghĩ tới cái gì lại không còn tức giận nữa, cũng đúng, cảm thấy bản thân sắp rời khỏi đây thì cần gì tức giận vì chuyện này.

“Ta biết ngươi tức giận, nhưng ngươi có thể thông cảm cho ta đúng không? Ngươi cũng biết ta không thích nợ người, Vương Quan Sinh không

https://thuviensach.vn

giống ngươi, ta nợ ngươi cũng không có gì quan trọng, nhưng nợ người khác thì ta phải trả."

Hoàng Hậu ừ một tiếng, "Cũng đúng, ngươi nợ ta nếu muốn trả chỉ sợ phải đợi kiếp sau." Hoàng Hậu giương mắt nhìn Mạc Yên Nhiên, "Chúng ta quen biết lâu như vậy ta còn không hiểu ngươi à, tính tình thế này mà còn có người thích, đúng là thần kỳ."

Mạc Yên Nhiên cười ha hả một lát, "Ngươi đừng quên, người thích ta chính là người của ngươi đấy, ngươi còn là vợ cả kia kìa."

Hoàng Hậu à một tiếng rồi đầy nàng, "Đi đi, đi tìm tình lang của ngươi làm nũng đi, khóc lóc om sòm trước mặt ta được cái gì."

Mạc Yên Nhiên lè lưỡi đi ra ngoài, đột nhiên quay đầu lại, toàn thân nàng chìm trong ánh sáng, trong mông lung lại có thể nghe rõ giọng nói của nàng, "Tĩnh Ngôn, ta thật sự cảm ơn ngươi, nếu không có ngươi ở đây, ta nhất định không thể nào chống đỡ được."

Hoàng Hậu cười, "Ta không ở đây ngươi cũng có thể chống đỡ được."

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, "Không thể, ngươi biết."

Hoàng Hậu ừ một tiếng, "E là ta còn phải ở đây lâu, chuyện lần trước nói với ngươi sợ là có biến."

Mạc Yên Nhiên kinh ngạc một chút, hoàn toàn xoay người lại, "Sao lại thế? Không phải nói cảm giác được…"

"Ha ha." Hoàng Hậu nở nụ cười, mặt mày nàng dịu dàng đến mức khiến người ta có chút hoa mắt, "Đã lâu không mơ thấy, cảm giác kia cũng gần như hoàn toàn biến mất. Ngươi có tin không, Yên Nhiên?" Nàng sờ mặt mình, "Ta còn cho rằng ta sinh ra ảo giác rồi, nếu không sao ta có thể mơ thấy hiện đại được."

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 79

Thẩm Sơ Hàn thưởng lớn cho Mạc Bình U, tin tức này truyền ra thật sự khiến mấy vị trong hậu cung giật mình, ý tứ rất rõ ràng, tuy Mạc gia đổ nhưng Hoàng Đế bệ hạ không định vì thế mà giận chó đánh mèo tỷ muội Mạc gia, thậm chí ban ân điển cho Mạc Bình U mà hắn vốn không thích lắm, muốn bảo vệ nàng.

Cẩn thận ngẫm lại liền rõ, nay Mạc Yên Nhiên được sủng ái vô cùng, chỉ cần góp ý vài câu, Hoàng Thượng có lòng với nàng sẽ không vì chuyện như vậy mà làm nàng phật ý, lại nghĩ tuy hai bọn họ thường xuyên đối đầu, đến thời khắc mấu chốt vẫn là tỷ muội nhà mình đáng tin hơn.

Nhưng nếu đường muội nhà mình được ân sủng, bản thân mình lại thế kia, thật sự không biết nên khóc hay nên cười.

Tin tức này chỉ là tin mở đầu, điều làm người ta thật sự giật mình còn ở phía sau.

Tháng mười, sinh nhật Mạc Yên Nhiên.

Vốn là phi tử cực kỳ được sủng ái, lại vô cùng ngang ngược, tiệc sinh nhật này đương nhiên phải có quy mô lớn hơn bình thường. Nàng là Cửu tần nương nương, tiệc sinh nhật hiếm khi nào có thể mời ngoại thần nữ quyến, nhưng lần này bệ hạ làm chủ, tất cả tổ chức theo quy cách phi vị, ý tứ không cần nói đã hiểu.

Chỉ chờ ngày sinh nhật nàng sẽ ban ý chỉ, tấn phong lên thẳng phi vị.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu mới vào cung một năm rưỡi đã để nàng lên tới phi vị, thật sự mất hết mặt mũi, cố tình nàng cực được bệ hạ thích làm cho người ta không thể làm gì.

Ngoại thần cũng hết sức khuyên bảo nàng dâu khuê nữ nhà mình, nếu chạm mặt Di Chiêu Nghi này nhớ phải giữ tinh thần hoàn toàn tỉnh táo, không thể thấy hậu trường người ta đổ mà có ý đồ khinh rẻ. Hậu trường của nàng trước giờ là Hoàng Đế, nay có Hoàng Thượng lấy thể diện cho nàng, triệu phu nhân có cáo mệnh vào cung, ý không cần nói đã rõ, tuy không còn Mạc gia nhưng Mạc Yên Nhiên nàng vẫn sừng sững không đổ, người khác không thể dễ dàng động vào nàng.

Mạc Yên Nhiên thì không nghĩ nhiều như thế, chỉ là một bữa tiệc sinh nhật phô trương chút thôi, khi ở hiện đại đã tổ chức không ít, gọi bạn bè tới mấy chỗ náo nhiệt như quán bar, người được mời đều là người có quan hệ tốt, nói chuyện không có gì kiêng dè, mục đích chỉ có vui chơi giải trí.

Lúc trước, Hạ Tĩnh Ngôn cũng có mặt. Hai người chơi thân từ nhỏ, nếu không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra thì hai người cũng không tách ra lâu đến thế.

Tiệc sinh nhật ở cổ đại thì rườm rà hơn nhiều, nhiều ngày trước sinh nhật đã bắt đầu bận rộn, nào là quần áo, trang sức, ngày đó phải làm gì, phải biết ai, phải cái nọ cái kia. Mạc Yên Nhiên cảm thấy không khác gì học quy củ trước khi vào cung. Tóm lại, nàng ngày ngày đều mệt chết, vừa được nghỉ liền gục trên giường không muốn đứng dậy, Thư Nhu còn ở trước mặt nàng nói lảm nhảm, nàng đau cả đầu, nói thẳng, “Ngày mai rồi nói, ngày mai rồi nói.”

Buổi tối, khi Thẩm Sơ Hàn tới, nàng đang nằm sấp trên ghế dài không dậy nổi, châu thoa đều rút ra, để một đầu tóc đen xõa xuống lưng, đã thay áo ngủ mỏng manh, ngay cả hô hấp cũng rất đều đặn, Hắn thay quần áo ngồi xuống bên cạnh nàng, chậm rãi xoa eo cho nàng, nàng giống như tỉnh

https://thuviensach.vn

lại ngay lập tức, có lẽ tưởng là Thư Nhu nên lẩm bẩm nói, “Ừ, đúng là chỗ đó, mạnh hơn chút… A, nhẹ chút.”

Sau đó nàng chầm chậm quay lại nhìn hắn, lông mày hơi nhướng lên nhưng không quá giật mình, ngược lại tiếp tục tỳ cằm lên tay, nói một câu, “Lang quân vất vả.”

Hắn tiến lên hôn sườn mặt nàng, “Không vất vả, Khanh Khanh mới vất vả.”

Nàng không chút khách khí ừ một tiếng, “Cũng tại chuyện lang quân muốn phong phi cho ta, quy củ học mãi không hết, ta cũng không muốn như thế, đi lên trên thành phi còn cần học nhiều quy củ như thế, ta ở vị trí cửu tần có thấy phải biết nhiều chuyện vậy đâu.”

Thẩm Sơ Hàn cười ra tiếng, “Đó là vì một ngày nào đó trẫm cho nàng cùng giải quyết công việc của Hoàng Hậu, sớm học cũng tốt.”

Nàng hừ một tiếng, trở mình vuốt tay hắn, “Hoàng Hậu nương nương tốt như vậy, làm việc lại thỏa đáng, không cần ta cùng giải quyết, ta chỉ có thể gây rắc rối cho nàng ấy thôi.”

“Nàng cũng tự biết bản thân đấy nhỉ.” Hắn tiến lên xoa nắn tay nàng, mày lập tức nhăn lại, “Cho dù trời nóng cũng không nên mặc ít như vậy nằm ở ngoài, nàng không biết giữ gìn thân thể mình, nhìn xem tay đã lạnh như băng rồi, người hầu chỗ nàng cũng thật là, chủ tử làm bậy cũng theo, xem ra không kéo xuống dạy dỗ thì không biết tiến bộ.”

Mạc Yên Nhiên cười hì hì đặt tay lên cổ hắn, “Chỉ có lang quân là nhiều đạo lý nhất, bọn họ làm sao dám quản ta, khuyên ta hai câu ta cũng không thích nghe, cố ý khiến lang quân đau lòng ta thế đấy.” Hắn lại nhăn mày, nàng vội vàng dùng một tay vuốt lên, “Đang nói chuyện Hoàng Hậu nương nương với chàng đấy.”

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài một hơi, “Quan hệ giữa nàng và Hoàng Hậu nương nương tốt đến mức…” Hắn không nói hết, chuyển chủ đề hỏi nàng, “Nàng và Hoàng Hậu từ nhỏ đã chơi với nhau?”

Mạc Yên Nhiên hả một tiếng, “Làm sao có thể, tuổi cách nhiều, khi Hoàng Hậu nương nương trở thành Thái Tử Phi ta mới là một đứa bé mười tuổi thôi, làm sao chơi cùng được.”

Hắn ừ một tiếng, giống như không muốn tiếp tục đề tài này nữa, “Đã sớm nói muốn tấn vị cho nàng, sao bây giờ lại thấy bất ngờ?”

Một lúc lâu không thấy nàng trả lời, ngả trên người hắn cứ thế ngủ, bọng mắt thâm quầng khiến hắn không nhịn được thở dài.

Ngày tiếp theo người giáo dưỡng không tới nữa, Mạc Yên Nhiên thấy kỳ quái, hôm qua ma ma kia còn ra vẻ không dạy nàng biết quy củ thề không bỏ qua, sao hôm nay đột nhiên lẳng lặng rút lui. Hỏi ra mới đỏ mặt, giọng nói vui vẻ của Thanh Thiển vang lên, “Bệ hạ nói, chủ tử thế nào cũng là tốt, bình thường đã rất tốt rồi, lên phi vị cũng không cần học nhiều quy củ đến thế. Làm ma ma kia sợ tới mức không dám đến nữa.”

Mạc Yên Nhiên đỏ mặt thì đỏ mặt, nhưng vẫn sai người tặng đồ tới Vĩnh Khang Cung, người của Hoàng Hậu nương nương không nể mặt là không tốt. Hoàng Hậu lại không để ý chuyện này, lúc trước sai người đi chỉ để làm dáng thôi, nào ngờ ma ma được phái đi quá cứng nhắc, nghĩ rằng Hoàng Hậu nương nương phái bà đến dạy quy củ cho Di Chiêu Nghi thì nhất định phải dạy thật tốt, mới khiến Mạc Yên Nhiên mệt mỏi.

Nghe nguyên do như thế Hoàng Hậu nương nương cười ngã vào ghế dài, “Làm gì có chuyện đấy, chỉ là truyền thống thôi, tất cả phi tử thăng lên phi vị đều do Hoàng Hậu phái người tới dạy một phen, không phải thật sự khiến ngươi đau khổ chịu đựng.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên uống một ngụm trà, “Ngươi không nói sớm, ta còn tưởng nói không chừng ngươi đặc biệt sai người tới trừng trị ta ấy chứ. Ngươi không biết đấy thôi…” Giọng điệu của nàng rất khoa trương, “Ma ma kia thật sự có thể sánh bằng Dung ma ma, ăn cơm không đúng, đứng không đúng, ngồi không đúng, ta làm sao nén giận được, mấy lần muốn trở mặt, ngẫm lại đây là người ngươi phái tới, truyền ra làm ngươi mất mặt là không tốt.” Nàng đi tới nhéo thịt mềm bên hông Hoàng Hậu, “Ngươi nhìn xem, ta đối với ngươi có phải tình yêu chân chính hay không, thật sự vì ngươi mà chịu bao nhiêu khổ sở.”

Khi chỉ có hai người bọn họ luôn không có quy củ, Hoàng Hậu cười ngặt nghẽo tránh thoát sự “công kích” của Mạc Yên Nhiên, vỗ tay nàng, “Ta không rảnh đến mức tìm người trừng trị ngươi, ngươi xem đi, ngươi không muốn làm ta mất mặt đã có người bác bỏ ý kiến của ta.” Nàng hừ một tiếng, “Không biết ngươi có gì tốt, vừa hoang dã vừa hay ăn vạ, không biết ở trước mặt hắn ngươi giả bộ thế nào mà hắn mê ngươi như thế.”

Mạc Yên Nhiên suýt chút nữa bị sặc, lập tức buông chén trà xuống, “Nói gì đấy, ta giả bộ cái gì, ta là dựa vào nhân cách, mị lực của bản thân biết chưa.”

Hoàng Hậu suýt chút nữa dùng cây quạt đánh nàng, hô to nàng mau cút, đừng ba hoa chích chòe trước mặt mình.

Thiên hạ gốc rễ tại nước, nước gốc rễ tại nhà, nhị đế tam vương tới nay, không có ai tề gia mà không trị được thiên hạ. Trẫm suất thị đạo, dĩ lâm vạn bang, quyết hữu bao thăng, tất tiên nội đức. Thân tích tán thư chi mỹ, tái dương đồng quản chi hoa. Dong tiến tích vu huy xưng, nãi khắc chương vu dị sổ. Chiêu Nghi Mạc thị, dịu dàng mà chuyên tĩnh, đoan ý mà huệ hòa, tiến quy lui củ, phẩm hạnh khắp nội cung. Động thì nghe tiếng ngọc bội, tĩnh thì như tranh vẽ. Được sủng cảng thêm thận trọng, được tiếng càng thêm cung kính. Phó dư quan tuy nhạc đắc chi tâm, khắc cẩn kê minh cảnh giới chi đạo, tương thành ký cửu, phụ trợ lương đa. Đặc biệt dùng kim sách

https://thuviensach.vn

kim bảo, gia phong làm Di Phi, duy nhân dĩ tiến hiền, duy kính dĩ tương tự, duy khiêm dĩ sùng đức, duy thiện dĩ vinh thân. Thượng dĩ phụng từ vi chi hoan, hạ dĩ tăng tiêu tẩm chi khánh.

Khâm thử (Cái này tôi cái hiểu cái không, các cô đọc thì đọc không thì bỏ qua nhé TT^TT)

Mạc Yên Nhiên quỳ thẳng tắp nghe giọng nói ồm ồm như vịt cực khó nghe của Ninh An, vốn tưởng đã quen, giờ khiến nàng nghe lại nổi một thân da gà, ngay cả thân thể cũng run lên nhè nhẹ, quá nhiều thể văn cổ, ngữ văn của nàng vốn không giỏi, trước kia không đọc nhiều sách, chỉ xem nhiều chuyện cổ bát quái, nay đương nhiên nghe không hiểu nhưng vẫn nhẫn nại, thứ màu vàng sáng trong tay Ninh An thể hiện cho uy nghiêm rất lớn.

Ngay cả Thẩm Sơ Hàn khi nghe cũng mang vẻ mặt nghiêm túc, trang trọng. Sách phong phi long trọng, khóe mắt Mạc Yên Nhiên gần như chảy nước mắt, cuối cùng nàng cũng biết vì sao phi tử cổ đại một lòng muốn bò lên trên, ngoại trừ có khát vọng với quyền vị, với địa vị tôn sùng, còn cả sự khẳng định bản thân nữa.

Ngươi xem đi, ta nhận được nhiều khen ngợi như thế, ở trước mặt nhiều người như thế, sự ưu việt của ta dù dùng văn cổ giản lược cũng phải nói một đoạn dài.

“Thần thiếp tạ chủ long ân.” Đầu nàng chậm rãi chạm vào mặt đá cẩm thạch cứng rắn, Thẩm Sơ Hàn ngồi phía trên hơi nghiêng mình về phía trước, nhận lễ của nàng xong mới gọi nàng đứng dậy.

Nàng được Thư Nhu đỡ phía sau chậm rãi đứng lên, giờ phút này nàng đã không còn là Mạc Yên Nhiên chỉ ở cửu tần mà dám danh bất chính ngôn bất thuận chống đối phi vị nương nương, nàng là Di Phi, trong số phi vị nàng là cao nhất.

https://thuviensach.vn

Nàng chậm rãi nhìn về phía những người sắc mặt xanh mét lại phải tỏ vẻ chúc mừng, nhìn Lục Thanh Vu, nhìn Mạc Bình U, nàng nhìn Thẩm Sơ Hàn, hắn cười, giống như tặng cho hắn cái gì, nhưng rõ ràng hắn đã đưa những thứ hắn hắn cảm thấy tốt đẹp nhất tới trước mặt nàng.

Giống như thường ngày, chỉ trông chờ nàng liếc nhìn rồi thản nhiên nói nhận.

Hắn đã tràn đầy vui mừng.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 80

Xuân tâm mạc cộng hoa tranh phát

Nhất thốn tương tư nhất thốn hôi.

(Lý Thương Ẩn, Không Đề 3)

Dịch nghĩa: Lòng xuân xin đừng cùng với hoa đua nở

Một tấc tương tư là một tấc tro. Tống Thường Chi thức dậy rất sớm, có thể nói đêm qua nàng gần như chưa ngủ, cảm giác kinh ngạc, hoảng sợ, sống sót sau tai nạn hòa vào nhau khiến nàng kích động khó có thể ngon giấc.

Trời vừa sáng các nàng đã tới cung Vĩnh Khang thỉnh an Hoàng Hậu nương nương, nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là sẽ lại được nhìn thấy Di Phi nương nương trong ngày tuyển tú lần nữa.

Nàng trở mình vài lần trên giường của Y Lan Điện mới nghe được tiếng Thu Thực vang lên bên ngoài, “Tiểu chủ, đã đến giờ rồi ạ.” Nàng mới thở phào nhẹ nhõm ngồi dậy, bức thiết mở miệng như đã quá lâu rồi, “Ta đã dậy, vào đi.”

Các cung nữ nối đuôi nhau vào, nàng tưởng rằng bản thân đã loạn không biết làm sao, ai ngờ vẫn nhớ phải nhắc bọn họ, “Mặc giản dị thôi, khi tuyển tú thấy phục sức của Di Phi nương nương diễm lệ, đừng va chạm thì hơn.”

Cung nữ phía sau đang trải đầu cho nàng giương mắt nhìn nàng một cái, khi nàng nhìn lại thì thấy cung nữ kia đang cung kính chải tóc cho nàng,

https://thuviensach.vn

giống như nàng nhìn nhầm. Nàng không dám khinh thường chút nào, "Ngươi tên gì? Vốn thuộc chủ tử nào?"

Cung nữ kia ngẩng gương mặt vô cùng bình thường, nàng ta có chút hoảng giống như sợ khiến chủ tử mới không vui, nói chuyện cũng bắt đầu lắp bắp, "Nô tỳ, nô tỳ tên Thiển Thư, vốn làm việc tại Yêu Nguyệt Cung."

Yêu Nguyệt Cung, nàng ở trong cung tất nhiên phải tỉnh táo, nàng biết chủ tử ban đầu của Yêu Nguyệt Cung là Hoa Thanh Thường, ánh mắt nàng chậm rãi liếc qua gương mặt của cung nữ tên Thiển Thư, nàng ta tuy hoảng sợ nhưng không hề mất đúng mực. Hoa Thanh Thường à, tay nàng chậm rãi vuốt châu hoa, sau đó nở nụ cười, một người đã chết mà thôi, có thể gây sóng gió gì nữa.

Nàng ừ một tiếng, "Sau này do ngươi chải đầu cho ta, hôm nay không cần quá bắt mắt."

Thiển Thư kia cung kính đáp một tiếng, loáng thoáng có thể nghe thấy tiếng thở phào nhẹ nhõm. Không cần quá vội, Tống Thường Chi nghĩ, đây mới chỉ là việc nhỏ, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cung Trường Tín, ngoại trừ chuyện về vị kia tất cả đều là chuyện nhỏ thôi.

Hoàng Đế tổng tuyển cử, vào cung chỉ có bảy người, trong đó cấp bậc cao nhất chính là con gái Thượng Thư bộ Lễ Phạm Dĩ Thiến được phong làm Tài Tử, muội muội của Đại Lý Tự Khanh Phó Lộ được phong làm Phu Quân. Tống Thường Chi được Di Phi ưu ái, lấy được hoa từ tay bệ hạ, ban thưởng vị trí Bảo Lâm. Hoa tỷ muội nhà Thị Lang bộ Lễ cũng là Bảo Lâm, có điều... Tống Thường Chi âm thầm nở nụ cười.

Ngày ấy những người được tuyển ai ai cũng biết nàng được Mạc Yên Nhiên nói giúp, biểu cảm của bọn họ nhìn nàng tự nhiên khác hẳn trước kia. Mấy ngày ở Trữ Tú Cung, bọn họ không ai để mắt tới một nữ nhi phủ doãn

https://thuviensach.vn

như nàng, nay nàng ra ngoài người người lại cười đi lên, tỷ tỷ muội muội gọi, quả là thân thiết.

Đại Chu Bảo Lâm nhà Thị Lang bộ Lễ vốn hoạt bát, thấy nàng cũng thân thiết gọi nàng muội muội, còn mở to cặp mắt hạnh nhìn nàng, giống như nàng là đối tượng xem mắt của nàng ta vậy, "Muội muội thật lợi hại, thì ra quen biết Di Phi? Được Di Phi nương nương để mắt sau này đừng quên tỷ tỷ nhé."

Nàng đương nhiên nói không dám, người khác không thấy rõ, bản thân nàng còn không thấy rõ sao, Di Phi chỉ lơ đãng giữ nàng lại mà thôi, nào dám hy vọng xa vời được Di Phi để mắt. Chỉ sợ hôm nay gặp lại ở Vĩnh Khang Cung Di Phi kia đã không còn nhớ nàng.

Tống Thường Chi ở cùng Quách Hiểu Phàm và Lưu Dã Tĩnh, bọn họ đều được ban làm ngự nữ, Quách Hiểu Phàm vốn là con gái kinh quan, nay vị phần còn không cao bằng con gái một phủ doãn Giang Nam như nàng, nhưng các nàng rất biết khiêm tốn, thấy nàng liền cung kính gọi nàng tỷ tỷ, không có nửa điểm không phục, dường như hoàn toàn không ý thức được phân vị của mình chẳng khác nào cung nữ chưa thị tẩm. Nàng tự nhiên cũng không nói gì thêm.

Tới còn sớm, trong cung Vĩnh Khang rất ít người, vị phần của nàng vốn hèn mọn, ngồi ở dưới cùng, mỗi khi có người đến lại phải đứng dậy hành lễ. May mà người tới mau, chỉ nửa canh giờ đã gần như đến đủ, chỉ còn lại hai vị trí trên cùng vẫn trống không.

Vị trí chính giữa đương nhiên là của Hoàng Hậu nương nương, vị trí đầu tiên bên dưới là của Di Phi nương nương.

Nàng buông tầm mắt không nhìn ra ngoài, trong đầu lại tính toán cực nhanh. Phía trên Di Phi nương nương rõ ràng có Đức Phi nương nương và Hiền Phi nương nương ở vị trí tứ phi, nhưng người ngồi trên cùng lại là Di

https://thuviensach.vn

Phi, thánh sủng thế này đã tới mức không cần nhìn quy củ nữa. Nàng cẩn thận liếc nhìn Hiền Phi ở bên cạnh chỗ trống và Đức Phi ở đối diện, cảm thấy không giống nhau như người ta nói, hoặc có lẽ vì Di Phi quá chói mắt, dù gương mặt hai người này có vài phần tương tự thì cũng là vẽ hổ không thành dáng mà thôi.

Khi đang nghĩ Di Phi đã tới.

Nàng dáng vẻ mệt mỏi, khí thế lại rất khoa trương, châu ngọc cũng chỉ mấy chiếc như ngày đó nàng thấy, chỉ là phục sức rất đẹp đẽ quý giá, các nàng đồng thời đứng lên hành lễ, nàng cúi đầu nhìn hạt châu khâu trên giày của Di Phi, còn to tròn trơn bóng hơn hạt châu đẹp nhất trong hộp trang sức của nàng.

Mạc Yên Nhiên không ngừng bước đến chỗ trống kia, nhìn có vẻ nhanh thật ra đang xê dịch từng bước một, trong lòng không khỏi lại trách Thẩm Sơ Hàn lần nữa. Nếu không tại hắn hôm qua không biết điểm dừng, đùa nàng đến nữa đêm, đến tận sáng nay còn hôn mặt nàng không chịu đi thì nàng làm gì đến mức này. Thật sự giận chỉ muốn nhổ tóc hắn. Nàng lại không phải là Phong Giáng Bạch năm đó, nàng nhất định không thể khiến Hoàng Hậu mất mặt.

Nghĩ đến đây nàng lại muốn nhỏ huyết lệ, tối qua khóc quá lâu làm cho cổ họng bị đau, bây giờ chỉ sợ không nói được mấy câu; càng đáng sợ là nàng nhớ trước khi dừng lại, nàng cào lên lưng hắn, khóc xin hắn, đến khi đồng ý không biết bao nhiêu điều ước không công bằng. Gân xanh trên trán nàng nổi lên, đã là vợ chồng già rồi, Thẩm Sơ Hàn có khả năng ép buộc quá đi.

Có điều nhìn mấy đóa hoa tươi thịt mềm phía dưới nàng lại thay đổi suy nghĩ, ép buộc chút cũng tốt, dù sao cũng tốt hơn trêu chọc đám con gái trẻ tuổi này. Aizz, nói tới, mình cũng mới hai mươi thôi, như chị đây mới là độ

https://thuviensach.vn

tuổi tươi đẹp nhất của phụ nữ, không nên bi thương đau buồn như thế, như vậy không tốt, không tốt.

Lúc này, Hoàng Hậu đi ra, nhóm tú nữ mới vào đi tới giữa phòng quỳ xuống hành lễ, Mạc Yên Nhiên thấy không thú vị liền một tay chống cằm chậm rãi đánh giá mấy người bên dưới, để xem người nào thật sự xinh đẹp.

Được rồi, quả là người người xinh đẹp.

Bên cạnh nàng là Mạc Bình U, ngày đó nàng ta không một chút do dự nhường vị trí cho nàng, bản thân tình nguyện ngồi ở vị trí thấp hơn. Mạc Yên Nhiên không so đo chuyện này, bên trên thì bên trên, dù sao cũng do nàng ta tình nguyện, không ai có thể bắt lỗi nàng.

Lúc này Mạc Bình U nhỏ giọng nói chuyện với Mạc Yên Nhiên, "Ngươi xem đi, năm đó các ngươi cũng quỳ gối ở đây hành lễ với chúng ta như thế này, không ngờ mới ba năm đã thay đổi nhiều đến vậy." Mạc Bình U cúi đầu nở nụ cười, Mạc gia đã hoàn toàn đổ, nếu không có Mạc Yên Nhiên bảo vệ chỉ sợ nàng đã dùng một thước lụa trắng chết trong cung của mình.

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng ta, hai năm qua Mạc Bình U già đi nhiều, tựa như một đóa hoa đã qua thời nở rộ, nàng biết Mạc Bình U lo lắng phiền lòng cái gì, nhưng nàng cũng không có cách nào, liền gật đầu nói, "Người mới vào đương nhiên phải có người cũ nhường vị trí." Nàng ngồi thẳng dậy vỗ tay Mạc Bình U, "Tỷ tỷ đừng sầu muộn, dù sao không phải mình nhường vị trí là tốt rồi." Sắc mặt Mạc Bình U nhất thời trở nên cực kỳ khó coi, Mạc Yên Nhiên thánh sủng không suy, nếu không có cung yến gì đấy thì các nàng gần như không nhìn thấy bệ hạ.

Mạc Yên Nhiên đề phòng rất chặt, chặt đến mức khiến nữ nhân hậu cung nhanh chóng hết hy vọng, nàng nhìn nhóm người mới hơi nở nụ cười phía dưới, chỉ sợ bọn họ còn chưa biết nghênh đón bọn họ là một hậu cung thế nào.

https://thuviensach.vn

Theo lẽ thường do Hoàng Hậu dạy bảo, một đám đồng thanh đáp lời, rồi Vĩnh Khang Cung bèn yên lặng trong một thoáng. Hôm nay giống như không có ai muốn nói chuyện, Hoàng Hậu vừa định bảo giải tán thì thấy Mạc Yên Nhiên chậm rãi thẳng sống lưng, Hoàng Hậu không mở miệng nữa. Mạc Yên Nhiên cũng chỉ đột nhiên nghĩ tới mới hơi nghiêng người về phía những phi tử kia, nói, “Bản cung có vài lời muốn nhắc nhở các vị tiểu chủ.”

Một đám hoảng sợ đứng lên hành lễ nói không dám. Nàng nở nụ cười, do được nuông chiều quá lâu nên nụ cười cũng có thể khiến người ta run rẩy, “Không có gì không dám, bản cung chỉ có chuyện thì nói thôi. Hoàng Hậu nương nương tốt tính, mời các vị thường xuyên tới cung Vĩnh Khang nói chuyện uống trà, có điều, tính tình ta đây luôn không tốt, vài ngày nữa các ngươi sẽ biết. Nay nói những lời này ở đây vốn không hợp quy củ, mà ta lại chẳng bao giờ có quy củ gì.” Nàng nâng quạt lên phe phẩy, ngữ khí chậm rãi nặng hơn, “Rảnh rỗi cũng đừng cố gắng vòng qua cung Trường Tín của ta, nếu ngươi muốn tới thăm ta, ta tự nhiên sẽ tiếp đón, nếu không phải tới gặp ta mà lại cứ lòng vòng trước mặt ta…” Nàng nhếch môi cười lớn hơn, càng khiến người ta cảm thấy da đầu tê rần, “Đến lúc đó đừng trách ta chưa nói với các ngươi.”

Nơi Hoàng Thượng thường xuyên tới nhất là Vị Ương Cung, sau đó là Trường Tín Cung. Không phải chưa từng có phi tử thấp vị ý đồ dụ dỗ Thẩm Sơ Hàn ở ngay phía trước cung Trường Tín, Mạc Yên Nhiên luôn lười xử lý chuyện này, có điều đám thịt non này thì không giống, nàng không muốn vô duyên vô cớ gây chuyện với người ta, có gì cứ nói trước thì hơn.

Mạc Yên Nhiên còn ở trong phòng nói chuyện với Hoàng Hậu, mới nói được hai câu Tập Hương cô cô đã đi vào, không tránh Mạc Yên Nhiên mà mở miệng, “Phía trước có hai vị tiểu chủ hình như cãi nhau.”

Mạc Yên Nhiên đang uống trà, nghe thấy chuyện này liền để xuống, ánh mắt sáng ngời nhìn sang, có vẻ sợ chuyện này còn chưa đủ ầm ĩ, “Chuyện

https://thuviensach.vn

gì mà cãi nhau ngay trước cửa cung Vĩnh Khang thế.”

“Phạm Tài Tử tranh cãi với Đại Chu Bảo Lâm, nói là Đại Chu Bảo Lâm phạm tục danh của nàng, Phạm Tài Tử vốn vị trí cao hơn, bắt Đại Chu Bảo Lâm sửa lại cũng được, nhưng Đại Chu Bảo Lâm kia lại nói ngay cả bệ hạ cũng chấp nhận tên này của nàng, thế nào cũng không chịu sửa.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, “Chậc, chuyện này ta đã nói với bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương rồi, hai tỷ muội tiến cung, ngài không cho người ta phong hào thì không sao, ngay cả phân vị cũng giống nhau, Đại Chu, Tiểu Chu gọi lên thật khó nghe. Có điều chuyện hôm nay cũng thú vị, làm thế nào lại nhắc tới bệ hạ?”

Tập Hương cô cô vốn nghiêm túc, lúc này cũng không nhịn được giật giật khóe miệng, “Ai biết được, nói là Đại Chu Bảo Lâm ở tại Giai Thiến Điện, chứng tỏ đó là bệ hạ ghi nhớ tên nàng.”

Mạc Yên Nhiên không chút hình tượng bật cười ha hả một lát, “Phạm Tài Tử kia tên là Phạm Dĩ Thiến phải không? Ta đã xem bức họa của nàng ta, bộ dạng cũng không tệ, hôm nay mới thấy rất lỗ mãng rồi.”

Hoàng Hậu cũng cười, “Ta không quan tâm chuyện này, ngươi tự đi ra ngoài xem náo nhiệt gì thì xem đi, Đại Chu, Tiểu Chu kia cũng do ngươi quyết định, dù sao việc nhỏ bệ hạ cũng đều theo ý ngươi.”

Mạc Yên Nhiên đã đứng lên đi ra ngoài, lúc này quay đầu lại cười rộ lên, “Dù là việc lớn cũng sẽ theo ý ta.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 81

Lúc Mạc Yên Nhiên đi ra, hai bên đang chiến túi bụi, Đại Chu Bảo Lâm kia tên Chu Tố Thiến, nghe có vẻ thanh thanh đạm đạm mà người thì lại khí thế mười phần, nếu không có muội muội ruột Tiểu Chu Bảo Lâm bên cạnh kéo chỉ sợ nàng ta đã xông lên cấu xé Phạm Tài Tử

Phạm Dĩ Thiến đứng hiên ngang, Mạc Yên Nhiên nghe giọng nói nàng ta tuy nhẹ nhàng nhưng rất cố chấp, “Hôm nay ngươi đổi thì tốt, không đổi cũng phải đổi, loại không có đầu óc như ngươi có lẽ chẳng nghĩ được tên gì thuận tai, để tỷ tỷ nghĩ giúp ngươi đi. Có điều nếu có là chó mèo gì đấy thì ngươi cũng đừng quay lại trước mặt ta làm ầm ĩ.”

Đại Chu Bảo Lâm mặt mũi đỏ bừng, miệng vẫn luôn nhắc lại câu nói mà Tập Hương cô cô vừa nghe được, “Ngay cả bệ hạ cũng biết tên ta, nào có chuyện ngươi nói sửa là sửa, ngươi cũng chỉ cao hơn ta một cấp thôi, vênh váo cái gì.”

“Chính một cấp này có thể đè chết ngươi, ngươi nói xem ngươi có sửa hay không.”

“Ta cứ không sửa đấy, dù ngươi làm loạn tới chỗ nương nương, bệ hạ thì ta vẫn nói những lời này, tên của ta do cha mẹ ban cho, sao có thể sửa, nếu Phạm tỷ tỷ không thích đụng phải tên ta thì cứ tự mình sửa tên mình là được.”

Muội muội nàng ta ở bên cạnh liều mạng kéo nàng ta, liên tục nói với Phạm Tài Tử ở bên này, “Phạm Tài Tử thứ tội, tỷ tỷ từ nhỏ tính tình nhanh

https://thuviensach.vn

nhẹn, hôm nay không phải cố ý mạo phạm Phạm Tài Tử. mong Phạm Tài Tử nể mặt mọi người là tỷ muội vào cung cùng một đợt mà khoan thứ cho."

Chu Tố Thiến không dễ nói chuyện như thế, kéo nàng ta lại, "Muội muội nói với nàng ta làm gì, chuyện này báo cáo đến đâu cũng là ta có lý, nàng ta chỉ ỷ thế hiếp người mà thôi, sợ không ai biết nàng ta có phụ thân là Thượng Thư bộ Lễ." Nàng trào phúng nhìn Phạm Dĩ Thiến, "Dùng thân phận để nói chuyện có thể được bao lâu, Di Phi nương nương hiện nay cũng không dựa vào gia tộc..."

"Thỉnh an Di Phi nương nương." Chu Tố Tâm bên cạnh phản ứng cực nhanh, mới chỉ nhìn thấy một góc váy của Mạc Yên Nhiên đã lập tức quỳ xuống, hiện nay trên đường hướng từ cung Vĩnh Khang tới ngự hoa viên đã quỳ đầy người.

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, vịn tay Thư Nhu chậm rãi đi về phía trước, đến gần mới thấy Đại Chu Bảo Lâm quỳ trên mặt đất đang khẽ run rẩy.

Tống Thường Chi cũng quỳ gối trong đám người, vừa rồi hai người khắc khẩu nàng không tiến lên cũng không đi trước, chỉ muốn xem một trò vui mà thôi, không ngờ đám nữ nhi quan viên kinh thành này cũng không hiểu quy củ, dám khắc khẩu ngay bên ngoài cung Vĩnh Khang. Nàng đã nhìn kỹ, cỗ kiệu của Di Phi còn chưa đi ra, nếu không phải cố tình tránh đi thì chính là còn chưa đi. Trong lòng nàng mơ hồ có chút chờ mong, muốn nhìn xem phi tử sủng quan hậu cung này sẽ xử lý chuyện này thế nào.

Sau đó liền thấy Di Phi đi ra, phía sau trùng điệp theo không ít người, nàng được một cung nữ đỡ đi về phía bọn họ, từng bước vững vàng. Tống Thường Chi đột nhiên nghĩ tới một việc, vừa rồi ở Vĩnh Khang Cung nàng đã chú ý, giọng nói của Di Phi không mềm mại thanh thúy bằng ngày tuyển tú, có vài phần mất tiếng, vốn nàng không để ý tới chuyện này, nhưng ngày ấy Di Phi đặc biệt nói hai câu với nàng, ấn tượng đương nhiên khắc sâu. Mà hôm nay lại được nghe lại, cũng rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết nguyên nhân nên chỉ coi như mình nghe nhầm, hiện giờ nghe Di Phi mở miệng mới thấy thật sự hơi khàn khàn, “Náo loạn chuyện gì mà ồn ào ngay trước mặt Hoàng Hậu nương nương thế.” Không chờ bọn họ đáp nàng đã tự nói tiếp, “Đã nói rồi, không có ma ma giáo dưỡng dạy dỗ thì vẫn còn là cô nương, không đảm đương nổi phi tử.”

Mọi người đều sợ đến toát mồ hôi, quỳ trên đất cầu xin tha thứ. Nàng lại làm như không chú ý bọn họ đang quỳ, đi tới chỗ Phạm Dĩ Thiến đang quỳ ngay đầu tiên. Phạm Dĩ Thiến chỉ nhìn thấy trân châu trên giày thêu của Di Phi cách mình ngày một gần, dừng lại ngay phía trước nàng không quá một tấc, “Đây là Phạm Tài Tử? Vị phân của ngươi cao, ngươi nói thử xem rốt cuộc ồn ào chuyện gì đi.”

Chỉ cần sắp tiến cung, không ai không được ân cần dạy bảo từ trong phủ, chuyện đụng tới Di Phi trước nay là chuyện lớn, vị này là người cực kỳ không theo quy củ, nếu đắc tội nàng, nàng muốn ngươi thế nào ngươi cũng không có khả năng phản kháng, ai bảo bệ hạ chỉ sủng nàng, thích nàng, thịnh sủng ba năm không suy. Nhưng Phạm Dĩ Thiến không nghĩ vậy, nàng từ nhỏ đã có bề ngoại cực nổi bật, thân phận lại cao quý, ngay cả bạn chơi bên cạnh cũng coi nghe lời nàng, sai đâu đánh đấy.

Nghe nói nàng tiến cung, một đám đều đến trước mặt nàng lấy lòng, nói thẳng làm nương nương cũng đừng quên bọn họ. Nàng không ngẩng đầu, trong lòng nghĩ, chỉ là nữ nhi một tội thần đã rơi đài mà thôi, muốn thân phận không có thân phận, chỉ biết dùng sắc dụ dỗ có thể được bao lâu, lại còn không thông minh, cho dù bệ hạ thích nàng ta thì nàng cũng không tin Mạc Yên Nhiên có thể hoành hành trong cung cả đời. Phạm Dĩ Thiến không ngừng nói với chính mình, nhịn, nhịn một lúc là được rồi, để người có thân phận ti tiện này ở trên đầu nàng một thời gian là được rồi.

Nàng quỳ trấn an bản thân, lặp lại những lời vừa rồi một lần, không thêm mắm thêm muối, ngay cả chuyện bệ hạ biết tên Chu Tố Thiến cũng nói. Chợt nghe Mạc yên Nhiên à một tiếng, nàng không nhịn được ngẩng

https://thuviensach.vn

đầu nhìn thoáng qua, thấy Di Phi có vẻ không để ý lắm, nàng đang định dời mắt thì thấy Di Phi nở nụ cười, lần này mới là mây tan trời trong, “Nếu bản cung gặp phải chuyện này thì để bản cung xử lý đi, hẳn là Hoàng Hậu nương nương sẽ không trách tội ta.”

Nàng vẫn cười, nhưng Phạm Dĩ Thiến lại cảm thấy mình đang toát mồ hôi, “Nếu Phạm Tài Tử cảm thấy người khác phạm húy mình là không được, thì bản cung sẽ làm chủ sửa lại tên, để ta nghĩ đã, nghĩ một cái tên mà người khác không thể đụng được, sửa lại thành Phạm Dĩ Nhất đi, tên đơn giản như thế hẳn là sẽ không ai đụng phải. Về phần Đại Chu Bảo Lâm, ừm, giáng xuống làm Ngự Nữ đi, như vậy cũng tốt, miễn cho Đại Chu, Tiểu Chu gọi không phân biệt được.”

Phạm Dĩ Thiến, à, hiện giờ đã là Phạm Dĩ Nhất, nàng ta nuốt nước bọt, sống chết ép mình nhịn xuống, một ngày nào đó sẽ lấy lại tên của bản thân, nàng chậm rãi đụng đầu một cái, “Tạ nương nương thưởng tên.”

Chu Tố Thiến kia không thông minh như vậy, nàng ta nâng thân mình hô một câu, “Di Phi nương nương, rõ ràng thiếp tỳ không sai, vì sao lại phạt ta? Xin nương nương làm chủ.”

Mạc Yên Nhiên vốn đã quay người đi, nghe nàng ta nói vậy quay lại nhíu mày, Thư Nhu lập tức bước tới, “Không biết phân biệt tốt xấu, chỉ cần ở sau lưng nói đến nương nương nhà ta đã là đại bất kính, nếu để bệ hạ nghe được đánh chết cũng là chuyện thường, tiểu chủ nên nói năng cẩn thận thì hơn.”

Nhất thời không ai dám nói chuyện, Mạc Yên Nhiên hơi nhướng mày, “Ý kiến nhiều vậy cơ à, vậy lại giáng làm Thái Nữ đi. Nếu còn có lần sau thì triệt thẻ tên, từ đây không thấy thánh nhan.”

Nàng ta nào dám nói nữa, một lần hạ hai cấp, suýt chút nữa đến mức cung nữ cũng không bằng. Nàng ta nghĩ bệ hạ sẽ không để mặc Di Phi làm

https://thuviensach.vn

càn, nói không chừng sẽ không hạ vị phần của mình, ai ngờ biểu chiều liền có ý chỉ đến gọi làm nàng chỉ thiếu nước đập nát cả căn phòng, hơn nữa còn nghe nói bệ hạ lật thẻ tên của Phạm Dĩ Nhất.

Chu Tố Tâm ngồi nghiêm chỉnh khuyên nàng, "Tỷ tỷ đừng giận, nay không phải là tỷ chịu thiệt đâu, có lẽ vị thiên kim nhà Thượng Thư kia mới phải chịu đau khổ, Di Phi cực kỳ không thích nàng ta."

"Nay ta giáng hai cấp, suýt chút nữa không bằng cả cung nữ, nàng ta chịu thiệt chỗ nào."

Chu Tố Tâm cười cười, "Cấp bậc giáng xuống sớm muộn cũng có thể đi lên, nhưng tên đã sửa thì vĩnh viễn đừng mong lấy lại."

Nhưng Phạm Dĩ Nhất không tin điều này, buổi tối nàng ta ăn diện cẩn thận đứng bên ngoài phòng chờ Thẩm Sơ Hàn đến. Dù đã là mùa xuân nhưng nàng ta mặc vẫn hơi ít, lạnh đến mức môi tím ngắt.

Đợi rất lâu Thẩm Sơ Hàn mới đến, Thẩm Sơ Hàn vốn không muốn tới đây, nhưng hôm nay truyền đến lời nói của Mạc Yên Nhiên, hắn cảm thấy nàng có chút tùy hứng, dù sao cũng là con gái nhà Thượng Thư bộ Lễ mà lại bâng quơ sửa tên như vậy, nên hắn nghĩ tới đây trấn an Tài Tử mới tấn phong bị sửa tên gọi "Dĩ Nhất" này.

Mạc Yên Nhiên đương nhiên nhận được tin này, vẻ mặt nàng không giận nhưng cuốn sách trên tay đã bị ném xuống đất, một lúc lâu sau nàng mới nở nụ cười như có như không, đám Thư Nhu đứng bên cạnh không dám thở mạnh một hơi, một lát sau không biết Mạc Yên Nhiên nói với ai, "Có giỏi thì ở lại đấy đi, sau này không cần tới đây nữa."

Không ngờ Thẩm Sơ Hàn bị chọc giận cực nhanh, Phạm Dĩ Nhất cũng không cảm thấy mình nói sai cái gì mà bệ hạ đập đũa nói làm càn. Nàng thật sự chỉ nói… nàng cắn môi, chỉ nói chuyện về tên của mình mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thẩm Sơ Hàn không nghĩ vậy. Buổi sáng Mạc Yên Nhiên mới đổi tên cho ngươi, buổi tối ngươi đã oán giận ngay trước mặt trẫm, đây chẳng phải đang châm ngòi tình cảm của trẫm và Di Phi hay sao? Hay ngươi nghĩ một người mới vào cung như ngươi có thể đánh đồng với Di Phi ở trước mặt trẫm?

"Bệ hạ thứ tội, Di Phi nương nương sửa tên cho thiếp tỳ đương nhiên vô cùng tốt, nhưng thiếp tỳ rời khỏi cha mẹ, từ đây côi cút trong cung, tên mà cha mẹ ban cho là niệm tưởng duy nhất, thiếp tỳ không dám có bất mãn gì với Di Phi nương nương, chỉ mong bệ hạ thương xót nỗi nhớ nhà của thiếp tỳ."

Thẩm Sơ Hàn thật sự hết chỗ nói, "Ngươi có cái miệng cũng thật lợi hai, ngươi tưởng trẫm không biết ngươi muốn đổi tên cho người khác trước nên mới có chuyện này? Ngươi thấy tên của ngươi là niệm tưởng duy nhất, không nghĩ rằng tên ngời khác cũng là niệm tưởng? Nay ở trước mặt trẫm luôn miệng nói không có gì bất mãn với Di Phi, Di Phi là người mà ngươi có thể tùy tiện nhắc đến? Nếu ngươi nhớ nhà như thế thì trở về phụng dưỡng cha mẹ đi." Nói xong hắn đứng lên.

Lúc này Phạm Dĩ Nhất mới thật sự hoảng sợ, nàng quỳ trên mặt đất kéo vạt áo Thẩm Sơ Hàn, khóc nước mắt đầy mặt, trang dung tỉ mỉ kẻ vẽ nhòe nhoẹt, "Bệ hạ khai ân, bệ hạ khai ân, thiếp tỳ biết sai rồi, thiếp tỳ biết sai rồi, sau này không dám nói lung tung nữa."

Thẩm Sơ Hàn hừ một tiếng, kéo vạt áo liền đi ra ngoài, Phạm Dĩ Nhất lảo đảo đứng lên, đẩy cung nữ bên cạnh, "Đi, xem bệ hạ đi đâu."

Còn có thể đi đâu, đương nhiên là thẳng đến cung Trường Tín.

Mạc Yên Nhiên còn đang đọc quyển sách vừa bị nàng ném xuống đất, thấy Thẩm Sơ Hàn tiến vào liền ném lên người hắn. Thẩm Sơ Hàn không giận, cười đón lấy, chợt nghe nàng cười cười nói, "Bệ hạ thật vất vả, một

https://thuviensach.vn

đêm không biết phải chạy mấy cái cung điện nữa. Thế nào? Muội muội mới tới không hợp ý bệ hạ sao?"

Thẩm Sơ Hàn đương nhiên biết nàng tức giận, lập tức dựa vào gần nàng, mặc nàng chống cự liền ôm nàng vào lòng, "Khanh Khanh ghen."

Mạc Yên Nhiên đẩy càng mạnh, "Ta ghen? Làm sao ta phải ghen? Chẳng qua có một số người nói xong là quên, hừ, lúc trước còn nói ta không thích thì không cho ai vào hết, nhìn xem đi, mới ngày đầu tiên đã vội như gì. Đi đi, đi đi, bây giờ đến chỗ ta làm gì, người khác không biết lại bảo ta hạ dược gì cho bệ hạ, dù bệ hạ không thích ta mà vẫn phải ngày ngày tới đây."

Thẩm Sơ Hàn bật cười, "Được rồi, trẫm nào có muốn tới chỗ nàng ta, chỉ vì ban ngày nàng sửa tên cho người ta, trẫm tới nhìn xem mà thôi, dù sao cũng không ngủ lại, bây giờ không phải đã tới đây sao."

Mạc Yên Nhiên còn giận, "Hôm nay vì lý do đổi tên mà tới đó, ngày mai sẽ lại tới chỗ Thái Nữ kia phải không, sau này còn không biết tới chỗ Bảo Lâm, Tài Tử nào nữa. Ta chỉ mới sửa cái tên bệ hạ đã đau lòng? Chỉ có nàng ta mong manh yếu đuối, đổi cái tên thì có làm sao, đổi cả cho ta đi, ta gọi là Mạc Nhất Nhất thôi, miễn cho bệ hạ nói ta khắt khe bọn họ."

Thẩm Sơ Hàn lại càng cười lớn tiếng, trực tiếp hôn lên mặt nàng, "Ta đau lòng người khác làm gì, người khiến ta thương nhất ở đây kia mà. Đổi tên cái gì? Nhất Nhất? Không xuôi tai, nàng đổi lại gọi tâm can đi, nàng là tâm can của ta, bảo bối của ta cơ mà."

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 82

Ngày hôm sau, tin tức bệ hạ lật thẻ tên của Phạm Dĩ Nhất cuối cùng lại tới cung Trường Tín truyền khắp hậu cung. Mạc Yên Nhiên lại không cảm thấy đó là một tin tức tốt, dù sao lúc trước nàng cũng như vậy, có điều nàng thảm hơn, nửa đêm Thẩm Sơ Hàn từ giường nàng chạy tới chỗ Phong Giáng Bạch, chỉ khác là từ chỗ Phạm Dĩ Nhất kia ước chừng chưa dùng xong cơm chiều đã tới đây rồi. Nhưng nàng không muốn đi theo con đường cũ của Phong Giáng Bạch.

Cho nên hôm nay nàng dứt khoát không đi thỉnh an, dù sao Hoàng Hậu sẽ không trách nàng, người khác chỉ coi như nàng vận dụng đặc quyền sủng phi là được. Làm người mà, ngẫu nhiên lười một chút mới là cuộc sống chứ.

Chỉ là, nàng vẫn nghe được một số tin tức không tốt, ví dụ như chuyện cửu hòa di mộng năm đó.

Thư Nhu nói có chút mơ hồ, chỉ nói dường như tra được một ít, “Trần Thái Y nói nhìn thấy phương thuốc mà Hứa tiên sinh từng chỉ điểm hắn, hắn vừa thấy đã chú ý, sau đó muốn tới hỏi nương nương phải xử lý thế nào.”

Mạc Yên Nhiên không ngờ tới kết quả thế này, người kia… nàng gõ mặt bàn, “Đừng lộ ra vội, cẩn thận đừng để người khác phát hiện.” Nàng suy nghĩ một lát mới hỏi, “Ở nơi đó có người của chúng ta không?”

Thư Nhu vâng một tiếng, “Có thì có, chỉ là nàng ta rất cẩn thận, rất khó cắm vào người thân cận, người của chúng ta đều ở bên ngoài…”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Chuyện đó không quan trong, ngươi dặn người ta nhìn thật kỹ, gần đây nàng ta qua lại với ai, tiếp xúc người trong cung nào, tặng lễ gì đi đâu, tất cả phải nhớ kỹ.” Nàng vuốt tay áo mình, uống thêm một ngụm trà, không biết đang nói với Thư Nhu hay tự lẩm bẩm, “Không thể vội, chuyện này… không vội được.”

Thư Nhu cũng hiểu, chuyện này không những phải điều tra mà còn phải im hơi lặng tiếng điều tra, nếu bị bệ hạ biết… Nàng chỉ nghĩ thôi đã không nhịn nổi rùng mình.

Phong Giáng Bạch lợi hại thế nào cũng vì một đứa bé không có thật này mà hóa thành một gò đất.

Mùa hè tới rất nhanh, người mới ở trong cung đã được một quý, nhưng ngoại trừ ban đầu tới chỗ Phạm Dĩ Nhất bệ hạ không còn tới cung của ai khác nữa, chỉ luôn ở trong cung Trường Tín, chuyện này không thể không khiến nhóm phi tử mới vào phải nhìn lại trình độ sủng ái của Di Phi nương nương một lần nữa.

Tống Thường Chi được coi như mang tiếng được Di Phi “để mắt”, Y Lan Điện của nàng ngày ngày đông như trẩy hội. Tuy nàng không quá thích chiêu đãi bọn họ, nhưng xuất thân thứ nữ khiến nàng từ nhỏ đã biết cách đối nhân xử thế, tiến cung lại càng nhận rõ thân phận của mình hơn nhóm quý nữ kinh thành kia.

Giống như một người vốn không được quan tâm tới một chỗ khác vẫn không được quan tâm, có lẽ nàng sẽ không cảm thấy gì; nhưng nếu một người vốn được coi là trung tâm, một khi rớt xuống mới thật sự đau.

Hôm nay người tới chơi là Phó Lộ, nàng ta là muội muội ruột thịt của Đại Lý Tự Khanh, thân phận tôn quý, sau khi tiến cung đã cùng Phạm Dĩ Nhất ở vị trí cao nhất, Phạm Dĩ Nhất bị phạt, nàng ta cũng chỉ lo cho thân

https://thuviensach.vn

mình, tuy không tấn vị không thị tẩm nhưng vẫn là người duy nhất ngồi trên vị trí Lương Nhân trong khi mọi người đều chưa thị tẩm.

Tống Thường Chi đương nhiên cung kính ra ngoài đón, Phó Lương Nhân diện mạo thuộc bậc nhất, có điều nếu bàn tới dung mạo thì Phạm Dĩ Nhất vẫn chiếm vị trí đầu, hai tỷ muội kia cũng cực diễm lệ, Phó Lương Nhân như phù dung trong nước cũng tự thành một phong cách, chỉ có Tống Thường Chi là không có gì đặc biệt.

Cố tình càng không có gì đặc biệt càng khiến người khác tin rằng nàng là người của Di Phi nương nương, dù sao Di Phi nương nương cũng là nữ nhân, sao có thể dễ dàng cam chịu một nữ tử cực kỳ xinh đẹp có cơ hội thượng vị. Chuyện Tống Thường Chi bị khoanh vùng thành người của Di Phi lúc này mới truyền tới tai Mạc Yên Nhiên.

Đáng tiếc Mạc Yên Nhiên thật sự không còn nhớ được người này.

Cuối cùng cần Thư Nhu nhắc nhở, “Đó là nữ nhi Giang Nam phủ doãn mà ngày đó chủ tử làm chủ giữ lại.”

Thấy Mạc Yên Nhiên vẫn có vẻ mê mang, nàng nói tiếp, “Ngày đó chủ tử nói có thể giữ lại để cân bằng giữa Giang Nam và kinh thành, bệ hạ cũng nói có thể gọi nàng ta tới kể chuyện khí hậu Giang Nam cho nương nương nghe.”

“Vậy làm sao lại thành người của ta?” Đồn đại dở khóc dở cười, nàng lại nghiêng đầu suy nghĩ một lát mới hỏi, “Chính nàng ta truyền ra? Nói là được ta để mắt?”

“Cũng không phải như thế.” Sơ Ảnh ở bên pha trà, một lúc sau mới dâng một chén tới, “Nô tỳ đã sớm nghe nói nên đi hỏi thăm, nghe bảo vị Bảo Lâm mới này rất quy củ, chỉ cần nhắc tới nương nương sẽ cung kính không đáp lời.”

https://thuviensach.vn

“A, rất thức thời đấy nhỉ.” Trên tay nàng nắm chuỗi vòng tay hai ngày trước Thẩm Sơ Hàn sai người đưa tới, bằng ngọc hồng lựu, nàng vốn không thích mấy thứ xâu xâu chuỗi chuỗi này, có điều nhìn chuỗi hạt đỏ thẫm này rất đẹp mắt, ngày hè cầm trong tay còn mát mẻ nên mới thường xuyên cầm trên tay nghịch, ngay cả cây quạt lúc đầu thích cũng bị đặt sang một bên. Lúc này nàng cầm chuỗi hạt kia lắc lư hai cái, “Theo tính tình của ta thì phải tấn vị cho vị Bảo Lâm tiểu chủ thức thời này mới được.”

…

“Hôm nay Phó tỷ tỷ tới đây thiếp tỳ cũng không có gì để chuẩn bị, trà cũng là trà thường ngày uống, mong tỷ tỷ đừng ghét bỏ.” Tống Thường Chi rất biết quy củ, không ngồi ghế trên mà ngồi phía dưới cùng Phó Lương Nhân.

Phó Lương Nhân mỉm cười, dáng vẻ dịu dàng, “Muội muội cần gì khách khí như thế, chúng ta là tỷ muội một nhà mà, hôm nay tại ta tới làm phiền mới đúng.”

Tống Thường Chi vội vàng xưng không dám, “Tỷ tỷ có thể tới đây đã là vinh hạnh của thiếp tỳ.”

Cứ vậy ta một câu ngươi một câu, Phó Lương Nhân mới như lơ đãng hỏi, “Nghe nói quan hệ giữa muội muội và Di Phi nương nương cực kỳ thân cận?”

Tống Thường Chi rùng mình, đến rồi, vẻ mặt lại hết sức nghiêm túc, “Tỷ tỷ nói gì vậy, thiếp tỳ cũng chỉ như các tỷ muội, được chiêm ngưỡng nương nương một lần, nào dám nói thân cận hay không.”

Phó Lương Nhân thông minh hơn Phạm Dĩ Nhất nhiều. Tống Thường Chi còn nhớ ngày đó Phạm Dĩ Nhất đi tới dùng cái mũi nhìn mình, chỉ thẳng nàng chỉ cây dâu mà mắng cây hòe mắng cho sướng miệng, làm như mắng nàng thì có thể vòng đến nửa phần của Di Phi vậy. Không nghĩ lại

https://thuviensach.vn

xem bản thân là cái gì, là thứ chỉ cần Di Phi tùy tiện nói một câu thì tên cũng phải bỏ mà thôi, còn tưởng mình là thiên kim tiểu thư nữa, nay tiến cung cũng chỉ là Tài Tử cao hơn nàng một cấp.

Phó Lương Nhân thì sẽ không nói như thế trước mặt Tống Thường Chi, chỉ cúi đầu làm bộ không hiểu, "À? Vậy là ta nhớ nhầm rồi. Có điều tính tình như muội muội được Di Phi nương nương yêu thích cũng không có gì lạ, ngay cả được bệ hạ thích cũng không đáng ngạc nhiên." Nàng ta vẫn cười, ngay cả Tống Thường Chi vốn luôn cảnh giác còn phải cảm thấy Phó Lương Nhân này làm cho người ta có cảm giác thân thiết, "Muội muội ở Giang Nam xa xôi có lẽ không biết chuyện hậu cung, phải biết rằng…" Nàng hơi ghé lại gần Tống Thường Chi, âm điệu cũng thấp xuống, "Trước Di Phi nương nương đã có một phi tử được sủng ái xuất thân Giang Nam, trình độ được sủng ái của nàng kia so với Di Phi nương nương chỉ hơn chứ không kém."

Bên này, Thanh Thiển đang nhíu mày, "Chủ tử cất nhắc nàng ta làm gì, nếu nhận được ý chỉ của chủ tử có lẽ nàng ta sẽ thật sự nhếch cái đuôi lên trời, ngài không biết đấy thôi, người tới chỗ nàng ta thăm hỏi còn nhiều hơn chỗ chúng ta nhiều, làm như nơi đó mới là cổng lớn của cung Trường Tín ấy."

Mạc Yên Nhiên cười dùng chuỗi hạt kia đập lên tay nàng ta, "Ngươi thật là, bao nhiêu tuổi rồi còn nói lung tung." Nàng cười, ngừng một lát mới nói tiếp, "Cho dù các nàng nghĩ nơi đó là cổng lớn cung Trường Tín thì sao? Chủ tử ngươi không thèm quan tâm những người đó, người ta nói một lời ta đều phải suy nghĩ mới khiến bọn họ tưởng rằng mình lợi hại đến mức nào. Dù sao ta cũng không thể một hơi đuổi hết tới lãnh cung, vậy ban một ân điển để nàng ta chịu khổ thay ta, có khi ta còn phải cảm ơn nàng ta ấy chứ."

Dứt lời, nàng mất kiên nhẫn phất tay, "Cứ vậy đi, mang lời ta nói tới hỏi Hoàng Hậu nương nương, nương nương sẽ tự có suy tính, ta cũng chỉ nói

https://thuviensach.vn

vậy thôi, nếu không thích hợp Hoàng Hậu nương nương tự nhiên sẽ phản bác đề nghị của ta. Các ngươi ấy mà, không cần quan tâm."

Làm gì có chuyện Hoàng Hậu sẽ phản bác đề nghị của Mạc Yên Nhiên, nàng chỉ cần duy trì sự cân bằng hậu cung, mọi người đừng có chém giết nhau là được rồi. Hiện nay Mạc Yên Nhiên độc đại, nàng cũng vui vẻ nhìn thấy chuyện này, chỉ thăng vị cho một phi tử mà thôi, thậm chí không cần báo cáo với Thẩm Sơ Hàn, buổi chiều ý chỉ đã hạ xuống.

Tống Thường Chi vô duyên vô cớ được thăng đến vị trí Tài Tử, chính nàng cũng cảm thấy khó hiểu, người khác thì không nghĩ vậy, mọi người đều ý thức được rõ ràng, ôm chặt đùi của Di Phi nương nương đã thành việc cấp bách.

Lại nghĩ tới Tống Thường Chi bình thường luôn miệng phủ nhận quan hệ với Di Phi nương nương, nói không liên quan chút nào, hôm nay tự tát vào mặt mình rồi, còn chưa thị tẩm, cũng không nghe nói được nhìn thấy bệ hạ đã đột nhiên thăng vị. Còn là Hoàng Hậu nương nương hạ chỉ, ngươi không thể nói là Hoàng Hậu nương nương để mắt ngươi đấy chứ, thật sự khiến người ta phải nghiến răng.

Khi Tống Thường Chí ý thức được mình sập bẫy thì nàng đã không còn cách nào, chỉ có thể đứng lên tới cung Trường Tín tạ ơn. Lúc trươc đã tới cung Vĩnh Khang tạ ơn, nhất thời đầu óc còn chưa chuyển động kịp để nghĩ tới đây là ý chỉ của Di Phi nương nương, khi nghĩ lại mới thấy toát mồ hôi lạnh, vội vàng chạy tới cung Trường Tín lại được báo cho biết, Di Phi nương nương nhà các nàng đã tới Trường Nhạc Cung.

Trường Nhạc Cung là chỗ nào, Tống Thường Chi thoáng suy nghĩ một lát, nàng cúi đầu nói cáo lui, lần sau lại tới thăm Di Phi nương nương.

Trường Nhạc Cung, Hiền Phi nương nương.

https://thuviensach.vn

Mạc Bình U cũng không ngờ Mạc Yên Nhiên đột nhiên lại tới đây, còn tới vào giữa trưa, nàng đang chuẩn bị ngủ trưa, bây giờ đương nhiên đang vội vàng thay quần áo đi ra. Mạc Yên Nhiên vẫn phải đợi một lát, có điều chén trà trong tay nàng lại không hao đi một giọt, Mạc Yên Nhiên không có vẻ gì mất kiên nhẫn, tay còn cầm một chuỗi ngọc hồng lựu đùa nghịch, thấy nàng ra ngoài không có ý định đứng lên, chỉ nhìn nàng.

Lựu, nhiều con cái. Cũng đúng, hậu cung này cũng chỉ có Mạc Yên Nhiên có khả năng có nhiều con cái. Người khác à, nàng bỗng nhếch môi nở nụ cười ảm đạm.

“Không biết hôm nay muội muội đột nhiên tới chơi vì chuyện gì? Ngươi trước nay không có chuyện không lên tam bảo điện.”

Mạc Yên Nhiên cũng trực tiếp lên tiếng, “Tỷ tỷ biết là tốt rồi, hôm nay ta tới đây đương nhiên có việc.” Nàng vẫy tay ý bảo cung nữ bên cạnh ra ngoài. Mạc Bình U nhíu mày cũng bảo cung nữ của mình đi ra, lại nghe Mạc Yên Nhiên nói đến chuyện khác, “Vừa vào hè lại thấy ở tầng dưới mát mẻ hơn, có điều vẫn quá ẩm thấp.”

Sắc mặt Mạc Bình U không thay đổi, ai chẳng biết trong cung chỉ có cung điện của Di Phi ngươi đặc biệt, không cần cố tình mang ra khoe khoang, Mạc Yên Nhiên lại đột nhiên chuyển chủ đề, “Chuyện Đức Phi ta chưa từng hỏi tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng không có ý định chủ động nói với ta, hiện nay…” Nàng lắc chuỗi ngọc trên tay, “Ta có hứng thú muốn biết, mong tỷ tỷ vui lòng chỉ giáo.”

Mạc Bình U còn chưa mở miệng lại nghe giọng nói mang chút ý cười của nàng vang lên, “Không phải ta không có cách khác để biết, tỷ tỷ nên suy nghĩ kỹ rồi hãy nói với ta. Ngày đó ta có thể bảo vệ ngươi trong khi bệ hạ xử lý Mạc gia, thì nay cũng có thể không chấp nhận ngươi lừa gạt ta nửa phần.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 83

Mạc Bình U hạ tầm mắt giống như đang suy xét cái gì, một lát sau giọng nói rầu rĩ vang lên, “Ngươi muốn biết cái gì?” Còn chưa chờ Mạc Yên Nhiên trả lời nàng ta đã nói tiếp, “Ngươi không cần như thế, không cần thời thời khắc khắc nhắc nhở ta năm đó ta đã nhận ân huệ của ngươi thế nào.”

Tay Mạc Yên Nhiên chuyển động chuỗi đá thạch lựu kia, “Ta không cần nhắc nhở ngươi thì chính ngươi cũng nên thời khắc nhắc nhở mình.” Nụ cười của nàng chậm rãi lạnh xuống, “Còn cần ta nhắc nhở ta đã cho ngươi ân huệ thế nào sao? Theo những gì ngươi biết, nữ nhân mất đi chỗ dựa ở hậu cung cuối cùng luôn không tránh khỏi cái chết.” Nàng hừ một tiếng, “Ngươi cảm thấy nhục nhã? Ngươi cảm thấy ta nói những lời này với ngươi là làm nhục ngươi? Bớt suy nghĩ đi tỷ tỷ của ta, ngươi phải biết rằng, nếu ngươi không an ổn ngồi trên vị trí này thì ngươi sẽ biết ngươi sẽ nhận được sự nhục nhã thế nào. Ngươi thử ngẫm lại xem, bị ta nói vài câu trong lòng cảm thấy nhục nhã tốt hơn, hay bị Lục Thanh Vu chính diện vũ nhục tốt hơn.” Nàng lại cười khẩy một tiếng, “Cho nên, bây giờ nói nghiêm chỉnh đi, ta vốn không muốn vũ nhục ngươi, ta đang muốn biết một chuyện nên tìm phương pháp trực tiếp nhất để biết mà thôi. Nói đi, quan hệ giữa Mạc Chỉ Vi và chúng ta, và cả làm thế nào nàng ta đi lên vị trí Đức Phi.” Nàng nhếch môi cười lạnh, “Ngay cả khi năm đó Phong Giáng Bạch khinh thường nàng ta như vậy mà nàng ta vẫn có thể đi lên vị trí kia.”

Mạc Bình U siết chặt chén trà, nàng nhắm mắt lại, cảm thấy bản thân sống quá tạm bợ lại không thể làm gì, nàng như chìm vào ký ức, lại giống như đang bình tĩnh nhìn cái gì, “Mạc Chỉ Vi, nàng ta cũng là tỷ tỷ của chúng ta.” Nàng cười một tiếng, “Buồn cười đúng không, một hậu cung lại

https://thuviensach.vn

là thiên hạ của Mạc gia, càng buồn cười là, ba tỷ muội ruột thịt đều gả cho một nam nhân, cho dù nam nhân này là người tôn quý nhất thiên hạ cũng là chuyện thật nực cười."

Mạc Chỉ Vi là một sai lầm xinh đẹp. Phủ tướng quân cũng giống như những đại viện khác, tướng quân phu nhân cũng có những ngày bất tiện, cho dù tướng quân giữ mình trong sạch thế nào thì vẫn có vài nha hoàn không thức thời muốn trèo lên giường. Vì chuyện này, Mạc Thiệp Cung đã xử lý không biết bao nhiên nha hoàn xinh đẹp không biết đúng mực, cuối cùng vẫn có cá lọt lưới.

"Nếu không có hai phần tư sắc, nếu không phải hôm đó phụ thân uống quá say, làm sao có thể bị một đứa ti tiện như thế trèo lên giường."

Thật ra đó không phải nha hoàn bình thường, mà là nhạc cơ mà tiên đế ban cho Mạc Thiệp Cung, nhưng tình cảm của Mạc Thiệp Cung và phu nhân rất tốt nên không để mắt đến nha hoàn, nữ tử khác.

"Ta chưa từng gặp tiện tì không biết xấu hổ kia, mẫu thân nói với ta, nàng ta rất thông minh, che giấu vô cùng kín, khi người ta biết đến thì bụng đã rất lớn rồi, nghe nói đã hơn bốn tháng. Đúng là không sợ chết, vọng tưởng sinh ra trưởng tử của phủ tướng quân trong khi mẫu thân ta còn chưa có thai."

Nhưng mỗi người làm mẹ đều rất kiên cường, nha hoàn kia bởi có thai mà thân hình phù thũng, không còn thấy vẻ yêu diễm khi trèo lên giường lúc trước nữa, khi bị người ta bắt ra nước mắt đầy mặt, nàng ta quỳ trên mặt đất, dù mặc quần áo rộng cũng khó che chắn cái bụng đã nhô cao, chỉ luôn miệng cầu xin tha thứ, nói không dám xin tha cho tiện mệnh của mình, nhưng xin tướng quân và phu nhân hãy tha cho đứa bé trong bụng mình.

Đứa bé vô tội, nhưng có ai không phải vô tội đâu.

https://thuviensach.vn

Mạc Thiệp Cung đương nhiên sẽ không để ý đến đứa con của một nha hoàn, lập tức muốn xử tử nàng ta. Nha hoàn kia khóc quá thê lương, giống như con chim bảo vệ tổ, cuối cùng tướng quân phu nhân không đành lòng, lên tiếng giữ lại cho nàng ta một mạng.

Đến lúc đứa bé chào đời, nha hoàn kia không làm phiền bất cứ ai, tự mình tìm một sợi dây thừng treo cổ. Đứa bé bị để lại kia là đứa bé đầu tiên của phủ tướng quân, mặc dù đó là một bé gái, nếu chào đời từ bụng của tướng quân phu nhân tự nhiên sẽ nhận ngàn vạn sủng ái, lớn lên với thân phận chính trưởng nữ cao quý.

Nhưng trưởng nữ lại xuất thân từ một nhạc cơ, khiến mỗi lần tướng quân phu nhân nhìn thấy đều nhắc nhở nàng trượng phu bất trung, buồn cười đến mức nào.

“Mẫu thân ta nói với ta, lúc đó Mạc Chỉ Vi mới ba tuổi phụ thân đã sai người nuôi nàng ta trong tiểu viện, bình thường không cho phép ra ngoài. Đơn giản vì khi đó mẫu thân ta có thai.” Trong bụng bà chính là Mạc Bình U, nhưng lúc đó tướng quân phu nhân đã không một lòng mong ngóng có thai như ba năm trước, dù sinh ra “kết tinh tình yêu” này cũng không thể khiến bà quên đi sự phản bội của trượng phu.

“Mẫu thân nói với ta, nam nhân tam thê tứ thiếp là cực kỳ bình thường, điều khiến nàng ghê tởm nhất chính là, nếu đã làm thì thu dọn cho sạch sẽ, tuy bà không đành lòng nhưng không lúc nào không oán vị tỷ tỷ đã cướp mất vị trí trưởng nữ của ta.” Khi nàng nói đến tỷ tỷ liền không nhịn được nhếch môi cười lạnh.

Vốn đã là một người có cũng được mà không có cũng chẳng sao, sau khi tướng quân phu nhân sinh con sự tồn tại của Mạc Chỉ Vi đương nhiên càng mờ nhạt đến khó tin, cũng không ai dạy nàng ta cầm kỳ thi họa.

https://thuviensach.vn

“Mấy tỷ muội tốt của mẹ nàng ta đều là nhạc cơ được ban thưởng xuống, cái khác thì không biết, chỉ có đánh đàn ca hát là nhất đẳng. Ta cũng không biết sự tồn tại của nàng ta, người người đều nói ta là chính trưởng nữ của phủ tướng quân, ta là tiểu thư duy nhất của phủ tướng quân, thân phận tôn quý cỡ nào, mà thời gian đó, sức khỏe của mẫu thân ta cũng đã rất tệ.”

Tướng quân phu nhân bị kích thích, lại nghe đám nô tài gọi con mình là đại cô nương, đại tiểu thư, mỗi tiếng đều khiến bà cảm thấy nữ nhi của mình là danh bất chính ngôn bất thuận, mỗi tiếng đều khiến bà nhớ tới nữ nhân ti tiện với thân thể phù thũng kia có cùng một trượng phu với bà, cho dù chỉ cùng một đêm, mỗi khi nghĩ đến lại khiến bà vô cùng buồn nôn.

Nếu Mạc Yên Nhiên biết bệnh trạng này rất nhanh có thể nhận ra đây chính là bệnh trầm cảm.

Cho nên tướng quân phu nhân bị bệnh trầm cảm lại không ai có thể trấn an rất nhanh đã qua đời.

“Mạc dù phụ thân không lấy người khác, dùng điều này chứng minh sự tôn trọng và tình yêu say đắm đối với mẫu thân, nhưng lúc trước đã làm chuyện mất mặt mẫu thân thì sau khi mẫu thân mất ông ấy có làm gì cũng là vô dụng.”

Khi đó vừa vặn là lúc Mạc gia quyền thế ngập trời. Mặc dù Mạc Yên Nhiên đồng ý với lời nói của Mạc Bình U, nhưng nàng cũng không phủ nhận tình cảm của Mạc Thiệp Cung dành cho tướng quân phu nhân là tình yêu chân thật. Dù sao lúc đó ông ta muốn nữ nhân thế nào mà không có, lại vẫn không cưới người khác, bên cạnh cũng không có mấy người hầu hạ, ở cổ đại xem ra đã là hiếm có.

“Khi đó ta mới gần mười tuổi, nàng ta thì đã trưởng thành rất giống mẫu thân hồ ly tinh kia của mình, đương nhiên, cũng rất giống phụ thân. Chính lúc đó, phụ thân đưa nàng ta cho Thái Tử, chính là bệ hạ hiện nay.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ đã trưởng thành làm sao có thể luôn luôn để nàng ta trong phủ, nhưng lại không cách nào kiếm một cuộc hôn nhân tốt, Mạc Thiệp Cung hoàn toàn không thèm để ý nàng ta có một cuộc hôn nhân tốt hay không, nhưng hắn lại biết rõ không thể tùy tiện gả nàng ta cho người khác. Mạc Chỉ Vi lớn hơn Mạc Bình U ba tuổi, một khi nói là nữ nhi hắn thì viên minh châu Mạc Bình U lớn lên trong lòng bàn tay hắn sẽ không còn là trưởng nữ.

Làm sao có thể để người khác ảnh hưởng đến địa vị của nữ nhi mình, hắn đã làm một quyết định như thế, tặng Mạc Chỉ Vi cho Thái Tử Thẩm Sơ Hàn. Thái Tử yếu thế, một nữ tử thân phận không rõ ràng lại có chút tương tự Mạc Thiệp Cung, hắn thật sự không thể từ chối, Mạc Thiệp Cung nói còn thật dễ nghe, tặng cho Thái Tử chơi thôi.

Thái Tử muốn nữ nhân thế nào còn không có, còn cần Mạc Thiệp Cung ngươi cố ý nhét vào.

“Đời này có lẽ bệ hạ chưa từng chịu sự vũ nhục như thế, lúc đó ta còn nhỏ nhưng đã biết, phụ thân không cho bệ hạ chút mặt mũi nào, không được sự đồng ý đã nhét người vào Đông Cung, chẳng trách bệ hạ sẽ xử lý phụ thân.”

Lúc trước Phong Giáng Bạch nói chuyện không khách khí nhưng không sai chút nào, Mạc Chỉ Vi kia năm đó dùng một chiếc kiệu nhỏ nâng vào, Mạc Thiệp Cung không thèm để ý nữ nhi này, đương nhiên mặc kệ nàng ta bước vào Đông Cung thế nào, hơn nữa mặc kệ nàng ta tiến vào thế nào cũng là vũ nhục Thẩm Sơ Hàn, cho nên người khác không dám nhắc tới chuyện này.

“Nhưng nàng ta rất may mắn, thân phận ti tiện so ra còn kém cả cung nữ lại chắn một mũi tên cho bệ hạ.”

Trong buổi thu săn Thái Tử gặp chuyện, một thị thiếp không biết tên cản một tên cho Thái Tử, “Lần đó nàng ta thật sự bị thương rất nặng, nặng đến

https://thuviensach.vn

mức hoàn toàn không có ai truy cứu rốt cuộc nàng ta làm thế nào đi cùng một đội quân đến bãi săn. Phụ thân nói với ta, ngay cả tiên đế còn nói nếu nàng ta sống sót thì sẽ trọng thưởng."

Mạc Chỉ Vi đương nhiên không chết, có điều để lại di chứng, cả đời không thể có con, ngay cả mặt cũng vì không kịp thời xử lý mà để lại một vết sẹo mờ.

"Gương mặt kia của nàng ta, mỗi lần ta nhìn thấy đều hận không thể xé rách nó, hủy dung là tốt, chỉ giận không thể hủy hoàn toàn. Mang thai? Nàng ta có tư cách gì mà sinh con, ngay cả đứa bé nàng ta đang nuôi bây giờ cũng chỉ là con một cung nữ, người ti tiện đương nhiên chỉ có thể nuôi con của người ti tiện."

Nhưng rốt cuộc nàng ta vẫn lên tới Trắc Phi, khi Thẩm Sơ Hàn đăng cơ lại cùng Phong Giáng Bạch đứng đến hàng tứ phi. Nàng ta thân thể không tốt luôn ru rú trong nhà, vì một mũi tên năm đó mà Thẩm Sơ Hàn cũng không dễ dàng làm gì nàng ta, cho dù hắn nhìn thấy nàng ta sẽ nghĩ tới sự khuất nhục của mình năm đó.

"Chính vì như vậy?"

"Lúc trước ta cũng cảm thấy cứu chủ tử vốn là chức trách của nàng ta, có điều cái mạng đó dù bị xem nhẹ thì cũng là mạng, ở sau tường cung lâu ta đã suy nghĩ cẩn thận."

Mạc Yên Nhiên nào cần nàng nói thẳng, Thẩm Sơ Hàn để lại một sự sỉ nhục bên cạnh mình để luôn luôn nhắc nhở bản thân, một khi yếu thế sẽ gặp phải chuyện gì, cũng nhắc chính mình người bên cạnh cho dù dàng mạng để cứu mình nói không chừng đều là tính kế.

Đột nhiên, nàng cảm thấy rất đau lòng thay cho Thẩm Sơ Hàn.

https://thuviensach.vn

“Hiện giờ ngươi đã biết chưa? Thật ra chúng ta là tỷ muội, nhưng nàng ta chỉ là con của một kẻ ti tiện, hành vi cũng không minh bạch ở chỗ nào, trước kia nghe nói khi ở Đông Cung đã đánh đàn ca hát quyến rũ bệ hạ, nàng ta không ngẫm lại xem bản thân bước vào Đông Cung như thế nào. Bệ hạ nhìn thấy nàng ta liền ghê tởm, hận không thể thiên đao vạn quả để giải mối hận trong lòng, làm gì có chuyện muốn nhìn nàng ta thêm một lần.”

…

Mạc Yên Nhiên đột nhiên tỉnh dậy, quay đầu nhìn Thẩm Sơ Hàn ngủ say bên cạnh, hắn hơi nhăn mày, không biết nhìn thấy cái gì trong mơ, cực kỳ nghiêm túc. Nàng vươn tay vuốt lên trán hắn, lại giống như quấy rầy hắn, hơi thở hắn hỗn loạn, tay cũng bắt lấy cổ tay nàng. Ngay khi sắp tỉnh lại hắn đã thả nhẹ tay, đặt tay nàng trở lại trong chăn, bất giác ôm lấy nàng, miệng lẩm bẩm giống như đang nói mơ, “Khanh Khanh, ngoan, đừng nghịch.”

Nước mắt nàng đột nhiên rơi xuống.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 84

Nắng gắt cuối thu vừa tắt Mạc Yên Nhiên liền ồn ào muốn tới bãi săn, Thẩm Sơ Hàn đang xếp một ván cờ cho chính mình, cầm một quyển sách dạy đánh cờ trên tay, không ngẩng đầu lên hỏi nàng, “Nàng không thông thạo cưỡi ngựa, cũng không thích hoạt động, ngay cả cung tên cũng không kéo nổi, nàng nói xem nàng nhiệt tình thế làm gì?”

Mạc Yên Nhiên ai nha một tiếng, chạy đến ngồi xuống vị trí đối diện hắn, “Ta chỉ muốn đi ra ngoài hít thở không khí thôi, ngày ngày ở cùng một chỗ lang quân không buồn, ta thì buồn sắp chết rồi, không phải năm nào cũng đi sao? Vì sao năm nay còn chưa lên kế hoạch? Hai ngày trước ta hỏi Hoàng Hậu nương nương, nương nương nói chàng chưa có lời gì cả.”

Thẩm Sơ Hàn tặc lưỡi một tiếng, cầm bàn tay nàng đặt trên bàn cờ ra, hạ xuống một quân, “Giờ giỏi nhỉ, công khai nghe ngóng hành trình của trẫm, không ai nói với nàng dò xét hành tung của Hoàng Đế là tội lớn à?”

Mạc Yên Nhiên cười hì hì, “Vậy bệ hạ trị tội ta đi, đừng có nương tay.”

Thẩm Sơ Hàn không có cách nào với nàng, cốc đầu nàng một cái, ném quyển sách lên bàn cờ, “Không lâu nữa sẽ đi, chỉ tại nàng quá nóng ruột thôi.”

Mạc Yên Nhiên bắt lấy tay hắn, “Ta thật sự nóng ruột, năm nay ngay cả nghỉ hè cũng không ra ngoài, mặc dù trong phòng ta cũng không nóng lắm nhưng vẫn thấy là lạ, đương nhiên ta phải sợ ngay cả thu săn chàng cũng không đi rồi.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn rút tay về, “Đi, sẽ đi, đừng vội, tiểu yêu tinh phiền toái.”

Sau nhiều lần thúc giục của Mạc Yên Nhiên, thu săn đến nhanh hơn nàng nghĩ, Hoàng Hậu còn đặc biệt tìm nàng tới hỏi muốn dẫn ai đi cùng. Mạc Yên Nhiên trước nay thích náo nhiệt, lập tức cười híp mắt gật đầu, “Đều đi, đều đi đi, nhiều người mới vui chứ.”

Hoàng Hậu hừ một tiếng, “Các ngươi ra ngoài đi chơi, ta còn phải ở trong cung đây này.”

Mạc Yên Nhiên a một tiếng, “Ngươi cũng đi không được sao? Mỗi ngày ở trong hoàng cung còn gì thú vị nữa. Ngươi còn không thích tới ngự hoa viên chơi đùa, làm sao chịu nổi, nhàm chán quá.”

“Ngươi tưởng ta là ngươi à.” Hoàng Hậu phất tay áo, ngồi thẳng lưng, “Ta đây là tiểu thư khuê các, từ nhỏ đã được nuôi lớn như tiểu thư đại gia, có gì không chịu nổi, ngồi lâu chẳng phải thành quen hay sao.”

“Hơn nữa.” Nàng phất tay, “Khi ở Đông Cung ta đã đi nhiều rồi, quá nhiều lần cũng không còn gì thú vị, chỉ có ngươi mới đi vài lần nên còn thấy mới mẻ, ta chỉ cảm thấy xe ngựa lung lay một đường làm ta rất khó chịu.”

Mạc Yên Nhiên vỗ tay nàng, “Đã biết, đã biết, ngươi không đi thì không đi, sao lại cười nhạo sở thích của ta, dù sao ta cũng không chịu được ngồi không, phải đi ra ngoài thả lỏng mới được.”

“Vậy chính ngươi phải cẩn thận một chút, ở bên ngoài không giống trong cung, người ngươi muốn giữ phải giữ cho chắc.”

“Đương nhiên, ta sẽ chú ý, để ta xem còn ai chưa hết hy vọng muốn tranh giành tình cảm, đến lúc đó…” Tay nàng chậm rãi siết thành đấm, âm trầm cười hai tiếng, “Sẽ xảy ra chuyện đấy, Hoàng Hậu nương nương.”

https://thuviensach.vn

Chuyện này, đương nhiên sẽ có người làm. Mạc Yên Nhiên nói là sẽ chú ý, nhưng dù sao nàng cũng không biết cưỡi ngựa, lại không có hứng thú gì với loại vận động này, bị xe ngựa lắc lư nàng càng không có sức đi chơi, ngồi phịch tại chỗ nhìn phong cảnh bên ngoài.

Nhưng luôn có người tinh thần tốt hơn nàng nhiều, ví dụ như Lục Thanh Vu và một vài người trẻ tuổi khác. Mạc Yên Nhiên không hiểu nối, Lục Thanh Vu và Mạc Bình U am hiểu cưỡi ngựa thì không nói làm gì, dù sao người nhà người ta cũng là tướng quân, còn đám nữ nhi quan văn các ngươi sao cũng cưỡi ngựa lợi hại vậy? Thật sự không hiểu nổi con gái nhà người ta.

Lục Thanh Vu cưỡi ngựa hai vòng, tự mình bắn hai con thỏ, ba con gà rừng rồi nhàn nhã cưỡi ngựa đi xung quanh, bên cạnh nàng không có ai, chạy một vòng khiến nàng nhớ tới ngày đó đã gặp Thẩm Sơ Hàn thế nào.

Lúc đó cũng như thế này, một ngày trước bệ hạ vừa mới ra vẻ ân ái với Mạc Yên Nhiên khi đó còn là Tiệp Dư xong đã đụng phải nàng, bệ hạ mặc trang phục cưỡi ngựa, bên cạnh không có ai, chỉ một mình hắn thúc ngựa chạy về phía này, cung tên trên tay kéo căng, khi thả ra nhìn có vẻ lơ đãng lại cực kỳ chuẩn xác. Nàng ngây ngẩn cả người, ngay cả khi hắn tới bên cạnh nàng, khoảng cách thật sự gần nàng còn chưa nhận ra, nhất thời chỉ biết nhìn theo hắn.

Nàng được gọi tới, người truyền lời nói, “Bệ hạ thấy vị tiểu chủ này săn được không ít con mồi nên đặc biệt truyền tới hỏi chuyện.”

Nàng vội vàng đáp lại, cưỡi ngựa tới, đến gần cũng quên phải hành lễ.

Bệ hạ cười thản nhiên, mặc trang phục màu xanh ngồi trên ngựa hỏi nàng, “Ngươi là nữ nhi nhà ai? Trước giờ vì sao trẫm chưa từng gặp ngươi?”

https://thuviensach.vn

Lúc này nàng mới tỉnh lại, vội vàng xuống ngựa định hành lễ lại nghe bệ hạ nói, “Không cần hành lễ, cứ vậy nói đi, ở bãi săn không giống với trong cung, không cần nhiều quy củ như thế.”

Nàng mới đáp, “Phụ thân của thiếp tỳ là Lục Viễn Thư.”

“À? Là nữ nhi của Lục Khanh? Ngươi tên gì?”

Nàng giương mắt nhìn hắn, mặt mày hắn như vẽ, nhưng tất cả dịu dàng ấm áp hôm qua chỉ dành cho một người, cho Mạc Yên Nhiên kia, hắn cười với nàng, ôn hòa hỏi chuyện nàng, nhưng hắn lại không biết nàng tên là gì, hắn chưa từng gặp nàng.

Lục Thanh Vu bàng hoàng, trong lòng lại có một giọng nói đang nói với mình, “Chưa từng gặp mới tốt, chưa từng gặp mới có thể thích Mạc Yên Nhiên, bây giờ gặp rồi, sự dịu dàng kia, quan tâm kia, nói không chừng sẽ đều là của ngươi.”

Của ta sao? Trong lòng nàng xuất hiện sự chờ mong mờ mịt, trong mắt lại đầy ý cười nhìn qua, “Thưa bệ hạ, thiếp tỳ tên gọi Lục Thanh Vu.”

Đây không phải lần đầu tiên nàng nhìn thấy Hoàng Thượng, thậm chí đã gặp rất nhiều lần, nhưng không lần nào giống lần này, khiến nàng khó có thể quên. Hắn nở nụ cười nhạt, mắt phượng khẽ nhếch lên, thân mình nghiêng về phía trước, “Thanh Vu trong “Hà bạn thanh vu đê thượng liễu”? Quả là cái tên hay.” Nàng cứ thế đắm chìm, đắm chìm thật sâu trong đôi mắt hắn.

Nàng biết là không nên, nhưng không còn cách nào, hắn đã là phu quân của nàng, cho dù lúc đó nàng còn chưa từng thị tẩm, hắn đã là trời của nàng, hắn nói chuyện với nàng có chút dịu dàng, quả là cái tên hay, nàng cười có chút choáng váng.

Lần này, nàng vẫn gặp phải bệ hạ.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn mặc trang phục cưỡi ngựa màu đỏ thẫm chậm rãi đi tới từ cách chỗ nàng không xa.

Cược một phen đi, nàng tự nói với bản thân, nếu tiếp tục sống hoài, sống hoảng sợ thế này còn có ý nghĩa gì. Ở trong cung, phía trước nàng vĩnh viễn có một Mạc Yên Nhiên, hắn vĩnh viễn chỉ nhìn thây Mạc yên Nhiên. Nhưng nơi này thì khác, ngày đó nàng đã dựa vào thu săn để vào mắt hắn, bây giờ sao lại không thể. Lần này, chỉ cần giống như ngày đó, nàng sẽ có thể xoay người, những gì của Mạc Yên Nhiên chỉ cần chia lấy một chút là tốt rồi, nàng nhắm chặt mắt.

Cược một phen đi, Thanh Vu.

Nàng cướp con mồi của hắn, hoặc nên nói đánh động con mồi của hắn. Nàng đã chú ý hắn nhìn chằm chằm con nai phía trước một lát, đang định bắn tên, nàng vội vã rút một mũi tên bắn qua, vốn hơi vội nên mất chính xác, không chỉ không trúng đầu con nai kia mà còn đánh rắn động cỏ, đánh động nó chạy mất.

Nàng hít sâu một hơi, thúc ngựa tới trước mặt hắn thỉnh tội, sắc mặt Thẩm Sơ Hàn thản nhiên, không hề để ý gọi nàng đứng lên, “Trong khu săn bắn chuyện này vốn là chuyện thường, ngươi cũng không để ý thấy trẫm ở đây, không coi là có tội, đi đi.”

Nàng vẫn luôn để ý thấy hắn ở đây, nàng cắn môi, không cách nào dời bước, đột nhiên nàng ngẩng đầu nhìn về phía hắn, ý đồ bày ra biểu cảm chọc người yêu mến nhất, mắt long lanh ánh nước, “Thanh Vu có thể đi theo bệ hạ hai vòng được không?”

Đến giờ Thẩm Sơ Hàn còn gì không rõ nữa, biểu cảm trên mặt hắn lập tức trở nên có phần buồn cười, tay nắm roi ngựa đã quấn lên, lúc này vung ra hai cái, “Bên cạnh trẫm không có ai, vốn tưởng rằng Thanh Vu có thể thông minh một chút, lẽ nào trẫm còn thiếu người nhặt con mồi hay sao.”

https://thuviensach.vn

Nói vậy giống như coi nàng làm nô tài, sắc mặt nàng trở nên tái mét, nói chuyện cũng không còn lưu loát, hàm hồ nói, “Chỉ là thấy Di Phi nương nương dường như có phần không khỏe, không thể làm bạn bên cạnh bệ hạ, Thanh Vu không dám nói làm thay, chỉ muốn nói chuyện với bệ hạ đôi câu.”

Biểu cảm của Thẩm Sơ Hàn lập tức lạnh xuống, “Đủ rồi, im miệng.” Hắn phất tay áo, kéo đầu ngựa hướng về một hướng khác, “Trẫm để ngươi ở phi vị không phải để ngươi thời khắc lên mặt với Di Phi, ngươi không phải còn thấp hơn nàng nửa cấp sao? Nếu ngươi còn chưa nghĩ rõ ràng thì trẫm có thể để ngươi giáng xuống Tần vị mà nghĩ cho kỹ. Trẫm chỉ nói một lần, đừng có há miệng ngậm miệng nhắc tới Di Phi, bằng không trẫm sẽ đi hỏi Lục khanh, trước khi đưa nữ nhi vào cung rốt cuộc đã dạy quy củ hay chưa.”

Hắn đi rồi, mang theo ánh sáng đầy trời, vó ngựa mang đi một chút hy vọng xa vời cuối cùng của nàng, trong một giây hắn trách cứ nàng thật sự khiến nàng hận không thể chết đi cho sạch sẽ.

Khi đó tấn phong, thứ gọi là sủng ái, rõ ràng nàng biết vì sao, rõ ràng nàng biết vì cái gì, nhưng nàng không như những người khác, coi đó là nhục nhã, là vết bẩn trong cuộc đời. Nàng vui vẻ, nàng nghĩ, bởi vì như vậy nàng mới có thể nhìn thấy Hoàng Thượng, có thể nhìn thấy hắn kiên nhẫn đối mặt nàng, có thể nhìn hắn cười.

Cho dù phần kiên nhẫn này không bằng ngày ấy hắn đối với Mạc Yên Nhiên, vậy thì sao? Nàng không cần biết, bệ hạ nhất định vẫn thích nàng một chút, nếu không hình ảnh hắn dưới ánh trời chiều chiếu rọi sẽ không tự nhiên đến thế, sẽ không khiến nàng cảm thấy tốt đẹp đến thế, nếu không ngữ khí của hắn nói với nàng sẽ không quen thuộc đến thế, sẽ không luôn cười với nàng.

https://thuviensach.vn

Cho dù thời gian thật ngắn ngủi, nàng chiếm lấy trái tim hắn, trong lòng hắn không có Thục Phi, không có Mạc Yên Nhiên, không có những cống hiến của phụ thân nàng, chỉ có nàng.

Nàng yên lặng nhắm hai mắt lại, rõ ràng biết không thể nhưng vẫn hy vọng thời gian có thể ngừng lại ở ngày ấy, nàng xoay người xuống ngựa, hắn vẫn ngồi trên ngựa, đôi mắt phượng nhìn nàng mang theo chút ý cười, "Ngươi tên là gì?"

Thưa bệ hạ, thiếp tỳ tên gọi Lục Thanh Vu.

Nhưng hôm nay, những lời hắn vừa nói lại khiến tất cả ao ước, tất cả chờ mong của nàng, nhất thời tan thành tro bụi.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 85

Chuyện này cuối cùng không thể truyền tới tai Mạc Yên Nhiên, phiên bản nàng nghe được là dường như Lục Thanh Vu bị hoảng sợ, sớm trở về lều của mình.

“Chẳng phải nàng ta cưỡi ngựa bắn tên rất giỏi à, sao còn bị hoảng sợ? Hay là gặp phải hổ báo gì đấy?”

Thư Nhu khẽ giật khóe miệng, “Không thể nào, bệ hạ muốn tới đây, những thứ nguy hiểm đều bị bắt nhốt, sao còn có hổ báo được.” Mạc Yên Nhiên không nghĩ vậy, nàng nghĩ lúc trước chúng ta còn bị đâm kia kìa, khả năng xuất hiện hổ báo là rất lớn. Nghĩ vậy nàng liền sai người đi tìm bệ hạ.

Hôm nay Thẩm Sơ Hàn săn được không ít thứ, vốn còn muốn chạy một vòng nữa, nhìn thấy người của Mạc Yên Nhiên đến liền không đi săn tiếp mà thúc ngựa trở về. Mạc Yên Nhiên từ xa xa nhìn thấy bóng dáng thúc ngựa chạy tới của hắn, gió thổi vạt áo bay phấp phới, tóc hắn buộc chỉnh tề, trên mặt đầy nụ cười hăng hái, Mạc Yên Nhiên bỗng chốc bị mê hoặc không biết làm thế nào cho phải, tự mình tiến lên nghênh đón, tới quá gần ngược lại khiến Thẩm Sơ Hàn phát hoảng.

Hắn sớm kéo cương ngựa, tâm trạng liền không tốt. Hắn nghiêm mặt xuống ngựa, đi tới trước mặt nàng dạy dỗ, “Bao nhiêu tuổi rồi còn lỗ mãng như thế, xông lên vội vàng như vậy nhỡ trẫm không dừng ngựa kịp va chạm vào nàng thì sao.”

Mạc Yên Nhiên chưa bao giờ sợ dáng vẻ này của hắn, chỉ tại vừa rồi hắn quá mê người nên nàng nhất thời còn chưa phản ứng kịp. Lúc này hắn vẫn

https://thuviensach.vn

còn lải nhải, nàng liền nhào vào lòng hắn, mặc kệ bao nhiêu người xung quanh.

Mạc Yên Nhiên vốn là người hiện đại, tình tứ trước mặt người khác không kiêng dè nhiều, nhưng Thẩm Sơ Hàn dù sao cũng là cổ nhân tư tưởng phong kiến, lúc này vành tai hơi nóng lên, muốn kéo nàng ra lại cảm thấy nàng ôm rất chặt. Trong lòng hắn vừa mềm vừa ngứa, không biết phải hình dung thế nào, ngay sau đó thân thể đã phản ứng trước cái đầu, hắn ôm lấy nàng.

Nàng ở trong lòng hắn, cảm nhận được hắn đáp lại liền hơi ngẩng đầu, thấy hắn đỏ mặt lại híp mắt cười, nhẹ giọng nói, “Vừa rồi lang quân thật sự sắp mê hoặc ta chết mất.”

Hắn hừ một tiếng, “Chỉ vừa rồi thôi?”

Mạc Yên Nhiên nghẹn lời, sau đó cười chảy cả nước mắt.

Chuyện này cứ thế trôi qua.

Buổi chiều, trên bãi săn luôn có yến hội, có điều lần này tan sớm, mọi người một đường xe cộ mệt nhọc, Mạc Yên Nhiên cũng không thoải mái, ngay cả thịt nướng bình thường luôn thích cũng không ăn là bao. Thẩm Sơ Hàn nào chịu để nàng ngủ như thế, tự mình bưng một bát cháo dỗ nàng ăn.

Mạc Yên Nhiên nằm dựa trên ghế mềm, thỉnh thoảng nghe Thẩm Sơ Hàn nói hai câu vui vẻ liền há miệng uống một thìa cháo.

Lúc này, Thư Anh tới. Nếu nàng ta không xuất hiện có lẽ Mạc Yên Nhiên sẽ quên mất người này, Thẩm Sơ Hàn cũng mang vẻ mặt mơ hồ, Mạc Yên Nhiên ngồi thẳng dậy nói với hắn, “Lúc đầu ta ở Di Hòa Điện đúng không, vị này chính là nương nương chủ vị của Di Hoa Cung lúc đó, ta nhớ là ở vị trí Chiêu Viện trong cửu tần thì phải.” Nàng nhìn về phía Thư Nhu, hỏi một câu, “Được ân điển thăng vị từ khi nào rồi?”

https://thuviensach.vn

“Thưa chủ tử, vẫn là Chiêu Viện.”

“À, vậy vẫn là Thư Chiêu Viện. Không biết nàng ta tới đây làm gì, ta nhớ lúc trước khi ở Di Hòa Điện ta cũng không giao thiệp nhiều với nàng ta.” Nói xong lại hừ một tiếng, “À, vậy mà nghe nói lúc trước còn rất được bệ hạ coi trọng nữa cơ.”

Thẩm Sơ Hàn buông bát xuống, xấu hổ ho một tiếng, lên tiếng, “Tuyên vào.” Mạc Yên Nhiên cũng không nói tiếp, ngồi đoan chính trên ghế dài chờ Thư Anh vào.

Có lẽ Thư Anh đã biết trước Mạc Yên Nhiên ở trong này, khi vào nhìn thấy Mạc Yên Nhiên cũng không hề hoảng hốt, ngược lại quỳ thẳng xuống hành lễ, “Thỉnh an bệ hạ, thỉnh an Di Phi nương nương.”

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng hỏi nàng ta có chuyện gì.

Trên mặt nàng ta lập tức tỏ ra khó xử, nhìn Mạc Yên Nhiên một cái như đang kiêng dè cái gì, Mạc Yên Nhiên không tránh, chỉ làm như không nhìn thấy, nàng ta đành phải nói tiếp, “Bệ hạ thứ tội, lần này thần thiếp đến quấy rầy cũng vì Kỷ Mỹ Nhân.”

“Kỷ Mỹ Nhân?” Lông mày Thẩm Sơ Hàn cau lại, Mạc Yên Nhiên bĩu môi ghé tới đáp lời, “Hình như chính là người ở trắc điện của Di Hoa Cung, lúc trước khi ta tới cũng là Mỹ Nhân, không phải bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương đã đại phong hậu cung sao? Vì sao nàng ta vẫn là Mỹ Nhân?”

Thư Anh đứng một bên đáp lời, “Vốn đã tấn vị rồi, nhưng sau đó Hoàng Hậu nương nương có ý chỉ biếm trở về Mỹ Nhân…”

Nàng ta không nói tỉ mỉ, có điều nghe nói là ý chỉ của Hoàng Hậu nương nương Mạc Yên Nhiên cũng không hỏi tiếp nữa. Nàng à một tiếng, tiếp tục bưng bát cháo lên tự mình uống từng ngụm. Thẩm Sơ Hàn lập tức để ý sang chuyện khác, vừa hỏi, “Ừ, nàng ta có chuyện gì, ngươi đến vì nàng ta?”

https://thuviensach.vn

Vừa dùng tay chạm vào bát cháo của Mạc Yên Nhiên, cảm thấy còn hơi nóng liền cầm thay nàng, Mạc Yên Nhiên không hiểu nhìn hắn, hắn tặc lưỡi một tiếng, “Nàng chỉ việc ăn thôi.”

Thư Anh thấy một màn như vậy chỉ cảm thấy trong lòng đắng đòi mạng, nhất thời không biết nói gì, chỉ cảm thấy vị chua xót kia tràn dần tới cuống lưỡi, nàng ta nhắm chặt mắt, khi mở mắt ra đã chỉ còn cung kính, “Vốn không nên làm phiền bệ hạ ở bãi săn, nhưng ở trong cung thật sự không tìm được cơ hội mới…”

Thẩm Sơ Hàn liếc nàng ta một cái, “Ngươi cứ việc nói.”

“Vâng, vì Kỷ Mỹ Nhân cả năm ốm yếu, luôn dưỡng không khỏe lại, đáng thương nàng vào cung nhiều năm mà còn ở Phù Dung Hiên. Phù Dung Hiên gần nước, bình thường thì không sao, mỗi khi qua mùa thu sẽ lạnh như hầm băng. Kỷ Mỹ Nhân thân thể kém, mùa đông năm trước gần như thuốc không rời miệng, thần thiếp chịu trách nhiệm quản lý Di Hoa Cung đương nhiên có nghĩa vụ báo với bệ hạ, nếu năm nay Kỷ Mỹ Nhân vẫn ở Phù Dung Hiên, e là…”

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, Mạc Yên Nhiên cũng có chút khó hiểu, nàng chớp mắt mấy cái, trong lòng nghĩ chuyện này chỉ là chuyện nhỏ thôi, tuy liên quan đến mạng người nhưng chỉ cần đổi phòng ở là có thể giải quyết rồi, nói với Hoàng Hậu nương nương là được, vì sao phải đặc biệt nhắc tới với Thẩm Sơ Hàn. Thẩm Sơ Hàn nói tiếp, “Vậy ý của ngươi là?”

Thư Anh có vẻ thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi đáp lại một câu, “Ý của thần thiếp là, Di Hòa Điện mà Di Phi nương nương ở năm đó đang để không, nơi có ánh mặt trời có ích cho bệnh của Kỷ Mỹ Nhân.” Nàng ta giương mắt nhìn Mạc Yên Nhiên một cái, “Mấy năm nay Di Hòa Điện luôn có người quét dọn, nếu bệ hạ cho phép, khi hồi cung thần thiếp sắp xếp một chút là Kỳ Mỹ Nhân có thể…”

https://thuviensach.vn

Nàng ta không nói tiếp, vì biểu cảm của Mạc Yên Nhiên thật sự là… Mạc Yên Nhiên đang cười cười nhìn nàng ta, chăm chú giống như muốn chọc ra hai cái lỗ trên mặt nàng ta. Thư Anh trước nay không để ý tới Mạc Yên Nhiên, nhưng nay lại tràn đầy sợ hãi. Quả nhiên, ngay sau đó Thẩm Sơ Hàn nói, “Chuyện này không cần nói nữa.” Hắn cũng mang vẻ mặt cười cười kia, trong mắt lại không có vẻ nhìn chằm chằm như Mạc Yên Nhiên mà càng có vẻ thâm sâu khó lường.

“Trẫm nghĩ, trong cung còn nhiều chỗ như vậy lẽ nào không sắp xếp nổi cho một nữ nhân? Nhất định phải ở Di Hòa Điện?” Trong tay hắn còn cầm bát cháo, lúc này thấy Mạc Yên Nhiên dừng lại liền nâng về phía trước một chút, “Uống của nàng đi, dừng lại làm gì.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, lại cầm thìa lên. Thư Anh còn đang cố gắng, “Kỷ Mỹ Nhân và thần thiếp ở cùng nhau nhiều năm, tình cảm tỷ muội…”

“Vậy bảo Hoàng Hậu nương nương chọn một cung khác cho cả hai các ngươi chuyển sang, không có lý nào để Mỹ Nhân gì đó kia ở trong Di Hòa Điện.”

Đó chỉ là nơi Mạc Yên Nhiên từng ở mà thôi, Thư Anh nghĩ vậy. Thật ra trong lòng nàng rất rõ, mong muốn cầu xin thay Kỷ Mỹ Nhân nhỏ bé gần như không có, nàng chỉ muốn xác định có thật sự không cho ai ở trong Di Hòa Điện hay không. Phi tần mới vào cung, không chỉ không thể tới gần cung Trường Tín mà ngay cả Di Hòa Điện cũng không chia cho ai.

Nàng quỳ xuống, “Thần thiếp đã biết, làm phiền bệ hạ và Di Phi nương nương, thần thiếp xin lui.”

Mạc Yên Nhiên từ trong bát ngẩng đầu lên gọi nàng ta một tiếng, nàng ta vội vàng quay đầu đáp lời, “Thời gian ngươi ở Di Hoa Cung không ngắn, nếu không nỡ chuyển đi thì chỉ bảo Kỷ Mỹ Nhân kia chuyển ra ngoài là

https://thuviensach.vn

được.” Nàng nở nụ cười giống như không có suy nghĩ gì, trong tay còn cầm một cái thìa trắng bóc, Thư Anh cúi đầu tạ ơn rồi lui ra ngoài.

Thư Anh vừa mới đi ra nàng liền ném thìa, “Không ăn, không ăn nữa.”

Thẩm Sơ Hàn nhìn thoáng qua, thấy đã hết một nửa cũng không yêu cầu nàng ăn tiếp, đặt cái bát xuống bên cạnh, quay sang liền thấy đôi mắt sáng ngời có thần của Mạc Yên Nhiên đang nhìn mình chằm chằm, hắn bật cười, vuốt chóp mũi nàng, “Làm gì thế, vẻ mặt như có chuyện nhờ vả vậy.”

“Nào có.” Nàng giữ chặt tay hắn, cười hì hì hôn lên mặt hắn, “Ta chỉ vui vẻ thôi.”

“Vui vẻ cái gì?”

“Lang quân luôn tốt thế này, lời nói của ta, chuyện ta muốn làm, mỗi một chuyện lang quân đều nhớ kỹ, mỗi một chuyện đều chiều ta.” Nàng tựa vào người hắn, nhìn đỉnh lều trại nhẹ giọng nói, “Bây giờ lang quân tốt với ta như vậy, nếu có một ngày đột nhiên tốt với ta ít đi một chút, nhất định ta sẽ vô cùng, vô cùng không quen, không quen đến mức nổi điên.”

Thẩm Sơ Hàn nở nụ cười, thân mình ấm áp bao quanh nàng, giọng nói giống như vang vọng trong lều trại rộng lớn này, “Sẽ không có một ngày không tốt với nàng, sẽ mỗi ngày đều tốt với nàng nhiều hơn ngày trước một ít.”

Mạc Yên Nhiên lớn tiếng cười, “Vậy lang quân phải nhớ đấy, mỗi một lời ta đều nhớ rất rõ ràng.”

“Ừ, yên tâm đi, quân vô hí ngôn. Sao có thể lừa nàng được.”

Ban đêm, Mạc Yên Nhiên một mình đi ra ngoài, ngồi trên mặt cỏ ngắm sao, Thư Nhu đi theo phía sau, nghe nàng chậm rãi nói, “Thật đẹp, cảm giác đặc biệt gần.” Chủ tử thì thầm, Thư Như vốn không để ý nên coi như không

https://thuviensach.vn

nghe thấy. Một lát sau nàng lại nghe chủ tử nói, “Chỉ mỗi khi ngắm sao mới có thể quên mình đang ở đâu, quên mình đang ở bao nhiêu năm trước hay bao nhiêu năm sau.”

Thư Nhu nghe không hiểu nhưng không hỏi lại, giờ phút này, rõ ràng Mạc Yên Nhiên đang cười nhưng lại khiến nàng rất khó chịu.

Một lúc lâu sau, nàng mới nhẹ giọng hỏi, “Chủ tử, chúng ta về đi, ban đêm gió lạnh.”

Mạc Yên Nhiên đứng lên ừ một tiếng, nắm thật chặt áo choàng trên người, “Về thôi, lát nữa lang quân lại buồn bực không biết ta đi đâu.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 86

Mùa thu còn chưa qua Mạc Yên Nhiên lại nhận được một tin tức mà nàng cho rằng vô cùng không tốt, tin tức này còn do chính Thẩm Sơ Hàn nói với nàng. Khi nói đến nó hai người đang ăn cơm, Thẩm Sơ Hàn giống như lơ đãng thuận miệng nhắc tới.

Mạc Yên Nhiên nhíu mày: "Vì sao lại triều kiến vào mùa này? Không phải nên là mùa xuân sao?" Triều kiến cái gì, trước kia nàng xem không ít tiểu thuyết, phim truyền hình, thường thường trong lúc ngoại triều vào chầu gì đó đều sẽ đưa công chúa nọ, quận chúa kia tới để hòa thân. Vì là khách từ nước ngoài tới nên đãi ngộ rất khác biệt, nếu thật sự đưa tới một cô công chúa, nói không chừng sẽ ngồi lên địa vị cao, chỉ thế thôi thì tốt, tệ hơn nữa là người ta còn rất nhiệt tình.

Nàng nhìn Thẩm Sơ Hàn chằm chằm một lát rồi đột nhiên hỏi, "Lang quân thích nữ tử thế nào?"

Thẩm Sơ Hàn nhíu mày quay sang nhìn nàng, giống như đang đánh giá nàng, Mạc Yên Nhiên nghiêm mặt mặc hắn đánh giá, hắn nở nụ cười rồi nói, "À, thích người có hiểu biết, không hay giận dỗi, không hay nổi nóng, cho gì ăn nấy, mỗi ngày không gây đủ loại chuyện…"

Hắn còn chưa nói xong Mạc Yên Nhiên đã vội vàng ngắt lời, "Biết rồi, biết rồi, tóm lại lang quân thích người hoàn toàn ngược lại với ta đúng không." Nàng hừ một tiếng, "Dịu dàng săn sóc quá nhỉ, thì ra lang quân thích loại đó."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn bật cười, buông đũa xuống xoa lòng bàn tay nàng, dỗ nàng, “Không vui à? Trẫm đùa nàng thôi, còn hỏi trẫm thích nữ tử thế nào.” Hắn hạ giọng thì thầm, “Bình thường nàng không soi gương hay sao mà hỏi chuyện này.”

Mạc Yên Nhiên cũng biết hắn đang đùa mình, nay nghe hắn nói hai câu xuôi tai sẽ không giận nữa, trong lòng thoải mái nhưng biểu cảm vẫn nghiêm túc, tỏ vẻ không vui, “Hừ, ai biết lang quân nói được bao nhiêu phần thật bao nhiêu phần giả, chỉ biết nói ngọt dỗ ta.”

Thẩm Sơ Hàn biết nàng không giận nữa liền vỗ tay nàng, “Xem nàng kìa, tính tình nóng nảy quá, trẫm chỉ tùy ý nói một câu cũng không vui, đúng là tổ tông. Mau ăn cơm, ăn cơm đi.”

Mạc Yên Nhiên rút tay lại cầm đũa, khịt mũi nói, “Ta làm sao là tổ tông được, rõ ràng ta nhỏ hơn bệ hạ.”

Thẩm Sơ Hàn lớn tuổi hơn nàng nhiều, ngày thường đã quen cẩn thận dỗ dành nàng, không chỉ vì thích nàng mà còn vì nàng nhỏ tuổi, hắn bao dung chút là đương nhiên, nhưng hắn không thích nghe nàng nói đến vấn đề tuổi tác. Trước kia không nghĩ đến, giờ lại thấy hận mình sinh ra quá sớm, bảo bối của hắn còn trẻ như vậy mà hắn thì đã đến tuổi nhi lập (khoảng 30 tuổi), nghĩ thôi đã thấy khó chịu.

Mạc Yên Nhiên không chú ý tới chuyện này, tuy nàng cúi đầu ăn cơm nhưng suy nghĩ thì đã bay tới chuyện triều kiến kia.

Trong lòng nàng không giấu được chuyện gì, một khi có việc luôn mang tới hỏi Hoàng Hậu nương nương. Nhưng hôm nay, khi tới gặp Hoàng Hậu thấy tinh thần, trạng thái của Hoàng Hậu thật sự rất tệ, nhất thời ném hết những chuyện muốn hỏi ra khỏi đầu, vội vàng tiến lên nắm tay Hoàng Hậu, “Ngươi thế nào rồi? Sắc mặt tệ vậy? Tối hôm qua ngủ không ngon sao? Có chuyện gì phiền lòng? Gọi Thái Y tới chưa?”

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nghe nàng liên thanh hỏi lại thấy buồn cười, đang định mở miệng thì Tập Hương cô cô ở bên cạnh đã giành trước, “Di Phi nương nương mau khuyên Hoàng Hậu nương nương đi, sáng sớm đã thế này rồi, chúng nô tỳ khuyên Hoàng Hậu nương nương tuyên Thái Y, nương nương lại nói không có gì đáng ngại.”

Hoàng Hậu vẫy tay ngắt lời nàng ta, “Thân thể của ta chính ta biết, chỉ vì buổi tối không nghỉ ngơi tốt thôi, không cần mời Thái Y làm gì cho phiền toái.”

Mạc Yên Nhiên không nghĩ vậy, nàng nhíu mày, “Chỉ sai người đi mời Thái Y một tiếng thôi, có gì phiền toái.” Nàng quay đầu lại sai Thư Nhu, “Ngươi tự mình đi, dẫn Trần Cận đến đây, đừng chậm trễ.”

Hoàng Hậu không ngăn được nàng đành mặc kệ, lại cho người lui xuống để nói chuyện với nàng, vỗ tay nàng nói, “Ngươi vẫn cứ chuyện bé xé ra to như thế, ta thật sự không sao, tối qua thật sự ngủ không ngon.”

“Tối qua ngươi đi làm trộm hay sao mà ngủ không ngon? Ngươi ấy mà, không nhìn rõ chính mình trong gương đồng thế nào nên mới nói ta chuyện bé xé ra to. Sắc mặt ngươi nhìn kinh cực kỳ, chẳng trách đám Tập Hương cô cô đều chết khiếp.”

Hoàng Hậu nắm tay nàng, giọng nói nhỏ gần như không thể nghe thấy, “Tối qua ta mơ thấy ta trở về.”

“Trở về? Về đâu?” Nàng mới hỏi đã lập tức ngậm miệng, thân mình hơi run run, “Làm sao có thể đột nhiên mơ thấy trở về? Không phải đã lâu không mơ thấy…” Nàng hít sâu một hơi, “Còn báo trước chuyện gì không? Ngươi có nhìn rõ cái gì không?”

Nàng hỏi rất nhiều, Hoàng Hậu lại vẫn có vẻ không yên lòng, không để ý đáp lại một câu, “Ừ, thấy rõ, cờ đỏ này, nhà cao tầng này, xe cộ này, đều nhìn thấy rõ ràng.” Lòng bàn tay nàng hơi toát mồ hôi, “Ta tới đây đã quá

https://thuviensach.vn

nhiều năm rồi, nay đột nhiên nhìn thấy rõ ràng… Ta thật sự…” Tiếng nói nàng hơi nghẹn lại, một lúc lâu sau mới khôi phục được, “Ngươi nói xem đây có phải điềm báo ta sẽ quay trở về không?”

Mạc Yên Nhiên hít sâu một hơi mới giữ vững thân mình, “Ngươi… muốn trở về à?”

Hoàng Hậu quay sang nhìn nàng, chậm rãi xoa mặt nàng, “Ta à… có thể trở về đương nhiên là tốt. Ta ở đây không có vướng bận gì, vương bận duy nhất chính là ngươi… Ta thấy hắn thật sự thích ngươi, hai năm qua hắn đối với ngươi không có chỗ nào đáng chê trách, ngay cả những người mới vào cũng không thể lấy được một ánh mắt của hắn.”

Năm trước, phụ thân của Hạ Tĩnh Ngôn đã qua đời, lúc đó tinh thần nàng sa sút một thời gian dài. Mạc Yên Nhiên biết, Hạ Tĩnh Ngôn tới đây khi còn là một đứa trẻ sơ sinh, nàng lớn lên ở phủ Thừa Tướng, được phụ thân, mẫu thân nơi này làm bạn từ lúc bi bô tập nói đến tập tễnh bước đi, rồi lại biến thành một thục nữ yểu điệu. Chính vì vậy, dù nàng mang linh hồn hiện đại lại tiếp nhận phong kiến cổ đại, thậm chí quyết định gả cho Thái Tử.

Nàng không thích, nhưng vì trong lòng có mâu thuẫn nên vẫn đồng ý.

Ơn nuôi nấng, ơn dạy dỗ. Giờ nàng đã là Hạ Tĩnh Ngôn, ngày ấy nàng cũng nói với Mạc Yên Nhiên, nàng được nuôi lớn như tiểu thư khuê các, thứ nàng gánh vác không phải nàng muốn gì, có thể làm gì, mà nàng nên chịu trách nhiệm vì Hạ gia.

Cho nên nàng trả giá tất cả của mình. Mạc Yên Nhiên từng hỏi nàng có hối hận không? Nếu được chọn nàng có còn chọn hy sinh tất cả để tiến cung không? Có chọn chạy trốn hoặc cố gắng thuyết phục phụ thân Thừa Tướng của nàng, thoát khỏi cảnh lãng phí cả tuổi xuân trong cung cấm này không?

Nàng nói không hối hận, không hối hận chút nào.

https://thuviensach.vn

Ở hiện đại, bọn họ lớn lên cùng nhau, Hạ Tĩnh Ngôn vô cùng mạnh mẽ, vô cùng độc lập, khi Mạc Yên Nhiên bị xuyên không tới đây Hạ Tĩnh Ngôn còn là một người thực vật nằm trong bệnh viện, nhưng cha mẹ nàng chưa từng bỏ cuộc. Mạc Yên Nhiên biết Hạ Tĩnh Ngôn là người thế nào, cho nên khi Hạ Tĩnh Ngôn cười rồi đột nhiên rơi lệ, nàng rất ngạc nhiên.

"Ta sai rồi, ta vẫn có chuyện hối hận. Nếu có thể làm lại một lần, nếu ta biết ta với hắn vô duyên như vậy thì nhất định ta sẽ rời xa hắn, sẽ không nói với hắn nửa lời, sẽ không gặp hắn một lần nào hết, ta nên cách xa hắn mới đúng."

Hắn kia, Mạc Yên Nhiên biết là ai. Nhưng nàng không thể nói gì, nàng chỉ có thể vỗ lưng Hạ Tĩnh Ngôn an ủi.

Nghe Hạ Tĩnh Ngôn nói tới chuyện này, Mạc Yên Nhiên nhớ ra lúc đầu mình đến đây vì cái gì, nói một câu đổi chủ đề, "Không thể lấy được một ánh mắt của hắn cái gì, ngươi không biết đấy thôi, hai ngày trước hắn vừa mới nói với ta, có một triều gì đấy muốn tới triều kiến kìa."

Mới nói đến đây, Thư Nhu từ bên ngoài tiến vào báo một câu, "Chủ tử, Trần Thái Y tới."

Nàng vội vàng dừng câu chuyện gọi người vào xem mạch, Trần Cận xem chẩn xong lập tức kết luận chỉ là ưu tư quá nhiều, nghỉ ngơi không tốt gì đó. Nàng vốn đã biết nguyên nhân đại khái, nay lại nghe kết quả mới yên tâm, sai người đưa hắn xuống đi mở phương thuốc.

Hoàng Hậu nói tiếp lời nàng, "Chỉ là triều kiến mà thôi, chuyện trên triều ngươi lo làm gì."

Nàng bĩu môi, "Ai nha, trước kia chúng ta cùng nhau xem phim cung đấu gì đấy, chẳng phải nước ngoài tới cầu hòa đều mang theo lễ vật hay sao. Nói không chừng sẽ tặng cho một tá mỹ nhân ấy chứ."

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu bật cười, “Ngươi tới đây lâu vậy còn chưa quen à, một tá mỹ nhân được tặng kia thân phận hèn mọn, còn chưa bằng mỹ nhân của chúng ta nữa kìa. Trừ phi thật sự đẹp đến quốc sắc thiên hương, nếu không bệ hạ của chúng ta cũng chướng mất ấy chứ.” Nàng lại nhéo má Mạc Yên Nhiên, “Hơn nữa, Di Phi nương nương của chúng ta cũng rất xinh đẹp, ai chẳng biết hậu cung này không còn ai dám sánh vai với ngươi nữa rồi, chỉ sợ bị ngươi dìm hàng không dám vác mặt đi gặp người nữa.”

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng, hất tay nàng ra, “Cũng chẳng phải mặt ta, bình thường ngay cả gương cũng không muốn soi, nhìn vẫn thấy khiếp.”

“Chính ngươi cũng không kém gương mặt bây giờ, suy nghĩ lung tung cái gì.”

“Ai nha, đấy là ta đang sợ đưa tới công chúa hòa thân gì đấy, rồi nói không chừng trực tiếp ngồi lên phi vị mà. Sợ nhất là cô nàng Ba Tư nào tới, khoe eo hở ngực, ta sợ lắm đấy.”

Hoàng Hậu đẩy nàng một cái, “Nói những lời này để chọc tức ta phải không, ép ta phải nói ra đúng không? Ngươi thì chưa khoe eo hở ngực trước mặt hắn chắc, làm như đang yêu nhau vậy. Các ngươi mới là vợ chồng già, ra vẻ ân ái trước mặt ta là ngứa đòn đấy. Đi mau, đi mau đi.”

Mạc Yên Nhiên bị nàng đẩy ra ngoài một chút, “Người ta nói chuyện nghiêm túc với ngươi mà ngươi lại như thế, đúng là mặc kệ mấy kiếp miệng vẫn không độc bằng ngươi.”

“Thôi đi, cướp chồng của lão nương còn không cho ta nói cho sướng miệng?”

“Ngươi nằm mơ, đó là chồng của ta.” Mạc Yên Nhiên thấy Hoàng Hậu không có việc gì liền đứng lên đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

“Yên Nhiên.” Hoàng Hậu đột nhiên gọi nàng lại, thấy nàng quay lại liền nhíu mày nói, “Thái độ của ngươi với Mạc Bình U là…”

Mạc Yên Nhiên đương nhiên biết vì sao Hoàng Hậu hỏi vậy, lập tức lên tiếng trả lời, “Ta không sao hết, ngươi muốn làm thế nào thì làm đi…”

Hoàng Hậu ừ một tiếng, ánh mắt giống như thất thần, “Ngươi cũng biết, có một số việc, ta không thể nào không so đo tính toán.” Mạc Yên Nhiên gật đầu Hoàng Hậu mới nói tiếp, “Vốn sợ ngươi khó xử, nếu thật sự có ngày đó, ngươi cứ làm như không biết gì hết là được.”

“Ta thật sự không quan tâm.” Nàng nhíu mày, biểu cảm trên mặt cũng nghiêm túc hơn, “Với ta mà nói, ở đây chỉ có ngươi mới là tỷ muội của ta, ngươi còn không hiểu ta hay sao, ta là loại người rất lạnh lùng, chưa nói tới Mạc Bình U đối xử với ta thế nào, cho dù nàng ta tốt với ta như tỷ muội ruột thịt thì cũng là đối với Mạc Yên Nhiên chứ không phải với ta, chứ chưa nói tới nàng ta chẳng có tình nghĩa tỷ muội gì với ta. Trong mắt nàng ta chỉ có Mạc gia, nay Mạc gia đã đổ, nàng ta chẳng để ý gì đến ta nữa.” Nàng nở nụ cười, “Ngươi tốt với ta vì chính ta chứ không phải vì ta là Mạc Yên Nhiên, ta tin ngươi cũng không phải vì ngươi là Hoàng Hậu, không phải vì ta cảm thấy ngươi vô hại, mà vì ngươi là chính ngươi.”

Hoàng Hậu ừ một tiếng, nở nụ cười, “Tình hữu nghị không thay đổi.”

“Ừ, dù có kiếp sau cũng không thay đổi.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 87

Ngoại phiên triều kiến là chuyện lớn, Thẩm Sơ Hàn vì chuyện này mà bận rộn đã nhiều ngày, ngay cả thời gian tới gặp Mạc Yên Nhiên cũng ít đi nhiều. Có điều ngay từ đầu hắn đã nói trước với nàng nên không bị lời đồn bên ngoài ảnh hưởng, cái gì mà Di Phi nương nương cuối cùng cũng thất sủng, ngươi xem, đã gần nửa tháng bệ hạ chưa từng bước chân vào cung Trường Tín.

Có điều trong cung cấm tịch mịch này luôn có người tự cảm thấy hiểu được nỗi cô đơn của ngươi, ngừng, không phải đang nói đến Thẩm Sơ Hàn, mà là đám tiểu phi tần cứ thích tới tự tìm mất mặt kia.

Giữa trưa, có người báo Chu Tố Tâm và Chu Tố Thiến đến cầu kiến Di Phi nương nương. Thật ra trong lòng Mạc Yên Nhiên rất bực bội, ví dụ, có rất nhiều chuyện có thể cầu kiến Hoàng Hậu nương nương lại cố tình cứ đến cầu kiến nàng. Mấy chuyện lông gà vỏ tỏi này khiến nàng rất phiền, may mà trước nay nàng hành xử không theo lẽ thường, một khi không vừa lòng cứ coi như chưa từng nghe thấy là xong.

“Tính tình của Hoàng Hậu nương nương dễ chịu hơn ta nhiều, đến cầu xin ta có ích lợi gì, trên cơ bản ta không quản mấy chuyện này.”

Đám Thư Nhu lại hiểu rõ ràng, “Nào có phải muốn cầu xin nương nương chuyện gì, chỉ muốn tìm cơ hội lộ mặt ở cung Trường Tín thôi, ngài ngẫm lại xem, bệ hạ chịu khó tới đây, nếu bọn họ cũng chịu khó, nói không chừng có thể gặp được đấy.”

https://thuviensach.vn

“Ôi, ta chướng nhất nhất điểm này của mấy người trẻ tuổi kia, cho dù được bệ hạ nhìn thấy ở trong cung của ta thì cũng không làm sao được mà, ta bây giờ đang là sủng phi của bệ hạ, còn có thể để những người này làm bẽ mặt hay sao?”

“Chủ tử nói phải.”

Nếu không biết hôm nay hai tỷ muội Đại Chu, Tiểu Chu đến đây vì cái gì thì Mạc Yên Nhiên cũng chịu gặp một lần, dù sao hiếm khi nào có người đến nên trong lòng nàng ít nhiều vẫn hoan nghênh, nàng không suy nghĩ gì nhiều nên mới hoan nghênh, nếu đám phi tử kia nghe câu nói vừa rồi lại không thể phản bác, nói không chừng sẽ không muốn đến nữa.

“Quấy rầy thời gian nghỉ trưa của nương nương thật là tội đáng chết vạn lần.”

“Nào có, bản cung còn chưa định đi nghỉ. Các ngươi nói nghe xem có chuyện gì muốn bản cung làm chủ?” Nói thật, biểu cảm của Di Phi nương nương có thể đừng chờ mong vậy không?

“Là thế này.” Vẫn là Chu Tố Tâm mở miệng, tuy nàng ta là muội muội nhưng vị phần hiện giờ cao hơn tỷ tỷ nàng ta không ít, tính cách cũng bình tĩnh một chút, nàng ta thoáng nhíu mày, dáng vẻ yếu đuối kia làm cho người ta không đành lòng nhìn nàng ta chịu ấm ức, “Vốn nhờ Hoàng Hậu nương nương thương xót, sắp xếp nơi ở cho hai tỷ muội thiếp tỳ đều cực kỳ hợp ý, không một chút bất mãn nào, chỉ biết mang ơn nhận lấy. Nhưng nay tỷ tỷ chỉ là Thái Nữ, chi phí ăn mặc vẫn như cũ là không hợp quy củ. Thiếp tỳ và tỷ tỷ cùng nhau vào cung, trong hậu cung người người đều như tỷ muội ruột thịt, nhưng dù sao vẫn thương tiếc tỷ muội huyết mạch tương liên của thiếp tỳ. Cho nên thiếp tỳ nhìn tỷ tỷ chịu khổ thật sự không đành lòng.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, cầm chén trà lên uống một ngụm, thân mình dựa vào ghế, không có nửa phần dáng vẻ uy nghiêm của phi tử địa vị

https://thuviensach.vn

cao, dáng vẻ lười biếng khiến người phía sau đều không nhịn được muốn… “Vậy ý của ngươi là muốn bản cung nói với Hoàng Hậu nương nương và bệ hạ, nhấc Chu Thái Nữ trở về vị trí trước kia, miễn cho nàng chịu ấm ức?”

Có lẽ ngữ khí của Mạc Yên Nhiên quá khó hiểu, hai tiểu phi tử phía dưới còn trẻ, bị dọa sợ, vội vàng xuống khỏi ghế, Chu Tố Tâm kia cuống quýt nói, “Không phải, không phải như thế.” Nàng hít sâu một hơi mới ngẩng đầu nói với Mạc Yên Nhiên, “Vị phần của tỷ tỷ là nương nương ban tặng, nếu không làm được chuyện gì cực kỳ được nương nương yêu thích thì vạn lần không dám mơ tấn vị, tất cả nghe theo ân điển của nương nương.”

“Vậy các ngươi đến cầu xin cái gì?”

“Thiếp tỳ chỉ thương tiếc tỷ tỷ, hy vọng nương nương ân chuẩn để tỷ muội thiếp tỳ có thể ở cùng nhau, cũng tiện để thiếp tỳ chăm sóc tỷ tỷ.”Chu Tố Thiến vốn lỗ mãng kia lúc này đang quỳ gối phía sau Chu Tố Tâm không dám nói nửa lời, có điều gương mặt hơi đỏ, à, hẳn là đã được nhắc nhở rồi.

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, hỏi một câu, “Đang ở đâu?”

Chu Tố Tâm đang định trả lời thì nghe Thư Nhu cô cô bên cạnh nương nương đáp một câu, “Chu Bảo Lâm ở Ninh Tâm Các của Đức Dương Cung, Chu Thái Nữ ở Giai Thiến Điện của Trường Nhạc Cung.”

Trà trong miệng Mạc Yên Nhiên suýt chút nữa phun ra, nàng vội vàng nuốt xuống, trên mặt mang chút ý cười, “Chỗ Đức Phi nương nương và Hiền Phi nương nương?” Nàng lại ừ một tiếng, “Hai người các ngươi đều rất may mắn đấy, hai vị nương nương tính tình đều rất tốt, hẳn là sẽ không gây chuyện với các ngươi, đừng nói với ta tỷ muội tình thâm gì đấy nữa. À, có lẽ các ngươi chưa từng tới cung Trường Tín của ta, ta đây trước nay luôn

https://thuviensach.vn

nói thẳng nói thật. Nếu lý do của các ngươi khiến ta không tin thì ta sẽ mặc kệ không quản chuyện này.”

Trên tay nàng đang cầm chuỗi hạt màu đỏ thẫm, lúc này nàng gõ bàn nói, “Giờ có chuyện gì muốn thay đổi không?”

Hai người đều không nói gì, Mạc Yên Nhiên cảm thấy không thú vị, muốn đứng lên bảo bọn họ lui.

Giờ phút này, trong lòng Chu Tố Thiên cảm thấy rất phức tạp, nàng mới chỉ từ xa nhìn thấy cung Trường Tín này tôn quý cỡ nào, chưa nói đến cấu trúc đặc biệt của nó, sau khi bước vào cho dù không dám nhìn lung tung nhưng nàng vẫn chấn động bởi sự tráng lệ của nó, so với nơi ở của mình, so với cả chủ điện của Hiền Phi nương nương, thật sự không cách nào sánh bằng. Phía cầu thang, xoay tròn đi lên sẽ là cảnh tượng thế nào.

Nàng cúi đầu, ánh mắt cực nóng, “Nương nương dung bẩm.” Nàng cảm thấy muội muội ở bên đang lặng lẽ kéo góc áo mình, nàng lại quyết tâm, chưa bước vào cung Trường Tín chưa biết thế nào là tôn quý, chưa thấy Mạc Yên Nhiên chưa biết thế nào là sủng phi. Không phải nàng chưa từng tới cung Vinh Khang nhưng nơi đó không khiến nàng chấn động thế này, dù sao Hoàng Hậu cũng là mẫu nghi thiên hạ, không giống Mạc Yên Nhiên, chỉ việc hành xử theo ý thích là được.

Nàng không để ý muội muội kéo áo ngày càng mạnh, nằm rạp trên đất nói, “Thiếp tỳ ở trắc điện của Trường Nhạc Cung của Hiền Phi nương nương, Hiền Phi nương nương nhiều lần cắt xén phân lệ của thiếp tỳ, nay Giai Thiến Điện thậm chí không bằng phòng ở một cung nữ của Hiền Phi nương nương. Thiếp tỳ nói với muội muội hai lần, muội muội ghi nhớ trong lòng, lần này thật sự không thể nhịn được nữa mới tới cầu xin nương nương, mong nương nương làm chủ.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên bị gợi lên hứng thú, “Hả? Không thể nhịn được nữa? Ngươi nói xem thế là thế nào.”

“Hai nha hoàn bên cạnh thiếp tỳ đều mang từ trong phủ tới, hôm qua đã bị Hiền Phi nương nương đuổi tới Hoán Y Cục, bên cạnh thiếp tỳ chỉ còn lại nha hoàn làm việc nặng hầu hạ.” Mạc Yên Nhiên nhìn kiểu tóc hôm nay của nàng ta, quả thật… có chút đặc biệt.

Nàng hắng giọng một tiếng, “Tính cách của Hiền Phi nương nương đã tốt hơn một chút so với hai năm trước, vì sao nàng nhằm vào ngươi? Ngươi bất kính với Hiền Phi nương nương à?”

Chu Tố Thiến đáp, “Thiếp tỳ chỉ là Thái Nữ mạt vị, nào dám đắc tội Hiền Phi nương nương, chỉ vì có khi Hiền Phi nương nương tức giận không vui sẽ dùng người bên cạnh để trút giận. Thiếp tỳ ở trắc điện, ít nhiều đứng mũi chịu sào.”

Mạc Yên Nhiên không nói gì, chỉ nhìn nàng ta. Trong phòng yên tĩnh đến mức nàng ta phát hoảng, Chu Tố Tâm bên cạnh đã bắt đầu dập đầu, “Tỷ tỷ tính tình thẳng thắn, không phải cố ý nói xấu sau lưng Hiền Phi nương nương, mong Di Phi nương nương khoan thứ, mong Di Phi nương nương khoan thứ…”

Mạc Yên Nhiên cười một tiếng ngắt lời cầu xin khoan thứ của nàng ta, “Trở về cấm túc đi, trong thời gian ngắn đừng đi ra dọa người.” Nàng liếc mắt qua lại giữa hai bọn họ, “Ta sẽ không chấp nhận loại quy phục này.”

Sắc mặt Chu Tố Thiến nhất thời xanh mét, quỳ dưới đất không dám nói nửa câu, Mạc Yên Nhiên nói thêm, “Chỗ của ta không phải chỗ chứa rác, không phải bất cứ ai đến cũng nhận, nếu ngươi muốn quy phục thì nên nghĩ xem ta cần loại người thế nào.” Nàng đứng lên đi về phía trước hai bước, “Dù sao cũng không phải kiểu như ngươi bây giờ.”

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ thật sự làm muội sợ muốn chết.” Chu Tố Tâm giữ tay nàng ta, “Muội biết tỷ tỷ sốt ruột, ở vị trí Thái Nữ không dễ chịu, nhưng vừa rồi thật sự quá mạo hiểm. Hiền Phi nương nương kia là đường tỷ tỷ của Di Phi nương nương, tỷ nói như vậy nàng sao có thể tin là tỷ thật sự quy phục nàng.”

Chu Tố Thiến lại không nghĩ vậy, “Bình thường chỉ có ta dám nói thật trước mặt nàng, muội xem ai dám ở trước mặt nàng nói xấu Hiền Phi, chỉ có ta dám. Quan hệ của bọn họ trước nay không hợp, mục đích của ta lần này không vì cầu cái gì, chỉ cần nàng nhìn ta bằng con mắt khác…”

“Vẫn quá mạo hiểm…”

“Không mạo hiểm vĩnh viễn sẽ không được việc.” Nàng nắm lấy tay Chu Tố Tâm, “Muội muội, chúng ta không thể tiếp tục thế này, ta biết muội không muốn tranh, nhưng chúng ta vào đây đã không thể làm theo ý mình nữa.”

Chu Tố Tâm rũ mắt xuống, “Tỷ tỷ thay đổi quá nhiều.”

“Không thay đổi chúng ta sẽ bị thâm cung ăn thịt người này nuốt trọn.”

…

Hoàng Hậu nhíu mày, buông chén trà xuống, “Nàng thật sự nói vậy? Nói Mạc Bình U ra sức gây chuyện với nàng ta?”

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng, “Ta cũng kỳ quái sao nàng ta lại nói thế, vị phân của nàng ta quá thấp, cấp bậc đấy Mạc Bình U hẳn là không có hứng thú gây chuyện với nàng ta.”

“Ta nghĩ hơn phân nửa vì muốn quy phục ngươi có nên tùy tiện bịa một lý do để ngươi đi gây chuyện với Mạc Bình U.”

https://thuviensach.vn

“Ta gây chuyện với Mạc Bình U làm gì? Trong mắt người ngoài ta và nàng ta không phải hai tỷ muội tương thân tương ái sao? Năm đó ta còn cứu nàng ta cơ mà.”

“Trong mắt người trẻ tuổi chỉ sợ không phải như vậy.” Hoàng Hậu nở nụ cười, “Người như thế cũng không phải hoàn toàn vô dụng, dù sao vẫn có thể dùng nàng để đạt được một vài mục đích.”

Mạc Yên Nhiên sửng sốt, sau đó buông chén trà, cẩn thận suy xét lời Chu Tố Thiến nói, “Ngươi… Nhưng Chu Tố Thiến kia không phải người ổn thỏa, nói không chừng nàng ta lại đột nhiên trở mặt.”

“Ta cảm thấy thời gian không còn dài, có một số việc cần nhanh chóng kết thúc.”

Mạc Yên Nhiên cúi đầu không nói gì nữa. Hoàng Hậu cũng không muốn tiếp tục, ngược lại đổi chủ đề, “Gần đây có chút đồn đại, Di Phi nương nương sắp thất sủng?”

“Đúng thế, đúng thế, thất sủng, thất sủng rồi. Cho nên ngươi đưa ta đi cùng đi thôi.”

“Ta không đưa ngươi đi được. Có điều có một chuyện ta nghĩ ngươi chưa biết.”

“Hử? Chuyện gì?” Nàng vùi đầu nhặt nhặt chọn chọn trong đĩa, chọn một miếng bánh hoa quế cầm trong tay nhấm nháp.

“Bị cái miệng quạ đen của ngươi nói trúng rồi, lần này triều kiến thật sự dẫn theo công chúa. Tuổi không lớn, thân phận là công chúa thật sự, không phải quận chúa sắc phong lên, ước chừng thật sự như ngươi đoán đấy.”

Ôi, mẹ nó!

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 88

Khi Mạc Yên Nhiên nhìn thấy cô công chúa trong truyền thuyết kia thì nàng ta đã được Thẩm Sơ Hàn phong làm Chiêu Dung, sáng ngày hôm sau khi đi thỉnh an Hoàng Hậu coi như chính thức đối mặt.

Tâm trạng của Mạc Yên Nhiên không khó chịu như người ngoài suy đoán. Tối qua, sau khi Thẩm Sơ Hàn bận rộn xong chuyện trên triều, lần đầu tiên bước chân vào hậu cung vẫn đến cung Trường Tín của nàng, hơn nữa còn cẩn thận phân tích cho nàng công chúa này là thế nào, ý nghĩa tồn tại ra sao, cái nhìn của hắn đối với nàng ta là thế nào. Cuối cùng câu kết luận là, nàng thích thì để, không thích thì đánh đổ, hiện giờ nàng ta đã không còn là công chúa nữa, là Chiêu Dung ở chỗ chúng ta, có lý nào lại bắt nàng phải nhường nhịn.

Vì thế, khi nàng ta tiến lên hành lễ, Mạc Yên Nhiên ngồi nghiêm chỉnh nhận lễ. Chiêu Dung kia tính tình rất hoạt bát, nói tên mình là Lãng Nguyệt, nói là khi nàng ta chào đời ánh trăng cực sáng cực tròn nên phụ thân nàng ta đã đặt cái tên đó. Còn nói ở trên thảo nguyên, nàng ta giống như ánh trăng. Nàng ta vốn nhỏ tuổi, lời này nếu nói với trưởng bối hoặc nam nhân ái mộ nàng ta thì bọn họ sẽ cảm thấy đáng yêu, cảm thấy nàng ta nhỏ tuổi tính tình ngay thẳng.

Có điều, bây giờ nàng ta đang đối mặt với một phòng toàn những phụ nữ muốn cướp đàn ông với nàng ta, vì thế lời nói này như đá chìm xuống đáy biển, không một chút phản ứng. Nàng ta cũng không vội, hành lễ xong ngồi xuống, đôi mắt to bắt đầu lúng liếng đảo khắp nơi. Liếc một vòng liền nhìn thấy Mạc Yên Nhiên. Giọng nói của nàng ta không nhỏ, hướng về phía Hoàng Hậu nói, “Hoàng Hậu nương nương, đây là Di Phi nương nương

https://thuviensach.vn

phải không? Từ khi chưa vào cung ta đã nghe nói không ít chuyện về vị nương nương này, rất ngưỡng mộ nàng."

Không biết nàng ta cố ý hay cái đầu dùng để trang trí, ở trước mặt Hoàng Hậu mà dám tỏ ra ngưỡng mộ phi tử khác, nếu không phải Hoàng Hậu không giống người thường thì nhất định đã bị nàng ta châm ngòi ly gián. Nhưng đôi mắt nàng ta lại cực trong trẻo, trên mặt cũng mang chút ý cười, không chỗ nào khiến người ta cảm thấy nàng ta đang châm ngòi, chỉ cảm thấy nữ tử ngoại phiên nói chuyện không biết đưa đẩy.

Hoàng Hậu đương nhiên không nghĩ vậy, nàng liếc nhìn nàng ta một cái, nụ cười trên mặt vẫn đoan trang như trước, "Đây chính là Di Phi. Có điều nếu Lãng Chiêu Dung đã là phi tử của bệ hạ thì sau này không nên xưng ta, ngươi đã đứng hàng cửu tần, phải xưng thần thiếp mới hợp quy củ."

Nàng lè lưỡi, "Thần thiếp biết, tạ Hoàng Hậu nương nương dạy bảo." Nàng ta lại cười híp mắt, cẩn thận nhìn về phía Mạc Yên Nhiên giống như cực kỳ ngưỡng mộ nàng, ngay sau đó mở miệng nói, "Thần thiếp có một việc muốn cầu ân điển của Hoàng Hậu nương nương."

"Chuyện gì? Lãng Chiêu Dung nói nghe xem."

"Cũng không phải chuyện gì lớn, chỉ là thần thiếp nhìn Di Phi nương nương cảm thấy rất thân thiết, hy vọng nương nương có thể khai ân cho phép thần thiếp chuyển tới trong cung của Di Phi nương nương." Nàng ta ngừng một lát rồi nói tiếp, "Hình như gọi là cung Trường Tín, thần thiếp đã nghe nói về cung điện kia, nếu đứng trên lầu hai ngắm phong cảnh hẳn là rất đẹp."

Lúc này, cung Vĩnh Khang yên lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi trên đất. Lãng Chiêu Dung kia còn không hề nhận ra, vẫn cười rạng rỡ nhìn Hoàng Hậu, giọng nói của nàng ta tuy khiêm tốn lại trong trong ngoài ngoài làm như coi Mạc Yên Nhiên là một phi tử có thể tùy tiện bắt chẹt,

https://thuviensach.vn

làm như nếu nàng ta thích thì có thể bảo Mạc Yên Nhiên chuyển ra ngoài vậy.

Không biết nàng ta có biết cung Trường Tín kia là bệ hạ đặc biệt sửa cho Mạc Yên Nhiên hay không.

Hoàng Hậu cười cười, "Nguyệt Minh Điện không hợp ý Lãng Chiêu Dung hay sao mà tình nguyện ở trắc điện của một cung khác?

"Cũng không phải, chỉ vì hôm qua đi ngang qua cung Trường Tín, cảm thấy rất đẹp đẽ quý giá, có lẽ trắc điện cũng không kém chủ điện cung khác. Thần thiếp xa xứ, chỉ có thỉnh cầu nho nhỏ đó, hẳn nương nương sẽ đồng ý đúng không?"

Hoàng Hậu càng cười tươi hơn, "Bản cung thật sự không đồng ý nổi, chuyện liên quan tới cung điện của Di Phi ngươi cứ việc hỏi nàng, nếu nàng đồng ý đương nhiên bản cung sẽ dời cung cho ngươi."

Nàng ta còn chưa hỏi Mạc Yên Nhiên đã mở miệng, "Quả là thú vị, bây giờ ngay cả chó mèo cũng muốn chui vào cung Trường Tín của ta." Mạc Yên Nhiên cầm chắc chén trà trên tay, "Ngươi xa xứ? Không phải ngươi bị phụ huynh nhà ngươi vui vẻ phấn chấn đưa tới đây sao? Cho ngươi vị trí Chiêu Dung ngươi đã tưởng ngươi là phi tử bệ hạ thích? Còn muốn ở trong cung Trường Tín của ta?"

Nàng nhếch môi cười một cái, giọng nói thờ ơ giống như hoàn toàn không để nàng ta vào mắt, "Chờ ngươi trèo lên đầu ta, lấy được tâm ý của bệ hạ rồi hãy vênh váo tự đắc bảo ta chuyển ra ngoài. Ta không ở cùng với người khác."

Sắc mặt Lãng Chiêu Dung khó coi tới cực điểm, nàng ta không phục nói hai câu, "Thần thiếp tưởng các nương nương địa vị cao đều rất có quy củ, không ngờ cũng chẳng khác gì người từ phương xa tới như thần thiếp. Di Phi nương nương ở trong Vĩnh Khang Cung một câu ta, hai câu ta, còn

https://thuviensach.vn

ngay sau khi Hoàng Hậu vừa mới dạy bảo thần thiếp, có lẽ cũng chẳng để Hoàng Hậu vào mắt."

Mạc Yên Nhiên cười rộ lên, "Ta đang nói chuyện với ngươi, liên quan gì tới Hoàng Hậu nương nương? Thế nào? Ngươi không phục thấy ta nói chuyện tùy tiện phải không? Vừa rồi ta nói rồi đấy, chờ ngươi lấy được thánh tâm rồi hãy tới trước mặt ta nói những lời này." Nàng đứng lên xoay người thi lễ, "Nương nương, tiểu Chiêu Dung này bất kính với thần thiếp, mong nương nương làm chủ."

Hoàng Hậu thoải mái giống như vừa mới xem một vở kịch, "Nếu bất kính với ngươi thì do ngươi xử lý đi."

"Vậy phạt nàng ta quỳ bên ngoài Vĩnh Khang Cung hai canh giờ đi." Lãng Nguyệt còn muốn phản kháng, Mạc Yên Nhiên cau mày, dáng vẻ cực kỳ mất kiên nhẫn, "Nghe nói phụ huynh nhà ngươi còn chưa đi? Ngươi có thể nghĩ lại xem vì sao ngươi vào hậu cung này. Hôm nay ta chỉ phạt ngươi quỳ hai canh giờ, nếu ngươi có ý định phản kháng, không để ta vào mắt, ngày mai làm ầm ĩ tới trước mặt bệ hạ…" Nàng đột nhiên cười lạnh, "Bệ hạ còn chưa lâm hạnh ngươi phải không, nói không chừng sẽ đưa ngươi trở về đấy."

"Ta là Chiêu Dung bệ hạ thân phong, làm sao bệ hạ có thể đưa ta trở về."

"Vậy thì tốt, đưa một Chiêu Dung trở về rất phiền toái, vậy giết chết một Chiêu Dung có lẽ bệ hạ sẽ không hỏi tội ta đâu nhỉ." Trong Vĩnh Khang Cung, người ta không dám thở mạnh một hơi.

Lãng Nguyệt nhìn đám nữ nhân kia, bọn họ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, liền đoán được Di Phi nương nương này không nói đùa. Nàng ta cảm thấy vô cùng nhục nhã lại không thể làm gì. Lúc này, một phi tử ngồi phía dưới nàng ta đứng lên hành lễ, "Di Phi nương nương khai ân, dù sao Lãng Chiêu

https://thuviensach.vn

Dung vừa mới tới, không quen thuộc với quy củ ở chỗ chúng ta, nương nương cũng nói phụ huynh nàng còn chưa đi, nếu vội vàng phạt nàng cũng có phần không ổn. Mong nương nương nể tình Lãng Chiêu Dung vốn mang lòng ngưỡng mộ nương nương nên mới mạo phạm nương nương mà khai ân."

Lãng Nguyệt ngẩng đầu nhìn phi tử không quen biết quỳ phía trước mình, đột nhiên cảm thấy trước mắt hơi nhòe đi, nàng thật sự bị phụ huynh đưa tới đây, đó là một chuyện bất đắc dĩ, ai muốn gả đi tha hương đâu. Huống hồ nơi này còn có nhiều người bảo nàng quỳ mà nàng không thể phản kháng như thế.

Di Phi lại mở miệng, "Ai nha, Thư Chiêu Viện đây mới thật là lòng dạ từ bi, cho dù vào trong am hẳn là các sư thái cũng thích Thư Chiêu Viện lắm đấy." Ánh mắt nàng đảo qua hai người kia, "Khi ở bãi săn vì một Mỹ Nhân mà vi phạm lời bệ hạ, mạo phạm bản cung, nay lại vì một Chiêu Dung mới gặp mà ngang nhiên chống đối bản cung." Nàng cười khẽ, "Thư Chiêu Viện cảm thấy ngươi ban thưởng đại ân đại đức gì cho ta hay sao mà ta phải kết cỏ ngậm vành báo đáp?"

Thư Anh run lên khe khẽ, nàng quá nóng vội, chỉ nghĩ tới mượn sức Chiêu Dung này mà nhất thời quên mất đã phạm vào kiêng kỵ của Mạc Yên Nhiên. Nàng nóng lòng, lúc này Mạc Yên Nhiên đã nói như vậy, ngay cả cầu xin tha thứ nàng cũng không cách nào nói ra.

Một lát sau Mạc Yên Nhiên nói thêm một câu, "Quên đi, quên đi. Lần nào nói chuyện với các ngươi đến cuối cùng chỉ có ta là người xấu. Ngươi cũng đã cầu xin cho nàng ta thì hai người các ngươi mỗi người quỳ một canh giờ đi." Nàng lại nhìn Hoàng Hậu, "Nương nương thấy thế nào?"

Hoàng Hậu gật đầu, "Nếu Thư Chiêu Viện không bằng lòng thì bảo Lãng Chiêu Dung quỳ hai canh giờ. Thư Chiêu Viện phạt một tháng phân lệ là được."

https://thuviensach.vn

Hai người dập đầu, “Tạ ân điển của Hoàng Hậu nương nương, Di Phi nương nương.”

Lãng Nguyệt cảm kích Thư Anh nhưng nàng không phải người không có đầu óc, đương nhiên biết sẽ không ai vô duyên vô cớ tốt với mình, “Ý tốt của Thư Chiêu Viện bản cung nhận, nhưng hai canh giờ này chỉ cần một mình bản cung quỳ là được. Vốn đã làm phiền ngươi, nếu còn để ngươi cùng quỳ cũng là không thích hợp.”

Thư Anh lại cười vỗ tay nàng ta, “Ngài nói gì vậy, thần thiếp bị phạt không chỉ vì Lãng Chiêu Dung ngài. Thần thiếp vốn đắc tội Di Phi nương nương, không phải vì lý do này cũng vì lý do khác.” Nàng giữ chặt tay nàng ta, “Chúng ta đừng chắn trước cửa Vĩnh Khang Cung, quỳ ở cửa bên cũng được.”

Dứt lời, nàng kéo nàng ta cùng quỳ xuống, trên mặt còn mang nụ cười ấm áp giống như không hề tức giận vì bị nàng ta liên lụy, “Lãng Chiêu Dung mới vào cung còn chưa biết rõ mọi chuyện. Tính tình Di Phi nương nương luôn như thế, trong mắt không chịu nổi một hạt cát. Bệ hạ cực kỳ sủng hạnh nàng.” Trên mặt nàng ta nở một nụ cười khổ sở, “Các tỷ muội trong cung đã không rõ bao lâu chưa từng gặp bệ hạ.”

“Nàng độc sủng vậy sao? Hoàng Hậu nương nương cũng mặc kệ?”

“Đáng thương là Hoàng Hậu nương nương cũng vô cùng tốt với nàng, ai không biết còn tưởng bọn họ là tỷ muội ruột thịt ấy chứ. Trong cung không ai dám trực diện mạo phạm Di Phi nương nương, nếu không, theo tính tình của bệ hạ, vì trút giận cho Di Phi nương nương ngay cả đánh chết cũng là bình thường.”

Lãng Nguyệt nhăn mày nói, “Sao bệ hạ có thể như vậy, nữ tử ác độc như thế bệ hạ thích nàng ta ở điểm nào.”

https://thuviensach.vn

“Xuỵt, Lãng Chiêu Dung chớ lên tiếng.” Nàng nhìn bốn phía, chỉ có cung nữ thiếp thân đang quỳ gối một bên, không thấy ai khác mới thấp giọng nói, “Ở trong cung không thể tùy tiện bàn luận về bệ hạ, cũng không thể tùy tiện bàn luận về nương nương phía trên.”

Lãng Nguyệt cái hiểu cái không gật đầu, ánh mắt chuyển sang nhìn nàng ta, “Vậy còn ngươi? Vì sao ngươi nói giúp ta? Ngươi không sợ đắc tội nàng ta sao?”

Thư Anh nở nụ cười, nàng chậm rãi cúi đầu, giọng nói mang theo một chút ấm áp làm cho một người từ nay về sau khó có thể gặp lại người nhà như Lãng Nguyệt cảm thấy có chút thân thiết, “Thật ra chúng ta cũng có gì khác nhau đâu, Chiêu Dung ngài tha hương không gặp được người thân, chúng ta cũng không thể gặp người nhà. Chỉ là cảm thấy càng thương tiếc Chiêu Dung ngài hơn một chút.”

Thư Anh lắc đầu, nói tiếp, “Ta cảm thấy rất đáng tiếc, Chiêu Dung trẻ tuổi như vậy, tính tình lại tốt như vậy, diện mạo cũng không có chỗ chê. Vừa vào hậu cung đã lên đến vị trí Chiêu Dung, chỉ cần bệ hạ chú ý một chút, một thời gian nữa nào cần chịu ấm ức thế này…” Nàng ngậm miệng, khóe mắt dường như liếc thấy một góc áo màu hồng nhạt, quay đầu lại không thấy gì, chỉ coi như mình hoa mắt, nhưng cũng không nói tiếp nữa.

Nói đến đây là đủ rồi, Lãng Nguyệt nhìn mặt trời rạng rỡ trên đỉnh đầu. Cuối thu rồi, đã không còn nóng nữa, nhưng mặt trời kia giống như hâm nóng sôi trào trong lòng nàng, tựa như có thứ gì đó sắp tuôn lên.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 89

"À, Thư Chiêu Viện nói vậy hả?" Mạc Yên Nhiên dựa vào ghế, Thanh Thiển quỳ ở dưới bóp chân cho nàng, không đợi người phía dưới trả lời nàng đã nói một câu, "Ừ, bản cung đã biết."

Chỉ… vậy thôi? Chu Tố Thiến cắn môi, lại nhìn Mạc Yên Nhiên. Nàng tưởng rằng đã cầm được tin tức không tệ, ý đồ có thể được Mạc Yên Nhiên chú ý, nhưng thái độ của Mạc Yên Nhiên lại bình thản như đã biết từ lâu, bây giờ nàng chỉ đang lắm lời nhắc lại một lần mà thôi.

Ít nhiều có ý định thăm dò, nàng lại hỏi một câu, "Vậy nương nương không đề phòng chút sao? Nếu hai bọn họ liên thủ đối phó nương nương dù sao sẽ là bất lợi với nương nương."

Mạc Yên Nhiên cảm thấy có chút mất kiên nhẫn, nàng không thích kiểm chế tính tính của mình, cũng không phải người thích nhẫn nhịn, lập tức châm chọc một câu, "Hai bọn họ liên thủ? Bản cung cứ tưởng trong hậu cung này người người đều dính thành một bè, hy vọng có một ngày có thể hạ được bản cung cơ đấy."

Lần này Chu Tố Thiến nói không ra lời, nếu nói nàng ta không có tâm tư này thì chính nàng ta cũng không tin. Trong hậu cung, bất kể là người cũ hay người mới không ai không mong Di Phi rơi đài, người người đều biết chỉ khi Di Phi rơi đài thì mình mới có cơ hội. Không thị tẩm rất ít cơ hội để hướng lên trên. Nhưng nàng ta không thể nói những lời này trong cung Trường Tín, chỉ cần nàng ta tỏ ra một chút ý nghĩ thôi, chỉ sợ hôm nay nàng ta không thể rời khỏi cung Trường Tín.

https://thuviensach.vn

“Người khác thiếp tỳ không biết, chỉ biết thiếp tỳ và muội muội một lòng hướng về nương nương.”

Mạc Yên Nhiên không thèm đoán những suy nghĩ của nàng ta, nàng nói gì là có ý đấy, không định thử gì hết. Trong mắt nàng, cho dù Chu Tố Thiến thừa nhận thì nàng cũng không có ý định phạt nàng ta. Dù sao đã làm sủng phi đương nhiên phải chịu thù địch.

Nàng không để Lãng Nguyệt kia trong lòng nhưng người ta thì ghi thù rất rõ.

Ban đêm, khi Thẩm Sơ Hàn đang ăn cơm với nàng, nàng thích dùng bữa dưới lầu một, thỉnh thoảng mùa đông mới thích ăn trên lầu, ấm áp hơn. Dưới lầu gần cửa, vừa nói với Thẩm Sơ Hàn được hai câu thì nghe tiếng Ninh An vang lên bên ngoài, giống như đang răn dạy ai đó.

Mạc Yên Nhiên giương mắt nhìn Thẩm Sơ Hàn, hắn nhíu mày gọi Ninh An vào, “Có chuyện gì?”

Ninh An mang vẻ mặt khó nói, hắn thử nhìn Mạc Yên Nhiên một cái, Mạc Yên Nhiên cười vô tội, “Ninh công công đang ý bảo ta tránh đi đấy à?”

Sắc mặt Thẩm Sơ Hàn càng khó coi, “Có gì thì nói, ấp a ấp úng làm gì, có chuyện gì Di Phi không thể nghe.”

Ninh An lên tiếng, “Là… người của Nguyệt Minh Điện đến, nói là buổi chiều Lãng Chiêu Dung quỳ quá lâu nên thân mình rất đau, muốn mời bệ hạ đến xem.”

Mạc Yên Nhiên không nói gì, Thẩm Sơ Hàn hỏi, “Đau thì gọi Thái Y, coi trẫm là Thái Y à, có bệnh gì cũng kêu gào với trẫm.” Chuyện này… bệ hạ còn không rõ sao? Chỉ là mượn cớ thôi, Lãng Chiêu Dung chỉ muốn bệ hạ đến thăm mà thôi.

https://thuviensach.vn

Có điều, Lãng Chiêu Dung này đúng là nữ tử ngoại bang, nửa đêm còn không thức thời, dám cướp bệ hạ khỏi cung Trường Tín.

Mạc Yên Nhiên bật cười, "Người ta muốn lang quân tới thương tiếc đấy." Nàng xoa mặt mình, "Nói đến cùng cũng tại ta không tốt, buổi chiều là ta bảo nàng ta quỳ đấy."

"Chuyện này có gì không tốt?" Thẩm Sơ Hàn lại cầm đũa lên, gắp một miếng cá cho nàng, "Nàng bảo nàng ta quỳ thì nàng ta phải quỳ, giờ nàng ta quỳ xong lại làm ầm ĩ tới chỗ nàng nói thân mình đau, không nể mặt nàng cũng không thể làm thế này." Hắn càng nói càng cảm thấy tức, đập đôi đũa xuống.

Mạc Yên Nhiên giữ chặt hắn, "Không có gì, không đáng để giận vì loại người này." Nàng nghĩ nghĩ rồi nói với Ninh An, "Bảo người của nàng ta về đi, nói bệ hạ bảo nàng ta gọi Thái Y tới xem. Ta thấy nàng ta còn có sức để sai người đi tìm bệ hạ thì cũng không có gì nghiêm trọng đâu, ngày mai khi tới Vĩnh Khang Cung thỉnh an đưa cho nàng ta hai quyển Kinh Phật, à không, quên đi, đưa cung quy đi, bảo nàng ta tự mình chép lại cho Hoàng Hậu nương nương."

Nàng nở nụ cười, tay còn cầm tay Thẩm Sơ Hàn, Thẩm Sơ Hàn liền ngắm nghía đầu ngón tay nàng, nghe nàng nói tiếp, "Ngươi nói rõ với nàng ta, đừng để ta phát hiện có người viết thay, nếu không sẽ không đơn giản là quỳ một canh giờ đâu." Nàng nhìn Thẩm Sơ Hàn, "Lang quân, chàng thấy ta làm thế có được không?"

Thẩm Sơ Hàn buông tay nàng ra, cầm đũa lên nhét vào trong tay nàng, vẫy tay ý bảo Ninh An đi làm, "Chỉ là việc nhỏ thôi, có gì có được hay không. Người như thế, cho chút mặt mũi sẽ tưởng mình là chủ tử thật."

"Ây, phụ huynh người ta còn đang ở đây cả đấy, vì bang giao hai triều, cứ tạm coi nàng ta là chủ tử cái đã."

https://thuviensach.vn

Trên đời không có bức tường nào không lọt gió, chưa nói đến hậu cung này khắp nơi là lỗ thủng. Ngày hôm sau, mọi người đều đã biết chuyện Lãng Nguyệt phái người tới cung Trường Tín mời Thẩm Sơ Hàn.

“Nàng ta không muốn sống nữa à, dám cướp người từ chỗ Di Phi.”

“Đúng thế, Di Phi kiêu ngạo ngang ngược có tiếng, chọc nàng ta không có kết cục gì tốt.”

“Ta cứ tưởng nghé con không sợ hổ là nói chơi thôi, rõ ràng người không hiểu biết cũng không biết sợ.”

Lãng Nguyệt đứng phía sau bọn họ không xa, chỉ cảm thấy mặt nóng bừng, nàng không rõ, nguyên do vì sao? Người mới non mềm tha thiết đi mời, nàng trẻ tuổi hơn Di Phi nhiều, Thẩm Sơ Hàn có lý do gì không muốn tới? Nàng sờ tay mình, còn phải chép cung quy hai lần nữa, nàng vốn định tìm người viết thay, cuối cùng vẫn không làm.

Đối với Di Phi kia, nàng có chút sợ hãi. Bọn họ nói đúng, Di Phi kia kiêu ngạo ngang ngạnh như thế, ngoại trừ gương mặt không tệ thì có gì tốt, cố tình Hoàng Đế Đại Tề lại thích nàng ta, để mặc nàng ta đối xử với mình như thế. Nàng không phải công chúa bị vứt bỏ, rõ ràng nàng được quang vinh đưa tới đây để duy trì bang giao hai nước.

Nàng rũ mắt xuống, nhớ tới lời Thư Anh nói bên tai mình ngày đó, “Ta cảm thấy rất đáng tiếc, Chiêu Dung trẻ tuổi như vậy, tính tình lại tốt như vậy, diện mạo cũng không có chỗ chê. Vừa vào hậu cung đã lên đến vị trí Chiêu Dung, chỉ cần bệ hạ chú ý một chút, một thời gian nữa nào cần chịu ấm ức thế này…”

Đúng thế, ta không nên chịu ấm ức thế này.

…

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên nhìn móng tay mình, cúi đầu nói với Thanh Thiển, “Ngươi cảm thấy màu đỏ thẫm được không? Bây giờ còn loại hoa nào để nhuộm màu không?”

Thanh Thiển cũng học dáng vẻ nàng, hơi nhíu mày nói, “Có thì có, có điều nương nương tô màu đỏ thẫm có chút chững chạc, dù sao chủ tử ngài mới hai mươi thôi, màu hồng phấn cũng không tệ.”

“Hồng phấn có gì đẹp mắt đâu, luôn khiến người ta cảm thấy không đủ khí thế…”

“Nương nương, Lãng Chiêu Dung kia đã gây chuyện.” Sơ Ảnh bước nhanh vào nhưng trên mặt lại không hề có vẻ nóng nảy.

Mạc Yên Nhiên nghe nhắc đến Lãng Chiêu Dung cũng không sốt ruột, đáp lại Thanh Thiển một câu, “Bây giờ ta sơn móng có ngắn quá không? Sơn lên sợ khó coi.”

“Nào có, móng tay nương nương tô thế nào cũng đẹp mắt.”

Chiếm được câu trả lời vừa lòng nàng mới nhìn Sơ Ảnh, “Lại có chuyện gì? Thật là phiền toái. Cho nên ta mới nói khác biệt văn hóa không thể yêu nhau, đã sai người đưa cung quy tới rồi còn không yên chuyện, một ngày làm loạn hai, ba lần. Phụ huynh nàng ta mà biết đức hạnh nàng ta như vậy có lẽ sẽ hối hận muốn chết.”

Sơ Ảnh nghẹn cười, “Lần này gây chuyện lớn rồi, bệ hạ bất mãn tới cực điểm luôn.”

“Bệ hạ vốn đã không thích nàng ta rồi, nàng ta lại làm gì?”

“Nghe nói là khiêu vũ bắt bướm trong ngự hoa viên.”

“Đây chẳng phải trò cũ à? Sao lại chọc đến bệ hạ?”

https://thuviensach.vn

Sơ Ảnh có chút ngượng ngùng, đến gần một chút mới nói, “Còn cởi cả quần áo… nghe nói ngay cả giày cũng không đi…”

Cô nương này thật là, lẽ nào nàng ta cũng xuyên không đến? Không phải người ta nói con gái cổ đại rất kín đáo sao, không phải người ta nói bị người khác nhìn thấy chân sẽ phải gả cho người kia sao? Toàn lừa ta!

Có điều cũng đúng, bệ hạ đã là người nàng ta gả cho rồi, cởi cái giày cũng không phải chuyện lớn, “Chỉ vậy thôi? Vì thế bệ hạ tức giận?”

“Mấu chốt là hôm nay bệ hạ cùng vài vị triều thần cùng đi ngang qua ngự hoa viên, trong đó còn có hai vị các lão, lập tức tức thổi tốc râu, nói thẳng là làm nhục văn hóa…”

Đúng là xui xẻo, Mạc Yên Nhiên lại hỏi, “Bệ hạ phạt thế nào?”

“Chỉ nói giao cho Hoàng Hậu nương nương… E là lần này không phải quỳ một lát, chép một ít sách là xong…”

Mạc Yên Nhiên nheo mắt, “Vậy mới tốt, miễn cho tiểu cô nương người ta không từ bỏ ý đồ. Cứ tự đề cao bản thân, ta làm người xấu mãi cũng rất mệt.”

Ta không muốn nói chuyện với nàng, cho dù nàng là chủ tử của ta cũng không muốn. Sơ Ảnh và Thanh Thiển đều nghĩ vậy.

Mạc Yên Nhiên cũng không để ý suy nghĩ nội tâm của bọn họ, chống cằm nói, “Có điều ta suýt nữa quên một chuyện.” Nàng nói tiếp, “Ta vốn tưởng Lãng Nguyệt kia có chút đầu óc, không ngờ ta nhìn nhầm rồi. Nhưng mà, nghĩ ra cách làm này hơn phân nửa là bị người khác châm ngòi. Người này à, muốn lấy ta và bệ hạ làm đao chặt đầu đây.”

Nàng lắc ngón tay, “Thế không được.” Nàng đứng lên, “Đi thôi, chúng ta đi thăm Chiêu Viện nương nương nhàn rỗi không có việc gì làm, ngày

https://thuviensach.vn

ngày chỉ tự coi mình là thông minh đi.”

Di Hoa Cung, Mạc Yên Nhiên dạo qua Di Hòa Điện một vòng trước. Từ khi chuyển tới cung Trường Tín nàng gần như không trở về nữa, khi đi vào lại thấy nơi này sạch sẽ như có người ở, giống như có người thường xuyên tới đây.

Nàng chậm rãi bước vào, Di Hòa Điện, nơi này chất chứa tất cả ký ức ngay từ ban đầu của nàng. Từ lúc đầu mới vào cung làm Bảo Lâm, cho tới khi nàng lên làm Di Tần, nàng đều ở đây. Cung điện này mới là nơi thật sự chứng kiến Mạc Yên Nhiên nàng được sủng ái thế nào. Nàng vuốt từng vật dụng trong phòng, sờ những bình hoa ở đây, sờ chiếc ghế dựa nàng từng ngồi, ghế dài từng nằm, vuốt chiếc giường mà hắn và nàng từng ân ái trên đó.

Mới chỉ là chuyện ba năm trước. Nhất thời, nàng có chút ngạc nhiên hốt hoảng, nàng không biết mình đang sợ cái gì, nàng cảm thấy ngày tháng hiện tại so với ban đầu thật sự quá mức thoải mái, Thẩm Sơ Hàn cực kỳ dung túng nàng, luôn nói Khanh Khanh muốn làm gì thì làm cái đó, hắn sẽ luôn ở phía sau làm chỗ dựa cho nàng. Hoàn toàn không giống với ban đầu, nàng phải tự mình tranh giành, tự mình cướp đoạt từng chút một.

Nàng ngồi ngẩn người trong Di Hòa Điện hai khắc mới chậm rãi đứng lên, “Đi thôi, tới chủ điện của Di Hoa Cung nói bản cung tới thăm Thư Chiêu Viện.”

Thư Anh đại khái đoán được Mạc Yên Nhiên đến vì cái gì, nhưng nàng vẫn hy vọng mình may mắn, nàng ngồi bên cạnh Mạc Yên Nhiên, nhìn Mạc Yên Nhiên chạm vào chén trà nhưng không cầm lên, “Không biết lần này Di Phi nương nương đến đây…” Nàng vội vàng cười một tiếng, “Nếu Di Phi nương nương có chuyện cần hỏi cứ việc phái người tới báo một tiếng, thần thiếp sẽ tới cung Trường Tín, đâu cần nương nương tới một chuyến.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên lại nói, “Ta còn nhớ ba năm trước, chính ở trong này, Thư Chiêu Viện ngươi tỏ ra cao cao tại thượng lại làm ra vẻ ôn hòa, nhớ rất rõ ràng.”

Vẻ mặt Thư Anh có chút cứng nhắc, “Chuyện năm đó…”

Mạc Yên Nhiên phất tay, “Ta không tới gây chuyện với ngươi vì chuyện năm đó, ta còn chưa nhàn rỗi đến thế… Dù sao lúc đó ngươi là chủ vị. Có điều…” Nàng nở nụ cười, “Như lời ta đã nói lúc trước, rốt cuộc Thư Chiêu Viện cảm thấy ngươi đã ban thưởng đại ân đại đức gì cho ta vậy?”

“Thần thiếp không dám.”

“Ngươi dám chứ.” Người bên cạnh đã lui ra ngoài trước, “Ngươi đừng tưởng chỉ có ngươi thông minh, thật ra ngươi khờ đến đáng yêu ấy, không tốn chút sức lực nào đã dễ dàng lật đổ một Chiêu Dung.” Nàng tiện tay đập vỡ cái chén, “Ngươi rất dám ấy chứ, dám lấy ta ra làm công cụ cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 90

Sắc mặt Thư Anh trắng bệch, nàng ta lập tức trượt khỏi ghế quỳ xuống đất, dập đầu với Mạc Yên Nhiên: “Di Phi nương nương bớt giận, chuyện mạo phạm nương nương ngay cả nửa chuyện thần thiếp cũng không dám làm.” Thân mình nàng ta run rẩy, châu hoa trên đầu cũng rung lên, nàng ta không dám ngẩng đầu, chỉ dùng tư thế hèn mọn nhất nằm rạp trên đất, “Nương nương bớt giận, nương nương bớt giận.”

Mạc Yên Nhiên lại làm như không cảm thấy mình nên bớt giận, “Ta bớt giận không nổi.” Nàng hừ một tiếng, “Ngươi nên cảm thấy may mắn vì ta chưa nói chuyện này cho bệ hạ. Nếu hắn không cẩn thận nhớ ra có một người như ngươi, còn biết ngươi làm chuyện ngu xuẩn gì, chỉ sợ không dễ nói chuyện như ta đâu.”

Hoàn toàn không nghe nàng ta giải thích, chỉ bảo nàng ta nhận tội, như thế làm sao được, Thư Anh nói hai câu, “Nương nương khai ân, thần thiếp thật sự chưa từng làm mấy việc này, thần thiếp chỉ thấy Lãng Chiêu Dung lẻ loi tha hương nên không đành lòng, vạn lần không có ý đồ châm ngòi. Xin nương nương làm chủ.”

Mạc Yên Nhiên cười, “Ta tới đây không phải để nghe ngươi nói những lời này, Chiêu Viện nương nương thông minh như vậy, đoán thử xem ta đến đây vì cái gì.”

Thư Anh giương mắt nhìn nàng, thấy trên mặt nàng đầy ý cười nhưng đôi mắt lại trong vắt, không có một chút ý cười. Hôm nay Mạc Yên Nhiên tô son đỏ tươi, nhếch môi cười làm cho người ta cảm thấy nổi da gà, trong đầu Thư Anh nhanh chóng suy tính, cố gắng đoán ý đồ của Mạc Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Khi nàng ta đoán ra được lại không muốn biết chút nào, khóe mắt thấm ra một giọt nước mắt, “Nương nương khai ân, Di Phi nương nương khai ân. Thần thiếp, thần thiếp…”

“Aiz, đã nói ngươi thông minh mà, nhanh vậy đã nghĩ ra? Bảo ta khai ân làm gì, chính ngươi ngẫm lại xem mình đã làm gì, ta còn chưa đủ khai ân sao?” Mạc Yên Nhiên đứng lên, dùng ánh mắt cực kỳ khinh thường liếc qua nàng ta, “Ta cho ngươi một ngày, nếu giờ này ngày mai ta còn chưa nghe được điều ta muốn nghe, đến lúc đó không phải do ngươi lựa chọn nữa.”

Thư Anh ngã xuống đất, nàng không hiểu. Vì sao? Rốt cuộc bước nào đi sao? Vì sao sẽ thành thế này? Tỳ nữ bên cạnh nàng tiến vào, thấy nàng ngồi dưới đất liền ngạc nhiên đi tới đỡ, còn an ủi nàng, “Nương nương, Di Phi nương nương nói gì với ngài vậy? Nương nương đừng quá đau lòng, không phải nương nương luôn nói sao, còn nhiều thời gian, mọi chuyện không thể vội, chúng ta chậm rãi chờ, dù sao sẽ chờ được…”

“Không chờ được!” Thư Anh ngắt lời nàng ta, đẩy nàng ta ra cười thành tiếng, nước mắt ngày càng nhiều, “Nay Mạc Yên Nhiên đã đắc thế như vậy, muốn ta sống muốn ta chết chỉ cần một câu. Chỉ là loại dùng sắc mê hoặc mà thôi, có thể yên ổn được bao lâu!”

Cung nữ kia vội vàng kéo nàng, sợ tới mức mặt mày trắng bệch, “Nương nương bớt giận, nương nương làm sao vậy, những lời này không thể nói ra. Tên của Di Phi nương nương không thể dễ dàng nói ra miệng, nương nương nói cẩn thận…”

“Ta còn nói cẩn thận cái gì, hôm nay nàng ta đã rõ ràng tỏ vẻ muốn đuổi ta ra khỏi cung, ta là phi tử danh chính ngôn thuận của bệ hạ cơ mà, dựa vào cái gì nàng ta bảo ta đi thì ta phải đi.” Giọng nói nàng run rẩy, không chờ người khác đáp lời đã tự mình nói tiếp, “Cũng đúng, cũng đúng, ta còn cơ hội lựa chọn nào đâu, nếu ta không thức thời tự mình ra ngoài, ngày mai nàng ta sẽ có thể đưa bạch lăng tới cho ta.”

https://thuviensach.vn

Nàng được đỡ ngồi xuống ghế, toàn thân mềm nhũn không chống được, nhiều lần suýt trượt xuống, “Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên…”

Cung nữ của nàng kinh hãi, lẽ nào thật sự đuổi chủ tử nhà mình ra ngoài? Dù nàng ta e ngại quyền thế của Di Phi nhưng vẫn không nhịn được nói một câu, “Chủ tử đừng vội, bệ hạ biết chuyện này chưa? Nói không chừng còn chưa biết, nếu bệ hạ biết nhất định sẽ không mặc nàng làm xằng bậy, dù sao nương nương cũng là một trong cửu tần, là chủ vị một cung, không phải Bảo Lâm gì đó có thể mặc nàng tùy tiện xử lý.”

“Cửu tần, chủ vị?” Thư Anh dùng tay che mặt, “Trong mắt nàng ta, bất kể cửu tần hay Bảo Lâm, chỉ ngoại trừ Hoàng Hậu, đều là như nhau, đều mặc cho nàng ta xử lý. Nàng ta được thánh ý như vậy, bệ hạ nào sẽ vì ta mà không nể mặt nàng ta. Năm đó Mạc gia một đêm rơi đài mà nàng ta vẫn có thể sừng sững bất bại, ân sủng không suy, ngay cả người không có não như Mạc Bình U cũng được giữ lại nhờ nàng ta. Còn ta bây giờ… bảo ta làm sao có thể cam lòng, làm sao có thể cam lòng!”

Ngày hôm sau, Thư Anh vẫn nói với Hoàng Hậu muốn ra ở trong am cầu phúc cho bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương, Hoàng Hậu cũng biết đại khái, trên mặt lại không lộ ra chút nào, chỉ nhíu mày hỏi, “Sao lại đột ngột như thế, Thư Chiêu Viện đã nói với bệ hạ chưa?”

Hôm nay Thư Anh trang điểm đặc biệt thuần khiết, châu ngọc trên đầu đều đổi thành màu trắng bạc, làm cho nàng có vẻ trẻ tuổi hơn nhiều, nàng rũ mắt cười cười, “Còn chưa bẩm báo bệ ạ, đến bẩm với Hoàng Hậu nương nương trước. Vài năm nay thân thể của thần thiếp luôn không được tốt, Thái Y cũng khuyên thần thiếp nên tĩnh dương, dù sao tới trong am cũng không phải chịu khổ, còn có thể cầu phúc cho bệ hạ và nương nương, khẩn cầu ông trời bảo hộ Đại Tề ta, chuyện này trăm lợi mà không có một hại, mong nương nương ân chuẩn.”

https://thuviensach.vn

“Làm phiền Thư Chiêu Viện, tâm ý của ngươi đương nhiên vô cùng tốt, có điều chuyện này bản cung còn phải bẩm báo với bệ hạ, bệ hạ cho phép mới được đi.”

“Tạ Hoàng Hậu nương nương.”

Hoàng Hậu nhìn móng tay của Mạc Yên Nhiên, “Không phải nói muốn sơn móng à, sao không làm? Sao ngươi lại dọa người ta phải chạy trốn ra khỏi cung vậy?

“Hôm qua có việc nên mới trì hoãn, trong hai ngày tới sẽ sơn. Thanh Thiển nói ta sơn hồng phấn đẹp hơn, ta lại thích màu đỏ.” Nàng cũng giơ tay mình lên xem, “Ta dọa nàng ta chỗ nào, chính nàng ta muốn lấy ta làm công cụ, một cái liếc mắt ta cũng không muốn nhìn thấy nàng ta.”

“Chỉ vì một chuyện Lãng Nguyệt thôi cũng đáng để ngươi giận đến vậy? Hồng phấn đẹp hơn, màu đỏ hình như hơi chững chạc, ngươi mới hai mươi tuổi thôi đúng không.” Nàng cũng đã cởi móng tay giả, bên trong là từng móng tay hồng hào tự nhiên.

“Ta đương nhiên giận rồi, ta không tốt tính như ngươi, có thể tha thứ cho nàng ta tới lúc này đã là tốt lắm rồi. Đây là hậu cung cổ đại, nếu là người khác chưa chắc nàng ta còn giữ được mạng đâu.” Nàng hừ một tiếng, “Ta còn chưa đủ lương thiện à?”

Mới từ cung Vĩnh Khang đi ra đã chạm mặt Tiểu Kỳ Tử, hắn khom người lui tới bên cạnh, “Chủ tử và Hoàng Hậu nương nương đã tán gẫu xong ạ?”

“Sao ngươi lại tới đây?”

“Thưa chủ tử, vừa rồi Thư Chiêu Viện tới chỗ chúng ta, nói là đến bái biệt nương nương, nhưng nương nương không ở đó, nàng nói ngồi chờ một lát, kết quả là bệ hạ vừa khéo cũng tới, hai người đụng mặt ở kia.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên ngồi trên kiệu, lung la lung lay làm nàng nghe mà hơi buồn ngủ, nghe tới cuối lập tức có tinh thần hơn, “Hả? Khéo vậy sao? Giờ thế nào?”

“Bệ hạ thấy Thư Chiêu Viện liền hỏi hai câu, nghe nói Thư Chiêu Viện muốn vào trong am bệ hạ cũng không nhiều lời, bảo nàng bẩm báo với Hoàng Hậu là được, rồi nghe nói nàng tới gặp nương nương lại quay về Cần Chính Điện, dặn Sơ Ảnh tỷ tỷ nhắn lại với chủ tử giữa trưa tới Cần Chính Điện cùng bệ hạ dùng bữa.”

Mạc Yên Nhiên nở nụ cười, “Nàng ta cũng may mắn đấy. Đi thôi, chúng ta mau chóng trở về, đừng để Thư Chiêu Viện nương nương đến bái biệt chờ lâu.”

Thư Anh thật sự đợi đã lâu, nhưng nàng vẫn rất kiên nhẫn, huống hồ còn đụng phải bệ hạ, nàng vốn không mong chờ bệ hạ có thái độ gì đặc biệt với chuyện nàng xin rời khỏi cung, nhưng dáng vẻ lạnh nhạt của hắn vẫn khiến nàng lạnh lòng. Khi hắn nhắc tới Di Phi, cả khi hắn hỏi tỳ nữ của Di Phi nàng đi đâu, trên mặt vẫn mang vẻ ấm áp, luôn mang theo độ ấm.

Nhưng khi nói chuyện với nàng hắn dường như chỉ có mất kiên nhẫn, ngay cả có lệ cũng không muốn, vội vàng bỏ đi. Hắn đã quên sao, Mạc Yên Nhiên là phi tử của hắn, nàng cũng vậy mà. Thậm chí nàng còn đến sớm hơn, nàng và hắn gặp nhau sớm hơn. Có lẽ hắn đã quên ngày hắn mới gặp nàng, dù không giống như đối với Mạc Yên Nhiên nhưng ít nhiều vẫn có ý cười. Hắn sẽ gọi nàng Anh Nhi, gọi nàng ái phi, sẽ mỉm cười nghe nàng nói chuyện, sẽ bảo nàng mài mực, sẽ không giống bây giờ, ngay cả liếc mắt nhìn thêm một cái cũng không muốn.

Rõ ràng, rõ ràng không nên như vậy. Có oán Mạc Yên Nhiên không? Đương nhiên. Nhưng cũng không phải chỉ oán mình nàng ta, bởi không có nàng ta cũng có người khác, lúc trước còn có Phong Giáng Bạch, còn có Mạc Bình U.

https://thuviensach.vn

Nhưng vì sao cố tình lại là Mạc Yên Nhiên, nàng còn nhớ rõ, ngày đó Mạc Yên Nhiên vừa mới tiến cung, ở trắc điện của nàng, đối với nàng là cung kính nơm nớp lo sợ, vì sao nhất định phải đi tới vị trí thế này ngay trước mắt nàng.

Mạc Yên Nhiên gọi nàng ta đứng dậy, cho ngồi xuống bên cạnh, "Ngươi không cần đặc biệt lại đây bái biệt, đi một chuyến rõ xa, thật ra không cần thiết."

Thư Anh thản nhiên cười, "Bái biệt Di Phi nương nương vốn là quy củ, vừa rồi đã xin chỉ thị của bệ hạ, có lẽ trong hai ngày tới sẽ chuyển ra."

Mạc Yên Nhiên ừ một tiếng không chút để ý.

Thư Anh ngồi ngay gần nàng, lúc này giọng nói không lớn lắm, "Thần thiếp còn một chuyện muốn xin nương nương làm chủ."

"Ngươi nói nghe thử xem."

"Chuyện Kỷ Mỹ Nhân, lúc này nàng còn đang ở trắc điện của Di Hoa Cung, thân mình ngày càng không tốt, vốn thu săn trở về định xin Hoàng Hậu nương nương dời cung cho nàng, nhưng nàng lại là người nhớ tình bạn cũ, nói ở cạnh thần thiếp đã quen, không muốn đi, lần này thần thiếp đi rồi nàng sẽ không cố chấp vậy nữa, đến lúc đó xin Di Phi nương nương để nàng chuyển ra ngoài, cũng để nàng sống lâu thêm hai năm…"

Mạc Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn nàng ta, "Không ngờ Thư Chiêu Viện cũng biết lo lắng cho người khác."

Nghe ngữ khí là biết nàng đồng ý, nàng ta như thở phào một hơi, rời khỏi ghế quỳ xuống trước mặt nàng, "Thần thiếp thay Kỷ Mỹ Nhân tạ ơn Di Phi nương nương."

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên quay đầu đi cầm chén trà trên bàn, chỉ trong một giây kia, Thư Anh vốn quỳ dưới đất bỗng bật dậy nhào về phía nàng, trong tay không biết từ khi nào nắm một con dao găm, ánh mặt trời chiếu vào con dao kia lóa mắt làm người ta không nhìn rõ. Bộ mặt nàng ta dữ tợn, chỉ thiếu một tấc nữa là có thể đâm tới Mạc Yên Nhiên.

Sơ Ảnh đứng bên cạnh Mạc Yên Nhiên, nàng phản ứng cực nhanh, đi lên cản Thư Anh, miệng còn hô, "Người đâu, bắt thích khách." Động tác tuy nhanh nhưng cánh tay vẫn bị con dao sắc bén đâm một lỗ lớn, máu lập tức trào ra, chỉ chốc lát đã nhỏ đầy đất.

Mạc Yên Nhiên giận dữ, nàng ném chén trà, vừa sai người đi truyền Thái Y vừa đi về phía Thư Anh đã bị bắt. Mặt nàng ta bị đè dính xuống đất, chèn thành một bộ dạng kỳ quái.

Mạc Yên Nhiên một cước giẫm lên mặt nàng ta.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 91

Thư Anh mặc cho nàng giẫm, tóc tan ra che khuất nửa bên mặt, Mạc Yên Nhiên tức đến khó thở, “Thật là cho ngươi một con đường sống thì không đi, cứ muốn đi lên đường chết.”

Lúc này Thư Anh mới cười ra tiếng, hai tay nàng ta bị gập ra sau, đang vô cùng đau đớn, nhưng nàng ta cười tươi như không hề ảnh hưởng, hơi liếc mắt nhìn Mạc Yên Nhiên, “Cho ta đường sống? Cho ta đường sống? Ngươi cho rằng ngươi tự cho mình là đúng đuổi ta ra khỏi cung, khiến chúng ta người không ra người quỷ không ra quỷ sống trong am chính là cho ta đường sống sao? Di Phi nương nương?”

Mạc Yên Nhiên cười lạnh, “Nếu không thì sao? Lúc đó chẳng phải ta đã cho ngươi chọn rồi sao, ngươi có thể không rời cung, ngươi có thể coi như không hiểu ý ta, ở trong cung an ổn vượt qua quãng thời gian cuối cùng của ngươi.”

“Đúng thế.” Nàng ta hét lên ngắt lời, “Ngươi lợi hại, ngươi có bản lĩnh, cho nên ngươi có thể bất chấp mưa gió một đường từ Bảo Lâm leo lên vị trí này. Ngươi lợi hại, cho nên bệ hạ thích ngươi, ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng giúp đỡ ngươi. Cho nên ngươi không cho phép bất cứ ai cãi lại ngươi, không cho phép bất cứ chuyện gì ngươi không thích xuất hiện. Ngươi lật đổ Phong Giáng Bạch, giáng quyền Mạc Bình U, giờ đến lượt ta, kế tiếp sẽ là ai? Đức Phi? Hay là Hoàng Hậu nương nương luôn bảo vệ ngươi, giúp đỡ ngươi?”

“Ý của ngươi đây là lỗi của ta? Là ta ép ngươi ám sát ta?” Mạc Yên Nhiên giận đến bật cười, thu chân trở về vị trí trước kia ngồi xuống, nhìn Sơ

https://thuviensach.vn

Ảnh ôm cánh tay, cánh tay kia còn đang không ngừng chảy máu, nàng nhăn mày, “Đi ra ngoài hỏi xem vì sao Thái Y còn chưa tới.” Sau đó lại nhìn về phía Sơ Ảnh, “Ngươi trở về chờ Thái Y trước đi, Thái Y đến thì bảo hắn trực tiếp tới xem cho ngươi, chỗ ta không có vấn đề gì.”

Sơ Ảnh đáp lời rồi lui xuống. Mạc Yên Nhiên uống một ngụm trà mà Thư Nhu mới bưng lên, “Vậy ngươi nói thử xem, ở nơi cá lớn nuốt cá bé này ta phải làm thế nào mới đúng, cứ việc ngồi trên vị trí Di Phi của ta là được, hay phải để mặc Chiêu Viện nương nương ngươi làm vài chuyện chướng mắt trước mặt ta?”

Thư Anh bị ép quỳ tới trước mặt nàng, lúc này đã không còn vẻ hèn mọn vừa rồi, nàng ta ngẩng cao đầu nhìn nàng, “Ngươi không sai, làm sao ngươi sai được, Mạc Yên Nhiên ngươi từ đầu đến cuối đều không sai. Cho nên ngươi đương nhiên không để bất cứ ai vào mắt, ngươi cũng không cảm thấy bất cứ ai là trở ngại của ngươi, ngươi có thể một đường ca khúc khải hoàn đi tới bên cạnh bệ hạ. Ta cũng không ghen ghét bất cứ phi tử hậu cung nào được sủng ái, nhưng vì sao cố tình lại là ngươi, dựa vào cái gì lại là ngươi. Ngươi có nghĩ tới khi bệ hạ lâm hạnh Di Hòa Điện, ta ở chủ điện sẽ đi tới đi lui trong sân, ngươi có từng nghĩ ta cũng muốn có một khắc bệ hạ bước ra từ chỗ ngươi, quay đầu liền tới thăm ta hay không? Là Thư Anh ta, không phải Mạc Yên Nhiên ngươi. Ta mà lại sa vào bước tranh giành tình cảm với một tần phi sống trong trắc điện của ta. Ngươi sống quá vui vẻ, nhưng dựa vào cái gì ngươi lại được sống vui vẻ như thế, người đứng đầu trong hậu cung này đều sống như cái xác không hồn kia kìa. Ngươi còn muốn đuổi ta ra ngoài, ra ngoài rồi ta là cái gì? Ta là nữ nhân bị bệ hạ vứt bỏ, ta làm sao có thể sống sót? Ít nhất ta phải kéo ngươi chôn cùng, dù cuối cùng ta bị biếm thành thứ nhân kéo ra bãi tha ma cũng tốt hơn chết vô ích trong am.”

Nói đến đây, giọng nói của nàng ta thê lương đến mức khiến thái dương Mạc Yên Nhiên giật giật, nàng đang định mở miệng lại nghe giọng nói của

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn vang lên, “Còn không kéo ra ngoài, nghe nàng ta hồ ngôn loạn ngữ cái gì.”

Nàng nhìn về phía hắn, hắn cau mày, bước nhanh qua Thư Anh đi tới trước mặt nàng, cẩn thận xem xét trên dưới nàng một lượt, lại nhéo tay nàng, nhận thấy không có chuyện gì mới quay sang nhìn Thư Anh. Nàng ta đã bị kéo tới cửa, lúc này thấy Thẩm Sơ Hàn quay đầu liền nở nụ cười, “Tạ ân điển của bệ hạ, để Thư Anh có thể gặp ngài lần cuối cùng.” Khóe mắt nàng lăn ra một giọt nước mắt, cúi đầu để người ta kéo mình xuống.

Thẩm Sơ Hàn còn đang nắm tay Mạc Yên Nhiên, không hề để lời nói của Thư Anh vào tai, “Không làm nàng bị thương chứ? Đúng là điên rồi!”

Mạc Yên Nhien ngẩng đầu nở nụ cười với hắn, nàng cảm thấy lưỡi mình hơi chua xót, hỏi hắn, “Lang quân có biết vì sao ta muốn đuổi nàng ta ra khỏi cung không?”

Thẩm Sơ Hàn hơi kinh ngạc nhíu mày, “Cần lý do gì? Khanh Khanh không thích nàng ta lẽ nào còn để nàng ta ở trước mặt cho chướng mắt?”

Mạc Yên Nhiên nhếch khóe môi, “Đúng thế, không thích thì đuổi ra.” Nàng tỉnh táo lại một chút giống như rửa mặt bằng nước lạnh, “Không phải lang quân bảo ta tới dùng bữa với chàng sao? Dùng ngay trong cung Trường Tín nhé? Ta sai người truyền lệnh nhé?”

Thẩm Sơ Hàn ừ một tiếng, lại kéo tay nàng, “Khanh Khanh… làm sao thế?” Hắn hỏi hàm súc, hắn vốn là người quan sát tỉ mỉ, chưa nói tới Mạc Yên Nhiên là người trong lòng hắn, đương nhiên phải quan sát cẩn thận nhất cử nhất động.

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Ta chỉ lo lắng cho Sơ Ảnh thôi. Thư Anh kia làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

“Giao cho Hoàng Hậu là được. Về phần nha hoàn của nàng, lần này thật sự lập công lớn, nàng phải trọng thưởng nàng ta mới được.”

“Đương nhiên rồi…”

Ngày hôm sau Mạc Yên Nhiên tới gặp Hoàng Hậu, sức khỏe của nàng lại kém đi một chút, giống như nhanh chóng già đi. Nhưng bề ngoài lại không già đi chút nào, ngay cả tóc vẫn đen nhánh bóng loáng. Nói là già đi là vì dáng vẻ yếu đuối, mệt mỏi nâng tầm mắt, nói hai câu là đã có vẻ rất mệt.

Mạc Yên Nhiên hoảng sợ, bước lên phía trước nắm tay nàng, “Sao ngươi lại thế này, ngày hôm qua khi nói chuyện với ngươi không phải còn rất tốt sao? Sao hôm nay lại như vậy?”

Bên cạnh hai người không có ai khác, Hoàng Hậu đương nhiên thẳng thắn nói, “Ta cảm thấy thân thể này ngày một yếu, sợ là không xong rồi.”

“Cái quỷ gì chứ!” Mạc Yên Nhiên ngắt lời nàng, “Truyền Thái Y chưa? Thái Y nói sao? Cái gì gọi là thân thể này ngày một yếu, thân thể này của ngươi mới bao nhiêu tuổi, làm sao có thể không xong được, ngươi đừng tự dọa mình…”

“Yên Nhiên.” Hoàng Hậu nắm bờ vai nàng, hôm nay nàng không tô son nên màu môi rất nhạt, “Ngươi đừng hoảng. Ngươi vẫn như trước, chỉ cần nóng ruột là nói không kịp thở.” Nàng vỗ tay Mạc Yên Nhiên, “Ta chưa đi ngay được đâu, ta còn có việc chưa hoàn thành, thế nào cũng phải báo thù xong mới đi được.”

Mạc Yên Nhiên nghẹn lời, “Ta nói với ngươi rồi, thù hận không thể giữ lại một người, yêu mới có thể.”

Hoàng Hậu nở nụ cười, “Đủ rồi, ngươi định làm món súp cho tâm hồn đấy à.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên bĩu môi, “Ai bảo ngươi luôn làm ta sợ, nếu thật như ngươi nói thì ta chẳng cần giúp ngươi, ước gì ngươi luôn ghi thù, như thế ngươi mới không đi.”

Hoàng Hậu nhếch môi, “Ai cần ngươi giúp, chuyện này ta muốn tự mình làm.” Nàng ho một tiếng, “Ta biết tình hình của chính mình, ngươi biết trước cũng tốt, miễn cho đến lúc đó ngươi lại khó chịu. Chúng ta không nên hy vọng xa vời, hai người chúng ta ở bên kia là bạn tốt nhất, tới đây cũng dựa vào nhau, còn có chuyện gì quan trọng hơn thế nữa.”

Mạc Yên Nhiên không nói gì, nàng hơi đỏ mắt, “Nhưng mà… Nhưng mà…”

“Không nhưng nhị gì cả.” Nàng trấn an Mạc Yên Nhiên, “Ngươi đã đủ mạnh mẽ rồi, giống như ở bên kia, là một người ưu tú đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn, không phải sợ gì hết. Hắn đối với ngươi rất đặc biệt, hắn thích ngươi, có lẽ hắn còn chưa đủ yêu ngươi, nhưng có gì quan trọng đâu.” Nàng vuốt trán Mạc Yên Nhiên, “Ta tin ngươi nhất định có cách để tiếp tục sống tốt.”

Đây đã là lần thứ ba Mạc Yên Nhiên thất thần, Thẩm Sơ Hàn không nhịn được phải gõ đũa của nàng, nàng giật mình tỉnh lại, “Sao thế? Sao thế?”

Thẩm Sơ Hàn cắn răng, “Còn sao với trăng gì? Ăn cơm cũng không ăn cho cẩn thận, rốt cuộc nàng đang nghĩ cái gì? Hai ngày nay gầy nhiều như vậy, vì món ăn không hợp khẩu vị sao?”

Mạc Yên Nhiên cắn đũa, hàm hồ nói, “Chúng ta ngày ngày gặp mặt, sao chàng biết ta gầy đi?”

Thẩm Sơ Hàn nhíu mày, “Nàng nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Không có gì, không có gì, chỉ là gần đây ta tính giảm béo thôi, chàng phát hiện ta gầy là có hiệu quả rồi.” Nàng nhìn hắn lấy lòng, tay không ngừng nhét một cái bánh vào miệng.

Thẩm Sơ Hàn cười nhạo, “Giảm béo? Trẫm thấy nàng muốn gầy thành bộ xương khô mới vừa lòng, vốn đã không có thịt còn dám nói thế với trẫm?” Ánh mắt hắn chuyển xuống một vị trí không tiện nêu tên, “Trẫm còn không biết được chắc? Chính vì ngày ngày nhìn thấy nên mới biết rõ đấy.”

Mạc Yên Nhiên đỏ mặt, “Dê già.”

Thẩm Sơ Hàn nhếch môi, không phủ nhận lời của nàng, “Cho nên bây giờ biết rồi thì ăn nhiều một chút.” Hắn lại gắp cho nàng một miếng thịt bò, hỏi lại, “Có phải đồ ăn không hợp khẩu vị không?”

Mạc Yên Nhiên lắc đầu, “Đều từ phòng bếp riêng làm ra làm sao có thể không hợp khẩu vị? Chỉ là gần đây tâm trạng ta không tốt nên không muốn ăn.”

Thật ra nàng đang nghĩ tới chuyện Hoàng Hậu, Thẩm Sơ Hàn lại trực tiếp nghĩ tới chuyện Thư Anh, thở dài nói, “Không cần thiết khiến nàng không vui như thế, dù sao sau này nàng ta sẽ không thể làm nàng bị thương nữa, cũng sẽ không xuất hiện trước mặt nàng nữa. Chúng ta đứng từ xa nhìn đi.”

Hắn lại vuốt tóc nàng, “Sợ à? Xem nàng bình thường to gan thế nào, trước mặt trẫm hô đến hét đi, cái gì cũng dám nói, chỉ một chuyện như thế đã sợ rồi?”

Mạc Yên Nhiên biết hắn nghĩ tới Thư Anh, cuối cùng Thư Anh vẫn không bị ban chết mà chỉ bị biếm vào lãnh cung, đối với nàng ta mà nói, có lẽ bị biếm lãnh cung còn khó chịu hơn cả chết. Không hiểu sao nàng cảm thấy thoải mái hơn nhiều, đột nhiên ngồi vào lòng hắn, “Thật ra không phải

https://thuviensach.vn

vì chuyện này, là vì hôm qua lang quân không ăn cơm cùng ta nên ta không vui.”

Thẩm Sơ Hàn bật cười, đút cho nàng một miếng cá, “Nàng làm trò, chỉ biết nói láo.” Nói thì nói vậy nhưng trên mặt hắn không giấu được nụ cười, lắc lắc nàng nói, “Nhìn nàng xem, nhẹ đến mức bị ném lên rồi, ngồi trên người trẫm cũng cọ đau cả chân.”

Mạc Yên Nhiên hừ một tiếng, vừa nhai vừa nói, “Ngày mai lang quân tới cung Vĩnh Khang đi.”

Thẩm Sơ Hàn nghe vậy hỏi một câu, “Hoàng Hậu nhờ nàng à?” Giọng nói của hắn khiến người ta không cân nhắc được ý nghĩa.

Nhưng Mạc Yên Nhiên không để ý tới chuyện này, nàng nuốt đồ ăn trong miệng, quay sang đối diện với hắn, “Không phải thế, gần đây sức khỏe của Hoàng Hậu thật sự không tốt, ta có chút lo lắng. Thái Y đến xem cũng mãi không khỏi, nên muốn bảo lang quân đi thăm nàng.” Nàng nhéo vạt áo hắn, “Không phải lang quân là chân long thiên tử sao, vậy nhất định phải phù hộ Hoàng Hậu đấy. Nàng thật sự là một người… đặc biệt, đặc biệt tốt.”

Mắt nàng ngân ngấn nước, Thẩm Sơ Hàn không chịu nổi nàng thế này, dùng ngón tay lau khóe mắt nàng, “Đã biết, ngày mai trẫm sẽ qua đó.”

Ngữ điệu lại xoay chuyển, “Vậy nàng không ăn giấm chua chút nào sao?”

“Ta chỉ uống nước tương thôi.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 92

Hoàng Thượng tới cung Vĩnh Khang vào một ngày bình thường, đây là một chuyện cực kỳ không bình thường, cho nên ngày hôm sau, khi nhóm phi tần biết chuyện này, biểu cảm nhìn Mạc Yên Nhiên và Hoàng Hậu trở nên đặc biệt ái muội. Người người đều mong chờ thấy Hoàng Hậu và Di Phi trở mặt, nếu vậy cân bằng hậu cung sẽ phá vỡ, rốt cuộc vợ cả đoan trang cao quý quan trọng hơn hay kiều thiếp được sủng ái nhiều năm quan trọng hơn.

Đáng tiếc bọn họ không chờ được một màn phấn khích như thế.

Đơn giản vì sức khỏe Hoàng Hậu thật sự quá tệ. Bọn họ không biết, thậm chí ngày hôm qua, khi Thẩm Sơ Hàn tới thăm nàng, lúc nàng cùng hắn dùng cơm cũng phờ phạc ỉu xìu, không còn chút sức lực, chỉ muốn sớm lên giường nghỉ ngơi. Thẩm Sơ Hàn biết nàng không khỏe mới đến thăm nàng, không ngờ đã đến mức này. Hắn gọi mấy Thái Y xem mạch cho nàng tới hỏi, lại đều lắc đầu không nói được nguyên do.

Chỉ có Trần Cận đứng dậy, vài năm gần đây hắn được Di Phi trọng dụng, có vị trí nhỏ nhoi trong Thái Y Viện, hắn nói, “Bệ hạ, vi thần e rằng Hoàng Hậu nương nương có tâm bệnh, tâm bệnh khó chữa.”

Thẩm Sơ Hàn nói lại chuyện này với Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Làm sao có thể có tâm bệnh được? Nương nương rất rộng lượng, có chuyện gì không bỏ qua được? Hôm khác ta đến hỏi xem sao, dù sao cũng phải giải ưu cho nương nương mới được.”

https://thuviensach.vn

Nàng lại lén triệu kiến Trần Cận lần nữa, lần này cách nói của Trần Cận có chút khác với những lời nói với Thẩm Sơ Hàn, hắn nhăn mày lắc đầu, "Hoàng Hậu nương nương e là không ổn, treo một hơi cũng vì tâm bệnh khó chữa… Nhưng nếu buông những mệt mỏi này xuống… sợ là ít ngày nữa sẽ…"

Hắn nói rất bình thản, thậm chí giọng nói cũng rất khẽ, Mạc Yên Nhiên lại cảm thấy như bị sét đánh, tay nàng run run, bàn tay đặt lên tay vịn dùng sức đến mức ngón tay trắng bệch mới có thể thở đều được, "Làm sao có thể… nghiêm trọng đến thế, nhìn nàng chỉ giống như rất mệt mỏi thôi, làm sao có thể, làm sao có thể…"

Trần Cận không dám ngẩng đầu nhìn đôi mắt đỏ hồng của nàng, chỉ cúi đầu đáp, "Thân thể của Hoàng Hậu nương nương vốn đã không tốt, lúc trước còn để lại bệnh căn, khi chúng thần xem mạch cho nương nương, cảm thấy mạch tượng càng ngày càng không tốt. Đây vốn là chuyện lớn, nhưng Hoàng Hậu nương nương không cho chúng thần nói, còn đặc biệt dặn vi thần, nếu vi thần lộ ra với nương nương ngài sẽ trọng phạt thần, sau này không cho vi thần tới xem mạch nữa… Thần không sợ phạt nặng, nhưng nếu không được tới xem mạch nữa sẽ càng không rõ tình trạng của Hoàng Hậu nương nương, cũng không thể hồi bẩm kỹ càng với ngài, nay ngài hỏi đến thần đương nhiên không dám che giấu nửa phần…"

Trước mắt Mạc Yên Nhiên biến thành màu đen, "Đã bao lâu rồi, như vậy bao lâu rồi?"

"Đã vài tháng rồi, bệnh của Hoàng hậu nương nương tới quá nhanh, bề ngoài lại không có biểu hiện gì, cũng là lỗi của chúng thần, lúc đầu không chú ý tới…"

"Không trách ngươi, không trách ngươi…" Mắt nàng cay xót, vẫy tay bảo hắn lui ra ngoài, không thể mất khống chế trước mặt người khác.

https://thuviensach.vn

Khi đã đuổi hết người khác ra nàng mới che mặt khóc, nước mắt chậm rãi thấm qua ngón tay nàng nhỏ xuống, một giọt lại một giọt, nàng không khóc ra tiếng, chỉ lặng lẽ rơi nước mắt. Một lúc lâu sau nàng mới dùng khăn gấm lau sạch mặt, nàng ho một tiếng, thanh thanh cổ họng, "Vào đi."

Thư Nhu và Thanh Thiển vội bước vào, nàng thấy Sơ Ảnh cũng vào liền nhíu mày, "Nghỉ ngơi cho tốt, chảy nhiều máu như vậy cơ mà, mấy ngày nay có ngoan ngoãn ăn canh gan heo gì đó hay không?"

Sơ Ảnh sửng sốt, sau đó vội gật đầu, "Tạ chủ tử quan tâm, nô tỳ đã khỏe hơn không ít rồi."

Hiện tại tâm trạng của Mạc Yên Nhiên cực kỳ không tốt, cũng không nói gì thêm, chỉ gật đầu, "Vẫn nên ở trong phòng nghỉ ngơi nhiều thì hơn, ngươi phải dưỡng thương khỏi hẳn mới tới trước mặt ta hầu hạ được." Dứt lời, nàng đứng lên, "Hai người các ngươi theo ta ra ngoài."

Thấy vẻ mặt nghi vấn của bọn họ, nàng nhếch khóe môi, "Trường Nhạc Cung."

Mạc Bình U không biết vì sao Mạc Yên Nhiên đột nhiên tới đây, nhưng nàng vẫn chuẩn bị kỹ càng rồi mới ra đối mặt với Mạc Yên Nhiên. Hôm nay Mạc Yên Nhiên có phần không yên lòng, ngẩng người xoay vòng ngọc trên tay, nàng đi ra cũng không chú ý tới, vẻ mặt có chút mất khống chế. Nàng nhăn mày, khi không yên lòng lại tới tìm nàng không phải là một tin tức tốt, nàng lặng lẽ đi tới tiếp đón.

Mạc Yên Nhiên giống như giật mình, nhìn về phía nàng, ánh mắt từ lúc đầu vô thần tới chậm rãi xem xét, sau đó khi nhìn tới mắt nàng đã có phần lạnh thấu xương, không hiểu sao nàng bỗng cảm thấy hơi hoảng hốt. Nhưng nàng không thể lộ biểu cảm hoảng sợ trước mặt Mạc Yên Nhiên, nàng chỉ nở nụ cười hỏi, "Hôm nay muội muội tới đây có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Mạc Yên Nhiên lãnh đạm tới cực điểm, lạnh nhạt hơn bất cứ lúc nào hết, nàng không chút khách khí, "Đừng gọi ta là muội muội." Ánh mắt nghiêm túc đánh giá Mạc Bình U một lúc lâu sau, giọng nói đột nhiên bén nhọn hơn, "Là ngươi phải không, tất cả là tại ngươi."

Nụ cười của Mạc Bình U cứng đờ, "Tại ta cái gì… Nói gì vậy…"

Mạc Yên Nhiên cắn răng, "Bây giờ ở trước mặt ta còn vờ vịt cái gì, người khác không biết, ngươi tưởng ta còn không biết gì hay sao?" Nàng đứng bật dậy đi tới bên cạnh nàng ta, không e dè cung nữ nha hoàn còn ở bên cạnh, nàng cúi đầu nhìn Mạc Bình U, trong mắt có ánh nước chuyển động, biểu cảm trở nên rất hung dữ.

Nàng ta vội vàng phất tay, "Các ngươi ra ngoài trước đi."

"Ra ngoài làm gì, ngươi sợ bị người ta biết lúc trước ngươi đã làm những chuyện xấu xa gì à? Lúc trước ta đã nói, ngươi nên ngẫm lại bản thân mình đã tạo nghiệt gì, ngươi nên hoàn trả ra sao, nay ngươi còn muốn giấu giếm cái gì? Ta đã nhịn ngươi, mặc ngươi làm trò lâu như vậy, thế nào, ngươi còn không biết chứng mực? Còn mơ ta sẽ nhịn ngươi, mặc kệ ngươi, thậm chí cứu ngươi, còn mơ ta sẽ bảo vệ ngươi hay sao? Tỷ tỷ ruột thịt của ta!" Nàng hất tay nàng ta ra, giọng nói trở nên đặc biệt thê lương.

Mạc Bình U nuốt nước bọt, tuy Mạc Yên Nhiên nói vậy nhưng nha hoàn bên cạnh vẫn lui hét ra ngoài, nàng ta bị Mạc Yên Nhiên vung tay đụng phải một chiếc trâm cài, lúc này hai lọn tóc rũ xuống, nàng ta nhìn về phía Mạc Yên Nhiên, "Nếu là chuyện thân thế của ngươi, ta biết ngươi đã biết từ lâu, nếu ngươi muốn nghe xem rốt cuộc là thế nào… thì không cần, tự ta sẽ…"

"Ngươi nghĩ ta sẽ để ý xem rốt cuộc ta là con gái của Mạc Thanh Lễ hay con gái Mạc Thiệp Cung? Ta hoàn toàn không để ý, ta không cần biết ta là nữ nhi của ai, ta chính là Mạc Yên Nhiên. Ngươi còn giả vờ cái gì, ngươi

https://thuviensach.vn

còn làm ra vẻ vô tội cái gì… Hay ngươi đã tạo quá nhiều nghiệt nên bây giờ không biết ta chỉ chuyện nào?”

Sắc mặt Mạc Bình U hoàn toàn trắng bệch, trong đầu dường như thoáng qua một số chuyện, nàng ta chớp mạnh hai mắt, “Ngươi… Ngươi… Nhưng chuyện kia…”

“Đúng thế, chuyện kia không liên quan tới ta phải không?” Mạc Yên Nhiên cười lạnh, “Ta cứ thích xen vào chuyện thiên hạ thế đấy, dù ngươi giấu giếm tốt, chuyện đuối lý đã làm thì đừng mơ không có người biết, ta muốn ngươi phải đền mạng cho đứa bé của Hoàng Hậu!”

Mạc Bình U nặng nề thở hổn hển, nàng ta ngã vào ghế dựa, tay đè lên tay vịn, Mạc Yên Nhiên dựa vào nàng ta quá gần, nàng ta nhất thời có chút thất thần, “Lúc đó ta… lúc đó ta… Nàng biết? Nàng vẫn luôn biết?”

Mạc Yên Nhiên nhìn nàng ta như vậy lại hận đến nghiến răng, “Ngươi cho là ngươi hành động thiên y vô phùng, ngươi cho là có thể bình yên sống tiếp? Suy nghĩ của ngươi đúng là kỳ lạ, ngươi làm chuyện đáng bị trời phạt như vậy còn vọng tưởng cái gì! Muốn người ta không biết trừ khi mình đừng làm! Ta chỉ muốn biết, tâm địa của ngươi ác độc cỡ nào mới có thể ra tay với một đứa bé còn chưa chào đời.”

Mạc Bình U đẩy nàng ra, lung lay đứng dậy, “Ta ác độc? Ngươi cho rằng ngươi tốt đẹp hơn chắc? Ta làm chuyện đáng bị trời phạt, vậy chuyện ngươi làm không đáng bị trời phạt sao? Thục Phi đã chết thế nào, Thư Anh đã bị giáng vào lãnh cung thế nào, thậm chí vì sao cả Lục Thanh Vu không bao giờ ra ngoài gặp người nữa, nhóm người đã vào cung cùng ngươi bây giờ thế nào, đều tại ngươi, tại ngươi làm chuyện đáng bị trời phạt, ngươi vọng tưởng ở trong hậu cung độc chiếm thánh tâm. Đúng thế, ta giết chết đứa bé của Hoàng Hậu, vậy thì sao? Đây là hậu cung, không phải chỗ nào khác. Đây là nơi cá lớn nuốt cá bé, nếu ta không giết chết đứa con của nàng, đứa con nàng sinh ra chính là con trai trưởng, ngươi có biết con trai trưởng

https://thuviensach.vn

nghĩa là gì không? Nghĩa là có thể danh chính ngôn thuận lập làm Thái Tử! Là Thái Tử! Ngươi dám nói ngươi muốn nàng sinh nó ra? Nếu nàng sinh nó ra, cho dù sau này ngươi có con, cả đời nó sẽ không thoát khỏi cái danh thứ tử. Ngươi nói ta độc ác, ta chỉ tính vì đứa bé của ta sau này, vì chính ta sau này sẽ có con. Nếu như vậy là ác độc, ta không còn lời nào để nói."

Lúc này Mạc Yên Nhiên đã không nghe lọt tai những gì nàng ta nói được nữa, trong đầu nàng không ngừng lặp lại những lời Trần Cận nói, gì mà Hoàng Hậu không ổn, vì lúc trước để lại bệnh căn. Nàng đã sớm biết, nguồn bệnh từ lúc sảy thai làm sao có thể chữa trị được. Tuy nàng biết đây không phải toàn bộ nguyên nhân, nhưng vẫn muốn đổ hết tội lên đầu Mạc Bình U.

Nàng nhắm chặt mắt, dáng vẻ có chút mệt mỏi, "Ta đã hứa với Hoàng Hậu nương nương để nàng tự mình xử lý ngươi, ta sẽ không ra tay… Chính ngươi tới trước mặt nàng nhận tội đi, xem Hoàng Hậu nương nương muốn phạt ngươi thế nào. Ngươi đừng nghĩ tới chuyện không đi, đừng nghĩ rằng ngươi không nhận thì ta không làm gì được ngươi." Trong ánh mắt nàng đột nhiên có chút hoài niệm, "Nhớ ngày đó Phong Giáng Bạch đã cao cao tại thượng thế nào, tùy tiện xử lý phi tử thế nào. Ngươi cũng nói ngươi biết nàng ta vì sao mà chết, hẳn ngươi cũng hiểu, nếu ta có thể giết chết nàng ta thì sẽ càng giết chết ngươi một cách đơn giản." Nàng đứng thẳng dậy, "Cho dù ta không để ý nhưng dù sao chúng ta cũng chảy cùng một dòng máu, ta không muốn tự mình xử lý ngươi. Những lời này, cũng giống như khi ngươi còn là Mạc Phi nương nương đã nói với ta, đây là sự nhân từ cuối cùng của ta."

Mạc Bình U cười ra tiếng, tóc nàng ta rối tung, vừa rồi khi nói chuyện son môi cũng nhoen đi không ít, chỉ chốc lát đã có vẻ tiều tụy, nàng ta mím môi nói, "Chúng ta chảy cùng một dòng máu…" Nàng ta vươn tay vén tóc ra sau rồi mới nói tiếp, "Ngươi có biết ta biết ngươi là muội muội ruột thịt của ta sớm thế nào không? Có một buổi trưa, thẩm thẩm kéo tay phụ thân,

https://thuviensach.vn

khóc như mưa nói, “Thiệp Cung, Thiệp Cung, đứa bé là của ngươi mà, Thiệp Cung, ngươi vẫn không cần ta sao?”

“Nói lung tung cái gì, hiện giờ ngươi là thê tử của Thanh Lễ.”

“Nhưng Thiệp Cung, ta có con của ngươi mà…”

“Mấy tháng sau, thẩm thẩm sinh ra ngươi, rồi qua đời. Phụ thân dẫn ta tới gặp ngươi, khi đó ngươi rất nhỏ, rất mềm, co mình trong lòng bà vú, đôi mắt chớp chớp nhìn ta và phụ thân. Khi đó ngươi thật đáng yêu, lúc đó ta đã biết thẩm thẩm luôn ái mộ phụ thân ta, nhưng phụ thân lại yêu mẫu thân, cho nên ngươi là kết quả khi thẩm thẩm phấn đấu quên mình. Ngươi thật đáng thương, lúc đó ta đã nghĩ về sau nhất định phải tốt với muội muội này một chút, ngươi là muội muội ruột thịt của ta cơ mà. Tình cảm giữa chúng ta vốn cũng rất tốt, nhưng ngươi đột nhiên thay đổi, mới mười tuổi đã đến trước mặt ta nói ta cướp mất phụ thân của ngươi, tại ta mà ngươi không có phụ thân yêu thương, cho nên ngươi muốn cướp đi tất cả của ta.”

“Ta vốn không nên so đo với ngươi, vì ta là tỷ tỷ của ngươi, vì từ lâu ta đã biết ngươi là muội muội ruột thịt của ta, cho dù sau này ta tốt vói ngươi, cố gắng bù đắp nhưng vẫn không đủ. Giống như lời ngươi nói, ta cướp mất phụ thân của ngươi, ngươi xinh đẹp, kiên cường, dũng cảm, nhưng ngươi không có được tình thương mà ngươi đáng có. Là lỗi của ta, lúc trước ngươi muốn có cái gì ta nên cho ngươi hết, nhưng ta biết ngươi không phải thật sự thích biểu ca, ngươi chỉ muốn chọc giận ta. Bây giờ ta không biết ngươi có thật sự thích bệ hạ hay không, nhưng ta nghĩ hẳn là có, nếu không, theo tính tình của ngươi, chỉ sợ…”

Ánh mắt nàng ta dịu dàng nhìn Mạc Yên Nhiên, “Ta sẽ đi tìm Hoàng Hậu, ta đã sống đủ rồi, năm đó khi Mạc gia đổ ta đã sống đủ rồi. Có điều ta vẫn áy náy với ngươi, Yên Nhiên, sau này đừng không vui vẻ… Ta sẽ như ngươi mong muốn, đi tìm Hoàng Hậu…”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 93

Mạc Yên Nhiên trở lại cung Trường Tín, nàng phát hiện trong một đoạn đường ngắn ngủi từ cung Trường Nhạc đến cung Trương Tín, một chút thông cảm khó hiểu khi Mạc Bình U nói những lời kia đã biến mất.

Mạc Bình U không biết Mạc Yên Nhiên bây giờ đã không còn là Mạc Yên Nhiên lúc trước, nàng ta hổ thẹn với Mạc Yên Nhiên, nàng ta tự cho là cướp mất phụ thân của Mạc Yên Nhiên, để bù đắp mà đồng ý chuyện "muội muội" này bảo nàng ta đi nhận tội, tuy nàng ta thật sự đã làm chuyện đó. Lúc ấy, nàng cảm thấy có chút khó chịu, giống như mình vừa ép buộc nàng ta cái gì, thế nhưng khi về tới cung Trường Tín ngồi xuống, dường như tất cả thông cảm đã biến mất trong nháy mắt.

Đối với nàng mà nói, Mạc Bình U hoàn toàn không phải là tỷ tỷ gì của nàng, chỉ là người từng gây chuyện với nàng khi nàng mới tiến cung mà thôi, lúc trước nàng cứu nàng ta cũng vì nể mặt Vương Quan Sinh, vì báo đáp hắn đã đưa Hứa Nam Phong tới đây, cứu nàng một mạng. Mạc Yên Nhiên nghĩ, chỉ là một mạng đổi một mạng mà thôi, sớm nên trả hết nợ mới đúng.

So với Mạc Bình U, Hoàng Hậu quan trọng hơn không biết bao nhiêu lần. Nàng có thể lựa chọn không chút do dự, nàng do dự chỉ vì nàng sợ mình mạo muội nhúng tay vào chuyện này sẽ khiến Hoàng Hậu càng thêm khó chịu, Hoàng Hậu luôn muốn tự tay xử lý Mạc Bình U. Thế nhưng sức khỏe của Hoàng Hậu yếu đến vậy, Mạc Bình U lại không có gì quan trọng, thậm chí trong mắt Thẩm Sơ Hàn, nàng ta chẳng khác gì một người đã chết, hoàn toàn không cần tốn nhiều sức lực để xử lý nàng ta, chẳng khác gì một

https://thuviensach.vn

con kiến... Nàng nhắm mắt lại, chảy cùng một dòng máu với nàng, sinh mệnh lại nhỏ bé chẳng khác gì một con kiến.

Hoàng Hậu xử lý Mạc Bình U rất nhanh, thậm chí còn chưa hỏi Thẩm Sơ Hàn đã ban thưởng lụa trắng, rượu độc. Mạc Yên Nhiên có chút thất thần, nàng đã biết trước kết cục thế này, thậm chí nàng từng nghĩ có nên đi nhìn Mạc Bình U một lần cuối cùng hay không, cuối cùng vẫn không. Nàng không biết mình đang sợ cái gì, hay là nàng sợ nhìn thấy tử trạng thê thảm của Mạc Bình U sẽ đêm không thể chợp mắt? Nhưng rõ ràng không phải như thế, nàng nói với chính mình. Nàng nhớ ngày ấy Mạc Bình U dùng ánh mắt bao dung nhìn nàng, "Yên Nhiên, sau này đừng sống không vui vẻ."

Nàng chưa bao giờ vì Mạc Bình U mà sống không vui, thật sự.

Ban đêm, Thẩm Sơ Hàn tới chỗ nàng, hỏi nàng, "Chuyện Mạc Bình U do nàng và Hoàng Hậu cùng quyết định?"

Nàng có chút hốt hoảng, "Ừ, là ta, Hoàng Hậu nương nương còn chưa ra tay đâu."

Có lẽ ánh mắt của nàng quá mức hoảng hốt, hoặc có lẽ tinh thần của nàng quá kém, cũng có lẽ sắc mặt nàng càng ngày càng tệ, hắn nhất thời đau lòng không biết phải làm sao, ôm nàng vào lòng, "Chuyện này vốn không phải chuyện lớn, khi đó nếu không có nàng bảo vệ thì nàng ta đã chết rồi, dù sao cũng để nàng ta sống thêm được ít ngày, nàng không cần phải tự trách vì chuyện này."

Đôi mắt nàng rưng rưng nước, hắn nhíu mày rất chặt, hôn lên mắt nàng, "Được rồi, đừng khó chịu, nếu khó chịu như vậy thì lúc đó cần gì đi tìm nàng ta..."

"Ta chỉ có thể đi tìm nàng ta, Hoàng Hậu nương nương bởi vì nàng ta mà mới như vậy, khi đó ta bảo vệ nàng ta đã là có lỗi với Hoàng Hậu nương nương, nếu hôm nay ta còn không quyết đoán thì chính ta cũng sẽ khinh

https://thuviensach.vn

thường mình.” Nàng vùi mặt trong lòng hắn, có chút nghẹn ngào, “Lang quân, ta phát hiện ta làm người rất thất bại, mỗi một lần làm chuyện gì sau này đều sẽ hối hận, biết rằng mình do dự ở giữa rồi chỉ có mình khó chịu mà thôi.”

Vậy mới biết vì sao nói Mạc Yên Nhiên là người số một trong hậu cung, chính vì nàng nói rõ ràng với Thẩm Sơ Hàn là nàng giết chết phi tử của hắn, thậm chí còn nói mình nhất định phải làm vậy. Cố tình Thẩm Sơ Hàn sẽ không vì thế mà giận nàng, có khi còn đau lòng cho nàng. Có lúc Thẩm Sơ Hàn cũng nhắc nhở mình như vậy không đúng, bởi vì hắn phải làm cho hậu cung hài hòa, nhất định phải giữ cân bằng, Mạc Yên Nhiên đánh vỡ thế cân bằng này hết lần này đến lần khác, thế nhưng hắn chỉ nghĩ tới bảo vệ nàng, thậm chí nàng chỉ cần đỏ vành mắt hắn đã nghĩ tới an ủi nàng, dỗ dành nàng.

Vì vậy, lý trí của hắn không lần nào chiến thắng, đối với một người chỉ muốn nâng trong lòng bàn tay, nào có lý trí gì đáng nói.

Hắn thở dài, “Trẫm chưa bao giờ thấy nàng làm sai, nàng thông minh, lý trí, rất nhiều chuyện còn quyết đoán hơn cả Hoàng Hậu. Tuy thỉnh thoảng thích làm nũng, nhưng đối với trẫm mà nói, những điều này đều không quan trọng, nàng không thông minh, nàng không lý trí, nàng làm việc tùy tiện đều được, trẫm sẽ bao dung nàng, ta sẽ bao dung nàng, sẽ cảm thấy bất kể nàng như thế nào đều là tốt.”

Mạc Yên Nhiên bị lời của hắn chọc cười, “Lang quân đừng có lừa ta, nếu ta tuyệt đối không thông minh, tuyệt đối không lý trí như lang quân nói, lang quân sẽ không thích ta đâu, ta sẽ chỉ khuất khỏi mắt lang quân trong đợt sóng nữ tử hậu cung, người lang quân thích sẽ không còn là ta, chỉ sợ là một Di Phi nào đó...”

Thẩm Sơ Hàn cầm ngón tay đang chỉ ngực hắn của nàng, “Sẽ không.” Ngữ điệu của hắn có vẻ chắc chắn, nhìn vẻ mặt hơi nghi hoặc của nàng lại

https://thuviensach.vn

chỉ cười, “Bất kể nàng thế nào trẫm đều sẽ tìm ra nàng, thích nàng bởi nàng là chính nàng, cho dù tính tình của nàng không như thế thì sao, thực sự thích một người còn để ý tới tính tình hay tướng mạo của người đó hay sao?”

Hắn bật cười một tiếng, “Nếu là như thế thì sao lại thích nàng được, luận tướng mạo không phải tốt nhất. A...” Hắn bị nàng nhéo thịt mềm bên hông, nhưng vẫn nói cho hết, “Tính tình thì rất xấu, vừa hay thay đổi vừa tùy hứng. Vì sao trẫm lại thích nàng?” Hắn nở nụ cười, hôn đôi môi nàng, lời nói tiếp theo không được rõ ràng lắm, “Chúng ta gặp được nhau vừa đúng lúc, sao có thể không thích nàng được.”

...

“Chủ tử, Tống Tài Tử cầu kiến.”

“Tống Tài Tử? Là ai?” Mạc Yên Nhiên rất buồn ngủ, nàng nằm trên ghế dài, tay gẩy từng viên trên chuỗi vòng tay.

Thanh Thiển ở dưới bóp chân cho nàng, nghe hỏi liền đáp, “Chính là Tống Tài Tử Tống Thường Chi mà người ta đều tưởng chủ tử rất vừa ý nàng, đến từ Giang Nam đấy ạ.”

“Nàng ta à.” Mạc Yên Nhiên nhíu mày, “Nàng ta tới làm gì?”

“Nói là đi ngang qua cung chúng ta, muốn vào thỉnh an chủ tử.”

“Muốn thỉnh an ta?” Mạc Yên Nhiên phủi tay đứng lên, đi tới trước gương nhìn mình một cái, đầu tóc coi như chỉnh tề, để Thanh Thiển vuốt vạt áo cho mình, “Vậy đi gặp đi, có lẽ có người có chuyện gì đặc biệt hơn người vội vàng tới dụ dỗ ta đấy. Đi xuống lầu xem đi.”

Tống Thường Chi thật sự biết một việc, nhưng cũng không phải chuyện gì quá đặc biệt, nàng ta vẫn luôn bồn chồn, không dám chắc tin tức này có

https://thuviensach.vn

khiến Mạc Yên Nhiên chú ý hay không. Thế nhưng dù không thì nàng vẫn phải cược một phen, dù sao hiện giờ nàng đã không còn cách nào nữa. Người bên cạnh đều cho rằng nàng được Di Phi coi trọng, thế nhưng phủ Nội Vụ không biết chuyện này, nàng chỉ là một Tài Tử, lại chưa thị tẩm, ngay cả thánh nhan còn chưa thấy, tình hình đãi ngộ ngày một xuống thấp. Cố tình nàng không thể mất mặt, không thể bị người khác phát hiện, luôn dùng vốn riêng của mình ra để chống đỡ, giờ không còn mấy nữa để dùng.

Ngày một ngày trôi qua, nàng vẫn không thấy được bệ hạ, vốn riêng của nàng không đỡ được bao lâu. Nàng chọn cách tới cung Trường Tín, Di Phi nương nương nhất định sẽ gặp nàng, nhất định sẽ. Nàng thầm cổ vũ chính mình, quả nhiên, Di Phi xuất hiện.

Di Phi vẫn thế, dáng vẻ uyển chuyển, kiều kiều mị mị, không để nàng vào mắt, nhưng có liên quan gì đâu, nàng vốn chỉ là một Tài Tử bình thường mà thôi.

Tống Thường Chi biết, nữ nhân có thể gặp bệ hạ khác với những người như bọn họ, huống hồ Mạc Yên Nhiên gần như ngày ngày nhìn thấy bệ hạ. Nàng hít sâu một hơi, nói với chính mình, lần này nàng đến đây không phải vì giành thánh sủng, không phải vì có thể thị tẩm, chỉ hy vọng có một cơ hội ôm lấy chân Di Phi, có thể khiến nàng sống thoải mái hơn một chút, chỉ như vậy, chỉ như vậy mà thôi.

Nàng ngẩng đầu nhìn Mạc Yên Nhiên, “Di Phi nương nương, thiếp tỳ có chuyện muốn bẩm.”

Đôi mắt của Mạc Yên Nhiên liếc lên liếc xuống, nụ cười trên mặt không giảm chút nào lại khiến người ta cảm thấy trong nụ cười đó không giống như đang cười, “Ngươi nói thử xem, có chuyện gì?”

Vì vậy nàng kể lại một lượt chuyện Phạm Dĩ Nhất tìm tới Đức Dương Cung. Nàng kể công bằng, không mang theo một chút cảm xúc riêng, tỏ vẻ

https://thuviensach.vn

cảm thấy thái độ giữa Phạm Dĩ Nhất và Đức Dương Cung có chút kỳ quái, không biết nương nương có nên đề phòng Đức Phi nương nương một chút hay không.

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, “Không nghe Chu Bảo Lâm nhắc tới chuyện này, không ngờ Tống Tài Tử ngươi ở Yêu Nguyệt Cung xa xôi lại biết rõ ràng. Những chuyện khác tạm để xuống đã, bản cung chỉ muốn biết ngươi đã giám sát thế nào mới nhớ kỹ cả canh giờ, nhân vật như thế?”

Trên mặt Tống Thường Chi không hề có vẻ hoảng sợ, hẳn là đã chuẩn bị đầy đủ. Nàng ta kể lại đại khái, không có gì bất ngờ ngoài mấy lần đi ngang qua Đức Dương Cung, vào thỉnh an Đức Phi nương nương lại luôn nhìn thấy bóng dáng Phạm Dĩ Nhất, nàng liền để ý. Tuy không nên nhưng vẫn thả một người ở bên cạnh nàng ta, không ngờ thật sự để nàng thám thính ra.

Quả nhiên, Phạm Dĩ Nhất đã quy phục vào chỗ Đức Phi.

Mạc Yên Nhiên uống một ngụm trà nâng cao tinh thần, ừ một tiếng, “Tống Tài Tử cảm thấy Đức Phi nương nương thế nào?'

Giờ Tống Thường Chi mới sửng sốt, nàng ở trong cung của mình chuẩn bị không biết bao nhiêu vấn đề, không ngờ Mạc Yên Nhiên lại hỏi cái này, nhất thời nàng có vẻ giống học trò hôm trước không làm bài tập bị thầy giáo kiểm tra, ấp úng không ra câu.

Mạc Yên Nhiên cười cười, “Không sao hết, ngươi cứ việc nói là được. Ngươi nói Đức Phi thế nào lẽ nào ta lại trách ngươi à?”

Giờ Tống Thường Chi mới dám cẩn thận trả lời, cố gắng nói một cách không thể bắt bẻ, “Đức Phi nương nương ru rú trong cung, chúng thiếp tỳ trước nay không quen thuộc Đức Phi nương nương, không dám tùy tiện nói cái gì. Chỉ là, thiếp tỳ cảm thấy Phạm Tài Tử kia rất không có mắt nhìn.”

https://thuviensach.vn

Lúc này Mạc Yên Nhiên mới thật sự cười ra tiếng, trong mắt nàng đầy ý cười, rạng rỡ làm cho người ta đui mù, Tống Thường Chi cũng ngẩn ngơ nhìn một lúc, “Nàng ta nào phải không có mắt nhìn, nhiều người như vậy chỉ có nàng ta là tinh mắt nhất đấy.”

Tống Thường Chi sửng sốt, Mạc Yên Nhiên lại gõ bàn, “Vậy giờ ngươi nói đi, ngươi nói với ta những chuyện này, muốn cái gì?” Nàng dừng tay, đặt phẳng tay xuống, “Để ta tính thử xem cuộc trao đổi này có đáng làm không.”

Tống Thường Chi toát mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Chương 94

Tống Thường Chi ấp úng, “Thiếp tỳ chỉ muốn… chỉ muốn…”

“Muốn cơ hội thị tẩm?”

Tống Thường Chi càng hoảng, nàng ta quỳ gối bên dưới, ánh mắt khô khốc, “Thiếp tỳ không dám, thiếp tỳ không dám.” Nàng ta hơi ngẩng đầu, lúc này mới bỏ qua sự hổ thẹn trong lòng vừa rồi, “Mong nương nương đề bạt.”

Mạc Yên Nhiên chạm vào chén trà, gõ ra những tiếng leng keng, giống như đang gõ vào lòng nàng ta, “Đề bạt? Ta không biết có biện pháp gì để đề bạt. Như thế này đi.” Nàng đứng lên đi về phía nàng ta, dừng lại ngay trước mặt nàng ta mấy tấc, “Nếu ngươi lấy ra điều kiện đáng giá hơn để đề bạt ngươi, ngươi sẽ được như mong muốn.”

Tống Thường Chi cảm thấy đầu óc mơ hồ, nhất thời không hiểu rốt cuộc Mạc Yên Nhiên muốn gì, ánh mắt đảo hai vòng, “Không biết nương nương…”

“Nếu ngươi không nghĩ ra được phải làm thế nào thì e rằng ngươi thật sự không đáng để ta đề bạt.”

Nàng đột nhiên hiểu ra rốt cuộc Mạc Yên Nhiên muốn cái gì, hoàn toàn không phải tin tức Phạm Dĩ Nhất và Đức Phi thường xuyên qua lại.

Tống Thường Chi chậm rãi đụng đầu một cái, tiếng nói và tiếng đập vào đất cùng vang lên, “Thiếp tỳ đã hiểu, nhất định không phụ sự kỳ vọng vủa nương nương.”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên muốn có nhược điểm của Đức Phi và Phạm Dĩ Nhất, nhược điểm hết đường chối cãi.

Mạc Yên Nhiên cúi đầu nhìn nàng ta, nở nụ cười gật đầu, “Đi đi.”

Đôi khi sẽ là thế này, dù ngươi không muốn làm một số việc lại có một cây đao đưa tới trước mặt ngươi. Khác nhau chỉ là rốt cuộc cây đao này có lợi hay không mà thôi.

Tống Thường Chi, Mạc Yên Nhiên lẩm nhẩm cái tên này, buổi tối gặp Thẩm Sơ Hàn liền nói với hắn, Thẩm Sơ Hàn không có ấn tượng gì, “Giang Nam phủ doãn?” Hắn vẫn không nhớ ra nhưng không muốn hỏi rõ ràng, đơn giản mà nói chính là không để trong lòng, “Rồi sao nữa?”

Mạc Yên Nhiên chống cằm nhìn hắn, “Ta muốn nâng phân vị cho nàng ta, cho nên đến cầu ý chỉ của lang quân.”

Hắn ngay mặt nhìn nàng, “Sao thế? Người ta tới chỗ nàng cầu xin à? Nhờ nàng nói với trẫm ? Bình thường không phải nàng trực tiếp đi tìm Hoàng Hậu sao, hôm nay sao lại hỏi trẫm?”

Mạc Yên Nhiên nghe hắn nhắc đến có chút buồn bực, “Sức khỏe của nương nương không tốt, dù sao cũng không phải chuyện lớn, nếu vì chuyện này làm phiền nàng mới là lỗi của ta.” Nàng lại lắc cánh tay hắn, “Không phải nàng ta cầu xin ta, chỉ thấy lúc trước ta giữ nàng ta lại, nếu nàng ta sống quá thảm sẽ là tại ta không tốt.”

Thẩm Sơ Hàn hừ một tiếng, “Nàng giữ nàng ta lại là đại ân, nàng có gì không tốt đâu?” Có điều hắn sẽ không từ chối Mạc Yên Nhiên một việc nhỏ thế này, “Trẫm đã biết, ngày mai sẽ bảo Ninh An đi truyền chỉ.”

Nàng ừ một tiếng, “Vậy lang quân nhớ bảo Ninh An đi nói một tiếng với Hoàng Hậu nương nương trước.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn biết đây là tôn trọng Hoàng Hậu nương nương, liền ừ một tiếng.

Mới có tháng mười mà trời đã rất lạnh. Vậy mà nữ nhân hậu cung đều tụ tập trong ngự hoa viên, ngồi đầy một bàn lại một bàn, gần như đến đủ cả, ngay cả Đức Phi nương nương lâu ngày không ra ngoài cũng đến. Dù sao, đây là hội ngắm hoa mà Di Phi Mạc Yên Nhiên tổ chức.

Ngắm hoa gì? Đương nhiên là hoa cúc, mấy loài thảo am, bạch ngọc gì đấy đều chuyển từ trong cung Trường Tín ra. Thật ra Mạc Yên Nhiên cảm thấy cực kỳ không thú vị, dù sao mấy loài hoa đẹp đều chuyển từ chỗ nàng ra, đã mời người ta đến ngắm hoa thì không thể quá keo kiệt rồi. Ngay cả Hoàng Hậu cũng nói, muốn ngắm hoa đẹp phải tới cung Trường Tín. Mục đích lần này của nàng cũng không phải ngắm hoa, nên không chịu nổi vài tiểu phi tần không hiểu chuyện chỉ biết nhìn hoa chằm chằm.

Ngồi gần Mạc Yên Nhiên nhất chính là Tống Thường Chi. Vài ngày trước nàng ta được phong làm Quý Nhân, nay lại ngồi gần Di Phi như vậy, người khác tỏ ra ganh ghét rõ ràng, ai bảo nàng ta ôm được chân Di Phi. Nhất thời, ghen ghét có, hâm mộ cũng có. Trong đó, khiến người ta khó có thể bỏ qua nhất chính là ánh mắt của Chu Tố Thiến, dù Tống Thường Chi mỉm cười gật đầu với nàng ta vài lần, nàng ta vẫn nhìn Tống Thường Chi chòng chọc.

Chu Tố Thiến không hiểu nổi, nàng liên tiếp quy phục Di Phi, đều nói hai ba câu đã bị đuổi về, dựa vào cái gì Tống Thường Chi lại thành công. Nay được lắm, nàng ta ngồi ngay bên cạnh Mạc Yên Nhiên, trở về chẳng phải sẽ thành đối tượng được mọi người nịnh nọt, ngay cả phủ Nội Vụ nghe được một chút tiếng gió cũng sẽ để bụng thêm tới chuyện của nàng ta.

Dù sao, trong cung này ai chẳng biết, chuyện liên quan tới Di Phi, cẩn thận đến mấy cũng không đủ.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu không tới, dù sao người trong hậu cung ai cũng biết sức khỏe của nàng không tốt. Người người đều mong chờ không biết ngày nào Hoàng Hậu sẽ buông tay mà đi, như vậy Di Phi sẽ càng thêm không bị chèn ép, đến lúc đó ngay cả vị trí Hoàng Hậu cũng có thể tiện tay lấy đến.

“Theo thiếp tỳ thấy, sắc thu dù đẹp, hoa dù rạng rỡ cũng kém Di Phi nương nương.”

“Đương nhiên rồi, đóa hoa nhìn thấy Di Phi nương nương cũng phải xấu hổ không dám ngẩng đầu.” Loài kia là cúc cúi đầu, dù nhìn thấy ngươi nó cũng không ngẩng đầu nổi. Nhưng người ta quá nịnh nọt, Mạc Yên Nhiên không đành phá hoại, chỉ cười cười nhìn nàng ta.

Mọi người lại ca ngợi một phen nữa, không biết ai nói ra một câu, “Dùng những loài hoa tầm thường này để so với Di Phi nương nương là không thích hợp, theo thiếp tỳ thấy, phải là mẫu đơn quốc sắc mới xứng.”

Xung quanh lặng ngắt, Mạc Yên Nhiên giương mắt nhìn sang, thấy Phạm Dĩ Nhất đang gượng gạo nở nụ cười nhìn về phía nàng, “Di Phi nương nương dáng vẻ đoan trang, không phải quốc hoa là không thể sánh bằng.”

Mạc Yên Nhiên cười khẩy, “Bản cung không dám, quốc hoa mẫu đơn đương nhiên chỉ có Hoàng Hậu nương nương mới dám so sánh. Phạm Tài Tử quá lời.”

Sắc mặt Phạm Dĩ Nhất dần trở nên khó coi, nàng ta cắn môi hàm hồ đáp một câu, “Vậy thì là tương lai Di Phi nương nương sẽ rộng mở.”

Thoáng chốc nụ cười trên mặt Mạc Yên Nhiên biến mất, quăng chuỗi vòng trên tay lên bàn , “Làm càn.”

Phạm Dĩ Nhất biết quan hệ của hai người rất tốt nhưng lại cảm thấy ai chẳng muốn hướng lên trên, Hoàng Hậu chết rồi sẽ chỉ còn Di Phi, ai chẳng

https://thuviensach.vn

muốn trở thành Hoàng Hậu. Tuy nàng quỳ trên mặt đất nhưng ánh mắt không ngừng liếc về phía Đức Phi, Đức Phi lại cúi đầu làm như không nhìn thấy nàng nàng.

Trong lòng thầm kêu không xong, lúc này đành xin Mạc Yên Nhiên tha thứ, "Thiếp tỳ đáng chết, nương nương tha mạng."

Mạc Yên Nhiên tức giận, "Giờ giỏi thật đấy, một kẻ thân phận đê hèn cũng dám tùy tiện nhắc tới Hoàng Hậu nương nương, ngậm miệng há miệng đều không biết tôn kính, người đâu." Nàng giương giọng gọi, "Kéo xuống đánh."

Phạm Dĩ Nhất không biết đã đụng tới ranh giới của Di Phi, "Di Phi nương nương tha mạng, Di Phi nương nương tha mạng."

"Tha mạng? Bằng tiện mệnh của ngươi cũng dám nói vậy? Kéo xuống."

Phạm Dĩ Nhất lại khóc ra tiếng, "Di Phi nương nương, cha ta là thượng thư đại nhân, ta là Tài Tử được bệ hạ thân phong, nương nương không thể tùy tiện nói kéo xuống đánh là có thể đánh chết ta, nương nương, cha ta sẽ không bỏ qua, Di Phi nương nương..."

Mạc Yên Nhiên đứng lên, Phạm Dĩ Nhất bị người đè quỳ dưới đất, vẻ mặt đầy hoảng loạn, đôi mắt cũng đỏ hoe, trong lúc hoảng loạn nói ra những lời kia rồi cảm thấy cực hối hận. Mạc Yên Nhiên đi tới trước mặt nàng ta, dùng mũi chân nâng cằm nàng ta, "Chậc chậc chậc, thật khó coi. Ngươi có biết ta ghét nhất loại người nào không?" Nàng buông chân, "Chính là loại người như ngươi, rõ ràng không có gì đáng khoe khoang còn cảm thấy bản thân rất giỏi. Cha ngươi là thượng thư đại nhân, vào cung rồi ngươi cũng chỉ là một Tài Tử nhỏ nhoi mà thôi. Về phần ngươi nói ngươi là Tài Tử bệ hạ thân phong, trước kia ta đã nói, chờ ngươi được lòng bệ hạ rồi hãy tới nói vậy trước mặt ta. Tùy tiện đánh chết ngươi? Vậy theo ý ngươi, người đâu, kéo xuống đánh chết."

https://thuviensach.vn

…

Thẩm Sơ Hàn gật đầu ý bảo hắn đã biết chuyện này, người phía dưới lại truyền lời nói Thượng Thư bộ Lễ cầu kiến. Hắn day trán nói, “Tuyên vào đi.”

Phạm Thượng Thư khóc nước mắt đầy mặt, quỳ trên đất nói, “Vốn là gia sự của bệ hạ, thần không dám nhiều lời, nhưng thần chỉ có một nữ nhi duy nhất, đưa vào cung cũng không mong được đại phú đại quý, chỉ là tiểu nữ vì đắc tội Di Phi nương nương đã bị trận hình đến chết, thần cầu xin bệ hạ làm chủ cho tiểu nữ, làm chủ cho thần.”

Thẩm Sơ Hàn buông bút son, hai tay giao nhau nhìn ông ta, “Phạm khanh, chuyện này không phải vì Phạm Tài Tử đắc tội Di Phi, là nàng ta nói nhục Hoàng Hậu, đây vốn là tội lớn, nàng ta lại không chịu nhận, nói Di Phi không xứng xử lý nàng ta. Trẫm cho rằng, Di Phi xử lý như vậy không có chỗ nào không ổn.”

Phạm Thượng Thư đụng đầu một cái, “Bệ hạ, Di Phi vốn là hậu nhân tội thần, nàng ở Phi vị đã là nhận hồng ân của bệ hạ, tiểu nữ từ nhỏ được thần dạy dỗ rất biết quy củ, chỉ sợ Di Phi đối với bệ hạ có ý đồ khó lường, dù sao phụ thân và bá phụ nàng đều… Khó tránh khỏi oán giận bệ hạ, xin bệ hạ…”

“Đủ rồi.” Thẩm Sơ Hàn thiếu kiên nhẫn ngắt lời ông ta, “Phạm khanh, trẫm thương ngươi mất nữ nhi mới không so đo với ngươi, nhưng ngươi ngậm miệng há miệng nói Di Phi thế này Di Phi thế kia. Ngươi là ngoại thần lại không biết tránh hiềm khích với nữ nhân của trẫm, ngươi quả là làm càn. Phạm Tài Tử đã là phụ nhân trong cung, nàng ta phạm tội bị phạt, đây không phải chuyện một ngoại thần như ngươi có thể xen vào.”

“Bệ hạ.”

“Lui xuống đi.”

https://thuviensach.vn

Nếu là mười năm trước, Thẩm Sơ Hàn sẽ không dùng uy nghiêm của mình để đe dọa đám triều thần nòng cốt này. Nhưng hiện nay đã không còn là hắn lúc trước, thủ đoạn mạnh mẽ vang dội của hắn, thậm chí cả ánh mắt hắn cũng khiến đám triều thần nhìn nhận hắn một lần nữa.

Hắn đã không còn là Thái Tử thiếu niên năm đó, đã là Hoàng Đế đứng đầu, không cho bất cứ kẻ nào vi phạm tâm ý của hắn.

Cuối cùng Phạm Thượng Thư không thể không lui xuống, ông ta có cách nào đâu, nữ nhi duy nhất ngàn kiều vạn sủng lớn lên, vốn cũng không muốn để nàng nàng vào cung, chỉ mong gả tới một nhà môn đăng hộ đối hoặc kém một chút, có thể phú quý vô ưu sống cả đời. Nhưng nàng cố ý muốn vào cung, đối với nữ nhi mình nuông chiều ông ta không có cách nào khác, đành đồng ý, nay ngay cả thi thể cũng không thể đón về.

Ông ta có cách nào đâu.

Mạc Yên Nhiên không biết chuyện này, nàng cũng không cần biết chuyện này. Thẩm sơ Hàn không cảm thấy nàng làm không đúng, hoặc đối với hắn mà nói, dù Mạc Yên Nhiên làm không đúng hắn cũng gánh chịu tất cả, trong nụ cười khổ của hắn lại mang chút ngọt ngào.

Mạc Yên Nhiên không thèm để ý việc này bởi nàng có chuyện quan trọng hơn cần giải quyết.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 95

Mạc Yên Nhiên tới Đức Dương Cung, Đức Phi hoàn toàn không ngạc nhiên khi nàng tới, ngược lại dùng biểu cảm ta chờ ngươi đã lâu để nhìn nàng, mời nàng ngồi xuống, mời nàng uống trà, còn chủ động đuổi cung nữ hầu hạ ra ngoài.

Nàng ta ngồi ở đối diện, "Bây giờ ngươi mới đến khiến ta có chút ngạc nhiên." Hôm nay nàng ta không trang điểm, không bôi phấn, trên mặt có một vết sẹo mờ, Mạc Yên Nhiên có chút thất thần, nàng biết vì sao có vết thương này, nhưng hiện nay không có nổi một chúng đồng tình, dù ngày trước nàng ta đã từng thật lòng thì vẫn có phần tính kế.

Mạc Chỉ Vi nhìn về phía nàng cười, "Ngươi vừa ra tay với Phạm Dĩ Nhất ta đã biết, theo tính cách của ngươi, cho dù nàng ta đắc tội Hoàng Hậu, không thể nào nói đánh chết liền đánh chết."

Mạc Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn nàng ta, "Cũng chưa chắc, ta ngang ngược như vậy, nói không chừng ngứa mắt hành vi của nàng ta cũng nên, dù sao nàng ta đắc tội Hoàng Hậu, đây là chuyện lớn."

Mạc Chỉ Vi vẫn giữ nụ cười, "Ngươi không như thế." Giọng nói của nàng ta có chút hoài niệm, "Dù ngươi nói vậy ta vẫn biết, ngươi không như thế, Hoàng Hậu nương nương cũng không phải người như thế. Thái độ của các ngươi đối với mạng người nghiêm túc hơn chúng ta, ngươi sẽ không tùy tiện xử tử người khác dù ngươi không hài lòng, bởi ngươi tôn trọng sinh mệnh. Chuyện về ngươi và những người khác từng truyền tới tai ta, thời điểm đó ta không thèm quan tâm nhưng ta tin ngươi không phải người như

https://thuviensach.vn

vậy. Cho nên khi ngươi xử tử Phạm Dĩ Nhất ta đã biết không lâu sau ngươi sẽ tới tìm ta, quả nhiên ngươi tới rồi.”

“Ta nghe kể vài chuyện.” Mạc Yên Nhiên vươn tay nghịch nắp chén trà, “Chuyện về mẹ đẻ của ngươi.”

Quả nhiên nét mặt Mạc Chỉ Vi hơi cứng lại, nàng ta rũ mắt xuống, “À, Mạc Bình U nói với ngươi phải không? Thần kỳ nhỉ, ba chúng ta lại là tỷ muội ruột thịt đấy, chẳng trách mặt mũi giống nhau đến thế.” Nàng ta hít sâu một hơi, “Ta biết, Mạc Bình U khinh thường thân phận của ta, nhưng ta luôn không hiểu, nàng ta là Đại tiểu thư chân chính của phủ tướng quân, ngươi thì là cái gì, chỉ là một đứa con riêng mà thôi, cao quý hơn ta chỗ nào mà nàng ta thật sự coi ngươi là muội muội. Có điều giờ đã qua cả rồi, ngươi xem đi, cuối cùng ta vẫn sống lâu hơn Mạc Bình U một chút.”

“Sống lâu hơn có ích gì. Đáng thương ngươi, những thứ muốn có đến giờ vẫn không chiếm được, tốt xấu gì Mạc Bình U từng có những năm tháng đó.”

“Từng có cũng có ích gì, bệ hạ đối với nàng ta trước nay là hư tình giả ý, dù chiếm được cũng có tác dụng gì? Xem ra chỉ càng làm cho người ta cảm thấy buồn cười và đáng thương.”

“Ngươi chỉ đang ghen tị với nàng ta thôi, Mạc Chỉ Vi.”

“Ta ghen tị? Ta có gì phải ghen tị? Ta…” Nàng ta vươn tay cầm chén trà bên cạnh, đột nhiên cười, “Đúng thế, ta ghen tị, từ nhỏ nàng ta đã có tình thương của cha hoàn chỉnh, nhưng ta thì sao? Chỉ được chui vào một góc âm u ẩm ướt sống tạm bợ, sau này, dù ta cố gắng rất nhiều mới lấy được một cơ hội, vào phủ Thái Tử, bọn họ còn tưởng rằng thủ đoạn của mình là cao minh, đuổi được ta ra ngoài. Rõ ràng chính ta muốn đi… Thái Tử điện hạ, ngày đó ta đã gặp một lần ở phủ tướng quân, ưu tú đến mức nào… Ta đi, dù không thể vào mắt Thái Tử thì sao? Ta nhất định sẽ có cơ hội, chỉ cần

https://thuviensach.vn

chờ… Nhưng ta chờ được gì, Mạc Bình U cũng tiến cung, lấy đi tất cả hy vọng và cơ hội của ta, ta lập tức biến thành một phi tử đứng ở địa vị cao mà thôi. Ngay cả hoàng tử do ta nuôi dưỡng cũng không được coi trọng, chỉ vì mẹ đẻ của hắn cũng giống mẹ đẻ của ta, một nô tỳ ti tiện. Ngươi không hiểu được đâu, Mạc Yên Nhiên, dù ngươi không được phụ thân thượng thư của ngươi quan tâm, không được phụ thân tướng quân của ngươi chú ý, những gì ta phải chịu đựng ngươi sẽ không hiểu được chút nào hết."

"Đương nhiên ta sẽ không hiểu, bởi trước nay ta sẽ không nghĩ tới những thứ vĩnh viễn không thể đạt được, trước nay sẽ không bao giờ mơ mộng như thế."

"Mọi người vao cung đếu như nhau, dựa vào cái gì ta thì là mơ mộng, các ngươi lại có thể thành hiện thực."

Mạc Yên Nhiên đứng lên, điều nàng muốn nói đã nói xong, nàng biết Mạc Chỉ Vi sẽ không thức thời, "Ai cũng thành hiện thực? Dõi mắt nhìn hậu cung lớn nhường này, nhiều hậu phi mỹ nhân nhường này, người duy nhất thành hiện thực chỉ có một mình Mạc Yên Nhiên ta." Nàng đi ra ngoài, "Ngươi không phải người duy nhất thất bại trên con đường này, yên tâm đi, ta sẽ tìm một nơi thích hợp cho Nhị hoàng tử của ngươi."

Mạc Chỉ Vi cúi đầu ngồi trên ghế, nghe tiếng bước chân của Mạc Yên Nhiên ngày một xa, dù nàng ta không biết một chút mơ ước duy nhất trong lòng mình là gì, nhưng vẫn ngẩng đầu lên hô, "Ta đồng ý với ngươi, nhưng ta chỉ cần gặp bệ hạ một lần cuối cùng, ngươi sẽ không đến mức không để ta gặp bệ hạ một lần cuối cùng này chứ?"

Mạc Yên Nhiên đi tới cửa, nghe nàng ta nói vậy thoáng ngừng, "Ta đã biết."

Tóm lại không biết Mạc Yên Nhiên dùng biện pháp gì, Thẩm Sơ Hàn chịu tới gặp nàng ta.

https://thuviensach.vn

Mạc Chỉ Vi cẩn thận trang điểm cho mình, ngồi bên cạnh Thẩm Sơ Hàn, nói thẳng thừng, “Lục Phi là một người thỏa đáng, mong bệ hạ có thể giao Nhị hoàng tử cho Lục Phi dạy dỗ.”

Thẩm Sơ Hàn nhíu mày, hắn chưa bao giờ có nhiều kiên nhẫn với Mạc Chỉ Vi, “Ừ, ngươi muốn gặp trẫm chỉ để nói chuyện này?”

“Không, không, không.” Giọng nói của nàng ta vững vàng không giống người vừa mới hai mươi, mà giống một người đã trải qua thế sự xoay vần, “Ta muốn nói với bệ hạ rất nhiều, nhất thời không biết nên nói từ đâu.”

Thẩm Sơ Hàn nhăn mày càng chặt, muốn đứng lên bỏ đi, nhưng trong lòng hắn vẫn nhớ những lời Mạc Yên Nhiên lảm nhảm bên tai hắn, đành ngồi ở kia nghe nàng ta nói tiếp.

Mạc Chỉ Vi thật sự giống một người sắp chết, đứt quãng nói rất nhiều, cho đến khi Thẩm Sơ Hàn thật sự không còn kiên nhẫn, “Ngươi nói hết những gì muốn nói rồi chứ?” Hắn lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

Mạc Chỉ Vi bỗng hô lên, “Bệ hạ đừng quá thích Di Phi.” Thấy sắc mặt Thẩm Sơ Hàn khó coi quay lại nhìn mình, nụ cười của nàng ta càng vui vẻ hơn, “Mạc Yên Nhiên hoàn toàn không thích ngươi, nàng ta vốn dĩ vô tâm. Bệ hạ biết Phong Giáng Bạch chết thế nào không? Là bị Mạc Yên Nhiên bức tử, ngay cả Mạc Bình U cũng bị Mạc Yên Nhiên bức tử. Nàng ta chỉ muốn chèn ép, bức tử tất cả mọi người trong hậu cung này, không phải một tiểu nữ tử ngây thơ, thuần khiết mà bệ hạ tưởng. Bệ hạ đừng nói vì nàng ta thích bệ hạ mới làm vậy, nàng ta không thích bệ hạ cho nên mới khuyên bệ hạ tới gặp ta lần cuối, cho dù ta không hề có chút uy hiếp nào, nhưng nếu nàng ta thích bệ hạ thì sẽ không dễ dàng để bệ hạ dời mắt tới một nữ nhân khác một giây.”

Thẩm Sơ Hàn không muốn nghe tiếp nữa, hắn quay đầu đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mạc Chỉ Vi đứng thẳng tắp, dùng hết sức lực còn lại hô một câu, “Cho dù bệ hạ đã sớm biết trong bụng nàng ta vốn dĩ không có đứa nhỏ, cũng không chút để ý Phong Giáng Bạch, người ở bên cạnh ngươi lâu như vậy vì sao mà chết sao?”

Bóng dáng hắn đã hoàn toàn biến mất.

Ta không thể để mặc ngươi quá thuận buồm xuôi gió, Mạc Yên Nhiên.

Ngày Mạc Chỉ Vi ra đi, trời đổ mưa lớn. Mạc Yên Nhiên đứng ngoài ban công nhìn mưa trút xuống từng trận, Thư Nhu chạy từ dưới lầu lên, “Chủ tử, bệ hạ đang tới đây.”

Mạc Yên Nhiên thoáng sửng sốt, “Mưa to như vậy… Mau chuẩn bị trà gừng, quần áo cũng hơ nóng, chuẩn bị sẵn đi.”

Nàng không lưu luyến cảnh mưa nữa mà theo bọn họ đi xuống lầu.

Sắc mặt Thẩm Sơ Hàn rất tệ, nàng chỉ nghĩ hắn không vui vì chuyện gì đó trên triều, ở bên cạnh hắn vội vàng chuẩn bị lại bị hắn giữ chặt, ánh mắt hắn tăm tối không rõ cảm xúc, “Trẫm có chuyện muốn hỏi nàng.”

Mạc Yên Nhiên à một tiếng, “Vâng, chàng hỏi đi. Có điều lang quân thay quần áo trước đi, miễn cho lát nữa cảm lạnh.”

Thẩm Sơ Hàn đuổi hết hạ nhân ra ngoài, tự mình cởi áo khoác ném xuống đất, “Trẫm tới hỏi nàng chuyện Giáng Bạch lúc trước.”

Sắc mặt Mạc Yên Nhiên bỗng trở nên rất khó coi.

“Ngày ấy, nàng đi tìm Phong Giáng Bạch? Nàng nói chuyện gì với nàng ấy…” Trong mắt hắn dường như có chút khó tin, lại có chút bi thương.

Mạc Yên Nhiên bị một chút bi thương kia kích thích, “Ta đến gặp nàng ta thì sao, giai nhân đã qua đời, giờ bệ hạ mới thấy tiếc? Chỉ sợ là muộn

https://thuviensach.vn

rồi!”

Thẩm Sơ Hàn bị nàng nói nghẹn họng, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Trẫm… chưa từng nghĩ tới sẽ là nàng. Cũng đúng, trừ nàng ra, ai có thể khiến Ninh An che giấu trẫm một vài chuyện.”

Mạc Yên Nhiên cười ra nước mắt, “Là ta thì sao? Nàng ta mưu hại con ta, lẽ nào nàng ta không nên đền mạng?”

“Nàng và trẫm đều biết rõ, thật sự là nàng ấy làm hại sao?” Ánh mắt hắn nặng nề nhìn nàng, “Còn nữa, đứa bé kia, thật sự từng tồn tại sao?”

Mạc Yên Nhiên cảm thấy đầu óc như bị sét đánh, ngơ ngác nhìn hắn, trong đầu thoáng ẩn thoáng hiện, hắn đã biết, làm sao hắn biết được, làm sao hắn biết được?

“Trẫm không hỏi không phải trẫm không biết, trẫm chỉ không muốn vì chuyện này mà… Nàng hãm hại Giáng Bạch, trẫm biết rõ đó là hãm hại mà vẫn theo ý nàng, khi đó trẫm không biết đứa bé là giả, chỉ nghĩ tới an ủi nàng, chỉ nghĩ tới làm sao để nàng dễ chịu một chút. Sau này đã biết đứa bé là giả trẫm cũng không muốn nhắc tới, chỉ nghĩ rằng Khanh Khanh của trẫm lương thiện như vậy, có lẽ chính nàng cũng không biết, bị người ta tính kế mà thôi. Không ngờ rằng nàng lại muốn lấy mạng Giáng Bạch! Rốt cuộc thâm thù đại hận thế nào mà nàng lại ép Giáng Bạch tự sát? Lẽ nào vì một đêm đó trẫm tới cung của Giáng Bạch sao? Chuyện đó đã qua bao lâu rồi mà nàng còn ghi hận như vậy? Có lẽ nàng cũng luôn hận trẫm phải không, nàng cũng hận trẫm lâu như vậy phải không? Có phải nàng cũng hận không thể lấy mạng trẫm đúng không? Để rửa nỗi nhục của nàng ngày đó!”

Mạc Yên Nhiên nhìn hắn, sự phẫn nộ của hắn viết hết trên mặt, hình như hắn chưa bao giờ tỏ vẻ thế này với nàng, đây là vì Phong Giáng Bạch, hay vì thứ gì khác? “Bệ hạ có bao giờ nghĩ tới, có lẽ, ta chỉ không thể nào tha thứ có một nữ nhân khác bên cạnh chàng thì sao?”

https://thuviensach.vn

Dường như Thẩm Sơ Hàn không thể nhịn được nữa, một lúc sau bỗng bật cười, “Nàng vẫn còn lừa trẫm, nàng nghĩ trẫm vụng về vậy sao, vẫn dùng những lời này để đùa giỡn trẫm? Nàng thật sự thích trẫm sao? Hay chỉ lợi dụng trẫm để làm được những chuyện nàng thích? Nàng cho rằng trẫm không biết vì sao Giáng Bạch lại tự tử sao? Nếu nàng ấy không biết trẫm đối với nàng ấy… Nàng ấy sao lại chết được, nàng đã biết chuyện này thì cần gì nói không cách nào tha thứ bên cạnh trẫm có người khác! Nàng thật sự để ý sao? Nàng có trái tim không, Mạc Yên Nhiên.”

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 96

Mạc Yên Nhiên nằm trên giường bừng tỉnh, nàng ngẩn ngơ nhìn đỉnh màn, trong đầu không ngừng hồi tưởng, Thẩm Sơ Hàn chất vấn nàng, "Nàng thật sự để ý sao? Nàng có trái tim không, Mạc Yên Nhiên." Nàng ôm chăn ngồi dậy, dường như rất lâu rồi không ngủ một mình, thậm chí nàng đã quen bên cạnh có một người, dù không làm gì cả hai người cũng ôm nhau ngủ. Nàng không khỏi quay đầu nhìn chiếc giường trống không, lại là một mình nàng.

Tối nay, hắn lại ở đâu, trên giường của người nào.

Nàng biết mình không thể nghĩ vậy lại vẫn không nhịn được, nàng muốn giận Thẩm Sơ Hàn nhưng nàng giận không nổi, nàng thậm chí không biết Thẩm Sơ Hàn đang tức giận cái gì. Nếu hắn không thích Phong Giáng Bạch thì sao lại tức giận với nàng như thế. Cửa sổ không đóng chặt, có một làn gió thổi tới sau lưng nàng.

Nàng sờ bụng, chỉ là nếu thôi, nếu nơi này hiện giờ thật sự có một đứa trẻ, có khi nào hắn sẽ không tức giận như vậy nữa không? Nàng lập tức giật mình vì suy nghĩ này, vỗ vỗ mặt nằm xuống ngủ.

Không để ý đến cái cửa sổ kia, hứng gió một đêm, kết quả là hôm sau thức dậy Mạc Yên Nhiên liền ngã bệnh. Nàng sai người tới chỗ Hoàng Hậu xin nghỉ, chúng phi tử hậu cung dường như đã quá quen với hành vi thường xuyên xin nghỉ của nàng nên cũng không để ý, chỉ nói nàng được sủng sinh kiêu mà thôi. Vừa vặn Hoàng Hậu nương nương cũng không khỏe, thỉnh an buổi sáng được miễn.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngày ấy nàng cãi nhau với Hoàng Thượng, đã gần mười ngày Hoàng Thượng không đặt chân tới cung Trường Tín, đây là chuyện mọi người đều biết, mọi người đều nói Di Phi nương nương ngang ngược kia cũng có ngày yếu thế, có lẽ mượn cớ sinh bệnh để bệ hạ đi thăm nàng.

Mạc Yên Nhiên thật sự ngã bệnh, lần này còn vô cùng nghiêm trọng. Trần Cận đi tới xem bệnh, sợ tới mức chỉ dám lắc đầu, lập tức viết thư cho Hứa Nam Phong để xem hắn có thể trở về ngay hay không. Thư Nhu nóng ruột đến mức miệng nổi nhiệt, chỉ biết canh giữ ở đầu giường nàng, đám Thanh Thiển sắc thuốc đến, thấy nàng không thể uống thuốc vào lập tức khóc lên. Cuối cùng vẫn là Sơ Ảnh bình tĩnh nhất, đứng lên nói, “Ta đi cầu xin Hoàng Thượng, Thanh Thiển, ngươi đi cầu xin Hoàng Hậu, nương nương cần Hứa đại phu tiến cung, chúng ta không chờ được nữa. Cô cô chăm sóc chủ tử, chúng ta đi rồi về ngay.”

Thanh Thiển không khóc nữa, vội vàng ra ngoài chạy về phía Vĩnh Khang Cung.

Sơ Ảnh cũng chạy tới Vị Ương Cung, cung Vị Ương rất gần cung Trường Tín, không bao lâu đã đến.

Ninh An nhìn thấy Sơ Ảnh chỉ cảm thấy đau răng, vội ngăn nàng lại, “Tiểu tổ tông, ngươi đến đây làm gì, bệ hạ đang xử lý chính sự đấy, không cho người khác quấy rầy.”

Đôi mắt Sơ Ảnh đỏ hồng, “Ninh công công, xin ngài để nô tỳ gặp bệ hạ một lát đi, chủ tử chúng ta sắp không xong rồi.”

Ninh An liều mạng thấp giọng, “Ngươi và ta đều là nô tài, đều phải làm việc theo tâm ý của chủ tử, ta cũng biết ngươi trung thành, nhưng chuyện giữa bệ hạ và Di Phi chúng ta đều hiểu, nếu nương nương không tự mình tới đây chỉ sợ không tốt lắm.”

https://thuviensach.vn

Nói vậy ý chỉ Di Phi nên mượn việc lần này yếu thế mời sủng. Sơ Ảnh không chịu khiến Mạc Yên Nhiên chịu loại ấm ức này, cãi lại, “Nương nương chúng ta vốn không có ý đó, là ta tự ý tới!”

Thẩm Sơ Hàn đã bước ra đến cửa, trong mắt gần như kết băng, “À, ngươi nói vậy ý là Di Phi cũng không muốn gặp trẫm.”

Sơ Ảnh vội vàng quỳ xuống, không tiếp lời Thẩm Sơ Hàn, chỉ lo nói chuyện của mình, “Bệ hạ, nương nương sợ là không xong rồi, xin bệ hạ tuyên Hứa đại phu tiến cung đi, nương nương… nương nương e là không qua khỏi.”

Thẩm Sơ Hàn chỉ cảm thấy nô tỳ này bị Mạc Yên Nhiên xúi giục đến mức cái gì cũng dám nói, ngay cả chủ tử của mình cũng dám nguyền rủa, chỉ thấy cực phiền chán, một cước đá văng nàng ta ra, đi về phía cung Trường Tín, “Tốt nhất chủ tử các ngươi không có chuyện gì, nếu bị ngươi nguyền rủa ra chuyện gì, ngươi chờ chết không toàn thây đi.” Sơ Ảnh không để ý chuyện này, chỉ cần bệ hạ chịu tới cung Trường Tín là tốt rồi, chỉ cần mời được Hứa đại phu, nói không chừng chủ tử còn cứu chữa được.

Thẩm Sơ Hàn chỉ nghĩ Mạc Yên Nhiên chịu thua, trong lòng hắn còn có chút vui vẻ, mặc kệ nguyên nhân gì, nàng vẫn còn muốn gặp hắn, muốn chịu thua.

Không ngờ khi nhìn thấy nàng thì nàng đã như vậy, toàn thân trắng tới trong suốt, giống như bị cơn đau tra tấn mà lông mày hơi nhăn lại. Thư Nhu đang quỳ gối trước giường của nàng, vừa khóc vừa đút thuốc cho nàng, nhưng nàng không uống vào một giọt, toàn bộ chảy xuống vạt áo trước. Thư Nhu càng khóc lớn tiếng hơn.

Hắn chỉ cảm thấy hồn mình lìa khỏi xác, ngẩn ngơ đi tới, ngẩn ngơ nhận lấy bát thuốc trong tay Thư Nhu, tự mình ngồi ở đầu giường ôm nàng vào

https://thuviensach.vn

lòng, đút nàng uống thuốc, vẫn không thể đút vào chút nào. Hắn khàn khàn hỏi bọn họ, “Rốt cuộc là thế nào? Vì sao Di Phi lại biến thành thế này?”

Thư Nhu quỳ gối bên dưới, “Đã nhiều ngày nương nương ngủ không ngon, nửa đêm luôn bừng tỉnh, lại không gọi chúng nô tỳ, chỉ một mình ôm chăn ngồi cả đêm, lúc đầu chúng nô tỳ còn khuyên, khuyên nhiều nương nương lại không vui, chúng nô tỳ không dám nói nữa. Mấy ngày trước không biết người nào không cẩn thận không đóng chặt cửa sổ, có lẽ chủ tử hứng gió một đêm, sáng hôm sau thức dậy đã như thế. Mấy ngày trước còn có sức sai chúng nô tỳ tới chỗ Hoàng Hậu xin nghỉ, tới hôm nay ngay cả thuốc cũng…”

“Thái Y nói thế nào?”

“Thái Y… Thái Y chỉ nói bệnh này tới quá nhanh, chỉ dám mở phương thuốc thử xem…” Lúc này Sơ Ảnh cũng đã trở lại, quỳ gối cạnh cửa nghẹn ngào khóc.

Thẩm Sơ Hàn cảm thấy mình sắp nôn ra một ngụm máu, hắn sai Ninh An, “Mau đi tuyên Hứa đại phu tiến cung.” Rồi lại quay sang trách cứ, “Chủ tử ngươi sinh bệnh vì sao không sớm báo lên?”

“Chủ tử… Chủ tử…” Thư Nhu quỳ trên mặt đất chỉ biết khóc.

Vẫn là Sơ Ảnh ở bên cửa trả lời, “Chủ tử kiêu ngạo như vậy, nếu chúng nô tỳ tự tiện quyết định đi mời bệ hạ, khi chủ tử tỉnh lại chỉ sợ sẽ càng giận hơn.”

Thẩm Sơ Hàn nhìn nàng ta, “Vậy vì sao hôm nay lại tới cầu kiến?”

“Chủ tử đã như vậy, nếu tỉnh lại muốn nô tỳ chết nô tỳ cũng nghe theo, chỉ mong chủ tử sẽ khỏe lại.” Nàng quỳ rạp xuống đất, giọng nói nghèn nghẹn, “Nếu… Nếu mà… chủ tử hắn cũng muốn gặp bệ hạ một lần.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn nhìn sắc mặt Mạc Yên Nhiên, nhất thời muốn rơi lệ, hắn tự uống thuốc bón sang cho nàng, tuy vẫn bị chảy ra ngoài nhưng nàng cũng uống vào một ít, hai lần như vậy dường như nàng bị sặc, ho hai tiếng rồi dần tỉnh lại, ánh mắt hắn tỏa sáng nhìn nàng, "Khanh Khanh, Khanh Khanh, nàng tỉnh rồi."

Có vẻ nàng không còn sức lực, bàn tay đưa đến một nửa lại hạ xuống, hắn nắm tay nàng đặt lên mặt mình, "Khanh Khanh, nàng thấy thế nào? Chỗ nào không thoải mái, trẫm tới thăm nàng."

Nàng nheo mắt nhìn hắn rất lâu, sắc mặt nàng cực kém, đã không còn vẻ mỹ mạo như xưa, nhưng hắn vẫn cảm thấy đau lòng. Một lúc lâu sau nàng lại nói một câu, âm thanh khẽ đến không thể nghe thấy, hắn hỏi, "Khanh Khanh, nàng nói gì, nàng muốn cái gì?" Hắn lại ghé sát vào mới nghe rõ, bây giờ, nước mắt trong mắt hắn rơi thẳng xuống, ôm lấy nàng hôn lên đỉnh đầu nàng.

Ta sắp đi, lại nhìn thấy chàng tới.

Trong giọng nói hắn cũng mang theo tiếng nức nở, "Khanh Khanh, nàng sẽ không sao hết, nàng sẽ không có việc gì hết. Tất cả chuyện cũ đã qua rồi, nàng sẽ không có chuyện gì, nàng sẽ ở bên cạnh trẫm, thật lâu dài."

Nàng lại nói một câu, "Ta không thích chàng nói như thế, ngày ấy… ngày ấy Thái Y nói ta không thể có thai, chàng nói với ta… chàng nói với ta…"

"Ta rất thích nàng, Khanh Khanh." Hắn vội vàng tiếp lời, nhìn nàng không dời mắt.

Nàng nở một nụ cười, dường như dùng rất nhiều sức lực mới làm được như vậy, nhưng bàn tay lại không còn sức chậm rãi trượt xuống, bị hắn nắm được, dùng sức kéo nàng, nàng nói, "Lúc đó… lúc đó không nói với chàng,

https://thuviensach.vn

ta cũng vậy. Ta cũng thích chàng…” Nàng chậm rãi, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Mạc Yên Nhiên cảm thấy mình nằm mơ một giấc rất dài, trong mơ có một vài thứ kỳ quái, nàng cảm thấy bị những thứ kỳ quái này bao quanh, hoàn toàn không thể trốn tránh. Dần dần, dần dần, những sự vật này trở nên rõ ràng hơn, còn là những thứ trong trí nhớ của nàng.

Nhà cao tầng, xe hơi, và cả mùi đồ ăn vặt kinh điển mà đã lâu không được ăn, niềm hoài niệm khó nói làm cho nàng rơi nước mắt. Nàng cảm thấy mình nhẹ như bay lên, theo gió đi tới rất nhiều nơi, đột nhiên bay tới trước một tòa nhà quen thuộc.

Đó là nhà nàng, nàng nhìn qua cánh cửa mở rộng, người đi ra là bố mẹ nàng, nàng xông lên, khóc nước mắt đầy mặt, luôn miệng gọi bọn họ, bố, mẹ. Nhưng bọn họn không đáp lại, mẹ nàng quay vào nhà hô một câu, dường như còn ai khác. Kết quả… nàng nhìn thấy chính nàng từ trong nhà đi ra, ôm tay mẹ nàng, cả nhà cười cười nói nói đi ra ngoài.

Tại sao có thể như vậy… Tại sao có thể như vậy…

Rõ ràng nàng còn ở đây, người kia là ai? Nàng đi theo bọn họ về phía trước, thấy một người đàn ông trẻ tuổi lái xe tới đón bọn họ, chính nàng còn ôm ấp thân thiết với người đàn ông kia, sau đó lên xe, một nhà bốn người ra ngoài ăn cơm… vẫn là những món trước kia nàng thích nhất. Người đàn ông trẻ tuổi kia rất quan tâm nàng và bố mẹ nàng, khi chia tay, nàng không cùng bố mẹ trở về…

Người đàn ông kia, là chồng của nàng.

Nàng không trở về được nữa.

Hình ảnh đột nhiên mờ đi, Hoàng Hậu xuất hiện trước mặt nàng, nàng ấy đang ngồi, dịu dàng nhìn nàng, nàng nhào tới trước mặt Hoàng Hậu, “Ta

https://thuviensach.vn

không trở về được, thân thể của ta… ta đã…” Nàng gần như khóc không thành tiếng.

Hoàng Hậu vỗ lưng nàng, “Yên Nhiên, ta phải đi rồi.”

Lúc này nàng mới phản ứng lại, “Đi? Ngươi muốn đi đâu?”

Hoàng Hậu nở nụ cười, “Ta cảm thấy sứ mệnh của ta đã hoàn thành, cuối cùng cũng có thể trở về. Chỉ là, sau này một mình ngươi ở đây, ngươi phải nhớ, giữ gìn bản thân, đừng quên ước muốn ban đầu của mình.”

Mạc Yên Nhiên ngừng khóc, vẫn không nhịn được nấc lên, “Cái gì… Có ý gì? Về đâu? Thế kỷ hai mốt sao?” Nàng càng thêm kích động, “Không, không, không, Tĩnh Ngôn, ta nói với ngươi, chúng ta đều không trở về được… Thân thể của chúng ta không biết đã bị ai…”

“Ngươi đừng kích động, ta có thể trở về.” Ánh mắt Hoàng Hậu dịu dàng như nước, mềm mại bao quanh nàng, “Không phải ngươi đã nói với ta sao? Ta chỉ biến thành người thực vật nằm trên giường bệnh thôi, ta trở về sẽ tỉnh lại. Tuy ngươi không thể quay về nhưng nhìn thấy ngươi cũng nên yên tâm rồi, cô chú đều rất khỏe, thân thể của ngươi cũng rất hạnh phúc, ngươi hiện nay… cũng vậy…”

“Ta không có!” Nước mắt nàng lại lăn ra, “Thẩm Sơ Hàn… Thẩm Sơ Hàn hắn vốn không phải thật sự thích ta.” Nàng biến thành một cô gái hai mươi tuổi thật sự, một cô gái đau khổ vì tình, đỏ mắt kể lể sự bất mãn với người yêu.

Hạ Tĩnh Ngôn nở nụ cười, nàng chậm rãi mờ nhạt đi, “Ngươi phải ngoan, trở về đi. Hắn thật sự thích ngươi, ngươi cũng biết mà… Đừng giận dỗi với hắn, những ngày ta không ở đây, ngươi phải bảo vệ bản thân thật tốt. Nếu hắn bảo ngươi làm Hoàng Hậu ngươi cũng đừng vì ta mà từ chối, ngươi phải đồng ý…” Giọng nói nàng nhẹ đi nhiều, Mạc Yên Nhiên đã không cầm được tay nàng nữa, “Ngươi phải đồng ý, ngươi phải biết ở cổ

https://thuviensach.vn

đại con trai trưởng nghĩa là gì… Ngươi phải chăm sóc bản thân, đừng quá nhớ ta, ta ở hiện đại nhất định sẽ…”

Rồi nàng biến mất.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 97

Mạc Yên Nhiên mở mắt, dưới giường, Thư Nhu đã khóc khàn cả tiếng, "Chủ tử, chủ tử, người tỉnh lại đi. Chủ tử đừng bỏ lại nô tỳ."

Hắn cũng rất muốn khóc thành tiếng như thế, gọi nàng, gọi tên nàng, Khanh Khanh, Khanh Khanh, sao nàng có thể bỏ lại ta như vậy. Lúc này, thấy Mạc Yên Nhiên mở mắt, hắn hít sâu một hơi, "Khanh Khanh, Khanh Khanh, nàng có nghe thấy ta nói không?"

Ánh mắt Mạc Yên Nhiên chậm rãi nhìn quanh, một lúc sau mới dời tới mặt hắn, nàng nhíu chặt lông mày, miệng hé ra, Thẩm Sơ Hàn cúi đầu xuống, "Khanh Khanh, nàng muốn cái gì? Nước à?"

Hắn nghe một lúc mới nghe rõ, "Hoàng Hậu, Hoàng Hậu nương nương đâu?"

Thẩm Sơ Hàn ngẩng ra, nhất thời không biết nên nói với nàng thế nào mới tốt. Nhưng phản ứng của hắn rất trực tiếp, Mạc Yên Nhiên lập tức hiểu được. Nàng nhắm chặt mắt, nước mắt chảy xuống từ khóe mắt. Giọng nói của Thẩm Sơ Hàn hơi khàn khàn, "Nàng đừng quá đau lòng… Trẫm đã tới thăm, nàng ấy đi không quá đau đớn, thậm chí còn nở nụ cười… Thân mình nàng ấy luôn không tốt, nay ra đi cũng là giải thoát…"

Mạc Yên Nhiên đương nhiên biết Hoàng Hậu không đau khổ, vừa rồi còn nhìn thấy nàng ấy, nàng ấy vui vẻ cười. Nhưng nàng vẫn khó chịu, không biết vì Hạ Tĩnh Ngôn đã chết hay vì sự thật nàng không thể quay về mà nàng thấy trong mơ. Nàng khóc rất nhiều, cổ họng vốn khô khóc nên

https://thuviensach.vn

càng khó chịu. Thẩm Sơ Hàn ôm lấy nàng, nhiều lần hôn lên đỉnh đầu nàng, “Khanh Khanh đừng khóc, Khanh Khanh đừng khóc.”

Mạc Yên Nhiên khàn cả giọng, “Về sau thật sự chỉ còn một mình ta, thật sự chỉ còn một mình.”

Thẩm Sơ Hàn cảm thấy trái tim bị nàng khóc tan chảy, “Nào có, làm sao có thể, Khanh Khanh có ta, sẽ không một mình.”

“Nhưng chàng giận ta, chàng mắng ta, chàng còn không tới gặp ta…”

Khi Mạc Yên Nhiên hoàn toàn bình phục đã là mấy ngày sau, vẫn nhờ Hứa Nam Phong tức tốc trở về mở phương thuốc cho nàng mới khỏe lại.

Sắc mặt Hứa Nam Phong có chút khó coi, “Độc trong mạch của ngươi đã được giải gần hết, ngươi cũng thật lợi hại, có thể tự phá hoại thân thể như thế, ngay cả người bình thường cũng chịu không nổi. Có điều xem mạch thì cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng… Vì sao ta hỏi Trần Cận, hắn nói lúc đó vô cùng hung hiểm, gần như không sờ tới mạch mới vội vàng viết thư cho ta. Sau này ngươi nên chú ý hơn mới được.”

Mạc Yên Nhiên chột dạ, nàng đương nhiên biết vì sao… nhưng nàng không thể nói là hồn phách của nàng đã rời khỏi một lát đúng không?

Thẩm Sơ Hàn cũng rất lo lắng cho nàng, ngày ngày đều ở bên, ngoại trừ lúc đi sắp xếp chuyện của Hoàng Hậu, dù sao cũng là tang sự của quốc mẫu… Mạc Yên Nhiên vốn không thể chấp nhận chuyện Hạ Tĩnh Ngôn nói đi là đi, nhưng nàng biết rõ hơn người khác, nàng biết rằng Hạ Tĩnh Ngôn không chết, chỉ trở về thôi… Trở về, tốt hơn ở đây nhiều. Nghĩ vậy, nàng cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Nàng uống một ngụm thuốc, “Sao chàng lại tới đây?”

“Trẫm vẫn luôn ở bên nàng, nàng hôn mê…”

https://thuviensach.vn

“Vậy vất vả cho bệ hạ.” Nàng không uống nữa mà nhìn hắn, “Bệ hạ tới đây vì thương hại ta sắp chết hay còn muốn chất vấn ta về những chuyện liên quan tới cái chết của Thục Phi nương nương như ngày đó?”

Nàng vẫn mỏ nhọn răng sắc như thế với hắn, không hiểu sao hắn bỗng cảm thấy vui vẻ, buông chén thuốc, mặc kệ ánh mắt kinh ngạc của nàng mà ôm lấy nàng, “Khanh Khanh, chúng ta đừng cãi nhau được không? Hòa nhau đi được không?”

Nàng sửng sốt, một lúc sau vẫn muốn cãi lại, “Rõ ràng là chàng muốn cãi nhau với ta.”

“Đúng, đúng, đúng, đều là lỗi của ta, cho nên, nàng đừng giận.”

“Rõ ràng là chàng giận, chàng không trách ta bức tử Phong Giáng Bạch nữa à?”

“Làm sao ta có thể thật sự giận nàng được.” Hắn hôn lên tóc nàng, “Ta chỉ giận nàng không hiểu tâm ý của ta.”

“Ta hiểu, ta chỉ…” Nàng buông tầm mắt không nói nữa.

Hắn cũng không so đo, “Nàng hiểu là tốt rồi, ta…”

“Ta thật sự hiểu, Thẩm Sơ Hàn…” Lần đầu tiên nàng gọi đầy đủ tên hắn, “Ngày xưa ta vì tranh giành tình cảm, vì được lòng chàng mà thật sự làm rất nhiều chuyện, nay chính ta nghĩ lại cũng cảm thấy rất ghê tởm. Nhưng sau khi biết chàng vẫn bao dung ta trước sau như một, thậm chí không rời khỏi ta, ta… Lần này, trong lúc hôn mê, ta nhìn thấy chàng, khi chàng ôm cơ thể ta khóc, ta cũng đã suy nghĩ thông suốt một số việc, cho dù ta cảm thấy ghê tởm nhưng ta vẫn sẽ làm những chuyện này, vẫn sẽ làm. Chàng là của ta, ta muốn có được chàng như vậy cũng chứng minh ta thích chàng mà thôi.” Dường như nàng hơi ngượng ngùng, nói xong liền đỏ mặt cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ Hàn chỉ cảm thấy mừng như điên, hắn biết tâm ý của nàng, khi đó nàng còn nói nàng thích hắn, hắn đã biết. Nhưng nàng nói với hắn ở trạng thái tỉnh táo làm cho hắn càng cảm thấy mình chiếm được tất cả. Cảm giác này thậm chí còn vui mừng hơn cả khi hắn kế vị, được bách quan triều bái. Nàng còn sống, nàng thích hắn, những chuyện khác có gì quan trọng đâu.

"Ta biết, ta biết." Hắn vui mừng đến mức không biết phải nói gì, ngay cả bàn tay cầm bát thuốc cũng hơi run lên, nàng nở nụ cười đỡ lấy tay hắn, nháy mắt với hắn, "Lang quân phải cầm cho chắc, cẩn thận hắt đầy chăn ta là không được đâu đấy."

"Được, được, được…"

Gia Vĩnh năm thứ mười chín, là năm thứ tư sau khi tiên Hoàng Hậu qua đời, Thẩm Sơ Hàn không để ý đại thần trong triều phản đối, soạn chỉ lập Di Phi Mạc Yên Nhiên làm Hoàng Hậu. Tâm trạng của Mạc Yên Nhiên có phần phức tạp, Thẩm Sơ Hàn đã nhắc tới chuyện này với nàng từ rất lâu rồi, chỉ là gần đây nàng mới xuôi theo… Có điều, trong lòng nàng vẫn còn một chút… cảm xúc khó nói đối với Hạ Tĩnh Ngôn.

Cũng đúng… Ai cũng sẽ nghĩ, nhìn đi, Hoàng Hậu hết lòng hết dạ với Mạc Yên Nhiên như vậy, qua đời mới mấy năm, đảo mắt đã cướp vị trí của nàng. Mạc Yên Nhiên không thèm để ý bọn họ nói gì, nàng chỉ muốn làm việc theo ý mình. Lời cuối cùng Hạ Tĩnh Ngôn để lại cho nàng chính là nhắc nàng đồng ý làm Hoàng Hậu, bởi đứa nhỏ của nàng chỉ có thể là con trai trưởng. Nhưng đây không phải nguyên nhân quan trọng nhất, nàng nghĩ, nếu thích một người thì sẽ muốn trở thành duy nhất của hắn.

Cho dù nàng đã sớm trở thành duy nhất của hắn. Thật ra từ rất lâu rồi, Thẩm Sơ Hàn rất ít đặt chân vào hậu cung, bốn năm trước, sau khi Hoàng Hậu đi lại càng bỏ không hậu cung, chỉ thiếu nước tập trung số phi tử còn lại trong một cung điện, không cho bọn họ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Dù sao còn rất nhiều người không bỏ cuộc, luôn chế tạo vài cuộc gặp gỡ bất ngờ trên đường hắn đi qua. Nếu trước kia Mạc Yên Nhiên ngàn phòng vạn phòng, muốn tránh đi tất cả khả năng khiến mình không vui, thì bây giờ nàng không thế nữa.

Lòng tin rất quan trọng, nàng không cách nào đề phòng cả đời. Nàng sẽ già đi, thanh xuân sẽ không còn, nhưng nếu Thẩm Sơ Hàn chỉ thích bề ngoài của nàng, giống như người ta nói, dùng sắc mê hoặc, thì có thể yên ổn được bao lâu. Nếu Thẩm Sơ Hàn thật sự thích người khác, nàng có thể ngăn cản bao lâu? Đến khi nàng ba mươi tuổi? Hoặc hơn thế nữa? Hắn sẽ thích cô gái trẻ tuổi, sau đó quên nàng sao? Nàng không biết.

Chỉ là, hành động của Thẩm Sơ Hàn lại khiến nàng hô to an tâm, thậm chí chỉ cần pi tử lộ diện trước mặt hắn cũng đều bị phạt nặng, bỗng dưng tạo nên hình ảnh, trong hậu cung ngoại trừ Di Phi không ai dám ra ngoài cười đùa. Dù sao hiện giờ Di Phi quá nổi bật, ngay cả bệ hạ cũng coi trọng nàng như vậy, sẽ không dễ dàng để mắt đến nữ nhân khác, tốt nhất đừng đánh mất chút phân vị khó khăn lắm mới lấy đến tay.

Tháng bảy năm Gia Vĩnh thứ mười chín, Di Phi Mạc Yên Nhiên được chẩn ra mang long tự, lúc này, ngoại trừ một cái thai giả lần trước của Mạc Yên Nhên, đã gần bảy năm Đại Tề không truyền ra có chuyện vui. Thẩm Sơ Hàn và Mạc Yên Nhiên đều ngẩn ra, là Trần Cận tới xem mạch, Mạc Yên Nhiên nhăn mày thật chặt, “Ngươi xác định? Đã hai tháng? Vì sao ta không có phản ứng gì? Có phải lại bị người ta tính kế giống lần trước không?”

Trần Cận đổ mồ hôi lạnh, “Tình trạng của nương nương vốn đã tương đối đặc biệt, thần xem chẩn cảm thấy không sai. Nếu nương nương lo lắng có thể tìm Hứa tiên sinh đến xem, hắn là tiên sinh có thể nắm chắc hơn.”

Thẩm Sơ Hàn cũng gật đầu, “Cũng nên như thế.”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Hứa Nam Phong cũng nói như vậy, “Đúng là có thai.” Hơn nữa còn rất khinh thường lý do hoài nghi của Mạc Yên Nhiên, “Cung Trường Tín này của ngươi ngay cả ta vào cũng phải kiểm tra mấy lần, còn ai có thể trà trộn vào nữa, thân thể ngươi đã điều dưỡng tốt rồi, đang là thời kỳ tốt nhất để mang thai, ngươi chỉ việc an tâm là được, giữ gìn thân thể cho tốt, tốt nhất giữ đủ chín tháng rồi sinh con…”

Đây là chuyện ta có thể quyết định sao…

Suy nghĩ của Thẩm Sơ Hàn lại không ở đây, dù sao Hứa Nam Phong cũng không phải Thái Y, hắn ngượng ngùng không muốn hỏi trực tiếp, nhưng chuyện liên quan tới Mạc Yên Nhiên hắn vẫn gượng gạo mở miệng, “Vài ngày trước trẫm và Di phi… không kiềm chế, không biết có ảnh hưởng gì không?”

Hứa Nam Phong rõ ràng có chút sửng sốt, sau đó nghiêm mặt trả lời, “Sau này chú ý là được, cần phải chú ý những gì tin rằng rất nhiều Thái Y trong Thái Y Viện có thể giải đáp cho bệ hạ, cả Trần Cận cũng viết một ít, đến lúc đó mời bệ hạ cẩn thận đọc là được.”

Vì thế, chuyện Mạc Yên Nhiên phong hậu trở thành chuyện lửa sém lông mày, Mạc Yên Nhiên vốn cảm thấy không quan trọng, nàng thấy mình sinh con xong lại phong hậu cũng không vấn đề gì. Nhưng Thẩm Sơ Hàn không muốn thế, hắn cảm thấy đứa nhỏ của bọn họ phải được sinh ra một cách tốt nhất, sinh ra đã là con trai trưởng thì sau này không ai có thể lên án.

Mạc Yên Nhiên nói không lại hắn nên cũng mặc.

Cũng may lần này mang thai phản ứng không mạnh, không có hiện tượng ăn gì nôn nấy, chỉ háu ăn hơn ngày thường nhiều. Người ta nói ăn chua con trai ăn cay con gái, nhưng Mạc Yên Nhiên chua cay đều không thích ăn, chỉ thích ăn ngọt. Vì chuyện này mà Thẩm Sơ Hàn băn khoăn rất

https://thuviensach.vn

lâu, nếu sinh công chúa thì không sao, nếu sinh hoàng tử mà thích ăn ngọt… Có vẻ hơi kỳ.

Khi được bốn tháng, Mạc Yên Nhiên vác một cái bụng nho nhỏ trở thành Hoàng Hậu, bởi nàng có thai nên đám thần tử vốn to tiếng kháng nghị cũng nhỏ giọng đi. Trong đó còn phải cảm ơn Võ An Hầu Nhan các lão, thê tử của ông là Nhữ Dương Công Chúa, Thẩm Sơ Hàn phải gọi một tiếng cô cô. Ông tận lực đứng về phía Mạc Yên Nhiên, chỉ vì lão thê của ông gặp Mạc Yên Nhiên vài lần, nói vài câu không phải loại người lấy sắc mê hoặc, là một đứa trẻ ngoan…

Lại bởi vì có thai nên quá trình giảm đi nhiều, những vẫn làm cho Mạc Yên Nhiên mệt đến lắc lư.

Đêm đã khuya, Thẩm Sơ Hàn ngồi bên giường bóp chân cho Mạc Yên Nhiên, Mạc Yên Nhiên chu môi, “Không cần đâu, mới mấy tháng thôi, chân chưa bị sao hết.”

Thẩm Sơ Hàn không để ý đến nàng, “Thường xuyên bóp thế này sau này nàng mới đỡ chịu khổ.”

Mạc Yên Nhiên bị hắn bóp buồn ngủ, hắn lại dựa vào, Mạc Yên Nhiên đẩy hắn, “Làm gì thế, không nghe Thái Y nói sao, lúc này không được, hơn nữa ta mệt sắp chết rồi.”

Thẩm Sơ Hàn không nghe theo, vẫn hôn nàng, “Thái Y nói qua ba tháng là được, hơn nữa hôm nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, nàng nỡ lòng nào mặc ta lạnh lẽo sao?” Mạc Yên Nhiên nhìn hắn, nhất thời lực trên tay cũng ít đi nhiều.

Nến đỏ bập bùng, chiếu trong phòng đỏ rực.

Tuy rất cẩn thận nhưng cũng là sầu triền miên.

https://thuviensach.vn

Bạn phải tin, trời không tuyệt lòng người, để cho Mạc Yên Nhiên và Thẩm Sơ Hàn gặp nhau.

Cũng sẽ để bạn và người kia gặp nhau.

~ Hết chính truyện ~

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 98

*Ở hiện đại Tĩnh Ngôn họ Hồ, không phải họ Hạ, cùng tên khác họ nhé.

Hồ Tĩnh Ngôn mở mắt nhìn thấy một màu trắng xóa, bốn phía tĩnh lặng, chỉ có tiếng tí tách của các loại dụng cụ chứng tỏ cô đang còn sống. Cô cảm thấy mí mắt rất nặng, toàn thân mềm nhũn, cô lại ngủ thiếp.

Khi tỉnh lại lần nữa bên cạnh có một người, cô hơi nghiêng đầu nhìn bà, là mẹ của cô, lúc này bà đang đeo kính lão cúi đầu đan áo len, màu xanh lam nhạt mà cô vẫn thích, miệng còn lẩm bẩm, “Ngôn Ngôn à, mẹ cảm thấy mùa đông này con nhất định có thể tỉnh lại, cho nên đan cho con một chiếc áo len trước. Không phải con luôn thích màu này sao? Mùa đông năm ngoái mẹ thấy mấy cô bé ngoài đường mặc áo len rất đẹp, Ngôn Ngôn nhà chúng ta xinh đẹp như vậy, nếu mặc vào nhất định cũng rất đẹp…”

Cô muốn mở miệng nói chuyện, cổ họng lại như dính vào nhau, hoàn toàn không thể phát ra tiếng. Cô chỉ có thể miễn cưỡng giật giật đầu ngón tay, vừa lúc bà Hồ giương mắt liếc nhìn cô, bốn mắt nhìn nhau. Bà Hồ giật mình đến mức que đan trong tay rơi xuống đất, bà đứng bật dậy tới gần cô, giọng nói khe khẽ, “Ngôn Ngôn? Ngôn Ngôn, con có nghe thấy mẹ nói không?”

Hồ Tĩnh Ngôn mở to mắt nhìn, cố gắng nở nụ cười với bà. Bà Hồ ngẩn ngơ rơi nước mắt, bà run run bấm một cái nút trên tường, trong lúc đó không ngừng nói chuyện với cô, “Ngôn Ngôn, con tỉnh rồi sao? Có cảm thấy khó chịu chỗ nào không?”

https://thuviensach.vn

Thật ra chỗ nào cô cũng thấy khó chịu, cổ họng, thân thể, ngay cả xương sống sau lưng cũng rất khó chịu, nhưng cảm xúc khi được nhìn thấy bà Hồ một lần nữa đã hoàn toàn che lấp những điều này, đôi mắt cô ngập nước, cố gắng lắc đầu tỏ vẻ mình không khó chịu.

Bà Hồ thấy cô khóc lại đau lòng, không dám tùy tiện chạm vào cô, chỉ nói, “Ngôn Ngôn đừng sợ, bác sĩ tới ngay thôi, sau này chỗ nào không thoải mái đều sẽ khỏe lại…” Dần dần, bà không nói nổi nữa, chỉ lấy tay che miệng bắt đầu rơi nước mắt. Bác sĩ tới rất nhanh, bà Hồ khóc nước mắt đầy mặt, trong mắt lại tràn ngập vui vẻ, “Bác sĩ Thẩm mau tới xem, Ngôn Ngôn tỉnh rồi, vừa rồi còn có thể trao đổi với tôi.”

Khi bác sĩ kia tới trước mặt cô, Hồ Tĩnh Ngôn nhìn rõ mặt anh, nước mắt lại tràn ra, một giọt nối tiếp một giọt, cô không thể phát ra tiếng, môi lại bất giác khẽ động.

Thẩm Viêm thấy cô thế này cho rằng cô rất đau, lập tức nhíu chặt lông mày không ngừng kiểm tra thân thể cho cô, còn vừa nhẹ giọng hỏi cô, “Cô Hồ, khó chịu chỗ nào? Hiện giờ có lẽ cô còn chưa nói được, đây chỉ là tạm thời thôi, sẽ khôi phục rất nhanh…”

Thập Nhất, Thập Nhất.

Cô đã có thể nói, cũng có thể ăn, chỉ là tạm thời còn chưa đi được, mỗi ngày sẽ có người đẩy cô tới công viên nhỏ phía dưới bệnh viện để hít thở, tắm nắng. Đã lâu cô không thấy mặt trời, làn da biến thành màu trắng nhợt không khỏe mạnh, khi cô ngồi lưng bất giác thẳng lên, nghĩ tới bây giờ mình đã không còn là Hạ Tĩnh Ngôn mà quay về làm Hồ Tĩnh Ngôn, cô lại trầm tĩnh tựa lưng vào ghế, không ngừng trấn an mình rằng mọi chuyện đã qua.

Hôm nay Thẩm Viêm đi cùng cô, anh có một đôi mắt hoa đào, đeo đôi kính gọng vàng làm cho người ta cảm thấy có chút sợ hãi. Nhưng Hồ Tĩnh

https://thuviensach.vn

Ngôn không sợ anh, thậm chí cô còn tiếp cận anh theo bản năng. Nhưng dường như anh cảm thấy cô giống những cô gái khác, chủ động bám lấy anh.

Anh không phải Thập Nhất, anh là Thẩm Viêm. Dù bề ngoài của bọn họ rất giống nhau, nhưng anh không phải người kia. Kể cả như vậy, Hồ Tĩnh Ngôn không thể nào dễ dàng dời mắt khỏi anh, mỗi lần nhìn thấy anh cô luôn nghĩ tới ánh mắt Thập Nhất nhìn cô ngày đó, thất bại, tuyệt vọng đến vậy, tựa như ánh sáng trên khắp thế giới này vụt tắt. Không phải cô không hối hận, nhưng cô không có tư cách để hối hận, cô nghĩ.

Cô còn gặp Lưu Yên Nhiên, cô ấy đến cùng chồng mình. Mặc dù Hồ Tĩnh Ngôn biết cô ấy đã không còn là Yên Nhiên trước kia nhưng vẫn không khỏi cảm thấy kinh ngạc, bởi quá giống, ngay cả động tác nhíu mày, bĩu môi cũng giống nhau như đúc, nhìn thấy cô cũng tỏ ra bọn họ thật sự là bạn thân, ngồi xổm xuống vuốt mặt cô, “Ngôn Ngôn ngốc, cuối cùng cũng tỉnh, cậu có biết tớ lo lắng cho cậu thế nào không hả?”

Ánh mắt của cô dừng trên người cô ấy, có lẽ biểu cảm của Lưu Yên Nhiên quá tự nhiên nên cảm xúc trong cô cũng nhẹ đi nhiều, “Cậu mới là Yên Nhiên ngốc.”

Sau đó lại nghe cô ấy hứng trí bừng bừng giới thiệu chồng mình, đó là một người hoàn toàn khác với Thẩm Sơ Hàn. Nói thế nào nhỉ, dường như anh ta đối với bất cứ ai, bất cứ chuyện tệ hại nào đều giữ một gương mặt tươi cười ấm áp, còn Thẩm Sơ Hàn vì giữ uy nghiêm quân vương mà luôn lạnh mặt, chỉ khi đối diện với Mạc Yên Nhiên mới có nụ cười. Anh ta cúi đầu cổ vũ cô vài câu rồi xoay người sang nói chuyện với Thẩm Viêm.

Lưu Yên Nhiên ngồi cạnh nói chuyện với cô, sự chú ý của cô đều dồn cả sang chỗ Thẩm Viêm, anh ấy nghe chồng của Lưu Yên Nhiên nói với anh, “Thập Nhất thiếu, gần đây thế nào? Thấy cậu gần đây có vẻ ngoan ngoãn quá nhỉ…” Khóe mắt cô giật giật, sao anh cũng gọi là Thập Nhất thiếu?

https://thuviensach.vn

Thẩm Viêm cười một tiếng, “Gần đây bận, người có gia đình như cậu đừng có tới đả kích đám cô đơn chúng tôi nữa…”

Chồng Lưu Yên Nhiên cười ra tiếng, đấm anh một cái, “Cậu còn làm trò, nếu Thập Nhất thiếu nhà cậu mở miệng, con gái nhào lên có khác nào thiên quân vạn mã đâu.”

Anh đeo mắt kính, lúc này gọng kính hơi trượt xuống, anh đẩy lên một chút, giọng nói có vẻ rất vui, “Tôi đâu có phải trứng thối.” Ngụ ý là mấy cô gái kia đều là ruồi bọ.

Lúc này Lưu Yên Nhiên cũng cười nói với cô, “Cậu đừng nhìn bác sĩ Thẩm này áo quần bảnh bao, thật ra tính tình không ra gì cả đâu, quá trêu ghẹo con gái, đã thế túm vào tay xong còn không để ý đến người ta. Cậu nói xem thế là thế nào. Ngôn Ngôn, cậu phải cách xa anh ta một chút, miễn cho bị đôi mắt đào hoa của anh ta câu mất hồn…”

Cô ấy còn không ngừng lảm nhảm, Hồ Tĩnh Ngôn lại chỉ nghe được một câu cuối cùng, “Tớ nói với chồng tớ rồi, để xem sau này anh ta sẽ bị cô gái thế nào tra tấn, phải dày vò anh ta không ngóc đầu lên được mới hết giận.”

Cô quay sang cười với cô ấy, “Đúng thế, nên như thế.” Cô lại cảm thấy khi cô nói những lời này Thẩm Viêm dường như quay sang liếc cô một cái, cô lại không thấy chột dạ, trong lòng hoàn toàn thẳng thắn vô tư, cô cảm thấy lời Yên Nhiên nói không sai, kiếp trước anh ấy đã bị dày vò không ngóc đầu lên nổi, kiếp này cũng nên như thế mới được.

Khi cô xuất viện Thẩm Viêm tới tiễn, lúc này anh đã bỏ kính xuống lộ ra đôi mắt đào hoa quyến rũ, anh còn mặc áo blouse trắng, bên trong là một chiếc áo sơ mi hồng phấn nhìn rất táo bạo. Anh nháy mắt với cô, “Thật không dễ dàng nhỉ, hơn một năm nay tôi thật sự ngày ngày nhìn thấy mặt cô, có thể đợi đến lúc cô xuất viện, coi như tôi làm được một chuyện công đức rồi.”

https://thuviensach.vn

Trên người cô khoác một chiếc áo khoác lớn, mấy tuần qua ở bệnh viện cô đã có da có thịt một chút nhưng vẫn còn rất gầy, cô nở nụ cười với anh, “Nếu bác sĩ Thẩm đừng có làm con gái đau lòng nữa mới là một chuyện công đức thật sự.”

Anh nhíu mày, không tiếp lời mà chỉ dặn dò một vài chuyện cần chú ý.

Từ đó về sau, Hồ Tĩnh Ngôn thường xuyên đến tìm anh, cô có số điện thoại của anh lại không bao giờ gọi, ngẫu nhiên làm bộ đi ngang qua bệnh viện nên vào công viên nhỏ kia, đôi khi anh sẽ né tránh bệnh nhân dựa vào góc tường hút thuốc, đôi khi anh sẽ trêu đùa những bệnh nhân nhỏ tuổi, mấy cô bé kia đều thích anh, thích gọi anh là chú Thẩm, anh nhíu mày ngồi xổm xuống bảo bọn nhỏ sửa lại gọi anh là anh.

Đúng là không biết xấu hổ, cô nghĩ thế.

Hôm nay cô lại tới nữa, anh thở dài một hơi rồi đi tới, “Cô Hồ, tôi còn chưa biết cô thích bệnh viện như vậy đấy, dù xuất viện rồi cũng thường xuyên tới ngồi chơi.”

Cô rất đẹp, dáng ngồi càng đẹp. Cô ở bên kia làm Hạ Tĩnh Ngôn bao nhiêu năm, dáng vẻ tiểu thư khuê các đã khắc vào xương, đi hay ngồi đều cực kỳ đoan chính, chưa nói tới những năm sau này làm Hoàng Hậu, uy nghiêm gì đó nhất định phải có, cho nên cô chỉ cần dịu dàng ngồi đó, ngoại trừ anh, không dám có ai tiến lên bắt chuyện.

Cô dịu dàng nói với anh, “Bác sĩ Thẩm biết rõ, không phải tôi thích bệnh viện, mà thích người trong bệnh viện kìa.” Cô cảm thấy mình to gan hơn không ít, ít nhất Hồ Tĩnh Ngôn trước đây hay Hạ Tĩnh Ngôn sau này đều không dám nói những lời này.

Cũng có lẽ trải qua hai kiếp, tâm tình của cô đã không còn giống trước, có vài thứ nếu không nắm lấy sẽ dễ dàng mất đi, hơn nữa cô đã mất đi một lần.

https://thuviensach.vn

Nhưng thứ mà Hồ Tĩnh Ngôn cảm thấy là to gan ở trong mắt Thẩm Viêm chỉ là trò trẻ con thôi, bề ngoài của anh xuất sắc, gia thế xuất chúng, bản thân lại ưu tú, từ nhỏ đã có không biết bao nhiêu con gái nhào lên, anh sa sầm mặt nói, “Cô Hồ nên biết, quấn quýt lấy đàn ông như thế chỉ tự hạ giá trị bản thân mà thôi.” Cô không phải con gái bình thường, nói thế này đã là sự tha thứ lớn nhất của anh.

Cô lại tỏ ra hồn nhiên không hiểu, “Tôi không có chuyện gì, nếu bác sĩ Thẩm bận thì cứ đi đi.” Anh đành phẩy tay áo bỏ đi, còn cô cứ càng quấn càng chặt.

Thậm chí hôm đó, anh gặp gỡ bạn bè trong quá bar cũng nhìn thấy cô. Anh ngồi trên phòng bao VIP trên tầng có thể nhìn thấy hết bên dưới, vì thế anh cũng nhìn thấy cô. Cô mặc còn bảo thủ hơn người khác nhiều, tuy váy cũng siêu ngắn nhưng tốt xấu gì cũng không lộ ngực hở bụng, trên váy chỉ đính kèm dây thắt lưng, coi như thuần khiết một chút. Cô ngồi trên quầy bar, gọi một ly đồ uống trái cây gì đó, chậm rãi uống. Có lẽ cảm giác tỏa ra từ trên người cô quá đặc biệt, tuy không hợp với hoàn cảnh huyên náo này nhưng lại có một hương vị khác biệt. Bạn anh thấy anh đứng trước của sổ đã lâu liền đi tới khoác vai anh, “Thập Nhất thiếu vừa mắt ai thế?”

Theo ánh mắt anh nhìn sang liền thấy Hồ Tĩnh Ngôn, có lẽ cảm giác về nàng quá đặc biệt nên anh bạn kia tặc lưỡi một tiếng, “Cô gái này… sao thấy kỳ kỳ nhỉ, giống như không phải đến uống rượu mà là tiểu thư tới uống trà vậy… Có điều cũng có hương vị đấy, chẳng trách ngay cả Thập Nhất thiếu cũng… Này này này, tôi còn chưa nói xong mà…”

Thẩm Viêm nhìn thấy một người tới bắt chuyện với cô, cô đang cười với người đàn ông kia, thái độ không cương quyết chút nào, cô ấy có biết mình đang làm gì không vậy? Trong lòng anh chỉ có phiền chán, cất bước tới trước mặt cô, dường như cô không ngạc nhiên vì anh xuất hiện chút nào, ngược lại còn chống tay lên quầy bar dịu dàng hỏi anh, “Thập Nhất thiếu cũng muốn mời tôi một ly sao?”

https://thuviensach.vn

Anh kéo tay cô ra ngoài, ra khỏi quán bar mới yên tĩnh hơn một chút. Anh buông tay cô ra, thấy cổ tay cô đỏ rực mới biết mình hơi mạnh tay, nhưng cô làm như không hề cảm thấy, nghiêng đầu chờ anh nói chuyện. Anh càng cảm thấy phiền chán, thò tay vào túi tìm thuốc lá, nhìn cô một cái lại thôi, "Cô đi đi, nơi này không phải nơi cô nên đến."

Ý cười trong mắt cô càng đậm, "Thập Nhất thiếu tới được sao tôi lại không tới được?"

Anh nhíu mày, "Tôi nói, cô đừng tới tìm tôi nữa."

"Tôi cũng nói, tôi sẽ lại đến."

Anh nhìn gương mặt cô, không hiểu sao trong lòng đột nhiên dâng lên chút chua xót, anh chửi một câu thô tục, kéo cô tới hôn xuống, giống như mưa rào gió giật, không chút dịu dàng nào đáng nói, thậm chí đang ở ven đường nên người đi ngang qua còn huýt sáo. Cô lại mềm mại để anh hôn, thậm chí anh dùng sức cắn môi cô cô cũng không đẩy anh ra.

Anh buông cô ra, nhìn đôi môi cô sưng lên nhưng trong mắt lại đầy ý cười, anh cảm thấy đầu lưỡi đắng ngắt, giọng nói của anh rất rõ ràng, "Cô cảm thấy chưa? Là Thẩm Viêm tôi, không phải người nào đó mà cô tưởng." Anh bắt lấy cánh tay cô, "Hồ Tĩnh Ngôn, cô nhìn cho rõ, mặc kệ tôi và người cô nghĩ kia giống nhau thế nào, tôi là Thẩm Viêm, cũng chỉ là Thẩm Viên, tôi không rẻ mạt đến mức đi làm thế thân cho người khác, cô nhìn cho rõ, đừng vì một gương mặt mà quấn lên như chó cái."

Ý cười trong mắt cô hoàn toàn biến mất, chỉ còn loại hoảng loạn và đè nén nặng nề đến mức khiến anh không thở nổi, anh cảm thấy mình đoán đúng rồi, "Nghe hiểu chưa? Hiểu rồi thì cút."

Cô còn đứng tại chỗ, ngữ điệu tuyệt đối cố chấp, nước mắt rưng rưng lại không cho nó lăn ra, "Nhưng anh rõ ràng là Thập Nhất."

https://thuviensach.vn

“Ông đây là Thẩm Viêm, người ta gọi tôi một tiếng Thập Nhất thiếu chỉ vì khách sáo, không phải tất cả Thập Nhất trên thế giới này đều là Thập Nhất của cô.”

Sau đó, cô đi rồi.

Rất lâu sau, Thẩm Viêm không gặp lại cô nữa. Ngẫu nhiên anh sẽ không tự chủ được nhìn về nơi cô thường ngồi ở vườn hoa nhỏ trong bệnh viện, chỉ là, không còn cô nữa, cô không còn đến nữa.

Anh cảm thấy anh nên thoải mái mới đúng, nhưng dường như không phải vậy, anh bắt đầu cảm thấy càng ngày càng phiền chán, đôi khi ngẩn người sẽ nghĩ đến gương mặt cô, sống lưng thẳng tắp của cô, ánh mắt liếc qua thản nhiên của cô, dáng vẻ mềm mại nhưng không mảnh mai của cô.

Hồ Tĩnh Ngôn, Hồ Tĩnh Ngôn.

Khi gặp lại cô, cô đang ôm một chồng tài liệu đứng ven đường, đã là mùa đông, cô mặc rất ấm, còn quấn một chiếc khăn quàng cổ lớn, không giữa mùa đông lộ ra hai cái đùi như không biết lạnh giống những cô gái khác. Cô quấn rất kín, tóc buông xuống che khuất một nửa gương mặt, nhưng anh lại lập tức nhận ra cô. Đã lâu như vậy mà sống lưng cô vẫn thẳng tắp, đầu vẫn ngẩng cao, trong mắt mang theo ý cười như có như không. Dường như cô cũng nhìn thấy anh, chỉ một chút thôi đã khiến anh có chút căng thẳng, thậm chí anh còn muốn cúi đầu nhìn xem mình có ăn mặc đàng hoàng không.

Nhưng cô chỉ hơi sửng sốt, sau đó gật đầu cười với anh rồi cất bước bỏ đi.

Anh đột nhiên cảm thấy bản thân có điểm nực cười, lại không hiểu sao vẫn không cam lòng. Nhưng Thẩm Viêm anh là loại người nào, sao có thể vì chút không cam lòng này mà dính lấy người ta, huống hồ, thế thân gì đó, tương tự gì đó, biểu cảm của cô nhìn anh khi cô mới tỉnh lại anh đã cảm

https://thuviensach.vn

thấy khác thường rồi, hoàn toàn không phải tiếng sét ái tình, rõ ràng là đã lâu không gặp.

Làm gì có thứ gọi là đã lâu không gặp.

Rốt cuộc đã lâu cô không gặp ai, còn giống anh đến thế.

Ban đêm, anh uống rất say, người bên cạnh cản hai lần cũng không được, anh uống say đầu óc còn mất tỉnh táo, ngay cả nói chuyện cũng lèo nhèo, "Mẹ nó, Hồ Tĩnh Ngôn, ông đây thèm vào cô, mẹ cô, đi tìm Thập Nhất gì đó của cô đi, ông đây không cần."

Bạn anh ở bên cạnh cười nói, "Thập Nhất thiếu say rồi, Thập Nhất không phải chính cậu sao, còn Thập Nhất nào nữa."

Một giây kia anh thật sự muốn uống say chết cho xong, rõ ràng không thích cô chút nào, thậm chí khi cô quấn lấy còn cảm thấy… Không phải, không có một chút mất kiên nhẫn nào, ngoài mặt anh từ chối, trong lòng lại có chút vui sướng khi cô quấn lấy mình. Trong thời gian ở bệnh viện, biểu cảm của cô, ánh mắt của cô, thậm chí từng động tác nhỏ của cô anh đều nhớ rõ ràng, những động tác nhỏ của cô cho dù anh muốn quên cũng không quên nổi một giây.

Anh lật điện thoại muốn gọi điện cho cô, tìm một lượt mới phát hiện mình vốn không có số điện thoại của cô, vậy bình thường làm sao cô tìm được anh? Anh đã uống choáng đầu rồi, sai người bên cạnh, "Gọi… gọi điện cho Trần Nhiên, hỏi vợ cậu ta số điện thoại của Hồ Tĩnh Ngôn…"

Người bên cạnh không chút sợ hãi thật sự gọi đi hỏi, dưới sự tức giận của Lưu Yên Nhiên cuối cùng lấy được số điện thoại của Hồ Tĩnh Ngôn. Người bên cạnh gọi giúp, còn kêu gào, "Gọi đi, gọi đi, gọi đi, gọi đến xem đại mỹ nữ thế nào làm cho Thập Nhất thiếu của chúng ta mê thành thế này."

https://thuviensach.vn

Anh đã mơ màng, nghe lời bọn họ nói mê sảng cái gì đó, cô đến thật. Cô thả tóc, thậm chí mặc luôn quần áo lông ở nhà chưa kịp thay đã tới trước mặt anh. Anh đã tỉnh táo lại một ít, gạt tan tiếng ồn ào của bọn họ kéo cô tới bên cạnh, "Sao em lại thật sự tới đây?"

Cô cũng cười, "Thẩm Viêm, em nghĩ rõ ràng rồi."

Hắn nhướng mày, "Em nghĩ rõ ràng cái gì?"

Cô giữ chặt tay anh, "Anh có thích em không?"

Xung quanh vốn yên tĩnh đi một chút giờ càng ồn ào hơn, anh sa sầm mặt đuổi hết bọn họ ra ngoài, anh còn hơi choáng váng, tới trước mặt cô hỏi một câu, "Vừa rồi em nói gì?"

"Anh có thích em không?" Vẻ mặt cô sáng ngời, tinh thần tỉnh táo, "Em nghĩ rõ ràng rồi mới tới. Cho nên em chỉ hỏi anh một câu, anh có thích em không? Là em, Hồ Tĩnh Ngôn."

Tay anh không kiềm chế được vuốt lên mặt cô, anh biết mình say lắm rồi, đã có phần không khống chế được bản thân, mơ màng choáng váng, anh nghĩ tới câu nói Lưu Yên Nhiên nói với cô ngày ấy, sẽ có một người dày vò anh không ngóc đầu lên được, người ấy đã xuất hiện rồi, "Thích, anh thích em."

Cô càng cười tươi hơn, hất tóc ra sau, ghé sát vào hôn một cái lên môi anh, "Người trong lòng em là Thẩm Viêm." Cô nắm lấy tay anh, "Anh không phải thế thân gì hết, Thẩm đại thiếu gia như anh làm sao là thế thân của ai được."

Anh sửng sốt, "Em đừng có lừa anh."

Cô hừ một tiếng, "Anh không tin em? Em nói thế lẽ nào còn lừa anh?"

https://thuviensach.vn

Anh chỉ cảm thấy mừng như điên, mừng đến mức không kịp suy nghĩ xem rốt cuộc là thật hay giả, anh nắm chặt lấy tay cô, “Anh tin, anh tin.”

Cô chun mũi ngửi, “Bốc mùi chết được, uống nhiều thế làm chi.”

Anh vội nói, “Sau này không uống nữa, nhất định không uống nữa.”

Gương mặt xinh đẹp như vẽ của cô chậm rãi nở nụ cười, anh nhất thời nhìn ngây người. Anh nghĩ, có lẽ người cô ấy thích chính là kiếp trước của mình, có lẽ kiếp trước anh cũng thích cô, nếu không làm sao có thể có cảm xúc này, cảm xúc nói thích là thích.

Nhưng Hồ Tĩnh Ngôn thật sự đã thông suốt, cô nhìn bàn tay anh nắm chặt tay mình, ngón tay thon dài, đúng như anh nói, anh rất giống Thập Nhất, nhưng anh không phải Thập Nhất.

Anh là Thẩm Viêm.

Cô thích Thẩm Viêm.

https://thuviensach.vn

TA MỚI LÀ SỦNG PHI

Cao Thượng
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 99

Từ khi Thẩm Du sinh ra đã không được phụ hoàng của bé thích lắm, thậm chí sau khi bé có thể nhớ được chuyện, phụ hoàng của bé vẫn hay đá mông bé mắng bé là nhãi con, đơn giản vì lúc trước bé làm mẫu hậu chịu rất nhiều đau đớn. Tình hình này kéo dài tới tận lúc bé ba tuổi, muội muội bảo bối Thẩm Tĩnh Hảo của bé chào đời, bé mới biết cái gì gọi là phân biệt giới tính.

Bởi phụ hoàng của bé chưa từng mắng muội muội bảo bối của bé là nhãi con, chỉ ngày ngày nâng niu trên tay gọi là tâm can bảo bối, trình độ quý trọng phải gần bằng mẫu hậu. Bé biết bé là không có địa vị nhất, nhưng bé luôn độc lập kiên cường để tiếp tục sinh tồn.

Ba tuổi có muội muội, vì thế bé có nhũ danh. Được rồi, điểm này không hợp với logic lắm, nhưng mẫu hậu vĩ đại của bé đột nhiên cảm thấy tên bé quá nữ tính… khi đặt sao người không nói luôn hả mẫu hậu. Sau đó mẫu hậu đặt cho bé một nhũ danh, gọi là Đông Quân.

Thật lòng mà nói, bé thích tên Đông Quân này hơn chút, dù sao thỉnh thoảng bé cũng cảm thấy Du Ninh rất giống tên của tiểu cô nương, thuận tiện nhắc tới muội muội bảo bối, mẫu hậu và phụ hoàng đều gọi nàng là Hảo Hảo, bé cũng thích gọi nàng là Hảo Hảo. Muội muội thích tỏ vẻ manh*, từ này học được từ mẫu hậu, mẫu hậu nói nhìn tiểu bảo bối của chúng ta kìa, đôi mắt to tròn ngập nước, thật là đáng yêu. Đây là manh, vậy mắt bổn hoàng tử cũng to cũng đáng yêu, vì sao mẫu hậu không nói ta manh nhỉ?

https://thuviensach.vn

*Manh – 萌 : bắt nguồn dùng là từ “moe” (萌え) trong tiếng Nhật thường dùng cho những nhân vật trong anime-manga.

Cứ coi là vậy thì bé vẫn hoài nghi muội muội này có phải là muội muội ruột thịt của bé hay không.

Rõ ràng thông minh cơ trí như bé, bình tĩnh nhạy bén như bé, làm sao có thể có một muội muội ngốc thế được, ngày ngày chảy nước miếng bám đít bé gọi bé, “Quắc quắc, quắc quắc**.”

**Bé định gọi là “ca ca” /gege/, nhưng nói ngọng nên thành “quắc quắc” /guoguo/

Đôi khi, thừa dịp mẫu hậu không chú ý, bé sẽ xị mặt nhìn nàng, “Thẩm Tĩnh Hảo, muội phải gọi hoàng huynh. Nghe thấy không? Gọi hoàng huynh.”

Muội muội mắt ngập nước kia của bé vẫn chảy nước miếng, ngốc nghếch cười hì hì, “Quắc quắc, quắc quắc.” Bé cũng còn nhỏ, thấy nàng chảy nước miếng liền nhíu mày, dùng tay áo lau giúp nàng, ai ngờ dùng lực không biết nặng nhẹ làm đau nàng, nàng lập tức gào lên khóc. Bé giật mình suýt chút nữa nhảy dựng lên, vội vàng bịt miệng nàng, “Không được, không được khóc.”

Thế nàng càng khóc to hơn, bé đang không biết phải làm sao… Tốt lắm, làm cho đám cô cô, ma ma nghe tiếng tới rồi, bé thật sự muốn cười ha hả. Muội muội bảo bối bị bế đi, bé biết giờ thì tốt rồi, mong là đêm nay phụ hoàng bận chính sự sẽ không đến.

Sau đó, hy vọng của bé thất bại, biết được tiểu công chúa bảo bối bị nhãi con nhà mình chọc khóc, Hoàng Đế bệ hạ tôn quý bốc hỏa, “Con nói xem con làm sao, con bé là muội muội con, con không biết nhường con bé chút à? Sao cứ phải bắt nạt con bé? Không nhìn thấy con bé khóc con không thoải mái? Trẫm không dạy con phải trân trọng muội muội hay sao?”

https://thuviensach.vn

Bé thật sự hết đường chối cãi, bé vẫn là một đứa trẻ thôi (mẫu hậu nói), nhưng bé đã là huynh trưởng rồi (phụ hoàng nói), bé cúi đầu nhận sai. Lúc này mẫu hậu bế muội muội tới, muội muội khóc bị ôm đi, bây giờ đã được tắm rửa cực sạch sẽ, thấy bé liền giãy dụa tuột khỏi người mẫu hậu, đi tới bên cạnh bé nắm góc áo bé, vẫn ngốc nghếch cười hì hì, “Quắc quắc, quắc quắc.”

Được lắm, Thẩm Tĩnh Hảo, muội luôn có thể dễ dàng biến một chút áy náy vừa dâng lên của người ta trở thành hư vô, bé giật giật khóe mắt, phụ hoàng mẫu hậu đều ở đây, bé chỉ có thể khom ngươi nói với muội muội còn nhỏ hơn cả bé, “Hảo Hảo ngoan, ca ca sẽ chơi với muội sau, giờ phụ hoàng còn đang dạy dỗ ca ca một lát.”

Thật ra Thẩm Tĩnh Hảo cũng không hiểu ý của bé lắm, nhưng biết là phụ hoàng không cho ca ca chơi với nàng, lập tức mở to đôi mắt ngập nước nhìn Thẩm Sơ Hàn. Thẩm Sơ Hàn nào chịu nổi, trừng mắt nhìn con trai một cái rồi lại hôn nữ nhi bảo bối của mình, “Đi đi, đi chơi với ca ca đi. Cẩn thận chút, phải về sớm một chút…” Khí chất vốn cao ngạo lạnh lùng của bệ hạ một khi gặp phải nữ nhi sẽ hoàn toàn không còn, chỉ còn lại một ông già thích lải nhải.

Cuối cùng mẫu hậu liếc mắt sang, “Đã đủ chưa, nhiều người đi theo thế kia cơ mà, bảo bối của chàng sẽ không thiếu một sợi tóc.”

Phụ hoàng liền dính lên, “Nào có, nào có, Khanh Khanh mới là bảo bối của ta.” Ha ha, một khi phụ hoàng bắt đầu buồn nôn là mất hết mặt mũi. Sau đó bé dẫn muội muội bảo bối thân ái của bé đi chơi, có thể chơi cái gì, bé mới sáu tuổi, Hảo Hảo mới ba tuổi, chỉ là xách nàng đi dạo xung quanh thôi.

Ngẫu nhiên mẫu hậu sẽ giận phụ hoàng, lý do không rõ. Chỉ là, đoạn thời gian kia Thẩm Du Ninh sẽ nhận được đãi ngộ đặc biệt, ví dụ như bé không được tùy tiện vào phòng của của mẫu hậu nhưng lúc đó sẽ được cho

https://thuviensach.vn

phép cùng Hảo Hảo ngủ với mẫu hậu. Trong lòng bé vô cùng kích động, trên mặt lại không biểu hiện ra, chỉ từ chối nói tối nay phụ hoàng sẽ tới, như vậy sợ không tốt.

Mẫu hậu sẽ cười lạnh nói với bé, “Quan tâm đến phụ hoàng con làm gì, mau tới đây.” Sau đó biểu cảm của mẫu hậu sẽ thay đổi chút ít, “Hay Đông Quân không muốn ngủ cùng mẫu hậu và muội muội?”

Nào có! Siêu muốn ấy chứ! Bé nhăn mày, trong lòng lại nói với mình vậy thì để bé bảo vệ mẫu thân và muội muội đi, rồi xoay người lên giường. Trước khi ngủ, dường như mẫu hậu đột nhiên nhớ ra cái gì, nói với bé, “Ngày mai con cùng phụ hoàng con tới Võ An Hầu phủ, ngày mai cô nương nhà bọn họ tròn một tuổi, con và phụ hoàng con tự tới hỏi thăm một câu.”

Bé ơ một tiếng, “Võ An Hầu? Đó là ai?” Bé chỉ biết mẫu hậu không có thân thích gì.

Giọng nói của mẫu hậu hơi thấp xuống, “Lúc trước Võ An Hầu Nhan các lão là người hết sức ủng hộ mẫu hậu đi lên hậu vị, đương nhiên khác với người khác, ngay cả Võ An Hầu phu nhân con cũng nên gọi một tiếng bà cô, cả ngoại tổ mẫu của cô nương kia con cũng phải gọi là bà cô nốt… Ôi, quan hệ lằng nhằng quá. Ngày mai nói sau, ngủ đi, ngủ đi.”

Ngày hôm sau, khi bé nhìn thấy cô nương kia mới có thể cảm thán, trên thế giới này, ngoại trừ manh muội muội chỉ biết chảy nước miếng như Hảo Hảo, còn có… manh muội muội mở mắt nhắm mắt đều khô ráo sạch sẽ như Bội Bội.

Rất thích, bé chạy về cung, thay quần áo xong, khi đi tìm mẫu hậu đụng tới đúng lúc phụ hoàng cũng đang ở cung Trường Tín. Mẫu hậu ngồi uống trà, biểu cảm trên mặt có chút lạnh lẽo, có lẽ phụ hoàng còn chưa làm mẫu hậu nguôi giận, lần này không biết vì chuyện gì mà chọc giận mẫu hậu lâu

https://thuviensach.vn

đến thế. Thật ra theo trạng thái mất mặt của phụ hoàng, bình thường rất nhanh đã làm hòa. Nhưng hiện giờ tâm tư của bé không ở chuyện này, bé mặc kệ phụ hoàng trừng mắt nhìn bé, chạy tới trước mặt mẫu hậu, dùng giọng điệu làm nũng ít dùng đến nói, “Mẫu thân, mẫu thân, con có một chuyện muốn xin mẫu thân.”

Mạc Yên Nhiên thích con mình gọi nàng là mẫu thân chứ không phải mẫu hậu, huống hồ con trai luôn làm bộ chững chạc đột nhiên tới đây làm ra vẻ dễ thương, vì thế nàng đặt chuyện giận dỗi với Thẩm Sơ Hàn sang một bên, kéo tay con mình hỏi, “Đông Quân có chuyện gì xin mẫu thân? Nói nghe thử xem.”

“Mẫu thân, con thích Bội Bội, có thể tặng Bội Bội cho con không?”

“Bội Bội?” Mạc Yên Nhiên có chút khó hiểu nên không tình nguyện quay sang nhìn Thẩm Sơ Hàn.

Thẩm Sơ Hàn vội vàng đáp, “Là cháu gái nhà Võ An Hầu, hôm nay không phải nàng bảo cha con chúng ta tới thăm đứa bé kia sao? Có lẽ Đông Quân thấy tiểu cô nương nhà người ta đẹp mắt đây.”

Mạc Yên Nhiên bật cười, xoa nắn mặt Thẩm Du Ninh, “Ai nha, xem con mẹ giỏi chưa kìa, nhỏ vậy đã thích bé gái rồi, đáng tiếc là Bội Bội không phải đồ vật, mẫu thân không thể làm chủ tặng cho con được, đó cũng là bảo bối của người ta.”

Thẩm Du Ninh nóng ruột, “Nhưng không phải nhà chúng ta đặc biệt nhiều bảo bối sao? Đổi với nhà bọn họ không được ạ?” Bé định nói là dùng Hảo Hảo để đổi, nghĩ nghĩ thấy không ổn, tuy Hảo Hảo hay chảy nước miếng cũng hay quấn quýt lấy bé, nhưng dù sao vẫn là muội muội bảo bối của bé, vì thế bé đổi thành một câu, “Không phải mẫu thân có rất nhiều châu hoa trang sức sao? Không thể mang đổi lấy Bội Bội ạ?”

https://thuviensach.vn

Mạc Yên Nhiên bật cười, “Con cảm thấy có thể dùng châu hoa trang sức để đổi lấy Bội Bội à?”

Thẩm Dư Ninh cúi đầu, bé nghĩ nếu bé có Bội Bội, người các có dùng bao nhiêu châu báu trang sức bé cũng không đổi, vì thế bé lắc đầu, lần đầu tiên cảm thấy phiền não đến thế, “Mẫu thân, vậy con phải làm sao bây giờ?”

Thẩm Sơ Hàn ở bên hừ lạnh nói một câu, “Chờ người ta lớn rồi cưới về không phải được rồi?”

Ánh mắt bé sáng lên, “Cưới về là cái gì?”

Lòng kiên nhẫn của Thẩm Sơ Hàn đối với con trai ít đến đáng thương, cao thấp đánh giá bé một lượt, tặc lưỡi một tiếng, “Có điều nhìn con thế này, không biết người ta lớn lên thành đại cô nương rồi có đồng ý gả cho con không nữa.”

Mạc Yên Nhiên lườm Thẩm Sơ Hàn một cái, lại an ủi con trai đáng yêu của mình, “Đừng nghe phụ hoàng con nói lung tung, Đông Quân nhà chúng ta tuấn tú thế này, trưởng thành nhất định càng dễ nhìn, có bé gái nào không thích cơ chứ. Yên tâm đi, đến lúc đó Bội Bội kia nhất định sẽ gả cho con.”

Nhưng mà, phụ hoàng, mẫu hậu, hai người thật sự không nhầm trọng điểm đấy chứ?

Con thật sự còn chưa hiểu thế nào là cưới về, thế nào là gả cho con, con hối hận… bây giờ lấy Hảo Hảo đi đổi có được không?

Lúc này, Hảo Hảo tỉnh ngủ đi ra cắt đứt đề tài này, trong mắt Thẩm Sơ Hàn tỏa ra bong bóng hồng sắp tràn khắp phòng. Được rồi, bé thừa nhận, khi Hảo Hảo không chảy nước miếng, nghiêm túc không nói chuyện thì vẫn rất có cảm giác manh mà mẫu thân nói, sau đó nàng ở trong lòng phụ hoàng

https://thuviensach.vn

nói, “Quắc quắc, quắc quắc ôm.” Lại sau đó bé nhận được ánh mắt khinh khỉnh của phụ hoàng.

Cho nên lại là lỗi của con?

Bé dỗ muội muội rất manh một chút, sau đó dắt tay nàng đi ra ngoài. Đã lớn thế rồi còn bắt người ta bế, muội xem muội đã ba tuổi rồi, chỉ nhỏ như Bội Bội mới nên gọi người ta bế thôi.

Bé dẫn muội muội đi còn có một nguyên nhân, khi phụ hoàng, mẫu hậu ở riêng mới có thể làm lành, tính tình mẫu hậu không tốt cũng do phụ hoàng nuông chiều mà ra cả.

Bé nghĩ, sau này tính tình của Bội Bội nhất định sẽ rất tốt, nhất định sẽ dịu dàng mềm mại như nước, mỗi ngày khô ráo sạch sẽ, không giống muội muội bảo bối này chút nào hết, chỉ nghĩ tới thôi bé đã thấy vui rồi.

Chỉ nghĩ đến ước mơ của bé sẽ bị phá tanh bành, làm người điều khiển cuộc đời bé như tác giả đây cũng nghĩ thôi đã thấy đặc biệt vui rồi.

HẾT

https://thuviensach.vn